ŞCOALA GIMNAZIALĂ „GEORGE CĂLINESCU” – ONEŞTI

EDUCAȚIE, CULTURĂ, CREATIVITATE

Anul III, Nr. 5, Iulie 2023

ISSN 2784 – 3165
ISSN – L 2784 - 3165

ŞCOALA GIMNAZIALĂ „GEORGE CĂLINESCU” - ONEŞTI

EDUCAȚIE, CULTURĂ, CREATIVITATE

Anul III, Nr. 5, Iulie 2023

ADRESA REDACŢIEI:

ŞCOALA GIMNAZIALĂ „GEORGE CĂLINESCU”, ONEŞTI

Str. Armoniei, Nr. 4, tel/fax: 0234 311300, cod poştal 601136

E-mail: scoalageorgecalinescu@yahoo.com

REDACTORI/COORDONATORI:

- Prof. Hahuie Monalisa Georgiana
- Prof. Săbăreanu Lăcrimioara
- Prof. Săbăreanu Lucian-Alexandru

PREFAŢĂ:

- Biolog principal Dr. **Ana COJOCARIU**

TEHNOREDACTARE ŞI GRAFICĂ:

- Prof. Hahuie Monalisa Georgiana
- Prof. Săbăreanu Lăcrimioara
- Prof. Săbăreanu Lucian-Alexandru

Responsabilitatea pentru conţinutul articolelor publicate revine autorilor.

PREFAŢĂ

Preocupările permanente pentru instituirea unui mediu educațional eficient în sistemul de învățământ preuniversitar au dus treptat la conștientizarea faptului că, în societate, școala este departe de a mai fi considerată unica sursă de educație și, drept urmare, cadrele didactice, fie acestea profesori, învățători sau educatori, sunt în ipostaza de a experimenta noi roluri, noi mijloace și instrumente pentru a răspunde actualelor provocări.

Din aceste considerente, am salutat preocupările cadrelor didactice de la Școala Gimnazială „George Călinescu" din Onești (Bacău) de a proiecta și edita revista ***EDUCAȚIE***, ***CULTURĂ***, ***CREATIVITATE***, acest demers având ca intrinsecă o activitate colectivă de mare amploare și mai ales complexitate, care formează deprinderi și abilități de lucru în echipă și se constituie ca obiectiv esențial al activității de pregătire și de formare a specialiștilor în domeniul educațional.

Prin structurarea revistei în două secțiuni, prima dedicată cadrelor didactice și a doua pentru diseminarea creațiilor elevilor din cât mai multe și mai diverse unități școlare, se realizează o frumoasă sinergie a valorilor, ducând la ideea unei publicații *despre și pentru elevi*, dar în același timp, o publicație consistentă cu idei și articole ale cadrelor didactice, care pun în valoare experiența acumulată de-a lungul timpului în sistemul de învățământ.

Se remarcă în mod deosebit preocuparea pentru stimularea creativității elevilor, prin promovarea unor lucrări din cele mai diverse domenii, astfel încât elevii sunt solicitați să fie activi din punct de vedere intelectual dincolo de limita clasei, testează modul de lucru autonom, au ocazia să își pună întrebări, să imagineze ipoteze, căutând apoi elemente de răspuns, altfel spus, aceștia își dezvoltă baza gândirii raționale, aplicabilă în cele mai diverse situații.

Atât cadrelor didactice, cât și elevilor, li se oferă, prin intermediul acestei reviste, oportunități de manifestare autentică, dar și de formare a unor comportamente adecvate de recepționare a valorilor culturale, prin documentarea și prezentarea informațiilor. Interacționând cu domeniul adevăratei culturi, se urmărește crearea și ulterior dezvoltarea unor calități semnificative: imaginația creatoare, aprecierea valorilor, spiritul explorator, adaptabilitate și înțelegere, atât în planul cunoașterii, cât și în cel al manifestărilor practice.

Prin efortul conjugat al tuturor celor implicați în concepere, redactare, revizuire și editare, această revistă se constituie într-un instrument educațional de calitate, atât din punct de vedere al varietății articolelor prezentate, cât și al designului și graficii publicației.

Biolog principal dr. **Ana COJOCARIU**
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iași - Grădina Botanică „Anastasie Fătu"

CUPRINS

CADRE DIDACTICE

1. *Metode digitale de predare și evaluare a elevilor utilizând jocurile educaționale interactive* - prof. Ochian Iulia-Marinela ..... pag. 20
2. *Tratarea diferențiată în lecția de educație fizică* - prof. Rogozea Gheorghe-Ovidiu ..... pag. 24
3. *Aplicație practică. Caracterizarea geografică a unei regiuni (la alegere)* - proiect de lecție - prof. Petrescu Ana-Maria ..... pag. 28
4. Proiect de activitate „Prieteni cu alt grai” - prof. înv. preșcolar Voicu Daniela ..... pag. 33
5. *Statistică descriptivă* - prof. înv. primar Vlăsceanu Lorena Erika ..... pag. 39
6. *Performanța sportivă - obiectiv central al activității în cluburile sportive școlare* - prof. Florinela Bulgărescu și prof. Tiberiu Cizmadia ..... pag. 42
7. *Proiectele eTwinning - cheie în formarea competențelor* - prof. Moţ Cornelia Alina ..... pag. 45
8. *De mână cu personajele* - prof. Șerban Roxana Corina ..... pag. 48
9. *Aplicații digitale* - prof. înv. primar Ștefănescu Corina și prof. înv. primar Simion Roxana ..... pag. 52
10. *Stimularea creativității prin lectură* - prof. Ciortan Cristina-Mihaela..... pag. 54
11. *Creativitate și inovație în actul educațional- stimularea motivației și a interesului elevilor* - prof. Deleanu Mariana ..... pag. 55
12. *Metode pentru o învăţare activă* - prof. înv. primar Manea Claudia-Maria ..... pag. 59
13. Proiect de lecție - prof. Csuszner Jolan ..... pag. 66
14. *Educația pentru mediul înconjurător în învățământul preșcolar* - prof. Monica Pocneț ..... pag. 72
15. *Educaţia ecologică-diseminarea unei activităţi extrașcolare* - prof. înv. preșcolar Rohrmann Simona ..... pag. 74
16. *Diversitatea mijloacelor de învățământ şi eficienţa folosirii lor* - prof. Pompilia Chifu ..... pag. 77

17. *Şahul-mijloc eficient pentru dezvoltarea gândirii elevilor* - prof. înv. primar Parga Silvia ..... pag. 80
18. *Procedurile dintr-o unitate școlară – cale către diminuarea riscurilor* - prof. Stoian Florina-Elena ..... pag. 82
19. *Book Creator - o metodă simplă de a crea o carte digitală* - prof. Trașcă Minodora ..... pag. 86
20. Proiect de activitate - prof. înv. preșcolar Radu Elena-Florentina..... pag. 89
21. *Participarea Doamnelor Moldovei la Ceremoniile Prilejuite de Sărbătorirea Sfintei Parascheva* - prof. Archip Diana-Maria ..... pag. 93
22. *Invitație la lectură* (clasa a III-a) - prof. înv. primar Pintilei Gabriela Alina ..... pag. 95
23. Proiect didactic - prof. Bratu Laura-Ionela ..... pag. 99
24. *Rolul educatorului în conceperea și organizarea materialelor utilizate în cadrul centrelor de interes* - ed. Archip Horia-Mărgărint ..... pag. 108
25. *Învățarea unei limbi străine prin OLS* - prof. Dragomir Diana – Oana ..... pag. 110
26. *Formele de relief ale României* (proiect didactic) - prof. înv. primar Popescu Elena ..... pag. 112
27. *Metode moderne ce stimulează învățarea bazată pe proiecte* - prof. înv. preșcolar Bîrsan Mariana ..... pag. 115
28. Program de intervenţie personalizat - prof. înv. primar Cazacu Silvia Angelica ..... pag. 121
29. *Bune practici în activitățile instructiv-educative în educația timpurie* - prof. înv. preșcolar Glodean Iulia ..... pag. 125
30. *A Presto, Italia!* (Schimb de experiență) - prof. Oprea Florentina Alexandra ..... pag. 127
31. *Meloterapia - mișcarea sunetului care atinge sufletul* - Ghita Patricia Melania ..... pag. 129
32. *Prioritatea şcolii moderne - tratarea diferenţiată a elevilor* - prof. Daniela-Elena Niculescu ..... pag. 133
33. *Învățare și evaluare prin metode inovative* - prof. Chereji Sabina – Elena ..... pag. 136
34. *Prevenirea abandonului şcolar* - prof. Fasie Denisa ..... pag. 141
35. *Critica - ce știm despre ea?* - profesor itinerant/de sprjin Lupu Adriana Iuliana ..... pag. 143
36. *Camil Petrescu – inițiatorul literaturii autenticiste românești* - prof. dr. Adelina Beldugan..... pag. 148
37. *Jocurile video și impactul asupra sănătății mintale a copilului* - prof.consilier școlar Cîrjău Valentina ..... pag. 152
38. *De la motiv la simbol în portul popular românesc* - prof. Mihaela Badea..... pag. 156
39. *Acreditarea ERASMUS. Instrument eficient pentru promovarea unei educații de calitate în școlile din mediul rural* - prof. Costantea Camelia ..... pag. 159

40. *Importanța artelor plastice în viața elevilor* - prof. Camelia David ..... pag. 163
41. *Strategii pentru gestionarea conflictelor în mediul preșcolar* - prof. înv.preșcolar Simona Suhani ..... pag. 166
42. *Integrarea școlară a copiilor cu CES* - prof. Golda Adriana Ioana ..... pag. 170
43. *Educația ecologică, parte din educația pentru viață* (proiect educativ) - prof. Mirăuți Simona ..... pag. 174
44. *Planificarea activităților recuperării rămânerii în urmă la matematică* - prof. Boiciuc Zanfirica ..... pag. 179
45. *Poziția rădăcinilor ecuației de gradul doi cu coeficienți reali* - prof. Ioan-Florin Bugari ..... pag. 183
46. *Metode inovative de evaluare - Teste docimologice* - prof. Adrian Florin Marcu..... pag. 189
47. Fișe de lucru adaptate pentru copiii cu CES, limba engleză, clasa a V-a - prof. Ganea Georgiana ..... pag. 191
48. *Rolul creativității în educația timpurie* - prof. Andreea Maria Enache..... pag. 193
49. Proiect didactic - prof. Gherghinoiu Adina-Raluca ..... pag. 196
50. *Abordarea pedagogică a activizării. Profilul practicilor didactice activizante în dezvoltarea gândirii critice la preșcolari* - prof. înv. preșc. Simona Tanase ..... pag. 201
51. *Unitate în diversitate* - prof. Sas Cristina ..... pag. 205
52. *Educația pentru mediu* - prof. Andreescu Anda Marina ..... pag. 207
53. Proiect didactic - prof. înv. preșcolar Tălmaciu Claudia Mirela ..... pag. 209
54. *Robotics and STEAM in Education* (diseminare participare curs Erasmus+) – prof. Călinoiu Adriana ..... pag. 213
55. *Proiecte eTwinning pe noua platformă eTwinning/ESEP în anul școlar 2022-2023, la GRĂDINIȚA VINEREA* - prof. înv. preșcolar Huștiuc Nicoletta ..... pag. 215
56. *Creştinismul la români - ortodoxismul în Evul Mediu* - prof. Gabriel Gheorghiu ..... pag. 217
57. *Exemple de bune practici - metoda Flipped Classroom* - prof. înv. preșcolar Ionescu Cătălina și prof. înv. preșcolar Simion Laura ..... pag. 221
58. *Metoda cubului* - prof. Bălănoiu Georgiana-Maria ..... pag. 224
59. *Strategii și modalități de stimulare a motivației pentru învățare la elevii cu CES - studiu de specialitate* - prof. înv. primar Moțica Georgeta-Maria ..... pag. 230
60. *Jocurile de cooperare și comunicare, metodă eficientă de dezvoltare a elevilor* - prof. înv. primar Dascălu Iuliana-Cătălina ..... pag. 232
61. *Carnavalul verii* - prof. înv. preșcolar Costea Cristina ..... pag. 234
62. *Relația dintre profesorul mentor și profesorul debutant* – prof. înv. primar Dulgheru Luminița ..... pag. 239

63. *Activităţi pentru dezvoltarea şi optimizarea competenţelor socio-emoţionale* - prof. înv. primar Irimia Anca ..... pag. 241
64. Proiectul educativ „Ambalajul ecologic - prietenul naturii” - prof. Solovăstru Loredana ..... pag. 245
65. Proiectul eTwinning ”You Can Save A Life” - prof. Dumitru Laura Magdalena ..... pag. 249
66. *Oportunități de formare prin acreditarea ERASMUS* - prof. Daniela Grecu și prof. Ciucă Mihaela Alina ..... pag. 252
67. Fișă de lucru - *Înmulțirea cu 3* - profesor educator Agache Ionela ..... pag. 255
68. *Metode interactive* - prof. înv. preșcolar Șerban Andreea Maria ..... pag. 256
69. *25 noiembrie - Ziua Internaţională pentru eliminarea violenţei împotriva femeii (sinteza activităţii)* - prof. înv. primar: Pruteanu Roza-Izabella ..... pag. 259
70. *Inteligența artificială, motivație și accesibilitate în școlile militare* - prof. Adriana Gîju ..... pag. 261
71. *Rolul activităților extracurriculare în viața preșcolarilor și a școlarilor de vârstă mică* - prof. înv. preşcolar Olteanu Mădălina ..... pag. 263
72. *Organizarea pe clase şi lecţii a activităţii instructiv-educative* - prof. înv.primar Cordună Elena Gabriela ..... pag. 265
73. *Instrumente tehnologice moderne în aria curiculară Limbă și comunicare* - prof. Izsak Cristina-Ștefania ..... pag. 268
74. *Învățământul, un capitol meritoriu din istoria fanarioților* - prof. Hrițcu Elena-Luminița ..... pag. 271
75. *Prevenirea absenteismului școlar* - prof. Tomoiu Maria Ramona ..... pag. 278
76. *Reintegrare în educaţie şi formare în mediile educaţionale defavorizate prin dezvoltarea competenţelor profesionale ale cadrelor didactice* - prof. Ionaşcu Grigore ..... pag. 282
77. *Importanța educației financiare în școli* - prof. înv. primar Bratu Teodora ..... pag. 286
78. *Nava Armonia a început călătoria - jurnal de matelot în căutarea cheii palatului magic* - prof. înv. primar Oprea Elena ..... pag. 289
79. *Cititul - un moment important în educația timpurie* - prof. înv. preșcolar Balaur Izabela Margareta ..... pag. 292
80. *Liric- epic- dramatic: similitudini și distincții* - prof. Savu Dumitru-Mugurel ..... pag. 294
81. Fișă de lucru „Omida mâncăcioasă” - prof. înv. preșcolar Miclescu Cătălina ..... pag. 299
82. *Călătorie în lumea cărților* - bibliotecar prof. Gross Olimpia ..... pag. 300
83. *Importanța pildelor în viața creștină* - prof. Ionașcu Liliana ..... pag. 302
84. Atelier de teatru – *Poveștile pe scenă* - bibliotecar Onorica Tîrziu ..... pag. 305
85. *Jocuri didactice destinate realizării analizei fonetice* - prof. Pană Doina Iuliana..... pag. 308

86. *Evaluarea în procesul de învățământ* - prof. înv. primar Bălan Iuliana Irina ..... pag. 312
87. Proiectul educațional „CUVÂNT ȘI IMAGINE” - concurs interdisciplinar de creație literară și plastică – bibliotecar Cojghiceanu Mona și administrator patrimoniu Cojghiceanu Florin ..... pag. 315
88. *Invitație la lectură - clasa I* - secretar șef Dondaș Daniel Constantin și secretar Nichitoi Manuela ..... pag. 319
89. Curriculum la decizia şcolii (CDS) - prof. Căpriţă Paraschiva ..... pag. 324
90. *Inteligența emoțională și resursele digitale* - prof. Oneci Andra și prof. Joița Maria-Magdalena ..... pag. 328
91. Proiect de activitate integrată - prof. înv. preșcolar Lăpușnenu Monalisa Elena..... pag. 333
92. *Metode moderne de predare și aplicarea lor în grădiniță* - prof. înv. preșcolar Ciupe Liana Monica ..... pag. 337
93. *Metode eficiente în predarea limbii și literaturii române* (studiu de specialitate) - prof. Vaculea Irina ..... pag. 340
94. Atelier de creație vestimentară: *Descoperă-ți stilul personal!* - prof. Andrei Doina - pag. 343
95. Fișă de lucru - *Construcția personajului Ghiță* („Moara cu noroc”, Ioan Slavici) - prof. Vargan Maria-Teodora ..... pag. 345
96. *„Floare albastră” – o valoroasă creaţie eminesciană de tinereţe* - prof. Simescu Daniela Petruța ..... pag. 347
97. *Educația și minoritățile în societatea de azi* – prof. Elena Ilina ..... pag. 349
98. *Identitate și diversitate culturală* (proiect lecție de evaluare) - prof. Bunghez Irina ..... pag. 353
99. *Optimizarea lecției de istorie cu ajutorul hărții conceptuale și al hărții mentale* - prof. Ciurea Viorica ..... pag. 357
100. *Jocurile și învățarea* - prof. Jipa Daniela ..... pag. 364
101. Planificare calendaristică – prof. Ciurea Diana Ileana ..... pag. 366
102. *Studiu privind tema iubirii în povestirile lui Cehov* – prof. Gligă Ramona ..... pag. 370
103. *Formarea de competenţe matematice în gimnaziu* - prof. Georgescu Mioara ..... pag. 374
104. *Educaţie ecologică prin activităţi nonformale de tip outdoor* - prof. Munteanu Mihaela-Nina ..... pag. 378
105. *Psihodrama în educație, îmbinare între explorarea emoțională și învățare* - prof. Chiva Ana-Iulia ..... pag. 380
106. *Educația digitală* - prof. înv. primar Martin Ramona Nicoleta ..... pag. 386
107. Test - clasa a VI-a - prof. Tanasă Maria-Raluca ..... pag. 389
108. *Învăţarea interactivă a noţiunilor de fizică* - prof. Rudnic Lia ..... pag. 393

109. *Utilizarea desenelor schematice în lecțiile de geografie: instrumente interactive pentru înțelegerea spațiului geografic* - prof. Duican Mihaela-Maria ..... pag. 398
110. *Managerul educațional* - prof. înv. preșcolar Oprea Andreea..... pag. 399
111. *Creativitatea ca abilitate a secolului 21. Dezvoltarea creativității elevilor* (studiu de specialitate) - prof. Dașu Narcisa Gabriela..... pag. 404
112. *Povești despre bullying* - prof. înv. preșcolar Marin Mădălina..... pag. 408
113. *Metode moderne în predarea limbii române* - prof. Apostol Adriana-Felicia ..... pag. 410
114. *Învățarea prin proiecte* - prof. înv. primar Soporan Camelia ..... pag. 413
115. *Tehnologia digitală "A MUST" în comunicarea didactică* - prof. Ancuta Lorina Antonela..... pag. 415
116. *Comoara piraților* - prof. înv. primar Boieru Mihaela Raluca ..... pag. 419
117. *Educația STEM (Science, Tehnology, Engineering, Mathematics) în învățământul românesc* - prof. înv. preșcolar Artenie Ionela și prof. înv. preșcolar Cristea Georgeta Luminița..... pag. 422
118. Plan remedial pentru un elev întors din străinătate, clasa a II-a B - prof. înv. primar, Popez Elena Ștefania ..... pag. 424

ELEVI

1. *Aș vrea să fiu un mușețel…* – Botezatu Adelina …… pag. 426
2. *Împreună* – Marian Alexandra ……..….. pag. 427
3. *Zambilele* – Vidican Ariana ……... pag. 428
4. *Flori de câmp* – Nițu Daria ……. pag. 429
5. *Liniște* – Marian Alexandra …… pag. 430
6. *Copacul înverzit* – Matei Milena …… pag. 431
7. *Copacul noaptea* – Gugu Vlad ……..…….. pag. 432
8. *Peisaj de vară* – Vlădulescu Carina …… pag. 433
9. *Flori de primăvară* – Dună Mihai …….. pag. 434
10. *Cartea magică* – Toma Iulian Andrei ……. pag. 435
11. *Crenguța primăverii* – Gavrilă Cătălin Albert ……..….. pag. 437
12. *Margaretă* – Rîndaru Delia Nicoleta ……..…… pag. 438
13. *Coșul cu lalele* – Dragomir Daria ……..…….. pag. 439
14. *Floare roșie* – Popescu Anastasia ……..… pag. 440
15. *Fișă de lectură* – Cașu Gabriel Ionuț …….. pag. 441
16. *Bucuriile copilăriei* – Sandu Raul Cătălin …….. pag. 442

17. *Culorile copilăriei* – Palade Vanessa Ionela ……..…… pag. 443
18. *Centrul de călătorie* – Ion Ana-Maria ……..... pag. 444
19. *Curcubeul copilăriei* – Iulia Dumitrescu …… pag. 446
20. *Omida colorată* – Obreja Anastasia ……..…… pag. 447
21. *Fişă de lectură* – Miron Antonio ……..…….. pag. 448
22. *Emoţii* – Dumbravă Andrei Antoniu …….. pag. 449
23. *Fişă de lectură* – Dima Liviu Georgian …….. pag. 450
24. *Bunica* – Calotescu Emilia Rebeca ……..…… pag. 451
25. *Sub zodia credinţei* – Apostoaie Alin-Ionuţ ……..…… pag. 452
26. *Oul năzdrăvan* – Ghiță Evelin …… pag. 453
27. *Aventurile lui Peter* – Stancu Eric Andrei …….. pag. 454
28. *Sperietoarea* – Tidiriș Iannis Cătălin ……..……. pag. 456
29. *Ţara cuvintelor* – Popa Olivia-Maria ….……..... pag. 457
30. *La raliu* – Bugiulescu Yannis ……. pag. 459
31. *Cu balonul* – Marin Fabian ……. pag. 460
32. *Copilărie* – Petrescu Vlad ……..…… pag. 461
33. *Bucuria de a fi elev* – Gherghea Alexandru …… pag. 462
34. *Prietenia mai presus de orice* – Baicu Daria ……..…… pag. 463
35. *Elevi motivaţi* – Pădurean Bianca Alexia ……..…… pag. 464
36. *La mare* – Visan Anastasia ……..…… pag. 467
37. *Linişte şi armonie* – Paslaru Luca ……... pag. 468
38. *Acvariul cu peşti* – Anton Lukas ……..……. pag. 469
39. *Tărâmurile învăţăturilor* – Ștefănescu Serena Ioana ……..……. pag. 470
40. *Peisaj* – Visan Anastasia ……..…….. pag. 471
41. *Vacanţa copiilor* – Popa Mirel David …… pag. 472
42. *Broscuţa singuratică* – Făgădar Ana ……..……. pag. 473
43. *Trovanţii din Ulmet - Bozioru/Buzău* – Dascălu Lorena Ioana …….. pag. 474
44. *Vacanţa copiilor* – Cormos Maria …….. pag. 476
45. *Vacanţa copiilor* – Bogdan Andrei ……. pag. 477
46. *Vacanţa copiilor* – Bogdan Andrei ……. pag. 478
47. *Omul* – Ștefania Fecioru ……. pag. 479
48. *Primul ajutor* – Dămoc Maia ……..…… pag. 480
49. *Autoportret* – Tereș Natalia Gabriela ……..……. pag. 481
50. *Fluturaşul meu iubit* – Elsasser Damian ……. pag. 482
51. *Vitamina A* – Bîrzu Roxana ……..... pag. 483

52. *Primăvara văzută prin gaura cheii* – Vintilă Vlad ……..…….. pag. 484
53. *Școala mea* – Voicu Pavel …….. pag. 485
54. *Locul preferat - școala* – Țapu Alexia …… pag. 486
55. *Prietenii* – Cocoș Mario …….. pag. 487
56. *Sportul în viața mea* – Tameș Georgian …… pag. 488
57. *Planeta veselă* – Mihai Gabriel ……...……... pag. 489
58. *Castelul fermecat* – Dinu Carolina …… pag. 490
59. *Copilărie fericită* – Bobaru Florin …….. pag. 491
60. *Copilărie și credință* – Goia Antonio …… pag. 492
61. *Hora prieteniei* – Cioranu Codruț …….. pag. 493
62. *Grădinița mea* – Moldoveanu Monica ……..…… pag. 494
63. *Copii în parc* – Barbu David ……..……. pag. 495
64. *Copilărie* – Mihai Florin …… pag. 496
65. *Planeta roditoare* – Bălan Delia ……..…… pag. 497
66. *Planeta mea* – Danciu Nicola …… pag. 498
67. *Pământ verde* – Goia Alexandru ……...……. pag. 499
68. *Dacă aș fi un animal, aș fi…* – Gaman Matei …… pag. 500
69. *Caii, animalele mele preferate* – Subțirică Erica Maria …… pag. 501
70. *Prietenul meu* – Subțirică Erica Maria ……...…… pag. 502
71. *Dacă aș fi un animal marin, aș fi…* – Radu Ilinca …… pag. 503
72. *Regele animalelor* – Subțirică Erica Maria …… pag. 504
73. *Ziua Internațională a Biodiversității* – Bogoslov Giorgiana Andreea ……..……. pag. 505
74. *Dragonul din vis* – Subțirică Erica Maria ……...…… pag. 506
75. *Reacții chimice* – Dudan Mariana ……..…….. pag. 507
76. *Planeta zâmbitoare* – Scornea Florin …… pag. 508
77. *Despre „spectacolul lumii”* – Mîndru Antonia …….. pag. 509
78. *Bucuriile primăverii* – Enache Bianca …… pag. 512
79. *Vara în poieniță* – Rădoiu Nicolae Cristian ……...…… pag. 513
80. *Copacul anotimpurilor* – Oncescu Ștefania Roxana ……..……. pag. 514
81. *În vizită la castelul magic* – Mănescu Teodora …….. pag. 515
82. *Stop lacrimilor!* – Czenczer Márk …….. pag. 516
83. *Incluziunea în educație* – Stoian Andreim …….. pag. 517
84. *Oferta firmei de exercițiu „ECOLAND” SRL* – Ghiță Tiberius ……...…….. pag. 520
85. *Calitățile unui antreprenor* – Chiriac Virgil ……..…..... pag. 521
86. *Tata iar se ceartă* – Bausz Erika …… pag. 523

87. *12 reguli… de prevenire a violenței în școli* – Blaga David ……..……. pag. 524
88. *Identificarea unei oportunități de afacere* – Cojocaru Mihaela ……. pag. 525
89. *Speranța* – Marian Alexandra ……. pag. 527
90. *Caracteristicile calitative ale informațiilor prezentate în situațiile financiare* – Grijă Andreea ……..……. pag. 528
91. *Mandală de primăvară* – Bogdan Ariana ……..……. pag. 530
92. *Privind spre viitor* – Maxim Nicoleta ……..…… pag. 531
93. *Avantajele rețelelor de calculatoare bazate pe server* – Mușat Ionuț Daniel …… pag. 532
94. *Albăstrelele* – Mazilu David ……...…… pag. 535
95. *Primăvara* – Marinescu Alexandra …… pag. 536
96. *Prietenie* – Dan Ruxandra Ioana …… pag. 537
97. *Iarna copilăriei* – Dan Ruxandra Ioana ……..……. pag. 538
98. *Vază cu ghiocei* – Stancu Lavinia ……..…… pag. 539
99. *Antreprenoriatul - mituri și prejudecăți* – Alexe Andreea Georgiana …….. pag. 540
100. *Profilul antreprenorului de succes* – Dincă Ciprian …… pag. 542
101. *Hora copiilor* – Gheorghe - Geanîm Ariana …… pag. 545
102. *Bluey* – Călin Yasmin Alexia ……..…….. pag. 546
103. *Vacanța la munte* – Marin Dragoș …… pag. 547
104. *Jocuri de vacanță* – Drilea Gabriel ……..……. pag. 548
105. *Plagiatul electronic și drepturile de autor* – Iacob Alexia Oana ……. pag. 549
106. *Matematica – o artă a rațiunii și a frumuseții* – Petre Cristian …… pag. 551
107. *Magia matematicii* – Radu Andreea Maria …….. pag. 552
108. *Lego, prietenul meu dinozaur* – Todea Ștefan ……..……. pag. 553
109. *Utilizarea asamblărilor prin coaseri la produsele din tricot* – Căldărescu Ștefan-Fănel ……...…….. pag. 554
110. *Grinch-ul care a furat Crăciunul* – Enache Bianca …… pag. 558
111. *Realizarea produselor de îmbrăcăminte unistrat cu două fețe (reversibile)* – Iordan Nicoleta ……...…… pag. 559
112. *Inimă de copil* – Haită Anastasia ……..……. pag. 562
113. *Posibilități de diversificare estetică a buzunarelor aplicate* – Dogaru Bogdănel-Ionuț ……..…… pag. 563
114. *Lumea… în 2100* – Câmpean-Vidam Hanna …… pag. 566
115. *Deșeurile și poluarea ne pun viața în pericol* – Grigorean Alexandra …… pag. 567
116. *Natura, prietena mea* – Neculae Ingrid Maria ……. pag. 571
117. *Valurile mării* – Nițu Daria ……..……. pag. 572

118. *Salvăm Pământul* – Bajean Ioana ……..…….. pag. 573
119. *Reflexia soarelui în apă* – Ciudoiu Iuliana Adelina …….…… pag. 574
120. *Apa, resursă valoroasă în viața noastră* – Cioată Katia …….……. pag. 575
121. *Strugurele* – Sima Iris …….…….. pag. 580
122. *Vitaminele și rolul lor în organismul uman* – Iacoban Kevin …….……. pag. 581
123. *Ia românească* – Avel Răzvan-Nicolae …… pag. 585
124. *Drag și dor de poezie* – Neculcea Andreea-Florentina ……...……. pag. 586
125. *Buburuza în grădină* – Ilie Sofia-Maria …….…….. pag. 587
126. *The Difference* – Groza Ana Gabriela …….. pag. 588
127. *Pompierul* – Pălimariu Bogdan ……...……. pag. 589
128. *Călătorie în vis* – Smeu Darius …… pag. 590
129. *Primăvara pe câmpie* – Irimia Ștefan-Nicolae …… pag. 591
130. *Time for a Change* – Anoiu David ……..……. pag. 592
131. *Prietenul meu, jurnalul* – Visu Teodora ……... pag. 593
132. *Cuvinte încrucișate. Recapitulare (Structura unui sistem de calcul)* – Codrea Alesia Lorena ……. pag. 594

METODE DIGITALE DE PREDARE ȘI EVALUARE A ELEVILOR UTILIZÂND JOCURILE EDUCAȚIONALE INTERACTIVE

Prof. Ochian Iulia-Marinela
Liceul Auto „Traian Vuia”, Tg-Jiu

Prin acest material urmărim să creăm o punte între elevii digitali de azi și cadrele didactice care doresc să se dezvolte și să realizeze activități didactice online, precum și să integreze capacitatea creativă a elevilor de a folosi tehnologia pentru a se conecta la învățare continuă.

Materialul de față vă invită să explorați educația digitală într-un ritm intensiv, oferind o abordare inovativă, atractivă și colaborativă. Părțile de teorie sunt completate de foarte multe oportunități de a aplica practic ceea ce învățați și de a vă construi propriile contexte la clasă în care să transferați cunoștințele dobândite.

Acest articol a fost construit în așa fel încât să ne fie sprijin pentru a ne pregăti să utilizăm tehnologia la clasă în diferite forme cât mai utile și atractive pentru procesul de învățare al elevilor cu care lucrăm. În plus, acesta trebuie să ne fie sprijin pentru învățarea la distanță și online în realitatea acestei perioade cu care ne confruntăm.

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea faţă-în-faţă, trebuie să se regăsească sub forma învăţării mixte (blended learning – online şi faţă-în-faţă). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea Internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje. În cele ce urmează, voi vorbi despre cum văd eu învățarea prin Internet.

Avantajele învăţării online

- ✓ Distribuirea rapidă a materialelor didactice.
- ✓ Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui

informațiile pe care le doresc.

- ✓ Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân online.
- ✓ Elevii/ studenții intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare.
- ✓ Orice persoană din grupul-țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.
- ✓ Prin Internet pot fi transmise imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.
- ✓ Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință.
- ✓ Dacă distribuitorul își dă seama că a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.
- ✓ Serviciul folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor.
- ✓ Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în acelaşi timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.
- ✓ Folosirea conținuturilor interactive, existența feedback-ului.
- ✓ Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiență, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feedback în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera sau încetini procesul de învățare.

Învățarea online le permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online

- ✓ Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori.
- ✓ Dificultăți în utilizarea tehnologiei.
- ✓ Tehnologia avansează zi de zi şi nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea, apar probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea, sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

- ✓ Lipsa comunicării reale/fizice: Interpretarea eronată a explicaţiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă şi efort decât instruirea faţă în faţă. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru le permite profesorilor să-și cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori şi să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice întrebările cu profesorul, obținând răspunsurile imediat. Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesorii cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate. De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.

Platformele utilizate cel mai des de profesori în prezent sunt: *Skype, Scoala 365, Classroom, Adservio, Whatsapp.*

Skype oferă o varietate de oportunități educaționale pentru școli și universități. Acestea pot folosi Skype pentru a partaja proiecte, a-și dezvolta abilitățile lingvistice, a face schimb de informații despre anumite cărți cu elevii care citesc aceleași cărți sau studenți care își prezintă disertația comisiei. Skype oferă, de asemenea, elevilor și profesorilor posibilitatea de a participa la tururi virtuale de locuri istorice, de a comunica cu autori și cercetători și de a purta conversații cu sălile de clasă din întreaga lume. Skype oferă o platformă simplă pentru dezvoltarea și creșterea studenților. Skype este un software „gratuit” bazat pe comunitate.

În plus, Mystery Skype este un joc educativ pentru conectarea a două săli de clasă din locații diferite într-un mod distractiv. Două săli de clasă se pot apela reciproc pe Skype și pot pune întrebări pentru a determina unde se află cealaltă clasă. Mystery Skype este un joc distractiv și instructiv pentru cursanți. Cu toate acestea, nu trebuie uitat că diferențele de fus orar ar putea fi o problemă dacă vă conectați cu educatori, studenți și oameni interesanți din întreaga lume.
https://www.youtube.com/watch?v=8LE4lzUwbaE

Skype oferă voiceover, cititor de ecran narat, setări de contrast ridicat, lupă și recunoaștere a vorbirii pentru a converti vorbirea în texte, pentru a sprijini persoanele cu dizabilități de auz sau de vedere.

Aplicațiile G-Suite pentru Educație, *Școala365* - oferă un pachet de servicii pentru educație disponibile pentru orice școală. Pachetul G Suite for Education conține instrumente digitale moderne care îmbunătățesc procesele de predare, învățare și colaborare în școală prin integrarea noilor tehnologii în activitatea didactică și administrativă. Instrumentele Google for Education sunt recomandate de profesori printre cele mai bune aplicații pentru colaborare și feedback și pot fi folosite la clasă împreună cu alte instrumente digitale de predare și învățare care transformă actul educațional într-o experiență interactivă și interesantă.

Platformele prezentate sunt:

Wordwall este o aplicație unde se creează diverse activități interactive pentru elevi: fișe de lucru, chestionare, chestionare-concurs, identificarea unor cuvinte lipsă, deschide caseta.

Folosind instrumentul Wordwall, putem crea cu ușurință un set de întrebări pe care să le folosim în evaluare, dar și în predarea sincronă sau asincronă. Astfel toți elevii vor fi implicați într-o mod interactiv în rezolvarea testului. Un test creat poate fi comutat pe alt șablon și astfel vei avea un alt format de test. Rezultatele individuale ale elevilor sunt disponibile de îndată ce elevul a terminat activitatea.

Wordwall poate fi utilizat pentru a crea atât activități interactive, cât și imprimabile. Cele imprimabile pot fi imprimate direct sau descărcate ca fișier PDF. Ele pot însoți testele interactive sau pe cele independente. https://www.youtube.com/watch?v=UY5vY3Qdx2c

Padlet este o platformă de colaborare online, unde puteți crea împreună cu elevii table cu post-it-uri virtuale, imagini, linkuri și documente.

Înregistrându-vă cu un e-mail, gratuit, puteți folosi o „tablă" virtuală pe care o puteți împărtăși cu orice elev sau profesor, printr-un link unic, unde fiecare poate contribui (de pe mobil sau laptop) și toți pot vedea contribuțiile celorlalți.

Puteți folosi aplicația pentru sesiuni de brainstorming, pentru a aduna lucrările elevilor și a le oferi feedback individual, pentru a le urmări progresul sau pentru a colecta, ca într-un jurnal al clasei, ce au învățat lucrând acasă, ce îi inspiră, ce vor să învețe etc.
https://www.youtube.com/watch?v=VYowq8gNMC0

Mentimeter este o aplicație care îți permite să interacționezi cu un grup-țintă în timp real. Este un instrument pentru sondaje unde poți pune întrebarea și grupul-țintă poate da răspunsul folosind un telefon mobil sau orice alt dispozitiv conectat la Internet.

Bibliografie:

1. Adăscăliței, A., *Instruire asistată de calculator: didactică informatică*, Polirom, Iași, 2007
2. Carliner, S., *An Overview of Online Learning (2nd edition). Amherst,* MA: HRD

Press, 2004
3. Cristea, V., Iosif, G., Marhan, A., Niculescu, C., Trăuşan-Matu, Ş., Udrea, O., *Sisteme inteligente de instruire pe Web*, Editura Politehnica Press, Bucureşti, 2005
4. Dobre, I., *Studiu critic al actualelor sisteme de e-learning, Referat,* Academia Română, Institutul de Cercetări pentru Inteligenţă Artificială, Bucureşti, 2010
5. Ghilic-Micu, B., Stoica, M., *Managementul proceselor de e-learning bazate pe tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor, Workshop - Managementul proiectelor informatice,* Bucureşti, oct. 2004

TRATAREA DIFERENȚIATĂ ÎN LECȚIA DE EDUCAȚIE FIZICĂ

Prof. Rogozea Gheorghe-Ovidiu
Școala Gimnazială „Viorel Cucu Paltin”, Arpașu de Jos

Pentru asigurarea succesului în învăţare pentru toţi elevii, este necesară o educaţie diferenţiată, ceea ce presupune crearea situaţiilor favorabile fiecărui elev, descoperirea şi stimularea intereselor, aptitudinilor şi posibilităţilor de formare şi afirmare ale fiecăruia.

Diferenţierea impune crearea unui mediu de învăţare care să asigure condiţii ca elevii să lucreze împreună, să înveţe cum să înveţe, să-şi acorde sprijin, să-şi dezvolte respectul faţă de sine şi faţă de ceilalţi.

În caz contrar, la elevii care necesită o tratare diferenţiată şi nu o primesc, poate să apară indiferenţa sau chiar o atitudine negativă faţă de activitatea la lecţii, faţă de învăţătură, colegi, cadre didactice, faţă de şcoală în general, care să afecteze capacitatea de autoapreciere şi să deterioreze profund starea lor psihică

Tratarea diferențiată a elevilor în lecțiile de educație fizică constituie, în etapa actuală, o orientare metodologică fundamentală solicitată de componenta eterogenă a colectivelor din punct de vedere somato-funcțional și motric.

Instruirea diferențiată vizează adaptarea activității sub aspectul conținutului formelor de organizare și al metodologiei didactice la posibilitățile proprii, la capacitatea de înțelegere, interesul și ritmul de lucru specific unor grupe de elevi sau chiar fiecărui elev în parte. Deosebirile dintre indivizii unei colectivități pot fi calitative sau cantitative, exprimând nivelul de dezvoltare a unor

trăsături și capacități. Unele trăsături individuale sunt relativ simple, în timp ce altele se disting printr-un grad ridicat de complexitate.

În sistemul nostru de învățământ se folosesc cu bune rezultate trei moduri de organizare a procesului instructiv-educativ: frontal, pe grupe și individual. Fiecare dintre acestea prezintă avantaje și dezavantaje, ceea ce impune mult discernământ din partea profesorilor în folosirea lor și în stabilirea raportului dintre acestea în lecție.

Tratarea diferenţiată presupune, evident, respectarea particularităţilor subiecţilor. Din acest punct de vedere, tratarea diferenţiată este strâns legată de principiul accesibilităţii instruirii şi - la anumite niveluri - chiar de individualizarea acestei instruiri. În activitatea cu grupuri medii sau mari de subiecţi este imposibil de respectat principiul individualizării, ca treaptă superioară a accesibilităţii. De aceea, este răspândită (dar nu generalizată!) practica lucrului sau a activităţii pe grupe de nivel valoric motric sau biomotric. Aceste grupe valorice se stabilesc în funcţie de fiecare componentă a modelului de educaţie fizică, prin verificări realizate la fiecare perioadă de început a activităţii subiecţilor.

În lecţii sau alte forme de organizare, tratarea diferenţiată nu ar trebui să se realizeze doar în verigile tematice. Este loc pentru această tendinţă metodologică şi în verigile de „pregătire a organismului pentru efort” şi - mai ales - de „influenţare selectivă a aparatului locomotor”, precum şi la „refacerea organismului după efort”.

O modalitate de tratare diferențiată o reprezintă gruparea elevilor după disponibilități si rezultatele obținute, cunoscute sub numele de *grupe de nivel (setting)*. Acest model încearcă să realizeze, în condițiile claselor eterogene, diferențierea și chiar individualizarea formelor de învățământ prin folosirea tehnicilor de lucru pe grupe omogene, fiind facilitat trecerea unor elevi de la o grupă valorică la alta de nivel mai ridicat pe parcursul unui an școlar, numindu-se *grupe deschise,* sau rămânerea în aceeași grupă pe parcursul unui an școlar, numindu-se *grupe închise*.

În cele mai multe cazuri se creează trei grupe de nivel:

- ✓ una pentru elevii foarte capabili;
- ✓ alta pentru cei cu capacități mijlocii;
- ✓ una pentru cei cu posibilități reduse.

Constituirea grupelor ridică numeroase aspecte, dintre care se impun:

- ✓ criteriile de grupare a elevilor;
- ✓ numărul și relațiile dintre membrii fiecărei grupe în funcție de nivelul de școlarizare;
- ✓ conținutul;
- ✓ specificul activității etc.

Principalele criterii sunt:

- ✓ nivelul biomotric;

- ✓ particularitățile individuale ale elevilor;

Numărul cel mai eficient este de aproximativ 6-8 elevi, iar în privința relațiilor apare de multe ori problema liderului și a interacțiunii acestuia cu membrii grupului și cu cadrul didactic.

Interventia cadrului didactic trebuie să creeze o atmosferă stimulativă, în care grupul să aibă libertate și repaus. În același timp, lucrul diferențiat pe grupă de nivel presupune un plus de preocupare a cadrului didactic în sensul cunoașterii temeinice a fiecărui colectiv de elevi și a programării acțiunilor sub aspectul volumului, intensității și complexității în concordanță cu caracteristicile fiecărei grupe, pentru creșterea eficienței procesului instructiv-educativ.

Receptivitatea pasivă a elevului pus în situația de a executa exerciții la comandă (de cele mai multe ori frontal) se înlocuiește printr-o aderare activă, conștientă, chiar pasivă la procesul de instruire. În acest fel elevul devine un factor de inițiativă, un subiect al educației, un colaborator al profesorului, conștient și responsabil, se deschid porți largi inițiativei creatoare.

Metodica organizării diferențiate a lecției

Pentru organizarea eficientă a lecţiei de educaţie fizică pe grupe valorice în funcţie de nivelul dezvoltării diferenţiate a calităţilor motrice, se va ţine cont de următoarele momente metodologice:

1) pregătirea profesorului pentru acest tip de lecții:

- asigurarea condiţiilor materiale optime pentru desfăşurarea lecţiei;
- amenajarea prealabilă a materialelor, a instalaţiilor şi a locului de desfășurare a lecției;

2) selectarea mijloacelor:

- mijloacele vor fi selectate în funcţie de obiectivele lecţiei şi de nivelul grupelor valorice;
- mijloacele pot fi prezentate sub formă de „fișă-sarcină”;
- mijloacele nu vor diferenţia esenţial de la grupă la grupă.

3) organizarea lecției:

- partea pregătitoare a lecției va fi organizată sub diferite forme organizatorice (predominând metodele frontală şi pe grupe) fără a ţine cont de grupele valorice;
- partea de bază va fi organizată pe grupe valorice în funcţie de obiectivele lecţiei şi de nivelele de pregătire a elevilor pe calităţi motrice, diferenţiat;
- în unele grupe valorice activitatea elevilor va fi condusă de elevii pregătiţi anterior de profesor;
- schimbul elevilor de la o sarcină la alta se va efectua de cadrul didactic;
- cadrul didactic va dirija tot procesul de instruire pe parcursul lecţiei;
- cadrul didactic activează cu preponderenţă la grupele cu nivel de pregătire mediu şi slab;
- partea de încheiere a lecţiei se va desfăşura tradiţional, fără devizarea elevilor pe grupe valorice;

- cadrul didactic va evalua şi nota elevii în funcţie de nivelul de pregătire şi de progresul acestora pe grupe separat;

- cadrul didactic va propune sarcini pentru lucrul independent al elevilor (lucrul de acasă) sub formă de fişe, cu indicarea dozării efortului fizic în funcţie de nivelul pregătirii fizice a fiecărui grup și individ în parte.

4) dozarea efortului fizic:

- efortul fizic va fi dozat în funcţie de nivelul de pregătire a elevilor din grupele valorice respective;

- dozarea efortului fizic se va înfăptui în baza factorilor exteriori (transpirația, înroșirea pielii, sporirea frecvenței respirației, scăderea coordonării mișcărilor).

5) repartizarea elevilor pe grupe valorice:

- revizuirea grupelor valorice se va efectua de 1-2 ori pe semestru în baza normativelor de control pe calităţi motrice;

- elevii vor fi stimulaţi în funcţie de progresele dezvoltării calităţilor motrice;

- elevii vor fi notaţi nu numai în funcţie de nivelul dezvoltării calităţilor motrice, ci şi în funcţie de nivelul însuşirii deprinderilor şi a priceperilor motrice.

Tratarea diferenţiată presupune, cel puţin la grupurile de subiecţi cu vârstă postpubertară, şi respectarea opţiunilor acestora pentru practicarea unor categorii de exerciţii fizice sau a unor sporturi (care sunt exerciţii fizice speciale şi specializate!).

Un învăţământ de calitate este acela în care toţi elevii, indiferent de mediul de provenienţă şi de nivelul dezvoltării intelectuale, sunt sprijiniţi şi încurajaţi în dezvoltarea lor, aşa cum arată şi Petre Ştefănescu – Goangă: „Educaţia numai atunci este eficace când tratează pe fiecare conform cu natura sa şi când dă fiecăruia hrana mintală de care el are nevoie”.

Bibliografie:

Cârstea, Gheorghe, *Teoria și metodica educației fizice și sportului*, Editura AN-DA, București, 2000

APLICAȚIE PRACTICĂ

CARACTERIZAREA GEOGRAFICĂ A UNEI REGIUNI (LA ALEGERE)

- PROIECT DE LECȚIE -

Prof. Petrescu Ana-Maria

Școala Gimnazială Nr. 22, Galați

Data: _____

Şcoala: Şcoala Gimnazială Nr. 22, Galaţi

Clasa: a VIII-a

Profesor: Petrescu Ana-Maria

Nr. ore pe săptămână: 2 ore

Obiectul: Geografia României

Unitatea de învăţare: *Regiuni geografice şi dezvoltare regională*

Tema: *Aplicaţie practică. Caracterizarea geografică a unei regiuni (la alegere)*

Tipul lecţiei: mixtă

Durata lectiei: 50 de minute

Competenţe generale:

C_1 Prezentarea realităţii geografice utilizând mijloace şi limbaje specific.

C_2 Raportarea realităţii geografice spaţiale şi temporale la reprezentări cartografice.

Competenţe specifice:

R_1 Prezentarea structurată a informaţiei geografice

R_2 Construirea de reprezentări grafice şi cartografice pe baza datelor şi/sau suporturilor date

Competenţe derivate, atinse de elevi la sfârşitul orei:

C_1 evidenţierea particularităţilor unei regiuni geografice pe baza cunoștințelor acumulate pe parcursul orelor de geografie;

C_2 poziționarea obiectivelor turistice prezentate pe suportul cartografic creat din prezentare și pe harta fizică a României;

C_3 prezentarea caracteristicilor unei regiuni geografice naturale după modelul dat.

Strategia didactică

a) Resurse procedurale:

- metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, analiza, lucrul cu harta geografica, problematizarea, descrierea, jocul de rol, proiectul;

- forme de organizare: frontal, pe grupe, individual;

b) Resurse materiale:

- mijloace de învăţământ: harta fizică a României, atlasul geografic al României, laptop, videoproiector, Google Classroom, prezentări Google, canva sau Genially, jocuri interactive Wordwall.

Bibliografie:

1. *Programa școlară pentru disciplina geografie* anexă la OMEN nr. 3393/28.02.2017; Cătălina Săndulache, Mihaela Rașcu, Iulian Săndulaxhe, *Geografie. Manual pentru clasa a VIII-a. Geografia României*, Editura Sigma, București, 2017
2. Nicolae Ilinca, *Didactica geografiei*, Editura Corint, București, 2002
3. Rodica Constantin, Luminița Dumitrescu, Roxana Maria Gavrilă, Ligia Sarivan, Daniela Stoicescu, *Predarea-învățarea interactivă centrată pe elev*, București, 2009
4. Eugen Palade, Ciprian Fartușnic, Angela Teșileanu, Irina Horga, Liliana Preoteasa, Oana Moșoiu, Tania Mihaela Irimia, *Repere pentru proiectarea și actualizarea Curriculumului Național. Cadrul de referință al Curriculumului Național*, București, 2020

Dozare	**Momentele lecţiei**	**ACTIVITATEA DE PREDARE - ÎNVĂŢARE**		**Strategii didactice**	**Evaluare**
		Activitatea profesorului	**Activitatea elevilor**		
1-2'	Organizarea clasei	Pregătirea clasei; controlul prezenţei şi ordinii	Pregătirea caietului, a manualului şcolar şi a instrumentelor de lucru	Observația	Atenţionare; aprecieri
10 - 15'	Verificarea cunoştinţelor	Se va utiliza o serie de întrebări frontale în vederea evaluării lecţiei anterioare – *Diferențieri regionale. Regiuni geografice pe baze*	Ascultă, gândesc, formulează și răspund cu informațiile corespunzătoare. Localizează la harta fizică a României	Conversaţia Analiza Conversaţia Descrierea	Observarea comporta-mentului elevilor

		naturale: https://wordwall.net/resource/8227206	elementele geografie specificate.		Stimularea participării elevilor la formularea răspunsurilor;
1-5'	Pregătirea aperceptivă	Se va realiza prin intermediul unor aplicații interactive în wordwall: https://wordwall.net/resource/35815300	Ascultă, gândesc, analizează și răspund, poziționând corect unitățile majore de relief pe harta din aplicație. Ies la tablă și localizează la harta fizică a României.	Analiza Conversaţia Problema-tizarea	Analiza răspunsurilor;
1'	Anunţarea temei	Precizează competențele derivate și titlul lecției: Aplicație practică.	Ascultă, se mobilizează și sunt atenți la lecție,	Conversația Observația	Stimularea participării elevilor
20-25'	Dirijarea predării învăţării	Caracterizarea unei regiuni geografice la alegere. Se va utiliza o combinație între metoda *Jocul de rol* și proiectul de grup. Dirijează activitatea grupei de elevi ce	Grupa se organizează și începe a prezenta regiunii geografice naturale respectând struc-tura din anexa 1. Ceilalți elevi din clasă își pregătesc caietele și își notează lecția, adresează întrebări dacă este cazul	Explicația Jocul de rol Proiectul Analiza Conversaţia Explicația Problema-tizarea	Observarea comporta-mentului elevilor Analiza răspunsurilor Observarea comporta-mentului

		prezintă și a celorlalți elevi din clasă, asigurându-se de corectitudinea informațiilor prezentate. Se va realiza prin intermediul unui exercițiu de fixare realizat de echipa de proiect. Notează grupa de elevi ce au prezentat proiectul argumentând în concordanță cu cerințele de realizare.	echipei care prezintă. Ascultă, gândesc și formulează răspunsuri la întrebările echipei. Se autoevaluează în funcție de corectitudinea informațiilor prezentate și de modul de prezentare. Sunt evaluați prin aprecieri realizate de către ceilalți elevi din sala de clasă. Ascultă explicațiile profesorului.		elevilor
4-5'	Atingerea feedback-ului			Explicația Conversația Analiza	
					Analiza răspunsurilor
2-3'	Evaluarea și notarea elevilor			Explicația	

Anexa 1. Fișă de observare sistematică a activității și comportamentului elevilor grupei de proiect

1. În ce măsură a respectat structura dată a proiectului?					
Nume și prenume elev	Niciodată	Rar	Ocazional	Frecvent	Întotdeauna
2. În ce măsură s-a implicat activ în realizarea proiectului utilizând una dintre platformele colaborative recomandate?					
Nume și prenume elev	Niciodată	Rar	Ocazional	Frecvent	Întotdeauna

3. În ce măsură a utilizat hărți și poze pentru a evidenția cele prezentate?					
Nume și prenume elev	Niciodată	Rar	Ocazional	Frecvent	Întotdeauna
4. În ce măsură a localizat corect la hartă elementele geografice precizate?					
Nume și prenume elev	Niciodată	Rar	Ocazional	Frecvent	Întotdeauna
5. În ce măsură elevul a selectat corect informația?					
Nume și prenume elev	Niciodată	Rar	Ocazional	Frecvent	Întotdeauna
6. În ce măsură a prezentat informația fără a o citi?					
Nume și prenume elev	Niciodată	Rar	Ocazional	Frecvent	Întotdeauna
7. În ce măsură cunoaște conținutul întregului proiect?					
Nume și prenume elev	Niciodată	Rar	Ocazional	Frecvent	Întotdeauna
8. În ce măsură s-a implicat în realizarea jocului interactiv de fixare sau a momentului de *Știați că?*					
Nume și prenume elev	Niciodată	Rar	Ocazional	Frecvent	Întotdeauna
9. În ce măsură elevul i-a ajutat pe ceilalți colegi din grupă în timpul prezentării?					
Nume și prenume elev	Niciodată	Rar	Ocazional	Frecvent	Întotdeauna

PROIECT DE ACTIVITATE – „PRIETENI CU ALT GRAI”

Prof. înv. preșcolar Voicu Daniela
Grădinița „Frații Grimm” 2 Mai

Unitatea de învăţământ: Grădinița cu Program Normal „Frații Grimm” 2 Mai

Propunător: Prof. înv. preşcolar Voicu Daniela

Grupa: mare – „Albinuțele”

Tema anuală: „Cine și cum planifică/organizează o activitate?”

Tema proiectului: „Ce facem în timpul liber?”

Tema săptămânii: „Muzica”

Tema zilei: „Prieteni cu alt grai”

Domeniul experienţial: DEC- Educaţie muzicală

Tema activităţii: „Iubim animalele şi le cântăm”

Mijloc de realizare: Reactualizare cântec „Muzicanţii” şi predare joc cu text şi cânt „Răţuştele mele”

Forma de organizare: frontal, pe grupe, individual

Tipul activităţii: mixtă - formare şi consolidare cunoştinţe şi deprinderi

Scopul activităţii:

Consolidarea deprinderilor de interpretare muzicală prin exersarea corectă a liniei melodice, precum şi redarea de către copii a ritmului şi a nuanţelor într-un cântec. Dezvoltarea deprinderii de a cânta în grup omogen, după semn dirijoral, diferite exerciţii melodico-ritmice.

Obiective operaţionale:

Cognitiv-informaţionale:

- ✓ să interpreteze corect şi expresiv din punct de vedere intonaţional şi ritmic cântecul „Muzicanţii”;
- ✓ să diferenţieze linia melodică a strofei de cea a refrenului;
- ✓ să realizeze corect mişcările jocului muzical, sugerate de text.

Psiho-motorii:

- ✓ să păstreze poziţia corectă de cânt în vederea realizării respiraţiei costo-diafragmice şi a unei emisii corespunzătoare a sunetelor;
- ✓ să asocieze mişcările sugerate de textul cântecului cu ritmul acestuia.

Socio-afective:

- ✓ trezirea interesului pentru cântecele specifice vârstei preşcolare.

Strategii didactice

Forme de organizare: frontal, pe grupe

Metode şi procedee: conversația, exerciţiul, explicaţia, demonstraţia, audiţia, problematizarea, metoda jocurilor.

Material didactic: planșă cântec „Muzicanţii” de Grigore Teodosiu, CD, calculator, instrumente muzicale

Durată: 35 de minute

Bibliografie:

1. *Curriculum pentru educație timpurie – 2019*
2. *Proiecte tematice orientative – 2019*
3. *Scrisoare metodică 2022*
4. *Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie de la naștere la 7 ani – 2010*
5. Ana, Motora, Ionescu, *Cântece şi jocuri muzicale pentru preşcolari*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1980

SCENARIUL DIDACTIC

Nr crt.	Etapele activităţii	CONŢINUTUL INSTRUCTIV-EDUCATIV	STRATEGII DIDACTICE			Evaluare instrumente indicatori
			Metode/ Procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	
1.	Moment organiza-toric	Crearea condițiilor necesare bunei desfășurări a activității Aerisirea sălii de grupă Pregătirea materialelor Aranjarea copiilor în semicerc	Conversația		frontal	
2.	Captarea atenţiei	La centrul tematic am găsit o cutie pe care scrie așa: *Nea Matei de la*	Conversația	Cutia cu mesaj	frontal	Observarea

		„Ferma veselă” ne roagă să le cântăm un cântecel animalelor domestice.				comporta-mentului copiilor
3.	Anunţarea temei şi a obiective-lor	Ca să îi facem o bucurie lui Nea Matei de la „Ferma veselă”, astăzi vom repeta cântecul „Muzicanţii”. Pentru că vouă vă place foarte mult să vă jucați, o să învățăm și un joc cu text şi cântec care se numește „Răţuştele mele”. Trebuie să mă urmăriți cu atenție pentru a învăța conținutul jocului, să imitaţi poziţia, să respiraţi corect în timp ce cântați, să respectați semnalul de începere și să cântaţi toţi odată.	Conversația Explicaţia		frontal	Observarea comporta-mentului copiilor
4.	Reactuali-zarea cunoştinţe-lor	Deschid cutia primită şi scot, pe rând, intrumentele muzicale din interior, copiii trebuind să le denumească. Cum se numesc cei care folosesc intrumentele muzicale? (muzicanţi) În ce cântecel învăţat de noi apar aceste instrumente muzicale? („Muzicanţii”.)	Conversaţia Problemati-zarea	Cutia cu intru-mente muzicale	frontal	Aprecierea corectitu-dinii răspunsu-rilor acordate
5.	Dirijarea învăţării şi obţinerea perfor-manţelor	**Exerciţii de respiraţie:** Pentru a cânta frumos, trebuie să ne pregătim puțin vocile: „Mirosim flori”. Ne imaginăm că avem în faţă o floare pe care o mirosim (inspiraţie pe nas cu gura închisă, expiraţie pe gură) „Suflăm lumânările de pe tort”. Odată cu mine vom inspira aer în	Conversaţia Explicaţia Demonstra-ţia	Exerciţii de respira-ţie	frontal	Aprecierea corectitu-dinii efectuării exerciţiilor de respiraţie

		piept (cu gura închisă) şi-l vom expira imaginându-ne că suflăm. Exerciţiile se repetă, fiecare de două ori. **Exerciţii de dicţie :** Repetarea silabisită a unor versuri din cântecul „Muzicanţii”. **Exerciţii de intonaţie** Ma, me, mi, mo, mu (pe diferite tonalități) Se vor efectua apoi câteva exerciţii muzicale pregătitoare pentru omogenizarea vocilor copiilor (se folosesc fragmente dificile din cântec cu silaba neutră „la”) . La, la, la, la , la, la, La, la, la, la, la, la. Exerciţiile se vor face pe grupuri, respectându-se gesturile dirijorale. După efectuarea acestor exerciţii voi interpreta cântecul *Muzicanţii* de Grigore Teodosiu. Anexa 1 Se interpretează cu toată clasa. Se va cânta pe strofe: prima strofă - băieţii, cea de a doua - fetele, iar a treia strofă se cânta împreună, simulând maniera de cânt specifică instrumentelor muzicale. Se analizează structura cântecului. - Care este fragmentul care se	Exerciţiul Problemati-zarea	Exerciţii de dicţie Exerciţii de intonaţie Anexa 1 CD muzică	Pe grupe	Aprecieri verbale Aprecierea respectării mişcărilor jocului

		repetă? - Cu ce cuvinte îl cântăm? Să-l intonăm! Acest fragment care se repetă după fiecare strofă se numeşte *refren*. Un cântec poate fi alcătuit din mai multe strofe cu acelaşi refren. Pentru că tema zilei de astăzi sunt animalele domestice, la fermă avem şi raţe. Acestora le place foarte mult să se bălăcească în apă. Vom învăța acum un joc cu text și cântec care se numește: „Răţuştele mele”. În acest joc este vorba despre niște răţuște care se plimbă pe lac, îşi caută de mâncare şi se joacă pe lac. După aceea merg cu pas legănat înapoi la fermă, pentru a se odihni. Execut odată jocul cu text şi cânt ca model, după care îl repet şi cu copiii. Explic regulile jocului: Vom merge în cerc cântând şi vom imita gesturile răţuştelor. Jocul se demonstrează, se execută împreună cu copiii, după care se execută de câteva ori cu întreaga grupă. Educatoarea trebuie să participe activ la joc, interpretând cântecul și mișcările odată cu copiii. Dacă jocul se desfășoară greoi sau	Conversaţia Explicaţia Demonstra-ţia Jocul			

		copiii nu execută corect unele mișcări, se demonstrează din nou și apoi se repetă cu copiii. Mișcările trebuie să fie cât mai expresive și accesibile copiilor, pentru a se încadra în contextul general al jocului.				
6.	**Asigura-rea feed-back-ului**	Nea Matei cred că este mulţumit de activitatea voastră. - Ce cântec am repetat? - Ce joc am învățat? - Care dintre aceste cântecele aţi dori să le mai cântăm? - Ce v-a plăcut mai mult: textul, jocul sau melodia cântecelor?	Conversaţia	Anexa 2		Participarea activă
7.	**Evaluare**	Voi face aprecieri cu privire la desfăşurarea activităţii.	Conversaţia			Aprecieri verbale

Tranziție: „Dacă vesel se trăieşte”

STATISTICĂ DESCRIPTIVĂ

Prof. înv. primar Vlăsceanu Lorena Erika
Școală Gimnazială „Șerban Vodă Cantacuzino”, Călimănești

Statistica este o disciplină care răspunde de prelucrarea și organizarea datelor, datele fiind orice măsură sau valoare care poate fi obținută prin experimente, anchete, recensăminte sau alte mijloace. Analiza datelor începe de obicei cu aplicarea metodelor statisticii descriptive, iar apoi continuă cu metodele statisticii inferenţiale.

Cercetarea de față își propune să analizeze modul în care poate fi dezvoltată vorbirea copiilor folosind medodele interactive de grup, la clasa I.

Obiectivul urmărit este evidenţierea rezultatelor folosirii metodelor interactive de grup în dezvoltarea vorbirii la şcolarii mici (clasa I), pe parcursul unui semestru.

Pentru atingerea acestui obiectiv trebuie să fie îndeplinite următoarele condiţii:

- ✓ proiectarea, organizarea şi desfăşurarea de activități bazate pe strategii active de învățare, ținând cont de particularitățile psihologice și nivelul de dezvoltare intelectuală a elevilor;
- ✓ stabilirea unor criterii de evaluare concludente și coerente;
- ✓ înregistrarea, interpretarea şi monitorizarea rezultatelor evaluării şcolarilor;
- ✓ asigurarea unui climat de cooperare între cadrul didactic și copil, între copii și grupul clasei, existența unor relații de participare afectivă a elevilor la descoperirea cunoştinţelor;
- ✓ realizarea unei baze materiale care să corespundă cerințelor;
- ✓ gestionarea corectă a timpului de lucru.

În funcţie de tipul activităţilor organizate în cadrul școlii, metodele interactive se pot clasifică astfel:

- **Metode de predare-învăţare**: Predarea-învăţarea reciprocă, Strategii de lectură a textelor ştiinţifice, Mozaic, Tehnica Lotus, Bulă dublă, Partenerul de sprijin, Acvariul, Învăţarea în cerc, Mică publicitate, Harta cu figuri, Cubul, Puzzle, Comunicarea rotativă, Schimbă perechea, Călătoria misterioasă, Locuri celebre, Examinarea expunerii.
- **Metode de cercetare în grup**: Proiectul, Cercetarea, Reportajul, Investigaţia în grup, Explorarea interdisciplinară, Experimentul.

- **Metode de rezolvare de probleme**: Studiu de caz, Pălăriuţele gânditoare, Pătratele divizate, Minicazurile, Interviul, Explozia stelară, Diagramă cauză - efect, Metoda Frisco**.**
- **Metode de fixare, consolidare şi evaluare**: Ghicitorile, Ciorchinele, Tehnica fotolimbajului, Benzi desenate, Turnirul întrebărilor, Posterul, Trierea aserţiunilor, Cvintetul, Tehnica blazonului, Sintetizarea, Diagrama Venn, Metoda piramidei, Examinarea povestirii, Turul galeriei, Cvintetul, Analiza şi interpretarea imaginilor.
- **Metode de creativitate**: Bainstorming, Tehnica viselor, Metoda Philips.
- **Metode de cercetare în grup**: Proiectul, Cercetarea, Reportajul, Investigaţia în grup, Explorarea interdisciplinară, Experimentul.

Ipoteza de lucru

Pornind de la obiectivul propus, am formulat următoarea ipoteză de lucru: dacă am să folosesc preponderent metode interactive care să corespundă necesităților clasei de elevi, atunci vor exista diferențe semnificative între inceputul și sfarsitul semestrului în ceea ce privește dezvoltarea limbajului, gândirii și imaginației.

Concluzii

Rezultatele cercetării au confirmat ipoteza, astfel că pot considera obiectivele realizate. Utilizarea de metode și tehnici interactive în cadrul activităților instructiv-educative desfășurate au arătat un salt calitativ în ceea ce privește nivelul de pregătire al subiecților, sub aspectul dezvoltării capacității de comunicare orală, a capacității de a recepta și de a emite un mesaj oral.

Urmărind evoluţia subiecților de la testarea inițială până la evaluarea finală, se constată eficienţa utilizării metodelor şi a tehnicilor interactive prin progresele realizate de către aceștia în ceea ce privește următoarele aspecte:

- ✓ și-au perfecționat auzul fonematic;
- ✓ și-au format un vocabular activ;
- ✓ și-au dezvoltat exprimarea în diverse contexte de comunicare;
- ✓ și-au format și dezvoltat abilități de folosire corectă a expresiei corporale și atitudinale impuse de mediu și de situația de comunicare, de ascultare activă, de exprimare corectă și logică a ideilor, de stăpânire a debitului verbal.

În urma abordării acestor tipuri de activități, s-a constatat îmbunătățirea climatului educațional, stimularea elevilor pentru învățare, a coeziunii grupului, a motivației acestora în situațiile competiționale.

Nr. crt.	Note dezvoltarea limbajului I	Note dezvoltarea gândirii și a imaginației I	Note dezvoltarea limbajului II	Note dezv. gândirii și a imaginației II
1.	6	7	8	9
2.	7	7	8	9
3.	9	9	9	9
4.	10	9	9	8
5.	8	8	9	9
6.	7	6	7	9
7.	7	7	8	8
8.	6	6	8	8
9.	6	7	7	8
10.	8	7	9	9
11.	9	8	9	10
12.	10	9	9	9
13.	8	7	8	9
14.	7	6	8	8
15.	7	6	9	9
16.	8	7	9	8
17.	6	8	7	8
18.	6	8	7	9
19.	7	7	8	8
20.	6	7	7	8
MEDIA	**7.4**	**7.3**	**8.15**	**8.6**

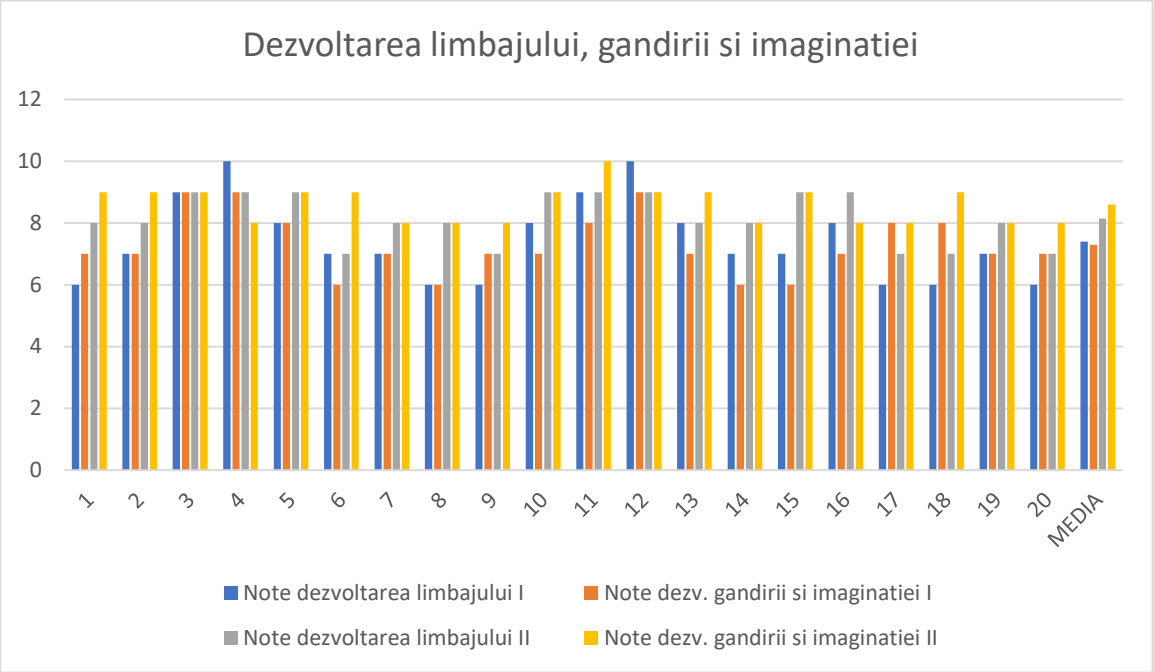

Fig.1 Evoluția limbajului, gândirii și imaginației la clasa I, pe parcursul unui semestru

Bibliografie:

1. Breben, S., Gongea, E., Ruiu,G., Fulga, M., *Metode interactive de grup* - ghid metodic, Editura Arves, Craiova, 2002

2. Clinciu, A., *Metodologia cercetării in psihopedagogie*, Editura. Univ. Transilvania din Braşov, Braşov, 2002
3. Cerghit, I., *Metode de învățare*, EDP, Bucureşti, 1997
4. Cucoş, C., (2002) , *Pedagogie*, Ed. a II-a revăzută şi adăugită, Editura Polirom, Iaşi, 2002
5. Drăgan, I., Nicola, I., *Cercetarea psihopedagogică*, Editura Tipomar, Târgu Mureş, 1993

PERFORMANȚA SPORTIVĂ - OBIECTIV CENTRAL AL ACTIVITĂȚII ÎN CLUBURILE SPORTIVE ȘCOLARE

Prof. Florinela Bulgărescu
Prof. Tiberiu Cizmadia
Clubul Sportiv Școlar Lugoj

Pentru a-ți descoperi potențialul mai întâi trebuie să afli care-ți sunt limitele și apoi să ai curajul să le depășești. *Picabo Street*

Sportul de performanță îndeplinește toate condițiile de a fi socotit un sistem, iar pentru realizarea performanței sportive, activitatea de instruire trebuie să aibă o abordare sistemică, un mod superior de gândire în care locul central trebuie să-l ocupe stabilirea corectă a obiectivelor de performanță și a celor de instruire.

Performanța sportivă suportă în timp un proces continuu de ameliorare, evoluția ei este de tip exponențial, intercalată cu intervale cu dinamică lentă, ceea ce înseamnă că o creștere vertiginoasă este urmată de o relativă stabilizare, după care, sub acțiunea unor inovații importante, începe un nou ciclu de creștere a performanței.

Nimeni nu poate trece cu nepăsare pe lângă modelele pe care omul le caută neîncetat, condus de dorința firească de perfecționare, desăvârșire sau autodepășire, iar sportivul de performanță și mare performanță, prin vocație, este preocupat mereu de atingerea unor noi performanțe conforme cu nivelul lui de pregătire, pentru a atinge performanța supremă la care și-a propus să ajungă.

După biologul Alex Carrel, succesul nu se ivește dintr-odată într-o activitate, chiar frământată de efort neîncetat, el se naște în urma unor căutări susținute, fertilizate de o muncă pură și corect dozată, lipsită de scopuri egoiste, vanitoase, individualiste. Pentru orice sportiv care tinde să devină campion este nevoie de sănătate intelectuală și fizică, de emoții pozitive, de disciplină morală și sensibilitate spirituală.

În procesul instructiv-educativ, activitatea de performanță are multiple obiective, iar locul central îl ocupă realizarea performanței sportive alături de formarea personalității sportivilor de performanță.

Procesul de instruire este finalizat prin participarea la competițiile sportive de nivel internațional și național, prilej cu care elevii sportivi au posibilitatea să demonstreze prin evoluțiile lor nivelul de instruire la care au ajuns, nivel materializat prin medaliile obținute.

În lucrarea de față vrem să vă prezentăm un exemplu de bună practică, materializat în organizarea și desfășurarea Campionatului Național de gimnastică artistică băieți, juniori III, nivel I și II, ce a avut loc la Lugoj, în perioada 18-20.05.2023.

Organizarea acestei competiții de nivel național a fost realizată de către Federația Română de Gimnastică, Consiliul Local Municipal Lugoj, Clubul Sportiv Școlar Lugoj și echipe de voluntari formate din foști gimnaști, eleve de la unitățile școlare ale municipiului Lugoj, părinți și personal din unitatea noastră. Din echipa de voluntari a făcut parte Bulgărescu Florinela, în calitate de secretar al comisiei de arbitraj la aparatul de sărituri, iar Cizmadia Tiberiu - în calitate de antrenor al sportivilor din clubul nostru, cu activitate de voluntariat în problemele organizatorice, cum ar fi: amenajarea spațiilor de concurs, primirea și cazarea sportivilor. Precizăm faptul că am fost onorați de prezența reprezentanților Federației Române de Gimnastică, în frunte cu vicepreședintele Suciu Ioan, și a corpului de arbitri care au asigurat evaluarea elevilor sportivi în concurs.

Nivelul competiției a fost unul ridicat, în conformitate cu cerințele unei finale de campionat național, cu elemente tehnice de înalt nivel, specifice fiecărui aparat din gimnastica artistică pentru băieți: bară fixă, cal cu mânere, inele, paralele, sol, sărituri. S-au decernat titlurile de campioni naționali la individual compus pentru nivelul I și nivelul II, precum și titlurile de campioni naționali pe echipe.

Finala Campionatului Național de juniori III, nivel 1 și 2 i-a adunat pe cei mai buni gimnaști din țară la această categorie de vârstă la nivel de instruire și s-au desemnat premii pentru:

- ✓ cea mai bună echipă – clasament pe echipe;
- ✓ cel mai bun gimnast – individual compus;
- ✓ cei mai buni sportivi/aparat.

În obținerea performanțelor, locul central l-a ocupat activitatea de instruire premergătoare competiției, desfășurate de sportivi sub îndrumarea profesorilor antrenori, dar și măsurile

organizatorice dinaintea și din timpul concursului, la care au participat reprezentanții federației, ai primăriei și ai clubului, părinții și voluntarii.

Dacă tot am amintit de performanță, vrem să menționăm rezultatele obținute de sportivii clubului nostru în această competiție de importanță națională:

Juniori III, nivel 1:

- echipe - locul I: Panțâr Sebastian, Burdușel Mateo, Luțai Cătălin și Curuțiu Sascha;
- Panțâr Sebastian: locul I la individual compus, cal; locul II la bară fixă și locul III la inele;
- Burdușel Mateo: locul I la bară fixă și inele; locul II la individual compus și cal și locul III la sol.

Juniori III, nivel 2:

- echipe – locul III: Olteanu Cristian, Ceclan Raul, Maican Gabriel, Domokoș Eduard, Pop Eliot;
- Olteanu Cristian – locul III: bară.

Competiția s-a desfășurat într-o atmosferă demnă de o finală, cu prezența multor spectatori în tribune, în rândul cărora s-au regăsit foarte mulți copii, cu muzică adecvată unui concurs de gimnastică și cu un prezentator care a știut să pună în relief în egală măsură prestanța sportivilor, munca și priceperea antrenorilor și nu în ultimul rând ambianța de înaltă performanță.

Federația Română de Gimnastică a avut o prezență activă, aducându-și contribuția la buna organizare și desfășurare a competiției, la punerea în evidență a fiecărui sportiv participant la competiție prin prezentarea lor în momentul evoluției la aparate, precum și prin premiile acordate: cupe, medalii, diplome și materiale sportive pentru fiecare sportiv.

Pe parcursul competiției ne-am bucurat de prezența doamnei Alina Goreac, gimnastă de mare performanță a României, la nivel mondial, lugojeancă de origine, fiind alături de sportivi, ca model de urmat, acordându-le sportivilor diplome de participare.

Activitatea comisiei de organizare a competiției s-a derulat anterior desfășurării competiției prin activități de informare cu privire la competiție, popularizare în rândul comunității, legătura cu cluburile participante, pregătirea anumitor servicii din comunitate care au asigurat buna desfășurare a competiției – Salvare, jandarmerie, poliție locală, în timpul competiției concretizată în activități specifice de desfășurare a competiției și activități organizatorice, precum și post competiție, prin diseminarea informațiilor cu privire la competiție.

Un element important în obținerea performanței sportive il reprezintă pregătirea psihologică a sportivilor în timpul concursului, dar și anumite practici dinaintea competiției ce presupun: semne de declanșare, formare de imagini mentale, afirmarea, verificarea și concentrarea.

După încheierea fiecărui concurs, sportivii își vor retrăi succesele prin intermediul imaginilor mentale și vor consolida pregătirea psihologică și cea sportivă și prin raportarea la evoluția de la ultimul concurs/ultima competiție.

În literatura de specialitate se arată că există o stabilitate relativă, permițând stabilirea unui

pronostic influențat de factorii solicitați în performanță, de a-i evalua și de a integra rezultatele într-un pronostic corelat cu obiectivele de performanță planificate inițial în planurile de pregătire anuale, cicluri de ani sau multianuale.

Competiția sportivă reprezintă forma și modul în care sportivii vin să prezinte și să demonstreze nivelul de instruire atins într-o perioadă de pregătire, iar rezultatele obținute sunt energii declanșatoare pentru un nou ciclu de pregătire la un alt nivel de instruire și performanță.

Bibliografie:

1. Florescu, Cornel, *Sportul de performanță*, Editura Sport-Turism, București, 1985
2. Ludu, Virgil, *Ritmul și performanța*, Editura Sport-Turism, București, 1983
3. M.T.S., *Centrul de cercetare pentru probleme de sport. Ghidul antrenorului în psihologia sportului*, București, 1999
4. Șerban, Maria, *Mici secrete ale marii performanțe*, Editura Sport-Turism, București, 1983

PROIECTELE eTwinning - CHEIE ÎN FORMAREA COMPETENȚELOR

Prof. Moţ Cornelia Alina

Şcoala Gimnazială Găvojdia

Proiectul ***Seasons through the Eyes of Children*** a fost structurat în jurul celor patru anotimpuri, cu toate elementele specifice legate de condițiile meteorologice, schimbările în natură și activitățile sezoniere ale oamenilor și sărbătorile specifice acestora.

Proiectul a urmărit stimularea imaginaţiei creatoare şi consolidarea cunoştinţelor elevilor referitoare la caracteristicile celor patru anotimpuri - primăvara, vara, toamna și iarna - și sensibilizarea lor în faţa frumuseţilor naturii, astfel încât să devină persoane capabile să aprecieze frumosul şi viaţa, prin descoperirea și schimbul de obiceiuri și tradiții din țările partenere.

Țările participante au fost: România, Turcia, Spania, Polonia, Lituania, Italia, Macedonia de Nord, Republica Moldova, Iordania, Bulgaria, Serbia, Slovacia, Grecia, Ucraina, Armenia.

Obiectivele propuse au fost:

- ✓ împărtășirea de către elevi a diferitelor aspecte ale anotimpurilor țării în care trăiesc şi ale sărbătorilor specifice fiecărui anotimp;
- ✓ dezvoltarea empatiei pentru natură și frumusețea ei în diferite anotimpuri;
- ✓ formarea capacității de a integra frumosul în viaţa personală;
- ✓ îmbunătățirea utilizării diferitelor limbi, a noilor tehnologii şi împărtășirea ideilor noi;
- ✓ cunoaşterea mediului apropiat, înțelegerea unor caracteristici structurale şi funcţionale ale lumii înconjurătoare şi rezolvarea de probleme prin operaţii şi deducţii logice;
- ✓ dezvoltarea abilităților de comunicare dintre elevi.

Am integrat proiectul, printr-o abordare transdisciplinară, în jocuri şi activităţi alese, în activităţi pentru dezvoltare personală, activităţi pe domenii experienţiale, activităţi opţionale şi activităţi extracurriculare. Pentru fiecare anotimp, am realizat observări în mediul înconjurator, desene, fotografii, colaje, puzzle, logo, jocuri specifice evenimentelor şi sarbătorilor naţionale şi internaţionale. Am sărbătorit evenimente sociale, istorice, civice, religioase, am promovat tradiţii si obiceiuri şi am cunoscut tradiţii din ţările partenere. Am realizat pentru fiecare anotimp o carte electronică, dar și o colecție de jocuri online.

În toate tipurile de activităţi desfăşurate cu elevii am vizat comunicarea, familiarizarea, integrarea, colaborarea, cooperarea, negocierea, luarea deciziilor în comun, obţinerea treptată a unei autonomii personale şi pregătirea pentru viaţa şcolară. Am lucrat în echipe diverse, am manifestat interes faţă de perspective noi, am elaborat şi implementat idei şi le-am comunicat celorlalţi parteneri, am exersat capacităţi de a interacţiona cu copiii şi cu adulţii, ne-am însuşit cunoştinţe, deprinderi şi atitudini care ţin de dezvoltarea globală, socio-emoţională, cognitivă, a limbajului și comunicării, dezvoltarea academică. În acest context ne-am angajat faţă de învăţare ca proces care are loc pe tot parcursul vieţii.

Toţi profesorii și elevii au contribuit la pregătirea, realizarea conţinutului, administrarea, diseminarea si exploatarea proiectului. Am stabilit împreună fundamentele proiectului, am purtat discuţii şi am convenit asupra elementelor-cheie, titlul, obiectivele, instrumentele ce vor fi folosite, procedura de lucru şi rezultatele preconizate. Am corelat activităţile principale de colaborare cu programele şcolare din ţările participante. Am stabilit ce competenţe vor dezvolta profesorii, ce cunoştinţe, deprinderi si atitudini îşi vor însuşi preşcolarii, ce produse de proiect vom realiza, ce software vom utiliza pentru a sprijini şi intensifica învăţarea, cum vom împărtăși ceea ce am învățat,

modalităţile prin care vom face public proiectul şi cum ne vom asigura că rezultatele lui vor fi folosite în viitor.

Tema proiectului este o explorare a lumii fizice şi materiale, a universului apropiat şi îndepărtat, a fenomenelor naturale şi a celor produse de om, a relaţiei cauză-efect, a anotimpurilor, a domeniului ştiinţei şi tehnologiei. Întrebarea ghidantă este „Când se întâmplă?”

În organizarea activităţilor am luat în considerare ritmul propriu de dezvoltare a elevilor, asigurîndu-le libertatea de a alege activităţi şi sarcini în funcţie de nevoile lor.

În desfăşurarea acestora, am orientat accentul pe încurajarea iniţiativei preşcolarilor, pe învăţarea prin experimente şi exersări individuale.

Mediul educaţional în contextul cooperării și colaborării cu şcoli din alte ţări a sporit implicarea noastră sub aspect cognitiv, emoţional, social și motric. Implicarea şi cooperarea familiilor copiilor ca parteneri activi a influenţat pozitiv interacţiunile între parteneri, sentimentele de apartenenţă şi încredere, condiţii esenţiale pentru învăţare şi dezvoltare. Artele plastice şi activitatea extracuriculară ne-au condus la cunoaşterea importanţei factorilor estetici în viaţa de fiecare zi, la inţelegerea unor cunoştinţe de bază referitoare la produse culturale locale, naţionale, europene, la înţelegerea diversităţii culturale în Europa.

Seasons through the Eyes of Children este o poveste digitală pentru educaţie în care am folosit instrumente TIC pentru cercetare şi învăţare, pentru a produce şi prezenta informaţii complexe, pentru a sprijini gândirea critică, creativitatea şi inovaţia.

Profesorii şi elevii au căutat şi au folosit servicii bazate pe Internet, au colectat şi procesat informaţii pe care le-au folosit într-o manieră critică, apreciind relevanţa acestora, diferenţiind între real şi virtual şi recunoscând legăturile dintre acestea. În acest context am utilizat: *Docs, PPTX, Excel, PDF, Paint, Story Jumper, Kahoot, Padlet, Glogster, LearningApps, Book Creator, Viva video, Photo Collage, Jigsaw, Word Art, Canva, Google Forms.*

Proiectul ***Seasons through the Eyes of Children*** este un exemplu de bune practici în educaţie, o sursă de inspiraţie pentru profesori, un mod progresiv de socializare pentru elevi, de iniţiere în cunoaşterea lumii fizice, a mediului social şi cultural căruia îi aparţin.

DE MÂNĂ CU PERSONAJELE

Prof. Șerban Roxana Corina
Școala Gimnazială Nr. 1 Băneasa

Activitățile desfășurate în cadrul opționalului *De mână cu personajele*, propus și implementat pe parcursul unui an școlar, au influențat în sens pozitiv rezultatele obținute de elevi, fiind un adevărat exemplu de bune practici în demersul didactic la clasă.

Am observat cu încântare o îmbunătățire a comunicării acestora, vorbirea fiind corectă, fluentă, cursivă și expresivă. Propozițiile formulate conțin mesaje clare și concise, într-o înlănțuire logică. De asemenea, pentru a se face pe deplin înțeleși, elevii au utilizat în foarte mare măsură comunicarea nonverbală, aceasta fiindu-le necesară și în exprimarea emoțiilor.

Poveștile abordate în cadrul opționalului i-au purtat pe copii în lumea unor personaje și situații-problemă. Prin joc și joacă, elevii s-au contopit cu personajele, au trăit imaginar în „pielea lor“, fiind purtați pe meleaguri îndepărtate, descoperind noi orizonturi, dar întotdeauna o lume în care bunătatea și dreptatea sunt răsplătite, în timp ce răutatea și minciuna sunt pedepsite. Ei au învățat morala, omenia, bunătatea, încrederea, toleranța, perseverența prin intermediul temelor de actualitate. Diferitele ipostaze în care s-au transpus - judecător, avocat, inculpat, veveriță, albinuță, tigru, peștișor, omidă - i-au făcut pe copii să simtă că sunt acceptați așa cum sunt ei. Activitatea desfășurată a devenit plăcută, într-o

atmosferă de bucurie, iar strategiile interactive diversificate i-au transformat în subiecți activi, dezvoltându-le încrederea în forțele proprii, sociabilitatea, spiritul de echipă.

Caracterul, diversitatea și rigurozitatea activităților propuse au constituit mijloace active de îmbogățire a vocabularului, de dezvoltare a memoriei și a atenției, de trezire a interesului pentru lectură, a bunei dispoziții, determinând o puternică participare afectivă a elevului, lărgind orizontul de cunoaștere. Sarcinile fixate i-au menținut activi pe elevi, implicându-i cognitiv în lecturarea textelor, exersând abilitatea de a cerceta, de a argumenta și contraargumenta.

Entuziasmul cu care copiii așteptau ora de lectură, prin întrebarea „Săptămâna aceasta ce poveste învățăm?“, mi-a dovedit că metodele și strategiile alese au venit în sprijinul elevilor, atrăgându-i spre minunata lume a poveștilor, dezvoltând competențe de comunicare, de adoptarea a unor soluții personale, manifestând originalitate în exprimarea opiniilor.

Dintre toate metodele folosite, procesul literar a fost apreciat cel mai mult de către copii, mărturie fiind entuziasmul și rigurozitatea cu care s-au pregătit pentru punerea în scenă a poveștilor, cât și răspunsurile date de aceștia în fișele de activitate.

Tipul de activitate: Procesul literar

Obiective:

O_1 - să studieze povestea *Cei trei purceluși*;

O_2 - să extragă dovezi ca să susțină procesul;

O_3 - să utilizeze limbajului verbal și nonverbal corespunzător în vederea asigurării/menținerii atenției interlocutorului;

O_4 - să exprime cu interes diferite moduri de comunicare prin argumentare de răspunsuri pro și contra.

Resurse materiale: șabloane măști, acuarele, pensulă, foarfecă, elastic, carte de povești.

Resurse procedurale: Procesul literar

Desfășurarea activității:

În cadrul acestei activități s-a folosit o dezbatere de tip proces literar, elevii fiind martori ai acuzării, ai apărării, avocați sau judecători, rolul lor fiind de a stabili gradul de vinovăție a personajului „inculpat“, pe baza dezbaterii faptelor acestuia. S-a pornit de la o poveste cunoscută, care are un personaj problematic: *Cei trei purceluși.*

Se parcurg etapele premergătoare procesului: studierea cu atenție a textului literar, stabilirea capetelor de acuzare, distribuirea sarcinilor, numirea martorilor, aflarea unui avocat al acuzării și unul al apărării, strângerea probelor (etapă în care elevii au fost nevoiţi să studieze din nou textul, să-și noteze citate, drept dovezi, să surprindă prin desene momentele-cheie), urmând ca acuzarea sau apărarea să se bazeze pe acestea.

A urmat întocmirea planului detaliat al intervenției fiecăruia din timpul procesului și repetiții cu interpretarea rolurilor: mimică și gesturi adecvate.

Turul galeriei este metoda prin care s-a verificat acuitatea probelor. Martorii și-au scris depozițiile și le-au lipit pe tablă, pentru ca toți martorii propriei tabere (acuzare/apărare) să verifice dacă sunt bine alcătuite probele. Martorii au adăugat pe fișe părerile lor, apoi liderul acuzării a formulat capetele de acuzare, iar liderul apărării și-a formulat discursul de apărare.

Rezultate obținute: Elevii au învățat că un text ce conține un personaj problematic poate fi tratat sub forma procesului literar, generându-se discuții în contradictoriu, bazate pe faptele oferite de poveste.

Metoda aleasă le-a stimulat elevilor gândirea critică și posibilitatea să argumenteze și contra-argumenteze, le-a dat frâu liber fanteziei și în același timp le-a oferit posibiliatea de a retrăi întâmplările din diverse perspective, înțelegând mai bine povestea decât prin simpla lectură.

PROCESUL LITERAR *CEI TREI PURCELUȘI*

Aprodul: Rugăm sala să se ridice! Intră instanța! (Sala se ridică în picioare, se face liniște). Acest proces va avea ca dezbatere conflictul dintre personajele poveștii „Cei trei purceluși".

Completul de judecată:

- Judecător, elevul M. A.
- Acuzarea, procuror, elevul Ș. A.
- Apărarea, avocat, elevul S. R.

Părțile implicate:

- Reclamanții: Purcelușul 1 și 2, elevii D. L. și C. G.
- Pârâtul, Lupul, elevul G. I.

Judecătorul: Vă rog să nu vă agitați în timpul dezbaterilor, să păstrați liniștea, deoarece cauza este foarte gravă. Dau cuvântul procurorului.

Procurorul: Onorată instanță, hainul lup, profitând de naivitatea și de imaturitatea purcelușilor, le-a dărmat căsuțele și i-a speriat de moarte. Ei au scăpat cu viață deoarece s-au adăpostit în casa fratelui lor mai mare, care a construit o căsuță din cărămidă, foarte rezistentă, astfel încât lupul nu a mai reușit să o dărâme.

Părțile păgubite și speriate, purcelușii, pretind pedepsirea vinovatului pentru spaima și paguba adusă cu reconstruirea celor două căsuțe și promisiunea că nu-i va mai deranja niciodată.

Avocatul: Onorată instanță, pretenția acuzării nu are niciun temei, pârâtul lup a fost cel nenorocit deoarece Purcelușul 3 i-a pregătit un ceaun cu apă clăcotită, în care a și căzut, având

nevoie de multe zile pentru a se reface complet. Vinovați sunt cei doi purcelușii care, în loc să-și contruiască niște căsuțe rezistente, s-au jucat cu mingea cât e ziulica de lungă.

Judecătorul: Aprod, să intre martorii! (Aprodul introduce martorii. Sala cântă).

Lupule hain și rău,
Rău ne-ai speriat pe noi.
Îți venim acum de hac
Cum nici nu te-ai așteptat.

Martorii iau cuvântul pe rând, susținând afirmațiile prin citate și desene.

Martorul 1, elevul M. A.: Onorată instanță, domnule judecător, eu am văzut că lupul este rău și de temut! A pândit momentul când purcelușii erau la joacă, în pădure, lipsiți de apărare, și i-a speriat tare, încercând să-i mănânce!

Martorul 2, elevul F. A.: Onorată instanță, domnule judecător, eu cred că lupul a vrut să le dea o lecție, arătându-le cât de nerezistente erau casele lor, că în timpul unei furtuni s-ar prăbuși.

Martorul 3, elevul F. E.: Onorată instanță, eu susțin că lupul trebuie pedepsit, deoarece am văzut când a suflat și i-a dărmat căsuța purcelușului mezin.

Martorul 4, elevul F. J.: Onorată instanță și eu am văzut cât de tare fugea săracul purceluș să nu fie prins de lup. A reușit să ajungă în casa Purcelușului mijlociu, care-și construise casa din nuiele. Foamea și dorința de a stăpâni ținutul sălbatic l-au determinat pe lup să îi dărâme și casa celui de-al doilea purceluș.

Martorul 5, elevul D. V.: Onorată instanță, eu susțin că lupul și-a primit deja pedeapsa, în momentul în care a căzut în ceaunul cu apă clocotită. Când a reușit să scape, a fugit și a promis că nu va mai face niciun rău nimănui.

Judecătorul: Liniște! Curtea a deliberat și a hotărât: Lupul are la dispoziție 4 zile pentru a reconstrui căsuțele celor doi purcelușii și să le ceară iertare pentru fapta sa.

Hotărârea rămâne definitivă, fără drept de recurs. (În tabăra purcelușilor este mare veselie, pe când lupul este tare trist, conștientizând gravitatea faptelor sale).

Aprodul: Părăsiți sala! Ședința s-a terminat!

Fascinanta lume a poveștilor i-a captivat în așa manieră, încât opționalul lor îndrăgit „trebuie să continue“ și în anul școlar următor.

APLICAȚII DIGITALE

Prof. înv. primar Ștefănescu Corina

Prof. înv. primar Simion Roxana

Școala Gimnazială Răzvad

Principalul beneficiu alutilizării aplicațiilor digitale îl constituie feedback-ul pe care îl primești instant, astfel:

- Tehnologiile digitale îmbogățesc procesul de învățare și oferă oportunități de învățare accesibile tuturor.
- Elevii dobândesc autonomie prin colaborarea online, participă activ și cu interes, fiind un mediu atrăgător și ușor de explorat pentru ei.
- Școala digitală este o instituție capabilă să se adapteze permanent la contextele societății.

WORDART

- ✓ Presupune introducerea unor cuvinte și așezarea lor într-o formă prestabilită.
- ✓ Poate fi folosită la învățarea unei litere (introducerea unor cuvinte care încep cu litera respectivă), la discuții tematice, stabilirea cuvintelor-cheie dintr-un text, perechi de sinonime/antonime, brainstorming.

CANVA

- ✓ Este o platformă de design grafic pentru crearea de diplome sau felicitări digitale prin editare foto și text. Înregistrarea se face cu un cont Google pe canva.com.
- ✓ Se scrie în bara de căutare „Certificate”/„Greetings card” și se alege o diplomă sau o felicitare.
- ✓ Elementele sunt editabile.

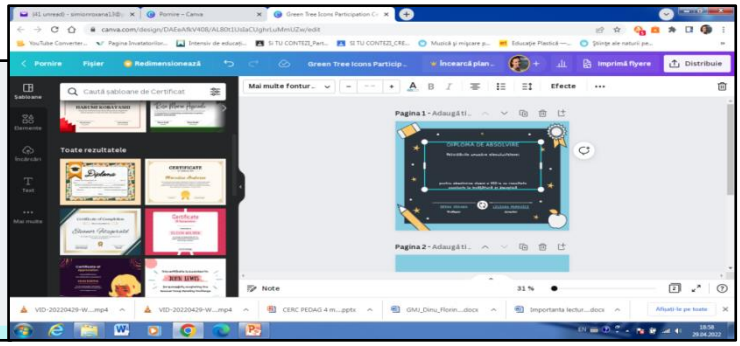

CHATTER PIX

Este o aplicație video de editare foto gratuită, care dă voce unor imagini (fotografii/desene etc.) și care se pliază pe conținuturi diverse. Este recomandată pentru activități individuale și de echipă, pentru crearea de conținut media.

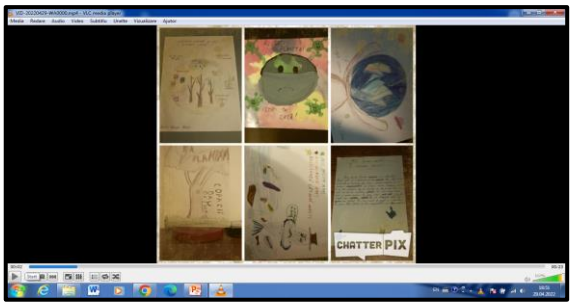

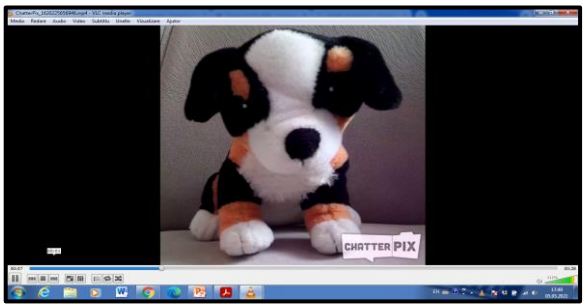

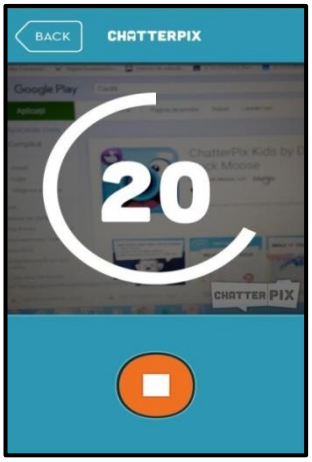

QUICK GO PRO

Este o aplicație pentru editare video, prin care se creează rapid videoclipuri din materialele foto și video din telefon cu ajutorul opțiunii de a adăuga tranziții și efecte sincronizate pe ritm muzical.

Quick le dezvoltă elevilor abilități de bază de editare video și, poate mai important, îi învață să selecteze conținut relevant pentru a fi pus într-un video, să documenteze activitatea dintr-un proiect sau dintr-o activitate. În plus, realizarea unui video are un obiectiv, o temă, un mesaj, ceea ce presupune ca elevii să aibă un plan și să îl urmărească. Sugestiile grafice pe care aplicația le face și multiplele posibilități de a le combina le vor exersa elevilor simțul estetic și creativitatea.

Aplicația poate fi folosită cu ușurință și de către elevi, ei pot documenta diferite activități din proiecte școlare sau chiar din vacanță. Folosind acest instrument, elevii învață cât de important este să poată prezenta într-o formă vizuală și captivantă ceea ce au realizat.

Fiecare cadru didactic trebuie să fie deschis și interesat de utilizarea resurselor IT, să învețe să creeze pentru elevi oportunități de manifestare creativă și să le ofere un cadru de lucru colaborativ, pentru împărtășirea experiențelor de viață. Cu ajutorul acestor platforme și aplicații digitale se realizează conținut digital interactiv, cărți digitale (cu aplicația BOOK CREATOR),

jocuri și activități interactive, fotografii vorbitoare, totul selectându-se în funcție de particularitățile individuale și de vârstă ale elevilor.

Bibliografie:

1. https://digitaledu.ro
2. https://www.edumagic.eu

STIMULAREA CREATIVITĂȚII PRIN LECTURĂ

Prof. Ciortan Cristina-Mihaela

Școala Gimnazială Vața de Jos

Lectura poate fi o modalitate excelentă de a stimula creativitatea.

Când citești, ești expus la o varietate de idei, concepte și perspective diferite. Acest lucru te poate ajuta să gândești în moduri noi și să îți dezvolți abilitățile de gândire laterală. Ficțiunea în special îți poate deschide mintea către lumi imaginare și posibilități nelimitate.

Lectura implică vizualizarea scenelor și a personajelor descrise în text. Cu cât citești mai mult, cu atât îți exerciți imaginația și capacitatea de a vizualiza în detaliu. Acest lucru poate fi extrem de util în activitățile creative, cum ar fi scrierea sau desenul.

Când citești o varietate de cărți și genuri, ai șansa de a învăța cuvinte și expresii noi. Un vocabular bogat îți poate oferi uneltele necesare pentru a exprima idei complexe și a crea imagini mentale vibrante. De asemenea, te poate ajuta să fii mai precis și să găsești cuvinte potrivite pentru a-ți exprima gândurile și sentimentele.

Lectura poate fi o sursă de inspirație nelimitată pentru propriile creații. Personaje interesante, intrigi captivante și teme profunde pot stimula imaginația și pot genera noi idei pentru propriile proiecte creative.

Citind lucrări bine scrise, poți învăța despre structură, limbaj, ritm și alte aspecte ale scrierii. Acestea pot fi aplicate în propria activitate de scriere și te pot ajuta să dezvolți un stil personal mai bun și să comunici mai eficient.

Cărțile pot explora o gamă largă de experiențe umane și emoții. Lectura unor povești care tratează subiecte diferite și se concentrează pe perspective diverse poate ajuta la dezvoltarea

empatiei și a înțelegerii profunde a altor persoane. Aceasta poate avea un impact semnificativ asupra creativității tale, permițându-ți să explorezi și să abordezi teme și probleme în moduri noi și neașteptate.

În concluzie, lectura poate fi o resursă valoroasă pentru a-ți stimula creativitatea. Alege cărți din diferite genuri și domenii pentru a obține o varietate de perspective și idei. Nu ezita să explorezi și să te lași inspirat de ceea ce citești pentru a dezvolta propriile proiecte creative.

Bibliografie:

1. Twyla, Tharp, *The Creative Habit: Learn It and Use It for Life*, Editura Simon & Schuster, 2006
2. https://10 Beneficii Reale ale Cititului - 1 Carte pe Saptamana
3. https://7 beneficii incredibile ale cititului – Toți oamenii de succes citesc!

CREATIVITATE ȘI INOVAȚIE ÎN ACTUL EDUCAȚIONAL - STIMULAREA MOTIVAȚIEI ȘI A INTERESULUI ELEVILOR

Prof. Deleanu Mariana

Școala Gimnazială „Iustin Pîrvu”, P. Teiului

Educația este un domeniu în permanentă transformare, iar pentru a rămâne relevante și eficiente, cadrele didactice trebuie să adopte metode de predare inovatoare, care să stimuleze creativitatea și să atragă interesul elevilor. În acest articol, vom explora importanța creativității și a inovației în actul educațional și vom evidenția modul în care acestea pot contribui la motivarea și succesul elevilor. Vom analiza, de asemenea, strategiile și abordările pe care le pot adopta cadrele didactice pentru a-și adapta practicile de predare și evaluare, aducând noutate și interactivitate în procesul de învățare.

Rolul creativității în educație

Creativitatea reprezintă abilitatea de a găsi soluții noi și inovatoare pentru problemele întâlnite în diverse domenii de activitate. În contextul educațional, această abilitate devine esențială pentru dezvoltarea elevilor într-un mod holistic și pentru pregătirea lor pentru provocările viitorului. Prin intermediul acesteia, elevii dobândesc instrumente valoroase pentru a-și dezvolta gândirea

critică și abilitățile de rezolvare a problemelor. Capacitatea de a găsi soluții neconvenționale și de a aborda situațiile dintr-o perspectivă inovatoare le permite să-și depășească limitele și să exploreze multiple opțiuni în procesul de învățare. În loc să se limiteze la răspunsurile convenționale, elevii creativi își pot exprima ideile într-un mod original și pot propune alternative care aduc valoare adăugată. Creativitatea este strâns legată de dezvoltarea competențelor de comunicare. Elevii care sunt încurajați să-și exprime ideile în mod creativ dobândesc abilități de prezentare și argumentare a punctelor de vedere, învățând să-și susțină opinia în fața altora. Ei își dezvoltă abilități de comunicare verbală și nonverbală, învățând să-și structureze ideile și să le transmită într-un mod coerent și captivant. Această abilitate este esențială într-o lume în care comunicarea eficientă și adaptabilitatea sunt tot mai solicitate.

Creativitatea îi ajută pe elevi să-și dezvolte potențialul maxim. Fiecare elev are propriile talente și abilități, iar prin stimularea creativității, se deschid noi oportunități de explorare și descoperire a acestor talente. Elevii au posibilitatea să-și manifeste creativitatea în diverse domenii, cum ar fi artele, științele, literatura, matematica și multe altele. Prin descoperirea și valorificarea talentelor lor individuale, elevii își dezvoltă încrederea în propriile capacități și își formează o identitate puternică și autentică. Este important să se înțeleagă că această abilitate nu este rezervată doar unor anumite discipline sau activități. Ea poate fi încurajată și cultivată în fiecare aspect al procesului de învățare.

Stimularea creativității în învățământ

Pentru a stimula creativitatea în actul educațional, este esențial să se creeze un mediu deschis și încurajator în clasă, în care elevii să se simtă în siguranță și încurajați să-și exprime ideile și opiniile. Cadrele didactice pot adopta diverse strategii inovatoare pentru a încuraja creativitatea și implicarea activă a elevilor în procesul de învățare.

Proiecte de grup: O metodă eficientă de stimulare a creativității este desfășurarea unor proiecte de grup. Aceste proiecte îi încurajează pe elevi să lucreze împreună, să își împărtășească ideile și să găsească soluții comune pentru problemele date. Colaborarea în cadrul unui proiect le permite să-și dezvolte abilitățile de comunicare, să învețe să asculte și să aprecieze diversitatea de idei.

Brainstorming: Activitățile de brainstorming sunt excelente pentru a stimula creativitatea și a genera idei noi. Cadrele didactice pot organiza sesiuni de brainstorming în clasă, în care elevii să se gândească la diverse soluții pentru o problemă sau să propună idei inovatoare pentru un anumit subiect. În timpul acestor sesiuni, este important să se încurajeze gândirea liberă și necondiționată, iar toate ideile să fie apreciate și evaluate în mod pozitiv.

Activități practice: Activitățile practice sunt modalități excelente de a stimula creativitatea și implicarea activă a elevilor în procesul de învățare. Acestea pot include experimente științifice,

proiecte artistice, construcții sau chiar simulări de situații reale. Prin implicarea activă în astfel de activități, elevii își pot folosi imaginația și pot aplica cunoștințele teoretice într-un mod practic și concret.

Utilizarea tehnologiei moderne: Tehnologia modernă poate fi o resursă valoroasă pentru a spori interactivitatea și a stimula creativitatea în educație. Utilizarea tabletelor, calculatoarelor și aplicațiilor educaționale poate transforma procesul de învățare într-o experiență captivantă și plină de imaginație pentru elevi. Aceste instrumente pot fi utilizate pentru a explora conținuturi multimedia, a rezolva probleme interactive sau a crea conținut original în format digital.

Importanța inovației în educație.

Utilizarea instrumentelor digitale și a tehnologiei în educație poate aduce multiple beneficii în procesul de învățare. Platformele online și aplicațiile educaționale pot oferi acces la resurse variate și actualizate, pot facilita comunicarea și colaborarea între elevi și cadrele didactice și pot oferi un mediu interactiv și captivant pentru explorarea și aplicarea cunoștințelor. De exemplu, utilizarea tabelelor interactive, a dispozitivelor mobile sau a simulărilor virtuale poate transforma lecțiile într-o experiență interactivă și stimulantă. Jocurile educaționale reprezintă o altă modalitate inovatoare de a stimula creativitatea și învățarea activă. Jocurile pot fi utilizate pentru a dezvolta abilități și competențe specifice, pentru a înțelege și a aplica concepte complexe și pentru a învăța într-un mod distractiv și captivant. Acestea pot fi utilizate într-o varietate de discipline și pot fi adaptate pentru a se potrivi nevoilor și nivelului de înțelegere al fiecărui elev.

De asemenea, abordările pedagogice inovatoare pot include metode de învățare bazate pe proiecte, în care elevii sunt implicați în activități practice și concrete, fiind încurajați să-și dezvolte abilitățile de cercetare, colaborare și rezolvare de probleme. De exemplu, elevii pot fi implicați în proiecte de investigație, în care trebuie să identifice și să rezolve probleme reale, să lucreze în echipă și să-și prezinte rezultatele într-un mod creativ și original.

Inovația în educație nu se rezumă doar la utilizarea tehnologiei sau a unor metode specifice. Este o abordare globală care implică adaptarea la nevoile și interesele elevilor, dezvoltarea abilităților necesare pentru lumea contemporană și cultivarea unei atitudini de învățare pe tot parcursul vieții. Cadrele didactice trebuie să fie în permanență deschise la schimbare, să fie însetate de cunoaștere și să se angajeze într-un proces de dezvoltare continuă pentru a fi în pas cu noile descoperiri și tendințe din domeniul educației. Inovația în educație nu trebuie să fie privită ca o schimbare radicală, ci mai degrabă ca un proces de îmbunătățire continuă și adaptare la nevoile elevilor și la cerințele societății. Prin adoptarea unor abordări inovatoare, cadrele didactice pot să ofere elevilor o educație relevantă, captivantă și pregătită pentru provocările viitorului.

Adaptarea strategiilor de predare și evaluare:

Pentru a răspunde nevoilor și preferințelor elevilor, cadrele didactice trebuie să-și adapteze

strategiile de predare și evaluare într-un mod creativ și inovator. Evaluarea creativă poate fi o modalitate eficientă de a evalua abilitățile și cunoștințele elevilor într-un mod autentic și practic. O abordare inovatoare în evaluare poate include proiecte artistice sau lucrări practice în care elevii să își demonstreze creativitatea și aptitudinile artistice. Aceste proiecte pot lua forma unui tablou, a unei compoziții muzicale, a unei piese de teatru sau a unei lucrări de design. Prin aceste proiecte, elevii au oportunitatea de a-și exprima individualitatea și de a-și dezvolta abilitățile artistice într-un mod captivant și personal.

Prezentările multimedia reprezintă o altă modalitate de evaluare creativă. Elevii pot crea prezentări interactive, videoclipuri sau animații pentru a-și prezenta cunoștințele și ideile într-un format digital. Aceste prezentări nu numai că îi ajută pe elevi să-și dezvolte competențele tehnologice, dar le oferă și posibilitatea de a-și exprima ideile într-un mod captivant și accesibil. Jocurile de rol sunt o modalitate inovatoare de evaluare care presupune implicarea activă a elevilor în simularea unor situații sau scenarii specifice. Elevii pot fi încurajați să joace diferite roluri și să-și aplice abilitățile și cunoștințele într-un context practic și interactiv. Prin intermediul jocurilor de rol, elevii își pot dezvolta abilitățile de comunicare, colaborare, rezolvare de probleme și luare a deciziilor. Proiectele de cercetare reprezintă o modalitate excelentă de a încuraja gândirea critică și analitică. Elevii pot fi îndrumați să exploreze un subiect de interes și să dezvolte propriile întrebări și ipoteze. Prin intermediul cercetării, elevii învață să găsească, să analizeze și să sintetizeze informațiile, dezvoltând astfel abilități de gândire critică și de evaluare a resurselor.

Este esențial ca procesul de evaluare să fie relevant și să reflecte abilitățile și cunoștințele pe care elevii le dezvoltă într-un mod autentic și practic. Evaluarea nu ar trebui să se limiteze doar la teste tradiționale, ci ar trebui să le ofere elevilor oportunități de a-și arăta creativitatea și de a-și demonstra competențele în diverse moduri.

În concluzie, adaptarea strategiilor de predare și evaluare pentru a stimula creativitatea și a răspunde nevoilor elevilor este esențială în actul educațional. Prin implementarea unor metode inovatoare de evaluare, cum ar fi proiectele artistice, prezentările multimedia, jocurile de rol și proiectele de cercetare, cadrele didactice pot spori interesul și motivația elevilor de a învăța și de a-și dezvolta abilitățile într-un mod captivant și relevant pentru lumea contemporană.

Bibliografie:

1. Albu, Gabriel, *O psihologie a educației*, Editura Istitutul European, Iași, 2005
2. Bocoș, Mușata, *Instruirea interactivă*, Editura Polirom, Iași, 2016
3. Roşca, A., *Creativitatea generală şi specifică*, Editura Academiei, Bucureşti, 1981

METODE PENTRU O ÎNVĂŢARE ACTIVĂ

Prof. înv. primar Manea Claudia-Maria
Liceul Tehnologic „Crișan” - Crișcior, Hunedoara

Dezvoltarea gândirii critice constituie un important obiectiv de tip formativ şi se realizează prin folosirea cu precădere a unor *strategii activ-participative*. Prin metode activ-participative înţelegem toate situaţiile şi nu numai metodele active propriu-zise în care elevii sunt puşi şi care-i scot pe aceştia din ipostaza de obiect al formării şi-i transformă în subiecţi activi, coparticipanţi la propria formare. „A activiza înseamnă, deci, a mobiliza/a angaja intens toate forţele psihice de cunoaştere ale elevului, pentru a obţine în procesul didactic performanţe maxime, însoţite constant de efecte instructiv-educativ, optimale în toate componentele personalităţii” (NEACŞU, 1990).

În spatele fiecărei metode de predare stă ascunsă o ipoteză asupra mecanismelor de învăţare ale elevului. Educatorii trebuie să fie preocupaţi de găsirea unor metode şi procedee variate, adaptate diferitelor situaţii de instruire în care elevii vor fi puşi. Pe baza competenţelor sale profesionale mereu actualizate, educatorul va încerca noi metode de predare. Este loc în acest domeniu pentru manifestarea imaginaţiei şi a creativităţii didactice, cu efecte pozitive nu numai asupra elevilor, ci şi asupra dascălului.

Din cauza supraîncărcării informaţionale a manualelor, efortul educatorilor trebuie canalizat în direcţia operaţionalizării cunoştinţelor, ceea ce va conduce la o creştere a interesului şi a motivaţiei elevilor pentru diferitele domenii ale cunoaşterii, îi va pregăti mai bine pe aceştia în perspectiva integrării în viaţa socială. Învăţarea asistată de calculator şi multimedia, îmbinarea activităţii de instruire constituie alte direcţii importante ale modernizării strategiilor didactice.

Activizarea predării-învăţării presupune folosirea unor metode, tehnici şi procedee care să-l implice pe elev în procesul de învăţare, urmărindu-se dezvoltarea gândirii, stimularea creativităţii, dezvoltarea interesului pentru învăţare, în sensul formării lui ca participant activ la procesul de educare. Astfel, elevul este ajutat să înţeleagă lumea în care trăieşte şi să aplice în diferite situaţii de viaţă ceea ce a învăţat.

Metodele active presupun demersuri subiective şi existenţiale, valorile educaţiei actuale fiind mai mult existenţiale şi experienţiale decât obiective şi exterioare persoanei. Cunoaşterea şcolară este tot mai mult concepută ca un proces total, un proces al fiinţei în întregul său, ea nu se mai poate limita la procesele cognitive. Metodele active îşi trădează necesitatea, cunoaşterea fiind inclusivă, ea exprimând continuitatea între persoana care cunoaşte şi ceea ce aceasta cunoaşte, ele

caută complementaritatea şi relaţiile, sistematizarea experienţei subiective, colaborarea şi cercetarea comună. În faţa acestor elemente, experienţa controlată şi reducţionismele de orice fel îşi pierd valoarea.

Pentru ca şcoala să realizeze ţinta pe care cultura contemporană, cea de tip postmodern, o impune, aceea de a depăşi distincţiile nete dintre ştiinţă şi umanism, raţiune şi sacru, ea trebuie să opereze schimbări la nivelul metodologiei sale, în numele valorii activismului subiectului, valoare care are la bază nevoia de autodepăşire, de evoluţie şi stabilizare, de echilibrare şi securizare.

Metodele de învăţare activă se pot clasifica în:

- metode care favorizează înţelegerea conceptelor şi a ideilor, valorifică experienţa proprie a elevilor, dezvoltă competenţe de comunicare şi de relaţionare, de deliberare pe plan mintal şi vizează formarea unei atitudini active: *discuţia, dezbaterea, jocul de rol, brainstormingul, eseul de cinci minute, scaunul intervievatului, discuţia Panel* etc.

- metode care stimulează gândirea şi creativitatea, îi determină pe elevi să caute şi să dezvolte soluţii pentru diferite probleme, să facă reflecţii critice şi judecăţi de valoare, să compare şi să analizeze situaţii date: *studiul de caz, problematizarea, jocul didactic, exerciţiul, cvintetul, cubul, organizatorul grafic (O. G.), ciorchinele, diagrama Venn* etc.

- metode prin care elevii sunt învăţaţi să lucreze productiv cu alţii şi să-şi dezvolte abilităţi de colaborare şi ajutor reciproc: *organizatorul grafic (O. G.), diagrama Venn, mozaicul, cafeneaua, proiectul în grupuri mici, piramida* etc.

ESEUL DE CINCI MINUTE

Acesta se foloseşte la sfârşitul orei pentru a-i ajuta pe elevi să-şi adune ideile legate de tema lecţiei şi pentru a-i da profesorului o idee mai clară despre ceea ce s-a întâmplat în plan intelectual în acea oră.

Acest eseu le cere elevilor două lucruri:

- ✓ să scrie concluzia pe care au învăţat-o din lecţia respectivă;
- ✓ să formuleze o întrebare în legătură cu aceasta.

Cadrul didactic strânge eseurile imediat ce elevii le-au terminat de scris şi le foloseşte pentru a-şi planifica, la aceeaşi clasă, lecţia următoare.

APLICAŢIE PRACTICĂ

Disciplina: Limba română

Tema: „Copilul cel isteţ”, de Petre Ispirescu

Clasa: a II-a

Timpul alocat: 5´

Tipul lecţiei: Lecţie de transmitere şi însuşire de noi cunoştinţe

Obiectiv: să găsească argumente care susţin sau nu acţiunile personajelor.

Sarcină de învăţare: imaginează-ţi un dialog cu bătrânul din poveste, după ce i s-a făcut dreptate.

Elevii au manifestat o poziţie fermă în legătură cu întâmplarea prezentată în text, luându-şi în serios rolul de judecător.

În eseurile alcătuite şi-au exprimat în mod categoric dezacordul în ceea ce priveşte hotărârea bătrânului de a-şi lua de suflet prima fiinţă vie sau că a căzut uşor la învoială cu şarpele.

Exemple de eseuri alcătuite de elevi:

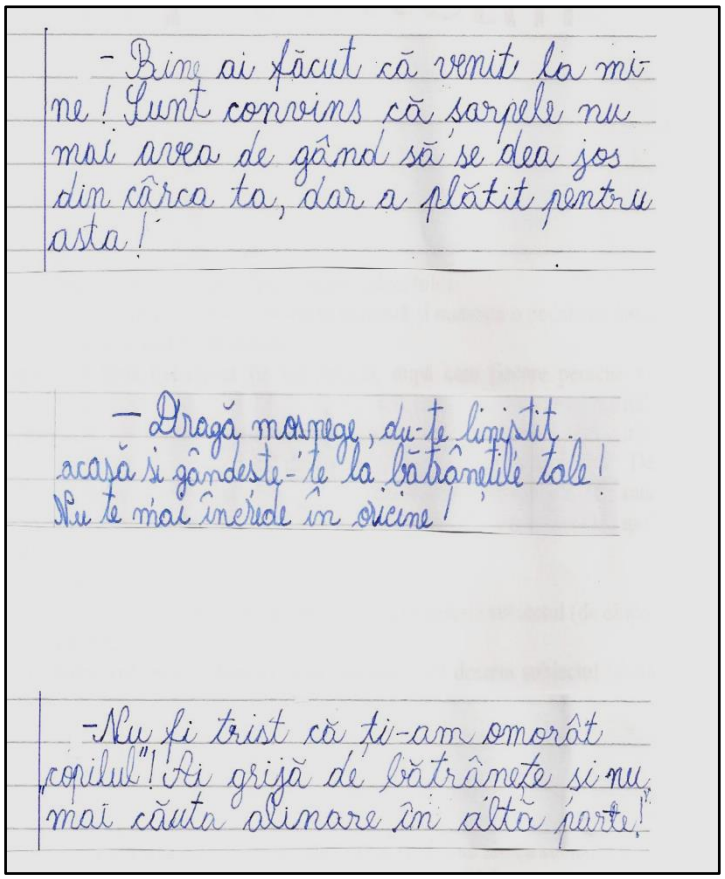
- Bine ai făcut că venit la mine! Sunt convins că sarpele nu mai avea de gând să se dea jos din cârca ta, dar a plătit pentru asta!

– Dragă moșnege, du-te liniștit acasă și gândește-te la bătrânețile tale! Nu te mai încrede în oricine!

-Nu fi trist că ți-am omorât copilul"! Ai grijă de bătrânețe și nu mai căuta alinare în altă parte!

CVINTETUL

Capacitatea de a rezuma informaţiile, de a surprinde complexitatea ideilor, sentimentelor şi convingerilor în câteva cuvinte este o deprindere importantă. Ea necesită o reflecţie adâncă, bazată pe înţelegerea nuanţată a sensurilor. Un cvintet este o poezie care necesită sintetizarea informaţiei şi a materialelor în exprimări concise care exprimă reflecţii asupra subiectului.

Termenul ***cvintet*** provine din limba franceză şi denumeşte o poezie din cinci versuri. Este bine să se lucreze în perechi.

Varianta iniţială trebuie să fie individuală, după care fiecare pereche va reţine din cele două poezii ceea ce îi place mai mult şi va scrie un cvintet final. Aceasta stimulează discuţia despre

motivele pentru care au scris ce-au scris, permiţând continuarea şi adâncirea reflecţiei critice asupra subiectului. De asemenea, fiecare elev trebuie să-şi asculte perechea şi să extragă din varianta acesteia idei cu care amândoi sunt de acord. Variantele finale pot fi apoi comunicate întregii clase.

Instrucţiuni:

- ✓ primul vers constă dintr-un singur cuvânt care descrie subiectul (de obicei un substantiv);
- ✓ al doilea vers este format din două cuvinte care descriu subiectul (două adjective);
- ✓ versul al treilea este format din trei cuvinte care exprimă acţiuni (verbe, eventual la gerunziu);
- ✓ al patrulea vers este format din patru cuvinte care exprimă sentimente faţă de subiect;
- ✓ ultimul vers este format dintr-un cuvânt care exprimă esenţa subiectului.

Într-o formulă sintetică, cei cinci paşi se pot exprima astfel:

Titlul/primul vers (de obicei un substantiv) _____

Descrierea/al doilea vers (de obicei 2 adjective) _____ _____

Acţiune/versul al treilea (de obicei 3 verbe la gerunziu) _____ _____ _____

Sentiment/al patrulea vers (o propoziţie din 4 cuvinte) ____ _____ _____ _____

Reexprimarea esenţei/ultimul vers (1 cuvânt) _____

Această metodă se poate utiliza la începutul lecţiei, pentru activizarea elevilor sau pentru pregătirea predării, la o lecţie de fixare şi consolidare a noţiunilor predate, la transmiterea poeziilor cu formă fixă sau a unui conţinut, în general, descriptiv.

APLICAŢIE PRACTICĂ

Disciplina: Limba română

Tema: *Balada unui greier mic* de George Topârceanu; *Un licurici grăbit* de Dumitru Toma

Clasa: a II-a

Timpul alocat: 15´

Tipul lecţiei: Lecţie de verificare şi apreciere a cunoştinţelor

Obiective:

- ✓ să extragă esenţialul dintr-un text în cuvinte legate prin înţeles;
- ✓ să argumenteze folosirea cuvintelor în compoziţiile proprii.

Sarcini de învăţare:

- ✓ Alege cuvinte care exprimă nota dominantă a textului.
- ✓ Ordonează cuvintele selectate după anumite reguli.

Cu ajutorul unor cuvinte-cheie, elevii au avut de descris caracteristicile anotimpului toamna şi portretul personajelor din textele amintite.

Au fost compuse cvintete de forma:

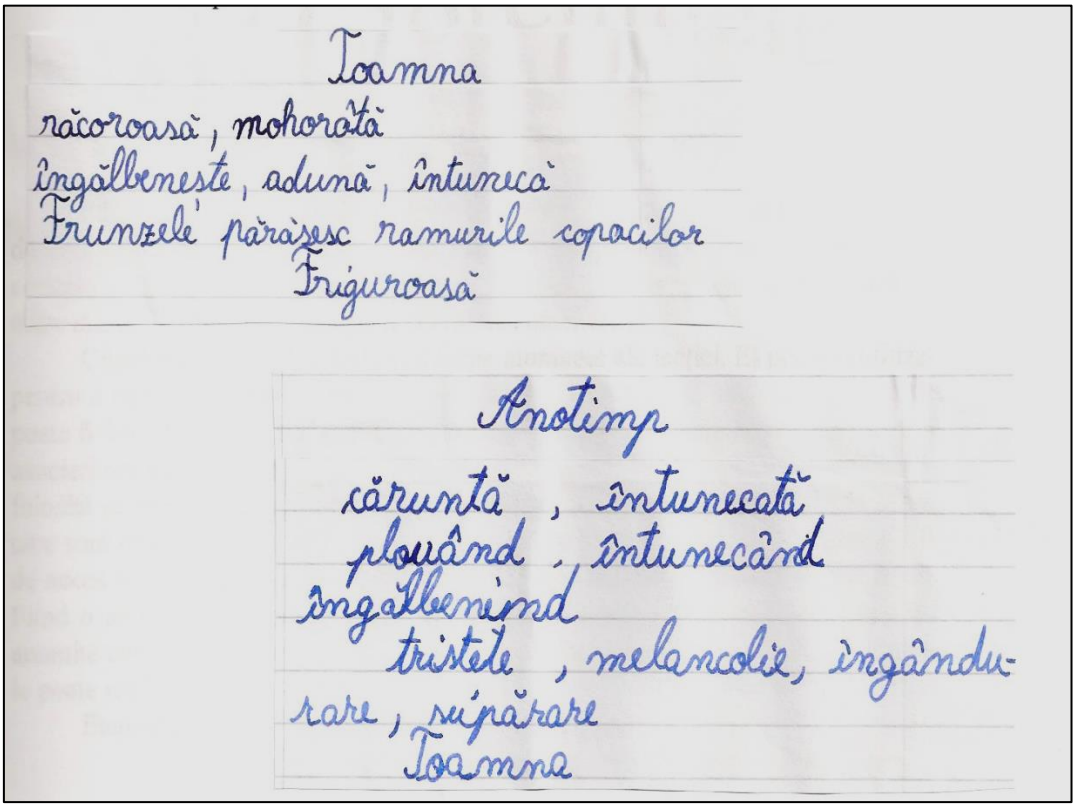

CIORCHINELE

Este o strategie de predare care-i încurajează pe elevi să gândească liber şi deschis. Ea structurează ideile doar atât cât să stimuleze gândirea legată de conexiunile dintre idei. Este o formă de gândire neliniară, care aproximează în mare măsură felul în care funcţionează mintea omenească.

Ciorchinele poate fi folosit în diferite momente ale lecţiei. El poate fi utilizat pentru a stimula gândirea înainte de a studia temeinic un anumit subiect. Mai poate fi folosit ca mijloc de a rezuma ceea ce s-a studiat, ca modalitate de a construi asocieri noi sau de a reprezenta noi sensuri.

Este o activitate de scriere care poate fi folosită ca instrument eficient în dezvoltarea deprinderilor de scriere, mai ales la cei care sunt recalcitranţi la scris. Este însă, înainte de toate, o strategie de găsire a căii de acces la propriile cunoştinţe, înţelegeri sau convingeri legate de o anume temă. Fiind o activitate de scriere, ea serveşte şi la informarea scriitorului despre anumite cunoştinţe sau conexiuni pe care nu era conştient că le are în minte sau că le poate realiza.

Etapele realizării unui ciorchine:

- ✓ scrieţi un cuvânt sau o propoziţie-nucleu în mijlocul unei pagini sau table;
- ✓ începeţi să scrieţi cuvinte sau sintagme care vă vin în minte legate de tema respectivă;

- ✓ pe măsură ce scrieţi aceste cuvinte, încercaţi să trageţi linii între ideile care se leagă în vreun fel;
- ✓ scrieţi atâtea idei câte vă vin în minte până expiră timpul sau nu mai aveţi alte idei.

APLICAŢIE PRACTICĂ

Disciplina: *Curiozităţi din lumea animalelor* – curs opţional

Tema: Animale sălbatice / animale domestice

Clasa: a II-a

Timpul alocat: 15´

Tipul lecţiei: Lecţie de transmitere şi însuşire de noi cunoştinţe

Obiective:

- ✓ să sintetizeze informaţia transmisă în cuvinte-cheie;
- ✓ să stabilească raporturi de subordonare între cuvintele găsite.

Sarcini de învăţare:

- ✓ Selectează cuvinte care au legătură cu subiectul propus.
- ✓ Stabileşte corect raporturi de subordonare între cuvintele găsite.
- ✓ Explică relaţiile dintre cuvinte prin detalierea schemei.

Pe baza informaţiilor prezentate în lecţie, elevii vor alcătui câte un „ciorchine” care cuprinde cuvintele esenţiale, referitoare la câte un animal. Cu cât „ciorchinele” este mai bogat, cu atât se fac mai multe conexiuni logice. La final se citesc fişele şi se expun în clasă.

Exemple ale copiilor:

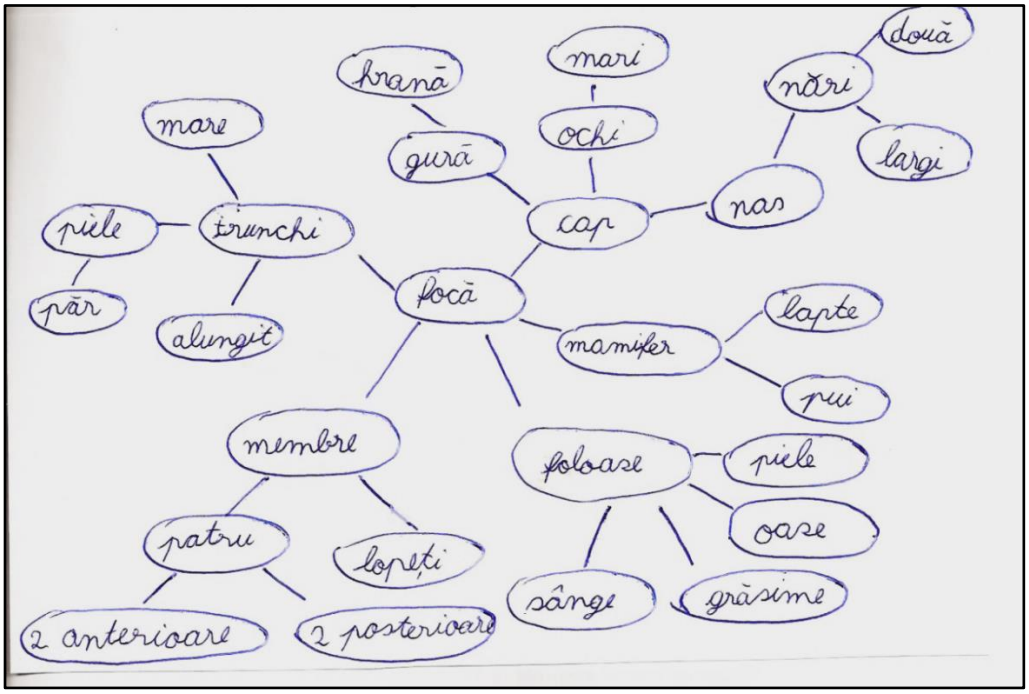

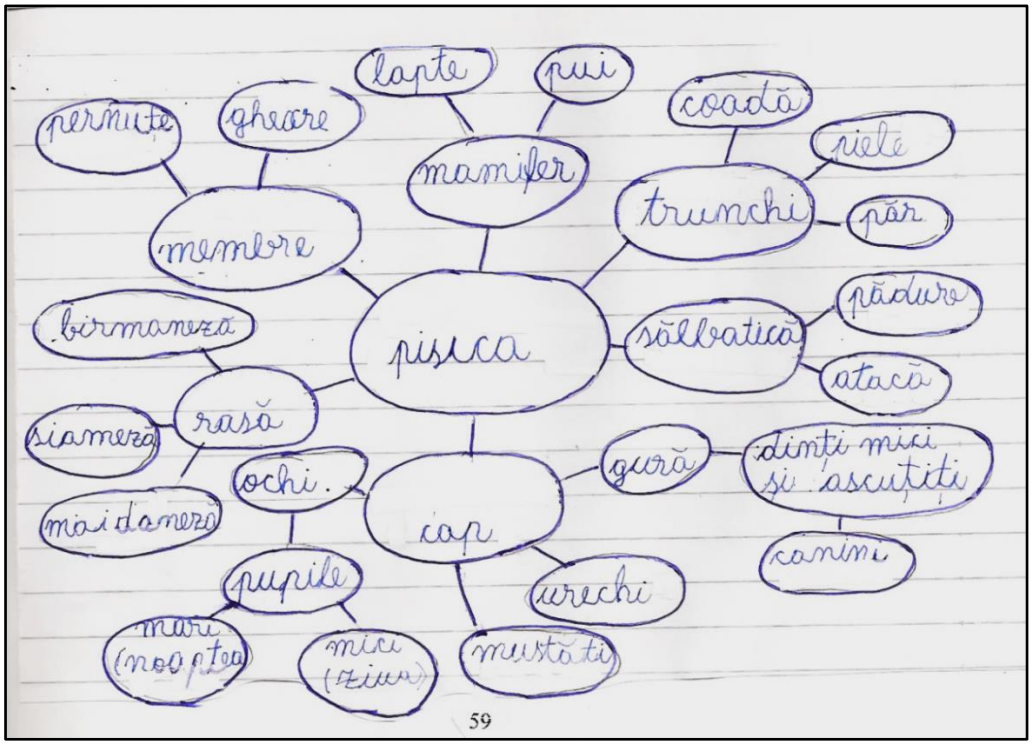

Bibliografie:

1. Dumitru, I. A., *Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă,* Editura de Vest, Timişoara, 2000
2. Neacşu, I., *Metode şi tehnici de învăţare eficientă,* Editura Militară, București, 1990
3. Steele, J. L., Meredith, K.S., Temple, Ch.,1998, *Lectura şi scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice*, Ghidul I-II, Casa de Editură şi Tipografia Gloria, Cluj, 1998

PROIECT DE LECȚIE

Prof. Csuszner Jolan
Școala Gimnazială „Kós Károly”- Gheorgheni

Disciplina: Matematică

Clasa: a V-a

Unitatea de învăţare: *Unități de măsură*

Tema lecţiei: *Unități de măsură pentru arie*, 1 oră

Competențe:

1.3. Identificarea noţiunilor geometrice elementare şi a unităţilor de măsură în diferite contexte

2.3. Utilizarea instrumentelor geometrice pentru a măsura sau pentru a construi configurații geometrice

6.3. Analizarea unor probleme practice care includ elemente de geometrie studiate, cu referire la unităţi de măsură şi la interpretarea rezultatelor

Obiective operaționale:

- ✓ elevii conștientiază noțiunea de arie, vor construi figuri geometrice care reprezintă diferite unități de măsură pentru arie;
- ✓ elevii vor descoperi regula de transformare a unităților de măsură pentru arie și vor rezolva exerciții folosind regula descoperită.

Activitățile lecției	Ce face profesorul	Ce fac elevii	Metode de evaluare
Faza de anticipare			
Captarea atenției Anunțarea activităților care urmează	Continuăm capitolul cu o nouă unitate de măsură. Vom avea nevoie de transformări ale unităților pentru lungime. Efectuați următoarele transformări.		

	Lucrați în perechi, puteți folosi schema (scara) desenată ora trecută în caiet. 1 m = ? dm = ? cm = ? mm 1 cm = ? dm = ? m	1 m = 10 dm = 100 cm = 1000 mm 1 cm = 0,1 dm = 0,01 m	Prin discutarea rezultatelor și a regulilor folosite, profesorul corectează eventualele greșeli.
Verificarea întrebării: Ce înseamnă pentru elevi noțiunea de arie?	Desenați două pătrate identice cu creionul, la primul colorați perimetrul și la al doilea colorați partea pe care o considerați aria pătratului.	Desenează și colorează pătratele.	Profesorul verifică fiecare desen și corectează eventualele greșeli (completând cu explicații dacă este necesar).
Verificarea cunoștințelor prin întrebarea: Ce își amintesc elevii din clasele primare în legătură cu aria?	Cum ați proceda dacă ar trebui să aflați aria suprafeței băncii în care stați? Ce formă are suprafața băncii? Puteți să măsurați?	Încearcă să răspundă la întrebare. Suprafața băncii are formă de dreptunghi. Putem măsura lungimea și lățimea băncii.	La finalul discuției (eventual cu ajutorul profesorului), elevii ajung la concluzia, că aria dreptunghiului (a pătratului) nu se măsoară, ci se calculează, măsurând lungimea și lățimea și calculând produsul lor.
Faza de construire cunoștințe			
Anunțarea lecției noi. Notarea în caiete a	Titlul lecției este: „Unități de măsură pentru arie”. Unitatea de măsură standard	Notează în caiete titlul lecției. Notează în caiete	

unităților de măsură pentru arie	pentru arie este 1 metru pătrat (m^2), care este suprafața unui pătrat cu latura de 1 m lungime. Submultiplii: dm^2, cm^2, mm^2 Multiplii: dam^2 (sau ar), hm^2 (sau hectar – ha), km^2	numele și prescurtările unităților de măsură pentru arie.	
	Printr-un exercițiu căutăm regula de transformare a acestor unități de măsură. - Desenați în caiete un pătrat cu latura de 1 dm (20 de pătrățele în caiet). - Dintre unitățile de măsură pentru arie pe care am desenat-o? - Împărțiți toate laturile pătratului în segmente egale de câte 1 cm și uniți-le între ele cu linii paralele cu laturile pătratului inițial. - Care unitate de măsură pentru arie reprezintă un părat mic obținut (care are laturile de 1 cm)? - De câte ori este cuprins 1 cm^2 într-un dm^2? - Ce înseamnă acest fapt?	- Fiecare elev desenează pătratul în caiet, și măsoară dimensiunile. 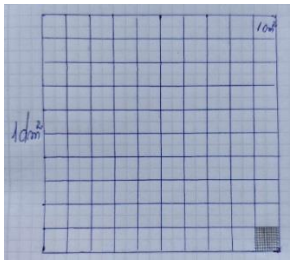 - Răspund la întrebare: dm^2. - Elevii realizează împărțirea pătratului inițial în pătrate mai mici de latură 1 cm. - Răspund la întrebare: cm^2. - Numără în caiete și răspund: de 100 de ori. - Pentru a efectua transformări ale unităților de măsură pentru arie, se fac înmulțiri (respectiv	- Profesorul verifică figurile desenate și corectează dacă este cazul. - Observarea dacă elevii au conștientizat faptul că pătratul desenat de ei reprezintă 1 dm^2. - Profesorul verifică desenele și corectează dacă este cazul. - Observarea dacă elevii au conștientizat faptul că pătratele mici reprezintă fiecare câte 1 cm^2. - Corectarea regulii dacă este cazul.

	-Ați observat bine, prin aceste desene ați descoperit regula transformării unităților de măsură pentru arie. Într-adevăr, la fiecare pas efectuăm înmulțiri sau împărțiri cu 100. - Când efectuăm înmulțire? -Cînd efectuăm împărțire? - Efectuați transformările: 1 m^2 = ? dm^2 1 dm^2 = ? m^2 - Desenul cu pătrate se poate continua dacă aveți un creion foarte bine ascuțit și răbdare. Un cm^2 dintr-un colț se poate împărți în 100 de mm^2.	împărțiri) cu 100 la fiecare pas. -Efectuăm inmulțire dacă transformăm din unitate mai mare în unitate mai mică. - Efectuăm împărțire dacă transformăm din unitate mai mică în unitate mai mare. 1 m^2 = 100 dm^2 1 dm^2 = 0,01 m^2	- Corectarea și discutarea transformărilor dacă este cazul
	- Cum ați desena scara care indică regula de transformare a unităților de măsură pentru arie?	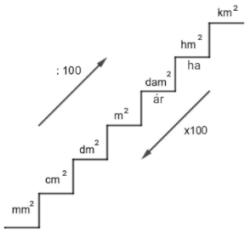	- Profesorul verifică desenele și corectează eventualele greșeli (completând cu explicație dacă este necesar).
	- Calculați aria suprafeței băncii în care stați, măsurând lungimea	- Măsoară lungimea: 120 cm. lățimea:52	- Prin discutarea măsurătorilor

	și lățimea cu liniarul în cm. -Lucrați în perechi. - În ce unitate de măsură exprimați rezultatul în acest caz? - Transformați în m^2.	cm, și calculează aria dreptunghiului: $A = 120 \cdot 52 = 6240$ - În cm^2 6240 cm^2 = 62,4 dm^2 = 0,624 m^2	făcute, a rezultatelor calculelor și a transformării, profesorul verifică dacă elevii au înțeles lecția și corectează sau explică dacă este cazul.
Faza de consolidare			
Când începem capitolul „Unități de măsură”, elevii fac din carton 48 de cartonașe goale, pe care scriem untățile de măsură la fiecare lecție. La sfârșitul capitolului vom avea un instrument complet cu care, conform anumitor reguli, ne putem juca recapitulând transformările unităților de măsură.	- Luați șapte cartonașe din setul de 48 și scrieți pe fiecare câte un număr și o unitate de măsură, după cum urmează: 1 cm^2, 100 cm^2, 0,01 dm^2, 1 dm^2, 100dm^2, 0,01 m^2, 1m^2 - Căutați perechi de cartonașe pe care sunt scrise mărimi egale. - Lucrați în perechi.	- Notează pe cartonașe numerele și unitățile respective. - Pun perechile de cartonașe unul lângă altul. 100 cm^2=1 dm^2 100 cm^2=0,01 m^2 0,01 m^2 = 1 dm^2 0,01 dm^2 = 1 cm^2 1m^2 = 100dm^2	- Citind cu voce tare perechile găsite, profesorul verifică corectitudinea rezultatelor și corectează eventualele greșeli.
Tema pentru acasă	-Tema va fi să notați în caiete toate perechile găsite și să urmăriți lecția din colecția Wakelet despre unități de măsură	- Notează tema	

	:https://wakelet.com/wake/2nzSYB0c7KLWaFT3VlUvp		
	Completați biletul de ieșire: - Cu ce idee nouă v-ați întâlnit în această lecție? - Puneți o întrebare în legătură cu lecția. - Cum v-a plăcut această oră?	- Completează biletul de ieșire.	

Resurse:

- ✓ metoda de predare inductivă;
- ✓ trusă geometrică, setul de cărți de joc cu unități de măsură. (Regulile jocului seamănă cu jocul remi), linkuri către aplicații.

REFLECȚIA

- Ce au învățat elevii? Cum am aflat?

Elevii au învățat ce înseamnă noțiunea de *arie*, unitățile de măsură pentru arie, regula de transformare a unităților pentru arie.

Verificarea s-a realizat prin întrebări, observarea realizării sarcinilor de către elevi și discutarea eventualelor greșeli.

- Ce aș schimba dacă aș face această lecție din nou?

Aș rezerva 5 minute la sfârșitul orei pentru a viziona filmulețele demo de pe Mquest.ro despre arie: https://mquest.ro/home/learnunit?id=91&tk=#

Dacă mai rămâne timp (sau dacă unii elevi termină sarcinile mai repede), se rezolvă exerciții de tranformări ale unităților de măsură pentru arie din caietul de exerciții.

Bibliografie:

1. Aspire Teachers: *Cursul Mate, date, date și viața noastră*
2. *Programa școlară pentru disciplina matematică*, clasele a V-a – a VIII-a, 2017

EDUCAȚIA PENTRU MEDIUL ÎNCONJURĂTOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. Monica Pocneț
Grădinița PP Nr. 25, Iași

Natura este o prezenţă însufleţită. Ea se contopeşte cu viaţa individului, face parte din fiinţa lui, participă la zbuciumul existenţei umane, este leagăn de formare şi ocrotire, tărâm de vis şi de împliniri. Nicolae Docsănescu

În situația actuală, lumea se confruntă cu multe probleme și schimbări, iar una dintre cele mai grave probleme este degradarea mediului și poluarea, ca urmare a activităților umane. Din această cauză, educația ecologică, educația pentru mediu a devenit o preocupare menită să modeleze și să promoveze o atitudine pozitivă și responsabilă față de mediu.

Prin activități de informare și conștientizare cu privire la necesitatea conservării, promovarea unui mediu curat și a unui comportament protector în utilizarea acestuia și prin utilizarea unor strategii didactice adecvate vârstei celor asupra cărora dorim să intervenim, pentru formarea unui spirit ecologic, putem implica comunitatea în soluţionarea problemelor de mediu.

Copiii trebuie învățați cum să contribuie la refacerea naturii, menținând-o curată și frumoasă oriunde s-ar afla, astfel încât să înțeleagă că, protejând natura, se protejează pe ei.

Abordarea educaţiei ecologice în grădiniţă prezintă anumite particularităţi metodologice. La vârsta preşcolară, educaţia ecologică ţine mai mult de formarea deprinderilor şi a trăirilor afective. Primul contact cu mediul şi cu problemele sale trebuie să îmbrace, la această vârstă, aspecte practice şi să provoace trăiri emoţionale. Copiii sunt încurajaţi să desfăşoare activităţi în aer liber (grădinărit, acţiuni de îngrijire a parcurilor şi a spațiilor verzi, excursii în natură), „experienţe” ce pot avea funcţii educative şi recreative. Natura în sine oferă, în orice anotimp şi pe orice vreme, oportunităţi ample de învăţare şi joacă.

Activitățile pe domenii experiențiale pot ajuta la formarea unui spirit ecologic prin conținuturile abordate.

Domeniul *Ştiinţe-cunoaşterea mediului* acordă atenție naturii și mediului înconjurător, copiii urmăresc filme pe Youtube în care sunt redate consecințele poluării mediului de către oameni. Un rol deosebit îl au observările. Prin activitățile de observare, noi, educatoarele, urmărim să antrenăm copiii, pe lângă sistematizarea cunoștințelor despre părțile componente, mod de viață, adăpost,

foloase, la discuții despre modul în care putem proteja natura. Trebuie să apelăm permanent la experiența de viață a copiilor, la modul în care au reacționat în diferite situații, cum au avut grijă de animale, de plante; le cerem exemple pozitive și negative de comportamente față de natură. Pentru o mai bună cunoaștere a condițiilor de care are nevoie o plantă pentru a se dezvolta, am plantat semințe de grâu, fasole, flori. Unor semințe le-am asigurat toate condițiile necesare unei bune dezvoltări: pământ bun, apă, căldură, lumină, aer, iar altora le-am dat doar o parte din aceste condiții: pământ bun, căldură, lumină, aer, dar fără apă, altora apă, pământ bun, lumină, dar fără căldură. Astfel, copilul este pus în situația de a cerceta, de a pune întrebări, dar și de a găsi răspunsuri corecte. Întrebările pe care le pun copiii dovedesc interesul pentru cunoaștere. Astfel ei își îmbogățesc universul de cunoaștere și înțeleg că plantele au nevoie de anumite condiții pentru a se dezvolta.

Prin activităţi de tipul „Să trăim într-un mediu curat!”, „Cum ne comportăm în excursii şi drumeţii?”, copiii au reuşit să îşi însuşească reguli de comportare civilizată faţă de mediul înconjurător de la imediata apropiere a acestora - curăţenia în sala de grupă, până la comportamentul în excursii şi drumeţii, fiind deprinşi cu folosirea coşului de gunoi sau a sacilor menajeri pentru aruncarea deşeurilor şi a ambalajelor.

De o deosebită importanţă s-a dovedit a fi lectura după imagini „Să protejăm natura!”, copiii fiind familiarizaţi cu acţiunile de îngrijire, ocrotire şi protejare a mediului.

Cu ocazia excursiilor, a drumeţiilor, a vizitelor realizate cu copiii şi părinţii acestora, am strâns materiale din natură şi materiale reciclabile: pietricele, melci, flori, frunze, semințe, pene, hârtie, polistiren, sticle de plastic, desfăşurând activităţi interesante care au avut ca scop folosirea materialelor din natură şi materialelor reciclabile într-un scop plăcut şi util. Din aceste materiale copiii au confecţionat mărţişoare, covoare înflorate (seminţe de bostan), figuri hazlii, tablouri, flori nemuritoare, oameni de zăpadă (polistiren) etc.

În cadrul activităţilor de educaţie muzicală, învăţarea unui cântec a cărui tematică reprezintă florile, păsările, animalele, pădurea, ca de exemplu: „Înfloresc grădinile”, „Veveriţa”, „Iepuraşul Ţup” etc., este un prilej de sensibilizare a copiilor pentru a le îngriji şi ocroti pentru că şi acestea sunt fiinţe sensibile, lipsite de apărare, care au viaţa lor, se nasc, cresc, se dezvoltă şi mor.

De asemenea, activităţile artistico-plastice cu subiecte ca „Parcul în culorile toamnei”, „Copacul din grădină”, „Covorul de frunze uscate”, „Poiana cu flori” etc. sunt ocazii prin care li se pot explica consecinţele tăierii necontrolate a copacilor, importanţa plantelor pentru viaţa oamenilor.

Acestea sunt doar câteva din activităţile care ajută copiii spre a-şi însuşi cunoştinţe clare aplicate în practică, în mijlocul naturii, spre a-și forma o educaţie a sentimentelor şi a idealurilor faţă de natură şi om, de convingeri şi capacităţi aplicative, un adevărat comportament ecologic.

Aşadar, pentru a fi prieten cu natura, copilul trebuie să aibă o gândire şi un comportament ecologic, trebuie să ştie ce este bine să facă în relaţia sa cu natura, deci cum să ocrotească natura.

Bibliografie:

1. Lilieu A., *O conduită ecologică corectă*, Tribuna Învățământului, Nr. 41/21 oct. 1991
2. Mohan Gh., Ardelean A., *Ecologie și protecția mediului*, Editura Scaiul, București, 1993
3. Preda V., *Educația pentru știință în grădiniță*, Editura Compania, București, 2000

EDUCAŢIA ECOLOGICĂ
DISEMINAREA UNEI ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE

Prof. înv. preșcolar Rohrmann Simona
Grădiniţa „Brânduşa”, Bucureşti

Educaţia ecologică trebuie să fie un proces care să înceapă de la vârsta preşcolară. Aceasta este vârsta la care începe formarea viitorului cetățean al planetei din toate punctele de vedere, iar particularitățile de vârstă permit mai ușor trezirea în copii a sentimentelor şi a atitudinilor pozitive faţă de mediu, precum și formarea și dezvoltarea conștiinței ecologice și implicit a unui comportament adecvat. Curiozitatea, dorința de a imita adultul, răspunsul emoțional puternic sunt câteva dintre caracteristicile vârstei preșcolare care facilitează educația ecologică în grădiniță. La acestea se adaugă faptul că, în actualul context social, educatoarele au un rol aproape la fel de important ca părinții în educația copilului, întrucât el petrece mai mult timp la grădiniță decât acasă. În present, „cei 7 ani de acasă” tind să devină „cei 3 ani de la grădiniță”, deși rolul educației parentale nu poate fi suplinit.

Abordarea educaţiei ecologice în grădiniţă prezintă anumite particularităţi metodologice. La vârsta preşcolară, educaţia ecologică ţine mai mult de formarea deprinderilor şi a trăirilor afective. Primul contact cu mediul şi cu problemele sale trebuie să îmbrace, la această vârstă, aspecte practice şi să provoace trăiri emoţionale. Copiii vor fi încurajaţi să desfăşoare activităţi în aer liber (grădinărit, acţiuni de îngrijire a parcurilor şi a spaţiilor verzi, excursii în natură), „experienţe” ce pot avea funcţii educative şi recreative.

Natura în sine oferă în orice anotimp şi pe orice vreme oportunităţi ample de învăţare şi

joacă. Dacă urmărim primele reacţii ale unui copil mic ajuns într-un parc, vom vedea ce bucurie extraordinară şi sinceră manifestă el. Pentru că nu este încă „îndoctrinat" de nevoile societăţii sau de utilitate, el poate vedea frumuseţea exact aşa cum este ea. Sunt imagini care multor adulţi nu le mai spun nimic, dar care lui îi transmit foarte multe mesaje ale frumosului. Și atunci copilul începe să colecţioneze: beţişoare, pietricele, alune, conuri de brad sau pin, floricele, scoici etc. Această aplecare instinctivă spre frumos și spre natură trebuie încurajată de adulți (părinți, educatoare, învățătoare), întrucât în actuala lume a tehnologiei și a consumului, ea se pierde foarte ușor.

Formarea conştiinţei morale trebuie dublată de formarea unei conduite morale. Nu există o reţetă universal valabilă pentru a declanşa un comportament ecologic în fiecare copil. Probabil cel mai important este exemplul personal, întrucât la această vârstă copiii învață cel mai mult prin imitație. La această vârstă pot fi formate obiceiuri pozitive, precum: închiderea becului atunci când e suficientă lumină, separarea hârtiei și a altor deșeuri în vederea reciclării, oprirea apei în timpul spălării dinţilor, protejarea spațiilor verzi, a animalelor abandonate etc. Este indicat, de asemenea, ca în clasă sau în curtea grădiniței să se amenajeze un colţ de natură de care copiii să aibă grijă.

Chiar de la o vârstă mică ei pot să ude florile din ghiveci sau să pună seminţe în hrănitoarea pentru păsările. Treptat, ei vor primi şi alte sarcini pe care să le ducă la îndeplinire.

Cu toate acestea, un impact deosebit îl au zilele dedicate unei teme privind natura și protejarea ei, de preferință considerând calendarul ecologistului:

- 21 martie – Ziua Internațională a Pădurii;
- 22 martie – Ziua Internaţională a Apei;
- 1 aprilie – Ziua Internaţională a Păsărilor;
- 22 aprilie – Ziua Pământului;
- 26 aprilie - Ziua Mondială a Protecţiei Animalelor de Laborator;
- 5 iunie – Ziua Internaţională a Mediului;
- 8 iunie – Ziua Mondială a Oceanelor;
- 29 iunie - Ziua Internaţională a Dunării;
- 9 august – Ziua Internaţională a Grădinilor Zoologice şi a Parcurilor;
- 26 august - Ziua Internațională a Câinilor;
- 16 septembrie – Ziua Internaţională a Ozonului;
- 4 octombrie – Ziua Internaţională a Protecţiei Animalelor;
- 6 octombrie – Ziua Internaţională a Habitatului.

De exemplu, de Ziua Internațională a Păsărilor se poate realiza o activitate împreună cu părinţii, de construcţie a căsuţelor pentru păsările, se ascultă ciripitul păsărelelor, se observă cum acestea vin şi mănâncă seminţele din hrănitoare și se prezintă copiilor rolurile acestora în viața

noastră și activitățile umane care amenință păsările.

Uneori observăm în jurul nostru copii care, prin gesturi mici, dovedesc că sunt eco-cetăţeni, mai buni decât adulţii. Situaţii în care un copil de 7-8 ani ridică o hârtie aruncată la întâmplare de un adult şi o duce la coşul de gunoi, destul de îndepărtat, demonstrează că educaţia ecologică realizată nu a fost în zadar. Iar educația copiilor se poate transmite și mai departe, prin ei se pot sensibiliza și adulții, părinți sau alți membri ai comunității, în vederea respectării și protejării naturii.

Bibliografie:

Benedek-Sîrbu, Ana Maria, *ÎNDRUMAR PENTRU EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚE - material realizat în cadrul proiectului „Piticii de azi – Voinicii de mâine”, inițiat de Asociația pentru Protecția Animalelor și a Naturii Animal Life, cofinanțat de Consiliul Local Sibiu prin Primăria Sibiu*, Editura Agenda Comunității, Sibiu, 2016

DIVERSITATEA MIJLOACELOR DE ÎNVĂŢĂMÂNT ŞI EFICIENŢA FOLOSIRII LOR

Prof. Pompilia Chifu
Colegiul Naţional „Alexandru Ioan Cuza”, Galaţi

Din perspectiva noilor tehnologii, educaţia a deschis diverse direcţii şi orientări în ceea ce privește procesul instructiv-educativ. De aceea, suntem, din ce în ce mai mult conştienţi de faptul că sistemul de învăţământ tradiţional trebuie să-şi plieze formele şi mijloacele de intervenţie în concordanţă cu exigențele societăţii contemporane.

Cadrul didactic din societatea modernă trebuie să-şi creeze baza materială ca pe o semnificativă resursă a procesului instructiv-educativ şi să o analizeze în vederea utilizării ei cât mai eficiente. Materialele pe care doreşte să le folosească trebuie alese sau realizate cu meticulozitate, în conformitate cu obiectivele lecţiei, cu formele de învăţare şi evaluare avute în vedere şi cu metodele aplicate.

Sintagma „mijloace de învăţământ” acoperă întregul înţeles al instrumentaţiei didactice de realizare a obiectivelor educaţionale. Trebuie să se facă totuşi o deosebire între „materialele didactice” şi „mijoacele de învăţământ”. În timp ce materialele didactice pot fi definite ca auxiliare prin care poate crește valoarea formativă sau informativă a metodelor didactice în procesul de învăţământ (scheme, hărţi, planşe, filme, diapozitive, poze), mijloacele de învăţământ sunt numai instrumente de utilizare sau producere a materialelor didactice (tabla, creta, retroproiectorul).

Mijloacele de învăţământ se prezintă într-un registru variat, de la cele mai simplu de construit şi procurat (obiecte din mediul înconjurător), până la cele cu un grad mare de rafinament al producerii şi anume softurile educaţionale. Gradul de complexitate a mijloacelor nu este însă direct proporţional cu utilitatea lor şi cu adecvarea la o anumită situaţie de învăţare. Un obiect simplu poate declanşa o situație de învăţare eficientă dacă profesorul a proiectat riguros procesul de predare-învățare și evaluare. Pe de altă parte, utilizarea unui soft, în lipsa organizării coerente, structurate pe achiziţii care se doresc a fi dobândite de elevi, nu garantează învăţarea. Altfel spus, profesorul rămâne elementul-cheie în organizarea activităţii didactice în condiţiile folosirii eficiente a mijloacelor didactice moderne. De aceea, mijloacele de învăţământ nu trebuie venerate sau privite ca remediu universal. Ele favorizează învăţarea, dar nu o produc automat.

Cum putem utiliza eficient mijloacele de învăţământ? Printr-un demers didactic coerent, care porneşte de la lectura programei şi propune o aplicare efectivă a acesteia printr-o abordare centrată pe elev. Învăţământul actual este preocupat din ce în ce mai mult de finalizarea învăţării în capacităţi şi performanţe, iar acest deziderat nu se poate realiza decât prin implicarea elevului în procesul instructiv-educativ. Elevul înţelege mai bine dacă are în faţă reprezentarea obiectului despre care vorbim, iar predarea se poate realiza cu ajutorul unor acţiuni organizate progresiv: a exprima cu propriile cuvinte, a ilustra, a schimba, a reprezenta, a exemplifica, a rescrie, a interpreta, a diferenţia, a explica, a demonstra.

Materialul didactic poate fi utilizat atât în etapa de pregătire a lecţiei în care se captează atenţia, cât şi în etapele ulterioare, pentru a menţine treaz interesul elevilor. Înţelegerea, învăţarea conştientă înseamnă şi sesizarea unor relaţii cât mai variate între fenomene, întâmplări, obiecte. Învăţarea conştientă este rezultatul participării directe, prin metode active, iar înţelegerea se verifică atunci când elevul poate reinterpreta şi dezvolta cu alte exemple.

În ceea ce priveşte studiul limbii şi literaturii române, alegerea mijloacelor didactice este foarte importantă, deoarece acestea sunt capabile să realizeze atmosfera specifică desfăşurării lecţiei şi trebuie corelate într-o manieră eficientă cu materialele folosite. Specificul predării-învăţării limbii şi literaturii române rezidă, mai ales, în faptul că realizarea obiectivelor cognitive ale acestei discipline este deseori însoţită sau chiar condiţionată de realizarea unor obiective afective. Se susţine chiar că unele obiective afective au o importanţă prioritară pentru procesul de învăţare.

În asemenea condiţii, problema asamblării mijloacelor de învăţământ este foarte importantă, o prioritate trebuind a fi acordată imaginii – o sală special amenajată cu planşe care să ilustreze unele momente din opera literară ce urmează a fi discutată, cu manuale şi cărţi sau materiale audio-vizuale. În felul acesta sunt stimulate toate căile de percepere a noilor informaţii. Impactul cu imaginea stimulează dezvoltarea calităţilor proceselor psihice, cu precădere ale gândirii şi imaginaţiei, a celor afective, stârnind emoţii, favorizând sensibilizarea elevilor pentru tot ceea ce este frumos şi ar putea fi parte integrantă din felul lor de a fi şi de a acţiona.

Softul educaţional are o valoare inestimabilă în ceea ce priveşte predarea sau fixarea unor noţiuni de teorie literară sau de gramatică, dar şi în evaluarea informaţiilor acumulate de elevi. Dacă ar fi să ne concentrăm atenția asupra acestui aspect, softul educaţional poate fi realizat atât de cadrul didactic, cât şi de elevi. În ceea ce priveşte materialul realizat de profesor, acesta este foarte util mai ales atunci când îmbină predarea unor noţiuni cu evaluarea acestora. În acest sens, cadrul didactic trebuie să introducă în prezentare, pe lângă informaţiile utile în prelegerea sa, şi exerciţii care să-l implice pe elev în procesul instructiv-educativ. Nu trebuie niciodată ignorate şi elementele care sunt capabile să creeze atmosfera specifică orelor de limba şi literatura română şi

anume introducerea unor melodii, a unor imaginii care să însoţească textul. Toate acestea contribuie la realizarea unui demers didactic activ şi interdisciplinar.

În ceea ce priveşte caracterul abstract al noţiunilor gramaticale, predarea lor impune necesitatea folosirii unui bogat material didactic intuitiv. Folosirea unui asemenea material pentru formarea noţiunilor gramaticale contribuie la concretizarea şi însuşirea lor temeinică. Valoarea instructiv-educativă a unei lecţii de gramatică este determinată, în primul rând, de calitatea materialului lingvistic folosit în cadrul acesteia. Profesorul trebuie să folosească, în cadrul fişelor realizate, texte literare sau practic-ştiinţifice care să constituie modele de limbă pentru elevi. Faptele de limbă reprezintă materialul fundamental folosit în predarea limbii române. Ele se constituie ca fraze şi propoziţii bine închegate. Un astfel de material capătă un caracter demonstrativ când este utilizat în procesul comunicării unei noţiuni sau reguli de limbă şi devine obiectul concret de aplicare a cunoştinţelor teoretice predate când procesul instructiv urmăreşte verificarea şi consolidarea noţiunilor şi a regulilor de limbă.

În ceea ce priveşte noţiunile de morfologie şi sintaxă, predarea lor se poate face foarte eficient cu ajutorul planşelor ce conţin scheme cu părţile de vorbire şi de propoziţie care se predau. Păstrarea lor într-o sală special amenajată unde se desfăşoară cursurile de gramatică poate constitui un impact vizual deosebit pentru elevi, noţiunile putând fi revăzute cu orice ocazie, astfel asigurându-se o mai bună fixare a cunoştinţelor. O mare varietate de materiale didactice se pot folosi, mai ales, în verificarea noţiunilor predate şi a nivelului de cunoştinţe acumulate.

În concluzie, utilizarea mijloacelor de învăţământ este strâns legată de activitatea de învăţare aleasă. Pentru ca activitatea să fie eficientă, este necesar un antrenament în vederea formării progresive a unei capacităţi definite printr-un obiectiv de referinţă, prin operarea cu un set de conţinuturi. Cu alte cuvinte, folosirea mijloacelor de învăţământ ţine de proiectarea didactică personalizată a profesorului, care are ca punct de plecare şi cadru de referinţă programa şcolară. Fără această raportare, utilizarea mijloacelor de învăţământ rămâne o chestiune de formă, şi nu una de conţinut. Acest lucru este valabil nu numai din perspectiva respectării documentului reglator şi anume a programei şcolare, dar şi din aceea a focalizării unei anumite resurse pe o sarcină de învăţare care îi conferă un anumit sens.

Bibliografie

1. Berca, Ion, *Metodica predării limbii române*, EDP, București, 1966, pag. 32

2. Joiţa, Elena, *Didactica aplicată*, Ed. „Gheorghe Alexandru", Craiova, 1994, pag. 39, 44, 56

3. Negret, Ion, *Metodica predării limbii şi literaturii române în liceu*, EDP, Bucureşti, 1983, pag. 54, 80, 81, 82, 83, 87

ŞAHUL - MIJLOC EFICIENT
PENTRU DEZVOLTAREA GÂNDIRII ELEVILOR

Prof. înv. primar Parga Silvia
Şcoala Gimnazială Nr. 31, București

În prezentul material prezint importanţa practicării jocului de şah, beneficiile pe care le aduce dezvoltării personalităţii elevilor şi oportunitatea valoroasă pentru elevii din şcolile publice de a învăţa şi de a beneficia de acest joc.

„Șahul este un joc care îmbunătăţeşte creativitatea, rezolvarea problemelor, memoria şi abilităţile matematice. Şahul te face inteligent", a declarat Garry Kasparov, fost campion mondial la şah. Pentru marii campioni mondiali de șah, șahul reprezintă mai mult de atât: „Șahul este totul: artă, știință și sport!" (Anatoly Karpov), „Șahul este precum viața!" (Boris Spassky), „Șahul este viață!" (Robert James Bobby Fischer).

Beneficiile practicării şahului:

- ✓ dezvoltă gândirea analitică (Boruch, 2011);
- ✓ îmbunătățeste atenția (Velea, 2019) ;
- ✓ potențează creativitatea (Sigirtmac, 2016);
- ✓ ridică nivelul schemei corporale și al orientării spațiale (Bilalic, 2006);
- ✓ are rol terapeutic, ameliorează comportamentul copiilor ce suferă de ADHD (Eldaou, 2015);
- ✓ îmbunătăţeşte memoria, dezvoltă logica, observaţia şi analiza;
- ✓ dezvoltă capacitatea de concentrare și planificare;
- ✓ îi învaţă pe copii să îşi asume riscuri şi să aibă încredere în ei, să aibă initiaţivă şi să devină personalităţi active şi optimiste.

Jocul de şah este un joc complex, care oferă persoanelor implicate în partidă posibilitatea să folosească creierul până la cel mai înalt nivel cognitiv. Stimulează simultan emisfera stângă, prin dezvoltarea capacităților logico-matematice, și emisfera dreaptă, prin dezvoltarea creativității. Indiferent de vârsta copiilor, șahul poate ameliora concentrarea, răbdarea și persistența acestora și poate dezvolta în ei simțul creativității, al intuiției, al memoriei, precum și abilități analitice și decizionale, întrucât dezvoltă și hotărârea, motivația și fairplay-ul. Studiul lui Margulies, efectuat în Texas, în anul 1991 demonstrează că șahul ajută și la dezvoltarea inteligenței verbal-lingvistice.

Copilul care practică șah este obligat să alterneze utilizarea gândirii logice (Kislik, 2018) cu cea analitică în fiecare partidă jucată, aplicarea și asumarea unui plan gândit, bazat pe idei și

principii logice, poate influența stima de sine (Jianguo, 2019). Jucătorii de șah au arătat o îmbunătățire atât a abilităților metacognitive, cât și a celor de rezolvare a problemelor de matematică, comparativ cu elevii care nu au practicat șahul. Aceste rezultate sugerează faptul că putem folosi șahul ca un mijloc eficient pentru dezvoltarea gândirii elevilor (Kazemi, 2012).

Mai multe studii au demonstrat că prin intermediul practicării șahului elevii sunt forțați să utilizeze informații simple asimilate anterior. Acest exercițiu repetitiv creează o rutină benefică nu doar activității șahistice, ci și în viața de zi cu zi.

Wojcio consideră şahul mai mult decât un simplu joc, atât timp cât se pot transfera aspecte motivaţionale către alte teme, subiecte sau discipline; este mai mult decât un sport, deoarece propune anumite valori elevilor; este mai mult artă şi ştiinţă pentru sistemul de coduri propus şi nu numai. Wojcio propune câteva activităţi prin care şahul poate sprijini învăţarea altor discipline.

Literatură: refuzul unor elevi de a citi texte, fie şi scurte, este o problemă cu care se confruntă dascălii astăzi. Există o serie de poveşti, scrise într-o manieră prietenoasă, care pot fi ancore pentru elevii pasionaţi de şah.

Matematică: se poate porni de la tabla de şah pentru a se face introducerea în axa de coordonate şi poziţia unor puncte din primul cadran al spaţiului bidimensional. Se pot elimina piese şi în locul acestora se pot pune monede. Elevii învaţă valoarea acestora şi strategii de a câştiga, prin mutarea pieselor rămase pe tablă, cât mai multe monede. Nu numai că aceştia vor recunoaşte valoarea monedelor, dar vor face estimări, adunări, pentru jocul lor şi al partenerilor.

TIC: se poate utiliza calculatorul pentru a juca cu elevi din alte ţări sau din alte locuri; se pot juca partide şi utilizând scrisori. În această situaţie, elevii învaţă să scrie corect o scrisoare, să aleagă timbrele potrivite şi să o depună pentru a fi trimisă.

Geometrie: elevii pot recunoaşte elemente de geometrie elementară: linii orizontale, verticale, diagonale, unghiuri, dreptunghiuri (alt exemplu este cel al triangulaţiei).

Prietenia şi spiritul de competiţie: copiii învaţă să piardă şi să câştige cu eleganţă, iau contact cu noțiunea de fairplay sportiv, deoarece tratarea victoriei trebuie să fie făcută cu eleganță, iar înfrângerea cu demnitate. Șahul este și o activitate recreațională de care se poate bucura orice copil, indiferent de statutul său social.

Bibliografie:

1. Suportul de curs „Educație prin șah”
2. Margulies, S. (1992), *The Effect of Chess on Reading Scores: District Nine Chess Program Second Year Report,* The American Chess Foundation, New York
3. Wojcio, Michael David, *The Importance of Chess in the Classroom*, Atlantic Chess News-1990

PROCEDURILE DINTR-O UNITATE ȘCOLARĂ – CALE CĂTRE DIMINUAREA RISCURILOR

Prof. Stoian Florina-Elena
Școala Gimnazială Nr. 22, Galați

Procedura reprezintă totalitatea pașilor ce trebuie urmați, algoritmul, metodele de lucru stabilite și regulile de aplicare în vederea executării activității, atribuției sau sarcinii. Procedura trebuie înțeleasă ca un set de instrucțiuni scrise care fundamentează o acțiune sau o activitate repetitivă din instituția de învățământ. Elaborarea și implementarea procedurilor reprezintă o parte integrantă a unui sistem al calității de succes, deoarece le conferă angajaților informații utile pentru activitatea zilnică și facilitează realizarea obiectivelor.

Așadar, procedura nu este un alt element birocratic, ci este un instrument care facilitează realizarea activităților uzuale cât mai rapid corect și eficient posibil.

Pentru ca o procedură să fie un instrument eficient, este nevoie a se îndeplini un număr condiții esențiale:

- ✓ să fie scrisă și formalizată pentru fiecare activitate principală în parte;
- ✓ să fie simplă și specifică;
- ✓ să fie actualizată în mod permanent atunci când se modifică legislația sau sunt modificări interne cum ar fi schimbarea componenței unei comisii;
- ✓ să fie a adusă la cunoștința celor care trebuie să o aplice; bineînțeles că este nevoie de o dovadă pentru acest lucru, fie că este vorba de un proces-verbal semnat în cadrul unei ședințe a Consiliului Profesoral, fie că se semnează direct în procedură;
- ✓ să fie disponibilă și accesibilă în rândul salariaților precum și terților; de exemplu să fie postată pe Internet, să fie copiată pe un stick, să fie depozitată într-un loc accesibil oricărui angajat, în cancelarie sau orice alt spațiu la îndemână pentru a putea fi consultată oricând este nevoie;
- ✓ ultima condiție să fie înțeleasă și bine aplicată.

Procedurile se clasifică în două categorii: procedura de sistem, care este de fapt procedura tuturor compartimentelor din unitatea respectivă, și procedura operațională, care descrie o activitate sau un proces ce se desfășoară la nivelul unuia sau mai multor compartimente din unitate.

Conducerea unității se asigură că pentru toate situațiile în care, din cauza unor circumstanțe deosebite, apar abateri față de procedurile stabilite, se întocmesc documente adecvate, aprobate la un nivel corespunzător, înainte de efectuarea operațiunilor. Circumstanțele și modul de gestionare a situațiilor de abatere de la procedurile existente se analizează periodic, în vederea desprinderii unor concluzii de bună practică pentru viitor, ce urmează a fi documentate în proceduri.

În cadrul unei unități de învățământ preuniversitar există două comisii care au ca sarcini coordonarea procesului de elaborare și implementare a procedurilor: CEAC și SCIM (Comisia de monitorizare a sistemului de control intern managerial, așa cum este denumită oficial).

Există așadar două comisii deoarece legislația privind asigurarea calității la nivel național este reglementată de către un ordin al secretariatului General al Guvernului, ordin valabil pentru toate instituțiile publice din toate domeniile, deci și pentru învățământ. Ordinul acesta cuprinde 16 standarde de control intern, care sunt niște principii generale de management și care reglementează activitatea comisiei SCIM. Pe de altă parte, învățământul preuniversitar, pe lângă standardele pe care trebuie să le respecte toate instituțiile publice, are propriile standarde de calitate stabilite de către ARACIP pentru asigurarea calității educației. Din acest motiv în mediul educațional avem o comisie care coordonează procedurile care țin de management, de organizare, de partea financiar-contabilă, SCIM, și o comisie care coordonează procedurile ce țin de specificul învățământului, de procesul instructiv-educativ, CEAC. Există astfel și o diferență de termeni între *coordonează* și *elaborează* atunci când facem referire la cele două comisii. După ce conducătorul compartimentului a stabilit în etapa precedentă activitățile procedurale, persoana desemnată se va ocupa de elaborarea procedurii.

Scopul elaborării procedurilor documentate de la nivelul instituțiilor publice este acela de a stabili și descrie pașii ce trebuie urmați și de a identifica modalitățile de lucru și responsabilitățile persoanelor implicate: conducătorul instituției de învățământ este cel care are responsabilitatea juridică și aprobă procedurile de la nivelul instituției, precum și membrii comisiei SCIM. De asemenea, în elaborarea procedurilor documentate sunt implicați toți angajați care sunt implicați direct în activitatea ce urmează a fi procedurată, ulterior după verificare va fi dusă la cunoștința președintelui comisiei care urmează să aprobe procedura în termen de trei zile, apoi se va înregistra în registrul de proceduri SCIM și va fi distribuită angajaților sau peroanelor direct implicate. Denumirea procedurii se stabilește în cadrul fiecărei unități sau compartiment și trebuie să reflecte într-un mod cât mai explicit procesul sau activitatea procedurală. Codul procedurilor de sistem implică un singur element de identificare (Cod PS), personalizat la nivelul entității publice, cod elaborat în cadrul fiecărei comisii, SCIM sau CEAC. De exemplu: PS-00 (număr de ordine). În cazul procedurilor operaționale (care se elaborează de către un anumit compartiment, pentru o activitate specifică acestuia sau mai multor compartimente), se impune necesitatea identificării

compartimentului care a elaborat respectiva procedură. Pentru ca managerii din entitățile publice să înțeleagă bine în ce constă controlul intern/managerial și instrumentarul cu care operează, este necesar să știe cum să acționeze pentru a-l proiecta, reproiecta, implementa, dezvolta, aplica și evalua.

În litera și spiritul legii, metoda se bazează pe o abordare în funcție de riscurile atașate activităților entității. În general, există două mari categorii de riscuri generale și specifice.

Sistemul de control intern-managerial cuprinde, de asemenea, două categorii de instrumente de lucru, după cum urmează: instrumentele generale de control intern vizează riscurile generale care fac referire la funcționarea unității școlare în general, utilizând ca instrument de lucru chestionare privind gradul de implementare a unor standarde, iar instrumentele specifice vizează riscurile specifice fiecărui compartiment din unitatea școlară și aplică listele de activități, listele de riscuri, formularele de risc.

Pentru practica școlară, literatura de specialitate recomandă a nu se face o separare între noțiunile/conceptele de „control intern", „proceduri", respectiv „managementul riscului", acestea fiind indisolubil legate, în relații de complementaritate și trebuind să coexiste și să funcționeze împreună.

Orice politică de gestionare a riscurilor în interiorul unei entități necesită elaborarea unor instrumente care să permită concretizarea demersului de control intern. Instrumentele de control intern/managerial se construiesc pe baza evaluărilor de risc și a procedurilor scrise.

Persoanele care ocupă o funcție de conducere în entitatea publică, la orice nivel s-ar afla, trebuie să înțeleagă bine în ce constă controlul intern și instrumentarul cu care operează. Există, în acest scop, o metodă ce poate fi urmată. Metoda este, în esență, o abordare în funcție de riscuri, care seamănă cu metodologia de management al riscului, dar nu se identifică cu aceasta. Cadrul normativ pentru organizarea controlului intern/managerial propus de legislația românească se referă la Codul Controlului Intern, care cuprinde Standardele de management și control intern ce definesc un minimum de reguli de management, obligatorii pentru toate entitățile publice.

Metodologia de implementare a sistemului de control managerial se recomandă să demareze cu o analiză critică și o evaluare a sistemului de control intern existent în cadrul entității publice și apoi să continue cu etapele recomandate de cadrul normativ în vigoare. Perspectiva generală a controlului, care cuprinde toate aspectele/domeniile unei organizații, a condus către necesitatea grupării tuturor activităților de control pentru a forma un tot integrat, un model sau un cadru de control.

Evaluarea riscurilor presupune să știm unde se găsesc riscurile în organizație. Odată identificate, riscurile implică necesitatea existenței activităților de control pentru a putea fi stăpânite sau cel puțin diminuate în anumite limite tolerabile, ceea ce presupune comunicare și informare

reciprocă. Cea mai mare parte a riscurilor sunt obținute numai prin comunicare, care se poate realiza, spre exemplu, în mod formal, prin documente, sau informal, prin telefon.

Organizarea sistemului de control intern este răspunsul managementului la apariția riscurilor asociate activităților ce se desfășoară în cadrul entității.

Bibliografie:

1. *Implementarea standardelor de control intern managerial la nivelul unităților publice*, https://www.isjsalaj.ro/scim/SCMI-suport_curs_ pentru_unitatile_ subordonate_ MENCS. pdf, 2020, pp. 34-35
2. *Îmbunătățirea eficacității organizaționale a MEN și a instituțiilor subordonate prin dezvoltarea sistemului de control managerial intern*, https://www.isjsalaj.ro/scim/SCMI-suport_curs_ pentru unitățile_ subordonate_ MENCS.pdf, 2020, pp. 4-5
3. *Îmbunătățirea eficacității organizaționale a MEN și a instituțiilor subordonate prin dezvoltarea sistemului de control managerial intern,* https://www.isjsalaj.ro/scim/SCMI-suport_curs_pentru_unitatile_subordonate_ MENCS.pdf, 2019, pp.1-2
4. Standardele de control intern/managerial existente în Cadrul casei de asigurări de sănătate Neamț, http://www.casan.ro/casnt/media/postFiles/STANDARDELE %20 DE%20 CONTROL %20 INTERN.pdf, p.3
5. O.M.F.P. nr.946/2005 pentru aprobarea Codului controlului intern, cuprinzând standardele de management/control intern la entitățile publice și pentru dezvoltarea sistemelor de control intern, cu modicările și completările ulterioare
6. Coșea, M., *Evaluarea riscurilor - Metode și tehnici de analiză la nivel micro și macroeconomic*, Editura „Lux Libris", Brașov, 1997, p. 51
7. Marcel, Gh., *Guvernanță corporativă și auditul intern*, Editura Tehnica-Info, Chișinău, 2009, p.142
8. *Managementul riscurilor în învățământul preuniversitar* – lucrare de disertație proprie, în curs de publicare

BOOK CREATOR- O METODĂ SIMPLĂ DE A CREA O CARTE DIGITALĂ

Prof. Trașcă Minodora
Liceul Teoretic „Doctor Victor Gomoiu”, Vânju Mare, Mehedinți

Cadrele didactice au nevoie de o dezvoltare continuă a competențelor digitale. Competențele digitale reprezintă ansambluri dinamice de cunoștințe, abilități, deprinderi, atitudini și valori, formate și dezvoltate prin învățare, pe care le posedă un individ și care pot fi mobilizate pentru a soluționa diverse probleme ce apar în procesul colectării, păstrării, prelucrării și diseminării informației prin intermediul tehnologiilor informației și a comunicațiilor.

În acest context, apare necesitatea de a ține pasul cu multitudinea de provocări intervenite în procesul digitalizării sistemului educațional, însă materialele didactice rămân instrumentele-cheie în susținerea unui proces de predare-învățare atractiv și captivant. Modul respectiv prezintă un set de instrumente educaționale online care pot transforma materialele didactice tradiționale în conținuturi digitale.

Un astfel de instrument pentru a crea conținuturi digitale în procesul de predare-învățare este BOOK CREATOR, cu ajutorul căruia profesorii pot descoperi o varietate de posibilități a propriilor resurse digitale, precum: posterul interactiv, cartea digitală, harta conceptuală, în care se integrează dinamic texte, date, obiecte multimedia proprii sau preluate din locații externe în resursele utilizate în dependență de necesitate.

BOOK CREATOR este un instrument digital utilizat în școli din întreaga lume, în toate categoriile de subiecte și vârste. Este excelent pentru crearea de materiale în format electronic, la care pot contribui profesorii și elevii. Este o aplicație permisivă și atractivă, care poate fi accesată la adresa web www.bookcreator.com de pe un calculator sau de pe tabletă, utilizând unul dintre următoarele browsere: Google Chrome, Safari, Microsoft Edge. Contul poate fi creat cu rol de profesor și rol de elev.

Există o deosebire între posibilitățile contului pentru profesori și cel în statut de elev. Numai profesorii pot crea cărți digitale. Contul gratuit oferă crearea a 40 de cărți digitale. Veți primi un cod de invitație pentru ca elevii dumneavoastră să se alăture.

Crearea contului se poate realiza cu ajutorul aplicației Gmail, sau folosind o adresă de e-mail (pe poșta electronică va fi expediată o scrisoare de confirmare, accesați linkul de confirmare).

1. Indicăm treapta de învățământ, click pe Next.
2. Următorul pas: intitulăm biblioteca noastră.

3. Click pe butonul galben **Take me to library, let do this!**

Se va afișa biblioteca noastră **(1)**, care la momentul creării contului va fi goală.

Pentru a crea o carte în Book Creator este necesar:

1. să ne familiarizăm cu formatul cărții digitale;
2. să ne gândim cum să alegem un font pentru designul cărții digitale (fondalul, stilul și mărimea fontului);
3. să intitulăm cartea, să ilustrăm coperta cărții;
4. să identificăm elementele pe care dorim să le integrăm în carte: text, imagini, coloane sonore, video, link-uri externe (este recomandabil să le selectăm din timp);
5. să adăugăm paginile și conținutul cărții:
6. să publicăm cartea pe raftul bibliotecii:
7. să deschidem accesul cărții la publicul larg.

BOOK CREATOR le permite profesorilor și elevilor să aducă creativitatea în sala de clasă. Prin realizarea unor cărți digitale, elevii au posibilitatea să își demonstreze înțelegerea. Elevii vor arăta ceea ce știu, îmbunătățind în același timp alfabetizarea și abilitățile creative.

Există două lucruri principale care îi atrag pe elevi. În primul rând, BOOK CREATOR este simplu de utilizat, trebuie doar să faceți clic pe + și tot ce aveți nevoie este acolo. Vor fi în funcțiune în cel mai scurt timp. În al doilea rând, crearea de lucrări care pot fi publicate dincolo de clasă este incredibil de motivantă pentru copii deoarece nu este doar profesorul pentru care creează.

BOOK CREATOR mi-a permis să implic elevii, să le ofer oportunități de a căuta soluții creative, de a prezenta proiectele realizate de-a lungul anului școlar. Materialele create au fost ușor salvate în bibliotecă.

Câteva exemple de bună practică sunt cărțile digitale realizate de elevii clasei a IX-a la disciplina limba engleză, pe teme diverse, la unitatea de învățare ”Music”.

Acestea sunt linkurile unde pot fi accesate cărțile digitale:

♫ **”Without music, life would be an error”**

https://read.bookcreator.com/me743pa2SOPsWDDb9pXKtzNW63R2/20ZAARGjR329JBSVOTxwFQhttps://read.bookcreator.com/x74BEXjYuqP4b2cibQHxQUrFuOW2/CoW-UQrRR0S0aGlvSZwCw

♫**”Music and the Mind”**

https://read.bookcreator.com/Q4ewZiA4RNWLZMTXrGbesXWtObI2/7MVEBVRGQXy6jo9nB40SSg

♫ **”A life in Music”**

https://read.bookcreator.com/ZhJLjxFHVoOeruH60ooRtBsG1pk1/ktMfir53T2uNI1rqHwVpSg

Resursele educaționale realizate cu ajutorul aplicației Book Creator pe care le-am folosit la clasă la orele de limba engleză:

Books-The Great Teachers (vocabulary related to Books: the parts of a book, types of

books, exercises, Discussion)
https://read.bookcreator.com/gwMGHPXC3gWnYl4UpYHj08RxJr62/URADCO9ASHeeGSUQCxkZFg

Music (Discussion, vocabulary related to music, expressing preferences)
https://read.bookcreator.com/gwMGHPXC3gWnYl4UpYHj08RxJr62/2uxCNZyiS-Gh3c5qCCc2QQ

Importanța cărții în era digitală rămâne la fel de majoră ca și în trecut, doar că aceasta ia o alură nouă, oferindu-i cititorului mai multe posibilități, îl copleșește și-l face să descopere noi orizonturi de cunoaștere.

Webografie:

1. Băsu, Mihaela, Utilizarea platformei Book Creator pentru realizarea de materiale în format digital, https://ro.scribd.com/document/437210168/Tutorial-Book-Creator
2. Ghenea, Simona, Curs Utilizare Book Creator, https://pubhtml5.com/hcgp/uaof/basic

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof. înv. preșcolar Radu Elena-Florentina
Grădiniţa „Brânduşa”, Bucureşti

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT: Grădiniţa „Brânduşa”, Bucureşti
DATA: 14 martie 2023
GRUPA: Mare 2
TEMA SĂPTĂMÂNII: „Primăvara în grădină!”
CATEGORIA DE ACTIVITATE: Jocuri şi activităţi didactice alese (ALA 2)
TEMA ACTIVITĂŢII: „Grădinarii dansatori”
TIPUL ACTIVITĂŢII: reactualizare, verificare, consolidare de cunoştinţe
MIJLOC DE REALIZARE: joc cu text și cânt „Ţăranul e pe câmp!”

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- ✓ Continuarea, aprofundarea, pregătirea sub diferite aspecte a activităților de învățare dirijată, prin activități distractive şi recreative.
- ✓ Educarea abilităţii de a intra în contact cu ceilalţi.
- ✓ Dezvoltarea competitivității.
- ✓ Crearea bunei dispoziții pentru viața și activitatea copiilor în grădiniță

OBIECTIVE OPERAŢIONALE

Obiectivele operaţionale se consideră atinse dacă 80% din preşcolari realizează trei din cel puţin patru obiective propuse:

O_1 - să recite corect, expresiv poezii, zicători şi proverbe;

O_2 - să cânte corect cântecele învățate la grădiniță;

O_3 - să respecte regulile jocului cu text şi cânt „Ţăranul e pe câmp!

O_4 - să exprime atitudini pozitive faţă de importanţa consumării legumelor de primăvară, conştientizând beneficiile acestora.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee didactice: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, demonstrația

Materiale didactice: bol pentru ghicitori, proverbe și zicători.

Mijloace didactice: laptop, videoproiector.

Material bibliografic:

1. „Curiculum pentru educaţie timpurie” (2019)
2. „Scenete şi dramatizări pentru pitici şi şcolarii mici” - Marieta Marancea
3. „Tradiţii şi obiceiuri românești”- Ed. Tehnoart
4. „Culegere de cântece pentru preşcolari”, Ed. Tudor
5. „Condica de evidenţă a activităţii instructiv-educative a cadrului didactic din învăţământul preşcolar”, 2022-2023.

Forme de organizare: frontal şi individual

Loc de desfăşurare: sala de grupă

Durata: 30 de minute.

Desfăşurarea demersului didactic

Evenimente didactice	OB OP	CONŢINUTUL ACTIVITĂŢII	STRATEGII DIDACTICE		Evaluare
			Metode didactice	Materiale si mijloace didactice	Itemi, forme de evaluare
1. Moment organizatoric		Asigurarea ambientului desfăşurării activităţii: se pregăteşte materialul didactic şi se creează un cadru emoţional pozitiv pentru participarea copiilor la activitate.	conversaţia		
2. Captarea atenţiei		Se va realiza printr-o scurtă conversaţie privind importanţa consumării legumelor. Se va face intuirea materialului didactic, precum şi a decorului. Preşcolarii vor recunoaşte legumele din cadrul decorului adecvat. Apoi, copiii vor extrage din bol ghicitori, proverbe și zicători care au legătură cu legumele de primăvară.	conversaţia explicaţia	- decor adecvat - bol cu ghicitori despre legumele de primăvară	orală
3. Anunţarea temei şi enunţarea obiectivelor		Preşcolarii vor fi anunţaţi că vor desfăşura un joc cu text şi cânt care se intitulează „Ţăranul e pe câmp!” şi implicit regulile de desfăşurare a acestuia. Se dă semnalul de începere a jocului şi implicit invitarea copiilor în spaţiul destinat desfăşurarii jocului.	conversaţia explicaţia		orală

4. Dirijarea învăţării	O_1 O_2 O_3 O_4	Preşcolarii vor cânta, vor răspunde la ghicitori şi vor desfăşura jocul cu text şi cânt „Ţăranul e pe câmp!” Copiii sunt aşezaţi pe perne. Cadrul didactic va îndruma preşcolarii să răspundă la ghicitori, proverbe şi zicători. De asemenea, la semnalul cadrului didactic, preşcolarii vor desfăşura jocul cu text şi cânt care le-a fost propus. În desfășurarea jocului, cadrul didactic va interveni numai dacă este cazul, va stimula copiii și îi va îndemna să respecte regulile jocului.	conversaţia explicaţia exerciţiul	CD, video - proiector	practic acţională
5. Asigurarea feedback-ului		Copiii vor invita în desfăşurarea jocului şi invitaţii care sunt prezenţi în sală.	exerciţiul		
6. Încheierea activităţii		În încheierea activităţii, cadrul didactic va face aprecieri asupra participării preşcolarilor la activitate.	conversaţia		

PARTICIPAREA DOAMNELOR MOLDOVEI LA CEREMONIILE PRILEJUITE DE SĂRBĂTORIREA SFINTEI PARASCHEVA

Prof. Archip Diana-Maria
Școala Gimnazială Bârnova, județul Iași

Modul în care se celebrau sărbătorile creştine în Evul Mediu era unitar pentru spaţiul ortodox. Pretutindeni, calendarul Bisericii dicta ritmul zilelor de peste an, împărţindu-le în zile de muncă, oferite oamenilor, şi de sărbătoare, dedicate lui Dumnezeu. Zilele sfinţilor sau cele care slăveau Naşterea, Botezul sau Învierea Domnului erau un bun prilej pentru ca membrii familiei princiare să ia parte alături de slujitori la slujbele religioase şi la ospeţele care urmau, momente în care era vizibil fastul curţii şi măreţia reprezentanţilor domniei. De asemenea, domnii alegeau zile de sărbătoare, pe care le considerau speciale şi potrivite pentru evenimente precum: învestirea, încheierea de căsătorii, sfinţirea unor lăcaşuri de închinare sau plecarea în războaie împotriva necredincioşilor, ceea ce reprezenta datoria creştinească a alesului lui Dumnezeu.

Pentru membrii elitei, sărbătorile creştine erau o formă de reprezentare a puterii, o manieră prin care suveranitatea se expunea societăţii, iar dincolo de conotaţiile sacre, ele constituiau un spectacol oferit mulţimii. Acest spectacol, desfăşurat public, era proiectat pentru a rămâne în memoria colectivă. Relaţia privilegiată dintre divinitate şi domnie era mai evidentă pentru supuşi în cadrul unor ceremonii desfăşurate într-un loc deschis, decât cele din biserică. Luxul şi strălucirea expuse în aceste momente, alaiurile domneşti, ospeţele bogate, numărul celor prezenţi aveau menirea de a impresiona.

Mărturii consistente privind organizarea şi desfăşurarea ceremoniilor din Moldova cu prilejul sărbătorilor creştine aflăm din consemnările călătorilor străini, precum şi din cronica întocmită de logofătul Ghiorgachi, în anul 1762, la porunca domnului Grigore Callimachi. Deşi sunt izvoare târzii, ele constituie singurele surse care ne pot ajuta în vederea reconstituirii unui tablou de ansamblu privitor la ceremoniile aferente sărbătorilor creştine, la care luau parte doamnele şi domniţele Moldovei. Chiar dacă, la acea dată, ceremonialul curţii din Principatele Române este posibil să fi fost diferit de cel din veacurile anterioare, am ales să încadrăm, totuşi, în lucrarea noastră prezenţele princiare feminine la sărbătorile creştine după modelul (relativ) pe care ni-l oferă sursele mai târzii, deja menţionate. Este cunoscut faptul că doamnele se înfăţişau supuşilor doar în anumite ocazii, iar sărbătorile creştine constituiau tocmai unul dintre momentele ieşirii lor într-un cadru public, unde era prezentă şi mulţimea.

În ajunul Sfintei Parascheva, două făclii de ceară, făcute de către vistierie, erau trimise de domni la biserica Trei Ierarhi, unde erau aşezate, una la capul, iar cealaltă la picioarele moaştelor. Aceste făclii trebuiau să ajungă la biserică înainte de venirea doamnelor, care de data aceasta îşi făceau apariţia singure şi nu alături de domni, pentru că ei veneau separat de soţiile lor, ceva mai târziu: „După sfârşitul vecerniei merge şi doamna la numita mănăstire cu alaiu de slujitorime şi trag clopotele (numai acestei mănăstiri) şi cându va să intre în biserică, igumenul are purtare de grijă, de-i iase cu sfânta evanghelie înainte; şi întrându în lăuntrul sfintei biserici şi închinându-să sfintelor moştii şi sărutându-le cu smerenie, poronceşte de să face şi paraclisul Sfintei şi după paraclis, iar sărută moştiile şi ieşindu din biserică, merge la curte".

Observăm că la celebrarea Cuvioasei Parascheva, pentru doamne se făcea o slujbă separată de cea a domnilor. Obiceiul unor astfel de slujbe făcute special pentru doamne este întâlnit şi la alte sărbători creştine, când preoţii săvârşeau liturghia în paraclisul doamnelor, pentru ele şi anturajul propriu. Diferenţa dintre această sărbătoare şi celelalte constă în faptul că moaştele sfintei se aflau în biserica domnească, ceea ce făcea ca slujba din paraclis să fie mutată în jurul raclei care adăpostea trupul sfintei. La nivelul mentalului colectiv, prezenţa Cuvioasei Parascheva, prin moaşte, oferea posibilitatea celui care se ruga să intre în contact direct şi să stabilească legături mai puternice cu sfânta decât dacă aceasta ar fi fost reprezentată doar în icoane.

În perioada anterioară relatării lui Gheorgachi, ceremoniile dedicate Sfintei Parascheva se făceau într-o manieră diferită, după cum aflăm din menţiunile lui Axinte Uricariul. Referindu-se la domnia lui Mihai Racoviţă, cronicarul surprinde momentul mazilirii acestuia, care s-a petrecut în ziua de 14 octombrie, când domnul şi doamna sa erau prezenţi la liturghie. Când a aflat vestea mazilirii, domnul „n-au mai aşteptat sfânta liturghie, ci au mers degrabă la Curte. Iar doamna cu jupânesele au şezut până la sfârşitul liturghiei. Şi după ce a mers doamna la Curte, pe la prânz, au sosit şi spahiii".

Prin rândurile de faţă am dorit să evidenţiem prezenţa femeilor din familiile domneşti la una dintre ceremoniile religioase de peste an – sărbătorirea Sfintei Parascheva – desfăşurată într-un cadru public. Astfel de sărbători creştine reprezentau momente esenţiale de manifestare a credinţei şi impuneau o participare cât mai numeroasă. Nici doamnele nu se abăteau de la aceste datorii creştineşti, manifestându-se mai întâi ca femei pioase, păstrătoare ale rânduielilor bisericeşti, şi mai apoi ca soţii ale aleşilor lui Dumnezeu şi reprezentante ale domniei.

Bibliografie:

1. Bernea, Ernest, *Spaţiu, timp şi cauzalitate la poporul român*, Editura Humanitas, Bucureşti, 1997

2. Caillois, Roger, *Omul şi sacrul*, ediţia a II-a revizuită, traducere din limba franceză Dan Petrescu, Editura Nemira, Bucureşti, 2006
3. Păun, Radu G., *Sărbătoare şi propagandă în Ţările Române. Strategiile gestului şi cuvântului (1678-1821)*, (I), în „Buletinul Institutului de Studii Sud-Est Europene", nr. III, 1995
4. Uricariul, Axinte, *Cronica paralelă a Ţării Româneşti şi a Moldovei*, II, ediţie critică şi studiu introductiv de Gabriel Ştrempel, Editura Minerva, Bucureşti, 1994

INVITAȚIE LA LECTURĂ
CLASA a III-a

Prof. înv. primar Pintilei Gabriela Alina
Școala Gimnazială Ipotești, Suceava

Mă bucur să ne regăsim, dragi copii!

Invitația mea la lectură pornește din dorința ca voi să iubiți cititul cărților, pentru că ele pot deveni adevărate călăuze în viața oamenilor. Nu veți regreta niciodată că ați dedicat lecturii un pic din timpul vostru.

Prințese, zmei, regi, prinți, unicorni, balauri și alți eroi fantastici vă așteaptă să-i descoperiți în paginile cărților. Eu m-am gândit la dragon, căci a devenit un erou foarte cunoscut de voi. De aceea am ales povestirea „Dragonii din Ținutul Albastru", care face parte din cel de-al treilea capitol al cărții „Dragonul tatălui meu", scrisă de Ruth Stiles Gannett.

Citește cu atenție textul:

- Povesteşte-mi mai multe despre familia ta, zise Elmer, în timp ce puiul de dragon zbura pe deasupra oceanului. Arătaţi cu toţii la fel?

- A, nu!! Avem cu toţii aripi aurii, labe şi coarne roşii, dar tatăl meu e albastru, iar mama mea e galbenă. Toate cele şase surori ale mele sunt verzi, de la verde-gălbui, până la verde-albăstrui. Noi, băieţii, suntem cu toţii albastru cu galben. Eu am dungi late, dar doi dintre fraţii mei au dungi înguste, unul cu dungile aşezate invers. Unul are buline galbene pe albastru, iar altul buline albastre pe galben. Unul are capul, corpul şi un picior galbene, iar celelalte trei picioare şi

coada sunt albastre. Unul are pistrui albaştri şi galbeni, ca un ou de pasăre, iar ultimul are pete mari, albastre şi galbene.

- Grozav! Cred că arătaţi ca un pom de Crăciun când sunteţi pe-afară cu toţii.

- Cred că da, răspunse dragonul. Mai ales când tata ne pune să facem gimnastică dimineaţa. Se pricepe grozav la exerciţii fizice.

- Exerciţii fizice? întrebă Elmer

- Ştii tu, stând pe cap, roata, capra, lucruri de felul ăsta. Bineînţeles că în timpul verii ne petrecem majoritatea timpului cosind pajiştile şi îngrijind florile. Fiecare dintre noi are bucăţica lui din Ţinutul Albastru de care trebuie să se ocupe. Mă întreb ce s-a ales de parcela mea. Sper că a avut grijă mama de ea. Eu aveam partea mlăştinoasă de lângă lac. De aceea îmi plac măcrişul şi salvia.

- Dar în timpul iernii? întrebă Elmer, privind în jos către valurile care se spărgeau de ţărmul stâncos, la lumina lunii. Cred că e frig, ninge şi nu-i foarte amuzant să faci gimnastică.

- Noi ne facem exerciţiile şi vara, şi iarna. Tata are grijă de asta, iar nouă bineînţeles că ne place să alunecăm la vale pe panta muntelui, până pe lacul îngheţat. Dar iarna e şi mai distractiv, pentru că stăm în cerc în peştera noastră şi tata ne spune poveşti înfricoşătoare despre cavaleri. Se pare că mai demult existau mulţi cavaleri care colindau pământul călare, căutând dragoni. I-au prins şi i-au ucis pe cei mai mulţi dintre noi. Doar câţiva au reuşit să scape. Tata spune că bunicul lui îşi putea aminti foarte bine cavalerii, care purtau armuri grele, lănci, săbii şi coifuri.

- Da, am citit despre cavaleri şi dragoni în cărţi, spuse Elmer. Dar acei dragoni erau întotdeauna fioroşi şi voiau să mănânce pe câte cineva.

- Nu-i adevărat! strigă revoltat puiul. Asta voiau cavalerii să creadă lumea, pentru ca toţi să vadă ce curajoşi sunt când pleacă la vânătoare de dragoni. Ei arătau fioros, dar de fapt erau foarte blânzi. De aceea au fugit, în cele din urmă, în Ţinutul Albastru. Pentru a se salva de violenţa oamenilor. Voiau să fie lăsaţi în pace. Şi acum, uite, oamenii s-au hotărât din nou să-i atace şi să nu-i lase să trăiască liniştiţi. Cine ştie ce-o să ne mai facă de data asta? Oare ce-o să se întâmple cu familia mea? se întreba puiul cu lacrimi în ochi. Sper din tot sufletul să ajungem la timp în Ţinutul Albastru!

- Nu te îngrijora, dragul meu prieten! Sigur o să-ţi salvăm familia, spuse Elmer plin de speranţă. Abia aştept să-i văd pe toţi!

Se lipi de gâtul puiului de dragon şi visă la planul pe care-l puseseră la cale, în timp ce înaintau grăbiţi, în zbor, străbătând întunericul spre Munţii Ţepoşi.

Vocabular: *dragon* - monstru fabulos, închipuit cu gheare de leu, aripi de vultur şi coadă lungă de şarpe.

Rezolvă cerințele de mai jos!

1. Cartea din care face parte textul de mai sus se intitulează:

a) *Dragonul pierdut*; b) *Dragonul familiei*; c) *Dragonul tatălui meu*; d) *Dragonul lui Elmer.*

2. Scriitoarea cărții din care face parte povestirea dată se numește:

a) Rooth Steven Garette; b) Ruth Stiles Gannett; c) Rudy Stores Gibbon; d) Rose Sorry Games.

3. Puiul de dragon îi povestește lui Elmer despre:

a) Munții Țepoși; b) Pădurea albastră;

c) familia lui și Ținutul Albastru; d) lupta cu dușmanii.

4. Care sunt plantele îndrăgite de puiul de dragon?

a) mărișul și salvia; b) păpădia și busuiocul; c) mușețelul și lavanda; d) brusturele și cicoarea.

5. Demult, dragonii erau prinși și uciși de către:

a) ostașii împăratului; b) cavaleri cu armuri grele; c) zmei și balauri; d) unicorni.

6. Viața puiului de dragon și a familiei sale este pusă în pericol de către:

a) extratereștri; b) dinozauri; c) maimuțe uriașe; d) oameni.

7. În benerul din stânga sunt scrise 5 cuvinte, pe care le întâlnim în text. Caută, în careul alăturat, alte 5 cuvinte care au sens asemănător / sinonime. (Cuvintele pot fi citite atât vertical, cât și orizontal).

carte; lac;
țărm;

grozav;

distractiv;

A	E	S	I	U	O	P	D
S	T	R	A	Ș	N	I	C
A	M	U	Z	A	N	T	B
L	A	V	A	C	I	M	E
G	L	A	V	O	L	U	M

8. Te provoc să faci primii pași în scrierea unui acrostih. Acrostihul este o poezie în care primele litere ale versurilor, citite pe verticală, formează un cuvânt. Am ales cuvântul „dragon”.

D……..

R……..

A……..

G……..

O……..

N……..

Completează casetele colorate cu numele celor două personaje și scrie apoi alăturat trei trăsături morale specifice fiecăruia.

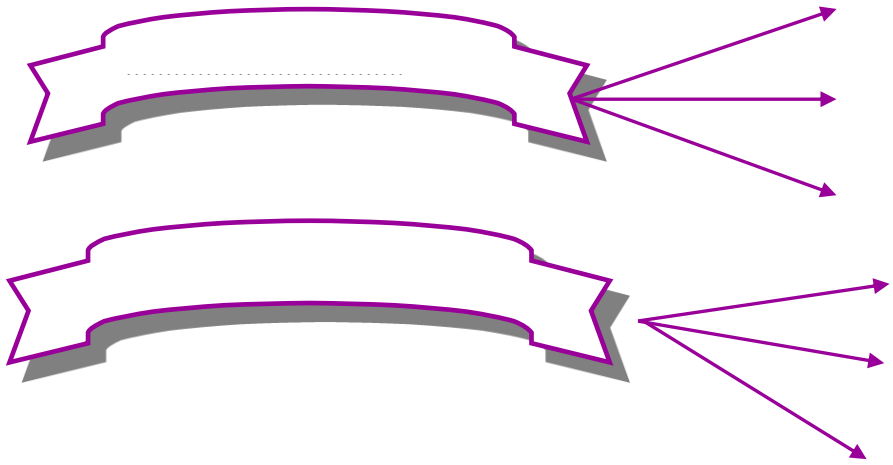

Imaginează-ți că ești Elmer! Alcătuiește un text de 7-8 rânduri după banda desenată de mai jos! Dă un titlu potrivit textului scris de tine!

PROIECT DIDACTIC

Prof. Bratu Laura-Ionela
Liceul Tehnologic „Tiu Dumitrescu”, Mihăilești

Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic „Tiu Dumitrescu”, Mihăilești

Data: 10.03.2023

Clasa: a VII-a B

Propunător: Bratu Laura-Ionela

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina: Limba și literatura română

Unitatea de învățare: Unitatea IV- *Granițe între lumi*

Subiectul lecției: *Structuri textuale: secvențe de tip narativ, explicativ, descriptiv, dialogat.*

Scopul lecției: Identificarea secvențelor

Tipul lecției: Lecție de formare de priceperi și deprinderi

Durata: 50 de minute

Competențe generale:

1. Participarea la interacţiuni verbale în diverse situaţii de comunicare, prin receptarea şi producerea textului oral

2. Receptarea textului scris de diverse tipuri

3. Redactarea textului scris de diverse tipuri

4. Utilizarea corectă, adecvată şi eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise

5. Exprimarea identității lingvistice și culturale proprii în context național și internațional

Competențe specifice:

4.2. Exprimarea clară a intenției comunicative prin corelarea achizițiilor lexicale și semantice cu cele sintactice și morfologice din limba standard

4.5. Dezvoltarea gândirii logice și analogice, prin valorificarea competenței lingvistice, în procesul de învățare pe tot parcursul vieții

La sfârșitul lecției elevii vor fi capabili:

- să identifice tipurile de secvențe date;
- să prezinte modul de expunere predominant;
- să realizeze secvențele cerute;
- să identifice trăsăturile acestora.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

1. Resurse:

a) Conținuturi vizate: conform programei și manualului

b) Capacități: - nivel mediu;

- cunoștințele asimilate anterior de elevi.

c) Locul: sala de clasă

d) Durata: 50 de minute

e) Resurse umane: clasa de elevi

2. Metode și procedee didactice: se vor folosi alternativ și combinat metode și procedee precum: conversația, explicația, cubul, brainstormingul, învățarea prin descoperire, cvintetul.

3. Materiale și mijloace didactice și bibliografice:

- *Limba Română,* manual pentru clasa a VII-a, Florentina Sâmihăian, Sofia Dobra, Monica Halaszi, Anca Davidoiu-Roman, Horia Corcheș. Ed. Art Klett, 2019

- *Metodica predării limbii române,* C. Parfene, editura Polirom, Iași, 2008

- Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română, clasele a V-a - a VIII-a, București 2017

4. Forma de organizare: activitate frontală, individuală, grupe

5. Forma de evaluare: orală, continuă

DESFĂŞURAREA LECŢIEI

Nr. crt	Etapele lecţiei	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	STRATEGIA DIDACTICĂ			Evaluare
				Metode	Mijloace de învăţământ	Forme de organizare	
1.	Moment organizatoric (2 min.)	Se stabileşte ordinea în clasă, notarea absenţilor, asigurarea condiţiilor necesare desfăşurării lecţiei.	Elevii se pregătesc pentru lecţie.	conversaţia		Activitate frontală	
2.	Verificarea temei (4 min.)	Profesorul verifică tema atât cantitativ, cât şi calitativ.	Elevii răspund.	conversaţia	Caietele elevilor.	Activitate frontală	Frontală, orală
3.	Captarea atenţiei (6 min.)	Profesorul le captează atenția elevilor cu ajutorul unei imagini, pe baza căreia a fost realizat	Elevii ascultă cu atenție.	conversația	Fişe de lucru	Activitate individuală Activitate frontală	aprecieri verbale

		un scurt text. (Anexa 1)					
4.	Anunţarea temei şi a obiectivelor propuse (2 min.)	Acesta scrie pe tablă titlul lecţiei: ***Structuri textuale: secvențe de tip narativ-descriptiv, dialogat, explicativ.*** Anunţă care sunt obiectivele lecţiei.	Elevii îşi notează titlul lecţiei în caiete şi ascultă obiectivele.	conversația	Tabla Caietele elevilor	Activitate individuală	Frontală
5.	Actualizarea cunoştinţelor anterioare (6 min.)	Profesorul le prezintă elevilor o FLOARE DE LOTUS care este desenată pe flipchart cu scopul de a nota pe fiecare petală trăsăturile fiecărui text studiat. Acest lucru se realizează, evident, prin formularea de întrebări pe baza textului citit, dar și a cunoștințelor anterioare. (Anexa 2)	Elevii răspund și notează pe fișa de lucru.	conversația	Fișa de lucru	Activitate frontală	aprecieri verbale
6.	Dirijarea învăţării (23 min.)	Profesorul le explică elevilor că astăzi vor recapitula noţiunile referitoare la structuri textuale folosindu-se de metoda cubului. După ce a împărţit elevii pe grupe, profesorul oferă cubul liderului, astfel	Un elev din fiecare echipă aruncă cubul şi ce faţă a acestuia se nimereşte, aceea va constitui sarcina de	Cubul Exerciţiul		Activitate pe grupe	Profesorul supraveghează munca în cadrul grupelor.

		acesta alege sarcina de lucru și merge la echipă pentru a o rezolva. (Anexa 3) După rezolvarea sarcinilor, răspunsurile sunt afișate la tablă. Elevii primesc alte fișe de lucru pentru o bună fixare a noțiunilor în discuție. (Anexa 4) (Anexa 5)	lucru. Toţi elevii îşi notează exerciţiile şi soluţiile acestora.	Cubul Cvintetul conversația	Fişe de lucru		
7.	Asigurarea retenției și a transferului (4 min.)	Profesorul realizează împreună cu elevii un chestionar despre informațiile pe care le-au consolidat astăzi. (ANEXA 6)	Elevii răspund şi notează în caiete.	conversația	Tabla Caietele elevilor	Activitate frontală	Indivi-dual, scrisă
8.	Asigurarea feedback-ului (1 min.)	Se realizează pe tot parcursul orei, prin aprecieri verbale.		conversația			aprecieri verbale
9.	Temă (2 min.)	Profesorul dă tema: Realizează un text narativ despre o zi din viața ta, în care să introduci și alte secvențe textuale.	Elevii îşi notează tema.	conversația	Caietele elevilor	Activitate individuală	

ANEXA 1

Este dimineață, o zi însorită de primăvară în care mă aflu în curtea bunicii, iar vărul meu, Andrei, încearcă, zic eu, să-mi explice câte ceva despre viața la țară. Curtea este o minunăție, de dimineața și până seara, bunicii noștri muncesc pentru a o întreține. Lalelele roșii ca focul sunt preferatele mamei, ghioceii albi ca zăpada îi încântă privirea bunicii de fiecare dată, pomii cu mirosul lor îmbietor și culorile mirobolante mă fac să mă trezesc zilnic cu poftă de joacă și iubire față de natură.

- Și tractorul? întreb curioasă.

- Eheeee, să-ți explic! Tractorul este viața bunicului, la câte îmi povestește... ascultă-mă! Vine din latinescul *tractare,* care înseamnă *a trage,* fiind un vehicul conceput să livreze un efort de tracțiune ridicat, la viteze reduse, cam 540 rotații/minut, 70 de cai putere, are priza sincronă care se utilizează și la acționarea roților motrice ale unor remorci monoaxe.

- Suficient, Andrei, nu înțeleg acești termeni.

- Binee, uite o broască!

- Supeeer! Acum e rândul meu să-ți povestesc, tocmai ce-am învățat la bio, broaștele sunt amfibii tetrapode...

ANEXA 2

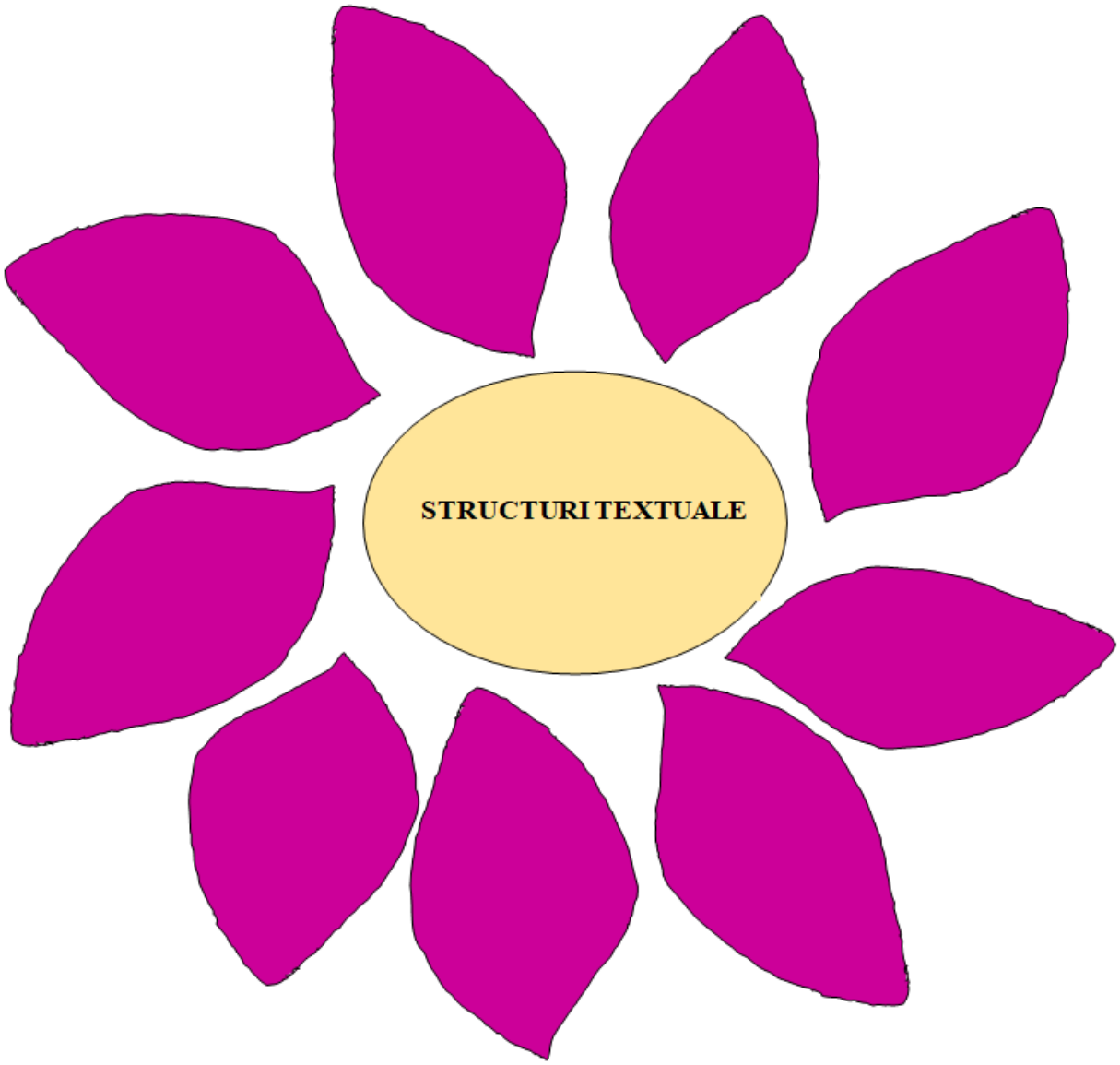

ANEXA 3

ARGUMENTEAZĂ - Ajutându-vă de dicționarul online, ajutați-l pe Radu să-i explice doamnei diriginte semnificația desenelor de la tablă.

DESCRIE - Matei își dorește un animal de companie, dar părinţii nu sunt de acord. Imaginaţi-vă un dialog între copil şi părinţi, în care acesta încearcă să-i convingă pentru a-i cumpăra un cățel. Utilizează un epitet cromatic și o personificare.

APLICĂ - Cristina îşi doreşte să meargă la un film 3D cu vampiri, dar mama vrea să-i descrie filmul pentru a accepta propunerea fetei. Ajut-o pe Cristina să-i descrie filmul folosind două figuri de stil diferite.

ANALIZEAZĂ - Ai vizitat împreună cu alţi colegi un salon auto. Realizează un text narativ, de 7-8 rânduri, în care să prezinți o întâmplare ce a avut loc acolo.

COMPARĂ - Corina a fost în tabără, o nouă experiență pentru ea. Odată ajunsă la școală, colegii au rugat-o să le prezinte cum a decurs totul în detaliu. Într-un text de 7-8 rânduri, relatează desfășurarea acțiunii, utilizează și o secvență descriptivă.

ASOCIAZĂ - Imaginează-ți că te-ai întâlnit cu personajul tău preferat, dintr-un film/desen animat, și realizează *un dialog* între voi pe tema *fantasticului*, inserează o *secvență narativă* și *una descriptivă.*

ANEXA 4

Realizați un cvintet în care să respectați următoarea schemă:

I: un cuvânt-cheie (substantiv-axat pe secvențe textuale);

II: două cuvinte care să exprime însuşiri (adjective);

III: trei verbe care să exprime acţiuni;

IV: o propoziţie din patru cuvinte;

V: un cuvânt care să exprime esenţa primului vers.

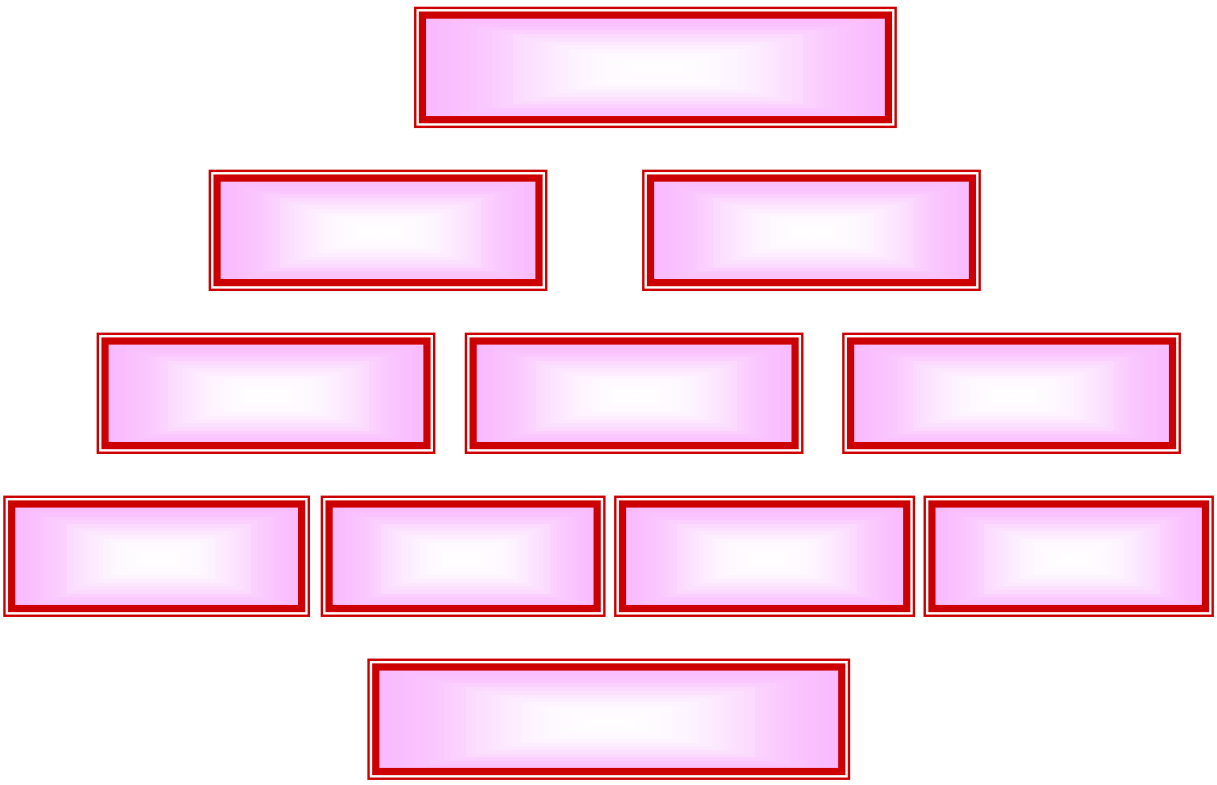

ROLUL EDUCATORULUI ÎN CONCEPEREA ȘI ORGANIZAREA MATERIALELOR UTILIZATE ÎN CADRUL CENTRELOR DE INTERES

Ed. Archip Horia-Mărgărint
Grădinița PP Nr. 12, Iași

Educatorul trebuie să fie preocupat în permanență de obiectivele de natură formativă, fără a neglija însă latura informativă a procesului de învățământ. Sunt urmărite, pe lângă achizițiile cognitive, și cele care privesc priceperile, deprinderile, atitudinile, valorile și competențele de bază.

În acest context, educatorul are un rol deosebit de important, fiind organizator al experiențelor de învățare ale copiilor, lui fiindu-i necesare calități precum: implicare directă și motivație sporită pentru atingerea finalităților programelor de instruire și formare, capacitate de adaptare a ofertei educaționale, deschidere și flexibilitate în fața noului, acceptarea parteneriatului cu familia sau alte cadre didactice, care pot deveni co-participanți la educația copiilor.

Pe lângă calificarea profesională, un cadru didactic care intră în contact cu preșcolarii ar trebui să fie înzestrat cu calități precum: simțul umorului; spiritul ludic; creativitate și imaginație; atenție și abilități de comunicare; empatie; calm, răbdare și fermitate; spirit organizatoric; simțul dreptății; capacitatea de a lucra în echipă și sănătate. Un cadru didactic înzestrat cu toate aceste calități ar reprezenta un educator ideal, dar cum idealul nu există, ceea ce rămâne de făcut este identificarea calităților personale și încercarea continuă de a îmbunătăți acele aspecte ale comportamentului care pot fi modelate.

Analizând calitățile enumerate mai sus, nu se poate afirma că una este mai importantă decât alta, toate fiind necesare cadrului didactic în activitățile zilnice desfășurate în grădiniță alături de preșcolari, dar dacă ne referim la conceperea și organizarea materialelor utilizate în cadrul jocurilor și activităților liber-alese în centrele de interes, putem afirma că unele dintre aceste calități au prioritate în fața celorlalte. De exemplu, esențiale sunt creativitatea și imaginația, pentru că mereu cadrul didactic trebuie să introducă în activitatea cu preșcolarii și ceva nou, interesant, care să le capteze și să le mențină atenția, să îi atragă către tema aflată în discuție și să îi ajute pe copii să învețe lucruri noi fără a fi măcar conștienți că fac acest lucru.

O altă calitate pe care educatorii o exercită deplin în contextul enunțat mai sus este spiritul ludic. Întrucât jocul se află la baza tuturor activităților din grădiniță, principala sarcină a

educatorilor este aceea de a atinge prin intermediul acestuia obiectivele pe care și le propune la nivel cultural, socio-emoțional etc. Considerăm foarte importantă această calitate deoarece acela căruia nu îi place să se joace nu va fi capabil să creeze și să organizeze materiale sau activități originale care să le fie pe plac copiilor. În orice situație, celor mici le va fi pe plac adultul care intră în lumea copiilor, râde, se joacă și glumește cu ei, comportându-se ca un adevărat partener și vor evita prezența celui care se dovedește serios, scorțos și care le reamintește cu orice ocazie că el este adultul. De fiecare dată când se încearcă conceperea unui material nou, cadrul didactic trebuie să își pună lui însuși întrebări de genul: „Cât de util este acest material pentru activitatea pe care doresc să o desfășor?", „Dacă aș fi copil, mie mi-ar fi pe plac acest obiect/joc?".

O altă calitate asupra căreia este necesar să ne oprim este spiritul ogranizatoric, fără de care celelalte calități nu ar putea fi puse în evidență la adevărata lor valoare. Educatorul trebuie să aibă în vedere un plan de acțiune după care să se ghideze și care să îl ajute să oranizeze activitățile în așa fel încât ele să corespundă curriculumului aflat în vigoare, să îi permită să își atingă obiectivele propuse, să îi ofere libertatea de a folosi metode, strategii, materiale diverse și, în același timp, să fie interesante și captivante pentru copii.

O componentă a spațiului educativ este reprezentată de materialul didactic, resursă educațională cu rol semnificativ în cadrul strategiilor utilizate, atât în transmiterea unor informații, cât și în formarea deprinderilor sau chiar în constatarea nivelului la care se află un copil la un moment dat. Materialele didactice desemnează atât obiectele naturale, originale, cât și pe cele concepute și realizate special pentru a substitui obiecte și fenomene reale. Dintre acestea putem aminti: obiecte naturale, originale (animale vii sau conservate, ierbare, insectare); substitute tridimensionale ale realității (machete, mulaje, modele, corpuri geometrice); substitute bidimensionale are realității, suporturi figurative și grafice (hărți, planșe iconice, albume fotografice); mijloace simbolico-raționale (tabele cu formule, planșe cu litere, scheme, grafice); mijloace tehnice audio-video (diapozitive, filme, discuri, benzi audio/video).

Utilizarea în activitățile din grădiniță a materialelor, precum și a mijloacelor didactice constituie o necesitate. În alegerea și utilizarea acestor materiale este necesar să se țină cont de aspecte precum: caracteristicile de vârstă ale preșcolarilor, accesul la o varietate de materiale, care constituie un stimul important în dezvoltare, deoarece antrenează deprinderile motrice, atitudinile pozitive și capacitățile cognitive.

Atunci când educatorul selectează materialele pe care urmează să le folosească în desfășurarea activităților cu copiii, el trebuie să țină cont de unele caracteristici: valoarea cognitivă și formativă a materialelor alese; corelarea acestora cu nivelul dezvoltării copiilor și vârstei; varietatea optimă a materialelor să nu fie prea mare; indici de vizibilitate adaptați spațiului și

vârstei; utilizarea cu măsură a mijloacelor audio-video; calitatea estetică trebuie să fie corespunzătoare pentru a trezi interesul copiilor și motivația lor pentru învățare.

Bibliografie:

1. Glava, Adina, Glava, Cătălin, *Introducere în pedagogia preșcolară*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002.
2. Munteanu, Camelia, Munteanu, Eusebiu Neculai, *Ghid pentru învățământul preșcolar: o abordare din perspectiva noului curriculum,* Editura Polirom, Iași, 2009.
3. *Repere teoretice și praxiologice pentru învățământul preprimar și primar. Ghid metodologic*, Iași, 2013.

ÎNVĂȚAREA UNEI LIMBI STRĂINE PRIN OLS

Prof. Dragomir Diana-Oana

Liceul Tehnologic Costești, jud. Argeș

Proiectele Erasmus+ îmbunătățesc posibilitățile de cooperare și de mobilitate cu țările partenere și sprijină activitățile care au ca obiectiv dezvoltarea dimensiunii europene. Programul promovează crearea și dezvoltarea unor rețele europene, oferind oportunități pentru cooperarea între părțile interesate și pentru schimbul și transferul de cunoștințe în domenii diferite referitoare la educație.

Lipsa de competențe lingvistice rămâne unul din principalele obstacole în calea participării la programele europene de mobilitate în domeniul educației, formării și tineretului. OLS facilitează accesul la sprijin lingvistic online și, totodată, oferă mai multă flexibilitate.

Programul Erasmus+ consolidează sprijinul acordat participanților la activități de mobilitate pentru îmbunătățirea competențelor lingvistice înaintea și în timpul ședерii lor în străinătate, incluzând un grant suplimentar pentru sprijin lingvistic pentru participanții la mobilitatea pe termen lung în domeniul EFP și al învățământului școlar.

Serviciul european de sprijin lingvistic online (OLS) al programului Erasmus+ oferă participanților la activitățile de mobilitate posibilitatea de a-și îmbunătăți cunoștințele de limbă

străină, în special limba engleză. Suportul lingvistic online a fost conceput pentru a ajuta participanții din Erasmus+ să își îmbunătățească cunoștințele despre limbile în care vor lucra, vor studia sau vor face voluntariat în străinătate, astfel încât să poată profita la maximum de această experiență.

De asemenea, aceștia vor putea beneficia de îndrumări personalizate pentru a învăța limbi străine. OLS face ca sprijinul lingvistic să fie accesibil într-un mod flexibil și ușor și contribuie la un obiectiv specific al Programului Erasmus+, acela de a promova învățarea limbilor străine și a diversității lingvistice. OLS este disponibil în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene: bulgară, cehă, daneză, germană, greacă, engleză, estonă, spaniolă, finlandeză, franceză, irlandeză, croată, maghiară, italiană, lituaniană, letonă, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă și suedeză.

Suportul lingvistic online este împărțit în două zone distincte, ambele găzduite pe EU Academy:

- zona cu acces liber, care oferă un conținut de bază pentru învățarea limbilor străine, prezintă treptat videoclipuri de prezentare și de testare a limbilor, precum și câteva aspecte elementare ale învățării limbilor;
- domeniul de bază, inclusiv testul de plasament, care ghidează participanții asupra modului în care și-ar putea îmbunătăți în continuare abilitățile lingvistice.

Participanții pot alege liber limbile pe care doresc să le studieze și pentru care doresc să își evalueze nivelul, fără nicio restricție privind numărul de cursuri și de limbi. Toate funcțiile sunt disponibile de îndată ce participanții se conectează la OLS și oricând pe parcursul itinerariului lor de învățare a limbilor străine. Accesul în OLS pentru cursanți (profil, evaluare și cursuri) va rămâne valabil atâta timp cât utilizatorul este activ, de la prima conectare la platformă. Accesul la platformă se pierde după 3 ani de inactivitate.

Participanții care doresc să își amelioreze competențele lingvistice au posibilitatea de a urma cursuri online înainte de a pleca și pe parcursul ședерii în străinătate. Accesul la cursurile de limbă include o mare varietate de activități interactive și personalizate. Participanții pot urma cursuri de limbi străine în oricare din limbile disponibile, fără limită pentru numărul de limbi și unitățile de studiu. La întoarcere, participanții vor putea efectua o evaluare finală, care le va permite să afle cât au progresat în timpul ședерii în străinătate.

În societatea actuală, Internetul joacă un rol extrem de important, oferind posibilitatea de a participa la sesiuni de cursuri online de limbi străine. Cubnoașterea a diferite limbi străine este importantă, dat fiind faptul că limbile străine sunt utilizate în toate domeniile, ele aduc oamenii aproape și leagă continente, țări, culturi și civilizații.

FORMELE DE RELIEF ALE ROMÂNIEI
- PROIECT DIDACTIC -

Prof. înv. primar Popescu Elena
Școala Gimnazială Ipotești, Suceava

Clasa: a IV-a

Aria curriculară: Om și societate

Disciplina: Geografie

Unitatea de învățare: *Elemente de geografie a României*

Tttlul lecției: *FORMELE DE RELIEF ALE ROMÂNIEI*

Tipul lecției: Consolidare și sistematizare de cunoștințe

Competențe specifice:

1.5. să localizeze corect elemente ale spaţiului geografic (de la localitate la planetă), într-un context dat;

2.3. să identifice în diferite surse de informare (texte, hărti, imagini etc.) caracteristici ale realității înconjurătoare;

3.2. să descrie în enunţuri simple elementele reprezentate pe suporturi cartografice;

4.1. să îşi exprime interesul pentru cunoaşterea mediului înconjurător, identificând diferite modalităţi de conservare şi de ocrotire a mediului înconjurător.

Obiective operaționale:

O1- să recunoască formele de relief pe hartă conform culorilor convenţionale;

O2 – să localizeze pe hartă formele de relief cerute;

O3 – să precizele fauna și flora specifice fiecărei zone de vegetație;

O4 – să utilizeze termeni geografici în situaţii diverse.

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, demonstrația, expunerea, problematizarea, lucrul cu harta, metoda diamantului.

Mijloace de instruire: fișe de lucru, hartă mută, bilete, cartonașe, coșulețe, jetoane, lipici, marker, panouri, hărți.

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe.

Durata: 45 de minute.

SCENARIUL DIDACTIC

Etapele lecției	Conținut instructiv-educativ	Metode și procedee	Mijloace de învățare	Forme de organizare	Evaluare
1. Moment organizatoric	Se pregătește materialul didactic și creează un ambient plăcut pentru buna desfășurare a activității. Se impart elevii pe grupe cu ajutorul unor ghicitori. (Anexa 1)	Conversația Explicația	Bilete Hărți	Frontal Individual	Observarea sistematică
2. Captarea atenției	Se prezintă o planșă pe care elevii o vor completa. (Anexa 2)	Explicația Conversația Problemati-zarea Metoda diamantului	Planșă Cartonașe Lipici	Pe grupe Frontal	Capaciatea de a completa planșa respectând cerințele date.
3. Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunță tema și obiectivele propuse pentru lecția care se va desfășura.	Conversația		Frontal	Observarea sistematică
4. Reactuali-zarea cunoștințelor	Se prezintă o hartă mută pe care este reprezentat relieful României prin culorile convenționale ale formelor acestuia. Se împart sarcini de lucru pentru fiecare grupă în parte. (Anexa 3)	Convesația Explicația Exercițiul Expunerea Demonstrația	Hartă mută Fișe de lucru Coșulețe Jetoane Lipici Marker Panouri	Frontal Pe grupe Individual	Capacitatea de a lucra cu harta mută.

	Se propune elevilor să descrie modul de realizare a unor activități practice realizate în cadrul proiectului desfășurat.				Capacitatea de a prezenta oral modul de realizare a lucrărilor practice.
5. Realizarea feedback-ului	Se propune elevilor să răspundă la un set de întrebări cu privire la comuna Brodina. (Anexa 4)	Conversația Demonstrația Explicația	Fișe de lucru	Frontal Individual	Capacitatea de a utiliza informațiile asimilate în diferite contexte.
6. Încheierea activității	Se fac aprecieri asupra activității desfășurate și se oferă recompense pentru implicarea elevilor.	Conversația	Ecusoane	Frontal	Observarea sistematică

Bibliografie:

1. Dan, Natalia; Negrea, Alexandra, *Geografie pentru toate manualele alternative, clasa a IV-a,* Editura Carminis, Piteşti, 2006
2. Peneş, Marcela; Şortan, Ioan, *Geografia României – manual pentru clasa a IV-a*, Editura Ana, Bucureşti, 2006
3. Tomescu, Viorica; Popa, Florentina; Gheorghe, Alexandru; Stan, Lucia, *Metodica predării geografiei şi ştiinţelor naturii în ciclul primar*, Editura „Gheorghe Alexandru", Craiova, 2000
4. Suport de curs - *Noi abordări metodologice în predarea geografiei*

METODE MODERNE CE STIMULEAZĂ ÎNVĂŢAREA BAZATĂ PE PROIECTE

Prof. înv. preșcolar Bîrsan Mariana
Grădiniţa cu Program Prelungit ,,Pinocchio", Craiova

Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copii pentru secolul al XXI-lea. Ne-am confruntat frecvent cu problema de a-i pregăti optim pe copii pentru a reuşi într-un viitor pe care nu-l putem prevedea. Volumul enorm de informaţii face să devină imposibil de crezut că ceea ce învaţă copiii în şcoală ar putea fi semnificativ faţă de ceea ce va trebui ca ei să ştie în cursul vieţii lor. Am constatat tot mai acut necesitatea ca învăţarea să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ şi participativ.

În sens larg, învăţarea poate fi definită ca un proces evolutiv, de esenţă formativ-informativă, constând în dobândirea de către fiinţa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienţei proprii de viaţă şi în modificarea selectivă şi sistematică a conduitei. Ea urmăreşte asimilarea unui conţinut foarte variat şi are în vedere schimbarea comportamentului celui care învaţă, un caracter adaptativ la condiţiile unui mediu extrem de dinamic şi constituie principala modalitate de împlinire umană.

În sens restrâns, învăţarea este sinonimă cu învăţarea şcolară și are mai multe caracteristici:

- ✓ se desfăşoară într-un cadru şi cu mijloace instituţionalizate;
- ✓ este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare;
- ✓ este un demers conştient, urmărind finalităţi;
- ✓ are un caracter secvenţial şi gradual.

Dat fiind caracterul procesual al învăţării, am insistat pe caracterul activ al acesteia. Rolul educatoarei este de neînlocuit, căci ea este ,,organizatorul condiţiilor de învăţare". Programa pune accent pe modul pro-activ de învăţare, adică modalitatea prin care copiii sunt încurajaţi să-şi asume responsabilitatea în procesul de învăţare.

Implementarea educaţiei centrată pe copil prin utilizarea metodelor şi tehnicilor active de învăţare este din ce în ce mai necesară şi în învăţământul preprimar. Folosind aceste metode şi tehnici, educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învăţării, cadrul didactic şi copilul fiind parteneri în educaţie. Am asigurat astfel o învăţare eficientă şi durabilă, care să răspundă atât

nevoilor personale, cât şi cerinţelor adaptării la o „societate a cunoaşterii” aflată în continuă schimbare.

Există însă un set de condiţii pe care le-am îndeplinit pentru promovarea învăţării active:

- ❖ am acordat timp suficient şi am creat condiţii optime pentru ca preşcolarii să-şi exprime ideile şi pentru a primi feedback constructiv;
- ❖ copiii au fost lăsaţi şi încurajaţi să speculeze;
- ❖ am încurajat copiii să-şi exprime ideile şi părerile, fără teama de a fi ridiculizaţi;
- ❖ copiii au fost stimulaţi să-şi dezvolte încrederea în forţele proprii şi să înţeleagă valoarea propriilor idei şi opinii.

„Pădurea, izvorul sănătăţii noastre“ este un proiect ce-şi propune antrenarea şi implicarea copiilor într-o gamă variată de activităţi:

- activităţi de informare despre pădure;
- activităţi de ecologizare a pădurii;
- activităţi creative, recreative, artistico-plastice;
- activităţi practice.

Aceste activităţi vor fi îmbinate cu drumeţii, plimbări şi jocuri în aer liber.

Scopul proiectului este încurajarea copiilor pentru a deveni factori activi ai protecţiei mediului, acţionând şi modificându-şi stilul de de viaţă, precum şi pe cel al persoanelor din jur.

Ca **obiective** am urmărit:

- să manifeste interes în activităţile de ocrotire a mediului;
- să realizeze diferite lucrări artistice în care să evidenţieze importanța unui mediu curat;
- să promoveze reguli şi tehnici de protejare a naturii;
- să implice părinții în acţiuni cu caracter ecologic şi participarea acestora la activitățile copiilor;
- să sensibilizeze părinţii şi comunitatea locală cu privire la rolul şi importanţa educaţiei ecologice de la o vârstă fragedă;
- să propună soluţii de protejare a mediului înconjurător;
- să atragă atenția comunităţii cu privire la unele probleme de mediu şi să caute soluţii pertinente.

Dintre tehnicile moderne de învăţare activă folosite cu succes în activitate, amintesc pe cele care au corespuns obiectivelor propuse în desfăşurarea diferitelor activităţi.

1. PREDAREA-ÎNVĂŢĂREA RECIPROCĂ

Strategii ale metodei:

1. Rezumarea: fiecare lider sau copil din grup expune sinteza textului citit de educatoare (sau a imaginii contemplate de grup), timp de 5-7 min.

2. Punerea de întrebări: analizează textul (imaginea) în grup, apoi, fiecare copil formulează o întrebare folosindu-se de paletele cu întrebări.

3. Clarificarea datelor: identifică cuvintele și expresiile literare din text, comportamentele, atitudinile care sunt neclare pentru ceilalți și găsesc împreună răspunsul corect pentru a clarifica toate noutățile.

4. Precizarea: analizează în grup textul/imaginea și prognozează ce se va întâmpla în continuare, exprimând cele mai neașteptate idei, fapte, luând în considerare logica ideilor anterioare.

Alcătuirea grupurilor:

Am ținut cont, în împărțirea copiilor pe grupe, de *principiul inteligențelor multiple*:

Lingvisticii – fac rezumatul

Logicienii – pun întrebări

Clarificatorii – aduc lămuriri

Vizualizatorii – fac predicții

Rolurile grupurilor

1. *Rezumatorii (povestitorii)* – fac rezumatul textului.

2. *Intrebătorii* –formulează întrebări de diferite tipuri, folosind paletele.

3. *Clarificatorii* – clarifică problemele, situațiile din expunerea educatoarei.

4. *Prezicătorii* – fac predicții pe marginea celor audiate, supoziții în ceea ce privește personajele și posibilele lor atitudini în deznodământul povestirii.

2. METODA BULGĂRELUI DE ZĂPADĂ

- Presupune împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în mod cooperativ în cadrul grupelor.

Faze de desfăşurare:

1. Faza introductivă

Expunerea problemei.

2. Faza lucrului individual

Copiii lucrează individual 5 minute.

3. Faza lucrului în perechi

Discutarea rezultatelor la care a ajuns fiecare. Se solicită răspunsuri la întrebările individuale din partea colegilor.

4. Faza reuniunii în grupuri mai mari

Se alcătuiesc grupuri egale cu numărul de participanţi, formate din grupurile mai mici formate anterior, şi se discută despre situaţiile la care s-a ajuns.

5. Faza raportării soluţiilor în colectiv

Întregul grup, reunit, analizează şi concluzionează asupra ideilor emise.

6. Faza decizională

Se alege situaţia finală şi se stabilesc concluziile.

Aplicaţie: **Lectură după imagini „Pădurea"**

1. S-au obţinut mai multe informaţii prin lectura după imagini „**Pădurea**".

2. Copiii **lucrează individual** 2 minute, timp în care au formulat întrebări de tipul: Ce se întâmplă cu plantele dacă dispar pădurile? Dar cu animalele? De ce verile sunt foarte călduroase, iar iernile foarte friguroase? Ce se întâmplă dacă se taie copacii din pădure?

3. Se lucrează apoi **în perechi**, discutându-se rezultatele la care au ajuns şi se solicită răspunsuri la problemele pe care nu le-au putut explica.

4. Copiii se grupează în **grupuri mai mari**, extrăgând dintr-un plic **{Mâna oarbă}** jetoane cu: brazi, iepuri, ciuperci, veveriţe şi discută rezultatele la care au ajuns. Se răspunde la întrebările rămase nesoluţionate.

5. Copiii **reuniţi** analizează şi concluzionează rezultatele obţinute, iar **educatoarea stabileşte** că tăierea abuzivă a pădurilor are efecte negative: dispariţia unor plante; dispariţia unor animale; alunecări de teren; călduri mari; secetă; poluare.

3. ÎNVĂŢAREA PRIN COOPERARE

Această metodă reprezintă utilizarea, ca metodă instrucţională a grupului mic de copii, astfel încât aceştia să poată lucra împreună, urmând ca fiecare membru al grupului să-şi îmbunătăţească performanţele proprii şi să contribuie la creşterea performanţelor celorlalţi membri ai grupului.

Învăţarea prin cooperare are loc atunci când copiii lucrează împreună, pentru a rezolva una şi aceeaşi problemă, pentru a explora o temă nouă sau a creea idei noi, combinaţii noi sau chiar inovaţii autentice.

Învăţarea prin cooperare se poate aplica cu succes mai ales la temele de recapitulare, sistematizare, consolidare, fixare, formare de abilităţi intelectuale şi practice, pe parcursul unei ore întregi ori secvenţial.

Elementele de bază ale învăţării prin cooperare:

Interdependenţa pozitivă: trebuie să lucreze împreună pentru a atinge scopul propus, au

nevoie unul de celălalt pentru sprijin, explicaţii, coordonare.

Responsabilitatea individuală: fiecare membru al grupului este răspunzător de propria contribuţie la îndeplinirea scopului propus.

Analiza activităţii grupului: grupurile de copii reflectează asupra colaborării lor, decid asupra modului de îmbunătăţire a eficienţei acestui tip de activitate; dezvoltă deprinderi interpersonale în cadrul grupului

Aplicaţie: *Poster – Pădurea*

Copiii își verifică cunoștințele despre pădure, realizând un poster, în grupuri mici, fiecare având sarcini diferite:

1. un grup desenează şi decupează vietăţile pădurii;
2. un grup desenează şi decupează plantele;
3. un grup desenează şi decupează casa şi pe cel ce îngrijeşte pădurea;
4. un grup pregăteşte planşa cu culorile potrivite{frunze pe jos, nori, soare în partea de sus}, apoi asamblează rezultatele celor trei grupe.

Toţi copiii analizează dacă cunoştinţele colegilor au fost corecte şi redate corespunzător.

4. HARTA CONCEPTUALĂ

Este o metodă prin care învăţarea noilor informaţii depinde de conceptele deja existente în mintea copilului şi de relaţiile care se stabilesc între acestea.

Este o metodă ce structurează cunoştinţele copilului, iar important nu este cât cunoaşte copilul, ci relaţiile care se stabilesc între cunoştinţele asimilate.

Deşi a fost recunoscută ca o potenţială metodă de evaluare a cunoştinţelor copilului, harta conceptuală poate fi utilizată cu succes şi ca instrument de instruire.

Poate fi definită drept un grafic care include concepte centrale (localizate în centrul hărţii); concepte secundare (localizate către marginea hărţii), iar prin harta realizată se comunică felul în care este înţeleasă relaţia între concepte.

Aplicaţie: **Copacul**

- ✓ Se poate lucra individual, sau în grupuri. Copilul desenează un copac în mijlocul colii şi prin săgeţi duse spre margine, desenează sau scrie tot ce ştie despre acesta.
- ✓ Fiecare copil contribue cu cunoştinţele pe care le are.

5. METODA R. A. I./Răspunde – Aruncă - Interoghează

Este o metodă de fixare şi sistematizare a cunoştinţelor, dar şi de verificare.

Are la bază stimularea și dezvoltarea capacităților copiilor de a comunica (prin întrebări și răspunsuri) ceea ce au învățat.

Urmăreşte realizarea feedback-ului printr-un joc de aruncare a unei mingi uşoare.

Copilul care aruncă mingea trebuie să formuleze o întrebare din cunoștințele însușite copilului care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare, apoi o aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Copilul care nu ştie răspunsul iese din joc, la fel ca şi cel care este descoperit că nu cunoaşte răspunsul la propria întrebare.

Aplicaţie: **„Din tainele pădurii"**

Întrebări și răspunsuri prin joc, la finalul proiectului:

Cine trăiește în pădure? - animale și păsări sălbatice

Cine îngrijește pădurea? - pădurarul

De ce taie oamenii copacii? - pentru fabrica de mobilă

Ce animale trăiesc în pădurile noastre? - lupul, vulpea, ursul, veverița

Cine îngrijește animalele? - pădurarul, oamenii care iubesc animalele

De ce se numește „aurul verde" - are bogății: lemn, fructe, ozon

Ce se face din lemn? - mobilă, hârtie, creioane

Cum putem ocroti pădurea? - să nu facem mizerie, să nu rupem copacii

Ce fructe de pădure găsim? - mure, zmeură, afine

Cine împușcă animalele? - vânătorii, când au voie

Ce înseamnă poluarea? - cand lăsăm hârtii, sticle, mâncare pe jos, când rupem copacii

Cine face aerul curat? - oxigenul eliminat de pomi și plante

Ce se întâmplă cu animalele dacă dispar pădurile? – n-ar avea hrană, adăpost

Ce se întamplă dacă se taie pădurile? - n-am avea lemn, aer curat, ar fugi pământul

Concluzionând, pot spune că:

- utilizând metoda proiectelor, educatoarea oferă posibilitatea copiilor să experimenteze, să investigheze, să descopere singuri unele fenomene, legături cauzale;

- copiii au ocazia să-şi exerseze priceperile, capacităţile conform interesului şi curiozității lor;

- pot lucra în funcţie de nivelul propriu de dezvoltare şi de ritmul de lucru propriu ;

- copiii află lucruri noi de la colegi şi le împărtăşesc acestora experienţa proprie.

Să lucrezi într-un grup reprezintă o competenţă pentru viaţă şi o parte importantă a unui mediu de învăţare bazată pe proiecte.

Bibliografie:

1. Breben S., Gongea E., Ruiu G., Fulga M., *Metode interactive de grup*, Editura Arves, Craiova, 2006
2. Preda V., Breben S., Gongea E., Mitrulescu V., *Învăţărea bazată pe proiecte*, Editura Arves, Craiova, 2009

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. înv. primar Cazacu Silvia Angelica
Şcoala Gimnazială „Laurenţiu Fulga”- sat Fulga de Sus

Dificultăţi de învăţare: Tulburare pervazivă de dezvoltare, dizabilitate mentală uşoară, dislalie polimorfă accentuată

Anul școlar: 2022-2023

Numele şi prenumele: B. Ş. M.

Data naşterii: 12.08.2016

Vârsta: 6 ani

Sex: masculin

Domiciliul: Sat Fulga de Sus, Comuna Fulga, Judeţul Prahova

Nivelul clasei: pregătitoare

Starea de sănătate: relativ bună

Echipa de intervenție: prof. înv. primar CAZACU SILVIA ANGELICA

Domeniul de intervenție: educațional

Definirea problemei:

Gradul de manifestare al şcolarului în activitatea cotidiană: este un băiat care a venit la școală la vârsta de șase ani. În momentul în care a fost adus la școală, având deficiențe de limbaj, nu comunica cu colegii sau cu personalul unității, preferând să se joace singur. Din cauza limbajului sărac și defectuos, comunica și coopera foarte greu cu învățătoarea în timpul activităților.

Am încercat să încurajez integrarea copilului în mediul școlar, oferindu-i îndrumare permanentă, și să laud performanțele acestuia, chiar dacă sunt minore. L-am implicat în toate activitățile de grup. Am rămas și eu implicată, urmărindu-i progresul și l-am încurajat să practice și acasă ce a învățat la școală.

Informații educaționale

Comportament cognitiv:

- Copilul are minime reprezentări despre mediul înconjurător corespunzatoare vârstei și nu are capacitatea de a observa sistematic.

- Volumul limbajului este slab dezvoltat, are tulburări de pronunție.

- Atenția este slab dezvoltată, oboseşte uşor, nu se poate concentra şi nu reuşeşte să asimileze noţiuni de bază.

Comportament psihomotric:

- dezvoltare fizică necorespunzătoare vârstei;
- nu cunoaște schema corporală;
- întâmpină dificultăți în orientarea spațială.

Relații sociale:

- are relaţii apropiate, mai dezvoltate cu doi colegi care locuiesc pe aceeaşi stradă cu el;
- foarte apropiat de mama lui;
- are stări de indiferenţă faţă de ce se întâmplă în jurul lui.

Date familiale:

Numele şi prenumele părinţilor: - tata - B. I.

- mama - B. G.

Ocupaţia părinţilor: tata – muncitor în străinătate; mama – casnică

Structura familiei: o familie care se ocupă de copil.

Componenţa familiei: tata, mama, trei copii.

Relaţii familiale: bune.

Date despre starea sănătăţii: în general bună.

Date privind dezvoltarea personalităţii:

- percepţie lacunară;
- atenţie instabilă, se concentrează greu în activitate;
- memorie predominant mecanică şi de scurtă durată; viteza de memorare variată, în funcţie de tipul textului învăţat (memorează cu dificultate, întipărirea slabă, durata păstrării scurtă);
- gândirea: preoperaţională.

Limbaj şi comunicare: vocabular slab dezvoltat, dificultăţi de pronunţie.

Tip de comunicare: înţelege informaţia verbală în ritm lent, după multe repetări.

Imaginaţie: săracă.

Afectivitate: imatur emoţional, dependenţă de adult.

Stil de învăţare: greoi, din cauza faptului că nu se poate concentra mult timp şi se plictiseşte repede. Preferă jocul şi jucăriile. Este dezinteresat de celelalte activităţi, are un stil de muncă încet, se plictiseşte uşor, nu rezistă la efort intelectual susţinut şi nici la efort fizic.

Scopul: dezvoltarea potenţialului cognitiv al copilului, în vederea integrării lui în grupul de copii şi în activităţile școlare.

Obiective-cadru:

- ✓ dezvoltarea abilităţilor cognitive specifice vârstei şcolare;
- ✓ dezvoltarea abiliţătilor de comunicare cu cei din jur;

- ✓ socializare, relaţionare cu copiii şi personalul școlii;
- ✓ însuşirea unor deprinderi elementare de comportament şi deprinderi igienice.

Strategii centrate pe copil:

- ✓ valorificarea maximă a jocurilor didactice, dar și distractive;
- ✓ procedee de lucru simple, cu grad mic de dificultate;
- ✓ adaptarea materialului didactic folosit la fiecare activitate;
- ✓ procurarea materialului de sprijin, atunci când este nevoie;
- ✓ organizarea unor activități la care să participe toți copiii;
- ✓ construirea unei imagini pozitive despre sine, pe fondul unor activități de grup, orientate spre valorizarea posibilităților fiecăruia și pe un sistem de relații pozitive între învățătoare și copil și între copii.

Resurse, mijloace:

- material didactic adecvat fiecărei activităţi;
- jucării, truse de joc;
- cărţi cu imagini, cărţi de colorat, planşe, jetoane.

Metode şi instrumente de aplicare: jocul didactic, jocul de mişcare, jocul de rol, percepţia şi manipularea de obiecte, conversaţia, explicaţia, exerciţiul.

Obiective pe termen lung:

- ✓ dezvoltarea operațiilor gândirii și a calității acesteia;
- ✓ recuperarea lacunelor datorate dizabilităţii de care suferă;
- ✓ exersarea capacității de orientare spațială și temporală;
- ✓ educarea comportamentului civilizat.

Obiective operaționale:

- ✓ dezvoltarea abilităţilor de comunicare;
- ✓ să perceapă şi să rostească cuvinte în propoziţii simple;
- ✓ să răspundă adecvat (verbal sau comportamental) la ceea ce i se spune, la ce i se cere, să participe la activităţi.

Dezvoltarea motricităţii:

- ✓ să utilizeze obiecte, jucării uşor de manevrat, să nu le strice, să aibă grijă de ele;
- ✓ să recunoască anumite obiecte, jucării;
- ✓ dezvoltarea motricității fine prin activitățile de modelaj, pictură, desen;
- ✓ să ştie să se autoservească şi să aşeze la locul lor obiectele utilizate;
- ✓ să ofere şi altor copii jucăriile pe care le foloseşte, să se joace cu ceilalţi copii.

Consilierea familiei:

- ✓ discuţii despre comportamentul copilului;

- ✓ exemplificări despre activitatea desfăşurată, despre progresele obţinute pas cu pas;
- ✓ explicaţii despre metodele aplicate, despre răbdarea de care este nevoie, de încurajarea permanentă la adresa copilului, de laude şi mângâieri şi multă atenţie din partea familiei.

Metode și instrumente de evaluare:

- evaluare orală;

- observaţie directă;

- evaluarea rezultatelor concrete: desene, lucrări practice, portofoliul copilului etc.;

- se face prin exerciţii susţinute, prin jocuri educative având ca puncte tari automatismele întreţinute, convorbiri cu copiii, povestiri, conversaţii, convorbiri cu mama.

Obiective realizate: pregătirea copilului de a răspunde pozitiv în grupul de copii, de a face faţă în mod natural la integrarea în grupă, promovarea unei atitudini deschise.

CONCLUZII:

Prin integrarea lui B.Ş.M. în sistemul de masă al școlii, urmăresc recuperarea și valorificarea la maximum a copilului, pentru formarea unor comportamente adecvate, astfel încât să se poată descurca singur în situațiile cotidiene, în mod acceptabil, cu minim ajutor.

Voi urmări în permanenţă:

- să-şi dezvolte motricitatea fină – încercuieşte, subliniază, colorează corect o imagine în contur;
- să redea semne grafice;
- să înţeleagă şi să transmită mesaje simple; să reacţioneaze la acestea;
- să despartă corect un cuvânt în silabe precizând numărul acestora;
- să accepte ajutor din partea colegilor sau a educatoarei;
- să numere în şir crescător şi descrescător în concentrul 1 - 10;
- să asocieze corect aceste cifre la numărul de obiecte;
- să recunoască şi să denumească forme geometrice - cerc, pătrat, dreptunghi, triunghi, oval;
- să-şi dezvolte abilitatea de a intra în relaţie cu cei din jur, respectând norme de comportament corect faţă de ceilalţi.

BUNE PRACTICI ÎN ACTIVITĂȚILE INSTRUCTIV-EDUCATIVE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

Prof . înv. preșcolar Glodean Iulia
Școala Gimnazială Valea Vișeului - Grădinița cu PN Bistra, Maramureș

Experienţele de învăţare la care copilul participă pot fi comune tuturor copiilor din grupă sau pot fi diferenţiate, în funcţie de gradul de interes manifestat de aceştia, de particularităţile individuale ale fiecărui copil. Astfel, activităţile integrate se pot organiza prin alternarea tuturor formelor de învăţare, individual, în perechi, în microgrup sau cu întreaga grupă.

Prin intermediul jocului, considerat element dominant al vârstei preşcolare, copilul poate dobândi noi cunoştinţe, îşi formează anumite priceperi şi deprinderi, dar are şi ocazia să aplice în situaţii concrete cunoştinţele învăţate, să interrelaţioneze cu colegii, să-şi formeze şi dezvolte abilităţi socio-afective, prin asumarea responsabilităţii şi rolurilor diferite în cadrul microgrupului din care face parte.

Activităţile realizate în manieră integrată oferă copiilor posibilitatea de a se exprima liber, de a fi plasaţi în mijlocul acţiunii, de a realiza diverse construcţii în plan mental, de a investiga, de a crea, de a transpune în practică cele învăţate, de a găsi mijloace pentru o finalitate reală, astfel că viitorul elev de mai târziu se va deprinde încă de timpuriu cu strategia cercetării, îşi va însuşi metodele de muncă ştiinţifice, va învăţa să creeze situaţii-problemă, va emite ipoteze asupra cauzelor şi relaţiilor în curs de investigaţie, va face pronosticuri asupra rezultatelor posibile, va formula idei şi va exprima puncte de vedere diferite.

Jocul este cea mai eficientă formă de învăţare integrată datorită naturaleţei cu care copilul învaţă. Prin joc, preșcolarul își exprimă sentimentele în simboluri, își dezvoltă gândirea abstractă, comunică cu sine și cu ceilalţi, reacţionează afectiv, recepţionează și învaţă să recunoască sentimentele celorlalţi, folosește obiectele din jurul lui în scopul în care au fost create, dar și în alte scopuri (își dezvoltă creativitatea), își dezvoltă atenţia, motivaţia, interesul.

Pentru copil, în grădiniță, aproape orice activitate este joc, iar prin joc el anticipează conduitele superioare. Pentru copil, „jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieţii: „Sărim coarda”, „Ne jucăm cu cifre și litere”. Jocul este sintagma, atmosfera în care fiinţa sa psihologică poate să respire și, în consecinţă, poate să acţioneze”, în contextul ataşamentului securizant oferit de adulţi, oferă copiilor bogăţia, stimularea şi activitatea fizică de care au nevoie pentru dezvoltarea creierului, pentru învăţarea viitoare.

Cel mai interesant lucru pentru copil, la această vârstă, este să se joace. Așadar, dacă vrei să îi trezești copilului interesul pentru cunoaștere, poți face acest lucru propunându-i jocuri din care va învăța lucruri noi. Jocul este un proces interdisciplinar, el încurajează toate tipurile de inteligenţă, conform teoriei inteligenţelor multiple a lui H. Gardner (1983): lingvistică, muzicală, logico-matematică, spaţială, corporal-chinestezică, personală şi socială.

Copilul are nevoie de timp zilnic pentru joc, de spaţiu corespunzător şi de obiecte (jucării, materiale, truse) absolut necesare iniţierii şi desfăşurării jocului. Educatoarea trebuie să urmărească: ce se joacă, cu ce se joacă, cu cine se joacă. Copilul alege centrul în funcţie de stimulul pe care-l reprezintă obiectele ce se află acolo şi care-i satisfac lui nevoia de exprimare a experienţei trăite. Jocul ne permite să urmărim copilul sub toate aspectele dezvoltării sale, în întreaga sa complexitate: cognitiv, motor, afectiv, social, moral.

Educaţia este un drept fundamental al copilului. Acest drept nu se limitează numai la accesul la şcoală, ci se referă inclusiv la crearea condiţiilor adecvate realizării lui. Este important ca procesul de învăţământ din grădiniță să îmbine latura formativă cu cea informativă. Astfel li se va dezvolta respectul de sine şi li se vor forma abilităţi proprii.

Le-am citit copiilor povestea „Băiatul care nu voia să studieze”, am efectuat vizite la şcoală, activităţi comune cu şcolarii şi desene cu tema „Școala mea”. Pentru a cunoaște drepul lor la opinie, participare, organizare**,** orice chestiune sau procedură care afectează copilul, dreptul copilului de a-şi exprima opiniile şi libertatea de a obţine şi difuza informaţii, dreptul copilului la libertatea de gândire, conştiinţă şi religie, supus îndrumării corespunzătoare a părinţilor şi legilor naţionale şi libertatea de asociere, am desfăşurat jocul „Ecoul muntelui”, jocuri de rol: „La cumpărături” și „În vizită la prietenii noştri”, iar conversaţiile, poveştile, cântecele şi desenele au contribuit la stimularea capacităţii de exprimare a copiilor şi la dezvoltarea creativităţii.

Trebuie să umplem rezervorul emoţional al copiilor cu timp acordat, cu încurajări, cu recompense şi cuvinte de iubire. Fericirea este cea mai mare sursă de putere şi de bucurie. Fericirea dată de munca cu şi alături de copii este cea mai mare sursă de lumină, căldură şi armonie.

Bibliografie:

1. Culea, Laurenţia, *Aplicarea noului curriculum pentru educaţie timpurie – o provocare?*, Editura Diana, 2009
2. *Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3-6/7 ani)* 2019
3. Glava, Adina; Pocol, Maria; Tătaru, Lolica-Lenuţa, *Educaţia timpurie – ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preşcolar,* Editura Paralela 45, 2009
4. Lespezeanu, Monica, *Tradiţional şi modern în învăţământul preşcolar - o metodică a activităţilor instructiv-educative,* 2007

A PRESTO, ITALIA!

(Schimb de experiență)

Prof. Oprea Florentina Alexandra
Liceul Tehnologic Costești, jud. Argeș

Final destination: Italy! Iată-ne ajunși și-n romantica Italia, ca țară finală din cele 6 țări participante la proiectul Erasmus+ *Opportunities beyond the Classroom,* nr. 2020-1-KA229-079247_5, țară pe care am vizitat-o în perioada 07-12 mai 2023.

Ultima, dar nu cea din urmă, Italia, va rămâne una dintre preferatele mele. Împreună cu cei patru elevi și coordonatoarea proiectului, am ajuns la *Ciao, Ragazzi*!, într-o zi de duminică, ne-am cazat în centrul fabulosului Como și ne-am început aventura de cinci zile.

Localitatea este cunoscută pentru faimosul lac, *lago di Como,* cum îi spun ei, lac natural prealpin de origine glaciară, situat în Lombardia, în nordul Italiei. Noaptea, lacul prinde puteri supranaturale, arătând opulență, prin iahturile parcate la mal, luminile multicolore și telefericul luminat care urcă pe munte.

Mă voi opri puțin și la mâncarea italiană, renumită pentru pizza, paste de toate felurile și dimensiunile, penne, spaghetti, fusili, gnocchi și multe altele, mozzarella, parmigiano, uleiul de măsline sau prosciutto. Le-am încercat, desigur, pe toate și ne-au plăcut.

În ziua de luni am vizitat școala, laboratoarele, atelierele, iar elevii au fost împărțiți în 4 grupe mixte, internaționale, având fiecare de realizat proiectul cross-curricular *Language learning outside the classroom,* de-a lungul celor 5 zile din Italia.

Ne-a fost prezentat orașul Como, centrul său, zona turistică, dar și Bazilica Sant Abbondio, o biserică catolică din secolul al XI-lea, din turnul căreia am putut admira întreaga panoramă a orașului.

Ziua de marți ne-am petrecut-o împreună la Bellagio, perla lacului Como, cu străduțele strâmte și unice, cu shopurile pline ochi de suveniruri, care mai de care mai apetisante: magneți, semne de carte, vederi, punguțe cu lavandă, brelocuri, bijuterii și altele. Atmosfera boemă a acestui loc unic ne-a relaxat, ne-a binedispus și ne-a dat avântul zilelor ce urmau.

Întregul grup al proiectului s-a deplasat în ziua a treia, cu trenul, spre Milano, oraș cosmopolit, cunoscut pentru magazinele fantastice de modă, magazine de lux și, desigur, Domul din Milano, capodoperă a stilului gotic și a treia biserică creștină din lume.

Ziua la Milano a fost un adevărat succes, ne-am delectat făcând *window shopping*, vizitând centrul și petrecând timp de calitate într-o atmosferă de nou amestecat cu vechi și istorie.

Ziua de joi ne-a găsit la școală, printre materiale grafice, postere, concluzii ale proiectului și un zumzet de copii, care aparent se cunoșteau de când eram mici. Adevărul este că, în ceea ce-i privește, copiii leagă cele mai sincere, deși poate nu întotdeauna cele mai trainice prietenii.

Ultima seară, petrecută împreună cu toți coordonatorii și celelalte cadre didactice implicate în proiect, a fost foarte elegantă, dar și emoționantă. Restaurantul unde am servit cina, situat la granița cu Elveția, ne-a impresionat foarte mult cu o priveliște de vis a lacului Como. Rând pe rând, s-au depănat amintiri de pe parcursul proiectului, am rememorat fiecare țară unde am călătorit, cu experiențele, gustul și savoarea specifică locului.

Una peste alta, Italia m-a făcut să mă reîndrăgostesc de ea, ca țară, oameni extrem de amabili și vorbăreți, peisaje de basm și prietenii ce vor dura, cu siguranță, o viață întreagă.

MELOTERAPIA - MIȘCAREA SUNETULUI CARE ATINGE SUFLETUL

Ghita Patricia Melania

CJRAE Maramureș - Școala Gimnazială „Lucian Blaga”, Baia Mare

Muzica este arta care se ocupă cu studiul sunetelor muzicale. Acel sunet care place urechii, atinge cu vibrațiile ei sufletul și pune corpul în mișcare. Johann Sebastian Bach spunea că „muzica este o armonie agreabilă în onoarea lui Dumnezeu și desfătarea permisă sufletului”. Muzica este stenografia emoției. Muzica ne stimulează atât de puternic, încât reușește într-un mod miraculos să ne deschidă sufletul în mod natural, dar este și cea care stimulează creierul, determinând progres. Muzica uneori ne poate purta în locuri unde am mai fost, ca o capsulă a timpului, reușind să readucă cu ea încărcătura emoțională.

Cercetătorii secolului 21 ne introduc în lumea reală date științifice care mențin teorii prin care muzica are efecte mult mai profunde la nivel neuronal, apărând modificări semnificative la nivelul creierului și din punct de vedere emoțional. Se spune că reușim să procesăm emoțiile mult mai ușor atunci când ascultăm muzică sau cântăm. Terapia prin muzică poate modifica starea de spirit a oamenilor. Programele terapeutice care abordează muzica devin din ce în ce mai utile în cazul persoanelor cu deficiențe.

Muzicoterapia sau meloterapia este o metodă de terapie prin muzică și sunete armonioase (www.wikipedia.org). Aceasta poate fi utilă și pentru copiii cu autism, pentru a facilita dezvoltarea/ formarea unor competențe comportamentale. Muzica, fiind plăcută, poate favoriza relaționarea, relaxarea, învățarea și auto-exprimarea. În acest caz, terapia se axează pe comunicare, cunoaștere, activități repetitive, abilități sociale, interacțiune, reglarea stărilor emoționale etc. Copiii cu autism reușesc, în activitățile cu muzică, să-și mențină concentrarea pe un anumit aspect considerat important de terapeut.

Profesorul Suzanne Hanser de la Colegiul de Muzică Berklee povestea despre terapia prin muzică ca fiind orientată înspre cinci scopuri semnificative: trecerea atenției de la probleme la soluții; oferirea unei structuri ritmice de relaxare și respirație; ajutorarea clienților să vizualizeze imagini pozitive care evocă plăcere și fericire; atingerea unei stări profunde de relaxare și schimbarea dispoziției.

Terapeutul este cel care ghidează întreaga sesiune pentru a beneficia la maximum de potențialul pacientului, dar și a acestei terapii, deoarece scopul principal este consolidarea abilităților emoționale care „solicită o schimbare pozitivă a mentalității" (Kimberly, 2012).

Unele activități de terapie includ: scrierea și cântarea cântecelor, improvizații pe cântece și piese muzicale, cântarea la un instrument muzical, utilizarea dispozitivelor și a tehnologiei muzicale, ascultarea muzicii cu sau fără imagini vizuale, schimbul de informații prin muzică, mișcarea fizică. Copiii iubesc muzica. Le place să se miște în ritm muzical. Imită comportamentele personajelor din clipurile muzicale și transmit emoția trăită. Aici își găsește rolul terapia prin muzică. Ghidează copilul cu cerințe educative speciale înspre noi achiziții: comunicare, exprimare, imitare. Fiecare sesiune oferă oportunitatea celor implicați să fie lideri, să controleze ceea ce se întâmplă, crescându-le stima de sine.

Ne oprim câteva rânduri pentru a parcurge aceste ***exerciții practice***:

- *Deschiderea oficială a sesiunii de lucru* prin apropierea de fiecare participant, o comunicare deschisă despre cum se simt azi, continuând cu o piesă muzicală și cu instrumente muzicale existente în cabinet. Pentru început putem folosi piesa "My Bonnie Lies Over the Ocean", la încheierea sesiunii ar putea fi "Show Me the Way to Go Home" sau "We'll Meet Again".
- *Arată-ne tuturor cum să cântăm* - toți cântă în același timp, utilizând instrumente identice, utilizând cuvinte de ghidaj precum „încet și liniștitor", „repede sau încet", „sus sau jos", ca și tonalitatea sunetelor și „3, 2, 1, stop".
- *Ce anume vrei să cânți* – dând libertatea celor prezenți să aleagă o piesă, o melodie care le place, cu care se simt confortabili sau poate plini de energie, de obicei alegându-și melodii în funcție de starea de spirit, de emoția pe care o resimt în acel moment.
- *Toate se schimbă* – la început, fiecare folosește instrumentul ales și ulterior, la indicația „3, 2, 1, stop", pasează instrumentul celui din dreapta și se continuă exercițiul.
- *Cartoful fierbinte* – se alege un singur instrument, când terapeutul oprește muzica, copilul cântă singur câteva secunde.
- *Pasează sunetul* – terapeutul pasează sunetul prin instrumentul folosit, cel din dreapta sa imită sunetul și îl pasează mai departe, până se ajunge la fiecare copil în parte.
- *Cântă emoția* – se alege o emoție și copilul încearcă să o exprime prin instrumentul folosit.

Metodele de intervenție utilizate în meloterapie pot fi active și receptive. Metodele active sunt acelea în care copilul este cel care cântă, iar în cele receptive copilul oferă răspuns la muzică prin dans sau analiza versurilor. Este foarte important ca terapeutul să se asigure că versurile și melodia unei piese muzicale selectate sunt potrivite cu starea de spirit și starea psihologică a copilului (dacă este activitate individuală) sau a copiilor (dacă este activitate de grup).

Vindecarea prin sunet este o practică care aduce în prim-plan frecvențe vibraționale și tonuri audio pentru a repara țesuturi și celulele deteriorate din corp.

O parte din **instrumentele** pe care le putem folosi sunt:

- ✓ clopotele de diverse dimensiuni, deoarece folosesc frecvențe și sunete diferite;
- ✓ bolurile și gongurile calibrate pe frecvențe;
- ✓ tobele pentru a induce distracția ușoară, dependența pozitivă și implicarea nestingherită;
- ✓ bețele acustice cu scopul de a-și folosi membrele superioare în diferite direcții;
- ✓ cinelele pe degete dezvoltă abilități de mișcare a degetelor, diferențierea centrilor nervoși;
- ✓ maracas care contribuie la planificarea motorie a mișcării laterale a brațelor,
- ✓ xilofonul dezvoltă atenția vizuală, spațială, coordonarea oculomotorie, planificarea informațiilor;
- ✓ instrumentele cu corzi sprijină la focusarea vizuală centrală, implică control vizual, tactil, proprioceptiv;
- ✓ instrumente de suflat specifice în organizarea respirației și a controlului diafragmei.

Numeroasele studii apărute evidențiază importanța muzicii în îmbunătățirea sănătății.

- ♦ Terapia prin muzică este folosită pentru *reducerea tensiunii arteriale* – ascultarea muzicii clasice în fiecare zi timp de 30 de minute reduce tensiunea arterială.
- ♦ Terapia prin muzică este eficientă în caz de *accident vascular cerebral* – pacienții care au ascultat muzică au fost capabili să acceseze zone din partea dreaptă a creierului, fiind capabili să aducă modificări structurale și funcționale până la rostirea propozițiilor care la început erau cântate.
- ♦ Terapia prin muzică este utilizată pentru *diminuarea durerii* – reduce senzația de durere.
- ♦ Terapia prin muzică este utilă și în caz de *anxietate* - poate avea efecte benefice prin reducerea anxietății, liniștirea și calmarea pacienților, fără a produce efecte secundare, așa cum fac medicamentele și sedativele.
- ♦ Terapia prin muzică se folosește pentru *schizofrenie și tulburări asemănătoare* - poate fi benefică pentru îmbunătățirea stării mentale.

- Terapia prin muzică este folosită pentru *cancer* – pacienții devin mai comunicativi și mai cooperanți față de tratament, frica și anxietatea se reduc, se îmbunătățește starea de spirit.
- Terapia prin muzică este eficientă și în caz de *autism* – prin ritm și muzică se îmbunătățesc concentrarea și reținerea informației. Copiii cu autism interacționează mai ușor și își exprimă liber emoțiile în urma terapiei cu muzică.
- Terapia prin muzică este utilă pentru *durerile de cap și migrene* – reduce intensitatea, frecvența și durata durerii.
- Terapia prin muzică le este utilă persoanelor cu *epilepsie* – efectul Mozart.
- Terapia muzicală îmbunătățește *performanța mentală* - muzica îmbunătățește inteligența, învățarea și IQ-ul.
- Terapia muzicală îmbunătățește *performanța fizică* – eficientă pentru performanța atletică.

Muzica joacă un rol vital în readucerea armoniei și a sănătății. Prin muzică apelăm direct la sentimente, la inima noastră, reușind să creăm atmosfera necesară programării intelectului, relaxării, schimbării dispoziției, dar și asupra întregii sănătăți fizice, psihice și emoționale. Muzica devine hrană pentru minte, trup și suflet.

Acest tip de activitate poate fi abordat și la nivelul clasei de elevi. Exercițiile din cadrul meloterapiei pot fi abordate și la orele de joc, muzică și mișcare sau dezvoltare personală/consiliere psihopedagogică, improvizând instrumentele muzicale (bețe, foi, pahare de hârtie, clopoței sau alte instrumente care nu necesită activități de specialitate). Prin ritmul coordonat de cadrul didactic, elevii pot realiza o improvizație muzicală, pot compune cântece, se pot mișca menținând un ritm al piesei, își pot exprima emoțiile, pot colabora în echipă, își pot coordona corpul, își concentrează atenția și își modifică starea de spirit.

Ludwig van Beethoven menționa că „muzica este graiul sufletului, ea stârnește în noi nu instinctele, ci gândurile cele mai profunde”. Să fim creativi în orice activitate, fie ea teoretică sau practică!

Bibliografie:

1. Ashwani Kumar Goyal, *Music Therapy: A Useful Therapeutic Tool for Health*, vol. 2, Physical and Mental Growth International Journal of Music Therapy, 2017
2. Kim Cannan, *How Music Heals Us: Music, The Mind&The Metapsyhical*, Ed. Creative Communique, 2022
3. www.musicastherapy.org
4. www.positivpsychology.com
5. www.romedic.ro

PRIORITATEA ŞCOLII MODERNE –
TRATAREA DIFERENŢIATĂ A ELEVILOR

Prof. Daniela-Elena Niculescu
Școala Gimnazială „Ion Petrovici”, Tecuci

Procesul de învăţământ reprezintă principalul subsistem al sistemului de învăţământ, a cărui definiţie generică poate fi: activitatea instructiv-educativă complexă, desfăşurată în mod organizat şi sistemic de elevi şi profesori în şcoală, prin care elevii dobândesc un sistem de cunoştinţe, priceperi, deprinderi, capacităţi, competenţe, achiziţii intelectuale şi motrice, prin care îşi formează concepţia despre lume, convingerile morale, trăsăturile de caracter, precum şi aptitudinile de cunoaştere, cercetare şi creaţie.

Modernizarea învăţământului vizează toate componentele procesului de învăţământ, începând cu conţinutul şi continuând cu metodele, mijloacele şi formele de organizare.

Totodată, modernizarea, ca acţiune permanentă, presupune continuitatea elementelor structurale pozitive statornicite şi dovedite ca viabile atât pe linia conţinutului, cât şi a metodelor, mijloacelor şi formelor de organizare ale învăţământului.

Învăţământul modern pune accentul pe latura formativă a învăţării, preocupându-se de identificarea unor modalităţi eficiente de organizare şi îndrumare a activităţii elevilor. În locul unui învăţământ verbalist şi pasiv, bazat pe transmiterea şi receptarea unor cunoştinţe elaborate, se promovează ideea de efort personal, adică de a-l pune pe elev în contact direct cu sursa de informare, îndemnându-l la căutări, explorări, cercetări care să-l conducă la redescoperirea adevărului pe cât posibil prin forţe proprii. Învăţarea devine astfel o experienţă esenţialmente personală.

Învăţământul modern aduce în centrul atenţiei elevul, cu particularităţile, trebuinţele şi interesele sale. O asemenea abordare aduce schimbări de fond în predarea disciplinelor şcolare. Profesorul devine organizatorul unor experienţe de învăţare relevante, creând un mediu educaţional care încurajează motivaţia intrinsecă, angajarea elevilor şi interacţiunea pozitivă.

A preda nu înseamnă să procedezi în aşa fel încât anumite conţinuturi să se întipărească în memoria unui elev pasiv, dar receptiv, ci, mai ales, să-l înveţi pe acesta să participe activ la procesul didactic. Profesorul stimulează, organizează, îndrumă experienţele de învăţare ale elevilor, încurajaţi să aibă iniţiative şi curaj de a acţiona. Se realizează trecerea de la învăţarea perceptivă, relativ pasivă, la învăţarea activă, al cărei randament este considerabil mai mare.

Necesitatea tratării diferenţiate a elevilor decurge din cerinţele obiective ale societăţii moderne de a asigura cadrul favorabil dezvoltării multilaterale a personalităţii umane în scopul afirmării depline a aptitudinilor şi talentului fiecăruia, a valorificării maxime a capacităţilor sale de muncă şi creaţie.

Este o problemă esenţială atât pentru societate, pentru că abordarea ei corectă poate duce la sporirea productivităţii muncii, cât şi pentru individ, deoarece îl ajută pe acesta să se realizeze la nivelul capacităţilor sale reale şi să-şi atingă aspiraţiile sociale.

Complexitatea procesului de tratare diferenţiată a elevilor face necesară cunoaşterea cât mai exactă a tuturor elementelor componente. Alegerea celor mai eficiente metode de lucru, a mijloacelor necesare, adică stabilirea întregului program de lucru, dobândeşte o motivaţie ştiinţifică a acestei activităţi.

Învăţământul modern caută să adopte structuri, conţinuturi şi forme de organizare care să faciliteze o dezvoltare intelectuală mai rapidă, să-l pună pe elev în situaţia de a se dezvolta şi de a-şi valorifica pe deplin posibilităţile şi aptitudinile. Se urmăreşte, începând cu ciclul primar, ameliorarea rezultatelor şcolare prin valorificarea la maximum a potenţialului fiecărei vârste.

Printre modalităţile de adaptare a învăţământului la particularităţile individuale ale elevilor se înscrie şi activitatea diferenţiată cu elevii. Prin *diferenţierea activităţii* se înţelege cunoaşterea şi folosirea particularităţilor individuale cu scopul de a-l ajuta pe elev să se dezvolte la nivelul la care îi permit posibilităţile sale prin eforturi progresive. Diferenţierea instruirii începe cu programele şcolare, sarcini subordonate unui obiectiv pedagogic care indică precis criteriile de reuşită sau nivelul performanţelor de atins. Toţi elevii trebuie să atingă sau să depăşească acest standard al performanţelor şcolare. Astfel, grupului cu ritmul cel mai lent trebuie să-i formulăm sarcini de învăţare la nivelul performanţelor acceptabile. Celorlalte grupuri li se va cere un nivel crescut de performanţă. Trebuie să se urmărească deci găsirea mijloacelor potrivite pentru ca toţi elevii să-şi formeze capacităţile cerute de programele şcolare.

Lecţia constituie forma principală de organizare a activităţii instructiv-educative în cadrul căreia se realizează obiectivele educaţionale. În activitatea din clasă elevii obţin un anumit randament, aici se manifestă dificultăţile de învăţare, rămânerea în urmă la învăţătură, deci aici este locul cel mai important pentru individualizarea învăţământului.

Lecţia structurată în concepţia individualizării învăţământului presupune o profundă şi completă analiză a conţinutului ei şi o clasificare a sarcinilor ce vor fi adresate elevilor. Pentru elevii cu un nivel scăzut la învăţătură, eventual cu un ritm mai lent de activitate intelectuală, cu posibilităţi limitate, ne orientăm spre sarcini de nivel reproductiv şi de recunoaştere pentru a-i ajuta să realizeze obiectivele programei la nivel de limită. Acestea pot viza: însuşirea algoritmilor simpli

de calcul mintal şi în scris, rezolvarea de probleme la nivelul clasei respective, formarea deprinderilor de citire, de scriere, precum şi a spiritului de observaţie.

Sarcinile de acest gen se formulează în termeni ca: „aflaţi", „subliniaţi cuvintele care…", „daţi exemple de…" etc. Participarea activă a elevilor la propria formare este stânjenită în învăţământul frontal de îndrumarea pas cu pas a cadrelor didactice.

De aceea, acest mod de organizare a procesului didactic trebuie să fie îmbinat permanent şi cu moduri de organizare specifice activităţii diferenţiate: învăţământ pe grupe şi învăţământ individual. În scopul obţinerii unor rezultate bune, un rol deosebit îl are alegerea adecvată şi la timp a modurilor de organizare a procesului de învăţământ. Eterogenitatea ridicată a nivelului de pregătire pentru şcoală a copiilor presupune intensificarea activităţii diferenţiate încă din clasa I.

În funcţie de obiectivele specifice urmărite, elevii trebuie antrenaţi în cele trei forme de activitate: frontală, pe grupe şi individuală. În întreaga activitate cu clasa, trebuie să se găsească mijloacele potrivite ca toţi copiii să-şi formeze capacităţile corespunzătoare, căci „a instrui", „a educa" nu înseamnă „a selecţiona", ci dimpotrivă, a ne strădui ca toţi să reuşească. Fiecare copil este unic în felul lui, are modul propriu de gândire şi ar fi păcat ca prin acţiunea noastră să uniformizăm aceste individualităţi.

Prin urmare, tratarea diferenţiată trebuie să capete o accepţiune mai generoasă, ea devenind o calitate a managementului educaţional, o abilitate a învăţătorului în dezvoltarea personalităţii fiecărui copil. Aşadar, tratarea diferenţiată a elevilor este o prioritate a şcolii moderne, deoarece fiecare copil are personalitatea lui şi modul propriu de formare şi percepere a informaţiilor, iar datoria noastră, ca profesori, este de a lucra diferenţiat cu fiecare elev pentru a ne încadra în normele moderne ale învăţământului şi petru a-i oferi elevului educaţia necesară formării ca om.

Bibliografie:

1. Cojocariu, Venera Mihaela, *Teoria şi metodologia instruirii*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2002
2. Ionescu, M., Radu, I., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2000

ÎNVĂȚARE ȘI EVALUARE PRIN METODE INOVATIVE

Prof. Chereji Sabina – Elena
Școala Gimnazială „Gheorghe Șincai”, Bobota

Ceea ce învață elevii și forma prin care aceștia învață reprezintă „chintesența” învățământului. Azi, în școală, accentul este mai puțin pus pe ce înveți și pentru ce. Școala de azi accentuează cum sunt învățați elevii.

Astfel, profesorii trebuie să găsească noi alternative, metode inovative de a învăța elevii și, totodată, de a-i evalua, fiind foarte atenți la procesele și metodele prin care educabilii ajung la conținuturule care le sunt oferite, conținuturi ce fac obiectul evaluării. Elevii sunt evaluați atât curent, cât și anual sau la final de cicluri școlare.

Premisa de la care se pornește în a învăța - a evalua un elev este aceea că fiecare elev ajunge în felul lui la însușirea materiei, după experiența anterioară și potențialul propriu, profesorul fiind factorul esențial în acest demers. El știe cum să aleagă cele mai bune metode prin care elevul să poată să își atingă potențialul maxim de înțelegere a conținuturilor și de redare a cestora în cadrul evaluării.

În consecință, modul în care cadrul didactic întrevede proiectarea activităților didactice duce la reușita învățării elevului. Pentru aceasta, reprezentarea procesului de instruire, marcat de orientarea psihopedagică și sociopedagogică a cadrului didactic, este esențială.

Astfel metodele de instruire se află într-o permanentă schimbare, adaptare la nou, în vederea găsirii unor soluții moderne, eficiente în învățământului actual.

În ultimele decenii a crescut interesul pentru aşa-numitele *metode moderne*. Sunt considerate moderne toate acele metode capabile să mobilizeze energiile elevului, să-i concentreze atenţia, să-l facă să urmărească cu interes şi curiozitate lecţia, să-i câştige adeziunea logică şi afecţiunea faţă de cele învăţate, îl îndeamnă să-şi pună în joc imaginaţia, înţelegerea, puterea de anticipare, memoria etc. Aceste metode pun mai mult accentul pe cunoaşterea operaţională, pe învăţarea prin acţiune, prin manipulare în plan manual şi mintal a obiectelor, acţiunilor etc.

Când se alege o metodă, se ţine cont de finalităţile educaţiei, de conţinutul procesului instructiv, de particularităţile de vârstă şi de cele individuale ale elevilor, de psihosociologia grupurilor şcolare, de natura mijloacelor de învăţământ, de experienţa şi competenţa cadrului didactic.

Activitatea la clasă ne-a demonstrat de fiecare dată că formarea de competenţe lectorale şi de interpretare a lecturii se produce efectiv prin valorificarea potenţialului intelectual al elevilor în interacţiune cu situaţia de învăţare, în care rolul determinant îl au tehnicile aplicate.

Ca metodă inovativă de evaluare a lecturii se poate utiliza CERCUL DE LECTURĂ, în cadrul acestuia putând utiliza nenumărate metode prin care să atingem potențialul de învățare al fiecărui elev.

Aș porni prezentarea acestei activități de la citatul: **„Adolescenţii doar cred că nu le pace să citească." (Daniel Pennae)**

Paradoxal, în aceste vremuri agitate, în care „timpul nu mai are răbdare" cu noi, elevii găsesc încă, în interiorul lor, dorinţa de-a citi.

De aceea, profesorul de limba şi literatura română are un rol important, acela de a-i stimula, de a găsi, în permanenţă, noi metode de a-i incita la lectură.

Desigur, totul trebuie să pară un joc, destindere şi relaxare. A citi de dragul de a citi – nimic impus. Totul se reduce la curiozitatea copiilor, la interesul pe care îl au pentru un anumit gen de carte.

Mi-am spus de foarte multe ori că nici măcar nu mai contează ce citesc, ci că o fac. În fond, le este atât de uşor să dea o carte la o parte favorizând mai degrabă un alt prieten – calculatorul (sau televizorul). Cu un singur click poţi avea acces la informaţie.

Absenţa unei lecturi susţinute este evidentă în vocabularul lor sărac, în comportament, în gândire, în violenţa limbajului.

Tocmai de aceea e nevoie, mai mult ca oricând, să ridicăm bariera existentă între copil şi carte. Îndepărtarea copiilor de lectură trebuie să fie un semnal de alarmă.

Cred cu tărie că fiecare copil are disponibilitatea sufletească necesară apropierii de lectură. Imaginaţia lor, atât de bogată, trebuie valorificată – şi copiii răspund chemării întotdeauna. Copiii reuşesc să te surprindă, să gândească de multe ori la unele lucruri care ţie, profesorului de limba română, nici nu-ţi treceau prin cap. Aceste impulsuri sau sclipiri, aş putea spune, trebuie încurajate.

Elevii au nevoie mereu de alternative în loc de idei, rezumate. Pot alcătui jurnale de lectură care să permită evidenţierea sinelui. Discuţiile nerestricţionate pot da senzaţia de libertate totală. Metodele de lucru vor fi cele activ-participative. Toate activităţile desfăşurate în cadrul cercului de lectură vor veni în întâmpinarea orizontului lor de aşteptare.

Găsesc că ar fi interesant pentru copii să afle că există drepturile cititorului, pe care şi le pot asuma fără comentarii, observaţii sau reproşuri. Plină de entuziasm şi speranţă, aştept cu nerăbdare reacţiile „micilor cititori", bucuria pe care o vom trăi cu toţii descoperind sau redescoperind lectura/cartea.

ACTIVITĂŢI ÎN CADRUL CERCULUI DE LECTURĂ:

Activitatea 1

Ca prim pas, mi-am imaginat un concurs de afişe care să invite pasionaţii de lectură la o primă întâlnire. Copiii votează titlul cercului, se pot face ecusoane de ,,cerchişti", dacă doresc.

Se afişează pe flip-chart drepturile cititorului.

Se amenajează o sală în care să se desfăşoare activităţile la viitoarele întâlniri ale membrilor cercului.

Se vor citi, de pe cartonaşe colorate, citate cu şi despre citit.

METODE: Ghemul (reţeaua cărţilor). Se alcătuieşte prima listă de lecturi favorite şi o listă ce va cuprinde cărţi pe care ar dori să le citească.

Activitatea 2

La o a doua întâlnire se poate discuta despre ceea ce ar trebui să conţină portofoliul personal: fişe de lectură, compuneri, desene, jurnale de lectură, orarul cu timpul dedicat lecturii, jurnalul întâlnirilor.

De asemenea, se poate stabili care va fi cartea pe care ar dori să o citească în cadrul întâlnirilor (fragmente). Se ţine cont de propunerile elevilor, derularea activităţilor fiind făcută astfel încât să răspundă nevoilor şi aşteptărilor acestora.

O altă activitate ar putea fi prezentarea cărţii preferate.

După mai multe întâlniri se pot citi fragmente folosind predicţia; se poate întocmi harta subiectivă a lecturii, copiii având libertatea de a interpreta desenând. La final, pentru a ieşi din text, se poate face cercul prieteniei (mesaje pe care ei şi le transmit atingându-şi colegul pe umăr).

Activitatea 3

O întâlnire interesantă ar putea fi în cadrul bibliotecii şcolii, copiii având acces nerestricţionat la orice tip de carte. Se pot citi scurte fragmente care au plăcut, în mod deosebit, pentru ca apoi să-şi motiveze preferinţele. Sunt încurajate discuţiile libere.

O altă variantă ar fi citirea începuturilor unor cărţi, cerându-li-se elevilor să aprecieze care este cel mai interesant şi, eventual, îi motivează să citească acea carte.

Acest tip de activitate se poate desfăşura şi în curtea şcolii, elevii fiind aşezaţi pe iarbă, pe bănci sau pe butuci de lemn.

Concluzii:

Activităţile pot fi diverse, aplicându-se metode interesante: cuiburi de hârtie, tehnica mirosului, concurs de ghicire a personajului, chestionare, interpretare de metafore/limbaj etc.

Actul lecturii nu poate să vină decât în sprijinul elevului, cultivându-le gustul pentru frumos, pentru carte, pentru a citi – în general.

Cercul are intenţia să seducă, să instige la citit, să provoace spiritul, să cultive esteticul, să dezvolte simţul realităţii, al ficţiunii şi al nonficţiunii – din perspectiva a mai multor dimensiuni (literare, istorice, culturale, etnice, religioase etc.).

MATERIALE UTILIZATE ÎN CADRUL PROIECTULUI

INVENTAR AL INTERESELOR DE LECTURĂ

Numele şi prenumele elevului:

Basme	*Aventură*	*Umor*	*Biologie*	*De groază*
Cai	*S.F.*	*Sport*	*Maşini*	*Animale sălbatice*
Prietenie	*Muzică*	*Filme*	*Preistorie*	*Computere*
Istorie	*Familie*	*Enigme*	*Dragoste*	*Poezie*
Pictură	*Câini*	*Pisici*	*Cosmos*	*Evenimente Curente*

Altele.....

CHEIE:

1. *Sunt foarte interesat de ....(*)*
2. *Îmi este indiferent (=)*
3. *Nu-mi place deloc (-)*

Analiza şi prelucrarea cantitativă şi calitativă a datelor se realizează printr-un inventar al intereselor de lectură.

INVENTAR AL INTERESELOR DE LECTURĂ – ANALIZĂ

*	=	-
Aventură	Profesori şi elevi	Moarte
Umor	Biologie	
Câini	Istorie	
Prietenie	Poezie	
Familie	Maşini	
Animale sălbatice	Pictură	
Enigme	Matematică	
Cai	Dragoste	
Filme	Preistorie	
Muzică	Sport	
De groază	Evenimente curente	
Copilărie		
Computere		
S. F.		
Basme		

CHESTIONAR

Îţi place să citeşti? Motivează-ţi răspunsul.

Care este ultima carte pe care ai citit-o?

Care este cea mai bună carte pe care ai citit-o?

Ai abonament la bibliotecă?

Obişnuieşti să cumperi cărţi? La ce interval? De unde le achiziţionezi?

FIȘĂ DE LECTURĂ

1. Titlul operei și autorul:

2. Cine? Unde? Când? Ce se întâmplă?

3. Descrierea personajelor (trăsături/cine îi descrie – de unde aflăm trasăturile, cum este personajul/prin ce mijloace – cum).

4. Prezintă, în două- trei enunțuri, o trăsătură a textului, ilustrând-o cu o secvență din text.

5. Prezintă o temă identificată în text, în minim 30 de cuvinte, valorificând textul citit.

6. Ce ai învățat din text? Scrie un text de minimum 50 de cuvinte, valorificând două idei din textul citit.

7. Asociază textul citit cu un alt text citit sau studiat la clasă, în 50-100 de cuvinte, prezentând o valoare comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text.

Prin aceste activități am putut evalua competențele prevăzute pentru fiecare an de studiu, care sunt corelate cu o varietate de exemple de activități de învățare. În acest context, am avut libertatea de a utiliza exemplele de activități de învățare pe care le propune programa școlară, de a le completa sau de a le înlocui, astfel încât acestea să asigure un demers didactic adecvat situației concrete de la clasă.

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan, *Sisteme de instruire alternative*, Editura Aramis, București, 2002
2. Goleman, Daniel, *Inteligența emoțională*, Editura Curtea Veche, București, 1995
3. Ordinul ministrului Educației Naționale nr. 3393/28.02.2017 privind aprobarea programelor școlare pentru învățământul gimnazial

PREVENIREA ABANDONULUI ŞCOLAR

Prof. Fasie Denisa
Colegiul Național „Samuil Vulcan”, Beiuș

Abandonul școlar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării școlii, părăsirea definitivă a sistemului educațional indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului sau ciclului de studii început. Elevii care abandonează școala sunt cei care, din cauza dificultăților de comportament, de natură economică, materială și socio-emoțională, se remarcă printr-un absenteism accentuat.

Efectele abandonului școlar sunt dramatice și cu un impact negativ major, profund asupra economiei unei țări, dar și asupra societății noastre în general, iar ca atare acest fenomen trebuie atent abordat și controlat, prin identificarea corectă, dar și realistă a cauzelor care îl determină, prin identificarea și implementarea unor măsuri și programe eficiente de prevenire și combatere a acestei probleme grave cu care se confruntă sistemul de învățământ românesc actual.

A asigura calitatea educaţiei înseamnă a avea capacitatea de a oferi programe de educaţie, în conformitate cu standardele politicilor educaţionale naţionale. Acest proces complex presupune o bună planificare şi realizarea efectivă a rezultatelor aşteptate ale învăţării, monitorizarea, autoevaluarea și evaluarea rezultatelor și îmbunătățirea lor permanentă.

În conceperea unei strategii didactice eficiente, un rol important îl are selectarea și utilizarea acelor mijloace de învățământ care contribuie eficient la atingerea obiectivelor stabilite, care stimulează educabilii și îi implică activ în procesul lor de formare și informare. Frecvența utilizării mijloacele de învățământ și selecția acestora trebuie stabilite doar din perspectiva eficienței și relevanței pe care o au în contextul de învățare proiectat, planificat și transpus în acțiune de cadrul didactic.

În efortul actual de modernizare a învățământului românesc, un loc central îl ocupă proiectarea, organizarea, planificarea și desfășurarea unui sistem de activități care să asigure creșterea calitativă a demersului didactic. Ca atare, în contextul noului curriculum, conceptul central al proiectării didactice este demersul didactic personalizat.

Oferta educațională se aliniază viziunii și misiunii unității de învățământ și trebuie să aibă în vedere binele elevilor, dar și să antreneze toți factorii educaționali: familia, școala, comunitatea – personal didactic de calitate, calificat și specializat, precum și resursele materiale moderne, o paletă

largă, variată de opționale și activități extracurriculare care să tindă în mod convergent către realizarea idealului educațional. Însă, in opinia mea, instituția de învățământ trebuie să aibă în vedere și derularea de proiecte și programe educaționale care să contribuie la prevenirea abandonului școlar.

Astfel, în unitatea de învățământ în care îmi desfășor activitatea, am coordonat mai multe proiecte educaționale care au avut ca scop prevenirea abandonului școlar. Am participat în calitate de partener la organizarea și desfășurarea unor activități sau acțiuni umanitare care au avut același scop, incluziunea școlară a copiilor cu dificultăți și prevenirea abandonului școlar. Am proiectat și planificat activități educaționale recreative cu copiii, acordându-le sprijinul necesar formării și dezvoltării deprinderilor, priceperilor de autonomie personală și socială. La clasele pe care le îndrum, susțin o educație prin metode diverse, formale și informale.

Menționez că proiectele dezvoltă și aplică un demers educativ ce urmărește:

- ✓ reducerea absenteismului școlar;
- ✓ dezvoltarea unei personalităţi armonioase a copiilor, manifestată prin comportamente sociale;
- ✓ un vocabular elaborat;
- ✓ încredere în propriile capacități;
- ✓ întărirea relațiilor dintre triada părinți – elevi – cadre didactice;
- ✓ optimizarea procesului de predare – învățare – evaluare.

Mi-am propus ca prin activitățile desfășurate să responsabilizez părinții, școala și comunitatea locală, să cresc gradul de conștientizare în rândul părinților a importanței educației copiilor lor, să promovez socializarea și cooperarea între copii, să formez comportamente și abilități sociale adecvate diferitelor situații. Educația rațional-emotivă și comportamentală promovează ideea că un copil poate să învețe să-și ajute semenii.

Bibliografie

1. Bunescu, Gh., *Democratizarea educaţiei şi educaţia părinţilor*, www.leducat.ro
2. Sion, Graţiela, *Psihologia vârstelor*, Bucureşti, Editura Fundaţia România Mare, 2007
3. Ungureanu, Dorel, *Educaţia integrată şi şcoala inclusivă*, Editura de Vest, Timişoara, 2000
4. Vrăşmaş, Ecaterina Adina, *Educaţie timpurie şi grădiniţa adaptată*, Bucureşti, Asociaţia RENINCO România, 2008

CRITICA - CE ȘTIM DESPRE EA?

Profesor itinerant/de sprjin Lupu Adriana Iuliana
Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”, Iași

Activitatea prezentată se axează pe conștientizarea importanței pe care o are o situație ce implică acțiunea de a critica, identificarea modalităților adecvate de reacție în fața criticii și a motivelor ce stau la baza acesteia, precum și asocierea emoțiilor cu momentele în care criticăm, ne criticăm sau suntem criticați.

Activitatea va debuta cu o introducere generală, însoțită de exemple practice și de diferențierea modului în care ne adresăm. Astfel putem să fim foarte agresivi verbal, să jignim sau să ne exprimăm într-un mod mai respectuos, alegându-ne mai bine cuvintele. Elevii vor oferi exemple de situații în care i-au criticat pe ceilalți, gândindu-se la motivele pentru care au făcut acest lucru, motive ce pot fi regăsite drept sprijin în cadrul unui tabel (anexă). Aceștia vor diferenția critica constructivă de cea distructivă și vor identifica modalități de a îmbunătăți un comportament în urma primirii unei critici. Finalul activității se axează pe autocritică, ilustrând faptul că fiecare aspect comportamental poate fi îmbunătățit, deci a fi critici la adresa propriei persoane nu ar aduce beneficii.

Deseori gândim critic, chiar exagerat referitor la propria persoană, iar acest lucru ne oferă doar o stare generală de agitație și anxietate. Acceptarea faptului că încă nu am reușit să realizez un anumit lucru sau a faptului că mai am de îmbunătățit câteva aspecte arată că recunosc la ce anume am de lucrat și pot face acest lucru fără să trăiesc într-o stare negativă permanentă.

Cuvântul ***CRITICĂ*** se referă la o părere spusă unei persoane cu dorința de a o ajuta sau nu. Atunci când criticăm înseamnă că nu suntem de acord cu ideile unei persoane sau cu modul în care a făcut un anumit lucru. Putem critica pe cineva pentru:

- modul cum vorbește („Nu uita să saluți la plecare!”, „Ai uitat să spui mulțumesc!”, „Vorbește frumos cu ceilalți! Nu mai țipa!”);
- îmbrăcămintea nepotrivită („Unde îți este uniforma? Așa se vine la școală?” sau „Ți-am spus să îți iei fular și căciulă! Acum iar ai răcit!”);
- comportament („Dacă nu ești atent pe unde mergi, te împiedici!”, „Nu o mai împinge pe sora ta!”).

În funcție de modul în care ne adresăm părerea, critica poate fi de două feluri: constructivă sau distructivă.

Critica constructivă ne arată ce am greșit astfel încât data viitoare să facem acel lucru mult mai bine, deci ajută persoana să evolueze. De exemplu: „Apreciez că ai încercat să desenezi cât de bine ai putut! Încearcă să pui mai puțină apă pe penson și astfel vei respecta conturul mult mai bine."

Critica distructivă se referă la comentarii dureroase care nu ajută persoana deloc. De exemplu, a jigni o persoană, a fi ironic și a râde de ceea ce zice sau ceea ce face cineva reprezintă o critică distructivă: „Desenul tău este un dezastru! Cum ai putut să pictezi așa ceva?"

*Recitește cele două exemple de critici și observă diferența dintre ele!

DE CE SIMȚIM NEVOIA SĂ ÎI CRITICĂM PE CEI DIN JUR?

Notează mai jos două situații în care ai criticat pe cineva. Poate fi vorba despre un coleg, un prieten, părinții sau o rudă - frate, soră, verișor, verișoară, bunici sau oricine altcineva.

A critica include:

- ✓ a spune ceva urât;
- ✓ a râde de ce face sau zice cineva;
- ✓ a jigni, a adresa o poreclă, un cuvânt urât;
- ✓ a face un comentariu răutăcios;
- ✓ a fi ironic - a lua în râs, a fi batjocoritor, a înțepa pe cineva prin vorbele spuse.

SITUAȚIA I

L-am criticat pe _____/

Am criticat-o pe _____

I-am spus că _____

Din ce cauză i-am spus acest lucru?

_____

** Citește tabelul și selectează motivul care crezi că se potrivește situației tale. Poți scrie și alte motive dacă îți vin în minte.*

SITUAȚIA II

L-am criticat pe _____/

Am criticat-o pe _____

I-am spus că _____

Din ce cauză i-am spus acest lucru?

_____

** Citeşte tabelul şi selectează motivul care crezi că se potriveşte situaţiei tale. Poţi scrie şi alte motive dacă îţi vin în minte.*

UNII OAMENI CRITICĂ PENTRU CĂ…
se cred mai buni decât ceilalți, adică superiori – „Eu știu cel mai bine! Tu nu știi nimic!”
nu acceptă că ceilalți pot gândi diferit de cum gândesc ei – „Cum gândesc eu este corect!”
se simt jigniți – „Dacă m-ai jignit, te voi trata și eu la fel!”
sunt invidioși – „Nu vreau ca tu să faci mai bine decât mine.”
sunt obișnuiți să aibă mereu dreptate – „Eu am mereu dreptate!”
vor să facă lucrurile doar în modul lor – „Vreau să faci așa și nu altfel!”
sunt nemulțumiți de o vorbă sau de un anumit comportament – „Nu mi-a plăcut ce ai zis!”
nu au ieșit lucrurile așa cum se așteptau – „Credeam că o să faci așa cum știu eu și nu altfel.”

CRITICA CONSTRUCTIVĂ SAU CRITICA DISTRUCTIVĂ?

Ce fel de critică crezi că este? Recitește prima activitate dacă ai nevoie pentru a bifa corect tipul de critică din tabel.

EXEMPLE DE CRITICI	CRITICA CONSTRUCTIVĂ (bună, pozitivă)	CRITICA DISTRUCTIVĂ (negativă, jignitoare)
Degeaba ai terminat tema dacă ai scris așa de urât! Nu se înțelege nimic din ea!		
Apreciez că ai terminat la timp tema. Ar fi bine să urmăreşti cu atenţie felul în care încadrezi textul în pagină.		
Apreciez că ai încercat să faci curat. Ar fi bine să încerci să pui toate cărțile în dulap.		
Haide să fim mai atenţi pe viitor și să strângem jucăriile după ce le-am folosit!		
Ce caută jucăriile pe parchet? Nu eşti în stare să faci nimic cum trebuie?		
Ce ai făcut toată ziua de nu ai terminat temele? Nici măcar nu ai scris data pe caiet!		
Nu uita să scrii data temei în colțul din dreapta sus!		

CUM ACCEPTAM O CRITICĂ?

Gândește-te la două situații în care ai fost criticat. Poate cineva ți-a criticat felul în care vorbești, cum te comporți, modul în care răspunzi sau scrii. Notează ce ți-a spus persoana care te-a criticat și răspunde la cele două întrebări. Poți reciti exemplele de critici din tabelul de mai sus dacă nu îți vine în minte nici o idee.

SITUAȚIA I

Cine m-a criticat și ce mi-a spus

_____

- Dacă iau măsuri, pot să modific ceva?

_____

- Dacă lucrul ăsta e adevărat, ce aş putea să fac mai bine?

_____

SITUAȚIA II

Cine m-a criticat și ce mi-a spus

_____

- Dacă iau măsuri, pot să modific ceva?

_____

- Dacă lucrul ăsta e adevărat, ce aş putea să fac mai bine?

_____

POT SĂ MĂ CRITIC PE MINE?

Există momente în care noi ne criticăm pentru cum am gândit sau cum am făcut un anumit lucru. Dacă noi ne criticăm pentru ceva ce credem că am realizat greșit, acest lucru înseamnă că ne auto-criticăm.

Te gândești la tine fix așa cum ești tu. Notează trei lucruri pe care ai vrea să le îmbunătățești.

Ce crezi că ai putea face mai bine?

1. _____
2. _____
3. _____

Dacă ai nevoie de ajutor, poți citi exemplele de mai jos:

EXEMPLE	EXEMPLE
Să fiu mai atent	Să fiu mai atentă
Să răspund mai bine	Să răspund mai bine
Să fiu responsabil	Să fiu responsabilă
Să vorbesc mai frumos	Să vorbesc mai frumos
Să am mai multă răbdare	Să am mai multă răbdare
Să fiu mai calm, mai răbdător	Să fiu mai calmă, mai răbdătoare
Să mă enervez mai rar	Să mă enervez mai rar
Să citesc mai mult	Să citesc mai mult
Să îmi fac mai mulți prieteni	Să îmi fac mai mulți prieteni
Să îmi ajut părinții mai mult	Să îmi ajut părinții mai mult
Să îmi găsesc un hobby, o pasiune	Să îmi găsesc un hobby, o pasiune
Să vorbesc cu colegii mai mult	Să vorbesc cu colegele mai mult
Să iau note mai bune	Să iau note mai bune

Pentru fiecare exemplu de mai sus notează ce anume gândești tu.

1. _____
2. _____
3. _____

*Exemplu: „Să citesc mai mult”- Mă gândesc că nu citesc destul de mult pentru că îmi este greu să citesc și nu înțeleg ceea ce citesc. Deci pot să zic în gândul meu: „Sunt un fraier că nu știu să citesc și nu înțeleg!” sau „Sunt o fraieră că nu știu să citesc și nu înțeleg!”

Bibliografie:

1. Băban, A., *Consiliere educaţională. Ghid metodologic pentru orele de consiliere şi orientare,* Editura Psinet, Cluj-Napoca, 2001
2. Gherguț, A., Frumos, L. *Educația Incluzivă. Ghid Metodologic*, Editura Polirom, Colecția Profesorul de Succes, Iași, 2019, ISBN:9789734677245
3. Lupu, A. I., *Evolve- Program de Dezvoltare a Stimei de Sine,* I.S.B.N 978-606-30-4308-6, Editura Sfântul Ierarh Nicolae, iunie 2022

CAMIL PETRESCU – INIȚIATORUL LITERATURII AUTENTICISTE ROMÂNEȘTI

Prof. dr. Adelina Beldugan
Colegiul Național „Dinicu Golescu”

Momentul hotărâtor pentru întreaga proză de orientare analitică îl constituie apariția romanului *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război* (1930) al lui Camil Petrescu. Scriitorul a fost și un înflăcărat teoretician al acestei mișcări și un admirator declarat al metodei romanești a lui Marcel Proust. Scriitorul militează în favoarea *confesiunii,* pe care o consideră superioară *imaginației.*

Descoperirile lui Sigmund Freud, Henri Bergson, Husserl și C. G. Jung constituie un principiu major în operele de orientare autenticistă. Autorii de mai sus, prin studiile lor, filozofice sau psihologice, au oferit o nouă dimensiune interiorității ființei umane, punând accent pe *memorie, conștiință, inconștient.* Scriitorii, care nu au rămas indiferenți la aceste noi descoperiri, au înțeles că era momentul conturării unor eroi preocupați să-și exploreze trăirile cele mai intime, sondând în adâncimile nesfârșite ale sufletului uman.

Camil Petrescu este un continuator al Hortensiei Papadat-Bengescu, în sensul în care susține trecerea de la perspectiva obiectivată a naratorilor la cea în care aceștia devin ei înșiși personaje, în spiritul romanului *ionic*. Accentul este mutat de pe *factologie* pe viața interioară a personajelor.

Întrebarea *De ce nu avem roman?* l-a preocupat și pe autorul *Patului lui Procust,* care justifica lipsa acestei specii prin incapacitatea creării unui erou autentic care „presupune un zbucium interior, lealitate, convingere profundă, un simț al răspunderii dincolo de contingențele obișnuite”. Întrucât modelul balzacian fusese epuizat, se simțea nevoia unei „noi structuri”, teoretizate și puse deja în practică de Marcel Proust. *Noua structură* era înțeleasă de Camil Petrescu ca întoarcere spre *eul profund,* prin sincronizarea discursului romanesc cu descoperirile filosofice, psihologice sau psihanalitice, prin raportare la fenomenologia lui Husserl sau intuiționismul bergsonian.

Este momentul în care rigorile impuse de romanul tradițional sunt ignorate, întrucât individul a evoluat și este capabil să-și pună întrebări pentru care să găsească propriile răspunsuri, chiar dacă acestea nu erau întru totul mulțumitoare. Prin urmare, pentru sporirea adevărului celor relatate, așadar a *autenticității,* Camil Petrescu face apel la introducerea unor *pagini de jurnal,* el însuși împrumutându-i lui Ștefan Gheorghidiu, eroul *Ultimei nopți...,* notațiile sale de pe front. În

ceea ce privește stilul, acesta nu poate fi decât sobru, anticalofil, întrucât adevărul trebuie reprodus întocmai, fără ornamente inutile. În manuscris, prima variantă a titlului pentru *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război* fusese *Proces-verbal de dragoste și răzbunare,* încă o dovadă a preferinței autorului pentru prezentarea faptelor cu exactitatea unui act oficial.

Preferința pentru literatura de graniță a fost recunoscută frecvent de autor, care mărturisea, în același studiu, că citește foarte rar romane, fiind interesat mai mult de *jurnalele intime, memorii* sau *istorie*, deoarece erau mai apropiate de realitate. În plus, susține scriitorul, întreaga operă a fost o trecere spre filosofie.

Teoretician al metodei autenticiste de creație, scriitorul a încercat să explice termenii-cheie în jurul cărora gravitează întreaga sa operă. Astfel, prin *autenticitate* înțelegea prezența în conștiință a unor evenimente care impun o vedere dincolo de materialitatea faptului răsfrângându-se în adâncurile ființei, *autenticitatea* presupânând obligatoriu și *substanțialitate.* Dumitru Micu găsește acești termeni aproape sinonimi, la care adaugă și conceptele „concret", „semnificație", „substanțialitate", „dar nu orice notație de jurnal intim, fie și perfect sinceră, posedă atributele «autenticității»".

Camil Petrescu este autorul unei opere variate în care se găsesc două volume de poezie, cinci piese de teatru, romane, cercetări critice, note de călătorie și nenumărate studii și articole originale, toate având „în centrul lor aceeași complexă problemă a condiției intelectualului în societate și, în ciuda descoperirii unei lucrări neînsemnate, s-ar putea deduce cu mare precizie paternitatea ei, în virtutea ardenței stilistice cu totul specifice". Este vorba despre acea autenticitate care îi este „atât de organică, încât stă la baza întregii sale activități și care, fără îndoială, a dus la nașterea «generației»".

„Un roman cu o tehnică anapoda" spunea Camil Petrescu despre *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, referindu-se la așa-numitul flux al amintirilor, însă analiza unor momente din trecut este cât se poate de ordonată, lăsând impresia de organicitate. Prin urmare, această însușire dată primei sale scrieri în proză este modestă, romanul remarcându-se printr-o formulă gândită în cele mai mici detalii. Volumul apărut în 1930 aduce în prim-plan personajul intelectual, prin portretizarea tânărului student la filozofie, Ștefan Gheorghidiu. Eroul este și el un căutător de „idei", în spiritul personajelor dramatice camilpetresciene. Supus unor experiențe majore ca dragostea și războiul, Gheorghidiu își analizează cu *luciditate* trăirile, timp de trei ani, prin îmbinarea trecutului cu prezentul, rememorându-și unele episoade din viață, introduse în funcție de intuiție și de sentimentele sale spontane.

Ștefan Gheorghidiu, eroul din *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război,* este lăsat de autor să devină propriul său stăpân, din perspectiva căruia sunt privite destinele celorlalte personaje, implicit cel al său. Narațiunea din romanele obiective devine acum *confesiune*. Nu poți fi

credibil, afirma Camil Petrescu, dacă nu ai trăit efectiv stările descrise. Cronologia faptelor devine relativă sau chiar dispare. Scriitorul nu mai este interesat de încadrarea acțiunii în timp și spațiu, nici de urmărirea logică a evenimentelor.

Mulți critici, inclusiv G. Călinescu și Șerban Cioculescu, i-au reproșat scriitorului lipsa de unitate dintre cele două părți ale volumului, cu atât mai mult cu cât acesta afirma că prima este rodul strict al ficțiunii, iar a doua reprezintă propriul *jurnal* de front.

Printre susținătorii simbiozei realizate de operă se află Eugen Ionescu și Ov. S. Crohmălniceanu. Primul susține că „romanul se poate cristaliza perfect în jurul acestor două evenimente mari interioare; nodul romanului constă tocmai în punctul de liesiune a celor două tensiuni psihice", Ov. S. Crohmălniceanu sesizează influența *sthendaliană* în ambele cărți care se completează reciproc: „războiul e experiența majoră care-l face pe Gheorghidiu să vadă cât de grav a greșit: pe de-o parte, dându-i prilejul să constate vanitatea iluziei că-și poate câștiga râvnita independență prin retragerea în lumea ideilor pure; pe de altă parte, ajutându-l ca sub amenințarea morții să măsoare proporțiile exacte ale dramei sentimentale".

Odată cu publicarea primului său roman, „Camil Petrescu creează proza de analiză în care realitatea apare doar în măsura în care naratorul, vehement și neliniștit, a putut să o cunoască prin experiență directă". Susținător al înnoirii romanului, ca urmare a descoperirilor din domeniul filozofiei și științelor noocratice, Camil Petrescu a socotit că literatura trebuie să pornească de la experiențe reale pentru a spori impresia de autenticitate a celor relatate. Acest crez artistic a fost ridicat la rang de artă în opere sale. Mircea Zaciu îl catalogează ca fiind un „scriitor experimental", justificându-și poziția prin faptul că opera camilpetresciană izvorăște dintr-o experiență trăită și „întreaga lui creație constituie un experiment estetic, iar romanul său își păstrează puternicul caracter experimental".

Autenticitatea este o tehnică fundamentală și în romanul *Patul lui Procust* (1933). Nicolae Manolescu distinge cel puţin două accepţii diferite ale acestei noţiuni: *autenticitatea* e fie un mod de a trăi realitatea, fie un anumit mod de a o cunoaşte. Pornind de la intuiţionismul bergsonian conform căruia numai cunoaşterea intuitivă ne dă aspectul originar, *calitatea* şi *intensitatea* trăirilor şi de la fenomenologia lui Husserl care susţine că nu putem cunoaşte nimic absolut decât răsfrângându-ne în noi înşine, Camil Petrescu încearcă să explice din ce este alcătuit prezentul, concepându-l ca „o curgere de imagini", „un flux al conştiinţei mele însăşi, de vreme ce altă existenţă nu poate fi decât deducţie".

Lui Proust, Camil Petrescu îi atribuia meritul de a fi introdus în realitatea prezentului amintirile aşa cum le furnizează *memoria involuntară*. În acest mod, scriitorul scapă de grija situaţiei în care, povestind o întâmplare, îi vin în minte alte gânduri, pentru că poate întrerupe fraza fără nicio problemă, inserând-o în şirul povestirii chiar cu riscul de a o altera. De altfel, asta se

întâmplă de nenumărate ori în ciclul *În căutarea timpului pierdut*, dar și în *Patul lui Procust,* unde autorul însuşi sistează un eveniment interior sau exterior, inserând note care ocupă câteodată pagini întregi, efectul fiind sporirea *autenticității*. Scriitorul foloseşte această tehnică numai atunci când, prin intermediul *memoriei involuntare*, urmăreşte să obţină revelaţii psihologice.

Inspirat de tehnicile narative ale lui André Gide, Camil Petrescu reușește, prin *Patul lui Procust,* să aducă literaturii române primul *metaroman.* Întocmai ca Éduard, eroul din *Les Faux Monnayeurs,* care-și dorește să scrie o carte în care adevărul din viață și adevărul din roman să fie cuprinse în aceeași compoziție, prozatorul român vizează același aspect. Astfel, romanul se compune din cele trei scrisori ale Doamnei T. adresate autorului, jurnalul lui Fred Vasilescu în care sunt cuprinse și scrisorile poetului G. D. Ladima și comentariile semi-prostituatei Emilia Răchitaru, *Epilog I* aparținând lui Fred Vasilescu, *Epilog II,* subintitulat *Povestit de autor*, așadar al scriitorului însuși, precum și *Note de subsol* semnate, de asemenea, de autor cu scopul de a explica anumite evenimente și de a da organicitate scriiturii.

Autenticitatea reiese şi din caracterizarea personajelor văzute *din mai multe perspective*, ca într-un sistem de oglinzi paralele. Astfel, ele sunt construite antitetic, destinele lor împletindu-se: pe de-o parte, Doamna T. şi Emilia Răchitaru, pe de alta, Fred Vasilescu şi Ladima. Tehnica poliedrică de construcţie a personajului este modernă, cititorul află informaţii despre erou pe măsură ce acesta se autoconstituie, prin mărturisire, sau din modul cum se reflectă în conştiinţa celorlaţi. (Pentru Ladima, Emilia era „un înger de fată", în timp ce Fred o considera chiar dizgraţioasă; sau Ladima era pentru Fred „un mare poet", în timp ce pentru Emilia era un biet amărât cu care îi era ruşine să iasă în cercurile lumii bune.) Autorul cere atât Doamnei T., cât şi lui Fred Vasilescu să se confeseze, creând în felul acesta adevărate *dosare de existenţă.*

Bibliografie

1. Crohmălniceanu, Ov. S., *Literatura română între cele două războaie mondiale,* I, Editura pentru Literatură, București, 1967
2. Georgescu, Paul, Prefață la *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, Editura pentru Literatură, București, 1965
3. Ionescu, Eugen, *Ultima noapte de dragoste...*, în „Fapta", nr. 7, an. I, 22 noiembrie 1930
4. Petrescu, Camil, *De ce nu avem roman?,* în „Viața literară", București, an. II, nr. 54, 4 iunie 1927
5. Petrescu, Camil, *Noua structură şi opera lui Marcel Proust*, în „Teze şi antiteze", op.cit., 2002
6. Rotaru, Ion, *O istorie a literaturii române,* vol. II, Editura Minerva, București, 1972.

7. Streinu,Vladimir, *Camil Petrescu sau despre Autenticitate*, în „Pagini de critică”, Editura pentru Literatură, București, 1968.
8. Zaciu, Mircea, *Camil Petrescu și modalitatea estetică a romanului (Ideea de «structură»,* în „Glose”, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1970

JOCURILE VIDEO ȘI IMPACTUL ASUPRA SANĂTĂȚII MINTALE A COPILULUI

Prof. consilier școlar Cîrjău Valentina
Centrul Județean de Resurse și asistență psihopedagogică, Galați

În *Manualul de diagnostic și clasificare statistică a tulburărilor mintale*, tulburarea legată de jocurile video nu a fost încadrată în categoria dependențelor, ci la tulburările care necesită studii suplimentare. Specialiștii în sănătate publică au inclus în rândul tulburărilor care necesită o cercetare mai aprofundată și tulburarea jocurilor pe Internet și au propus criterii de identificare a acestui tip de tulburare. Rezultatele sugerează că tulburarea jocurilor pe Internet poate apărea împreună cu o varietate de alte comportamente dependente (de exemplu, tulburarea consumului de alcool sau utilizarea rețelelor sociale).

Dependența de jocurile video poate fi determinată de numeroase cauze, dintre care multe nu se cunosc cu certitudine. Jocurile video sunt realizate în așa fel încât să fie incitante pentru jucători, să îi atragă să încerce și apoi să continue să joace. Au un mai mare potențial adictiv jocurile care se joacă online, cu mai multe persoane, jocurile care presupun intrarea în pielea unui personaj, jocurile de strategie și jocurile cu împușcături. Jucătorilor le face placere să devină, temporar, acele personaje, eventual leagă relații cu alti jucători online, iar comunitatea și jocul pot deveni un loc de evadare din realitate. Indiferent că joacă jocuri video pe o unitate portabilă, pe televizor sau pe Internet, acestea pot afecta profund viața copilului.

Dependența de jocurile video este la fel de periculoasă ca cea de jocurile de noroc și se poate instala de la vârste foarte mici, de la 7-8 ani. Chiar și copiii de 3-4 ani petrec în jur de cinci ore sau mai mult pe săptămână în fața jocurilor. Întrucât copiii sunt mai impresionabili decât adulții, jocurile video au un impact mai puternic asupra lor.

Numeroase studii recente au arătat că jocurile video pot avea efecte negative iremediabile asupra dezvoltării psihice a copilului.

1. Jocurile video creează dependență.

2. Violența din jocurile video trece în lumea reală.

3. Jocurile video îl fac pe copil antisocial.

4. Sănătatea fizică este afectată la copiii dependenți de jocurile video.

5. Anxietatea și depresia: două efecte majore ale jocurilor video.

6. Jocurile video pot afecta negativ performanțele școlare ale copiilor.

Jocurile video au un efect fascinant asupra copiilor: ele captivează mintea acestora și o țin prizonieră, ore în șir, într-o realitate virtuală, de care cei mici nu se pot desprinde cu ușurință. În mod paradoxal, cu cât petrec mai mult timp jucându-se, cu atât copiii își doresc mai tare să se întoarcă cât mai repede la jocurile lor. Iar lumile la care au acces nu sunt inofensive. Ideea de a distruge sau a ucide este aproape întotdeauna prezentă sub aparența jocului. După zeci de ore de joacă, ea devine parte din mintea profundă a copilului: tendințele sale violente, izolarea, depresia, încăpățânarea, toate sunt încurajate de timpul petrecut în lumea virtuală a jocului. Cercetările au arătat că, cu cât petrec mai multe ore jucând jocuri violente, cu atât copiii au tendința să răspundă mai violent la situații provocative din lumea reală.

Un studiu din 2004, publicat în *Journal of Adolescence*, subliniază că adolescenții care joacă astfel de jocuri sunt mai înclinați să devină agresivi și să intre mai ușor în conflicte. S-au citat cazuri în care adolescenți dependenți de jocuri video violente au ajuns să provoace distrugeri și chiar crime în viața reală; deși sunt mai mulți factori implicați în astfel de situații grave, rolul jocurilor violente nu este de neglijat.

Iată care sunt efectele negative ale jocurilor video, ce pot afecta serios dezvoltarea copilului:

1. Jocurile video creează dependență.

Dependența de jocurile video este la fel de reală și de dăunătoare ca orice formă de adicție. Atunci când copilul își pierde interesul pentru orice altă activitate și se gândește continuu să revină la jocul său video, ar putea fi semnul unei astfel de dependențe. El are tendința de a abandona celelalte preocupări, chiar și vechile sale hobbyuri, preferând jocul în detrimentul participării la evenimente sociale sau interacțiunii cu alți copii. Relațiile sociale sunt înlocuite de discuții interminabile pe Internet despre respectivele jocuri.

Dependența de jocurile video este asociată cu o serie de efecte negative, precum anxietatea, depresia, izolarea și dificultatea a intra în relație cu ceilalți. Copiii care petrec ore în șir captivi în jocurile video încep să-și piardă interesul pentru lumea reală, prietenii și abilitățile sociale. Efectele nocive ale dependenței de jocuri sunt evidențiate mai ales atunci când copilul nu are acces la joc.

Atunci când nu este lăsat să se joace, simptomele de depresie, iritabilitatea, agresivitatea, starea de agitație și lipsa de control devin mult mai pronunțate, asemănător cu situațiile de sevraj.

2. Violența din jocurile video trece în lumea reală.

Adulții au o capacitate mai mare de a distinge între lumea virtuală și cea reală și o capacitate de control mai mare. De aceea, ei pot crea o graniță clară între agresivitatea de pe ecrane și viața de zi cu zi. În cazul copiilor, aceștia nu au încă dezvoltată zona corticală prefrontală, responsabilă de controlul impulsurilor și de capacitatea de a lua decizii. La copiii expuși la jocuri video violente s-a observat o creștere cu peste 4% a tendințelor agresive.

Un semn al hrănirii acestor impulsuri violente îl reprezintă chiar reacțiile de furie necontrolată ale copilului, pe parcursul sesiunilor de joc. Concluzia Asociației Americane de Psihiatrie privind efectul jocurilor video violente asupra psihicului este că acestea amplifică dispozițiile și comportamentele agresive, inhibând totodată empatia și sensibilitatea jucătorilor la situații de agresivitate. Cu toate acestea, studiile sunt contrazise de unii cercetători, care susțin efectul invers al jocurilor, de descărcare a violenței într-un mediu sigur, fără a putea însă nega alte efecte negative precum dependența sau izolarea de relațiile sociale.

3. Jocurile video îl fac pe copil antisocial.

Relațiile cu prietenii și chiar cu membrii familiei pot suferi atunci când copilul petrece mai mult timp jucându-se pe calculator sau pe consolă, decât stând cu cei apropiați. De multe ori, copiii nu mai au un alt subiect de discuție decât jocurile, orice alt subiect fiind tratat cu dezinteres sau ignorat complet. Ceea ce este și mai alarmant, copilul se concentrează numai pe această existență virtuală și are un sentiment de profundă inadaptare și incapacitate de a face față vieții reale.

Mulți copii dependenți de jocurile video sunt singuratici și izolați în cadrul grupurilor școlare, nu au prieteni reali și sunt expuși riscului de a suporta abuzuri online. Astfel, unele persoane care joacă jocuri video pot fi victime ale bullyingului cibernetic, în timpul sesiunilor de joc, fiind expuși la medii și interacțiuni toxice, care le-au determinat pierderea încrederii în sine și în ceilalți, ba chiar sentimentul de a fi respinși și stări de depresie și anxietate.

4. Sănătatea fizică este afectată la copiii dependenți de jocurile video.

Acest lucru se întâmplă în primul rând pentru că jocurile video promovează un stil de viață sedentar. Poate imaginea adolescentului obez, cu ochii în ecran, este un clișeu, dar este cât se poate de adevărat că atunci când petreci ore în șir într-un singur loc, acest lucru dăunează sănătății. Copiii dependenți de jocurile video pot avea probleme legate de alimentație și de somn, iar creșterea în greutate este un risc real la acei copii care petrec multe ore în fața televizorului sau a calculatorului, fie pentru jocuri video, fie pentru alte activități.

Dezvoltarea sănătoasă și armonioasă a organismului este corelată cu activitatea fizică, iar stilul de viață sedentar provoacă grave neajunsuri, crescând, pe termen lung, riscul pentru o serie de

boli precum: diabetul, hipertensiunea și bolile de inimă, probleme locomotorii. Copiii pot experimenta afectarea vederii, probleme osoase, dureri de cap și de spate, stări de amorțeală și amețeli.

5. Anxietatea și depresia: două efecte majore ale jocurilor video

O serie de cercetări au arătat că dependența de jocurile video este conectată cu stări de anxietate și episoade de depresie. Studiile arată că peste un sfert dintre persoanele care joacă jocuri video mai multe ore pe zi au simptome de depresie. Dependența de jocuri este asociată cu o serie de semne ale depresiei, precum dispoziție negativă, energie scăzută, iritabilitate și probleme de somn.

Stilul de viață tipic persoanelor care joacă foarte multe jocuri video este un factor favorabil pentru stările depresive, fiind asociat cu o slabă calitate a hrănirii și somnului, interacțiuni deficitare în lumea reală, concentrare intensă pe aspecte virtuale și chiar identificare cu anumite personaje din joc. Jocurile video sunt asociate cu niveluri ridicate de anxietate socială. Este destul de frecvent întâlnită la copiii cu dificultăți de a intra în relație tendința de a petrece mai mult timp în fața ecranelor, găsind în lumea virtuală un substitut pentru interacțiunile de care se tem în lumea reală.

6. Jocurile video pot afecta negativ performanțele școlare ale copiilor.

Copiii preocupați numai de jocuri video pot avea dificultăți de învățare și probleme de adaptare la mediul școlar. Perioadele lungi petrecute în fața ecranelor, de multe ori și noaptea, determină o stare de oboseală cronică, ce afectează capacitatea de concentrare a copilului și poate conduce la eșec școlar.

Copiii dependenți de jocuri au tendința de a sta până târziu în fața ecranelor, iar stimularea determinată de jocuri reduce perioadele de somn REM, care sunt necesare pentru o activitate cerebrală optimă. Ca atare, copiii vor fi mai puțin alerți și mai predispuși la greșeli și lipsă de atenție.

Cum se tratează dependența de jocuri video?

Pentru dependența de jocuri video tratamentul este similar altor dependențe. Cu cât intervenția terapeutică are loc mai repede, cu atât se pot minimiza consecințele negative pe care dependența de jocurile video le are asupra individului. Pe lângă terapia individuală, foarte utile sunt și terapia de familie și terapia de grup.

Părinții trebuie să negocieze cu ei reguli privind jocurile video, explicându-le de ce e nevoie de acestea și care sunt posibilele riscuri. Regulile pot include: frecvența jocurilor pe săptămână, timpul maxim pe zi pe care îl pot dedica jocurilor video și să încurajeze relațiile cu prietenii.

Bibliografie:

1. American Psychiatric Association*, DSM-5 Manual de diagnostic și clasificare statistică a tulburărilor mintale*, Editura Medicală Callisto, București, 2016, pp. 795-796

2. Braun, Beate et al., *Personality and Video Gaming: Comparing Regular Gamers, Non-gamers, and Gaming Addicts and Differentiating between Game Genres. Computers in Human Behavior*, 2016, 55: pp. 406-412
3. Burleigh, Tyrone L. et al., *A Systematic Review of the Co-occurrence of Gaming Disorder and Other Potentially Addictive Behaviors. Current Addiction Reports*, 2019, 6.4: pp. 383-401
4. https://www.qbebe.ro/psihologie/probleme_de_comportament/efecte_negative_iremediabile_ale_jocurilor_video_asupra_dezvoltarii_copilului
5. https://mamisicopilul.ro/jocurile-video-la-copii/
6. https://sfaturimedicale.ro/dependenta-de-jocuri-video/
7. https://educatia.mediacritica.md/ro/2021/01/15/ce-facem-cand-copilul-este-dependent-de-telefonul-mobil

DE LA MOTIV LA SIMBOL ÎN PORTUL POPULAR ROMÂNESC

Prof. Mihaela Badea
Palatul Copiilor Pitești

Considerând arta ornamentală ca punct de plecare și temei al oricărei cercetări estetico-artistice, putem afirma că motivele decorative alcătuiesc semne cărora comunitatea le acordă sensuri și semnificații, astfel motivul devenind simbol.

Abstractizarea propriu-zisă a unei imagini naturale (animal, arbore, dispozitiv tehnic) dă naștere unui simbol a cărui imagine are o forță echivalentă cu aceea pe care omul o recunoaște în natură. Conținutul acestui simbol este însă nelimitat și el poate căpăta, la un moment dat, un sens nou, legat de altă analogie sugerată de diagrama sa abstractă.

Prin cunoașterea simbolurilor purtate de motivele tradiționale ni se deschide o poartă spre trecut (prin înțelegerea substratului spiritual, gânditor și creator al înaintașilor), dar și spre viitor, conștientizând apartenența la o comunitate cu bogate rădăcini pe care suntem datori să le ocrotim și să le transmitem posterității.

Aceasta este și premisa de la care am pornit, care m-a influențat în alegerea temei lucrării de față. Importanța și universalitatea simbolului sunt subliniate de Mircea Eliade prin următoarea afirmație: „Simbolul se adresează ființei umane în întregul ei, nu doar inteligenței."

Simbolul, ca unire dintre conținut și formă, comunică mai repede decât cuvântul scris sau oral înțelesuri variate, deoarece se adresează spiritului uman. Acesta posedă câteva particularități ce îl deosebesc de un simplu semn: concentrează mai multe semnificații diferite de la o cultură la alta, încorporează sensuri noi, chiar dacă le păstrează sau le omite pe cele vechi, generează emoții și sentimente colectivității care îl folosește și îl decodifică.

Datorită rolului și importanței simbolului în viața societății tradiționale, putem considera ornamentica tradițională românească drept „o cheie" esențială în interpretarea și înțelegerea nu numai a artei populare românești, ci și a întregii noastre culturi populare, ea oferind un bogat și sugestiv material, capabil să decodifice mentalități și concepții ale spiritului popular, ale căror origini se pierd în vremuri imemoriale și care au dăinuit până în zilele noastre sub forma unui adevărat alfabet de semne scrise.

Margareta Miller Verghy a întreprins, în jurul anului 1918, cercetări asupra colecțiilor românești cu privire la simboluri și motive (publicate în Verghy, M. M., *Izvoade strămoșești*, Editura Institutul de arte grafice, București, 1911), constatând predominarea motivelor geometrice, mai ales a crucii, dar și prezența stelei, a pătratului și mai puțin a rombului.

În *Ornamentică tradițională comparată*, cercetătorul Nicolae Dunăre prezintă o clasificare a simbolurilor din ornamentica tradițională, specificând semnificațiile fiecăruia: vârtelnița, brăduțul, fulgerul, frunza bradului, arborele vieții etc. Ornamentele simbolice prezente în arta populară românească, purtătoarea de mituri, obiceiuri credințe sunt împărțite în câteva grupe de motive: mitologice, religioase, folclorice și emblematice. Conținutul lor tematic este diferit de la o zonă la alta și îmbogățit continuu.

Din categoria simbolurilor mitologice reprezentate pe vase de ceramică, elemente din arhitectura tradițională, și pe țesăturile de uz casnic și port popular fac parte următoarele motive: simbolul soarelui, vârtelnița (simbol al succesiunii anotimpurilor), brăduțul (simbol al fertilității și bărbăției), fulgerul. Simbolurile cosmice vorbesc despre legătura cu sacrul. Sunt, de obicei, simboluri ancestrale ale divinității. Simbolul solar reprezintă căldura, energia vieții, iar cercul reprezintă roata vieții, ciclul anotimpurilor. Frunza bradului (simbol al bărbăției), arborele vieții sau simbolul tinereții fără bătrânețe și al vieții fără de moarte, șarpele casei, trifoiul cu patru foi (simbol al norocului) și caii înaripați sunt motive simbolice de sorginte populară care împodobesc, de asemenea, obiectele și portul.

Cele mai reprezentative simboluri religioase prezente în ornamentica tradițională sunt crucea, prescura (mai târziu pâinea, pita) și sfeșnicele. Crucea, simbol religios prin esență, a parcurs

un proces de diminuare a conținutului său semantic. Astfel, acest motiv realizat din două linii suprapuse perpendicular simbolizează imaginea omului cu mâinile întinse în lateral, a bărbatului, „cruce de voinic”.

Cele mai variate transpuneri artistice sunt prezente în ornamentele simbolice emblematice, cu numeroase variante de reprezentări ale motivelor ca vulturul și crucea, capul de bour din emblema Țării Moldovei, porumbelul păcii.

Măiestria și creativitatea meșterilor argeșeni și musceleni se observă admirând vasele de ceramică, obiectele din lemn și costumele populare. Ornamentica vaselor de lut din zona Argeșului este variată, cu sensuri mitice și scoate la iveală gustul artistic al oamenilor locului.

Prezența unor motive decorative nu este deloc întâmplătoare, simbolistica lor prezentând conotații mistice. Motivele astrale – steaua, roata solară, vârtelnița, morișca, cercul, rozeta, reprezentările soarelui – sunt prezente în decorarea vaselor.

„Pentru a se putea institui într-un limbaj, pentru a putea comunica, formele, ornamentele, compoziţiile ornamentale şi cromatice, trebuie să se exprime prin simboluri, trebuie să aibă clare sensuri semantice, o evidenţă şi specifică încărcătură semantică semnificativă, căci, după cum spunea Tudor Vianu, «orice comunicare este simbolică şi orice simbol este comunicativ». Iar ornamentica populară constituie un sistem de semne”.

Bibliografie:

1. Cristea, M., D. Horațiu, V.Nițescu, *Ghid metodic de educaţie plastică,* Editura Petrion, București, 2003
2. Demetrescu, C, *Culoarea suflet şi retină*, Editura Meridiane, Bucureşti, 1966
3. Dima, V., *Manual pentru cls. a VI-a*, Editura Teora, Bcurești, 1998
4. Dunăre, N., *Ornamentică tradiţională comparată*, Editura Meridiane, București, 1979
5. Sorin Mazilescu, *Studiietnologice*, Editura Alean, Argeș, 2016

ACREDITAREA ERASMUS, INSTRUMENT EFICIENT PENTRU PROMOVAREA UNEI EDUCAȚII DE CALITATE ÎN ȘCOLILE DIN MEDIUL RURAL

Prof. Costantea Camelia
Școala Gimnazială Viișoara

Școala Gimnazială Viișoara este situată în satul Viișoara, județul Cluj. Aceasta este o unitate de învățământ cu predare bilingvă (română și maghiară) și cu o populație școlară multietnică formată din elevi români, rromi și maghiari. Numărul de preșcolari și elevi este de 567, iar corpul profesoral este format din 42 de cadre didactice, toate calificate.

În anul 2020, Școala Gimnazială Viișoara și-a depus candidatura pentru obținerea acreditării Erasmus în domeniul educației școlare, în cadrul programului Erasmus+ 2021-2027. Candidatura a fost aprobată în primăvara anului 2021, astfel că instituția a putut începe implementarea Planului Erasmus în toamna aceluiași an, odată cu debutul anului școlar 2021-2022.

Planul Erasmus al Școlii Gimnaziale Viișoara, așa cum a fost el creionat în Acreditarea Erasmus, are în vedere atingerea următoarelor obiective: ob.1) profesionalizarea cadrelor didactice în domeniul TIC, prin activități de formare și dezvoltare profesională prin programul Erasmus +, pentru asigurarea unei educații de calitate elevilor școlii; ob.2) elaborarea și actualizarea documentelor de prognoză ale școlii (P.D.I., P.M.) prin integrarea digitalizării ca țintă, respectiv obiectiv strategic, plecând de la experiența dobândită de cadrele didactice în context european; ob. 3) creșterea capacității școlii de a asigura accesul elevilor aflați în risc de excluziune la școala online, prin transferul de bune practici dobândite în context european, în cadrul propriei instituții; ob. 4) elaborarea de către profesorii formați prin programul Erasmus+ a unui C.D.Ș. cu integrare T.I.C. pentru dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor și creșterea motivației acestora pentru învățare; ob.5) dezvoltarea competențelor de comunicare în limba engleză, atât ale cadrelor didactice, cât și ale elevilor, prin participarea la proiecte și acțiuni europene; ob.6) internaționalizarea instituției și creșterea dimensiunii europene a acesteia prin desfășurarea de proiecte și parteneriate europene (Erasmus+, eTwinning).

În primul an de acreditare (1 septembrie 2021- 30 noiembrie 2022), Școala Gimnazială Viișoara a obținut finanțare pentru 6 mobilități de formare, 4 mobilități de job-shadowing și o mobilitate de grup pentru 10 elevi însoțiți de 2 cadre didactice.

Mobilitățile de formare au fost grupate în două fluxuri – un flux pentru 4 cadre didactice și respectiv un flux pentru 2 cadre didactice, iar cursurile selectate au vizat dezvoltarea competențelor digitale și lărgirea cunoștințelor privind educația STEM.

În cadrul primului curs de formare - *Introducing ICT into the Classroom,* furnizat de Euromentor Education din Barcelona, cei 4 colegi participanți s-au familiarizat cu diferite platforme și aplicații digitale extrem de utile în cadrul orelor de curs, precum:

- ✓ platforma https://pickerwheel.com/ pentru generarea de grupuri, alegeri/decizii aleatorii;
- ✓ aplicația www.bitmoji.com pentru generarea unui emoji care va fi folosit pentru personalizarea documentelor, conturilor, aplicațiilor, prezentărilor;
- ✓ platforma www.screencast-o-matic.com pentru realizarea unei înregistrări video (a ecranului, a camerei web sau a ambelor);
- ✓ platforma https://edpuzzle.com/ pentru inserarea materialului video produs în www.screencast-o-matic.com și adăgarea de întrebări interactive pe baza materialului;
- ✓ platforma https://plickers.com/ pentru realizarea de lecții interactive/quiz-uri pe baza unor coduri QR generate de aplicație;
- ✓ aplicația toontastic, disponibilă doar pe android, pe smartphone sau tabletă pentru crearea de povești;
- ✓ platforma https://bouncyballs.org/ pentru gestionarea managementului clasei;
- ✓ aplicația www.nearpod.com pentru realizarea unei lecții interactive folosind un material powerpoint deja existent și inserarea acestuia în prezentarea interactivă.

Cel de-al doilea curs de formare - *‚STEM and Digital Learning,* furnizat de Flanders Teaching Academy din Ghent, a cuprins activități teoretice și practice privind educația STEM și învățarea asistată de tehnologie. Educația STEM (Science, Technology, Engineering and Mathematics) este o abordare didactică relativ nouă care îi ajută pe elevi să înțeleagă conceptele abstracte prin experimentare și joacă. Altfel spus, este o învățare mixtă în care partea științifică și teoretică se îmbină cu activitatea practică. Activitățile teoretice ale cursului de formare au constat în prezentarea unor platforme și aplicații digitale extrem de utile în activitatea didactică curriculară și extracurriculară: *Voki, Story Jumper, Twinkl, Padlet, Mentimeter, Wordwall, Artsteps, Chater Pix, Thinglink.*

Activitățile practice au constat în lecții introductive în robotică și programare, activități STEM (exemplu de activități: cum controlăm temperatura în procesul de preparare a ciocolatei, înțelegerea procesului de fermentație prin observarea acestuia în cazul preparării berii artizanale într-o veche berărie) și utilizarea aplicației actionbound (https://en.actionbound.com/) în cadrul unui joc de tip „vânătoarea de comori”, activitate outdoor desfășurată în centrul istoric al orașului Bruges, centru care se află în patrimoniul mondial UNESCO. Experiența de formare a fost

completetată de o vizită de studiu la Colegiul din localitatea Melle, vizită care a prilejuit cadrelor didactice participante familiarizarea cu sistemul educațional belgian și vizite culturale în centrele istorice ale orașelor Ghent, Bruges și Bruxelles.

Cele 4 mobilitățile de tip job-shadowing s-au desfășurat la Nyirkarasyi Váci Mihály Általános Iskola (Școala Gimnazială Váci Mihály din la Nyirkarasyi). Aici cele 4 cadre didactice au vizitat unitatea școlară și facilitățile acesteia, au discutat cu cadrele didactice și elevii, s-au familiarizat cu sistemul educațional preuniversitar din Ungaria și cu curriculumul național, au răsfoit manualele și auxiliarele didactice și au participat, în calitate de observator, la orele de curs, la diferite discipline.

Ultima mobilitate desfășurată în primul an de acreditare a fost cea de grup pentru elevi, în luna noiembrie 2022, care s-a desfășurat la Collège Frère André (Colegiul *Sfântul Andrei*) din localitatea Saint Calais, Franța. Cei 10 elevi și cele 2 cadre didactice însoțitoare au vizitat localitatea și școala, au socializat cu cadrele didactice și elevii din unitatea școlară gazdă și au participat la orele de curs. De asemenea, elevii și cadrele didactice au organizat ateliere de creație în care i-au implicat pe colegii francezi în vederea realizării unor produse - semne de carte, ceramică pictată cu modele tradiționale românești. Mobilitatea a cuprins și o excursie la Paris. Impresiile și gândurile elevilor au fost consemnate într-un jurnal de călătorie (e-book) care poate fi accesat utilizând linkul https://read.bookcreator.com/FxCU6qveMYf5v8wuj9b3bKuFx4x2/yANuHDZCTB6RJp4bLrFpSQ

Anul doi de proiect (1 septembrie 2022- 31 august 2023), care tocmai se finalizează, a avut pe agendă 8 mobilități de formare, 4 mobilități de job-shadowing și găzduirea unui expert-invitat.

La primul flux de formare au participat 4 cadre didactice, în perioada 31 octombrie – 4 noiembrie 2022, la Barcelona. Titlul cursului a fost ,*Digital Education Tools for Teachers: Web.2.0,* iar furnizor - Euromentor Education.

În cadrul cursului, cadrele didactice au învățat să creeze:

- ✓ clase pe Google Classroom folosind adresele de gmail;
- ✓ conturi pe platforma https://www.mentimeter.com/app și să realizeze un quiz pe această platformă;
- ✓ conturi pe www.nearpod.com și realizarea unei lecții interactive folosind un material powerpoint deja existent și inserarea acestuia în prezentarea interactivă.

De asemenea, au învățat să folosească:

- ✓ platforma https://plickers.com/ pentru realizarea de lecții interactive/quiz-uri pe baza unor coduri QR generate de aplicație;
- ✓ platforma https://quizlet.com/en-gb și să creeze carduri simple flash cu un model pe hârtie;
- ✓ site-ul https://www.blooket.com/ și să completeze un joc interactiv „The Plural of Nouns'';
- ✓ site-ul https://jeopardylabs.com/ și să deruleze un joc specific, tip Quiz.

În perioada 3-7 mai 2023 s-a desfășurat fluxul doi de formare - titlul cursului *Digital Game Based Learning and Gamification* - la care vor participa alte 4 cadre didactice. În cadrul acestui curs, colegii participanți s-au familiarizat cu diferite aplicații digitale utile în activitatea didactică precum Kahoot, Mentimeter, Slido, QuestBase, Socrative, Coggle, Popplet, Wordle, Quip, dar și cu noțiuni de bază privind programarea și robotica și principiile educației STEM.

Activitatea de job-shadowing, la care au participa 4 profesori, a fost cea de-a treia mobilitate din cadrul celui de-al doilea an de acreditare Erasmus+ și a fost găzduită de Școală Gimnazială cu predare bilingvă *Széchenyi István* din Budapesta. Această mobilitate – în cadrul căreia s-a utilizat green travel – s-a desfășurat în perioada 8-11 mai 2023. Obiectivele acestei mobilități au contat în: vizitarea școlii-gazdă, schimbul de bune practici între cadrele didactice prin asistențe la ore, familiarizarea cu sistemul educațional preuniversitar din Ungaria, discuții cu conducerea școlii și cadrele didactice, inclusiv despre un viitor parteneriat educațional între cele instituții.

La finalul celui de-al doilea an de implementare a Acreditării Erasmus+, Școala Gimnazială Viișoara a găzduit, în perioada 23-27 mai 2023, o activitate de formare susținută de expertul-invitat, Mona Vintilă, care locuiește de 20 de ani în Germania și de 12 ani lucrează ca pedagog social sau „ajutor de familie" (Familienhelferin) la ONG-ul südost Europa Kultur e.V. in Berlin. După cum ea însăși afirmă, la Berlin lucrează cu o „bucățică" din România, respectiv cu familiile de migranți români care au ales să vină să trăiască aici.

Sub titlul *Rasism, clasism și democrație: ideologiile de inegalitate între oameni și educația democratică în școală,* activitatea de formare a vizat teme extrem de sensibile, dar totodată de actualitate, din viața școlară și societatea actuală, precum rasismul, inegalitatea socială, marginalizarea, etichetarea și promovarea stereotipiilor. Totodată, s-au discutat și analizat diferite metode didactice prin care școala poate „livra" elevilor o educație democratică. La activitate au partipat 42 de cadre didactice - educatoare, învățători, profesori - și personal didactic auxiliar. Aceștia au asistat la prezentări, și-au expus propriile experiențe profesionale și personale, ca educatori într-un mediu școlar multietnic, au schimbat idei și au împărtășit impresii cu expertul-invitat Mona Vintilă. Dincolo de valoarea pedagogică a activității de formare, cadrele didactice prezente au apreciat modul în care Mona Vintilă și-a însuflețit prezentările prin exemple și experiențe concrete din viața sa profesională.

În anul trei de finanțare -pentru care am depus cererea de finanțare la termenul-limită de 23 februarie 2023, ne propunem să desfășurăm 8 mobilități de formare (cu o atenție crescută acordată încurajării cadrelor didactice debutante sau care nu au mai beneficiat de o mobilitate Erasmus+) și o mobilitate de grup pentru 10 elevi însoțiți de 3 cadre didactice. Școala gazdă a fost identificată și aceasta și-a exprimat acordul pentru a găzdui grupul de elevi și cadrele didactice. Este vorba de o școală gimnazială din Ungaria, ceea ce ne va perimte să utilizăm green travel (recomandat de

programul Erasmus și Uniunea Europeană) iar perioada de desfășurare va fi luna noiembrie 2023, în perioada în care școala gazdă desfășoară activitățile din programul „Săptâmăna verde”, astfel încât să avem posibilitatea „să furăm” idei de activități și să observăm modul de organizare a acestui program într-un alt sistem educațional.

În concluzie, apreciem că plusvaloarea Planului Erasmus, întocmit de echipa școlii însărcinate cu scrierea aplicației pentru obținerea Acreditării Erasmus, rezidă din varietatea mare de activități (mobilități) pe care ni le-am propus să le desfășurăm, utilizând grantul Erasmus+, și anume cursuri de formare, job-shadowing, mobilitate de grup pentru elevi și invitarea unui expert și din numărul mare de cadre didactice participante la activitățile de formare finanțate din grantul proiectului, aproxinativ 83% din totalul cadrelor didactice.

Bibliografie:

https://www.erasmusplus.ro/acreditarea-erasmus accesat la data de 05.07.2023, ora 15.22

IMPORTANȚA ARTELOR PLASTICE ÎN VIAȚA ELEVILOR

Prof. Camelia David
Palatul Copiilor Pitești

Chiar dacă arta a fost inclusă ca mijloc important în educație încă din antichitate, ea rămâne până astăzi un instrument mereu îmbogățit în procesul de formare a copiilor.

Activitatea de educație plastică este cea mai importantă formă de activitate în care preșcolarul își poate exprima liber gânduri, sentimente, idei și face posibilă punerea în practică a acestora. Arta constituie forma de exprimare, prin care se dezvoltă atât sensibilitatea senzorială, cât și cea artistică, având o mare contribuție în formarea comportamentului. Deși are la bază factorul genetic, educația rămâne modalitatea prin care se dezvoltă și se modelează orice formă de exprimare artistică.

Pentru a stimula activismul precum și creativitatea elevului, profesorul de artă trebuie să fie un tip creativ, activ și să manifeste un comportament și o atitudine pozitivă în acest sens. Instruirea interactivă și creativă redimensoinează rolurile și ipostazele cadrului didactic.

Activitățile artistice (pictură, desen, modelaj, colaj) sunt pentru copii mijloace de exprimare atât de bogate ca și limbajul, permițând copilului să creeze în realitate tot ceea ce a văzut, trăit sau imaginat. Sunt, de asemenea, foarte importante pentru dezvoltarea gândirii, a inteligenței emoționale, a empatiei și a abilităților de comunicare cu celălalt.

Începutul școlarizării, în jurul vârstei de 6-7 ani, constituie din multe puncte de vedere o vârstă a schimbărilor. Școlarizarea are, desigur, o influență asupra evoluției modului de a fi și de a acționa al copilului. Familiarizarea cu materialul plastic (hârtie, carton, vopsele, creioane etc.) are, în general, un efect benefic asupra interesului pe care îl acordă copilul exprimării plastice.

De asemenea, numeroase exerciții motrice și perceptive – decupajele, colajele, clasarea formelor, jocurile de observație etc. – sunt tot atâtea situații care colaborează la îmbogățirea potențialului copilului și la elaborarea unor scheme, soluții plastice foarte diversificate.

Cu cât avansează în vârstă, copilul arată un interes mai mare către diversificarea elementelor reprezentate, apar detalii de reprezentare a obiectelor și au o răbdare mai mare în a realiza compoziții plastice cât mai complexe și cât mai diferite față de anii anteriori.

Compozițiile plastice vor fi un amestec de imaginație și de reprezentare a obiectului, ele vor fi mai puțin schematice, mai puțin stereotipe, mai elaborate și, de regulă, figurative.

În toate demersurile didactice concepute în sens creativ, nu putem ignora specificitatea vârstei, a câmpului ideatic și a tendințelor, aptitudinilor, sensibilității fiecărui copil.

Metodele didactice folosite în educația plastică nu trebuie să ducă la un dirijism excesiv care este nociv pentru stimularea creativității. Coordonarea activității plastice, a realizării compozițiilor aplicative trebuie să pună în valoare munca independentă, tendințele personale ale elevului, pentru ca acesta să poată să își afirme spontaneitatea specifică vârstei, gândirea, imaginația proprie.

Indiferent ce metode folosim (exercițiul, exercițiul-joc, demonstrația, explicația, conversația, problematizarea, brainstormingul etc.), ele trebuie adaptate specificului educației plastice, gândind mereu procedee incitante, stimulative, care să activeze câmpurile perceptive, motrice, ideatice (imaginația, gândirea, inteligența emoțională). Dar nu trebuie să omitem niciodată ca latura ludică, atât de specifică artei, să fie prezentă în mai toate activitățile plastice, mai ales la grădiniță și la școlarii mici.

În sistemul școlar, educația estetică se poate realiza prin intermediul tuturor disciplinelor studiate în școală, dar contribuția lor este inegală. Ea depinde totuși de specificul obiectului de studiu, precum și de nivelul de disponibilitate a profesorului de a pune în valoare frumosul din orice conținut predat la clasă.

Educația plastică, vizuală, muzicală, literatura sunt materiile care oferă cele mai multe posibilități ce pot forma competențe și abilități de apreciere a esteticului.

Educația plastică are rolul de a stimula gândirea autonomă a elevului, de a-l îndruma în dezvoltarea abilității de comunicare, de a stimula potențialul creativ, intuiția și imaginația.

Se cunoaște că dobândirea noțiunilor teoretice, dar și deprinderile practice sunt bine fixate cu ajutorul imaginilor artistice. Aceste imagini sunt ilustrate în mijloacele de învățământ utilizate la oră, precum: reproduceri ale unor cunoscute opere de artă, albume de artă, planșe demonstrative realizate de alți elevi, dar cel mai mare impact al artei asupra elevului se realizează vizitând expoziții și muzee de artă.

Sunt specifice la vârsta școlară fantezia, bogăția imaginației, lucrările originale, prin expresiile plastice, prin colaj, modelaj, desen. Aceste activități plastice sunt iubite și preferate de elevi în diferite momente ce alcătuiesc procesul instructiv-educativ, dându-le posibilitatea să își exprime liber și neconstrâns adevăratul potențial creator de care dispun, mai mult sau mai puțin.

Limbajul artelor plastice precum pictura, desenul, colajul și modelajul, are un rol social extrem de important, conturând personalitatea umană. În cazul majorității indivizilor, gândirea artistică și cea rațională se contopesc într-o formă echilibrată, la unii dintre ei, însă, poate domina gândirea concret intuitivă. Sentimentele și trăirile pot trezi sensibilitatea estetică aproape în fiecare om, ducând astefel la aprecieri de natură pozitivă sau negativă.

Educația estetică influențează extrem de puternic dezvoltarea personalității prin impactul trăirilor afective pe care le resimt elevii în fața operelor de artă, în admirarea peisajelor din natură, în încercarea lor de a obține o lucrare cât mai diversă și mai creativă, asigiră condiții propice de stimulare a imaginației și a gândirii creatoare în toate domeniile de activitate, precum și în cea de învățare.

Bibliografie:

1. Cucoș, C., *Educația estetică*, Editura Polirom, Iași, 2014
2. Cușaev, N., *Bazele educației estetice*, Editura Lumina, Chișinău
3. Roco, Mihaela, *Creativitate și inteligență emoțională*, Editura Polirom, Iași, 2004

STRATEGII PENTRU GESTIONAREA CONFLICTELOR ÎN MEDIUL PREȘCOLAR

Prof. înv. preșcolar Simona Suhani
Gradinița cu PP „Lumea copiilor” Nr. 25, Brașov

Este important să recunoaștem că un conflict este o parte naturală a interacțiunilor umane și că copiii, la vârsta preșcolară, încep să exploreze relațiile sociale și să învețe cum să-și exprime nevoile și să-și manifeste emoțiile. Astfel, dezvoltarea unor strategii eficiente de gestionare a conflictelor devine esențială pentru a sprijini copiii să-și dezvolte abilități sociale sănătoase și pentru a promova un mediu de învățare pozitiv.

Există mai multe motive pentru care strategiile de gestionare a conflictelor sunt necesare în mediul preșcolar:

- Învățarea abilităților sociale: copiii preșcolari se află într-o perioadă de dezvoltare rapidă a abilităților sociale și de comunicare, iar prin intermediul strategiilor de gestionare a conflictelor, aceștia învață cum să-și exprime nevoile, cum să-și rezolve problemele și cum să comunice într-un mod adecvat.
- Crearea unui mediu sigur și pozitiv: un mediu de învățare armonios și fără violență este esențial pentru dezvoltarea optimă a copiilor, iar strategiile de gestionare a conflictelor contribuie la prevenirea și reducerea comportamentelor agresive și la promovarea respectului reciproc și a colaborării.
- Dezvoltarea empatiei și a înțelegerii reciproce: prin gestionarea conflictelor, copiii învață să se pună în locul celuilalt, să înțeleagă diferitele perspective și să dezvolte empatie; aceste abilități sunt esențiale pentru construirea relațiilor sănătoase și a unei comunități armonioase.
- Îmbunătățirea rezultatelor academice: atunci când copiii se simt în siguranță și înțeleși în mediul preșcolar, ei sunt mai predispuși să se concentreze și să se angajeze activ în activități de învățare; gestionarea conflictelor contribuie la crearea unei atmosfere pozitive și la îmbunătățirea performanțelor academice.

Pas cu pas, implementarea strategiilor pentru gestionarea conflictelor în mediul preșcolar se concentrează pe crearea unui mediu sigur, respectuos și înțelegător pentru copii. Aceste strategii îi ajută pe copii să-și dezvolte empatia, abilitățile de comunicare și de rezolvare a problemelor,

oferindu-le instrumentele necesare pentru a face față conflictelor într-un mod constructiv și pentru a construi relații sănătoase cu ceilalți.

Iată câteva strategii pentru gestionarea conflictelor în mediul preșcolar (copii de 3-5 ani), împreună cu descrierea acțiunilor, a beneficiilor și a pașilor pentru implementarea lor.

Promovarea abilităților de comunicare și exprimare emoțională:

Acțiuni: organizarea activităților de grup pentru ca copiii să poată împărtăși sentimentele și experiențele personale; utilizarea imaginilor, a păpușilor sau a jocurilor de rol pentru a-i ajuta să identifice și să-și exprime emoțiile.

Beneficii: această strategie îi ajută pe copii să-și dezvolte abilitățile de comunicare verbală și nonverbală, să înțeleagă și să-și exprime în mod adecvat emoțiile, precum și să-și dezvolte empatia și înțelegerea reciprocă.

Învățarea abilităților de rezolvare a conflictelor:

Acțiuni: învățarea diferitelor modalități de rezolvare a conflictelor prin intermediul jocurilor și a scenariilor de rol; promovarea comunicării nonviolente, a ascultării active și a găsirii de soluții comune.

Beneficii: această strategie îi învață pe copii să găsească modalități pașnice de rezolvare a conflictelor, să-și dezvolte abilitățile de negociere și colaborare și să-și îmbunătățească relațiile sociale.

Implementarea regulilor clare și consecvențe:

Acțiuni: stabilirea unor reguli clare și simple în grup, însoțite de explicații adecvate; folosirea consecințelor pozitive și negative pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă consecințele comportamentului lor și să-și dezvolte autocontrolul.

Beneficii: această strategie le oferă copiilor un cadru clar și consistent pentru comportamentul adecvat, promovează un mediu sigur și predictibil și îi ajută să învețe despre consecințele acțiunilor lor.

Promovarea empatiei și a înțelegerii reciproce:

Acțiuni: organizarea unor activități de grup care să-i încurajeze pe copii să vadă situațiile din perspectiva celorlalți; încurajarea exprimării și a recunoașterii emoțiilor și a nevoilor celorlalți.

Beneficii: această strategie dezvoltă abilitățile de empatie și înțelegere reciprocă, promovează toleranța și îi ajută pe copii să se conecteze mai bine unii cu ceilalți.

Implementarea acestor strategii în mediul preșcolar va sprijini dezvoltarea abilităților de comunicare, rezolvare a conflictelor și interacțiuni sociale sănătoase, creând astfel un mediu armonios și favorabil pentru copii.

Iată câteva exemple de activități în care strategiile pentru gestionarea conflictelor pot fi implementate în mediul preșcolar (copii de 3-5 ani):

Activitatea „Cercul sentimentelor”:

Scop: dezvoltarea abilităților de comunicare și exprimare emoțională.

Descriere: se formează un cerc în care fiecare copil are ocazia să împărtășească un sentiment sau o experiență personală; aceștia pot folosi imagini cu diferite emoții pentru a-și exprima sentimentele.

Beneficii: copiii învață să recunoască și să exprime emoțiile proprii, iar ceilalți copii înțeleg și dezvoltă empatie față de sentimentele celorlalți.

Jocul de rol „Detectivii de conflicte”:

Scop: învățarea abilităților de rezolvare a conflictelor și promovarea comunicării nonviolente.

Descriere: copiii sunt împărțiți în perechi și primesc scenarii de conflict; aceștia trebuie să găsească soluții pașnice pentru rezolvarea conflictului, utilizând abilități de negociere și de comunicare empatică.

Beneficii: copiii învață să găsească soluții constructive în situații de conflict, să-și dezvolte empatia și să înțeleagă diverse perspective.

Activitatea de grup „Construim regulile noastre”:

Scop: implementarea regulilor clare și consecvente în grup.

Descriere: copiii sunt implicați în crearea și discutarea regulilor de comportament în grup. Aceștia pot desena sau scrie regulile pe un poster și îl pot afișa în clasă. Apoi se explică consecințele pozitive și negative ale respectării sau încălcării regulilor.

Beneficii: copiii înțeleg și acceptă regulile într-un mod activ, ceea ce îi ajută să-și dezvolte responsabilitatea și autocontrolul.

Activitatea „Perspectiva ta, perspectiva mea”:

Scop: promovarea empatiei și a înțelegerii reciproce.

Descriere: copiii sunt încurajați să își exprime opiniile și să încerce să vadă situațiile din perspectiva celorlalți; ei pot folosi jocuri de rol, păpuși sau desene pentru a-și ilustra perspectivele.

Beneficii: copiii învață să înțeleagă și să respecte perspectivele diferite, să își dezvolte empatia și să comunice într-un mod mai eficient.

Jocul de rol „Rezolvăm problema împreună”:

Scop: învățarea abilităților de rezolvare a problemelor și promovarea colaborării în echipă.

Descriere: copiii sunt împărțiți în echipe și li se dă o problemă sau un scenariu de conflict de rezolvat. Fiecare echipă trebuie să lucreze împreună, să-și asculte colegii și să găsească o soluție pașnică și satisfăcătoare pentru toți.

Beneficii: această activitate dezvoltă abilitățile de rezolvare a problemelor, stimulează colaborarea și încurajează găsirea de soluții creative și constructive.

Activitatea „Buletinul bunelor acțiuni”:

Scop: promovarea comportamentului pozitiv și recunoașterea eforturilor individuale.

Descriere: Creați un panou special numit „Buletinul bunelor acțiuni”. Fiecare copil poate adăuga un bilețel sau o imagine cu o acțiune pozitivă pe care au observat-o la un coleg (de exemplu, ajutorul acordat, împărțirea jucăriilor etc.). La finalul săptămânii, puteți organiza o mică ceremonie pentru a recunoaște aceste acțiuni pozitive.

Beneficii: această activitate promovează atitudinea pozitivă, încurajează relațiile sănătoase și dezvoltă încrederea și respectul între copii.

Aceste activități adiționale vor spori diversitatea și implicarea copiilor în gestionarea conflictelor, promovând în același timp relații pozitive și dezvoltarea abilităților sociale.

În concluzie, gestionarea conflictelor în mediul preșcolar este esențială pentru a sprijini dezvoltarea abilităților sociale, crearea unui mediu sigur și pozitiv și promovarea relațiilor sănătoase între copii. Implementarea strategiilor adecvate contribuie la formarea unui cadru în care copiii învață să-și exprime nevoile, să rezolve problemele și să comunice într-un mod adecvat. Prin activități specifice, precum jocuri de rol, discuții și exerciții practice, copiii învață să-și gestioneze emoțiile, să înțeleagă perspectiva celorlalți și să găsească soluții constructive în situații de conflict. Aceste strategii îi ajută să dezvolte abilități sociale esențiale, precum comunicarea empatică, rezolvarea problemelor și colaborarea.

Beneficiile implementării strategiilor de gestionare a conflictelor în mediul preșcolar sunt numeroase. Acestea contribuie la crearea unui mediu de învățare armonios, în care copiii se simt în siguranță și înțeleși. Prin promovarea comportamentului pozitiv și recunoașterea eforturilor individuale, copiii învață să-și dezvolte încrederea în sine și în ceilalți, iar performanțele academice pot fi îmbunătățite.

Este important ca strategiile pentru gestionarea conflictelor să fie adaptate la nevoile și vârsta copiilor preșcolari și să fie implementate într-un mod consecvent și continuu. Monitorizarea și oferirea de feedback pozitiv și constructiv contribuie la consolidarea acestor abilități și la crearea unui mediu de învățare sănătos și benefic pentru toți copiii. Prin gestionarea conflictelor în mediul preșcolar, se construiește un fundament solid pentru dezvoltarea ulterioară a abilităților sociale și a relațiilor interpersonale, având un impact pozitiv asupra dezvoltării globale a copiilor.

Bibliografie:

1. Bar-On, R., *Emotional and Social Intelligence: Insights from the Emotional Quotient Inventory,* in R. Bar-On, and J. D. Parker (Eds.), *The handbook of Emotional Intelligence: Theory, Development, Assessment, and Application at Home, School, and in Workplace* (pag. 363-388), Jossey-Boss, San Francisco, 2000

2. Bar-On, Reuven, *The Bar-On Model of Emotional-Social Intelligence. Psicothema.* 18 Suppl. 13-25, 2006
3. Bonchiş, Elena, *Dezvoltarea umană – aspecte psiho-sociale*, Editura Imprimeriei de Vest, Oradea, 2000
4. Botiș, Adina; Mihalca, Loredana, *Despre dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor, fete și băieți, cu vârsta până în 7 ani, Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar Buzău*, Editura Alpha MDN București, UNICEF, Centrul Parteneriat pentru Egalitate, 2007
5. Botiș, A, Mihalca, L., *Despre dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor, fete și băieți, cu vârsta până la 7 ani. Ghid pentru cadrele didactice în învățământul preșcolar*, Alpha MDN, Buzău, 2007
6. Breben Silvia, *Activităţi bazate pe inteligenţe multiple*, Craiova, 2002
7. Brody, N., *What Cognitive Intelligence Is and What Emotional Intelligence Is Not. Psychological Inquiry*, 15(3), 234–238, 2004
8. Catrinel, A., Kallay, E., *Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari, ghid pentru părinți*, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2010

INTEGRAREA ȘCOLARĂ A COPIILOR CU CES

Prof. Golda Adriana Ioana
Liceul Tehnologic „Crișan”, Crișcior

Şcolile trebuie să primească toţi copiii, fără nicio deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi etnice… (Declarația de la Salamanca, 1994)

Cerințele educative speciale desemnează acele cerințe ori nevoi speciale față de educație care sunt suplimentare, dar și complementare obiectivelor generale ale educației pentru copil.

Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare si o abordare personalizată. Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în

creștere si dezvoltare. Acești copii au în aceleași timp și anumite necesități, particulare, specifice, individualizate.

Integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanță fundamentală în facilitatea integrării ulterioare în viața comunitară prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacități favorabile acestui proces. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea și înțelegerea corectă de către elevii normali a problematicii și a potențialului de relaționare și participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunității. Fiecare copil este înțeles ca un participant activ la învățare și predare, pentru că aduce cu sine în procesul complex al învățării și dezvoltării o experiență, un stil de învățare, un model social, o interacțiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparține.

Școala incluzivă ridică învățarea la rang de principiu general și presupune înainte de orice acceptarea faptului că orice copil poate învăța. Fiecare participant învață și se dezvoltă prin faptul că interacționează cu ceilalți. Sursele învățării, pentru fiecare, vin din relațiile interumane și din experiența permanentă cu obiectele, cu semenii și cu sine. Școala nu este doar un teritoriu al cunoștințelor academice, ci și unul al experiențelor practice și al relațiilor interumane. Dorința de a evolua, de a cunoaște permanent noutățile din domeniul științei, tehnologiei implică și un mediu adecvat.

Caracterul integrat al învățământului ne pune în fața situației în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obișnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situația copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situația clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înțelegere reciprocă, o existență socială normală a copiilor, în ciuda diferențelor existente. Pentru copilul cu handicap, aceasta înseamnă a fi înțeles și acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieții de grup. Această normalizare a relațiilor este benefică și pentru ceilalți elevi, care învață să respecte dreptul la diferență, să fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăți în viață.

Pentru elevii cu deficienţe mintale, utilizarea povestirii ca metodă didactică trebuie să fie însoţită de suporturi ilustrativ-sugestive sau imagini filmate, deoarece se captează mai uşor atenţia şi este facilitată implicarea afectiv-motivaţională a elevilor în secvenţele lecţiei.

Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizarea) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline, cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor directă în situaţii de viaţă simulate le trezeşte motivaţia şi participarea activă, emoţională, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei îi ajută pe elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de antrenare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, le explică celorlalţi, discută ceea ce știu, se învață unii pe alții, realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce la bun sfârșit o sarcină a grupului.

Educația integrată îi va permite copilului cu CES să trăiască alături de ceilalți copii, să desfășoare activități comune, dobândind abilități indispensabile pentru o viață cât mai apropiată de cea a valizilor, pentru o adecvată inserție socială.

Cu certitudine, elevii cu dificultăți de învățare au nevoie de ajutor în vederea adaptării, integrării și devenirii lor ca și ceilalți elevi – cu succese și insuccese, cu realizări și ratări, dar și cu rezultate încurajatoare.

„Educația copiilor cu cerințe educaționale speciale este o sarcină care trebuie împărțită între părinții acestora și profesioniști. O atitudine pozitivă din partea părinților favorizează integrarea școlară și socială. Părinții au nevoie de sprijin pentru a-și putea asuma rolul de părinți ai unor copii cu cerințe speciale.” (…) școlile și implicit grădinițele trebuie să includă în procesul de învățământ toți copiii, indiferent de condițiile fizice, intelectuale, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură ale acestora”.

În condițiile educației incluzive, părinții trebuie să participe direct la viaţa grădiniței şi pot influența anumite decizii care privesc procesul educaţional.

Absenţa sau indiferenţa părinţilor în ceea ce priveşte problemele educaţionale ale copilului vine în opoziţie cu ideea de integrare sau incluziune.

Parintii trebuie să fie modele de acţiune şi comportament în acceptarea şi susţinerea integrării persoanelor cu cerinţe speciale din comunităţiile lor.

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi. Astfel copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă şansa de a se juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului.

Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observaţie, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate.

Şcoala este, de asemenea, un mediu important de socializare. Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele: clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii obişnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi clase obişnuite.

Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva; existenţa unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

În şcoală, copilul cu tulburări de comportament aparţine de obicei grupului de elevi slabi sau indisciplinaţi, el încălcând deseori regulamentul şcolar. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către mediul şcolar (educatori, colegi). Ca urmare, acest tip de şcolar intră în relaţii cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale şi trăieşte în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea.

Şcoala va reuşi să răspundă cerinţelor speciale de educaţie ale copiilor aflaţi în dificultate şi nevoilor de educaţie ale familiilor acestora doar prin eforturile ei interne şi cu sprijinul tuturor.

Bibliografie:

1. Cucoș, C., *Educația. Dimensiuni culturale și interculturale*
2. Ghergut, A., *Sinteze de psihopedagogie specială,* Editura Polirom, Iași, 2005
3. Iucu, B., *Managementul și gestiunea clasei de elevi. Fundamente teoretico – metodologice*
4. Neamțu, Cristina, *Devianta şcolară. Ghid de intervenție în cazul problemelor de comportament ale elevilor*, Editura Polirom, Iași, 2005

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ, PARTE DIN EDUCAȚIA PENTRU VIAȚĂ
PROIECT EDUCATIV

Prof. Mirăuți Simona
Școala Gimnazială Ipotești, Suceava

Tipul proiectului: științific

Domeniul: ecologie și protecția mediului

Perioada: martie-mai 2023

Instituția coordonatoare: Școala Gimnazială Ipotești, Suceava

Parteneri/Colaboratori:

- Agenția pentru Protecția Mediului
- părinți, comunitatea locală

Echipa de implementare a proiectului:

Coordonatori:

- prof. Simona MIRĂUȚI
- prof. Loredana SOLOVĂSTRU
- prof. Elena POPESCU
- prof. Alina PINTILEI

Echipa de proiect:

- Dana HUȚU
- Mona COJGHICEANU
- Profesori diriginți

Beneficiarii direcți și indirecți ai proiectului: elevii Școlii Gimnaziale Ipotești - Suceava, cadrele didactice, părinții, instituţiile implicate în proiect.

Scopul proiectului:

Dezvoltarea unui program de educație ecologică la nivel primar și gimnazial, în vederea formării unei conduite ecologice a copiilor.

Obiective specifice ale proiectului:

- ✓ creșterea nivelului de informare și conștientizare cu privire la problematica colectării selective și reciclării deșeurilor în rândul elevilor și responsabilizarea acestora prin implicarea activă într-o competiție pozitivă;

- ✓ promovarea educației ecologice în școală și dezvoltarea spiritului ecologic al tinerilor;
- ✓ trezirea curiozității și a interesului pentru mediul înconjurător;
- ✓ perceperea și diferențierea existenței unor interacțiuni între om și mediu;
- ✓ identificarea unor surse de poluare în mediul înconjurător;
- ✓ exprimarea grijii și dragostei față de mediu prin activități individuale și de grup;
- ✓ identificarea unor reguli și norme de comportament ecologic în diverse situații;
- ✓ dezvoltarea capacităţilor de comunicare, lucrul în echipă;
- ✓ implicarea cadrelor didactice şi a elevilor în realizarea schimburilor de experienţă, worksopuri, participarea la concursuri;
- ✓ creșterea gradului de implicare a elevilor și a cadrelor didactice.

Argument

Dacă dorim să continuăm a trăi pe această planetă, este nevoie de o schimbare de atitudine.

(Albert Einstein)

Prin intermediul acestui proiect, elevii vor învăţa ce înseamnă să gândeşti ecologic, să colectezi diferenţiat deşeuri, să te implici în acţiuni de curăţenie a mediului, să plantezi pomi şi flori pentru a realiza un spaţiu verde. Elevii vor fi antrenaţi în acţiuni comunitare, pentru crearea şi menţinerea unui climat sănătos, curat şi plăcut în şcoală, colectarea deşeurilor acumulate în şcoală şi în familiile elevilor şi valorificarea acestora.

Adevărata educaţie ecologică îşi va atinge scopul numai atunci când elevii – cetăţenii de mâine – vor fi convinşi de necesitatea ocrotirii naturii şi vor deveni factori activi în acţiunea de conciliere a omului cu natura. Conştientizând frumuseţea mediului local, promovând pitorescul zonei în care locuiesc, elevii vor înţelege utilitatea acţiunilor ecologice.

Proiectul oferă posibilitatea de a desfăşura activităţi de educaţie ecologică prin care să cultivăm interesul şi dragostea elevilor pentru lumea înconjurătoare, pentru protejarea mediului. Totodată urmăreşte responsabilizarea elevilor faţă de importanţa protejării mediului înconjurător, conturarea deprinderilor şi a atitudinilor de a preţui şi respecta mediul prin comportamente civilizate, dar şi sensibilizarea cetăţenilor privind importanţa mediului înconjurător.

Intrarea în acest proiect oferă şcolii şi elevilor ei avantaje de ordin intelectual, educativ, moral, afectiv şi practic, beneficii care se vor reflecta ulterior asupra atitudinii comunităţii locale. Implicarea elevilor în viaţa comunităţii prin activităţile ecologice ce se vor derula urmăreşte formarea unui comportament ecoprotectiv, care cu siguranţă va folosi în definitivarea personalităţii şi conştiinţei viitorilor cetăţeni.

Resurse (procedurale, materiale, umane, financiare, temporale)

- ✓ resurse procedurale: argumentaţia, activităţi practice, proiectul, portofoliul;

- ✓ resurse materiale: calculator, videoproiector, resurse video;
- ✓ resurse umane: elevii;
- ✓ resurse financiare: autofinanțare ;
- ✓ resurse temporale: martie-iunie 2023.

Activitățile desfășurate:

Nr. crt.	Denumirea activității	Grup-țintă	Perioada	Responsabil/ Responsabili	Produs finit/ Evaluare
1.	**Despre proiectul „Educația ecologică, parte din educația pentru viață”** - activitate de informare și de documentare	Clasele partici-pante la proiect	Martie 2023	Prof. Mirăuți Simona Prof. Solovăstru Loredana Prof. Popescu Elena Prof. Pintilei Alina	●Formarea și organizarea echipei de proiect ●Stabilirea activităţilor
2.	**„Calitatea aerului”**	Clasele V-VIII Clasele a IV-a și a III-a	Martie 2023	Prof. Mirăuți Simona Prof. Popescu Elena Specialist Agenția pentru Protecția Mediului Prof. Pintilei Alina Cojghiceanu Mona Prof. Huțu Dana	●Fotografii
3.	**„Specii de plante”**	Clasele V-VIII Clasele a IV-a și a III-a	Martie 2023	Prof. Mirăuți Simona Prof. Popescu Elena Specialist	●Fotografii

				Agenția pentru Protecția Mediului Prof. Pintilei Alina Prof. Huțu Dana	
4.	**„Deșeuri”**	Clasele V-VIII Clasele a IV-a și a III-a	Martie 2023	Prof. Mirăuți Simona Prof. Popescu Elena Specialist Agenția pentru Protecția Mediului Prof. Pintilei Alina Prof. Huțu Dana Cojghiceanu Mona	●Fotografii
5.	**„Protecția naturii”**	Clasele V-VIII Clasele a IV-a și a III-a	Martie 2023	Prof. Mirăuți Simona Prof. Popescu Elena Specialist Agenția pentru Protecția Mediului Prof. Pintilei Alina Prof. Huțu Dana Cojghiceanu Mona	●Fotografii
6.	**„Acte de reglementare”**	Clasele V-VIII Clasele a IV-a și		Prof. Mirăuți Simona Prof. Popescu	●Fotografii

		a III-a		Elena Specialist Agenția pentru Protecția Mediului Prof. Pintilei Alina Prof. Huțu Dana Cojghiceanu Mona	

Prezentarea modalităţii de monitorizare și de evaluare a rezultatelor proiectului:

- ✓ întocmirea unui album cu fotografii ce cuprinde aspecte ale proiectului;
- ✓ aplicarea de chestionare, în vederea evaluării proiectului.

Descrierea rezultatelor așteptate ca urmare a implementării proiectului:

- ♦ plăcerea copiilor de a face fotografii, activități practice;
- ♦ dezvoltarea fizică armonioasă și întărirea sănătății prin desfășurarea unor activități practice;
- ♦ dezvoltarea simțului artistic.

Activități de promovare, mediatizare și de diseminare realizate în timpul implementării proiectului și după încheierea acestuia:

- mediatizarea se va face prin intermediul revistei școlii, site-ul școlii, facebook-ul școlii;
- întocmirea albumelor cu aspecte din proiect, realizarea unei expoziții.

Sustenabilitatea proiectului: continuitatea va fi asigurată prin modificarea și completarea grupului-ţintă, prin atragerea și a altor copii, prin diversificarea activităţilor care promovează dragostea față de natură, prin valorificarea rezultatelor obţinute.

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR
RECUPERĂRII RĂMÂNERII ÎN URMĂ LA MATEMATICĂ

Prof. Boiciuc Zanfirica
Școala Gimnazială Miron Costin Suceava

Nr. crt.	Obiective	Activități	Termen	Rezultate așteptate
1.	Interpretare personală a programei şcolare	Lectura personalizată a programei şcolare	Septembrie	Traseu educațional optim pentru situația concretă a fiecărei clase de elevi
2.	Identificarea unităţilor de învăţare	Stabilirea temelor pentru unităţile de învăţare	Septembrie	Conținuturi ale învățării abordate
3.	Conceperea și elaborarea planificării	Distribuirea timpului pe unităţi de învăţare în funcție de particularităţile de vârstă şi individuale ale elevilor	Septembrie	Parcurgerea ritmică a materiei
4.	Dinamizarea învățării	Diversificarea metodelor de învăţare, a modurilor şi formelor de organizare a lecţiei, a situaţiilor de învăţare (centrate pe activitate, centrate pe elev, centrate pe conținuturile învățării)	Permanent	Demers activ de învățare Învățare eficientă
5.	Structurarea procesului de cunoaştere/ formarea şi disciplinarea gândirii elevului	Utilizarea eficientă a manualului Diversificarea ofertei educaţionale	Permanent	Parcurgerea învăţării într-un demers personalizat
6.	Exersarea comunicării specifice matematicii	Scrierea de către elevi a noțiunilor esențiale și	Periodic	Prelucrarea de către elevi a informaţiilor

		prezentarea colegilor de clasă		esenţiale din lecţie
7.	Gestionarea eficientă a timpului	Minimizarea notițelor elevilor	Permanent	Elevii concentrați asupra esenţialului
8.	Dezvoltarea gândirii critice la elevi	Integrarea în predare a sarcinilor de lucru	Periodic	Învățare eficientizată
9.	Utilizarea metodelor specifice altor discipline	Organizarea unor lecţii centrate pe astfel de metode	Periodic	Fructificarea potenţialul unor elevi care au alt profil de învăţare decât cel logico-matematic.
10.	Valorificarea diferitelor tipuri de inteligență	Recunoașterea dificultă-ţilor cu care se confruntă elevii în obţinerea unei înţelegeri adevărate, a anumitor obiecte de studiu şi concepte importante. Luarea în considerare a diferenţelor în plan mental dintre diferite persoane şi, pe cât posibil, adresarea unei varietăţi foarte largi de elevi.	Permanent	Tratarea diferenţiată folosind metode de învăţare activă
11.	Atingerea scopului evaluării elevilor	Realizarea evaluării printr-o gamă cât mai largă de metode, care pot evidenţia gradul de formare/dezvoltare a competenţelor dezirabile	Periodic	Evaluarea progre-sului înregistrat de elevi şi calitatea activităţilor didactice desfăşurate
12.	Monitorizarea progresului școlar	Întocmirea unui catalog de observare sistematică	Periodic	Progres constatat
13.	Fixarea deprinderilor dobândite	Exersarea de către elevi prin activitate individuală	Permanent	Folosirea eficientă a temei pentru acasă

		a deprinderilor dobândite în timpul activităţii în şcoală		
14.	Îmbunătățirea rezultatelor elevilor	Aplicarea de metode şi instrumente cât mai variate de evaluare Alternarea metodelor de evaluare spontane (examinare orală, lucrări neanunţate) cu metode planificate	Permanent	Folosirea evaluării pentru îmbunătăţirea performanţelor elevilor
15.	Preîntâmpinarea problemelor legate de limbaj şi vocabular	Stimularea elevilor să abordeze sarcini variate, chiar dacă acestea apar în contexte neobişnuite. Determinarea conştientizării de către elevi că aceleaşi exerciţii şi probleme pot apărea în diferite forme. Utilizarea cât mai frecvent a denumirii şi/sau definiţiilor echivalente. Propunerea de enunţuri discutabile	Permanent	Înţelegerea conţinutul unui test adresat elevilor indiferent de forma în care este prezentat
16.	Depistarea erorilor pe care elevii le fac în mod frecvent	Anticiparea erorilor frecvente pentru a avea deja conturate modalităţi de remediere Construirea de exemple şi contraexemple şi stimularea elevilor să facă ei astfel de propuneri	Permanent	Eliminarea erorilor frecvente
17.	Abordarea nuanţată a tratării diferenţiate	Diversificarea actului didactic până la	Permanent	Răspunderea nevoilor fiecărui

		individualizare		elev
18.	Asigurarea/implementarea programului de recuperare/aprofundare	Activităţi adaptate nivelului de competenţă dovedit de acesta în cadrul evaluării curente şi sumative - activitate independentă orientată de către profesor - temă suplimentară pentru acasă - atribuirea de sarcini de lucru adecvate nivelului de competenţe dobândite de fiecare elev prin învăţare, nivel certificat în urma evaluării curente şi/sau sumative - rezolvarea de exerciţii de antrenament sau exerciţii de dezvoltare	Când este cazul	Îmbunătăţirea rezultatelor fiecărui elev
19.	Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru învăţarea matematicii	Alegerea, formularea şi prezentrea problemelor propuse cu atenție Propunerea de probleme relevante din punctul de vedere al elevului (să fie legate de activitatea cotidiană, să pornească de la un fapt cunoscut, familiar, sau să aibă utilitate practică, probleme-joc, probleme distractive) Implicarea elevului în rezolvarea problemelor	Permanent	Elevi interesați și motivați

POZIȚIA RĂDĂCINILOR ECUAȚIEI DE GRADUL DOI CU COEFICIENȚI REALI

Prof. Ioan-Florin Bugari
Colegiul Național „C. D. Loga” Caransebeș

Prezenta lucrare este destinată cercurilor de matematică sau pregătirii examenelor de admitere în învățământul superior.

Considerăm ecuația de gradul doi

$$(1) \qquad ax^2 + bx + c = 0,$$

unde $a, b, c \in \mathbb{R}, a \neq 0$. Ecuației (1) îi atașam trinomul $x \to P(x) = ax^2 + bx + c$.

În funcție de valoarea discriminantului vom decide dacă soluțiile noastre sunt reale sau complexe.

Cazul 1. $\Delta = b^2 - 4ac \geq 0$, soluțiile sunt reale și egale cu $x_{1,2} = \frac{-b \pm \sqrt{\Delta}}{2a}$, adică punctele $(x_1, 0)$ și $(x_2, 0)$ aparțin graficului trinomului P, grafic ce are ca axă de simetrie dreapta $x = -\frac{b}{2a}$.

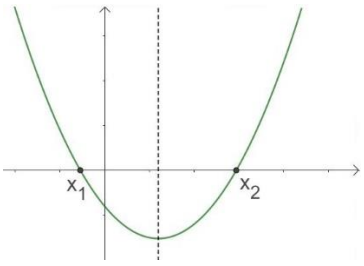

$a > 0$

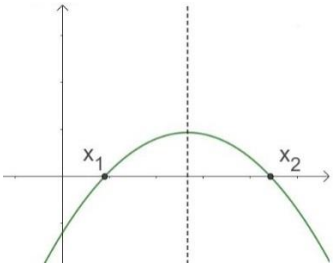

$a < 0$

Graficul trinomului P, pentru $x_1 \neq x_2$.

Cazul 2. $\Delta < 0$, soluțiile sunt complexe conjugate $x_{1,2} = \frac{-b \pm i\sqrt{-\Delta}}{2a}$, adică punctele $\left(-\frac{b}{2a}, \frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}\right)$ și $\left(-\frac{b}{2a}, -\frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}\right)$ aparțin graficului trinomului P și sunt situate pe axa de simetrie a

acestuia. În plus, cum vârful parabolei corespunzătoare trinomului P este dat de $P\left(-\frac{b}{2a}\right) = -\frac{\Delta}{4a}$, ținând cont că $\pm\frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}$ aparține intervalului $\left[-\left|\frac{\Delta}{4a}\right|, \left|\frac{\Delta}{4a}\right|\right]$, deducem următoarele situații:

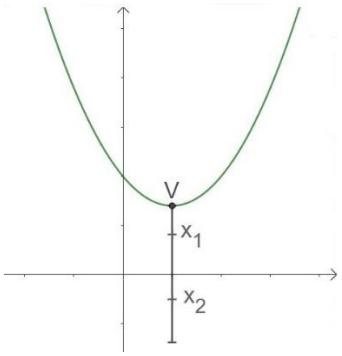

$a > 0$

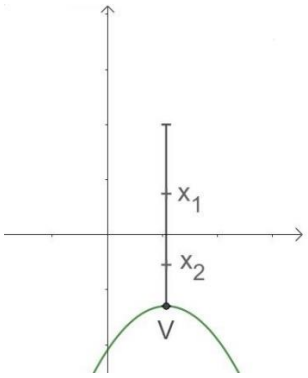

$a < 0$

Graficul trinomului P, pentru $\Delta < 0$

Problema poziției rădăcinilor ecuației de gradul doi este destul de clară atâta timp cât coeficienții a, b și c nu depind de unul sau mai mulți parametri. În continuare voi prezenta câteva exemple în care coeficienții a, b, c depinde de un parametru real m.

Exemplul 1. Se dă ecuația

$$(m^2 + 1)x^2 - (2m + 1)x + 1 = 0,$$

unde m este un parametru real.

1. Să se discute natura rădăcinilor în funcție de m.
2. Să se determine m, astfel încât rădăcinile să fie opuse.
3. Să se determine m, astfel încât rădăcinile să fie inverse una alteia.
4. Să se arate că rădăcinile reale sunt cuprinse în intervalul $(-1; 1]$.
5. Să se determine m, astfel încât rădăcinile complexe să fie situate în interiorul cercului cu centrul în origine și de rază $\frac{1}{\sqrt{2}}$.

Rezolvare:

1. Cum $\Delta = 4m - 3$, deducem că pentru $m < \frac{3}{4}$ ecuația are rădăcini complexe, pentru $m = \frac{3}{4}$ ecuația are o rădăcină reală dublă, iar pentru $m > \frac{3}{4}$ ecuația are două rădăcini reale diferite.

2. Ne dorim ca rădăcinile să fie opuse, adică $x_1 = -x_2$ sau $x_1 + x_2 = 0$, ceea ce implică $\frac{2m+1}{m^2+1} = 0$.

Cum $m \in \mathbb{R}$, deducem $m = -\frac{1}{2}$, iar ecuația noastră se scrie astfel:

$$5x^2 + 4 = 0,$$

iar rădăcinile sunt egale cu $x_{1,2} = \pm\frac{2i}{\sqrt{5}}$.

3. De această dată ne dorim ca rădăcinile să fie inverse, adică $\frac{x_1}{x_2} = 1$ sau $x_1x_2 = 1$, ceea ce este echivalent cu $\frac{1}{m^2+1} = 1$, de unde obținem $m = 0$ și ecuația noastră se scrie:

$$x^2 - x + 1 = 0,$$

iar soluțiile sunt date de $x_{1,2} = \frac{1\pm i\sqrt{3}}{2}$.

4. Notăm cu $P(x) = (m^2 + 1)x^2 - (2m + 1)x + 1$, trinomul asociat ecuației noastre.

Astfel următoarele condiții sunt necesare:

i. $-\frac{\Delta}{4a} < 0$

ii. $a \cdot P(-1) > 0$

iii. $a \cdot P(1) > 0$

iv. $-1 < -\frac{b}{a} < 1$

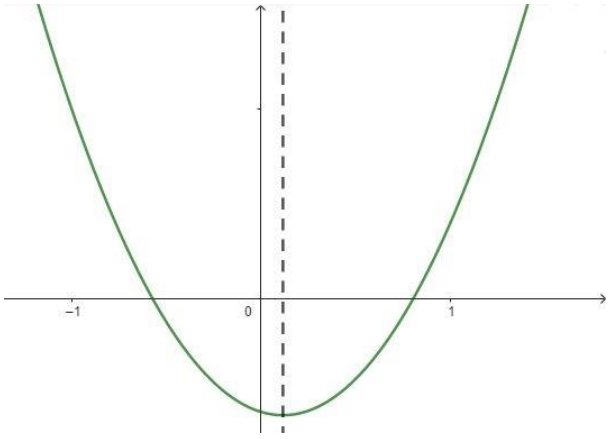

Cum ne dorim să studiem poziția rădăcinilor reale și diferite, este obligatoriu ca $\Delta > 0$, deci condiția i. este îndeplinită.

Pentru ii și iii este necesar să studiem valorile trinomului P în punctele $x = -1$ și $x = 1$. Astfel $P(-1) = m^2 + 1 + 2m + 1 + 1 = (m + 1)^2 + 2 > 0$ și $P(1) = (m - 1)^2 > 0$. Ținând cont că $a > 0$, obținem condițiile ii și iii. Cum $-1 < \frac{2m+1}{2(m^2+1)} < 1$, obținem condiția iv este îndeplinită și demonstrația se încheie.

5. Notăm cu $P(x) = (m^2 + 1)x^2 - (2m + 1)x + 1$, trinomul asociat ecuației noastre.

În această situație avem de impus două condiții, prima condiție trebuie să ne asigure că rădăcinile sunt complexe, iar cea de-a doua că se află în cercul centrat în origine de rază $\frac{1}{\sqrt{2}}$:

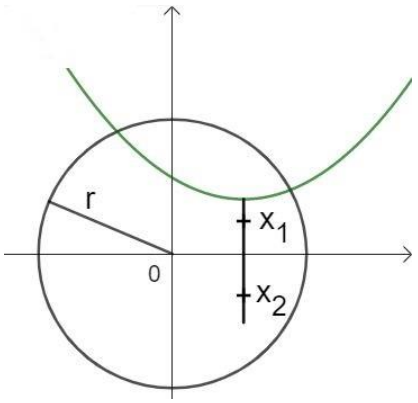

i. $\Delta < 0$

ii. $\left(-\frac{b}{2a}\right)^2 + \left(\frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}\right)^2 < r^2$

Din i obținem $4m-3<0$, deci $m<\frac{3}{4}$. Condiția ii, este echivalentă cu $\frac{1}{m^2+1}<\frac{1}{2}$, de unde obținem $m\in(-\infty,-1)\cup(1,\infty)$. Din i + ii, găsim soluția $m\in(-\infty,-1\ )$.

Exemplul 2. Să se studieze pozițiile rădăcinilor reale ale ecuației

$$(m^2-1)x^2-2(2m+1)x-m(m+2)=0,\ \ m\in\mathbb{R},$$

în raport cu numărul 2.

Rezolvare: Discriminantul este egal cu $\Delta=4(m^2+m+1)^2$, de unde obținem rădăcinile ecuației

$$x_1=\frac{-m}{m+1},\qquad x_2=\frac{m+2}{m-1},\qquad m\in\mathbb{R}\backslash\{\pm1\}.$$

Prima dată vom studia ce se întâmplă dacă $m=-1$ sau $m=1$. În ambele cazuri obținem ecuația de gradul întâi $2x+1=0$, care are rădăcina $x_0=-\frac{1}{2}<2$. În continuare studiem comportamentul rădăcinilor x_1 și x_2 în raport cu 2:

$$x_1-2=\frac{-(3m+2)}{m+1},\qquad x_2-2=\frac{-(m-4)}{m-1},\qquad m\in\mathbb{R}\setminus\{-1;1\}.$$

m	$-\infty$		-1		$-\frac{2}{3}$		1	4	∞
x_1-2	$-$		$+$	0	$-$		$-$	$-$	$-$
x_2-2	$-$		$-$	$-$	$-$		$+$	0	$-$

Ținând cont de calculele făcute până acum, putem afirma următoarele:

- ✓ Ecuația propusă are rădăcini reale pentru orice $m\in\mathbb{R}$.
- ✓ Poziția acestor rădăcini în raport cu numărul 2 este următoarea:
  - $m\in(-\infty,-1)\cup\left(-\frac{2}{3},1\right)\cup(4,\infty)\Rightarrow x_1<2;x_2<2$
  - $m\in\{-1;1\}\Rightarrow x_0=-\frac{1}{2}<2$
  - $m\in\left(-1,-\frac{2}{3}\right)\Rightarrow x_2<2<x_1$
  - $m=-\frac{2}{3}\Rightarrow x_2<2=x_1$
  - $m\in(1,4)\Rightarrow x_1<2<x_2$
  - $m=4\Rightarrow x_1<2=x_2.$

Dacă urmărim cu atenție calculele din exemplul anterior, observăm că ele au fost simplificate datorită faptului că am putut scrie discriminantul ca un pătrat perfect. Dacă nu putem

face acest lucru, atunci metoda prezentată poate fi destul de complicată, depinzând de problema studiată, din acest motiv putem opta pentru următoarea metodă.

Considerăm funcția $f:\mathbb{R}\to\mathbb{R}, f(x)=ax^2+bx+c, (a,b,c\in\mathbb{R}, a\neq 0)$, și $\xi\in\mathbb{R}$, astfel încât $f(\xi)\neq 0$. Fie x_1 și x_2 rădăcinile ecuației atașate. Cu aceste notații putem face următoarele afirmații:

A. Dacă $x_1<\xi<x_2$ atunci $af(\xi)<0$ și reciproc.

B. Dacă $\xi\notin[x_1,x_2]$ atunci $af(\xi)>0$ și reciproc (presupunând că $x_1<x_2$).

Afirmația B o putem înțelege fie $\xi<x_1$, fie $x_2<\xi$. Ținând cont că $x_1<\frac{x_1+x_2}{2}=-\frac{b}{2a}<x_2$, concluzionăm următoarele:

$$(1.1)\quad x_1\le x_2<\xi\Leftrightarrow\begin{cases}\Delta\ge 0\\ af(\xi)>0\\ -\dfrac{b}{2a}<\xi\end{cases};\qquad (2.1)\quad x_1<\xi<x_2\Leftrightarrow\begin{cases}\Delta>0\\ af(\xi)<0\end{cases};$$

$$(3.1)\quad \xi<x_1\le x_2\Leftrightarrow\begin{cases}\Delta\ge 0\\ af(\xi)>0\\ \xi<-\dfrac{b}{2a}\end{cases}.$$

Exemplul 3. Să se determine valorile parametrului real m, astfel încât ecuația

$$(m-2)x^2+2(3m-8)x-(m-4)=0,$$

să admită cel puțin o rădăcină în intervalul $I=(-\infty;1]$.

Rezolvare: Dacă $m=2$, ecuația se scrie $-2x+1=0$, iar soluția acesteia $x_0=\frac{1}{2}\in I$. Dacă $m\neq 2$, atunci $\Delta=8(m-3)(5m-12)$, iar condiția $\Delta\ge 0$ ne implică

$$m\in\left(-\infty;\frac{12}{5}\right]\cup[3;\infty)\setminus\{2\}.$$

Punând condiția $\Delta\ge 0$, ecuația noastră va avea două rădăcini x_1 si x_2. Considerăm $x_1\le x_2$, atunci ecuația admite cel puțin o rădăcină în intervalul I, dacă sunt îndeplinite condițiile $1.1-3.1$. În continuare, notăm $f(x)=(m-2)x^2+2(3m-8)x-(m-4)$ și $\xi=1$.

Cazul 1.1: $x_1\le x_2<1\Leftrightarrow\begin{cases}\Delta\ge 0\\ (m-2)f(1)>0\\ \frac{8-3m}{m-2}<1\end{cases}\Leftrightarrow\begin{cases}m\in\left(-\infty;\frac{12}{5}\right]\cup[3;\infty)\setminus\{2\}\\ m\in(-\infty;2)\cup\left(\frac{7}{3};\infty\right)\\ m\in(-\infty;2)\cup\left(\frac{5}{2};\infty\right)\end{cases}\Leftrightarrow$

$$\Leftrightarrow m\in(-\infty;2)\cup[3;\infty).$$

Cazul 2.1: $x_1 < 1 < x_2 \Leftrightarrow \begin{cases} \Delta > 0 \\ (m-2)f(1) < 0 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} m \in \left(-\infty; \frac{12}{5}\right) \cup (3; \infty) \setminus \{2\} \\ m \in \left(2; \frac{7}{3}\right) \end{cases} \Leftrightarrow m \in \left(2; \frac{7}{3}\right).$

Cazul 3.1: De această dată condiția din enunț (să avem cel puțin o rădăcină în intervalul I) ne transformă cazul 3.1 în $1 \in \{x_1; x_2\}$, adică $f(1) = 0$, de unde obținem $m = \frac{7}{3}$.

În concluzie, ecuația noastră are cel puțin o rădăcină în intervalul I, dacă și numai dacă

$$m \in \left(-\infty; \frac{7}{3}\right] \cup [3; \infty).$$

Observăm din aceste exemple că problema stabilirii poziției rădăcinilor unei ecuații de gradul doi, cu coeficienți ce depind de un parametru real, este destul de dificilă, indiferent de metoda aleasă. Avem un volum de muncă sporit, pentru că este necesar să verificăm toate situațiile legate de poziția rădăcinilor și un număr dat, sau chiar un interval dat (situați în care volumul de muncă se dublează). Ca alternativă, depinde de problema dată, putem opta pentru următoarele transformări:

Observația 1: Presupunem că $x, y \in \mathbb{R}$, astfel încât $y = x - \xi$, unde ξ este un număr real fixat. Completăm tabelul de variație a semnului variabilei y în funcție de valorile lui x:

x	$-\infty$		ξ		$+\infty$
y		$-$	0	$+$	

Din tabelul de mai sus putem concluziona:

$$x < \xi \Leftrightarrow y < 0; \quad x = \xi \Leftrightarrow y = 0; \quad x > \xi \Leftrightarrow y > 0.$$

Astfel problema stabilirii pozițiilor valorilor variabilei x, față de numărul ξ, se identifică cu problema stabilirii semnului variabilei y.

Observația 2: Presupunem că $x, y \in \mathbb{R}$, astfel încât $y = \frac{x-\alpha}{x-\beta}$, unde $\alpha \neq \beta$ sunt numere reale, arbitrar fixate. Fie $\alpha < \beta$, completăm tabelul de variație a semnului variabilei y în funcție de valorile lui x:

x	$-\infty$		α		β		$+\infty$
y		$+$	0	$-$	|	$+$	

Din tabelul de mai sus putem concluziona:

$$x \in (\alpha; \beta) \Leftrightarrow y < 0; \quad x = \alpha \Leftrightarrow y = 0; \quad x \notin [\alpha; \beta] \Leftrightarrow y > 0.$$

Astfel problema stabilirii pozițiilor valorilor variabilei x, față de numerele α și β, se identifică cu problema stabilirii semnului variabilei y.

Bibliografie:

1. Georgescu-Buzău, Eremia și Onofraș, Eugen, *Metode de rezolvare a problemelor de matematică în liceu*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983
2. Udriște, Constantin și Bucur, Constantin, *Probleme de matematici și observații metodologice*, Editura Facla, Timișoara, 1980.

METODE INOVATIVE DE EVALUARE
TESTE DOCIMOLOGICE

Prof. Adrian Florin Marcu

Palatul Copiilor Târgu Jiu

Procesul de evaluare şi notare impune o tratare unitară. Pe baza informaţiei de care dispune, profesorul îi încadrează pe cei examinați într-o anumită categorie: buni, mediocri, slabi. În timpul examinării, evaluatorul culege noi informaţii, care confirmă sau nu informaţiile anterioare.

Adesea, la profesori, se manifestă o tendinţă involuntară pentru a reduce distanţa dintre nota prestaţiei respective şi notele anterioare. Se poate ajunge la situaţii când la un elev „bun", greşelile să fie trecute cu vederea, iar pentru elevul „slab" să se contabilizeze riguros. Se poate întâmpla ca în procesul de evaluare să apară divergenţe de notare, când acelaşi produs şcolar este notat diferit de profesori diferiți sau de acelaşi examinator, când apreciază la momente diferite.

În articol sunt prezentate considerații generale asupra evaluării, în particular în ceea ce privește testul docimologic și modul de alcătuire a unui test docimologic de către profesor, cu recomandarea ca asemenea teste să fie concepute și realizate aproape la toate disciplinele, pentru obișnuirea elevilor cu lucrul la asemenea teste, în vederea pregătirii lor pentru evaluările naționale.

O etapă în realizarea procesului de evaluare a elevilor este notarea lor. Ştiinţa care se ocupă de problemele examinării şi notării este docimologia, care analizează ştiinţific modurile

de notare, variabilitatea notării la examinatori diferiţi şi la acelaşi examinator, factorii subiectivi ai notării, precum şi mijloacele menite să contribuie la asigurarea obiectivităţii examinării.

Având în vedere necesitatea evaluării cât mai complete şi corecte, printr-un ansamblu complex de sarcini de lucru, am conceput o structură de test de evaluare, test docimologic, pe baza căreia am realizat, pentru fiecare clasă de gimnaziu în parte, câte un test pe fiecare semestru.

Testul cuprinde 5 grupe de itemi. Prima grupă cuprinde itemi obiectivi cu alegere multiplă, format din 10 întrebări cu răspunsuri la alegere din trei variante, pentru fiecare răspuns corect acordând 3 puncte, în total 30 pentru această grupă. Grupa a doua cuprinde itemi obiectivi de tip pereche, fiind necesară stabilirea legăturilor dintre 5 noţiuni, fiecare valorând 4 puncte, în total 20. Grupa a treia, formată şi ea din itemi obiectivi, cu alegere duală însă, este alcătuită din 5 enunțuri, pentru care trebuie stabilit valoarea de adevăr, respectiv adevărat sau fals, fiecare răspuns corect valorând 2 puncte, în total 10 puncte pentru această grupă. A patra grupă, cu itemi subiectivi, se axează pe înţelegerea şi explicarea sensului, înţelesului unei noţiuni, constând în explicarea, definirea a două noţiuni, fiecare de 5 puncte, în total 10 puncte pentru această grupă. Ultima grupă, a cincea, se bazează pe itemi semiobiectivi cu răspuns scurt de completare, în care se cere completarea a 4 enunţuri, fiecare valorând 5 puncte, în total 20 pentru această grupă.

Se acordă din oficiu 10 puncte, ajungând astfel la un total de 100 de puncte, corespunzătoare notei 10 (zece), obţinute prin împărţirea la zece a punctajului maxim realizat.

Nota pentru fiecare elev în parte se va determina prin împărţirea punctajului realizat la 10, urmând ca nota finală să fie rotunjită în sus, de la cinci zecimi. Astfel se utilizează relaţia: *nota = punctaj obținut / 10*

Bibliografie:

1. Jurcău, N., *Pedagogie*, Editura UT PRES, Cluj-Napoca, 2004
2. Jurcău, N., *Psihologia educaţiei*, Editura UT PRES, Cluj-Napoca, 2006
3. Tibor, H.S. Revista *Experienţe didactice*, ITeach, 2016

FIȘE DE LUCRU ADAPTATE PENTRU COPIII CU CES
LIMBA ENGLEZĂ, CLASA A V-A

Prof. Ganea Georgiana
Școala Gimnazială „Elena Cuza”, Piatra Neamț

I. Match-Potriviți:

1

2

3

4

5

6

7

8

She has got a beautiful hat .....
She has got a long dress. .....
I have got a sweater. .....
She has got glasses. .....

She has got a short dress. .....
He has got glasses. .....
She has got shoes. .....
He has got a hat. .....

II. Look and name the room.Use the words: bedroom, living room, hall, kitchen and bathroom.

Priviți și numiți camera. Folosiți cuvintele: bedroom, living room, hall, kitchen and bathroom.

What room is it?

It is the …… It……..

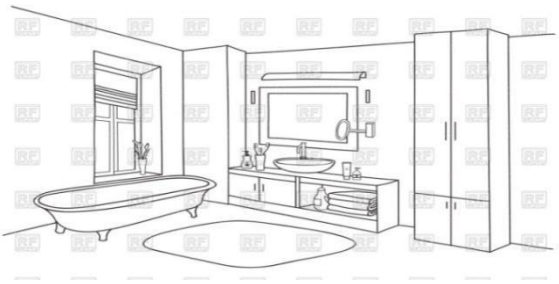

It…… ……..

……..

III. Read and match - Citiți și potriviți:

I eat fruit. I drink juice. I eat vegetables. I drink tea. I eat meat.

IV. Listen and choose the correct word.-Ascultați și alegeți cuvântul corect:

https://www.youtube.com/watch?v=P9neXoIsgqI My Family | Stories for Kids in English | Present Simple Story

1. My dad likes to swim / read.

2. My mom likes to swim / cook.

3. My brother likes to play football /basketball.

4. My sister likes to cook / play football.

5. My grandpa likes to read / swim.

6. My grandma likes to read / sing/

7. I like to play / cook.

ROLUL CREATIVITĂȚII ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

Prof. Andreea Maria Enache

Școala Gimnazială „Basarab I“, Curtea de Argeș

Educația timpurie este o perioadă crucială în dezvoltarea copiilor, oferindu-le o bază solidă pentru învățare și creștere ulterioară. Creativitatea reprezintă un element esențial în educația timpurie, deoarece îi ajută pe copii să-și dezvolte gândirea critică, imaginația, abilitățile sociale și emoționale.

Creativitatea stimulează abilitățile cognitive ale copiilor în mod semnificativ. Prin intermediul jocului și al activităților creative, copiii sunt încurajați să gândească în mod independent, să rezolve probleme și să găsească soluții noi. Astfel, își dezvoltă abilitățile de analiză și sinteză a informațiilor, ceea ce le va fi de folos în învățarea pe tot parcursul vieții.

Educația timpurie este o perioadă în care copiii își dezvoltă abilitățile sociale și emoționale fundamentale. Creativitatea îi ajută să-și exprime emoțiile, să-și dezvolte empatia și să înțeleagă perspectiva celor din jur. Prin colaborarea în activități creative, copiii învață să lucreze în echipă, să

comunice eficient și să rezolve conflictele în mod constructiv. Aceste abilități sociale și emoționale sunt esențiale pentru relațiile lor viitoare și pentru succesul în societate.

Creativitatea în educația timpurie contribuie la crearea unui mediu de învățare plăcut și motivant. Copiii sunt mai angajați în activități creative, deoarece le oferă posibilitatea de a explora, descoperi și experimenta într-un mod interactiv și personal. Prin implicarea în procesul creativ, copiii devin mai motivați să învețe și să-și dezvolte abilitățile. Activitățile creative îi stimulează să își asume riscuri, să încerce lucruri noi și să-și depășească limitele. Astfel, creativitatea în educația timpurie susține dorința de a învăța și de a explora în mod continuu.

Jocul este un element central al creativității în educația timpurie. Prin intermediul jocului liber și structurat, copiii își dezvoltă imaginația, abilitățile motorii și sociale. Jocul stimulează creativitatea prin provocarea copiilor să găsească soluții, să creeze propriile scenarii și să-și exprime ideile într-un mediu sigur și non-judecat. Prin joc, copiii își exersează abilitățile de planificare, rezolvare a problemelor și colaborare, care le vor fi de folos în toate aspectele vieții lor.

Educatorii și părinții joacă un rol crucial în promovarea creativității în educația timpurie. Ei trebuie să ofere un mediu stimulativ și să-i încurajeze pe copii să-și exprime liber ideile și gândurile. Prin furnizarea de materiale creative, prin organizarea activităților variate și prin susținerea explorării individuale, educatorii și părinții pot contribui la dezvoltarea abilităților creative ale copiilor.

Copiii mici sunt curioși și deschiși la explorare. Prin oferirea de oportunități pentru a explora mediul înconjurător și pentru a experimenta cu diferite materiale și activități, se stimulează creativitatea lor. Aceasta poate include desenul, pictura, modelajul, jocul imaginativ și alte activități care încurajează gândirea nonconformistă și inovația.

Creativitatea implică și abilitatea de a gândi critic și de a rezolva probleme. În educația timpurie, se pot oferi provocări și întrebări deschise care încurajează copiii să găsească soluții inovatoare și să-și exprime ideile. Acest proces le dezvoltă abilitatea de a aborda problemele din mai multe perspective și de a găsi soluții creative.

Este important să se creeze un mediu în care copiii să se simtă în siguranță să-și exprime gândurile, ideile și emoțiile lor. Prin promovarea individualității și respectarea diversității de abordări, se dezvoltă creativitatea și se construiește încrederea copiilor în propriile abilități.

Creativitatea poate fi încurajată și dezvoltată prin colaborare și comunicare. Activitățile de grup și jocurile în echipă le permit copiilor să lucreze împreună, să-și împărtășească ideile și să le dezvolte în mod colectiv. Aceasta îi ajută să învețe să asculte și să se inspire reciproc, să colaboreze și să creeze soluții inovatoare.

Jocul liber și imaginativ este esențial pentru dezvoltarea creativității în educația timpurie. Prin oferirea de timp și spațiu pentru jocul liber, copiii își dezvoltă imaginația, abilitățile de rezolvare a problemelor și capacitatea de a-și exprima ideile într-un mod neîngrădit.

Pentru a cultiva creativitatea în educația timpurie, este important să se aprecieze efortul și progresul copiilor, descurajând ideea de perfecțiune sau de răspunsuri „corecte" în mod rigid. În schimb, se poate încuraja gândirea inovatoare, încercarea de noi abordări și rezolvarea problemelor în mod original. Prin aprecierea efortului și încurajarea progresului, copiii învață să își exprime ideile fără teamă de greșeală și să aibă încredere în propria creativitate.

Un mediu bogat în resurse și materiale diverse stimulează creativitatea copiilor. Acestea pot include materiale de artă, jucării educative, cărți, instrumente muzicale și alte obiecte care îi inspiră să exploreze și să creeze în moduri diferite.

Pentru a promova creativitatea în educația timpurie, este important să se integreze activități creative în curriculum. Acestea pot fi încorporate în diverse domenii, cum ar fi matematica, știința, limbajul sau educația fizică. Astfel, copiii vor învăța să aplice gândirea creativă în diferite contexte și vor vedea legăturile dintre creativitate și alte aspecte ale învățării.

În concluzie, creativitatea are un rol vital în educația timpurie, contribuind la dezvoltarea integrală a copiilor. Prin stimularea explorării, gândirii critice, exprimării individuale, colaborării și jocului liber, copiii învață să gândească în mod inovator, să rezolve probleme și să-și exprime ideile într-un mod original. Cultivarea creativității în această etapă a educației are un impact pe termen lung asupra dezvoltării cognitive, emoționale și sociale a copiilor.

Creativitatea reprezintă un pilon important în educația timpurie, având un impact semnificativ asupra dezvoltării copiilor. Prin implicarea activă a educatorilor și a părinților, creativitatea poate fi încurajată și dezvoltată într-un mod eficient și benefic pentru copii.

Bibliografie:

1. Păunescu, C., *Creativitate și inteligență emoțională,* Editura Polirom, Iași, 2007
2. Radu, R. & Pintea, S., *Creativitatea în psihoterapie: O perspectivă cognitiv-comportamentală*. Editura Universității din Oradea, Oradea, 2017
3. Talpău, L., *Educația pentru creativitate: Abordări teoretice și practice*. Editura Polirom, Iași, 2012
4. Vârgă, L., *Psihologia creativității*. Editura Universității din București, București, 2010

PROIECT DIDACTIC

Prof. Gherghinoiu Adina-Raluca
Liceul Tehnologic Bâlteni, Gorj

DATA:

CLASA: a V-a

ARIA CURRICULARĂ: Matematică şi Ştiinţe ale Naturii

DISCIPLINA: BIOLOGIE

UNITATEA DE ÎNVĂŢARE: „Ecosisteme terestre naturale“

SUBIECTUL LECŢIEI: „Pădurea”

TIPUL LECŢIEI: Asimilarea şi indentificarea cunoştinţelor specifice factorilor abioticii şi biotici în cadrul unui ecosistem de pădure.

COMPETENȚE GENERALE:

1. Explorarea sistemelor biologice, a proceselor și a fenomenelor, cu instrumente și metode științifice

2. Comunicarea adecvată în diferite contexte științifice și sociale

3. Rezolvarea unor situații-problemă din lumea vie, pe baza gândirii logice și a creativității

4. Manifestarea unui stil de viață sănătos într-un mediu natural propice vieții

COMPETENŢE SPECIFICE VIZATE:

1.1. Extragerea informațiilor din texte, filme, tabele, desene, scheme, ca surse pentru identificarea caracteristicilor unor sisteme biologice, a unor procese și fenomene

2.2. Utilizarea adecvată a terminologiei specifice biologiei în comunicarea orală și scrisă.

3.2. Utilizarea unor algoritmi cunoscuți în investigarea lumii vii

COMPETENȚE DERIVATE / OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Elevii pot fi capabili :

C1. să recunoasă principalele tipuri de păduri (conifere şi foioase);

C2. să identifice factorii abiotici și biotici dintr-un ecosistem de pădure (conifere şi foioase);

C3. să stabilească diferenţele dintre cele două grupe de păduri;

C4**.** să explice importanţa pădurii;

C5. să descopere și să realizeze lanțuri trofice din pădure.

STRATEGII DIDACTICE:

a. METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, observaţia, exerciţiul, jocul didactic, metoda ciorchinelui.

b. MIJLOACE DE ÎNVĂŢĂMÂNT: imagini cu arbori aparţinând celor două tipuri de păduri, imagini cu animale, manuale digitale, ghicitori, fişe de lucru, filmulețe, rebus-Didactic, Jambooard, Quizzis.

c. FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală, pe echipe – online pe platforma G Suite Classroom, Meet.

d. EVALUARE: quizzis.

DURATA: 45 de minute

Bibliografie:

1. Programa şcolară – anexa nr.2 la O.M.E.N. nr. 3393/28.02.2017
2. Ciobanu, Mariana, *Didactica ştiinţelor biologice*, Editura Didactică şi Pedagogică, București, 2008
3. Lazăr, Viorel; Nicolae, Mariana, *Lecția-formă de bază a organizării procesului de predare-învățare-evaluare la disciplina biologie*, Editura Arvens, Craiova, 2007
4. Lazăr, Viorel, Metode utilizate în predarea biologiei, Editura Arvens, Craiova, 2009

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Evenimentele lecţiei	**Competențe derivate/ Timp**	**Activitatea profesorului**	**Activitatea elevilor**	**Metode/ mijloace**
1. MOMENT ORGANIZATORIC/ VERIFICAREA CUNOȘTINȚELOR	2 min.	Notează absenții (dacă este cazul). Reactualizează cunoștințele: Verificarea temei: „Care este importanța vrăbiuțelor ?” Răspunsul este extras din *Povestea vrăbiilor*.	Elevii răspund la întrebări.	conversația

2. CAPTAREA ATENȚIEI - ANUNŢAREA LECŢIEI NOI	C1 3 min.	Distribuie Rebusul - Nu întâmplător am discutat despre „Pădure”, deoarece astăzi la ora de biologie vom învăţa despre un alt ecosistem terestru – natural: PĂDUREA. - În cadrul acestei lecţii va trebui să definiţi pădurea, să identificaţi principalele tipuri de păduri; să recunoaşteţi diferite specii de arbori, să numiţi vieţuitoarele care trăiesc în pădurea de conifere/foioase, să explicaţi importanţa pădurii și să realizați lanțuri trofice.	Elevii completează rebusul, obținând termenul PĂDUREA: Elevii notează titlul în caiete – *Pădurea*.	observația, conversația Rebus – platforma DIDACTIC
3. DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII	C1,C2, C3, C4, C5 30 min.	Pădurea de conifere: https://www.youtube.com/watch?v=4Uk1wkVfZ6Q Pădurea de foioase: https://www.youtube.com/watch?v=u7xyelWbmgo Împarte elevii în 5 grupe. Distribuie tabla virtuală, explică, dirijează învățarea și rulează imagini, manual online, filmuleț importanța pădurilor:	Ascultă, observă, răspund, extrag și notează noțiunile specific cerințelor.	conversația Ciorchinele filmulețe imagini fișe de lucru Jamboard

		https://www.youtube.com/watch?v=fS2NKzPwVZk		
4. FIXAREA ȘI CONSOLIDAREA CUNOȘTINȚELOR	C1,C2, C3, C4, C5 5 min.	Completează schema cu asemănările și deosebirile dintre cele două tipuri de păduri.	Elevii ajută la completarea noțiunilor specifice pentru fiecare tip de pădure în parte.	Fișă de lucru pe Jamboard
5. EVALUAREA CUNOȘTINȚELOR PREDATE	C1,C2, C3, C4, C5 5 min.	Profesorul îndrumă elevii, îi notează la final.	Elevii completează testul Quizizz. https://quizizz.com/admin/quiz/604ce350440209001bb9e32e/p%C4%83durea	Test Quizizz

SCHEMA LECȚIEI

PĂDUREA (ECOSISTEM TERESTRU NATURAL)

Pădurile pot fi: - de foioase
- de conifere
- mixte

	PĂDUREA DE FOIOASE **(arborii își pierd frunzele toamna)** **DEAL, CÂMPIE**	**PĂDUREA DE CONIFERE** **(florile=conuri)** **MUNTE**
BIOTOPUL	- altitudini: 100-1200m - temp. medie anuală: 6-8 grade C - sol: brun de pădure și cenușiu - lumina: redusă vara, puternică primăvara	- altitudini 1200-1800 - 3-5 grade C - sol: podzol brun - lumina: redusă, păduri întunecoase
BIOCENOZA	**Plante ierboase:** brânduşe, toporaşi, mușchi, licheni, ciuperci **Arbori:** stejar, mesteacăn, fag, frasin, tei, arţar, alun, cer etc. **Arbuşti:** măceş, mur, soc. **ANIMALE**	**Plante ierboase:** ferigă, ciuperci, mușchi, licheni **Arbori:** brad, molid, pin. **Arbuşti:** coacăz, afin, merişor. **ANIMALE** **Nevertebrate:** viespia, omida păroasă a molidului

	Nevertebrate: insecte (croitor, cărăbuș) **Vertebrate:** păsări (ciocănitoare, bufniță, cuc) Mamifere (mistreț, vulpe, căprioară, iepure, lup)	**Vertebrate:** mamifere (ursul, veverița, jderul, capra neagră), păsări (cocoşul de munte, vulturul), reptile (şopârla de munte)

Importanţa pădurii:

- împrospătează aerul, sursă de oxigen;
- loc de agrement;
- adăpost pentru animale;
- sursă de hrană pentru animale, om;
- lemnul este important pentu confecţionarea diverselor obiecte (mobilă, instrumente muzicale).

Rebusul:

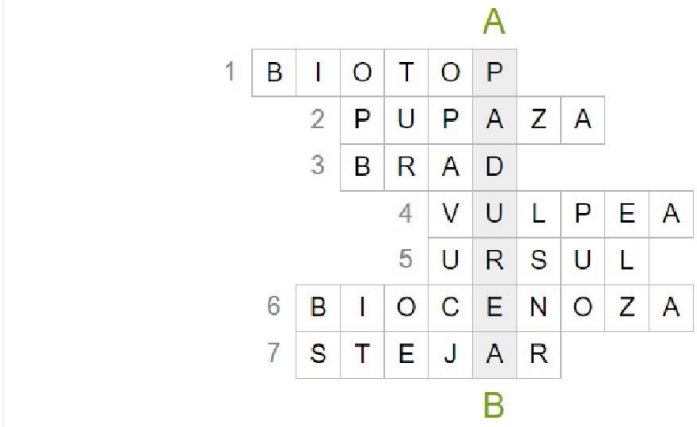

1. CUPRINDE TOTALITATEA FACTORILOR FĂRĂ BIAȚĂ(ABIOTICI).

2. COLORATĂ ȘI MOȚATĂ DE NICĂ DIN TEI FURATĂ.

3. UN COPAC VERDE SI FALNIC, FĂRĂ ROADE, TOTUȘI DARNIC, INTRĂ-N CASĂ DE CRĂCIUN, ÎNCĂRCAT CU CE-I MAI BUN.

4. UMBLĂ DÂNSA PRIN GRĂDINI CĂUTÂND MEREU GĂINI.

5. UMBLĂ SINGUR PRIN PĂDURE CĂUTÂND MIERE ȘI MURE.

6. CUPRINDE TOTALITATEA FACTORILOR CU VIAȚĂ(BIOTICI).

7. UN COPAC CU TRUNCHIUL GROS, PENTRU MULTI E DE FOLOS GHINDA, CARE-I FRUCTUL LUI, E HRANA MISTREȚULUI.

ABORDAREA PEDAGOGICĂ A ACTIVIZĂRII. PROFILUL PRACTICILOR DIDACTICE ACTIVIZANTE ÎN DEZVOLTAREA GÂNDIRII CRITICE LA PREȘCOLARI

Prof. înv. preșc. Simona Tanase
Grădinița cu Program Prelungit „Sf.Sava", Iași

Activizarea subiecților educației reprezintă „o paradigmă de mare actualitate în pedagogia contemporană, indiferent de vârsta acestora, fiind în strânsă legătură cu paradigma învățământului centrat pe educat." (Bocoș, 2013, p. 60)

Instruirea activă și interactivă a reprezentat întotdeauna o temă de autentică modernitate în gândirea pedagogică, evidențiind complexitatea și dinamica învățării, precum și necesitatea studierii analitice a individului care învață, cu toate particularitățile sale, ca element central al propriei învățări.

Activizarea reprezintă un proces evolutiv, complex, sistematic și dinamic, care angajează întregul potențial psihofizic al subiecților cunoașterii, respectiv un sistem de procese cognitive, afective, voliționale și biologice, a căror pondere este diferită, în funcție de configurația contextului educațional. Practic, activizarea urmărește realizarea unei învățări și formări active și interactive, în care cel care învață să se implice efectiv, intens, profund și integral, cu toate dimensiunile personalității sale.

Are loc o reconsiderare, o transformare a rolului pe care îl deține elevul – din obiect al educației, el devine obiect și subiect al educației, coparticipant activ și conștient la propria formare și devenire. Cu alte cuvinte, elevii înșiși se află în centrul procesului curricular, în centrul procesului de (re)construcție a propriilor cunoștințe și a propriei cunoașteri.

Didactica modernă abordează și analizează activizarea într-o viziune sistemică. Astfel, activizarea reprezintă rezultatul unui sistem de factori specifici procesului de învățământ, care influențează direct sau indirect procesul de formare al elevilor, punerea în practică a diverselor modalități, strategii, metode și tehnici didactice, concepute în conformitate cu obiectivul educațional al activităților didactice.

În demersurile de activizare, se recomandă (Bocoș, 2013) a se avea în vedere câteva aspecte principiale:

- ✓ conștientizarea deplină a mesajului educațional de către elevi;

- ✓ asigurarea unui raport optim între potențialul intern al elevilor și solicitările și stimulările externe;
- ✓ implicarea deplină a subiecților învățării, respectiv implicarea lor activă și interactivă din punct de vedere cognitiv/intelectual, afectiv-motivațional și psihomotoriu;
- ✓ asigurarea comunicării intrapersonale (a elevului cu sine însuși), cultivarea reflecției personale, exersarea strategiilor reflexive și a gândirii reflexive și exploratorii;
- ✓ asigurarea unei medieri pedagogice flexibile, care să facă apel la modalități diverse de diferențiere a activității elevilor.

A activiza subiecții educației înseamnă (Fig.2):

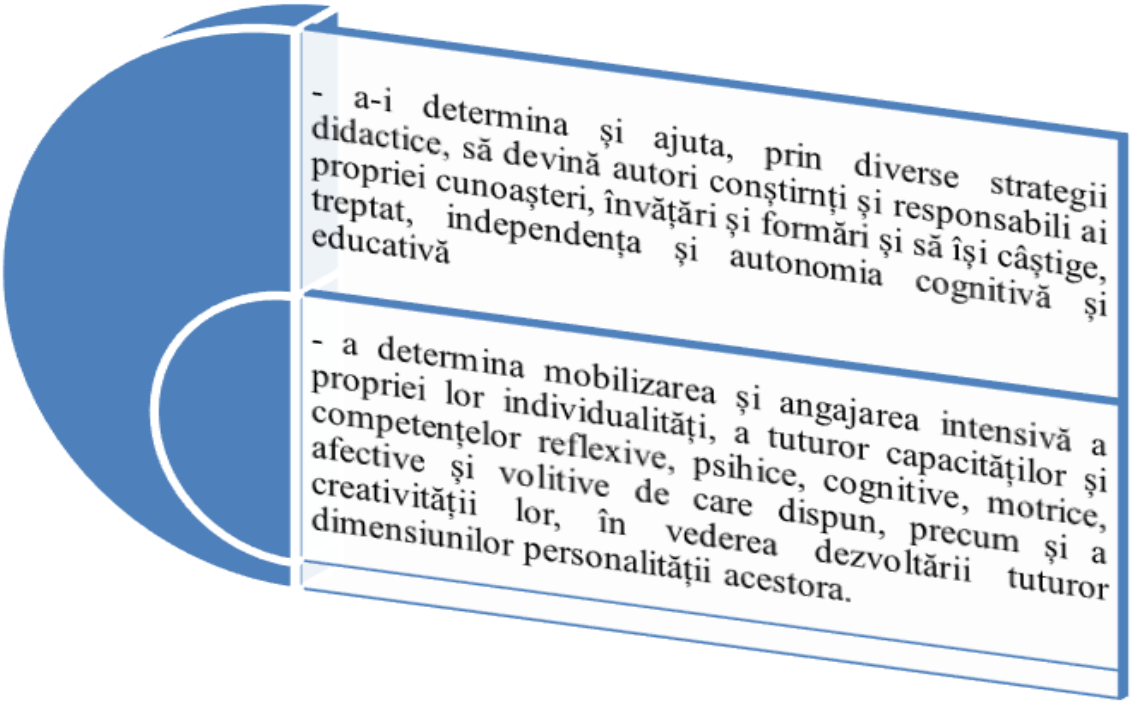

Fig.2. *Activizarea subiecților educației* (Bocoș, 2013)

Învățământul activ este de tip modern, formativ. Premisa de la care se pornește este implicarea activă, interactivă și creativă a elevilor cu întregul lor potențial intelectual, fizic, afectiv-motivațional. Instruirea interactivă urmărește elaborarea de noi structuri cognitive/intelectuale, acționale, afective, motivaționale și volitionale operaționale. Așadar, activizarea reprezintă „un rezultat al procesului de învățământ, un mijloc și, deopotrivă, o premisă a unei instruiri și formări eficiente". (Bocoș, 2013, p.64)

Abordarea pedagogică a activizării

Pedagogia modernă, interactivă conferă activizării elevilor, respectiv stimulării participării lor active și interactive în procesul curricular, statutul de *rezultat didactic dezirabil, urmărit,*

premisă, mijloc și rezultat pentru *o instrucție calitativ superioară, principiu didactic*. Acest principiu mizează pe valorificarea caracterului activ al conștiinței individuale a elevului, ceea ce se constituie o premisă a câștigării statutului de subiect al educației, precum și a autonomiei cognitive și educative. Se evidențiază, astfel, importanța proceselor cognitive și metacognitive realizate de aceștia pentru dezvoltarea lor cognitivă și metacognitivă și pentru accelerarea acestei dezvoltări.

Acțiunea practică este cea care asigură stimularea, susținerea și controlarea operațiilor gândirii, intervenind o (inter)relație și (inter)dependență între acțiunile interne și cele externe.

Participarea activă, interactivă și creativă la procesul de învățare reprezintă atât o sursă, cât și un rezultat al dezvoltării lor cognitive și metacognitive. Consecința în planul didactic este că participarea activă, interactivă și creativă a elevilor este determinată de natura și nivelul proceselor și funcțiilor psihice implicate (gândire, memorie, limbaj, motivație, afectivitate, creativitate) și de calitățile activizatoare ale designului educațional și ale situațiilor de învățare create.

Profilul practicilor didactice activizante

În instruirea interactivă, relația didactică este dimensionată în jurul a patru poli: profesorul, elevul, colegii și conținuturile curriculare; în legătură cu fiecare dintre acești poli se poate dezvolta o reflecție didactică, adică integrarea conținuturilor curriculare în raporturile care se stabilesc între profesor, elev și colegi. Abordările și practicile didactice specifice sunt construite tocmai prin analizarea acestor raporturi care se stabilesc între cei patru poli, și nu prin analizarea lor independentă.

Așadar, cele patru categorii de variabile care intervin în analizarea relației didactice specifice instruirii active sunt:

- variabile referitoare la conținuturile învățării, care fac posibilă întâlnirea dintre profesor-elevi;
- variabile referitoare la profesor;
- variabile referitoare la elev;
- variabile referitoare la colegii cu care elevul interacționează.

Niciuna dintre aceste variabile nu este predominantă ca importanță, deoarece nu este justificată abordarea unilaterală. Ceea ce caracterizează o situație didactică este tocmai „solidaritatea funcțională a celor patru categorii de variabile.” (Bocoș, 2013,p.82).

Exemple de metode și tehnici de dezvoltare a gândirii critice

Înlocuirea metodelor tradiţionale de predare-învăţare cu unele metode noi, numite *metode ale gândirii critice*, bazate pe principiile învăţării active, este unul dintre aspectele mult discutate pe scena învățământului românesc. Aceste metode pun elevul în situaţia de a descoperi singur informaţia, iar informaţia astfel descoperită este reţinută mai uşor şi pentru o perioadă mai lungă.

Pentru a familiariza cadrele didactice cu aceste metode active de predare, un număr însemnat de autori și pedagogi au avut inițiativa publicării de materiale și ghiduri metodice, care să vină în ajutorul tuturor cadrelor didactice din România care sunt realmente interesate de echiparea subiecților învățării cu cele necesare cunoașterii realității care îi înconjoară.

Amintim câteva dintre metodele și tehnicile cele mai cunoscute care au rol în formarea/ dezvoltarea gândirii critice atât la cei mici, cât și la elevii de pe celelalte nivele de învățământ: Cubul, Ciorchinele, Știu-Vreau să știu-Am învățat, Diagrama Venn, tehnica Lotus, Cvintetul, Gândiți-Lucrați în perechi-Comunicați, Mozaicul, Turul galeriei etc.

Procesul formării și dezvoltării gândirii critice a elevilor are la bază ideea că *orice învățare, pentru a fi eficientă și durabilă*, trebuie să pornească de la *experiența cognitivă și de viață a elevilor* (ceea ce ei știu sau cred că știu) *și să stimuleze participarea activă și implicarea personală a acestora în rezolvarea de probleme.* Strategiile dezvoltării gândirii critice promovează un nou mod (model) de predare-învățare: modelul constructivist, care subliniază rolul și importanța proceselor de interogare și explorare-descoperire a celui care învață; cunoștințele nu sunt date în mod obiectiv, ci ele se construiesc prin participarea și implicarea elevilor, în mod independent sau în colaborare cu cu alții. Ei se (re)descoperă și atribuie noi sensuri și semnificații cunoștințelor și activităților, conferindu-le astfel, o valoare personală. Acest lucru favorizează învățarea autentică, eficientă și durabilă. Accentul nu cade atât pe cunoștințe ca produs, ca rezultat, cât, mai ales, pe procesul care le-a făcut posibile. Elevul învață cum să învețe, cum să utilizeze adecvat cunoștințele și abilitățile de care dispune pentru a rezolva probleme noi, din ce în ce mai diverse și mai dificile. Astfel, el are sentimentul și convingerea utilității și eficienței cunoștințelor și a capacităților sale, pe care le poate utiliza adecvat în situații diverse.

Este nevoie să schimbăm abordarea prin care informația ajunge la copil. Subiect activ al învățării, acesta trebuie implicat în activități de cunoaștere concepute în contexte activizante, care să ofere ocazia de a exersa acest tip de gândire, spre a pune în mișcare date, cunoștințe, deprinderi care să poată fi transferate în contexte noi formale, informale, nonformale. Astfel, copiii vor fi mai reflexivi și mai raționali în fața provocărilor pe care le întâlnesc în viața școlară sau personală.

Lumea în care trăim se schimbă și odată cu ea și educația. Sursele de informare pentru copii se multiplică, încât pentru cei atrași de nou, de spectaculos, una pare mai atractivă decât alta. Copiii, în joaca lor de zi cu zi, aduc din lumea lor comportamente, idei, probleme noi; ei primesc, prin diverse canale/surse, prea multe informații pe care nu le rețin și nu au nici capacitatea de selecție a acestora. Cu alte cuvinte, cei mici trebuie să deprindă a citi lumea într-o „cheie" potrivită vârstei, cu ajutorul căreia să deschidă noi căi spre orizontul descoperirii și al cunoașterii. Această „cheie" nu este altceva decât gândirea critică cu abilitățile și dispozițiile sale.

Intervine aici educatorul care, în contextul provocărilor moderne ale educației, nu mai poate fi un simplu orator, ci un facilitator pe calea cunoașterii. Acesta poate „stârni” și dezvolta spiritul critic al celor mici, echipându-i cu trăsăturile necesare unui gânditor critic.

Împreună, zi de zi, educatorul și copilul pot dezvolta și afirma trăsăturile specifice gândirii critice dacă, în activitatea de la grupă, nu pierd niciun moment să exploreze, să se întrebe, să adreseze întrebări și să găsească răspunsuri, să învețe împreună, în contexte și cu instrumente/ strategii adecvate.

Bibliografie:

1. Bocoș, M. D., *Instruirea interactivă. Repere metodologice și axiologice*, Polirom, Iași, 2013

2. Bontaș, I., *Pedagogie,* Editura All, București, 1996

3. Cerghit, I., *Metode de învăţământ* .: Editura Didactică şi Pedagogică, București, 1980

4. Dumitru, I. A., *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă,* Editura de Vest, Timișoara, 2000

5. Georgescu, D., *Curriculum Național. Planul-cadru de învățământ pentru învățământul preuniversitar,* Editura Trithemius, București, 1978

UNITATE ÎN DIVERSITATE

Prof. Sas Cristina

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”, Timișoara

Ziua de 10 mai a fost una specială, deoarece școala noastră a organizat un concurs inedit în care protagoniștii au fost elevi cu sau fără dizabilități, care au lucrat în echipă pentru a promova în acest fel respectul, toleranța și prietenia, oferind astfel tuturor copiilor, părinților și cadrelor didactice, un exemplu de acceptare a diversității.

Clasa pregătitoare a fost reprezentată cu mult entuziasm de doi elevi, unul dintre ei având dizabilități, care au format o echipă unită și care s-au completat și sprijinit într-un mod admirabil și demn de aprecierea colegilor, dar și a doamnei lor învățătoare.

Sunt fericită să am în colectivul clasei mele copii care încă de la această vârstă au înțeles cât de important este să cultivăm o relație de prietenie sinceră cu toți colegii noștri.

Apreciez implicarea părinților în acest proces de conștientizare a diversității și toleranței și, în mod deosebit, țin să îmi exprim respectul și admirația față de un părinte devotat, o mamă dedicată total și necondiționat copilului ei, cu care am făcut echipă bună pe tot parcursul acestui an școlar. Feedback-ul inserat mai jos, primit din partea dumneaei, cu ocazia desfășurării acestui concurs, ne onorează și ne încurajează să inițiem în continuare astfel de acțiuni.

„Doresc să mulțumesc întregii echipe care s-a implicat în realizarea concursului IES7 SPECIAL.

Concursul a fost conceput cu cea mai mare grijă și dedicare, organizatorii au fost atenți la emoțiile și nevoile fiecărui copil, ceea ce a fost pentru mine, ca și mamă prezentă la concurs, o încântare să văd.

Toți cei din organizare au fost drăguți, bucuroși și emoționați în același timp și s-au implicat mult în fiecare etapă care trebuia parcursă.

Ordinea în care s-au ales sarcinile a fost bine concepută:

- s-a trecut prin engleză;

- apoi jaloane și aruncat cu mingea.

Încă o parte frumoasă a fost faptul că au avut galeria formată din colegii de școală.

După aruncatul cu mingea la coș și prin inele s-a trecut iar la o parte de gândire și exerciții. Aici a fost în continuare muncă de echipă și prin echipă, pe lângă colegul fiului meu, o includ pe învățătoarea de sprijin, care a fost lângă el pe tot parcursul concursului și care s-a implicat încă de la începutul anului școlar în tot ceea ce înseamnă integrare în școală, îi mulțumesc din nou.

S-a continuat apoi cu partea de mișcare: jaloane cu mingea, mersul prin roți și rostogolirea roații de mașină și s-a încheiat cu un set de aruncare a cercului pe jaloane.

La sfârșitul concursului toată lumea părea să se simtă tare bine. Am urcat apoi cu băieții în clasă, unde au fost întâmpinați cu aplauze de către echipa minunată de colegi pe care Dna. învățătoare a reușit să o închege într-un fel în care nici nu puteam spera. Țin să îi mulțumesc pentru tot și prin tot mă refer la răbdare, dedicare, implicare, susținere și mult mai mult de atât.

Mă simt norocoasă și binecuvântată că fiul meu este în acest cadru minunat care se numește: Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria“.

EDUCAȚIA PENTRU MEDIU

Prof. Andreescu Anda Marina
Școala Gimnazială Nicolae Romanescu, Craiova

Sentimentul responsabilității devine foarte important atunci când discutăm despre acțiunile sustenabile. De aceea, elevii necesită implicare de la vârste fragede, cu scopul sensibilizării viitorilor tineri, capabili să acționeze cu un impact pozitiv semnificativ asupra deciziilor societății.

Profesorii care doresc să susțină activități legate de protecția mediului înconjurător trebuie încurajați. Aceștia ar trebui să discute la clasă, fără restricții, despre schimbările climatice, pentru a identifica abilitățile transferabile pe care grupul le poate oferi fiecărui elev interesat de această tematică.

Din fericire, profesorii de astăzi pot găsi o mulțime de resurse gratuite de pe site-uri de specialitate precum https://www.saptamanaverde.edu.ro/ro. Resursele disponibile pe platformă au fost propuse de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, Ministerul Educației și de organizații cu experiență în domeniul educației pentru mediu și climă. Profesorii pot consolida înțelegerea de către elevi a fenomenelor ce duc la schimbări climatice și a protecției ecologice prin organizarea sau găzduirea de proiecte educative care încurajează învățarea în aer liber. Activitățile de succes încep prin educarea elevilor despre probleme. Construind ecosisteme în miniatură pe terenurile școlii sau înscriindu-se pentru curățarea unei străzi, elevii vor învăța să se mândrească cu lumea din jurul lor, vor căpăta simțul apartenenței și vor deveni capabili de a-și împărtăși cunoștințele cu ceilalți. Dezvoltarea conceptului ecologic constă în integrarea criteriilor de protecție a mediului pe parcursul activităților susținute într-un ciclu de învățământ, cu scopul principal de a anticipa și de a minimiza impactul negativ asupra mediului. Între obiectivele educației ecologice trebuie să se regăsească promovarea unui comportament ecologic responsabil, efectuarea unor schimbări pe termen lung ale atitudinilor elevilor față de conservare și natură și furnizarea de cunoștințe ecologice de bază.

Combaterea eficientă a schimbărilor climatice necesită un efort global, iar acțiunile pentru mediu se bazează, în mare măsură, pe o înțelegere aprofundată a problemei și pe capacitatea de a-i convinge pe alții că trebuie făcut ceva.

Educația pentru mediu poate promova, de asemenea, gândirea critică, comunicarea și abilitățile de rezolvare a problemelor. Acest lucru este deosebit de important astăzi, deoarece elevii trebuie să fie capabili să evalueze impactul pe termen lung al politicilor sociale, economice și ecologice.

Ținând cont de aceste aspecte, putem identifica trăsăturile educației ecologice în școală: elevilor li se indică idei noi și căi de orientare în viitoarea carieră, li se cere în mod conștient să aplice înțelegerea unor concepte în diferite discipline, să valorifice creativitatea în moduri noi, să colaboreze și să realizeze conexiuni transcurriculare, să exerseze în spațiul fizic, elevii sunt invitați să aplice cunoștințele curriculare în exercitarea pasiunilor lor deoarece fiecare este unic și prezintă interese distincte. Predarea diferențiată și abordarea rezultatelor din mai multe unghiuri de învățare este utilă pentru a se asigura că fiecare elev are șansa să experimenteze conceptele într-o formă care îi este accesibilă.

Educația pentru mediu poate influența factorii de decizie de mâine și poate îmbunătăți înțelegerea publicului asupra schimbărilor climatice, cu condiția ca această tematică să nu fie văzută ca o problemă „politică" partizană.

Părinții, de asemenea, pot avea o influență asupra comportamentelor copiilor. Locurile de joacă naturale, precum cele construite din materiale durabile și obiecte reutilizate, pot fi medii perfecte pentru a discuta despre protecția mediului și importanța gestionării resurselor Pământului. Trăirea unui stil de viață sustenabil acasă poate fi o parte importantă a educației pentru mediu a copiilor. Părinții își pot ajuta copiii să înțeleagă importanța durabilității prin reducerea amprentei de carbon a casei lor împreună, prin implementarea și practicarea obiceiurilor ecologice în locuință. Activitățile simple, cum ar fi reciclarea mobilierului, compostarea resturilor de mâncare, precum și colectarea selectivă, ajută la reducerea propriilor emisii și promovează simțul responsabilității față de mediu.

La fel ca într-un ecosistem, în care procesele sunt înlănțuite și fiecare organism face parte dintr-un întreg, în educația ecologică trebuie urmărită împletirea cunoștințelor astfel încât elevii să poată fi capabili să le aplice în cât mai multe domenii.

Bibliografie:

1. Programa școlară pentru disciplina opțională *Educație ecologică și de protecție a mediului*, pentru învățământ preșcolar, primar, gimnazial, aprobat prin Ordinul ministrului Nr. 1862 / 30.08.2007
2. Smith, Gregory A., Williams, Dilafruz R., *Ecological Education in Action: On Weaving Education, Culture, and the Environment*, State University of New York Press, New York, 1999
3. https://books.google.ro
4. https://www.saptamanaverde.edu.ro/ro
5. https://isjbotosani.ro/wp-content/uploads/2021/01/Educatie-ecologica-si-de-protectie-a-mediului_-prescolar_primar_gimnazial-1.pdf

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. preșcolar Tălmaciu Claudia Mirela
Grădinița cu Program Prelungit ,,Floare de colț", Brad

Nivel de vârstă: 5-6 ani, Nivel II, grupa mare

Tema anuală: *Când, cum și de ce se întâmplă?*

Tema proiectului/săptămânii: ,,Fructe dulci și aromate"

Domeniul experiențial: Știință

Disciplina: Cunoașterea mediului

Tema activității: ,,Coșul cu fructe de toamnă"

Mijloc de realizare: joc didactic

Dimensiuni ale dezvoltării: relații, operații și deducții logice în mediul apropiat

Comportamente vizate:

1.5. Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente şi metode specifice

Tipul activității: consolidare de cunoștințe, priceperi si deprinderi

Scopul activității: consolidarea cunoștințelor copiilor cu privire la fructele de toamnă cunoscute

Obiective operaționale:

O1 - să-și consolideze cunoștințele referitoare la fructele de toamnă;

O2 - să denumească fructele de toamnă cunoscute;

O3 - să descrie însușirile caracteristice ale fructelor de toamnă (formă, culoare, gust, miros etc.);

O4 - să recunoască fructele de toamnă cu ajutorul gustului și al mirosului;

O5 - să mânuiască materialele puse la dispoziție;

O6 - să participe activ și cu interes la activitate.

Sarcina didactică: recunoașterea, denumirea și descrierea caracteristicilor fructelor de toamnă.

Regulile jocului: Educatoarea numește câte un copil care va alege un fruct, va recunoaște, va denumi și va descrie fructul respectiv, va recunoaște cu ajutorul gustului și al mirosului fructele de toamnă, va răspunde corect la ghicitori.

Elemente de joc: surpriza, bagheta magică, închiderea și deschiderea ochilor, aplauze.

Strategia didactică:

Metode și procedee: explicația, demonstrația, conversația, exercițiul, problematizarea.

Resurse materiale: coșul cu fructe, bagheta magică, eșarfă, jetoane cu fructe de toamnă, stimulente.

Forma de organizare: individual, frontal.

Etapele activității	**Conținutul științific**	**Strategii didactice**		**Evaluare (instrumente și indicatori)**
		Metode și procedee	**Mijloace de învățământ**	
I. Moment organizatoric	a) Organizarea spațiului educaţional: - Aerisirea sălii de grupă. - Se amenajează spațiul educaţional şi se pregătește materialul necesar pentru buna desfășurare a activității. b) Organizarea colectivului de preșcolari: - Copiii vor fi aşezați pe pernuțe în formă de semicerc.			
II. Captarea atenției	Educatoarea cântă împreună cu copiii „Bate vântul frunzele”, după care vor descoperi împreună surpriza care se află pe masă – un coș cu fructe de toamnă (mere, pere, struguri, nuci, prune, gutui, piersici) și o baghetă magică trimisă de Zâna Toamnă.	Conversația Surpriza	Coșul cu fructe, bagheta magică	Stimularea interesului pentru activitate
III. Anunțarea temei și a obiectivelor operaționale	Dragi copii, astăzi la activitatea noastră ne vom juca un joc foarte frumos care se numește „Coșul cu fructe de toamnă”. Zâna Toamnă ne-a trimis coșul cu fructe și bagheta magică ca să ne roage să o ajutăm să recunoască, să denumească și să descrie pe rând fructele din coș, pentru că singură nu se descurcă.	Explicația		Frontal

IV. Dirijarea învățării	a) Explicarea și demonstrarea jocului: Cu ajutorul baghetei magice, educatoarea numește un copil care va alege un fruct, îl va denumi și va spune ceva despre el (formă, mărime, gust, miros, cum îl consumăm etc.). Ex: Mărul – are formă rotundă, este roșu, are gust dulce acrișor, miros parfumat, din el se face compot, dulceață, plăcintă, îl culegem din livadă. b) Jocul de probă: Pentru a vedea dacă au înțeles regulile jocului, se va desfășura un joc de probă. c) Jocul propriu-zis: Se execută jocul propus până la epuizarea materialelor.	Explicația Demonstra-ția Exercițiul Explicația Exercițiul	Un coș cu fructe Bagheta magică	Evaluare formativ-continuă
V. Obținerea performanței	d) Complicarea jocului: *Varianta I:* Educatoarea va alege un copil tot cu ajutorul baghetei magice, îl va lega la ochi cu o eșarfă și îi va da să guste și să miroasă un fruct. Copilul va trebui să recunoască cu ajutorul gustului și al mirosului fructul respectiv. Jocul se repetă de 5, 6 ori. *Varianta II:* Educatoarea le va spune copiilor câteva ghicitori despre fructe, iar copiii vor recunoaște fructul descris de ghicitoare. „Rotunjoare, colorate, În cămară sunt păstrate Și cu ele curățate, Faci plăcinte minunate.” (Merele)	Explicația Problematiza-rea Exercițiul Conversația Exercițiul	Coșul cu fructe Bagheta magică O eșarfă	Evaluare formativ-continuă

	,,Balon dezumflat, Galben, colorat, Are mustăcioară Și se cheamă...” (Para) ,,E zemoasă, parfumată Și mereu e îmbrăcată Cu o hăinuță plușată.” (Piersica) ,,Acrișoare sunt și bune, Brumării li se mai spune Și la fiert dacă se pun, Faci cel mai gustos magiun.” (Prunele) ,,Miezul doar e de mâncat, Coaja e de aruncat Și în sac se pot păstra, Sparte doar se pot mânca.” (Nucile) ,,Pe arac înfășurați, Ciorchinii stau, doar să-i luați.” (Strugurii)			
VII. Evaluarea performanței	Educatoarea le împarte copiilor jetoane cu fructe de toamnă. Atunci când educatoarea le va arăta un jeton cu un fruct, toții copiii care au fructul respectiv pe jeton se vor ridica în picioare, arătând jetonul respectiv.	Explicația Exercițiul	Jetoane cu fructe de toamnă	Evaluare orală
VIII.Încheierea activității	Voi face aprecieri asupra modului de desfășurare a activității, a comportamentului copiilor în timpul activității. Voi acorda copiilor stimulente din partea Zânei Toamna – medalioane cu fructe de toamnă.	Aprecieri verbale Aplauze	Stimulente	

Bibliografie:

1. *Curriculum pentru învățământul preșcolar*, Editura Didactica Publishing House, 2009
2. Ezechil, Liliana; PăișI Lăzărescu, Mihaela, *Laborator preșcolar*, Editura V&I Integral, București, 2002
3. *Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educația timpurie*, 2019
4. Trif, Letiția, *Pedagogia învățământului preșcolar și primar*, Editura Eurostampa, Timișoara, 2008

Robotics and STEAM in Education
- diseminare participare curs Erasmus+ -

Prof. Călinoiu Adriana
Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova

În perioada 03-07. 04. 2023 am participat, în Nicosia, Cipru, la cursul Erasmus+ *Robotics and STEM in Education.*

Erasmus+ este programul UE pentru educație, formare, tineret și sport. Sprijină prioritățile și activitățile definite în contextul Spațiului european al educației, în Planul de acțiune pentru educația digitală și în Agenda pentru competențe în Europa. Erasmus + oferă oportunități de mobilitate și cooperare în educația și formarea profesională, educația școlară (inclusiv îngrijire și educația timpurie), educația pentru adulți, sectorul tineretului și domeniul sportului.

Participarea la curs a fost posibilă prin proiectul Erasmus+ de educație a adulților „Inteligența artificială, motivație și accesibilitate în școlile militare”, care este implementat la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova.

Robotics and STEM in Education este un curs de formare care promovează rolul și contribuția roboticii și a tehnologiei, ingineriei, matematicii și științei (STEM) în învățare. Acesta își propune să ofere participanților cadrul teoretic al STEM și să îi implice în activități de învățare bazate pe proiecte prin robotică.

Cursul le oferă participanților posibilitatea de a experimenta prin activități practice modul în care pot fi integrate aplicațiile STEM în activități educative și în lecții, dar și de a crea o nouă viziune asupra propriilor capacități ca profesori/formatori STEM.

Cursul ne-a oferit posibilitatea de a ne dezvolta competențele digitale în domeniul programării roboților, dar ne-a oferit și idei prin care putem folosi roboții pentru a implica elevii în activități care să le dezvolte imaginația, abilitățile de construcție, memoria etc.

Cursul are rolul de a ne pregăti pentru lumea digitală prin dezvoltarea abilităților secolului 21 (lucru în echipă, rezolvare de probleme, inovare, management de proiect, programare, abilități de comunicare și abilități cognitive legate de analize și abilități sintetice, gândire, creativitate și gândire critică).

Acest curs se adresează tuturor celor care doresc să-și îmbunătățească cunoștințele în Robotică și S.T.E.M. în educație.

În cadrul cursului am explorat diferite tehnici și am înțeles ce înseamnă STEM/STEAM/STREAM, pentru a obține o perspectivă asupra studiilor de caz și a exercițiilor practice despre cum să încorporăm predarea STEAM în curriculumul actual la diferite grupe de vârstă. Au fost discutate instrumentele de management al clasei și abordările de la clasă din secolul 21, centrate pe elev.

STEAM este o abordare educațională a învățării care folosește Știința, Tehnologia, Ingineria, Artele și Matematica. Educația STEAM contribuie la îmbunătățirea motivației elevilor, la dezvoltarea abilităților cognitive, la rezolvarea de probleme și la stimularea gândirii critice, precum și la formarea abilităților necesare pentru obținerea și menținerea unei profesii în secolul XXI.

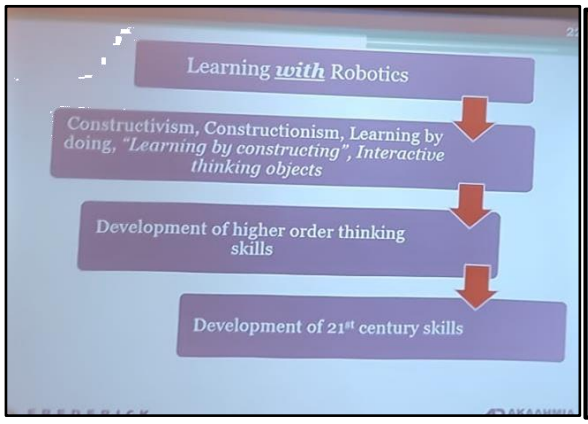

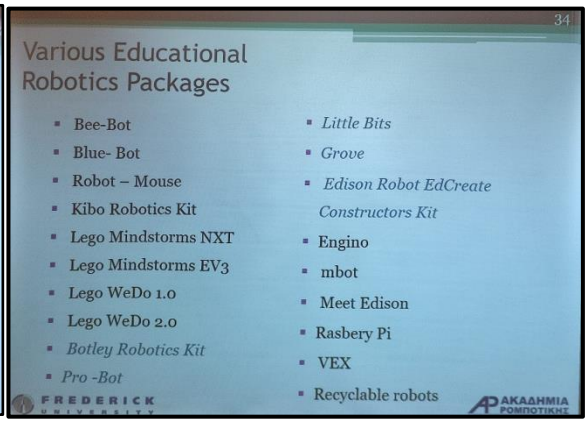

Pentru a implementa în mod eficient educația STEAM în școală, propunem următoarele soluții: schimbarea concepțiilor despre cunoaștere la granița dintre științe și arte, asigurarea relației dintre educația formală și informală, promovarea unei pedagogii bazate pe artă și creativitate, în contextul învățării incluzive și interdisciplinare.

Este nevoie de timp și grijă pentru a lua în considerare posibilitățile pe care le oferă educația STEAM pentru transmiterea informațiilor în diverse moduri de a cunoaște și de a fi. De asemenea,

este nevoie de efort susținut pentru a rezista tiparelor de gândire care au orientat abilitățile cognitive și pentru a crea noi modalități epistemologice de învățare din perspectiva educației STEAM. Este important ca profesorii să se implice în construirea de parteneriate la nivel local și să faciliteze realizarea de activități caractersitice educației STEAM prin promovarea unei pedagogii creative.

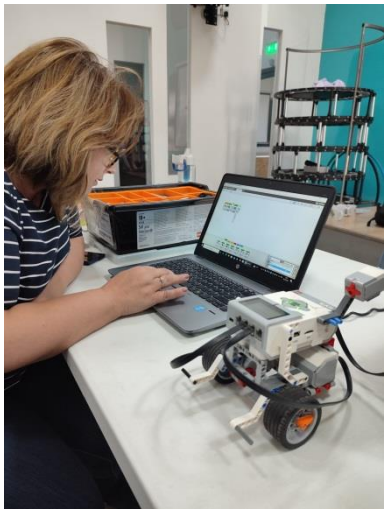
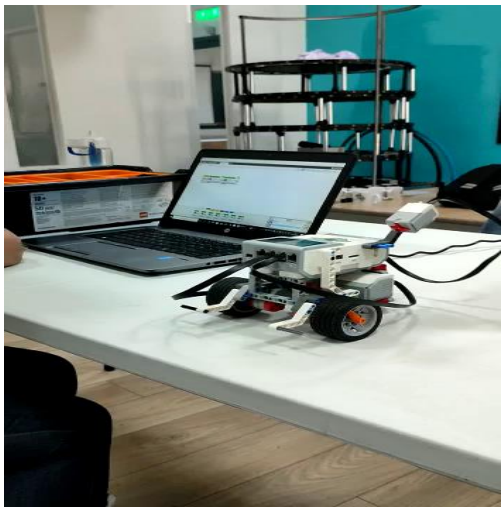

PROIECTE eTwinning PE NOUA PLATFORMĂ eTwinning/ESEP
ÎN ANUL ȘCOLAR 2022-2023, LA GRĂDINIȚA VINEREA

Prof. înv. preșcolar Huștiuc Nicoletta
Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir (ar) Grădinița Vinerea

Datorită faptului că iubesc eTwinning și tot ce înseamnă colaborare europeană, și anul acesta școlar am desfășurat câteva proiecte interesante atât pentru cadrele didactice, cât și pentru preșcolari. Dintre ele, la 2 am fost partener, iar la 2 fondator, alături de Turcia, iar ca parteneri am avut colege din Grecia, Spania, Republica Moldova, Polonia, Croația.

Proiectul de suflet a fost ”Smile at Math-stage 2”, datorită impactului minunat pe care l-a avut, 22 de certificate de calitate, din care 10 pentru Turcia, 1 - Spania și 11 – România. Anul trecut școlar, am decis să reluăm activitatea, îmbunătățindu-l, dar având și alți membri față de anul trecut școlar.

Al doilea proiect a fost ”First Step to Literacy”, un proiect bogat, de la exerciții grafice, la scrierea prenumelui cu hieroglife, la recunoașterea inițialei prenumelui sau prima literă a unui cuvânt după desen, la scrierea majusculelor cu diverse semințe sau bețișoare, despărțiri în silabe sau așezare corectă după numărul silabelor, au fost doar câteva dintre frumusețile activităților proiectului.

Al treilea proiect a fost ”Anim@lPlaNetRST”, unde am fost parteneri alături de cadre didactice ambasadori eTwinning și Erasmus din România și Turcia, un proiect despre animale, ocrotirea acestora, un proiect cu activități variate și, la fel ca toate proiectele eTwinning, un proiect cu instrumente web variate și colaborare internațională de excepție.

Al patrulea proiect, dar pentru care nu putem aplica pentru certificatul de calitate, deoarece la momentul respectiv platforma nu mergea corespunzător, iar activitățile nu sunt vizibile tuturor și nu erau nici la încheierea proiectului, ”A Small Child Says a Beautiful Word”, a fost un proiect minunat, în care preșcolarii au învățat foarte multe cuvinte, reguli de bună purtare, când și cum să spună cuvintele fermecate: *te rog frumos, mulțumesc, cu plăcere, bună ziua* și așa mai departe.

Întreaga activitate eTwinning, atât proiectele, cât și participările la conferințe pentru educație timpurie eTwinning alături de cadre didactice din spațiul european, conferința școlilor eTwinning sau participări la diverse webinarii eTwinning sau grupuri de lucru, toate întregesc sfera eTwinning și aduc plus valoare progresului fiecărui cadru didactic. Etwinning e singurul care recunoaște meritele pe drept, fără nuanță politică și alături de Erasmus+ oferă bucurii profesionale și personale cadrelor didactice devotate.

Nu în ultimul rând, vreau să amintesc simpozionul județean cu participare națională „Sustenabilitate în educație prin proiecte eTwinning și Erasmus”, desfășurat chiar cu ocazia Săptămânii Educației Verzi Internaționale, cu invitați de excepție chiar de la București, acțiune care a ajuns la a II-a ediție, în realitate fiind a III-a, deoarece prima a fost varianta față în față organizată cu ocazia întâlnirii dintr-un proiect Erasmus+ al Școlii noastre, în 2018, cu parteneri din Islanda, Lituania și Spania.

Fiecare proiect, fiecare an al simpozionului se finalizează cu multe produse comune, uneori obligatoriu o carte, online sau tipărită, a acțiunii, neapărat înregistrată la Biblioteca Națională a României.

Nicoletta Huștiuc, profesor pentru învățământul preșcolar, ambasador eTwinning, Erasmus, Scientix, Book Creator, formatoare și metodist în județul Alba, iubesc colaborarea europeană și implicare în activitățile cu copiii. Coordonez, de asemenea, reviste online înregistrate la Biblioteca Națională a României din 2007: *Primăvara copilăriei, Dascălul de ieri și de azi* și *Albinuțe hărnicuțe.*

Am participat la numeroase seminarii, webinarii și întâlniri de lucru atât în România, cât și la evenimente internaționale în Polonia, Spania, Lituania, Bruxelles, Luxemburg, Croația, Islanda.

Recomand lucru eTwinning și Erasmus+ tuturor. Nu veți regreta!

CREŞTINISMUL LA ROMÂNI - ORTODOXISMUL ÎN EVUL MEDIU

Prof. Gabriel Gheorghiu
Colegiul Tehnic „Ion Holban”, Iaşi

Noi, românii, putem spune că ne-am născut creştini, că am fost creştini înainte de a ne creştina. Spun acest lucru deoarece trebuie remarcat faptul că, dacă încercăm să stabilim o dată relativă a creştinării, va trebui să coborâm destul de mult în timp, prin secolul I d. Hr. Vom descoperi astfel că Sfântul Apostol Andrei a fost primul misionar în părţile noastre, în Dobrogea, primul care a mărturisit aici învăţăturile Mântuitorului. În acest sens, avem o confirmare de la istoricul antic Eusebiu din Cezareea, care susţine textual: „Când Sfiinţii Apostoli şi ucenici ai Mântuitorului nostru s-au răspândit peste întreg pământul lui Toma, după spusele Tradiţiei, i-a căzut sorţi ţara parţilor, lui Andrei Sciţia, lui Ioan Asia unde şi-a petrecut viaţa până ce a venit la Efes”. Deşi o serie de istorici şi teologi nu dau credibilitate acestei informaţii deoarece a fost inspirată dintr-o „tradiţie”, ea este întărită de Hipolit Romanul, chiar dacă aria de misionarism a Sfântului Apostol Andrei se spune că ar fi fost în Peninsula Balcanică. Aria ar putea fi restrânsă la Dobrogea (Scythia Minor), aici existând până astăzi o puternică tradiţie populară şi anume că Sfântul Apostol Andrei ar fi fost primul predicator al credinţei creştine în aceste locuri.

Nu lipsesc informaţiile nici pentru secolele următoare, al II-lea şi al III-lea, în legătură cu răspândirea creştinismului la nordul Dunării şi cu existenţa unor mărturii în spaţiul nostru, epigrafice şi arheologice, care privesc în special Dobrogea.

Secolul al IV-lea marchează o răscruce în istoria creştină a Dobrogei şi în teritoriile nord dunărene. După Edictul de la Milan al lui Constantin cel Mare din 313, creştinii se pot manifesta liber. Mai mult, până în secolul al VI-lea este confirmat faptul că Imperiul şi-a exercitat autoritatea dincolo de Dunăre, astfel că viţa romană a dăinuit aproape în forme similare celei din provinciile sud dunărene şi de aici rezultă pătrunderea adânc în teritoriul fostei Dacii, alături de negustori şi oameni de afaceri, şi a numeroşi misionari creştini. Toţi aceşti factori au menţinut şi întărit

conştiinţa că daco-romanii aparţin împăratului prin excelenţă şi au contribuit la răspândirea creştinismului, creştinism care va prelua treptat, prin ierarhia sa, conducerea spirituală şi politică a populaţiei.

Materiale folclorice, etnografice, arhivistice şi arheologice demonstrează amploarea şi intensitatea vieţii creştine încă de la începuturile formării poporului român. Acesta fiind contextul său cultural şi etnogenetic, poporul român a apărut în istorie în paralel şi de fapt chiar prin simbioză cu creştinismul ortodox.

Treptat, biserica ortodoxă începe să joace un rol din ce în ce mai important în viaţa socială, în justiţie şi în cultură, în apărarea fiinţei noastre spirituale. De asemenea, va combate atât păgânismul musulman, cât şi ofensiva catolică, în spatele cărora se ascundeau tendinţele expansioniste ale Imperiului Otoman, Ungariei şi Poloniei, ultimele două fiind state creştine.

În mileniul migraţiilor, viaţa creştină a continuat în Dobrogea, unde descoperirile arheologice au scos la iveală faptul că în secolele XI-XIII a funcţionat bisericuţa din piatră de la Dinogeţia-Garvăn, ca şi cele două lăcaşuri de cult creştin de la Niculiţel. În secolul al XIII-lea şi în prima jumătate a secolului al XIV-lea, aici a activat Mitropolia Vicinei, al cărei ultim conducător a fost Ichint, recunoscut în 1359 ca Mitropolit al Ţării Româneşti.

Situaţia religioasă a Transilvaniei, asemănătoare cu a întregului teritoriu locuit de români, arată un început de organizare care nu este străin de primele cristalizări statale din regiune. În mod cert, au funcţionat mai multe episcopii ortodoxe la Dăbîca, în Bihor sau Alba Iulia. De altfel, pe aceste baze s-au structurat, ulterior, Episcopiile catolice de la Alba Iulia (secolul al XI-lea) şi Oradea (secolul al XII-lea).

Începutul secolului al XIII-lea coincide cu o mare ofensivă împotriva ortodoxiei, declanşată de papa Inocenţiu al III-lea, ofensivă pornită de altfel după Marea Schismă din 1054, ca urmare a dezacordului ireconciliabil dintre Roma şi Constantinopol. Această dată va marca rămânerea spaţiului nostru în aria Bisericii Răsăritene, a ortodoxismului, care va deveni matricea spirituală a neamului. Numai că această nouă situaţie va provoca mari suferinţe românilor în secolele care vor urma. Prin decretele regale ale regelui Ludovic de Anjou din 1366, religia ortodoxă era scoasă în afara legii, cu consecinţe şi în plan social-politic, poziţia de nobil fiind condiţionată de apartenenţa la religia catolică.

Afirmarea independentă şi suverană a statelor noastre medievale a cerut o Biserică pe măsură, independentă de Patriarhia din Constantinopol şi supusă intereselor domniei. Presiunea catolică a făcut ca la 1359 în Ţara Românească, în timpul domniei lui Nicolae Alexandru, cu aprobarea prealabilă a Patriarhului din Constantinopol, să fie aşezată la Argeş prima Mitropolie ortodoxă. Întemeierea ei va însemna o puternică lovitură dată papalităţii în plină ofensivă în Răsărit.

Mitropolia îşi va extine autoritatea şi asupra românilor din Transilvania, fapt semnificativ pentru asigurarea unităţii spirituale a românilor.

În 1370 lua fiinţă Mitropolia Severinului, iar în 1401-1402 era recunoscută la Constantinopol Mitropolia de la Suceava, înfiinţată încă sub Petru Muşatinul.

Organizarea bisericească a încorporat şi marile Mănăstiri zidite cu sprijinul direct al voievozilor-ctitori: Câmpulung, Curtea de Argeş (1351-1352), Vodiţa (1370-1375), Cozia (1376) în Ţara Românească, Sfântul Nicolae Domnesc din Rădăuţi în Moldova. Mari centre cărturăreşti, aceste aşezăminte religioase au desfăşurat o operă culturală excepţională, cu consecinţe deosebite în menţinerea unităţii spirituale a tuturor românilor. În Moldova s-au construit, în secolul al XV-lea, sub Alexandru cel Bun, Episcopia Romanului, pentru partea de est, şi Episcopia Rădăuţilor, pentru partea de nord. Un secol mai târziu, probabil în 1503, s-au constituit în Ţara Românească Mitropolia Ungro-Vlahiei şi Episcopia Buzăului.

Printre marii ctitori voievodali, personalitatea lui Ştefan cel Mare ocupă un loc foarte important. Practic, o jumătate de veac de istorie a Moldovei s-a aflat sub semnul său. Tradiţia populară a atribuit domnitorului ridicarea unui impresionant număr de lăcaşuri de cult, 44 la număr. Pe baza analizei pisaniilor păstrate şi a sesizării elementelor specifice stilului moldovenesc, acreditat în epocă, au fost identificate 32 de edificii religioase. Ele pot fi împărţite în trei categorii. Din prima categorie fac parte acelea care se datorează exclusiv marelui domn, Putna şi Volovăţul. A doua categorie cuprinde mănăstirile existente de mai înainte sau din timpul existenţei lui, la care Ştefan a făcut biserici noi sau diferite îmbunătăţiri, aici încadrându-se Neamţul, Bistriţa, Voroneţul, Tazlăul şi Dobrovăţul. Cele din a treia categorie sunt în afara ţării, mănăstirea Zagrofa de la Sfântul Munte.

În Ţara Românească, Neagoe Basarab a fost unul din cei mai de seamă susţinători ai culturii în secolul al XVI-lea. Din porunca lui s-a înălţat Biserica episcopală de la Curtea de Argeş, capodoperă a arhitecturii române. Lucrată în piatră şi în marmură, bogat împodobită cu motive geometrice şi vegetale stilizate, ea a fost caracterizată de Gavril Protul „… nu este aşa mare şi subornică ca Sionul…, iar ca frumuseţe este mai predeasupra decât aceasta". Peste mai bine de un veac şi jumătate, un cronicar al Ţării Româneşti repetă judecata înaintaşului: „(…) în aceste cuvinte, în lume nu se va afla ca aceasta; fericit cel ce au făcut-o; vrednici sunt de toată lauda". În afară de biserica mănăstirii de la Argeş, Neagoe Basarab a zidit şi biserica mitropoliei de la Târgovişte, „mare şi frumoasă, cu opt turle şi tot rotunde, cum se satură ochii tuturor de vederea lor".

La începutul secolului al XVII-lea avem domnitori care prin punerea în aplicare a unor reforme religioase aveau în vedere şi prevenirea pericolului ereziilor. Astfel, Miron Barnovschi, în Moldova, prin Aşezământul din 1626, impunea călugărilor o serie de restricţii, ei neavând voie să aibă avere personală, să facă comerţ cu animale şi să dea bani cu camătă. Stareţii aleşi dintre

ieromonahi pe termen de un an vor duce aceeaşi viaţă ca şi ceilalţi călugări. Femeile nu mai puteau fi găzduite la mănăstire şi de remarcat că nici românii ungureni de peste munţi care ar fi putut aduce anumite erezii calvine şi catolice. Lupta pentru apărarea ortodoxismului era astfel evidentă.

Tot în secolul al XVII-lea, pe fondul luptei împotriva creşterii influenţei greceşti, Matei Basarab şi Vasile Lupu au făcut o operă culturală de mare valoare. Producţia şi circulaţia cărţii în limba română cu caracter religios ortodox au fost impulsionate prin intermediul tipografiilor de la Câmpulung, Govora şi Iaşi, patronate de domnie sau sprijinite, în cazul celor din urmă, de Petru Movilă, Mitropolitul Kievului. Contemporan celor doi protectori ai culturii, în Moldova a creat Mitropolitul Varlaam, în timp ce în Ţara Românească s-a tipărit *Pravila de la Govora*. Matei Basarab a fost un statornic ctitor de lăcaşuri religioase – Arnota, Căldăruşani, Strehaia, Bărbăteşti, Sărindari, Drăgăşani, Dobratineţ. Aşezămintele patronate de Vasile Lupu se remarcă prin bogăţia şi gradul de decoraţie – Trei Ierarhi, Şerbeşti, Orhei. Tot domnul moldovean a zidit şi înzestrat cu danii Biserica Sf. Paraschiva din Lvov şi a ctitorit Mănăstirea Sf. Lavra din Moreea.

În timpul lui Şerban Cantacuzino, în Ţara Românească, Academia Domnească din Bucureşti a devenit, alături de Şcoala Patriarhiei Constatinopolitane, un centru de seamă al culturii răsăritene. În perioada domniei sale s-a realizat cea mai însemnată traducere în limba română a *Bibliei*. Este vorba despre *Biblia de la Bucureşti*, tipărită în 1688. Tot el a ridicat şi Mănăstirea Cotroceni.

Domn „pravoslavnic, cu dreptate şi cu râvnă fierbinte", cum l-au apreciat cronicile, Constantin Brâncoveanu a întreprins o bogată operă de mecenat cultural. Epoca sa a consacrat un nou stil artistic, cel brâncovenesc. Brâncoveanu a pus să se ridice mănăstiri bine înzestrate precum cele de la Hurez, Brâncoveni, Mamul, Sf. Gheorghe Nou, fondând noi aşezăminte la Făgăraş, Ocna Sibiului, Ismail şi Constantinopole.

Înscriindu-se pe coordonatele afirmării românilor ca un corp etnic de sine stătător, sprijinul acordat de voievozii români Biseriici Ortodoxe a înscris pagini de seamă în dezvoltarea civilizaţiei româneşti. Efortul a fost lăudabil, el manifestându-se atât în interior, cât şi în exterior, domnii protectori ai ortodoxiei făcând danii generoase către Mitropolia din Transilvania, Patriarhia din Constantinopol, alte parohii răsăritene sau pentru centrele monahale de pe Muntele Athos. Astfel, ortodoxismul românesc în Evul Mediu se înscrie ca o coordonată fundamentală de existenţă a neamului, cu o puternică tradiţie bizantină, civilizaţia românească considerându-se continuatoarea legitimă a celei bizantine, încadrându-se perfect în sintagma lui Nicolae Iorga „Bizanţ după Bizanţ".

Ortodoxismul a reprezentat nu numai un stâlp al identităţii naţionale, ci a fost şi un scut permanent al luptei pentru neatârnare mai ales împotriva Imperiului Otoman, a tendinţelor expansioniste ale acestuia, precum şi a ofensivei catolice maghiare şi poloneze. În aceste condiţii, se pare că şi atunci, ca şi astăzi, ortodoxismul reprezintă liantul cel mai puternic al durabilităţii noastre.

Bibliografie:

1. Giurescu, Constantin, C., *Istoria românilor*, Editura BIC ALL, Bucureşti, 2007
2. Golimas, A., H., *Un domnitor - o epocă*, Editura Sport-Turism, Bucureşti, 1980
3. Gorovei, Ştefan, S., *Muşatinii,* Editura Columna, Chişinău, 1991
4. Iorga, Nicolae, *Istoria Bisericii Româneşti*, Tipografia „Neamul Românesc", Vălenii de Munte, 1909
5. Popescu, Petru-Demetru, *Basarabii*, Editura Universitas, Chişinău, 1992

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI - METODA FLIPPED CLASSROOM

Prof. înv. preșcolar Ionescu Cătălina
Prof. înv. preșcolar Simion Laura
Grădinița cu Program Prelungit Luminița

Grupa eterogenă: „Fluturașii isteți"
Unitatea de învăţământ: Grădinița cu Program Prelungit Luminița
Domeniul de dezvoltare: Capacități și atitudini în învățare
Categoria activităţii: Educaţie plastică
Tema plastică : Expresivitatea punctului ca formă de exprimare
Subiectul activităţii: „Ghiocel mititel"
Mijloc de realizare: Dactilopictură
Tipul activitatii: formare de priceperi și deprinderi

Scopul activităţii: îmbogăţirea experienţelor vizual-estetice prin formarea deprinderii dactilo-motrice, perceptarea conturului formelor, obiectelor și cultivarea capacității de a reda aceste forme în diferite modalități;

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
- Activare și manifestare a potențialului creativ
- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiare

Comportamente vizate:

1.1. Manifestă curiozitate şi interes pentru experimentarea și învăţarea în situații noi

1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activităţi variate

3.1. Manifestă creativitate în activități diverse

Obiective operaționale:

Oc1 - să denumească materialele de lucru;

Oc2 - să dispună pete de culoare, prin tehnica dactilopicturii, într-un spaţiu dat;

Oc3 - să utilizeze corect tehnica amprentării, prin aplicarea petei de culoare, pe o suprafaţă stabilită, cu ajutorul degetului arătător de la mâna îndemânatică;

Oc4 - să finalizeze lucrările, prin umplerea spațiului plastic.

OA - educarea gustului estetic, a spiritului de ordine şi acurateţe în realizarea lucrărilor plastice.

Strategii didactice:

1) metode si procedee: flipped classroom, conversaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, munca independentă, evaluarea.

2) resurse materiale: calculator, plic-ghicitoare, planșe de lucru, planșa model, acuarele, planșetă, şerveţele umede, stimulente.

Anexa 1- https://www.youtube.com/watch?v=j2d39VUrgog

Anexa 2- https://www.youtube.com/watch?v=I_1tgDGogGs

3) forma de organizare individual, frontal

SCENARIUL DIDACTIC

Noul mileniu aduce noi cerinţe educaţionale, care impun noi metode, altele decât cele folosite până acum, iar obiectivul principal este promovarea unor abordări inovative şi creative în diferite domenii de activitate.

Astfel, din dorința de a utiliza calculatorul în procesul instructiv-educativ deoarece facilitează realizarea scopurilor didactice, a idealurilor educaţionale și formarea competențelor, am folosit în demersul didactic metoda ***Flipped Classroom*** **sau Clasa Răsturnată/ în oglindă,** care este un tip de blended lerning – o tehnică ce îmbină modernismul - prin folosirea calculatorului și a programelor pentru copii, cu tradiționalismul - prin activități specifice care se desfășoară în grădiniță.

Preșcolarii vor avea o primă interacțiune acasă cu materialul atent selecționat de educatoare, deoarece acest tip de învățare debutează cu vizionarea unui scurt material didactic online, iar educatoarea se asigură că toți copiii au acces la dispozitive electronice (Anexa 1- *Legenda*

ghiocelului și Anexa 2 – tehnica dactilopicturii). Fiecare preșcolar poate urmări filmulețele despre *Legenda ghiocelului* și tehnica dactilopicturii în ritm propriu, de mai multe ori, la ore diferite etc.

Părinții preșcolarilor vor fi anunțați din timp de desfășurarea acestei activități pentru a permite copiilor să se familiarizeze cu tema săptămânii - „Ghiocel mititel".

După ce preșcolarii au vizionat acasă filmulețul despre ghiocel, când revin la grădiniță, în cadrul întâlnirii de dimineață, educatoarea va purta o scurtă discuție cu ei pentru a se asigura că au asimilat informația, se vor face unele precizări despre debutul primăverii, prin prezentarea unor planșe sugestive și abia apoi se pot continua activitățile zilei.

În continuare, captarea atenției se va face printr-o scrisoare de la Zâna primăvara însoțită de un buchet de ghiocei. Prin intermediul scrisorii, Zâna îi roagă pe copii să răspundă la o ghicitoare: Eu alung iarna din ţară/ Și-aduc dulcea primăvară./ Sunt micuţ şi frumuşel,/ dar ies primul din zăpadă,/ primăvara ca să o vadă – ghiocelul. După ce au intuit că este vorba despre ghiocel, se va anunța tema activității – *Ghiocel mititel* - pictură cu degețelul, se vor face exerciții de încălzire a musculaturii fine, se vor preciza obiectivele activității pe înțelesul copiilor și se va prezenta planșa model.

Preșcolarii vor intui materialele puse la dispoziția lor, li se explică și demonstrează tehnica de lucru astfel: se atinge culoarea cu vârful degetului arătător de la mâna îndemânatică și se fac puncte de culoare în interiorul planșei de lucru, se pictează utilizând culorile de pe planșetă în mod corespunzător (verde pentru frunze și tulpină, alb pentru floare și albastru pentru contur).

Se urează copiilor *Spor la lucru!* și se începe activitatea. Trebuie să lucreze îngrijit, fără a murdări lucrarea, iar pentru a schimba culoarea se vor șterge cu șervețelul umed. Pe parcursul activității educatoarea îi va supraveghea pe copii şi îi va îndruma pe cei care cer ajutorul. De asemenea, va avea în vedere ca preşcolarii să aibă o poziţie corectă în timpul lucrului, să lucreze îngrijit, curat.

La sfârșitul activității, lucrările se expun pe un panou şi se vor analiza în ce măsură au respectat tehnica folosită, dacă au utilizat corect tehnica picturii cu degețelul, încadrându-se în spațiul dat, dacă au finalizat lucrarea și dacă au umplut spațiul plastic. Se vor pune întrebări și din filmulețul propus acasă pentru vizualizare, dacă ghiocelul seamănă cu cel din poveste și dacă tehnica pe care au folosit-o este ca cea prezentată, ce emoție le transmite această floare și dacă vor mai dori să picteze în acest mod.

Această tehnică prezentată – ***Flipped Classroom*** – este benefică deoarece nu se mai pierde timpul în grupă cu prezentarea materialelor și se pot face mai multe activități practice și aplicații diferite. Nu există o rețetă a succesului și nu știm cu exactitate cum îi convingem pe copii să lucreze înainte. Cum îi motivăm? Nu există decât dorința de a testa și a încerca. Cel mai probabil nu toți preșcolarii vor colabora imediat, dar pe măsură ce devin familiarizați cu acest mod de lucru, mai

mulți vor intra în joc, iar alții vor înțelege din discuții și explicații despre ce e vorba, iar asta le va trezi interesul și pe viitor.

Bibliografie:

1. *** *Curriculum pentru educație timpurie*, MEN, 2019
2. Botez, Georgeta; Solovastru, Dana, *Atlas cu elemente de limbaj plastic: îndrumător pentru educatoare*, Editura Aramis Print, Bucureşti, 2007
3. Cristea, Maria ; Niţescu Virginia ; Panait, Dan Horațiu, *Ghid metodic de educaţie plastică,* Editura Petrion, București, 2003

METODA CUBULUI

Prof. Bălănoiu Georgiana-Maria

Școala Gimnazială Jupânești

Metoda cubului presupune explorarea unui subiect, a unei situații matematice din mai multe perspective, permițând abordarea complexă și integratoare a unei teme alese. Analiza unei teme sau a unui concept se realizează astfel proiectând-o pe șase fețe ale unui cub.

Etapele parcurse pentru organizarea unor activități utilizând metoda cubului sunt:

- ✓ realizarea unui cub pe ale cărei fețe sunt scrise cuvintele: *descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează;*
- ✓ alegerea unității de învățare și a activităților de învățare;
- ✓ organizarea colectivului de elevi prin împărțirea lui în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinței de pe una dintre fețele cubului:

Descrie: culorile, formele, mărimile etc.

Compară: Ce este asemănător? Ce este diferit?

Analizează: spune din ce este alcătuit, din ce se compune.

Asociază: La ce te îndeamnă să te gândești?

Aplică: Ce poți face cu aceasta? La ce se poate folosi?

Argumentează pro sau contra și enumeră o serie de motive care vin în sprijinul afirmației tale.

- ✓ Valorificarea sarcinilor de grup: sarcina finalizată este prezentată de reprezentantul fiecărui grup întregului colectiv de elevi;
- ✓ Afișarea formei finale pe tablă sau pe pereții clasei.

Această metodă se aplică unei clase de elevi împărțită în 6 grupe. Fiecare grupă își alege un reprezentant (lider) care va da cu zarul – cubul (fiecărei fețe a cubului, cadrul didactic îi asociază o cerință, care trebuie neapărat să înceapă cu cuvintele: „descrie", „compară", „analizează", „asociază", „aplică", „argumentează"), va descoperi sarcina grupei și se va întoarce în grupul său cu materialele necesare rezolvării (fișe, materiale, culori etc.).

Este de preferat ca elevul să urmeze ordinea indicată mai sus, dar nu este neapărat obligatoriu acest lucru. Se poate începe cu rezolvarea sarcinii indicate pe oricare față a cubului.

Modul de utilizare a metodei poate stimula creativitatea și originalitatea organizării unei lecții de către profesorul ce-și propune să atingă competențe și să formeze atitudini, valori, sentimente.

Ca *puncte tari* ale acestei metode ar fi:

- ✓ stimulează gândirea logică;
- ✓ poate fi aplicată în orice moment al lecției;
- ✓ se pot folosi doar unele dintre fețele cubului, pentru o bună încadrare în timp;
- ✓ elevii participă activ în procesul de învățare;
- ✓ dezvoltă la elevi capacitatea de a comunica rapid, de a fi toleranți față de răspunsurile celorlalți colegi, dezvoltă creativitatea, gândirea critică.

Ca *puncte slabe* avem:

- ✓ durata mare de pregătire;
- ✓ elevii buni nu sunt suficient motivați;
- ✓ urmărirea activității este dificilă din cauza sarcinilor diferite;
- ✓ durata organizării pe echipe și colectarea feedbackului este mare.

Dintre *oportunități,* avem:

- ✓ îmbinarea cu alte metode interactive sau cu cele tradiționale;
- ✓ consemnarea de către profesor a eventualelor nereguli apărute.

Amenințări ar fi:

- ✓ lipsa de timp;
- ✓ agitația și gălăgia specifice lucrului în echipă;
- ✓ neimplicarea unor elevi.

Această metodă se poate aplica la clasă în toate lecțiile de consolidare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor și de recapitulare, datorită adaptabilității și impactului pozitiv asupra elevilor.

Exemplul 1

Metoda cubului poate fi folosită la tema „Prisma dreaptă. Cubul. Paralelipipedul dreptunghic", la clasa a VIII-a, în etapa de consolidare și sistematizare a cunoștințelor astfel:

- Se formează 6 grupe.
- Se împart fișele cu sarcinile de lucru.
- Fiecare grupă primește o coală de hârtie, un marker și un calculator.
- Profesorul supraveghează activitatea elevilor, dă indicații acolo unde este nevoie și soluționează eventual situațiile în care nu toți elevii se implică în cadrul activității de grup sau atunci când un elev monopolizează toate activitățile.

Fișa 1 – *Descrie*

Sarcini de lucru:

1. Realizați cu ajutorul aplicației Geogebra o prismă patrulateră regulată dreaptă, un paralelipiped dreptunghic și un cub.
2. Identificați în desenele realizate elementele definitorii pentru corpurile respective.

Fișa 2 – *Compară*

Sarcină de lucru:

Găsiți asemănări și deosebiri referitoare la un paralelipiped dreptunghic și un cub.

Fișa 3 – *Analizează*

Sarcini de lucru:

1. Câte muchii are un cub?
2. Câte muchii are un paralelipiped dreptunghic?
3. Câte muchii are o prismă triunghiulară regulată?
4. Câte vârfuri are o prismă hexagonală regulată?
5. Care este numărul minim de vârfuri pe care le poate avea o prismă?

Fișa 4 – *Asociază*

Sarcină de lucru:

Asociază formulele corespunzătoare pentru calculul perimetrului și ariei bazei, ariei laterale, ariei totale și a volumului fiecărei prisme studiate.

Fișa 5 – *Aplică*

Sarcini de lucru:

Un vas sub formă de cub cu muchia de 30 cm este plin cu apă. Se toarnă toată apa din vasul cubic într-un vas gol în formă de paralelipiped dreptunghic care are dimensiunile de 20 cm, 30 cm, respectiv 50 cm. Determină înălțimea la care se ridică apa în vasul paralelipipedic.

Fișa 6 – *Argumentează*

Sarcini de lucru:

Citiți cu atenție și justificați: Dacă muchia unui cub se triplează, atunci volumul cubului:

a) rămâne același;

b) se triplează;

c) se înmulțește cu 27.

După expirarea timpului de lucru, materialele realizate de fiecare grupă vor fi expuse în clasă, în locuri vizibile. Elevii din fiecare grup își vor prezenta materialul pregătit și modul de realizare. Dacă este cazul, se vor corecta eventualele greșeli.

Exemplul 2

Aplicăm metoda la o lecție de recapitulare la unitatea de învățare *Proprietățile triunghiurilor,* clasa a VI-a.

- Se formează 6 grupe.

- Se împart fișele cu sarcinile de lucru.

- Fiecare grupă primește o coală de hârtie, un marker și un calculator.

- Profesorul supraveghează activitatea elevilor, dă indicații acolo unde este nevoie și soluționează eventual situațiile în care nu toți elevii se implică în cadrul activității de grup sau atunci când un elev monopolizează toate activitățile.

Fișa 1: *Descrie*

1. Desenați și descrieți triunghiul isoscel ΔMPQ cu baza $[PQ]$.

2. Descrieți figura geometrică alăturată.

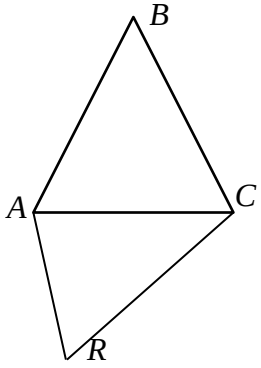

Fișa 2: *Compară*

1. Comparați și găsiți asemănările și deosebirile între triunghiul isoscel și triunghiul echilateral (laturi, unghiuri, linii importante, simetrie).

2. În ΔABC, echilateral se consideră punctele M, N, P, mijloace ale laturilor $[AB]$, $[AC]$, $[BC]$.

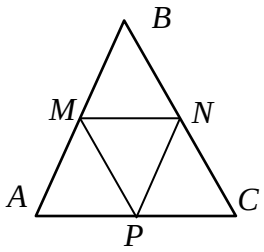

a) Comparați AB cu MN.

b) Comparați perimetrul ΔABC cu perimetrul ΔMNP.

c) Comparați ΔAMN cu ΔMNP

d) Comparați ariile triunghiurilor formate.

Fișa 3: *Asociază*

1. Asociați elementele din coloana A cu elementele din coloana B astfel încât formulările să fie corecte.

A

1. Unghiurile ascuțite ale triunghiului dreptunghic sunt……
2. Laturile triunghiului echilateral sunt……..
3. Dacă într-un triunghi, două înălțimi sunt congruente atunci triunghiul este……
4. Triunghiul cu două laturi perpendiculare este triunghi ……
5. Un triunghi isoscel care are un unghi cu măsura de 60^0 este triunghi……..
6. Dacă într-un triunghi, lungimea medianei este egală cu jumătate din lungimea laturii corespunzătoare, atunci triunghiul este……..

B

a) echilateral
b) oarecare
c) complementare
d) congruente
e) suplementare
f) isoscel
g) dreptunghic

Fișa 4: *Analizează*

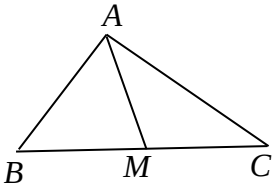

1. Dacă într-un triunghi dreptunghic construim mediana corespunzătoare ipotenuzei, analizați ce fel de triunghiuri se obțin.

2. Analizați în ce caz triunghiul isoscel devine triunghi echilateral.

3. Analizați și corectați acolo unde este cazul:

- În ΔMNP echilateral, $m(\measuredangle P) = 90°$.

- În triunghiul echilateral cele trei înălţimi sunt congruente.

- Într-un triunghi isoscel două bisectoare sunt și înălțimi.

- În triunghiul isoscel, două mediane sunt congruente.

- În triunghiul dreptunghic, una din laturi se numește ipoteză.

Fișa 5: *Argumentează*

1. Completați și argumentați următoarele afirmații:

a) În triunghiul echilateral, măsurile unghiurilor sunt egale cu……..

b) În triunghiul dreptunghic, cateta opusă unghiului de 30^0 este egală cu ……...

2. În triunghiul isoscel, înălțimea corespunzătoare bazei este mediana corespunzătoare bazei și…….

Fișa 6: *Aplică*

Rezolvați următoarele probleme:

1. Se dă ΔABC cu, $m(\measuredangle A) = 90°$, $m(\measuredangle C) = 30°$, $AB = 4$ cm și ΔBCD, echilateral, cu punctele *A* și *D*, de o parte și de alta a lui *BC*.

a) Arătați că $AC \perp CD$.

b) Aflați perimetrul ΔBCD.

2. Lungimile laturilor unui triunghi sunt proporționale cu 2, 5, 8 iar perimetrul său este egal cu perimetrul unui triunghi echilateral cu latura de 10 cm. Aflați lungimile laturilor triunghiului.

Bibliografie:

1. Ardelean, L.; Secelean, N., *Didactica matematicii: noțiuni generale; comunicare didactică specifică matematicii,* Editura Universității „Lucian Blaga”, Sibiu, 2007
2. Basarab, C.; Ivășchescu, N.; Nanu, I.; Niculescu, L.; Pătrașcu, I.; Tălău, N., *Probleme de matematică pentru clasele V – VIII,* Editura Cardinal, Craiova, 1994
3. Bălăucă, A.; Negrescu, A.; Gându, Gh.; Chirilă, C.; Pârlog, L.; Gloambeș, L., *Matematică , teme pentru actvități opționale, clasele V-VIII,* Ediția a II-a, Editura Taida, Iași
4. Cîrjan, F., *Didactica matematicii,* Editura Corint, București, 2008
5. Dan, C.T.; Chiosa, S.T., *Didactica matematicii,* Editura Universitaria, Craiova, 2008
6. Dăncilă, I., *Matematică distractivă, clasele a V-a și a VI-a,* Editura Art, București, 2012
7. Dăncilă, I., *Matematică distractivă pentru clasele a VII-a și a VIII-a,* Editura Art, București, 2012
8. Smărăndoiu, Ș., *Magia performanței - magia numerelor, metode și principii de rezolvare,* Editura „Școala cu Ceas”, Râmnicu Vâlcea, 2015

STRATEGII ȘI MODALITĂȚI DE STIMULARE A MOTIVAȚIEI PENTRU ÎNVĂȚARE LA ELEVII CU CES - STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. înv. primar Moțica Georgeta-Maria
Școala Gimnazială Vața de Jos

Societatea modernă, caracterizată printr-un progres semnificativ în toate domeniile și prin schimbarea mentalităţilor, are ca scop să integreze în structurile sale toate categoriile de persoane, valorizând principiul nondiscriminării și promovând drepturi egale pentru toţi. În această direcţie se înscriu și iniţiativele privind problematica persoanelor cu dizabilităţi, care de multe ori „se lovesc" de etichetări sau marginalizare.

Referitor la educaţia copiilor cu *cerinţe speciale*, sistemul de învăţământ românesc s-a aliniat tendinţelor și cerinţelor internaţionale, susţinând integrarea și incluziunea școlară a acestora, mai exact pot fi incluși în școlile de masă, la activităţile formale și/sau nonformale, li se asigură o adapatare a curriculumului, iar resursele umane și materiale existente la nivelul instituţiei școlare sunt valorificate și îmbunătăţite pentru a răspunde nevoilor de formare ale acestor copii.

Utilizarea unor mijloace didactice interactive în cadrul orelor s-a dovedit a fi un factor de succes. De cele mai multe ori este dificil să captezi atenția elevilor cu CES, dar utilizarea unor mijloace didactice diversificate poate fi un prim pas în transmiterea și receptarea mesajului, fixarea și consolidarea noilor noțiuni. Laptopul, videoproiectorul, flipchartul, creioanele colorate pot transforma lecția monotonă într-una interactivă pentru toți copiii, nu doar pentru cei cu cerințe speciale. Utilizarea unor metode activ-participative, care să-i atragă pe toți elevii unei clase, garantează de cele mai multe ori reușita unei lecții.

Majoritatea elevilor cu CES au capacitate intelectuală redusă, iar de multe ori profesorului îi este dificil să găsească cea mai ușoară metodă de lucru în cadrul orei, mai ales că trebuie întotdeauna să coreleze instruirea cu restul elevilor clasei. Jocul de rol, descoperirea, ciorchinele, pălăriile gânditoare, organizatorii grafici, aruncă mingea, scaunul autorului sunt doar câteva metode ce i-ar antrena pe copii. Jocurile didactice sunt preferate mai ales în cazul elevilor din ciclul primar și gimnaziu, deoarece reușesc să le capteze atenția prin utilizarea unei preocupări permanente a lor, jocul.

În stimularea motivației pentru învățare sunt importante și atitudinea și comportamentul profesorului față de întreaga clasă și față de copiii cu CES. Este important ca profesorul să empatizeze cu acești copii, să le ofere sprijin necondiționat și să le faciliteze integrarea in colectiv.

De modul în care profesorul îi privește depinde și felul în care vor fi percepuți de întreaga clasă. De crearea unui climat favorabil în colectivele de elevi din care fac și ei parte răspunde profesorul, iar un climat propice poate contribui la dezvoltarea motivației pentru învățare.

Reuşita activităţilor în cazul instruirii în interiorul clasei și a elevilor cu CES este dificilă și presupune efort dublu, atât în cazul copiilor, cât și al profesorului. Profesorul trebuie să găsească calea de mijloc, în care instruirea şi evaluarea să aibă atât caracter integrat, cât şi caracter diferenţiat, adaptat la particularităţile deficienţelor elevilor cu CES, participanţi la procesul educativ.

Alois Gherguţ descrie câteva metode de învăţare prin cooperare eficiente și în cazul copiilor cu cerinţe educative speciale.

Printre acestea se numără:

- **Brainstorming-ul:** elevii prezintă sau scriu tot ce știu despre un anumit subiect.
- **Știu/Vreau să știu/Am învățat**: se vorbește despre ceea ce elevii știu deja, despre o temă anume și după aceea se formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsului în timpul lecţiei, iar la finalul ei se verifică ce au aflat elevii după parcurgerea conţinuturilor.
- **Turul Galeriei:** în grupuri de trei sau patru, elevii lucrează la o sarcină ce are ca rezultat un produs, care poate fi expus în clasă. Fiecare grup va examina atent lucrările celorlalte grupe, rotindu-se de la un produs la altul și se poate discuta pe margine acestora. Astfel, prin feedbackul oferit de colegi se consolidează anumite cunoștinţe și se valorizează produsul obţinut în grup.
- **Activitatea dirijată de citire - gândire:** presupune fragmentarea unui text astfel încât elevii pot face predicţii despre ce se va întâmpla în fragmentul următor.

Alte metode activ-participative mai sunt: interviul în trei etape, predicţiile în perechi, unul stă și trei circulă, linia valorilor, masa rotundă.

Există o multitudine de tehnici și metode care favorizează învăţarea prin interacţiunea cu ceilalţi colegi, iar aceste metode pot fi selectate, reformulate și chiar îmbogățite cu alte variante, în funcţie de tipul disciplinei, de vârsta și nivelul de dezvoltare al elevului.

Bibliografie:

1. Creţu, Carmen Creţu, *Curriculum diferenţiat şi personalizat,* Editura Polirom, Iaşi, 1999
2. Cucoş, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2001
3. Gherguţ, Alois, *Psihologia persoanelor cu cerinţe speciale,* Editura Polirom, Iaşi, 2006
4. *Ghid de predare – învăţare pentru copiii cu C.E.S.,* UNICEF și Asociaţia Reninco, Bucureşti, 2000
5. Vrăjmaş, Ecaterina, *Strategiile educaţiei inclusive,* Editura Polirom, Iași, 2000

JOCURILE DE COOPERARE ȘI COMUNICARE, METODĂ EFICIENTĂ DE DEZVOLTARE A ELEVILOR

Prof. înv. primar Dascălu Iuliana – Cătălina
Școala Gimnazială „Matei Basarab”, Târgoviște

Dezvoltarea intelectuală a copilului se desfăşoară în contextul propriilor activităţi de învăţare şi are drept forţă motrică contradicţiile apărute dintre „vechi” şi „nou”. Mecanismul acestei dezvoltări este trecerea de la exterior la interior, de la social – la individual. Una dintre condiţiile fundamentale ale dezvoltării intelectuale este comunicarea copilului ca mod valoros de interacţiune psihosocială a persoanelor.

Jocurile sunt strategii euristice în care copiii îşi manifestă isteţimea, inventivitatea, iniţiativa, răbdarea, îndrăzneala şi curajul. Prin încărcătura sa afectivă, jocul asigură o antrenare deplină a întregii activităţi psihice. În joc, copilul este un adevărat actor şi nu un simplu spectator. El participă, cu toată fiinţa lui, la îndeplinirea obiectivului jocului, realizând în felul acesta o învăţare autentică. Principiul de învăţare prin descoperire a devenit în ultimii ani o idee unanim acceptată în procesul de predare-învăţare. Participanţii învaţă mai bine atunci când fac ceva, decât atunci când citesc, ascultă sau privesc. Jocul oferă această oportunitate de învăţare experienţială.

AVANTAJELE JOCURILOR:

- **Dezvoltare**

Orice obiectiv educaţional poate fi atins prin mai multe jocuri care se deosebesc prin complexitatea lor şi prin sarcinile pe care le oferă grupului. Este important să se aleagă jocul potrivit pentru satisfacerea nevoilor participanţilor şi care le dezvoltă în acelaşi timp deprinderile, ducând la o creștere și dezvoltare a experienței și a încrederii.

- **Experienţă**

Sursa învăţării este mai mult activitatea practică a copiilor participanți decât ceea ce li se spune să facă. Mai presus de toate, jocurile reprezintă învăţarea bazată pe acţiune, cu toate avantajele sale. În special, aceasta poate îmbunătăţi memorarea celor învăţate.

- **Participare deplină**

Implicarea tuturor membrilor participanți la joc devine o normă. Jocurile stabilesc o cerinţă pentru participarea deplină şi egală a fiecărui membru. Profesorul va urmări ca fiecare copil participant să facă ceva, iar membrii cu cele mai puţine abilităţi de comunicare sau relaţionare vor

fi încurajaţi în mod special să se implice atât în toate etapele jocului, cât şi în discuţiile finale sau alte activităţi de pe parcursul desfășurării acestora.

- **Motivaţie**

Elementul „distractiv” al jocurilor asigură motivarea și încurajarea participanţilor de a lua parte la ele. Latura competitivă care există sau care poate fi observată în unele jocuri este, fără îndoială, un factor motivator.

EXEMPLE DE JOCURI DE COOPERARE ŞI COMUNICARE:

- Jocul **„Descifrează misterul”** – Copiii sunt repartizaţi în echipe. Fiecare echipă primeşte câte un plic în care sunt puse fişe care conțin cuvinte pe care aceștia trebuie să le aranjeze astfel încât să construiască o ghicitoare şi să-i găsească răspunsul. Este considerată învingătoare acea echipă care realizează sarcina prima şi corect. Jocul are drept scop exersarea vocabularului, stabilirea legăturii în propoziţie, dezvoltarea atenţiei şi a gândirii, stimularea colaborării și a cooperării în interiorul grupului.
- Jocul **„Cine e perechea mea?” –** Copiii primesc fişe cu exerciţii. Unul citeşte exerciţiul şi spune răspunsul, apoi întreabă: „Cine e perechea mea?”. Elevul care are fişa cu acelaşi rezultat îi formează perechea.
- Jocul **„Un semn, un nume”** – Se alege un copil care se va aşeza în picioare cu spatele la restul grupului de copii, în timp ce va fi legat la ochi şi va reprezenta ghicitorul. Pe rând, fiecare copil va realiza un simbol cu degetul pe spatele ghicitorului şi îşi va rosti numele în timp ce realizează semnul. După ce toţi copiii au realizat simbolul şi şi-au spus numele, aleatoriu aceştia vor realiza doar simbolul pe spatele ghicitorului, urmând ca după fiecare simbol ghicitorul să recunoască cine a făcut semnul. Dacă ghicitorul identifică corect persoana, acel copil îi va lua locul şi fiecare dintre participanţi va alege un alt semn pentru noul ghicitor. În caz contrar, jocul se continuă până când ghicitorul identifică o persoană.

Jocurile le plac copiilor, indiferent de tipul lor sau de locul de desfășurare, iar folosirea lor sporeşte eficienţa lecţiilor prin dezvoltarea competențelor de comunicare, relaționare, implicare, cooperare, sprijin reciproc, competiție și recunoașterea valorilor. Este demn de luat în seamă afirmaţia lui Lucian Blaga că „Înţelepciunea şi iubirea copilului e jocul”.

Prin joc, copilul se dezvoltă intelectual, moral şi fizic.

Bibliografie:

1. Dumitru, Alexandrina și Viorel-George Alexandrina, *Jocuri didactice pentru clasele I si a II-a*, Editura Corint, București
2. Gherghina, Dumitru, Dănilă, Ioan, *Metodica predării limbii și literaturii române în școala primară, gimnaziu și liceu*, Editura Didactica Nova, Craiova, 2005

CARNAVALUL VERII

Prof. înv. preșcolar Costea Cristina
Școala Gimnazială ,,Mihai Vodă”, Mihai Viteazu, jud. Cluj

Soarele

Afară-i cald și e soare,
Este zi de sărbătoare!
Azi vă spunem tuturor
Că e ziua copiilor...
Peste tot sunt numai flori,
Că așa-i de sărbători.
Această zi să ne fie
Zi de mare bucurie!
Fluturași, gâze, furnici, vă invit pe toate-aici!

Fluturele

Când vine primăvara
Cu-alaiul ei de flori,
Pornim și noi la horă
Un dans plin de culori.
Avem aripi pudrate
În culori dulci, parfumate
și dansăm ușor, ușor,
mângâind florile-n zbor.

Albina

În grădina de flori plină
Zboară iute o albină,
Zumzăind din floare-n floare
Ispitită de culoare.
Florile râd în lumină,
Cântă întreaga grădină.

Ghiocelul

Dimineață, în grădină,
A ieșit un ghiocel.
Raze blânde de lumină
Soarele-ndrepta spre el.
O roșcată buburuză,
L-a privit, l-a tot privit,
Și c-un zâmbet cald pe buze,
Lângă el, a adormit.

Furnica

O furnică mititică
Cât un grăuncior de mei
Duce-n spate-o greutate
De trei ori cât corpul ei.
Pe cărarea cea micuță
Vede-o mică mămăruță.
Hei, nu-i timp pentru culcare!
Avem treabă, multă... tare...

Buburuza

Hai, furnică, în grădină,
Grădinarii să-i chemăm!
Haideți, fraților, trezirea,
De muncă să ne-apucăm!

Grădinar 1

Primăvara nu ne lasă
Să mai lenevim prin casă,
L-a trimis pe Domnul Soare
Să ne dea o îmbrățișare.
Haideți, gata cu dormitul,
Să-nceapă grădinăritul!
Dacă vrem s-avem de toate,
Fără muncă, nu se poate!

Grădinar 2

Duce-n mână fiecare
Un hârleț, o stropitoare,
Greblă, lopățică, sapă,
și-ntr-o găletuță, apă.
Fiindcă azi în grădiniță, fiecare-i grădinar.

Grădinar 3

Roaba, grebla și lopata,
Și hârletul, toate-s gata.
Stropitorile sunt pline.
Să lucrăm cum se cuvine!
Și săpăm, cărăm, sădim,
Straturi drepte rânduim,
Semămăm pe rând, pe straturi,
Multe flori și zarzavaturi.

Garofița

Priviți-mi rochița!
Eu sunt garofița.
Petalele crestate
Sunt frumos parfumate.
Grădinarul mă-ngrijește
Și cu apă mă stropește.
Nu mă laud, dar știu bine
Că nu-s multe flori ca mine.

Grădinar 5

Din petale de flori albe
Îți fac rochie aleasă,
La gât îți voi pune salbă,
Ca să fii cea mai frumoasă.
Lumea-ntreagă să te-admire.
Tu zâmbind, să le răspunzi
Și-n bogata-ți strălucire
Raza soarelui s-ascunzi.

Floarea-soarelui

Ia priviția la a mea floare,
Ce frumoasă-i și ce mare!
Ea se-nvârte după soare
Cu auritele-i petale.
Eu sunt Floarea-soarelui,
Frumusețea câmpului.

Soarele

Ce se-aude-n depărtare?
Vine-acum o ploaie mare...

Nor 1

Norii parcă-s la paradă,
Se foiesc pe cer, hoinari,
Și din ei încep să cadă
Stropi din ce în ce mai mari.

Nor 2

De pe lacul cel întins
Dintr-un abur s-a desprins
Și s-a înălțat ușor,
Sus, la cer, un norișor.
Și-acum iată-l călător
Fără veste, iată-l trece
Printr-un val de aer rece...
Ori de-i place, de nu-i place,
Iute-n ploaie se preface...

Ploaia

Vine ploaia, vine-ndată
De natură-i așteptată
Cu caleașca ei de nori,
Trasă de-un mănunchi de flori.
Pentru fiecare floare
Pregătit, un strop, ea are,

Iarba verde străluceşte,

Iar pe flori ea le hrăneşte.

Soarele

Dar când iese mândrul soare,

Ploaia mare-ncet dispare,

În urmă lăsând mereu

Minunatul curcubeu.

Curcubeul

Pe tatăl meu îl însoțesc

În orice zi de vară.

Pe toți eu vă înveselesc

Și vă invit afară.

Vă minunați când îmi priviți

Culorile gingaşe

Și cu sfială, după ploaie,

Privesc peste orașe.

Prezentator

Petrecerea s-a terminat,

Carnavalul s-a-ncheiat

Grupa Steluțelor a reuşit

Să joace rolul potrivit.

Noi cu toții vă mulțumim,

Numai bine vă dorim!

Pentru c-ați avut răbdare

S-ascultați pe fiecare.

Dacă v-a plăcut cumva,

Poate veți aplauda...

Bibliografie:

1. Bulboacă, Anca, *Scenete și scenarii de serbări II - pentru preşcolari şi şcolari mici*, Editura Arlequin, București, 2017
2. Gavrilă, Doina, *Serbările celor mici*, Editura Emia, Deva, 2006

RELAȚIA DINTRE PROFESORUL MENTOR ȘI PROFESORUL DEBUTANT

Prof. înv. primar Dulgheru Luminița
Școala Gimnazială „Mircea Sântimbreanu”, București

În acest articol îmi propun să analizez specificul profesiei didactice, respectiv etapa cea mai importantă în cariera didactică și anume debutul profesional, încercând să identific, prin relația de mentorat, o posibilă strategie de integrare socio-profesională a viitoarelor cadre didactice debutante. Primind suportul psiho-socio-profesional din partea profesorilor experimentați, profesorii debutanți vor fi mai încrezători, vor fi dornici să se integreze în comunitatea organizațională în care activează, vor fi mai deschiși la activitățile care se derulează în școală.

Relația mentor-discipol trebuie să valorifice schimburile de bune practici în așa fel încât debutantul să capete încredere în forțele proprii, să-și îmbunătățească activitatea desfășurată la clasă, să-și reconfirme faptul că ceea ce-și dorește să urmeze este, într-adevăr, cariera didactică.

Prin participarea la un program de mentorat, se deschid noi oportunități de comunicare în comunitatea cadrelor didactice. Debutantul vine în contact cu un cadru didactic cu expertiză în domeniu, nu se mai simte singur, are un povățuitor. Încă de la debut, lucrează în echipă, învață să își analizeze greșelile, să reflecteze la soluțiile potrivite, dar și să fructifice rezultatele bune.

Relația mentor-discipol trebuie să se bazeze pe colaborarea optimă între cei doi parteneri. Pentru o bună colaborare, este necesară identificarea așteptărilor atât din partea mentorilor, cât și din partea debutanților. Analiza temeinică a activităților desfășurate în parteneriat mentor-debutant este punctul-cheie în vederea îmbunătățirii prestației profesionale a debutantului.

În sistemul de învățământ românesc se consideră că profesorul debutant este bine pregătit pentru activitatea de la catedră, deși în realitate nu este chiar așa, este încă un novice. Debutul profesional vine cu destule provocări pentru un cadru didactic, iar relația mentorală nu este încă bine cimentată în școala românească.

Calitatea procesului instructiv-educativ depinde și de relaţia afectivă dintre profesor şi elevi. De aceea, este necesar ca fiecare cadru didactic debutant să fie preocupat de cultivarea unor relaţii bune cu elevii săi. Profesorul debutant trebuie să conștientizeze rolul său în activitatea de la clasă.

Când profesorul este văzut ca partener, părintele caută să-și îmbunătățească implicarea în problemele școlii. Atragerea părinților către școală o poate face un cadru didactic care dovedește competență și credibilitate.

Pentru a rezolva problemele ivite în activitatea de la clasă, importantă este colaborarea cu colegii de catedră mai experimentați și nu numai! Dacă întâmpină dificultăți, debutantul trebuie să caute îndrumare profesională!

Cadrele didactice debutante trebuie să participe la activități de perfecționare care le asigură o mai bună inserție profesională.

Implicarea conducerii școlii în integrarea debutanților este esențială.

Cea mai importantă activitate pentru un profesor debutant este însă exersarea predării. Acomodarea cu rolul de cadru didactic se poate face în contexte variate, atât prin derularea activităților școlare, dar și prin activitățile extrașcolare, în care se probează situații noi de comunicare, interacțiunea profesor-elevi.

Relațiile dintre debutanți și profesorii experimentați se stabilesc încă din cancelarie și pornesc cu schimburi de bune practici, împărtășirea experienței dobândite, într-o completare firească a actului didactic.

Nu în ultimul rând, profesorii debutanți simt nevoia programelor de mentorat. Faptul că discută deschis despre problemele cu care se confruntă nu înseamnă că își recunosc „neputința", ci este o modalitate de a găsi o rezolvare firească a problemelor identificate.

Ținând cont de schimbările din învățământul românesc, respectiv predarea online, profesorul debutant trebuie să se reinventeze permanent. Trebuie să regândească structurile de conținut, să le esențializeze, să utilizeze resursele educaționale potrivite, deoarece predarea online nu se poate identifica cu predarea standardizată. Doar așa sporește motivația învățării în rândul elevilor, iar lecțiile capătă plus valoare.

Profesorul debutant trebuie să continue să se perfecționeze. Trebuie să privească înainte cu entuziasm și să identifice și alte căi de urmat în proiectarea didactică, în demersul educațional. De el depinde reușita în viață a elevilor săi și, împreună cu familiile acestora, făcând front comun, contribuie la împlinirea proiectelor propuse.

Bibliografie:

1. Manolescu, Marin, *Practica cercetării în științele educației: probleme critice, diagnoză,* Editura Universitară, București, 2020
2. Pâinișoară, Ion-Ovidiu, *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică,* Editura Polirom, Iași, 2015
3. Pâinișoară, Ion-Ovidiu, & Manolescu, Marin, *Pedagogia învățământului primar și preșcolar,* Editura Polirom, Iași, 2019

ACTIVITĂŢI PENTRU DEZVOLTAREA ŞI OPTIMIZAREA COMPETENŢELOR SOCIO - EMOŢIONALE

Prof .înv. primar Irimia Anca
Școala Gimnazială Nr. 2, Hunedoara

Activitate aparent simplă, jocul reprezintă o punte între şcoală şi viaţă, care activizează toate forţele intelectuale ale copiilor, precum şi trăirile lor afective.

Jocul didactic este momentul cel mai indicat pentru a combate monotonia, în scopul educării atenţiei şi a capacităţii de concentrare. Fiind atât de relaxaţi, elevii nu observă că învaţă. La ce foloseşte jocul? Jocul îi ajută pe elevi să se distreze, să se dezvolte, să se concentreze mai bine, să evolueze, să-şi deschidă inima. Prin joc, ei învaţă prietenia, cooperarea, întrajutorarea, respectul, relaxarea, principiile sănătoase de viaţă şi multe altele.

Jocuri îndrăgite de elevi din toate clasele:

- ✓ **Să ne cunoaştem**!

Poziţia participanţilor poate fi în cerc. Se aruncă mingea (poate fi şi dintr-un cocoloş de hârtie) de la unul la celălalt şi se rosteşte numele colegului de la care am primit, numele propriu, o trăsătură personală care să înceapă cu primul sunet al numelui şi apoi numele colegului la care urmează să o dăm.

Exemplu: *Am primit mingea de la Radu, pe mine mă cheamă Cristina, sunt cuminte şi voi arunca mingea spre Mihai, care este un elev silitor*.

Are rol de energizare, de ruperea ritmului prea monoton, de cunoaștere a membrilor grupului.

- ✓ **Alinierea*!***

Învățătorul alege patru copii născuți în cele patru anotimpuri. Fiecare dintre ei trebuie să-i ajute pe colegii născuți în anotimpul respectiv să se alinieze crescător sau descrescător în funcție de data nașterii. La final, cele patru șiruri se unesc, în ordinea anotimpurilor. Jocul se poate repeta în funcție de alte criterii (înălțime, vârstă etc.). Astfel, copiii sunt încurajați să-și adreseze întrebări și să se cunoască.

- ✓ **Atinge…**

Atinge… culoarea! – Jocul se poate desfăşura în sala de clasă sau în curtea şcolii. Li se explică elevilor că trebuie să caute un obiect de culoare roşie (sau orice altă culoare) şi să pună mâna pe el. Obiectul respectiv poate fi o bluză, o bancă, un pantof al colegului, eşarfa dnei

învăţătoare etc. Odată găsite obiectele roşii, copiii vor rămâne nemişcaţi până când învăţătoarea sau un elev desemnat de aceasta controlează corectitudinea alegerii.

Atinge… forma! – În această variantă, copiii trebuie să atingă obiecte în formă de triunghi (sau orice altă formă geometrică).

- ✓ **Cei care îngheaţă şi cei care se topesc**

Rezultate aşteptate: să dea imbold şi să fie distractiv, să îndepărteze tensiunea, să ofere ocazia pentru îmbrăţişări.

Descriere: Conducătorul grupului fixează marginile suprafeţei de joc. Spaţiul trebuie să fie suficient de mare. Conducătorul jocului alege 2-3 voluntari care tebuie să fie cei care îngheaţă. Misiunea lor este să atingă cât de multe pesoane e posibil şi să le spună: «Îngheaţă!», apoi aceştia tebuie să stea în picioare ca beţele de gheaţă.

Ceilalţi din grup sunt cei care se topesc şi, îmbrăţişându-i pe cei îngheţaţi, aceştia devin din nou liberi şi pot fugi de cei care îngheaţă.

- ✓ **Miriapodul şchiop**

Din întregul efectiv de copii se formează echipe egale, având în jur de 6 jucători în echipă. Fiecare echipă formează un şir, primul jucător aflându-se pe o linie de plecare. În cadrul şirului se formează „miriapodul" astfel: primul jucător ridică un picior (stâng) în aer, al doilea ridică piciorul opus (drept) şi-l întinde în aşa fel, încât cel din faţă să i-l prindă cu mâna (dreaptă) deasupra gleznei; al treilea ridică şi el un picior (stâng) de pe partea opusă celui din faţă ş.a.m.d. Toţi jucătorii, cu excepţia primului, se sprijină cu mâna liberă pe umărul coechipierului din faţă.

La semnalul de plecare, toate echipele, păstrând neîntrerupt lanţul pe care îl formează, înaintează sărind spre linia de sosire, trasată la 10-15 paşi în faţă. Jucătorul conducător de şir nu are voie să pună ambele picioare jos, nici să le schimbe în timpul cursei. Dacă în timpul săriturii şirul se rupe, el trebuie refăcut imediat, întreaga echipă stând pe loc. Câştigă echipa al cărei ultim jucător din şir a trecut primul linia de sosire.

Jocul se poate repeta în sens invers între cele două linii, jucătorii sărind pe celălalt picior. Pentru variaţie, jocul se poate desfăşura şi prin altfel de formare a şirului, şi anume jucătorii, în loc să ducă piciorul în faţă, îl îndoaie înapoi din genunchi.

- ✓ **Cosmonauţii**

Copiii „cosmonauţi" sunt aşezaţi în formaţie de cerc, lanţ de braţe, cu faţa spre centru. În spatele lor, la o anumită distanţă, sunt marcate patru pătrate, „rachete cosmice", în care se desenează mai multe cercuri, adică locuri care pot fi ocupate de „cosmonauţi". Numărul cercurilor este mai mic decât cel al copiilor.

La comanda de începere a jocului, copiii se învârtesc în cerc recitând versurile:

Rachetele ne-aşteaptă,
Spre stele vom zbura.
Alege-ţi o rachetă,
Dar nu întârzia!
Căci dacă vii agale,
Loc nu vei mai afla!

După ultimul vers, „cosmonauţii" aleargă spre cele patru pătrate trasate ca să ocupe un cerculeţ (un loc pe navă), dar cel puţin 2-3 copii vor rămâne fără loc. La reluarea jocului, aceştia vor sta în mijlocul cercului, iar când se va da alt start, vor căuta să ocupe iar un loc.

- ✓ **Salata de fructe**

Tuturor elevilor li se dau denumiri de fructe, învăţătorul având grijă să existe mai multe fructe din acelaşi fel (de ex. 4 mere, 5 gutui, 3 prune, 6 pere etc.). Jocul îl putem desfăşura afară, cu elevii aşezaţi în cerc şi cu locurile lor marcate cu creta. Învăţătorul numeşte un elev care va sta în mijlocul cercului, ceilalţi aşezându-se pe locurile marcate. Elevul din mijlocul cercului numeşte un fruct, iar elevii care sunt acel fruct trebuie să-şi schimbe rapid locul. După mai multe astfel de schimburi, elevul din mijloc strigă „Salată de fructe!" şi toţi copiii, inclusiv cel din mijloc, trebuie să-şi schimbe locul. Cel care rămâne fără loc în cadrul cercului va veni în centru şi va conduce jocul până la o nouă… salată de fructe.

Acelaşi joc îl putem desfăşura în sala de clasă, utilizând scaune (unul mai puţin decât participanţi). Elevul care stă în picioare va proceda la fel ca cel din centrul cercului numind câte un fruct, iar copiii care sunt acel fruct trebuie să-şi schimbe locurile pe scaune. La comanda „Salată de fructe!", va alerga şi cel care stă în picioare să ocupe un scaun. Cel rămas fără scaun va conduce apoi jocul în acelaşi mod.

O variaţie a acestui joc este „Salata de oameni", diferenţa faţă de „Salata de fructe" fiind dată de comenzi:

- Să-şi schimbe locurile toate fetele / toţi băieţii.
- Să-şi schimbe locurile doar copiii care poartă tricouri / şepci / pantaloni etc.
- Să-şi schimbe locurile copiii blonzi / şateni / bruneţi etc.
- Să-şi schimbe locurile cei care s-au spălat pe dinţi în această dimineaţă / cei care s-au îmbrăcat singuri / cei care au servit micul dejun / cei care şi-au făcut tema etc.
- La comanda „Salată de oameni!", toţi copiii îşi schimbă locurile, inclusiv animatorul.

- ✓ **Traista cu povești**

Profesorul/ învățătorul strânge într-o traistă câteva obiecte din natură (scoici, pietre colorate, frunze, flori presate, pene etc.). Alege un obiect și le spune elevilor o poveste despre el, care poate fi adevărată sau fictivă. Pe baza cunoștințelor despre acel obiect, copiii trebuie să spună dacă

povestea este adevărată (cu argumente). După aceasta, copiii pot alege un alt obiect și pot spune la rândul lor o poveste. De asemenea, copiii pot completa trăistuța cu alte obiecte.

- ✓ **Ghicitorul**

Elevii stau în cerc. Unul dintre ei, „Ghicitorul", părăseşte încăperea. Cei rămaşi în cerc aleg un conducător de joc. Ori de câte ori conducătorul de joc face o mişcare, ceilalţi trebuie să-l imite. Astfel, de exemplu, dacă acesta îşi scarpină nasul, toţi elevii trebuie să şi-l scarpine de asemenea. „Ghicitorul" se întoarce în încăpere. Conducătorul de joc face diferite mişcări, pe care ceilalţi le imită foarte repede. „Ghicitorul" trebuie să încerce să ghicească cine este cel care le comandă celorlalţi mişcările. Dacă ghiceşte corect, „Ghicitorul" numeşte persoana care l-a dat de gol pe liderul jocului. Acea persoană devine următoul „Ghicitor ".

- ✓ **Creioanele**

Trei elevi, „Căutătorii", părăsesc încăperea. Clasa alege un loc din încăpere unde este ascuns un creion. „Căutătorii" se întorc în încăpere şi încearcă să localizeze creionul. Elevii din clasă bat din palme cu atât mai tare cu cât „Căutătorii" se apropie mai mult de locul respectiv. Elevii bat din palme cu atât mai încet cu cât „Căutătorii" se îndepărtează mai mult de ascunzătoare. Clasa continuă să bată din palme până când creionul este găsit.

- ✓ **De-a ceasul**

O persoană, „Ghicitorul", stă în mijlocul încăperii şi îşi ţine ochii închişi. Doisprezece elevi stau în cerc în jurul „Ghicitorului". Fiecare dintre ei reprezintă o oră pe cadranul unui ceas. „Ghicitorul" spune: „Alarma pentru deşteptare se declanşează la ora... " , spunând un număr între 1 şi 12 . Cel indicat de „Ghicitor" trebuie să imite sunetul unei alarme de ceas. „Ghicitorul" trebuie să ghicească numele persoanei care a produs zgomotul respectiv. El trebuie să rămână la mijloc până când ghiceşte corect persoana-alarmă. Acesta devine apoi următorul „Ghicitor ".

Lăsând deoparte aceste exemple, aş vrea să subliniez faptul că eficienţa jocului depinde de modul în care sunt corelate sarcinile acestuia şi tema abordată. Gama jocurilor didactice este foarte variată. Pornind de la orice joc, cadrul didactic poate genera jocuri noi, adaptate diferitelor situaţii. Uneori şi elevii pot „inventa" reguli noi, ştiindu-se că imaginaţia şi creativitatea acestora sunt debordante.

Bibliografie:

1. Băban, Adriana, *Consiliere educaţională,* Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2003
2. Catrinel A. Ştefan, Kallay Eva*, Dezvoltarea competenţelor emoţionale şi sociale la preşcolari,* editura ASCR, Cluj-Napoca, 2007
3. *Revista învăţământului preşcolar,* nr. 1-2/ 2011

PROIECTUL EDUCATIV
„AMBALAJUL ECOLOGIC - PRIETENUL NATURII”

Prof. Solovăstru Loredana
Școala Gimnazială Ipotești

Tipul proiectului: științific

Domeniul: ecologie și protecția mediului

Perioada: martie-mai 2023

Instituția coordonatoare: Școala Gimnazială Ipotești, Suceava

Parteneri/Colaboratori:

- ✓ Agenția pentru Protecția Mediului
- ✓ părinți
- ✓ comunitatea locală

Echipa de implementare a proiectului:

Coordonatori:

- prof. Loredana SOLOVĂSTRU
- prof. Simona MIRĂUȚI
- prof. Elena POPESCU
- prof. Alina PINTILEI

Echipa de proiect:

- Dana HUȚU
- Profesori diriginți

Beneficiarii direcți și indirecți ai proiectului:

- ✓ elevii Școlii Gimnaziale Ipotești, Suceava;
- ✓ cadrele didactice, părinții, instituţiile implicate în proiect.

Scopul proiectului: dezvoltarea unui program de educație ecologică la nivel primar și gimnazial, în vederea formării unei conduite ecologice a copiilor.

Obiective specifice ale proiectului:

- ✓ creșterea nivelului de informare și conștientizare cu privire la problematica colectării selective și reciclării deseurilor în rândul elevilor și responsabilizarea acestora prin implicarea activă într-o competiție pozitivă;
- ✓ promovarea educației ecologice în școală și dezvoltarea spiritului ecologic al tinerilor;
- ✓ trezirea curiozității și a interesului pentru mediul înconjurător;
- ✓ perceperea și diferențierea existenței unor interacțiuni între om și mediu;
- ✓ exprimarea grijii și dragostei față de mediu prin activități individuale și de grup;
- ✓ dezvoltarea capacităţilor de comunicare, lucrul în echipă;
- ✓ implicarea cadrelor didactice şi a elevilor în realizarea schimburilor de experienţă, worksopuri, participarea la concursuri;
- ✓ creșterea gradului de implicare a elevilor și cadrelor didactice.

Argument

Fiecare zi trebuie să fie un prilej pentru a ne aminti de importanța naturii și de necesitatea protejării și conservării acesteia. De asemenea, este important să conștientizăm problemele mediului înconjurător și ne îndeamnă să contribuim la menținerea unei planete sănătoase.

Utilizarea ambalajelor prietenoase cu mediul are un rol esențial în procesul de ecologizare. Este necesar ca ambalajele de protectie să fie ecologice și să aibă standardele necesare pentru protejarea mediului înconjurător. Putem fi cu toții responsabili și putem alege diferite soluții de ambalare, promovand astfel comportamentul ecologic și încurajându-i și pe ceilalți să acționeze în același mod.

Utilizarea ambalajelor prietenoase cu natura reprezintă un prim pas spre ecologizare, deoarece sunt fabricate din materiale care pot fi reciclate sau distruse ulterior, fără a periclita mediul ambient.

Este necesar să conștientizăm impactul negativ pe care il au deșeurile asupra planetei. Ambalajele care nu sunt prietenoase cu mediul reprezintă o problemă pe termen lung, deoarece timpul descompunerii în mediu este substanțial. Dacă vrem să alegem o variantă de material ecologică și biodegradabilă care înlocuiește plasticul, ambalajele din carton și hârtie reprezintă cea mai bună soluție.

Resurse (procedurale, materiale, umane, financiare, temporale):

- ✓ resurse procedurale: argumentaţia, activităţi practice, proiectul, portofoliul;
- ✓ resurse materiale: calculator, videoproiector, resurse video;
- ✓ resurse umane : elevii.
- ✓ resurse financiare: autofinanțare
- ✓ resurse temporale: martie-iunie 2023

Activități desfășurate:

Nr. crt.	Denumirea activității	Grup-țintă	Perioada	Responsabil/ Responsabili	Produs finit/ Evaluare
1.	**Despre proiectul „Ambalajul ecologic-prietenul naturii”** - activitate de informare și de documentare	Clasele participante la proiect	Martie 2023	Prof. Mirăuți Simona Prof. Solovăstru Loredana Prof. Popescu Elena Prof. Pintilei Alina	●Formarea și organizarea echipei de proiect ●Stabilirea activităţilor
2.	**„Definirea ambalajelor ecologice și a operației de ambalare” Rolul și funcțiile ambalajelor**	Clasele V-VIII Clasele a IV-a și a III-a	Martie 2023	Prof. Mirăuți Simona Prof. Popescu Elena Prof. Pintilei Alina Prof. Huțu Dana	●Fotografii
3.	**„Materiale utilizate pentru confecționarea ambalajului ecologic” Tipuri de ambalaje ecologice**	Clasele V-VIII Clasele a IV-a și a III-a	Martie 2023	Prof. Mirăuți Simona Prof. Popescu Elena Prof. Pintilei Alina Prof. Huțu Dana	●Fotografii
4.	**„Procesul tehnologic de obținere a ambalajului”**	Clasele V-VIII Clasele a IV-a și	Martie 2023	Prof. Mirăuți Simona Prof. Popescu	●Fotografii

		a III-a		Elena Prof. Pintilei Alina Prof. Huțu Dana	
5.	**„Eticheta ecologică și simbolurile eco de pe ambalaj”**	Clasele V-VIII Clasele a IV-a și a III-a	Martie 2023	Prof. Mirăuți Simona Prof. Popescu Elena Prof. Pintilei Alina Prof. Huțu Dana	●Fotografii
6.	**Strategii în alegerea ambalajului**	Clasele V-VIII Clasele a IV-a și a III-a	Martie 2023	Prof. Mirăuți Simona Prof. Popescu Elena Prof. Pintilei Alina Prof. Huțu Dana	●Fotografii
7.	**Posibilități de reciclare a ambalajelor** **Reciclarea-un pas spre civilizație**	Clasele V-VIII Clasele a IV-a și a III-a		Prof. Mirăuți Simona Prof. Popescu Elena Prof. Pintilei Alina	

Prezentarea modalităţii de monitorizare și de evaluare a rezultatelor proiectului:

- ✓ întocmirea unui album cu fotografii ce cuprinde aspecte ale proiectului;
- ✓ aplicarea de chestionare, în vederea evaluării proiectului.

Descrierea rezultatelor așteptate ca urmare a implementării proiectului:

- ✓ plăcerea copiilor de a face fotografii, activități practice;
- ✓ dezvoltarea fizică armonioasă și întărirea sănătății prin desfășurarea unor activități practice;
- ✓ dezvoltarea simțului artistic.

Activități de promovare, mediatizare și de diseminare realizate în timpul implementarii proiectului și după încheierea acestuia:

- ✓ mediatizarea se va face prin intermediul revistei școlii, site-ul școlii, facebook-ul școlii;
- ✓ întocmirea albumelor cu aspecte din proiect și realizarea unei expoziții.

Sustenabilitatea proiectului:

Continuitatea va fi asigurată prin modificarea și completarea grupului-ţintă, prin atragerea și a altor copii, prin diversificarea activităţilor care promovează dragostea față de natură, prin valorificarea rezultatelor obţinute.

PROIECTUL eTWINNING ”YOU CAN SAVE A LIFE”

Prof. Dumitru Laura Magdalena
Palatul Copiilor Bacău

Proiectul e-Twinning "You Can Save a Life" a reprezentat o modalitate modernă, atractivă şi eficientă de predare/învăţare a activităților specifice cercului pe care-l coordonez, Cercul Sanitarii pricepuți din cadrul Palatului Copiilor Bacău.

Într-o societate bazată mai mult pe informaţiile din mass-media, care de multe ori au efecte negative asupra copiilor, m-am gândit că avem nevoie şi de un proiect în care cei implicaţi să-i înveţe despre primul ajutor şi să le arate ce e bine pentru a-și menține sănătatea prin reacția față de o situație de urgență.

Proiectul a cuprins mai multe module: realizarea unui chestionar cu privire la Corona virus în limba engleză, creare de postere cu privire la pandemie, stabilirea măsurilor luate în această pandemie, editare de filmuleţe legate de resuscitarea cardio-pulmonară, identificarea situațiilor de prim ajutor.

Am început colaborarea alături de Miren Miqueo, profesoară la o școală din Spania. Am avut parteneri din Turcia, Ucraina și Spania, iar numărul cadrelor didactice participante a fost mai mare, pentru că au participat 3 din partea Spaniei, 2 din partea Ucrainei și câte unu din partea României și Turciei.

Toți membrii echipei și-au propus realizarea unor activităţi originale, care să îmbine creativitatea și învățarea prin joc. Împreună cu elevii, am folosit cu succes diferite instrumente de lucru disponibile pe Internet, chiar dacă nu eram obișnuiți cu ele, ne-am interesat, am căutat şi am reuşit să să editäm, să realizăm produse cu ajutorul platformelor *Canva, Emaze, Jigsawplanet, Quizziz, Genial.ly* și multe altele.

Învăţarea nu a mai avut loc doar în clasă, elevul a a reuşit să înveţe şi de acasă sau de oriunde avea acces la Internet. Acest lucru i-a motivat să participe, le-a stimulat creativitatea şi i-a ajutat să-și evalueze competențele lingvistice, comunicarea având loc în limba engleză. În perioada Crăciunului, copiii din toate ţările şi-au trimis urări prin intermediul unor felicitări realizate în Jigsawplanet.

Prima activitate a constat în realizarea unui logo, cele mai bune lucrări din fiecare țară fiind postate și votate.

Toate activităţile au fost salvate ca fotografii, prezentări, filmuleţe video. La sfârşitul fiecărui modul am adăugat poze, prezentări multimedia pe spaţiul virtual eTwinning. Pentru a posta propriile produse și a vizualiza postările de pe Twinspace, am creat conturi pe platformă pentru fiecare copil, astfel fiecare copil s-a logat cu propriul cont.

Prin integrarea în mod corespunzător a activităţilor de proiect eTwinning în curriculum, eTwinnerii îşi îmbunătăţesc calitatea proiectelor eTwinning, îmbunătăţesc evaluarea lor, subliniază importanța lor în spaţiul educaţional european.

Activitățile proiectului s-au încadrat perfect în programa cercului, specificul acestuia fiind cunoașterea situațiilor de prim ajutor și care sunt pașii în acordarea lui în situații de urgență.

În fiecare an, în toată lumea, aproape 1 milion de persoane, în special copii, mor din cauza accidentelor. Alte câteva zeci de milioane necesită îngrijiri medicale pentru accidente foarte grave. Mulţi rămân cu afecțiuni locomotorii permanente sau leziuni ale creierului. Luarea unor măsuri adecvate imediate și aplicarea tehnicilor corespunzătoare de prim ajutor pot reduce considerabil numărul de decese. În afara şcolii, nu numai eu, ci noi toţi ne „lovim” de situaţii în care nici măcar un adult nu ştie cum să procedeze. Ca atare, este foarte important ca aceste noţiuni de bază de prim ajutor să fie introduse în școală, pentru a fi ştiute de toţi.

Comunicarea în cadrul proiectului s-a realizat în mai multe moduri: prin intermediul spaţiului Twinspace, pe facebook, pe mail, pe watsapp.

Implicarea elevilor şi a profesorilor într-un proiect care a antrenat mai multe şcoli a adus numeroase elemente de noutate şi deschidere europeană. Elevii şcolii noastre au fost în permanență informaţi în legătură cu stadiul şi rezultatele obţinute în cadrul aceloraşi teme de către elevii celorlalte şcoli cu care colaborăm.

Eu consider că munca în echipă pentru realizarea proiectului a fost foarte importantă. Acest lucru s-a văzut şi la partenerii noştri. A existat o bună colaborare între toţi partenerii din proiect. Acest proiect a fost o oportunitate pentru şcoala noastră, datorită comunicării eficiente și am reuşit să înţelegem sistemele de educaţie din alte ţări.

Colaborarea în cadrul proiectului s-a realizat prin intermediul tehnologiei La început am colaborat cu Miren Miqueo pentru a stabili obiectivele, activităţile de comun acord, modalităţile de realizare a acestora, termenele şi timpul alocat fiecărei activităţi.

Elevii învăţat să utilizeze spaţiul eTwinning. Mult i-a atras aplicația Voki, prin care fiecare are posibilitatatea de a-și construi propriul avatar. Aplicația oferă posibilitatea folosirii vocii pentru avatar. Folosind resursele TIC (PC, tablete , telefoane smart), am reuşit să le trezesc şi să le menţin interesul pentru proiect. Am reuşit să realizăm lucruri noi şi interesante. Elevii au devenit din ce în ce mai interesaţi de acest proiect şi au fost uimiţi de rezultatele lor.

Este esenţial ca profesorul să caute în permanentă noi modalităţi prin care să asigure un demers didactic efficient, care să determine progresul şcolar şi personal al elevului.

A fost o noutate și o plăcere îmbinată cu învățarea multor instrumente web2tools, toate fiind o deschidere în colaborarea cu alți parteneri ETwinning.

Pentru vizualizarea prezentării proiectului, accesați codul QR de mai jos:

Proiectul poate fi vizualizat și accesând linkul:

https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/you-can-save-life

OPORTUNITĂȚI DE FORMARE PRIN ACREDITAREA ERASMUS+

Prof. Daniela Grecu, Școala Gimnazială „Sf. Dumitru”, Craiova
Prof. Ciucă Mihaela Alina, Școala Gimnazială „Sf. Dumitru”, Craiova

Cursurile de formare prin programul Erasmus+ reprezintă o oportunitate valoroasă pentru participanți să-și dezvolte competențele și să-și îmbunătățească expertiza într-un mediu internațional. Aceste cursuri sunt organizate în diverse țări europene și sunt deschise atât cadrelor didactice, cât și altor profesioniști, precum angajați din administrația publică sau din sectorul nonprofit. Prin participarea la aceste cursuri, participanții au șansa de a învăța de la experți recunoscuți în domeniul lor de interes și de a împărtăși bune practici cu colegi din întreaga Europă. Cursurile de formare prin Erasmus+ abordează teme variate, cum ar fi educația inclusivă, tehnologiile digitale în învățământ, dezvoltarea personală și profesională sau antreprenoriatul. Acestea promovează schimbul de idei și experiențe, cultivând astfel o comunitate europeană a profesioniștilor care își doresc să își îmbunătățească continuu abilitățile și să contribuie la dezvoltarea socială și profesională a Europei..

În intervalul 29 mai – 2 iunie 2023, șapte cadre didactice de la Școala Gimnazială „Sf. Dumitru” au participat la cursul de formare “**Teacher Training On STEM Education**”, în cadrul acreditării Erasmus+ în domeniul educației școlare cu numărul 2022-1-RO01-KA121-SCH-000060720. Cursul a fost oferit de către Asociația Edu2Grow și s-a desfășurat în Roma (Italia). Pe lângă activitățile educaționale specifice, am participat și la vizite culturale în Italia.

De-a lungul celor 5 zile am desfășurat o serie de activități: am început cu prezentarea formatorilor și a participanților, câteva jocuri de spargere a gheții menite să ne permită să socializăm și să ne simțim confortabil unii cu alții, a urmat o prezentare a unor noțiuni specifice educației STEM, familiarizarea cu platforma Arduino, platformă completă bazată pe elemente hardware și software, o platformă de tip open source, cu acces la o documentație detaliată gratuită, la scheme și surse de programe.

Nu au lipsit activitățile practice de utilizare a senzorilor (dispozitive care pot detecta o varietate de valori, cum ar fi lumina, temperatura, umiditatea, mișcarea și presiunea; aceste valori pot fi apoi utilizate pentru a controla diverse elemente de hardware, cum ar fi LED-uri, motoare și ecrane), conectarea unui led și programarea acestuia să lumineze intermitent, asamblarea kitului SMART Car 4WD etc. În plus, ne-au fost prezentate câteva instrumente care promovează

gamificarea (preluarea unor elemente din jocuri și integrarea lor în procesul didactic), destinate elevilor, precum: *Learningapps, Wordwall, Kahoot,* cu care am creat diverse materiale educaționale, disponibile aici:

- https://learningapps.org/display?v=pb4fqkfdn23
- https://wordwall.net/resource/57367678
- https://wordwall.net/resource/53013478
- https://create.kahoot.it/share/test-componenta-software/6cf7256c-319e-4f3c-b0d4-c0364c711e8d

Alte aplicații pe care le-am descoperit în timpul acestui curs au fost Filmora Go și CapCut, aplicații de editare video, pentru dispozitivele mobile, extrem de intuitive, care ne-au permis să fructificăm vizitele culturale din fiecare după-masă sub forma unor filme.

Printre obiectivele vizitate, enumăr:

- ✓ Basilica Sf. Petru – aflată în monumentala Piazza San Pietro. Edificiul, lung de 186 metri, cu înălțimea cupolei de 119 metri și cu o suprafață totală de peste 15.000 m², este cea mai mare biserică din lume.
- ✓ Domul Basilicii Sf. Petru, proiectat de Michelangelo este cel mai mare dom din lume, având 42 de metri în diametru și o înălțime de 138 de metri.
- ✓ Colosseum - cea mai impresionantă clădire-ruină a Imperiului Roman, cel mai mare amfiteatru antic care poate fi vizitat in Italia.
- ✓ Piața Spaniei și cele 136 trepte spaniole împărțite în 12 sectoare diferite.
- ✓ Fontana di Trevi, cea mai cunoscută și probabil cea mai frumoasă fântână arteziană, care are ca figură centrală pe Neptun, zeul mării.

În plus, au fost discutate aspecte privind modalitățile de diseminare, valorizare, vizibilitate și sustenabilitate a activităților, precum și modalitățile în care putem utiliza platforma eTwinning.

La finalul celor 5 zile de curs, am primit certificatele de participare alături de documentul de mobilitate Europass.

Asociația Edu2Grow, furnizorul cursului nostru de formare, este un partener important în organizarea și promovarea programului Erasmus+. Ea se concentrează pe furnizarea de programe de învățare inovatoare, care sunt adaptate nevoilor și intereselor participanților. Edu2Grow oferă, de asemenea, suport individualizat și ghidare pe parcursul procesului de învățare, asigurându-se că participanții obțin cele mai bune rezultate din această experiență.

Recomand cu căldură aceste cursuri tuturor celor care doresc să-și îmbogățească cunoștințele și să se dezvolte într-un context internațional stimulant.

Pentru mai multe informații și materiale, accesați site-ul proiectului de acreditare: https://sites.google.com/view/acreditare-sgsd/

Așadar, cursurile de formare STEM prin Erasmus+ promovează abordări active și inovatoare în predarea științelor, tehnologiei, ingineriei și matematicii. Participanții descoperă metode de predare interactive, care încurajează gândirea critică, rezolvarea de probleme și colaborarea între elevi. Aceste abordări pedagogice stimulează curiozitatea și creativitatea elevilor, facilitându-le dezvoltarea abilităților necesare pentru a deveni viitori inovatori și cercetători.

Prin conexiunile și schimburile de experiență între profesori din diferite țări europene, cursurile de formare STEM prin Erasmus+ contribuie la crearea unei comunități de practicieni dedicați îmbunătățirii educației STEM la nivel european. Aceste rețele de colaborare facilitează schimbul de idei, bune practici și resurse educaționale, consolidând astfel calitatea și relevanța educației STEM la nivel european.

În concluzie, cursurile de formare axate pe educația STEM prin programul Erasmus+ reprezintă un instrument esențial pentru profesori în dezvoltarea competențelor lor și în promovarea unui învățământ STEM inovator și captivant. Aceste cursuri contribuie la pregătirea elevilor pentru societatea tehnologică și științifică a secolului al XXI-lea, oferindu-le o bază solidă de cunoștințe și abilități pentru succesul lor viitor.

FIȘĂ DE LUCRU - ÎNMULȚIREA CU 3

Profesor educator Agache Ionela

Școala Profesională. Specială „Emil Gârleanu”, Galați

1. Operația 3 x 4 poate fi scrisă ca adunare repetată de termeni egali, astfel:

   a) 4 + 4 + 4
   b) 3 + 3 + 3 + 3
   c) 3 + 4
   d) 4 x 3

2. De 3 ori câte 9 se scrie astfel:

   a) 3 x 9
   b) 9 x 3
   c) 9 + 3

3. Care dintre afirmațiile de mai jos este adevărată?

   a) Dublul numărului 3 este 9.
   b) Produsul numerelor 2 și 3 este 6.
   c) 30 este de 5 ori mai mare decât 2.
   d) Numărul de 3 ori mai mare decât 7 este 21.
   e) Triplul numărului 3 este 6.
   f) 18 este dublul numărului 9.

4. Stabiliți care dintre afirmațiile de mai jos este adevărată fără a efectua calculele:

   a) 3 x 2 = 2 + 2 + 2
   b) 3 x 9 x 0 = 9 + 9 + 9
   c) 3 x 9 = 9 + 9 + 9
   d) 3 x 10 x 1 = 10 + 10 + 10 +1
   e) 3 x 5 = 5 x 3

5. Alcătuiți o problemă care să se rezolve în două moduri: printr-o înmulțire și adunare.

Bibliografie:

https://pixabay.com

METODE INTERACTIVE

Prof. înv. preșcolar Șerban Andreea Maria
Grădinița cu Program Prelungit Cozia, Rm. Vâlcea

Bunul mers al procesului de învăţământ şi rezultatele obţinute depind de metodele utilizate. Marii pedagogi au evidenţiat faptul că, folosindu-se metode diferite, se obţin diferenţe esenţiale în pregătirea elevilor, că însuşirea unor noi cunoştinţe se poate realiza mai uşor sau mai greu, în funcţie de metodele utilizate.

Metodele sunt instrumente importante aflate la dispoziţia cadrului didactic, de a căror cunoştinţe şi utilizare depinde eficienţa muncii educative. Educatorul, cunoscând varietatea metodelor, particularităţile elevilor cu care lucrează, obiectivele pe care trebuie să le atingă, trebuie să acţioneze pentru a valorifica pe deplin personalitatea, devenind el însuşi un creator în materie de articulare a strategiilor, metodelor şi procedeelor didactice.

Antrenarea permanentă a elevilor la un efort intelectual susţinut şi înarmarea acestora cu capacităţile necesare unei activităţi de învăţare productivă reprezintă modalitatea cea mai eficientă de educare a elevilor în spiritul unei atitudini conştiente active. Cerinţa primordială a educaţiei progresiviste, cum spune J. Piaget, este de a asigura o metodologie diversificată, bazată pe îmbinarea activităţilor de învăţare cu activităţile de cooperare, de învăţare în grup şi de muncă independentă.

Deşi învăţarea este eminamente o activitate proprie, ţinând cont de efortul individual depus în înţelegerea şi conştientizarea semnificaţiilor ştiinţei, nu este mai puţin adevărat că relaţiile interpersonale, de grup sunt un factor indispensabil apariţiei şi construirii învăţării personale şi colective. Învăţarea în grup exersează capacitatea de decizie şi de iniţiativă, dă o notă personală muncii, dar şi o complementaritate mai mare aptitudinilor şi talentelor, ceea ce asigură o participare vie, mai activă, susţinută de foarte multe elemente de emulaţie, de stimulare reciprocă, de cooperare fructuoasă. Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat, ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei transformări şi formări.

Metodele de învăţământ (*odos* - cale, drum; *metha* - către, spre) reprezintă căile folosite în şcoală de către educator, cu scopul de a-i îndruma şi sprijini pe elevi să descopere viaţa, natura,

lumea, lucrurile şi ştiinţa. Ele sunt totodată mijloace prin care se formează şi se dezvoltă priceperile, deprinderile şi capacităţile elevilor de a acţiona asupra naturii, de folosi roadele cunoaşterii, transformînd exteriorul în facilităţi interioare, formându-şi caracterul şi dezvoltându-şi personalitatea. Prin „metodă de învăţământ" se înţelege, aşadar, o modalitate comună de acţiune a cadrului didactic şi a elevilor, în vederea realizării obiectivelor pedagogice, Cu alte cuvinte, metoda reprezintă un mod de a proceda care tinde să plaseze elevul într-o situaţie de învăţare, mai mult sau mai puţin.dirijată. Sub raportul structurării, metoda este un ansamblu organizat de operaţii, de procedee.

Metodologia didactică desemnează sistemul metodelor utilizate în procesul de învăţământ, precum şi teoria care stă la baza acestuia. Sunt luate în considerare natura, funcţiile, clasificarea metodelor de învăţământ, precum şi caracterizarea, descrierea lor, cu precizarea cerinţelor de utilizare. Metodele de învăţământ sunt elementele de bază ale strategiilor didactice, în strânsă relaţie cu mijloacele de învăţământ şi cu modalităţile de grupare a elevilor. De aceea, opţiunea pentru o anumită strategie didactică condiţionează utilizarea unor metode de învăţământ specifice. Totodată, metodele de învăţământ fac parte din condiţiile externe ale învăţării, care determină eficienţa acesteia. De aici decurge importanţa alegerii judicioase a metodelor corespunzătoare fiecărei activităţi didactice.

Sistemul metodelor de învăţământ conţine:

a) metode tradiţionale, cu un lung istoric în instituţia şcolară şi care pot fi păstrate cu condiţia reconsiderării şi adaptării lor la exigencele învăţământului modern;

b) metode moderne, determinate de progresele înregistrate în ştiinţă şi tehnică; unele dintre acestea, de exemplu, se apropie de metodele de cercetare ştiinţifică, punându-l pe elev în situaţia de a dobândi cunoştinţele printr-un efort propriu de investigaţie experimentală; altele valorifică tehniuca de vârf (ex. calculatorul).

În şcoala modernă, dimensiunea de bază în funcţie de care sunt considerate metodele de învăţământ este caracterul lor activ, adică măsura în care sunt capabile să declanşeze angajarea elevilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivaţia, capacităţile cognitive şi creatoare.

Metodele interactive de grup sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe. Interactivitatea presupune o învăţare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup. Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calităţi şi

disponibilităţi din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinţă de autoperfecţionare, gândire reflexivă şi modernă, creativitate, flexibilitate în concepţii. Uneori considerăm educaţia ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mişcare este nu numai rapidă, ci şi imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai ştim dacă ceea ce ni se întâmplă este „bine" sau „rău". Cu cât mediul este mai instabil şi mai complex, cu atât creşte gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic şi accesului sporit la cunoaştere şi la resurse, ne putem propune şi realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi. Trebuie, deci, să ne modificăm modul în care gândim prezentul şi viitorul educaţiei pe care le dăm generaţiilor următoare, având în vedere aceste aspecte. Nu ne mai putem permite o unitate şcolară „muzeu", orientată spre trecut, care pune accent pe cunoştinţe, ci avem nevoie de o şcoală ce-i pregăteşe pe copii pentru viitor, punând accent pe competenţele sociale şi de comunicare. Un învăţământ modern, bine conceput, permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul educatorului captând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii.

Utilizarea metodelor interactive de predare-învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv-educativ, având un caracter activ-participativ şi o reală valoare activ-formativă asupra personalităţii elevului. Creierul funcţionează asemenea unui computer, acesta din urmă fiind proiectat după modelul de funcţionare al creierului. Un computer nu reţine informaţia decât dacă acţionăm butonul „salvare". Creierul nostru trebuie să testeze informaţia sau să o explice cuiva pentru a o stoca.

De multe ori educatorii îşi inundă elevii cu propriile gânduri profunde şi bine organizate, recurg prea des la explicaţii şi demonstraţii de genul„hai-să-ţi-arăt-cum". Desigur că prezentarea poate face o impresie imediată asupra creierului, dar în absenţa unuei memorii excepţionale, elevii nu pot reţine prea mult pentru perioada următoare.

Un educator, oricât de strălucitor ar fi, nu se poate substitui creierelor elevilor şi, deci, nu poate face activitatea care se desfăşoară individual în mintea fiecăruia. Elevii înşişi trebuie să organizeze ceea ce au auzit şi văzut într-un tot ordonat şi plin de semnificaţii. Dacă elevilor nu li se oferă ocazia discuţiei, a investigaţiei, a acţiunii şi, eventual, a predării, atunci învăţarea nu are loc.

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan, *Metode de învăţământ*, EDP, Bucureşti, 2005
2. Corjan, Maria, *Metode şi tehnici active de învăţăre,* CCD, Suceava, 2003
3. Mihăescu, Mirela şi colaboratorii, *Metode activ-participative aplicate în învăţământul primar*, D.P.H, Bucureşti, 2010

25 NOIEMBRIE - ZIUA INTERNAŢIONALĂ PENTRU ELIMINAREA VIOLENŢEI ÎMPOTRIVA FEMEII

(Sinteza activității)

Prof. înv. primar Pruteanu Roza-Izabella
Școala Gimnazială „Domokos Pál Péter”, Lunca de Sus-Izvorul Trotuşului

Ziua Internaţională pentru eliminarea violenţei împotriva femeii are scopul de a atrage atenția asupra violenței de gen și a promova drepturile femeilor și ale fetelor din întreaga lume. Consider că este foarte important să înțeleagă și copiii că violența împotriva femeilor nu este acceptabilă și trebuie să lucrăm împreună pentru a o eradica. Cu pași mici putem schimba lumea. Pentru ei, această zi poate fi o ocazie de a învăța despre importanța respectului reciproc și a relațiilor sănătoase.

Din aceste considerente, la Şcoala Gimnazială „Domokos Pál Péter”, Lunca de Sus-Izvorul Trotuşului, la clasa I și a IV- a, au fost organizate o serie de activităţi de informare și conştientizare privind felul diferitelor tipuri de violenţe săvârşite împotriva femeii, cu tema **„Suntem alături de tine, nu eşti singură”.**

Mottoul cu care am pornit seria activităţilor a fost: **Să spunem „NU” violenței domestice!**

Le-am explicat copiilor că, pe baza unor estimări, în România, o femeie este victima violenței domestice la fiecare 30 de secunde. Acest lucru înseamnă că, până vom termina activităţile propuse, câteva sute de femei vor fi trăit deja teroarea unei agresiuni fizice, verbale din partea celui cu care își împart viața. Sună îngrozitor? Așa este și în realitate, numai că în locul cifrelor sunt chipuri adevărate, marcate de spaimă și durere.

Astăzi aş vrea să ni le imaginăm pe toate aceste femei care suferă abuzuri în intimitatea propriului cămin. Fiindcă ele sunt printre noi, dintre noi, vreau să trecem mai departe de cifre. La nivel mondial, una din trei femei a fost măcar o dată în viață victima violenței domestice, iar România este aproape de această statistică globală. Asta înseamnă că, dacă din fericire nu ai fost martorul unui astfel de tratament, cu siguranță există în cercul tău de apropiați măcar o femeie, mama unui coleg, a unei prietene care suferă – de multe ori în tăcere – povestea abuzurilor partenerului. Sau poate este mama ta, bunica sau o mătuşă?

Din ochii copiilor am citit că mulţi dintre ei cunosc asemenea cazuri sau chiar ei înşişi sunt **martorii tăcuţi** ai unor asemenea incidente.

Am vizionat un scurt filmuleţ despre efectele violenţei domestice asupra copiilor, am ascultat mărturiile unor copii, victime ale violenţei în familie. Am subliniat faptul că **violența domestică se transmite, ca o moștenire odioasă, din generație în generație,** şi că e atât de complicată dinamica ce transformă o relație de iubire într-o relație de control, manipulare și abuz!

Scopul acţiunii a fost de creştere a nivelului de conştientizare generală a elevilor în ceea ce priveşte drepturile femeii, încălcate prin violenţa domestică în toate formele sale, promovarea respectului, a egalității precum și a modelelor de comportament sănătoase şi nu în ultimul rând, să avem curajul, tăria de a spune **NU!!!**

Li s-a explicat copiiilor că, dacă văd sau aud despre orice formă de violență împotriva femeilor, fetelor, este important să raporteze acele incidente unei persoane de încredere, cum ar fi un părinte, un învățător sau un alt adult responsabil, subliniind că susținerea și ajutorul pot fi oferite pentru a-i proteja pe cei afectați și pentru a opri violența.

La eveniment au participat elevii clasei simultane I- IV.

După o scurtă pauză elevii au lucrat pe grupe. Această muncă a constat în aceea de a realiza diferite afişe pe tema celor discutate anterior.

Am realizat şi avizierul activităţilor pe coridorul instituţiei, cu materialele informative, la fel şi afişele realizate de elevi.

Toţi elevii au fost marcaţi de informaţiile noi acumulate, au lucrat în linişte, marcaţi de cele auzite; consider această acţiune a fi foarte importantă şi utilă, voi participa cu clasa la asemenea evenimente şi în viitor.

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ, MOTIVAȚIE ȘI ACCESIBILITATE ÎN ȘCOLILE MILITARE

Prof. Adriana Gîju
Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova

Armata României își propune modernizarea prin implementarea inteligenței artificiale în fiecare componentă a sa. În acest sens, în acest an școlar, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” implemnetează proiectul Erasmus + intitulat „INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ, MOTIVAȚIE ȘI ACCESIBILITATE ÎN ȘCOLILE MILITARE”, cu numărul de referință 2022-1-RO01-KA122-SCH-000075668, care reprezintă o nouă etapă de formare profesională pentru cadre didactice și elevi.

Scopul acestui proiect este dezvoltarea competențelor cadrelor didactice și ale elevilor în ceea ce privește utilizarea inteligenței artificiale. Cursurile propuse în cadrul proiectului au ca obiectiv îmbogățirea cunoștințelor despre aplicațiile practice ale inteligenței artificiale în educație, programarea roboților și dezvoltarea strategiilor de motivare a elevilor în activitățile legate de domeniul militar.

Proiectul se aliniază planului de dezvoltare europeană a școlii și necesităților de perfecționare profesională a cadrelor didactice, facilitând totodată accesul la o educație de calitate pentru elevi. Aceștia vor beneficia de experiența unui expert invitat, Ricardo Querido Marques, specialist în domeniul IT, formator de educație non-formală și life coach. Activitatea intitulată „Și tu poți!” are ca scop stimularea motivațională în autocunoaștere, depășirea problemelor de adaptare și relaționare cu colegii, precum și îndrumarea către domeniul științific și documentarea suplimentară față de programa școlară.

Obiectivele principale ale proiectului sunt:

- ✓ utilizarea creativă a metodelor de integrare a inteligenței artificiale în procesul didactic, atât în clasă, pentru elevi, cât și în viața de zi cu zi a absolvenților;
- ✓ formarea și dezvoltarea competențelor digitale ale cadrelor didactice pentru a integra noile tehnologii colaborative online în procesul didactic;
- ✓ diversificarea strategiilor de motivare a elevilor prin activități extrașcolare, în vederea obținerii succesului în domeniul militar.

Un număr de 8 cadre didactice beneficiază de 4 stagii de formare, după cum urmează:

- **Flux 1**: 2 profesori - cursul "Robotics and STEM in Education", 21.11.2022 - 25.11.2022, în Cipru, Nicosia, formator STANDOutEdu.
- **Flux 2**: 2 profesori - cursul "Multimedia Learning Environment: How to Use New Technologies to Strengthen Teaching and Learning Processes", 20.03.2023 - 25.03.2023, în Italia, Terracina, formator European Training and Research Association for a Cooperation Key to Business.
- **Flux 3**: 2 profesori - cursul "BUILD A ROBOT", 03.04.2023 - 07.04.2023, în Portugalia, Lisabona, formator Association Buinho.
- **Flux 4**: 2 profesori - cursul "Non-formal for Inclusion", 11-19.07.2023, în Spania, Malaga, formator Edu2Grow.

Proiectul are ca impact crearea unei schimbări semnificative în rândul profesorilor, elevilor, părinților și comunității locale, încurajând, printre altele, dezvoltarea și implementarea altor proiecte finanțate prin programul Erasmus+ în școală. Participarea cadrelor didactice la activitățile de mobilitate se va reflecta într-un impact durabil și multiplicator în colegiu și în școlile militare.

Impactul proiectului se va extinde și asupra comunității locale în care se află școlile militare implicate. Prin implementarea inteligenței artificiale și prin dezvoltarea competențelor digitale ale cadrelor didactice, se va promova o abordare inovatoare a procesului de învățare, care va avea un efect pozitiv asupra elevilor și a performanțelor lor academice.

Elevii vor beneficia de o educație interactivă și captivantă, în care vor putea experimenta și aplica noile tehnologii bazate pe inteligența artificială. Aceasta va contribui la creșterea motivării și a interesului lor pentru materiile școlare, în special cele legate de domeniul militar.

De asemenea, proiectul va promova o mai bună integrare a elevilor prin activități extrașcolare, care vor dezvolta competențe sociale și de colaborare. Prin intermediul acestor activități, se va încuraja și diversitatea în cadrul școlilor militare, prin abordarea nediscriminatorie și egalitară a tuturor elevilor.

În plus, impactul proiectului va fi resimțit și în relația dintre școlile militare și mediul militar în general. Prin introducerea inteligenței artificiale în procesul de învățare, se va pregăti o nouă generație de absolvenți capabili să utilizeze tehnologia avansată în misiunile lor viitoare în cadrul armatei. Acest lucru va contribui la creșterea eficienței și a performanței militare, adaptându-se la provocările și cerințele tehnologice ale secolului al XXI-lea.

În concluzie, proiectul „INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ, MOTIVAȚIE ȘI ACCESIBILITATE ÎN ȘCOLILE MILITARE” reprezintă o oportunitate valoroasă pentru modernizarea sistemului educațional militar din România. Prin integrarea inteligenței artificiale, dezvoltarea competențelor digitale și promovarea motivării elevilor, acest proiect aduce beneficii semnificative atât pentru cadrele didactice, cât și pentru elevi și comunitatea locală.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN VIAȚA PREȘCOLARILOR ȘI ȘCOLARILOR DE VÂRSTĂ MICĂ

Prof. înv. preşcolar Olteanu Mădălina
Grădiniţa cu Program Normal Păcureţi, Prahova

O condiţie a asigurării reuşitei şcolare ar fi continuitatea autentică între grădiniţă şi şcoală. Totuşi, sunt numeroase distorsiuni în ceea ce priveşte funcţionalitatea legăturii, care pot constitui surse de inadaptare a copilului. Unele activităţi ce par un lucru firesc pentru copiii din grădiniţă, la şcoală îşi modifică aspectul, devenind acţiuni programate, de muncă sistematică ce parcurg paşi specifici asimilării cunoştinţelor. Astfel că pregătirea copilului în scopul adaptării la cerinţele şcolii vizează structurarea întregii sale personalităţi, îndeosebi: dezvoltarea fizică şi senzorială (adecvată cerinţelor activităţii de scriere); intelectual – cognitivă; afectiv – motivaţională; psiho – socială; a trăsăturilor de voinţă.

Un rol deosebit de important în sensul îmbunătăţirii rezultatelor şcolare îl constituie promovarea unei relaţii educator – copii, bazată pe încrederea în posibilităţile acestora, stimulare şi cooperare.

Până nu demult, şcoala era preocupată ca elevul să memoreze mai mult decât să gândească, mai mult să asculte decât să acţioneze. În condiţiile în care există o multitudine de mijloace de instrucţie şi educaţie, şcolii îi revine sarcina de a-l pregăti pe elev asupra modului în care el poate beneficia de bagajul de cunoştinţe în mod creator; randamentul creierului nu este în funcţie de volumul de date pe care l-a înmagazinat, ci este evaluat după capacitatea sa de a le selecţiona şi a le folosi prompt.

Evoluţia societăţii, dezvoltarea ştiinţei şi a tehnicii au impus schimbări corespunzătoare în conţinutul învăţământului, în metodele de predare, în relaţiile profesor-elev. A apărut deci necesitatea modernizării procesului de învăţământ în toate compartimentele sale, pentru ca acesta să ţină pasul cu cerinţele societăţii. În acest proces continuu de adaptare a învăţământului la cerinţele vieţii sociale sunt implicate toate aspectele lui: conţinut, metode, forme de organizare, moduri de predare.

Învăţământul clasic a avut şi îşi menţine până în zilele noastre drept scop dominant predarea şi însuşirea de informaţii. Descrierea clară a întregului demers didactic pentru fiecare unitate de

învăţare, adecvarea procedeelor şi a formelor de activitate specifice micilor şcolari, prin intermediul cărora învăţarea structural-cognitivă a dovedit că poate fi abordată în colective de elevi de diverse structuri, cu rezultate deosebite vin în sprijinul actului de predare realizat de învăţător.

Predarea integrată a cunoştinţelor este considerată o metodă, o strategie modernă, iar conceptul de activitate integrată se referă la o activitate în care se abordează, ca metodă, predarea-învăţarea cunoştinţelor. Această manieră de organizare a conţinuturilor învăţământului este oarecum similară cu interdisciplinaritatea, în sensul că, obiectul de învăţământ are ca referinţă nu o disciplină ştiinţifică, ci o tematică unitară, comună mai multor discipline.

De multe ori se fac confuzii între conceptele de organizare interdisciplinară şi organizare integrată. Din punct de vedere al cunoaşterii, desebirea dintre cele două constă în aceea că interdisciplinaritatea identifică o componentă a mediului pentru organizarea cunoaşterii, în timp ce integrarea ia ca referinţă o idee sau un principiu integrator care transcede graniţele diferitelor discipline şi grupează cunoaşterea în funcţie de noua perspectivă, respectiv, temă.

Procesul educaţional din grădiniţă presupune şi forme de muncă didactică complementară activităţilor obligatorii. Acestea sunt activităţi desfăşurate în grădiniţă/școală în afara activităţilor obligatorii sau activităţi desfăşurate în afara grădiniţei/școlii. Este vorba despre activităţi extracurriculare care se desfăşoară sub îndrumarea cadrelor didactice. În cadrul activităţilor extracurriculare, cu o deosebită influenţă formativă sunt incluse toate formele de acţiuni care se realizează în afara programului propriu-zis: plimbări, ieşiri în natură, excursii, tabere, serbări cu diferite ocazii, concursuri între grupele aceleiaşi grădiniţe sau între grădiniţe, parteneriate pe diferite teme etc.

La vârsta preşcolară, copiii sunt foarte receptivi la ce li se arată cu ajutorul imaginilor sau a substitutelor (prezenţa concretului în orice tip de activitate este absolut indispensabilă). Rolul educatoarei (dar şi al familiei) este acela de a oferi în mod gradat şi în acord cu particularităţile de vârstă cunoştinţele necesare care motivează conduitele şi normele eco-civice, de a crea şi de a organiza activităţi educative stimulative.

În cadrul activităţilor organizate în mijlocul naturii şi al vieţii sociale, preşcolarii se confruntă cu realitatea printr-o percepere activă, investigatoare, prin acţiuni directe asupra obiectelor, fenomenelor din mediul înconjurător, a unor zone geografice şi locuri istorice. Ei dobândesc o mare cantitate de informaţii despre animale, despre muncă şi viaţa omului în diferite contexte (în funcţie de: mediul rural-urban, derularea anotimpurilor, meserii etc.). Îşi formează reprezentări simple despre structura şi condiţiile de viaţă ale unor plante şi animale, despre legi, obiective ale succesiunii anotimpurilor, despre frumuseţile şi bogăţiile ţării, despre trecutul istoric al poporului român (chiar dacă e puţin prematur pentru nivelul lor de dezvoltare intelecuală). În cadrul acţiunilor şi implicit al activităţilor în aer liber, preşcolarii îşi pot forma sentimentul de respect şi

dragoste pentru natură, pentru muncă, om şi realizările sale; copilul care a învăţat să admire natura, parcul cu florile, să asculte susurul unui izvor, să observe munca depusă de unele insecte pentru a-şi asigura proviziile, acel copil va deveni prietenul şi protectorul naturii şi un mare admirator al animalelor, manifestând nemărginită afecţiune faţă de ele.

În realizarea activităţilor extracurriculare, am antrenat cei trei factori implicaţi în actul educaţional: **copiii** (prin responsabilităţi asumate atât individual, cât şi în grup), **familiile** (prin susţinere morală, financiară şi uneori implicare în organizarea activităţilor), **grădiniţa/școala** (prin obţinerea avizelor necesare deplasării, elaborarea strategiilor didactice, realizarea unităţii dintre cei trei factori şi finalizarea activităţii întreprinse).

Fie că se desfăşoară în sala de grupă, în aer liber sau în alte instituţii (locaţii), o activitate extracurriculară implică atat respectarea etapelor de proiectare, organizare, desfăşurare, evaluare, cât şi diseminarea rezultatelor ei pozitive.

Bibliografie:

1. Lespezeanu, Monica, *Tradiţional şi modern în învăţământul preşcolar*, Editura S.C. Omfal, Bucureşti, 2007
2. Preda, Viorica, *Metodica activităţilor instructiv educative în grădiniţa de copii,* Editura „Gheorghe Cârţu Alexandru”, Craiova, 2009

ORGANIZAREA PE CLASE ŞI LECŢII A ACTIVITĂŢII INSTRUCTIV-EDUCATIVE

Prof. înv. primar Cordună Elena Gabriela

Şcoala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureţi”, Prahova

Învăţământul primar reprezintă un segment important al sistemului, datorită rolului şi funcţiilor deosebite pe care le exercită în formarea copilului. Este perioada propice descoperirii şi cultivării acestor bunuri. În ansamblul învăţământului general obligatoriu, rolul claselor primare a crescut considerabil.

De la simpla îndeplinire a alfabetizării copiilor şi a înarmării acestora cu un minim de imagini intuitive asupra realităţii înconjurătoare, se pretinde astăzi claselor primare să asigure o

bază solidă a dezvoltării optime a personalităţii copilului. Funcţiile acestor clase se amplifică, vizând nu numai latura instructivă, dar şi pe cea instrumental-formativă şi educativă.

Formula unui învăţământ „pentru toţi" a impus căutarea unor modalităţi de desfăşurare a educaţiei care să convingă că o asemenea formulă nu e lipsită de temei şi de conţinut, că poate deveni o realitate, şi încă una eficientă.

Învăţământul are rezultate optime doar atunci când se ţine seama de posibilităţile fiecărui elev. În acest sens, se caută să se găsească forme de organizare a muncii didactice prin care să se ţină seama de particularităţile individuale ale fiecărui elev în cadrul unui învăţământ colectiv. În învăţământul contemporan au fost create o mulţime de sisteme de organizare a instruirii şi educării elevilor, urmărindu-se respectarea completă a aptitudinilor de inteligenţă a elevilor, a sistemului de muncă.

Fiecare formă de organizare are avantaje şi dezavantaje. Este necesar ca elevii să fie pregătiţi după planuri şi programe de învăţământ unice, adoptând formele de organizare cele mai avantajoase, care să corespundă pe deplin intereselor societăţii contemporane.

Termenul „lecţie" provine din latinescul „lecţio", derivat din „legere", care înseamnă „a citi cu glas tare un manuscris important, a audia, a lectura, a medita".

Lecţia reprezintă un demers didactic unitar care derivă simultan prin centrarea către o serie de obiective specifice, către un anumit specific al conţinutului de transmis, către modalitatea principală de interacţiune a actorilor, către temporalitatea rezervată acţiunilor, către cadrul metodologic dominant, către instrumentalizarea adecvată cu mijloace de învăţământ.

Ioan Cerghit, în „Perfecţionarea lecţiei în şcoala modernă" (Editura Didactică şi Pedagogică, 1983, Bucureşti, p. 14), remarcă o anumită dificultate semantică a termenului în sensul că acesta este definit ca formă a procesului de învăţământ („formă de bază", „formă principală", „formă fundamentală", „formă centrală" etc.), dar nu e definit totdeauna şi ca unitate didactică funcţională, centrată pe obiective şi implicări didactice şi strategii de desfăşuare şi evaluare bine determinate.

Ioan Cerghit spune că „lecţia este o entitate de învăţământ, care este ceva mai mult decât o formă sau un cadru de organizare a instrucţiei, căci presupune mecanisme și legităţi de structurare şi funcţionare ce trebuie bine cunoscute".

Cerghit propune un model tridimensional al variabilelor lecţiei, identificând:

- ✓ dimensiunea funcţională (orice lecţie presupune un scop şi obiective bine determinate);
- ✓ dimensiunea structurală (orice lecţie angajează resurse umane, materiale şi de conţinut, presupune selectarea unor metode şi mijloace de învăţământ, se realizează într-un timp determinat şi într-un mediu pedagogic);

- ✓ dimensiunea operaţională (vizează desfăşurarea lecţiei cu strategii şi procese specifice şi evaluarea cu funcţie de optimizare).

Dintre avantajele acestei forme de organizare a instrurii şcolare, Mariana Momanu („Proiectarea şi desfaşurarea activităţii didactice", Editura Polirom, Iaşi, 1998) evidenţiază următoarele:

- este o formă mai comodă de organizare şi desfăşurare a activităţii pentru cadrul didactic; beneficiază de un suport teoretic mai consistent decât alte modalităţi de organizare a activităţii didactice; poate fi condusă cu mai multă siguranţă chiar de către cadrele didactice cu mai puţină experienţă; dispune de intrumente de evaluare veificate, mai sigure şi mai eficinte;
- comportă economicitate, programele şcolare foarte încărcate impunând desfăşurarea activităţii sub formă de lecţii, care imprimă instruirii un ritm alert şi susţinut și permit cadrelor didactice și elevilor să parcurgă programa şcolară; se impune spargerea monotoniei lecţiei, prin proiectarea şi desfăşurarea creativă a lecţiei;
- conferă sistematicitate şi continuitate în procesul de instruire;
- impune o modernizare dinlăuntru, din cauza „păcatului originar" de a fi predispusă la canonizare, atât la nivelul obiectivelor și al conţinuturilor, prin deschidere către experienţa de viaţă a elevului, cât şi la nivelul metodelor şi al mijloacelor de învăţământ, devenind mai activă, implicându-l pe elev ca subiect al procesului de formare.

Un clasic al teoriei instruirii, Miron Ionescu, propune şi alte taxonomii ale formelor de organizare a activităţii didactice complementare lecţiei:

- ❖ activităţi desfăşurate în şcoală, în afara clasei;
- ❖ activităţi organizate în mediul şcolar: consultaţii, meditaţii, cercuri pe materii, şezători literare, jocuri şi concursuri şcolare, serbări şcolare, cenacluri, întâlniri cu personalităţi ale culturii, ştiinţei etc.;
- ❖ activităţi organizate de alte instituţii cu funcţie educativă: activităţi de educaţie rutieră, sanitară, vizionări de spectacole etc.

Lecţia, ca entitate didactică de bază, presupune o punere în act a unor evenimente sau situaţii didactice, ce intercorelează şi se potenţează reciproc. Derularea evenimentelor poate respecta o anumită ordine, care, dacă situaţia o impune, se poate reformula.

Evenimentele lecţiei sunt:

- ➢ captarea atenţiei elevilor prin stârnirea intereselor acestora;
- ➢ informarea cu privire la obiectivele de atins;
- ➢ reactualizarea şi performarea unor capacităţi formate anterior;
- ➢ prezentarea elementelor de conţinut specifice;

- dirijarea învăţării;
- obţinerea performanţei;
- obţinerea feedbackului;
- evaluarea performanţelor obţinute;
- consolidarea retenţiei şi a capacităţilor de transfer.

În calitate de „microsistem", lecţia captează şi reconfigurează într-un mod specific toate componentele universului didactic: conţinuturi, strategii, metodologii, modalităţi de organizare, forme de evaluare, specificări relaţionale, conformaţii psihosociale etc. Calitatea acestuia depinde nu de fiecare element în parte luat separat, ci de relevanţa elementelor prin raportare la context şi modul de articulare la nivelul ansamblului didactic creat.

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan, *Perfecţionarea lecţiei în şcoala modernă,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1983
2. Momanu, Mariana, *Proiectarea şi desfăşurarea activităţii didactice*, Editura Polirom, Iaşi, 1998

INSTRUMENTE TEHNOLOGICE MODERNE ÎN ARIA CURICCULARĂ LIMBĂ ȘI COMUNICARE

Prof. Izsak Cristina-Ștefania

Liceul Tehnologic „Mihai Viteazu", Vulcan

Până în anul 1989, şcoala românească se baza pe metode tradiţionale de studiu, prin transmiterea, memorarea şi reproducerea cunoştiinţelor. O notă mare primită la evaluare, fiind indiscutabil corelată cu asimilarea unei cantităţi mari de informaţii. Aceeaşi practică era abordată şi la orele de Limba şi literatura română, unde erau la modă comentariile literare gata făcute de către profesori, transmisibile din generaţie în generaţie, reţete sigure pentru promovarea Bacalaureatului.

Odată cu evoluţia societăţii, atât şcoala, cât şi elevii au abordări, cerinţe şi aşteptări diferite. Chiar dacă comentariile literare s-au menţinut, accentul s-a deplasat pe elementele de limbă şi

comunicare, de pe informativ pe creativ, elevul trebuie să cunoască nu numai opera literară, dar să ştie şi să se exprime corect, să emită judecăţi de valoare, utilizând adecvat resursele limbii.

Elevii din generația actuală au crescut odată cu noile tehnologii informatice. Instrumentele informatice fac parte din cotidianul lor în afara școlii. Odată cu apariția Internetului, tinerii pot, cu ușurință, să acceadă la o multitudine de informații, conținuturi și resurse.

Dacă ne raportăm la aria curriculară Limbă şi comunicare, putem spune că schimbările şi tehnologia educaţională modernă au adus în cadrul orelor de curs nu numai creativitatea elevilor, dar s-a alungat și monotonia, creând o mai bună dispoziţie a participanţilor. În această direcţie, am ales să prezint din perspectivă proprie câteva dintre beneficiile însuşirii unor cunoştinţe, respectiv a formării şi consolidării unor deprinderi, prin şi cu ajutorul tehnologiei moderne audio-vizuale.

Primele mijloace tehnice audio utilizate ca instrumente moderne de predare a literaturii române au fost: *casetofoanele și pickup-urile.* Ambele aveau înregistrări redate auditiv ale unor opere literare, în general piese de teatru (dramaturgie) şi poezii (opere lirice şi epice) recitate de mari actori români. Acestora li s-a adăugat pe parcursul anilor *CD-player-ul,* obiectul care permite redarea audio-video pe un disc compact prin intermediul unei tehnologii digitale accesibile şi practice din punctul de vedere al memoriei informaţiei stocate și dimensiunii.

Proiectorul multimedia – asemănător cu proiectoarele automate cu diapozitive, aparat care, alături de computer, la momentul actual, este cel mai utilizat mijloc tehnic de instruire educaţională.

Odată cu dezvoltarea timpurie a calculatoarelor și a rețelelor de comunicații, își face apariţia şi Internetul. Cu ajutorul Internetului, putem accesa o multitudine de informații din cele mai vaste domenii care sunt însoțite de imagini atât statice precum și filmări video.

Printr-o adresă web de Internet, foarte cunoscută și accesată, numită *YouTube*, se pot găsi toate videoclipurile dorite. Această adresă, www.youtube.com, este un site web și unul dintre cele mai populare site-uri din lume – *este o resursă foarte bună pentru conținut video educațional care poate fi folosit cu succes la clasă, oferind atât o bibliotecă de videoclipuri (peste 10 milioane de videoclipuri educaționale), cât și posibilitatea de a crea și edita videoclipuri proprii, iar pentru clasă se poate realiza un playlist cu videoclipurile favorite sau capturi (transcrierea verbală a conținutului videoclipului), să se creeze și să se editeze adnotări, se pot adăuga subtitrări și melodii într-un videoclip și multe altele. Gradul de răspândire a Internetului pe glob este uriaș: la 30 iunie 2009 aveau acces la Internet circa 1,67 miliarde de locuitori ai globului pământesc.*

Datorită acestei descoperiri ştiinţifice, întreaga omenire a beneficiat de facilităţile Internetului. Practicabil şi util aproape în orice domeniu, este *liantul educaţiei moderne*. Prin intermediul Internetului, la orice disciplină se pot aplica metodele moderne de predare-învăţare-evaluare.

Crearea acestor mijloace moderne pentru dascăli devine o adevărată provocare. Un program informatic care a apărut odată cu Internetul este *softul pedagogic/educațional* care permite rezolvarea sarcinilor şi problemelor pedagogice prin utilizarea tehnologiei specifice instruirii asistate de calculator (T.I.C.). Cu ajutorul acestui program, rolul profesorului se modifică şi la nivelul managementului clasei şi al lecţiei, acesta organizează, coordonează, dirijează, supraveghează şi evaluează activitatea pe clase, nivele şi lecţii.

Prezentările Power Point prin slide-uri, filme descărcate de pe Internet, dicţionare digitale (DEX online), biblioteci virtuale şi cărţi electronice în care găsim sute de opere literare de provenienţă autohtonă şi universală, softuri educaţionale etc., toate aceste accesibilităţi şi avantaje sunt datorită Internetului. Deci Internetul reprezintă o abordare pentru a eficientiza instruirea şi a orienta procesul de învăţare spre activităţi constructive şi educative în proiectarea didactică a orelor de curs şi a opţionalelor.

Tehnologia modernă aduce cu sine nu numai o evoluţie în domeniul tehnic, ci şi lingvistic, vocabularul fiind îmbogăţit prin toate sursele. Pentru o cunoaştere şi utilizare rapidă şi eficientă se recurge la DEX online, o transpunere completă pe Internet a peste 30 de dicționare ale limbii române, cel mai important dintre acestea fiind DEX 2009.

Contrar generației anterioare, pentru care principala sursă de informare o constituiau resursele scrise, tinerii de astăzi, atașați de informatică, nu frecventează bibliotecile. De aceea se apelează la o altă categorie de surse de educare, respectiv *bibliotecile virtuale şi enciclopediile online.* Biblioteca digitală presupune o serie de termeni: baze de date, multimedia, resurse informaţionale online, noi tehnologii ale informării şi comunicării, regăsirea informaţiei, aplicaţii multimedia, biblioteca electronică, reţele de calculatoare. Biblioteca digitală este în egală măsură un concept organizaţional, dar şi o structură stabilă.

Povestea virtuală este o metodă prin care elevii pot fi atrași în procesul de învățare a operelor epice cu conţinut redus. Tehnologia modernă a permis ca majoritatea operelor literare să fie redate cu ajutorul interpretării marilor actori români și nu numai.

Aplicația Google Keep este utilizată cu scopul de a adăuga texte literare şi nonliterare, fotografii și imagini, care pot fi schimbate cu alte persoane și multe altele.

Wiki-urile sunt instrumentele cele mai utilizate cu ajutorul cărora se accesează orice căutare web pe cele două site-uri: Wikipedia și Wikimedia, denumiri care provin din asocierea cuvintelor: *wiki-tehnologie pentru crearea site-urilor colaborative, enciclopedie* și *mass-media*.

Aceste site-uri sunt utilizate în educaţie pentru:

- ✓ coordonarea conferinţelor şi colocviilor în şcoli, universităţi sau departamente;
- ✓ permiterea utilizatorilor să acceseze alte conținuturi din surse existente și să ofere conţinut propriu altor site-uri;

✓ fiecare elev poate să creeze propriul jurnal prin care să demonstreze dacă a înţeles sau nu lecțiile predate la clasă sau temele pentru acasă.

Bibliografie:

1. Bocoş, Dacia, *Teoria şi practica cercetării pedagogice*, Editura Cartea Cărţii de Ştiinţe, Cluj-Napoca, 2007
2. Cerghit, Ioan, *Metode de învăţământ,* Editura Polirom, Bucureşti, 1988
3. Crăciun, Corneliu, *Metodica predării Limbii şi literaturii române în gimnaziu şi licee,* Editura Emia, Deva, 2014
4. Ilinca, Anton, *O pedagogie modernă*, Editura Universităţii „Aurel Vlaicu", Arad, 2010
5. Parfene, Constantin, *Metodica studierii limbii şi literaturii române în şcoală*, Editura Polirom, Bucureşti, 1999
6. Singer, Mihaela, *Tehnologia informaţiei şi a comunicaţiilor în procesul didactic, Ghid metodologic, Gimnaziu şi liceu,* Editura MEC, 2002, p. 34-35
7. Tirziman, Elena, *Colecţii digitale,* Biblioteci digitale,Webografie, 2014
8. www.youtube.com
9. www.wikipedia.ro

ÎNVĂȚĂMÂNTUL, UN CAPITOL MERITORIU DIN ISTORIA FANARIOȚILOR

Prof. Hrițcu Elena-Luminița

Liceul Teoretic „Carmen Sylva", Eforie, jud. Constanța

În istoria noastră, a românilor, probabil că nu există un interval mai blamat decât cel al domniilor fanariote. Prea multe racile i-au fost atribuite şi insuficiente merite i s-au recunoscut. Fenomenul de condamnare a sistemului a debutat chiar în epocă, prin mărturiile consemnate de călătorii străini. De multe ori pertinenţi şi obiectivi în formularea opiniilor, aceşti atenţi observatori semnalează cu luciditate declinul societăţii româneşti sub fanarioţi.

Percepţia în registru negativ este inaugurată în istoriografia noastră de intelectualii născuţi spre finalul epocii ori în anii revenirii la domniile pământene; cei care, prin elanul lor revoluţionar

şi constructiv, au dat naştere primei generaţii de scriitori români, ale căror eforturi conjugate au pus bazele modernităţii. Paşoptiştii, prin voci rezonante precum cea a lui Nicolae Bălcescu ori Ion Ghica, incriminează, pe un ton variind de la moderat la virulent, *l'ancien regime*, din care au combătut corupţia şi mentalitatea feudală. În mod firesc, exponenții generației delimitate convențional de anii 1830 și 1860 operau cu o grilă de valori europene, în care se înscriau și cele ale Revoluţiei Franceze.

Dacă aspectele ce vizează viaţa politică, societatea, justiţia ori administraţia din perioada domniilor fanariote – acelea care au creat faima negativă, dar pentru a căror perpetuare se impune o justă distribuire a răspunderii între străinii greci şi boierii autohtoni – nu pot fi puse sub semnul întrebării, căci ele au imprimat specificul epocii şi al deceniilor ce i-au urmat, faptele care ţin de cultură sunt mai susceptibile de interpretări.

Lucrarea de față se focalizează asupra unui domeniu cultural singular, învățământul, sub toate formele în care a funcționat acesta în secolul fanariot. Ne interesează evidențierea modului în care se derula procesul instructiv-educativ în intervalul cercetat, instituțiile de învățământ și programul conform căruia funcționau acestea, precum și alternativele educaționale existente. Din expunerea acestor aspecte, ar trebui să se desprindă o concluzie privind aportul domnilor fanarioți la progresul cultural din spațiul autohton.

În veacul fanariot, învăţământul este de două feluri: public şi privat. Cel public se desfăşoară preponderent în mediul urban. La sat, educaţia este favorizată de gesturile filantropice ale boierului, care susţine financiar şcoala ce funcţionează în cadrul bisericii. În aceste şcoli primare, limbile de predare sunt româna şi slavona. O altă formă de învăţământ este seminarul teologic, organizat în preajma unor mănăstiri. În pofida faptului că, teoretic, sistemul acoperă toate mediile, de la capitale, la târguri şi sate, gradul de analfabetism este foarte ridicat, ceea ce demonstrează faptul că nefrecventarea şi abandonul şcolar sunt fenomene curente.

Dar instituţiile de învăţământ cele mai prestigioase sunt cele superioare, întâlnite în capitalele Principatelor. Încă înainte de instalarea fanariotismului, la Bucureşti, în timpul guvernării lui Şerban Catacuzino, se înfiinţează Academia Domnească (1680), în fruntea căreia trece fratele voievodului, stolnicul Constantin Cantacuzino, „un cărturar făcând parte din ceea ce numim noua renaştere bizantină", potrivit lui Nicolae Iorga. Această primă instituţie de învăţământ superior de la noi, care a atras studenţi din întregul Imperiu Otoman, „reproduse în capitala Ţării Româneşti tipul şcolii din Padova, dar în limba greacă şi cu un program oficial în care erau atâţia dintre autorii preferaţi ai Bizanţului, ale căror studii de retorică şi gramatică se publică din nou", afirmă istoricul citat. Prin urmare, procesul educativ din cadrul Academiei bucureştene este organizat conform programului bizantin, iar limba de predare este greaca. Cărturari precum Ioan Comnen, Ghermanos

de Nyssa, Nicolae Papadopol, Sevastos Kimenites, Gheorghe Hipomenas, Lazăr Scribas, Dimitrie Pamperis Procopios predau de-a lungul timpului în instituţia cantacuzină.

La aproape trei decenii după înfiinţarea şcolii din Bucureşti, în timpul domniei lui Antioh Cantemir, şi în capitala Moldovei este inaugurată Academia Domnească, printre dascălii căreia se numără Iacov din Argos, Evghenie Ianuli, Gheorghe din Siatista, Nicolae Cercel, Ieremia Cacavela.

În ambele instituţii, sunt supuse cercetării filosofia, literatura, teatrul Antichităţii greceşti, texte bizantine, lucrări de gramatică şi teologie. Un loc aparte, în tradiţie bizantină, îl ocupă studiul retoricii. Acest tip de învăţământ, care – notează Nicolae Iorga – „îndruma mai curând către elenismul cel vechi decât spre epoca bizantină", înregistrând multiple carenţe, va eşua în scurt timp, devenind ineficient şi perimat. Spre jumătatea secolului al XVIII-lea, în Țările Române vor pătrunde recentele achiziţii ştiinţifice şi intelectuale occidentale, iar învăţământul se va moderniza, prin adoptarea unui program de studii în conformitate cu tendinţele iluministe franceze. Promotorii înnoirii sunt chiar fanarioţii, prin doi dintre exponenţii lor cei mai de seamă, domnitorii Grigore Alexandru Ghica şi Alexandru Ipsilanti.

În 1766, Grigore Ghica reorganizează învăţământul din Iaşi, fondând „Academia învăţăturilor şi a epistimiilor", pe care o aşază într-un imobil conceput cu această destinaţie. În cadrul acestei instituţii se vor preda ştiinţe, greaca veche, latina, teologia, literatura. Profesorii sunt remuneraţi, iar elevii săraci ori din alte localităţi beneficiază de cazare la internat. Domnul încearcă să stimuleze activitatea unor cărturari greci cu orientări iluministe, însă circumstanţele nefavorabile determină, nu după mult timp, risipirea nucleului de intelectuali.

La exact un deceniu după demersul lui Grigore Ghica, în Ţara Românească, Alexandru Ipsilanti iniţiază reforma Academiei bucureştene, diversificând planul de studii prin includerea unor discipline noi: ştiinţele naturii, aritmetică, geometrie, astronomie, limbile italiană şi franceză. În cadrul acestui învăţământ laic, limbile moderne şi ştiinţele ajung să prevaleze, eclipsând obiectele de studiu tradiţionale: gramatica şi retorica. Primii trei ani sunt dedicaţi unei pregătiri generale. Următorii trei presupun studiul limbilor latină şi greacă. Alţi trei sunt dedicaţi retoricii, latinei şi limbilor moderne, pentru ca următorii trei ani să includă cercetarea ştiinţelor (aritmetică, geometrie, istorie, geografie). În ultimul ciclu, se studiază astronomia, filosofia, chimia, medicina.

Măsuri de altă natură completează reforma şcolii din Bucureşti: grupul-ţintă se extinde, acceptându-se nu numai fiii marilor boieri, ci şi copiii boierilor de rang inferior ori decăzuţi. Nu doar descendenții familiilor boierești au acces la învățământul superior din capitalele Principatelor, ci și copii de negustori, fapt ce denotă permeabilitatea acestei instituții, caracterul ei cvasidemocratic. Doar membrii clasei țărănești nu sunt acceptați, lor fiindu-le destinat studiul elementar. Notabil este însă faptul că Academiile sunt frecventate de elevi străini, din întregul areal balcanic aflat sub dominație otomană. Chiar foști elevi ai Academiei din Constantinopol vin să

studieze în Țările Române, fapt ce denotă celebritatea acestor instituții și calitatea învățământului pe care îl livrau. Dovezi ale faptului că în Academii era stimulată performanța sunt susținerea unui concurs în vederea selectării elevilor bursieri și introducerea examenelor ca metodă de evaluare. Metodele didactice aplicate sunt studiul individual şi conversaţia cu profesorul, iar sancţiunile acceptate au în vedere mustrarea, pedepsele fizice fiind eliminate. Conducerea este asigurată de boierii din protipendadă şi de episcopi, iar fondurile provin de la mănăstiri, de la preoţi, ale căror venituri nu erau supuse impozitării, precum şi din donaţii.

Reorganizări multiple ale Academiei bucureștene efectuează și Ioan Caragea, principe rămas în memoria colectivă drept exponentul cel mai de seamă al cupidității și infamiei fanariote. Printre măsurile inițiate de acesta se numără dublarea numărului eforilor și realizarea de asistențe la clasă, impunerea utilizării unor metode didactice actuale, asigurarea bugetului, dotarea bibliotecii, înființarea unei Catedre de Drept (un an mai târziu, cursul devine facultativ și este predat de profesorul de limba latină, dovadă a insuccesului pe care îl înregistrase această specializare, în pofida utilității ei, mai ales în contextul adâncirii conflictelor dintre boieri și țărani, materializate în procese judiciare). Tot Caragea emite un regulament al liceului, care prevedea măsuri, drepturi și îndatoriri atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice. Una dintre aceste prevederi vizează constituirea comisiei de examinare a elevilor din reprezentanții boierimii erudite, cu scopul eliminării favoritismului. Astfel, deși omniprezent în administrație, în viața socială și politică, favoritismul este dezavuat în sistemul educațional. Se pare că principiul meritocrației, adoptat abia în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, se prefigurează prin această măsură originară, paradoxal, „din vremea lui Caragea”.

Cu toate acestea, Academiile Domneşti nu au avut parte de succes pe termen lung. Motivul nu trebuie căutat în materiile predate, ci, de bună seamă, în faptul că era perceput ca un învăţământ străin, sau, în termeni hegelieni, ca un „instrument de alienare”. O justificare similară formulează și Adriana Camariano-Cioran. Potrivit autoarei, substituirea conștiinței ortodoxe care animase veacul al XVIII-lea, protejând elenismul, cu conștiința națională, odată cu intrarea în secolul naționalismului, a generat reacția de respingere a ceea ce era străin, implicit, a învățământului în limba greacă, susținut energic timp de mai bine de un secol de boierimea română.

Independent de parcursul descendent de care a avut parte învățământul superior în limba greacă înaintea suprimării sale definitive, un fapt incontestabil rămâne rolul esențial pe care Academiile Domnești l-au jucat în evoluția culturală din Principate. Datorită acestor instituții – nefondate de fanarioți, dar reformate de către cei mai culți dintre aceștia –, Țările Române dobândesc prestigiu pe plan internațional, căci notorietatea profesorilor, complexitatea curriculumului, calitatea manualelor și metodele didactice inovatoare, alături de exigența promovată – Adriana Camariano-Cioran amintește că, în timpul lui Ioan Caragea, elevii care nu absolveau

examene la trei discipline erau exmatriculați – sunt aspecte care denotă caracterul de excepție al învățământului practicat la nivel superior.

Elevii greci care au absolvit cursurile Academiilor din București și Iași, întorcându-se în țara lor, au devenit promotorii modernizării și ai luminării conaționalilor, iar astfel, românii s-au achitat, parțial, de datoria față de grecii care le facilitaseră contactul cu ideile revoluționare iluministe.

Pe de altă parte, tinerii români au beneficiat de o cultură complexă, rezultat al studiului Antichității greco-latine, al producțiilor spirituale bizantine, precum și al familiarizării cu teoriile progresiste ale secolului al XVIII-lea.

Datorită învățământului în limba greacă, un număr impresionant de cărți occidentale a fost tradus în română, prin intermediar grecesc. Și tot foștii elevi ai Academiilor dau curs impulsului de a scrie în grecește, dar și în limba vernaculară, în conformitate cu idealurile naționaliste care le fuseseră insuflate de către profesorii greci. Ceea ce acumulaseră în timpul propriei formări, acești foști elevi ai școlii grecești vor perpetua, în calitate de dascăli care își asumă sarcina consolidării învățământului în limba română.

În mod regretabil, la ordinul sultanului, care le asociază Eteriei, considerându-le periculoase prin promovarea ideilor naţionaliste greceşti, după 1821, aceste instituţii care funcţionaseră timp de mai multe decenii, în conformitate cu programe şi orientări diferite, îşi încetează activitatea. Dar între timp, se ivise o direcţie mai atractivă pentru fiii de boieri: învăţământul superior în limba română.

În 1818, la solicitarea boierilor, domnitorul Ioan Caragea aprobă înfiinţarea unei clase cu predare în limba română în cadrul şcolii de la Sfântul Sava. Pasionatul dascăl Gheorghe Lazăr „va preda de toate: gramatică românească, poetică, istorie, geografie, aritmetică, geometrie, algebră, geodezie etc., traducând el însuşi manuale străine sau improvizând cu o neobosită înflăcărare", observă Neagu Djuvara. Eforturile lui Gheorghe Lazăr sunt orientate atât spre luminarea tinerilor elevi, cât mai ales către formarea conştiinţei naţionale. În ciuda duratei scurte de funcţionare a şcolii sub conducerea profesorului ardelean care a consacrat-o, aceasta şi-a îndeplinit menirea, căci, notează Paul Cornea, a contribuit la naşterea „unei generaţii de patrioţi militanţi şi aprinşi".

În Moldova, începând din 1813, funcţiona o instituţie de învăţământ specializat în limba română: şcoala de ingineri topografi iniţiată şi condusă de Gheorghe Asachi. Chiar dacă înfiinţarea acesteia avea la bază alte raţiuni decât cea patriotică şi naţionalistă ce i-a impulsionat pe Gheorghe Lazăr şi pe susţinătorii săi – în epocă, erau necesari slujbaşi în domeniul topografiei, pentru a media între ţărani şi boierii care le cumpărau pământul –, rezultatul era cel obţinut şi la Bucureşti: în ciuda opoziţiei dascălilor greci, care contestau capacitatea limbii române de a comunica noţiuni din sfera ştiinţelor ori a filosofiei, până în 1821, aceste şcoli i-au atras pe fiii de boieri dornici de a studia în limba lor, deschizându-se astfel o direcţie care va înflori mai târziu.

Concomitent cu învăţământul public, însă exclusiv la nivelul elitei sociale, în Principatele secolului fanariot se practică studiul în mediul privat. Conştienţi de importanţa cunoaşterii, boierii investesc în educaţia copiilor, angajând profesori de limbă greacă şi modernă, dar şi preoţi ori călugări, care facilitează cunoaşterea limbii vernaculare şi a religiei. Însă tendinţa cea mai răspândită devine, începând cu ultimul sfert al veacului al XVIII-lea, angajarea de preceptori străini pentru predarea limbilor moderne. Moda o introduce domnitorul Alexandru Ipsilanti, preocupat de acest domeniu al culturii, căruia, prin reforme, a încercat să îi imprime viziunea sa progresistă. Principele angajează pentru educaţia descendenţilor săi preceptori de limbă franceză, italiană şi germană, iar boierii, animaţi de spirit mimetic, procedează întocmai pentru copiii lor.

În pofida reputaţiei de care s-au bucurat, nu întotdeauna aceşti dascăli de limbi moderne erau cărturari în adevăratul înţeles al cuvântului. Refugiaţi în Țările Române în urma evenimentelor din timpul Revoluţiei Franceze, aceşti emigranţi sunt de multe ori simpli aventurieri ori indivizi pe care convingerile politice i-au obligat să-şi părăsească ţara. „În lumea neevoluată a vremii, simpla cunoaştere a limbii franceze şi a câtorva noţiuni de ştiinţă îi făcea să treacă drept oameni de talent, eruditi, aristocraţi chiar", observă Pompiliu Eliade.

Sunt şi câţiva preceptori realmente specializaţi, dintre care se remarcă Jean Vaillant şi Victor Cuénin. Cei doi vor inaugura şcoli cu predare în limba franceză – unul în Ţara Românească (1830), celălalt, în Moldova (1812). Urmând cursurile acestor pensioane, feciorii boierilor se formează în spiritul modern promovat de dascălii francezi. Mai târziu, aceşti tineri vor fi iniţiatorii transformării radicale a societăţii româneşti şi actorii Revoluţiei de la 1848. Prin urmare, rolul acestor preceptori de limbi moderne, cu precădere al francezilor, care au influenţat, prin activitatea lor, tineretul român, s-a dovedit a fi esenţial în procesul de modernizare a Principatelor.

Contactul cu ideologia iluministă şi cu principiile liberale propagate de revoluţionarii francezi a fost facilitat şi de o nouă tendinţă manifestată în interiorul clasei boiereşti: trimiterea la studii în Occident a descendenţilor pe linie masculină. Şi de această dată, meritul de iniţiator al unei activităţi care se va transforma ulterior în uzanţă, îi aparţine unui principe fanariot. Constantin Mavrocordat, în preajma anului 1750, inaugurează moda studiilor apusene (veneţiene, în acest caz), susţinând financiar cincisprezece tineri, urmaşi ai marilor familii nobiliare autohtone.

Spre 1780-1800, tot mai mulţi fii ai boierilor de rang inferior ajung să studieze peste hotare. Mai târziu, după 1821, practica se va generaliza şi va da naştere fenomenului de *bonjurism*. Tinerii care călătoriseră la Paris între 1830 şi 1850, întorcându-se în ţară, conştientizează decalajul societăţii române în raport cu Apusul civilizat. Iată cum studiile în Occident, răspunzând iniţial unor necesităţi educative, au ajuns, după câteva decenii, să favorizeze naşterea unor reflexe mentalitare, să fasoneze în spirit progresist o serie de tineri care, în virtutea unei viziuni unitare, au realizat o

critică de sistem a epocii anterioare în mai toate privințele, constituindu-se într-o generaţie al cărei principal obiectiv a fost modernizarea Principatelor.

Prin urmare, educaţia, aşa cum era – precară în mediile inferioare ale societăţii şi diversificată, dar nu întotdeauna coerentă la nivelul elitei –, se datorează iniţiativelor principilor fanarioţi. Aceşti monarhi, consideraţi răspunzători pentru decadenţa Principatelor Române, sunt promotorii educaţiei, pe care, în spirit iluminist, așa cum reiese din hrisoavele emise cu prilejul reorganizărilor succesive ale învățământului din Academii, o subsumează progresului.

Reformarea şcolii greceşti, în conformitate cu modelul occidental, este opera unor Ghica şi Ipsilanti. Ioan Caragea şi Scarlat Callimachi își dau acceptul pentru inaugurarea învățământului superior în limba română. Practica angajării de preceptori pentru limbi moderne şi a trimiterii tinerilor la studii în Occident se datorează tot unor prinţi originari din Fanar.

Paradoxul ce reiese din acţiunile acestor domnitori îl remarcă foarte inspirat Paul Cornea: „impasul celor mai buni dintre fanarioţi: ei voiau să înfăptuiască o serie de reforme, însă cu condiţia menţinerii intacte a bazei sociale şi politice a regimului, ceea ce, bineînţeles, era imposibil”.

Bibliografie:

1. Camariano-Cioran, Adriana, *Academiile domneşti din Bucureşti şi Iaşi*, Editura Republicii Socialiste România, București, 1971
2. Cornea, Paul, *Originile romantismului românesc: spiritul public, mişcarea ideilor şi literatura între 1780-1840*, Minerva, Bucureşti, 1972
3. Djuvara, Neagu, *Între Orient şi Occident: Țările Române la începutul epocii moderne (1800-1848)*, Humanitas, Bucureşti, 2013
4. Drace-Francis, Alex, *Geneza culturii române moderne: Instituţiile scrisului şi dezvoltarea identităţii naţionale, 1700-1900*, Polirom, Iaşi, 2006
5. Eliade, Pompiliu, *Influenţa franceză asupra spiritului public în România: Originile; Studiu asupra stării societăţii româneşti în vremea domniilor fanariote*, Institutul Cultural Român, Bucureşti, 2006
6. Iorga, Nicolae, *Bizanţ după Bizanţ*, Editura Enciclopedică Română, Bucureşti, 1972.

PREVENIREA ABSENTEISMULUI ŞCOLAR

Prof. Tomoiu Maria Ramona
Colegiul Național „Dinicu Golescu”, Câmpulung

Mutaţiile din societate şi din familia contemporană (problemele economice, problemele de relaţionare între părinţi şi copii, timpul redus petrecut cu familia, redistribuirea rolurilor, suportul social şi emoţional redus, supraîncărcarea profesională a părinţilor sau munca în străinătate etc.) determină mai multe probleme emoţionale la copii decât în trecut.

La acestea se adaugă presiunea grupului, riscul consumului de droguri şi al altor forme de dependenţă, metodele educative slabe, inconstante, supraîncărcarea şcolară, disfuncţiile în evaluare şi notare, frica de examene etc. constituindu-se în adevăraţi stresori pentru elevi care, din păcate, uneori evită confruntarea cu „problema” prin fuga de la ore. Văzut din această perspectivă, absenteismul devine o problemă socială, un semnal tardiv al existenţei unor probleme, o conduită care reflectă atitudinea structurată a lipsei de interes, motivaţie, încredere în educaţia şcolară.

Din păcate, absenteismul este în creştere, mai ales la nivel liceal, iar ignorarea sau pedeapsa excesivă pot doar contribui la cronicizarea fenomenului.

Acest material se doreşte a fi un suport pentru diriginţii care se confruntă cu problema absenteismului.

ABSENTEISMUL

1. Definire, caracterizare, forme, semnificaţii

- ✓ problemă socială; conduită evazionistă, cronică, care reflectă atitudinea structurată a lipsei de interes, motivaţie, încredere în educaţia şcolară;
- ✓ fuga de la ore este o problemă predominant emoţională (conduită de tip evazionist; evadare fizică şi psihologică din situaţia percepută ca traumatizantă);
- ✓ formă de manifestare a devianţei şcolare (semnal tardiv al existenţei unor probleme);
- ✓ reducere a ataşamentului şi a integrării, identificare scăzută cu obiectivele şi aspiraţiile grupului (de elevi)
- ✓ forme:

  - absenteism selectiv (fuga de la şcoală este frecventă la o singură disciplină sau doar la câteva discipline);

  - absenteism generalizat (fuga de la şcoală este frecventă şi generalizată, prefigurează abandonul şcolar);

- căutarea singurătăţii (reacţie la tensiunea puternică intra- sau interpersonală);
- dorinţa de a fi cu partenerul (la adolescenţi);
- dorinţa de apartenenţă la grup („ritualuri de iniţiere”);
- atitudine defensivă faţă de autoritatea unui sistem;
- semnificaţiile psihosociale ale fugii de la şcoală: funcţia de separare / individualizare (mai ales la adolescenţi).

2. Cauze

- ❖ care ţin de personalitatea şi starea de sănătate a elevului: motivaţie şcolară scăzută, lipsă de interes, încredere scăzută în educaţia şcolară, oboseală, anxietate, autoeficacitate scăzută, imagine de sine deteriorată, sentiment de inferioritate, abilităţi sociale reduse, pasivitate; refuzul de a adera la o alegere făcută de alţii (reacţie la presiunea exercitată de dorinţele adulţilor);
- ❖ care ţin de familie, condiţiile socio-economice ale familie: sărăcia, stil parental indiferent, neglijent, familii dizarmonice, părinţi foarte ocupaţi sau plecaţi în străinătate;
- ❖ care ţin de contextul şcolar specific (inclusiv relaţia profesor-elev): presiunea grupului, supraîncărcarea şcolară, comunicarea defectuasă elev-profesor (ironizarea, umilirea elevului) evaluarea subiectivă, frica de evaluare, conflict cu colegii, practici educative percepute de elevi ca fiind nedrepte, frustrante, incompatibilitate între aspiraţiile, trebuinţele de învăţare şi oferta educaţională a şcolii; formă de apărare împotriva disciplinei excesiv de rigidă şi severă, politici proabsenteiste ale şcolii la elevii din clasele terminale (în şcolile de „elită”);
- ❖ foarte importantă este şi variabila vârstă:
  - <u>la elevii mici</u> - fuga de la şcoală poate fi o manifestare a „fobiei şcolare’’; cauze: dependenţă crescută de părinţi, părinţi care valorizează excesiv educaţia şcolară; stiluri parentale supraprotectoare, autoritare sau indiferente; strategie defensivă faţă de colegii violenţi, eşecul şcolar, situaţii umilitoare;
  - <u>la elevii mari</u> - fuga de la ore este rezultatul unei opţiuni (proces de deliberare, luare a deciziei); cauzele pot fi: frica de evaluare, de eşec, fobia / anxietatea socială (frecventă în perioada adolescenţei, manifestată prin anxietate faţă de situaţia de a fi observat de colegi, teama de a vorbi în public, teama de a interacţiona cu persoane de sex opus, teama de critică, stimă de sine scăzută); teama de pedeapsă, teama de pierdere a statutului în grup;
  - <u>riscurile fugii de la şcoală</u>: depresia, consum de toxice legale şi ilegale, acte delictuale, abandon şcolar.

SUGESTII DE INTERVENŢIE ÎN CAZUL ABSENTEISMULUI

1. Monitorizarea săptămânală, de către diriginte, a absenţelor elevilor pe fişa-tip de monitorizare şi prezentarea lunară a situaţiei absenţelor către conducerea şcolii.
2. Aplicarea chestionarului privind absenteismul (dacă situaţia o impune).
3. Centralizarea răspunsurilor la chestionar şi identificarea principalelor cauze care au contribuit la situaţia de fapt (număr mare de absenţe nemotivate).
4. Schiţarea unui plan de intervenţie ţintit pentru rezolvarea situaţiei (identificarea de către diriginte a unor măsuri amelioratorii).
5. Discutarea, în particular, a incidentului / situației cu elevul – căutarea împreună a unor soluţii pentru evitarea repetării incidentului; eventual, consilierea psihologică individuală / a familiei (în funcţie de cauză).
6. Cooperarea dirigintelui cu părinţii; supravegherea discretă a prezenţei elevului la şcoală, legătura permanentă cu dirigintele (reacţiile negative ale şcolii şi ale familiei întreţin mecanismele de apărare ale elevului, creând un cerc vicios, în care, la limită, abandonul tinde să fie văzut de elev ca unică soluţie pentru „rezolvarea" problemei).
7. Dacă fuga de la şcoală este determinată de atitudinea unui profesor, dirigintele poate media rezolvarea situaţiei conflictuale profesor-elev.

Alte modalităţi de profilaxie:

- ieşirea din şcoală pe parcursul orelor de curs doar pe baza unor bilete de învoire, semnate de diriginte sau profesorul clasei, care să fie ritmic contabilizate la secretariat;
- notarea riguroasă a absențelor la fiecare oră de curs;
- confirmarea oficială a legitimării elevului la vreun Club Sportiv şi anunţarea prealabilă a programului competiţional; aprobarea motivării absenţelor pentru participarea elevului la competiţiile sportive de către conducerea şcolii;
- respectarea Regulamentului Şcolar şi a Regulamentului de Ordine Interioară pentru elevi;
- menţinerea în clasă a unei atmosfere care să asigure satisfacerea trebuinţei de siguranţă afectivă pentru toţi elevii;
- metode de predare – învăţare atractive;
- promovarea cooperării în clasă, astfel încât şi elevii cu performanţe şcolare modeste să experimenteze succesul; evitarea constituirii unor elite, concomitent cu etichetarea, marginalizarea, celor care nu aparţin elitei;

- sistem echitabil de recompense – sancţiuni care să menţină motivaţia şcolară a elevilor; nota să fie doar o măsură obiectivă a performanţei şi nu o modalitate de sancţionare a elevului;
- profesorii să comunice eficient (asertiv, să folosească ascultarea activă), să evite etichetarea elevilor, să critice constructiv, să se focalizeze pe recompensarea elevilor şi nu pe sancţionarea lor;
- diversificarea şi atractivitatea activităţilor extracurriculare.

Alte strategii de intervenţie:

- ✓ realizarea unui panou al elevilor cu cea mai bună frecvenţă la şcoală;
- ✓ crearea unui forum al părinţilor (pe site-ul şcolii);
- ✓ publicarea, pe site-ul şcolii, a listei elevilor cu cele mai puţine absenţe;
- ✓ programe de consiliere a părinţilor (de tip „şcoala părinţilor”);
- ✓ colaborarea cu toate autorităţile comunităţii locale (poliţia de proximitate, jandarmeria, alte asociaţii şi ONG – uri).

Bibliografie:

1. Băran-Pescaru, Adina, *Familia azi. O perspectivă sociopedagogică*, Editura Aramis, Bucureşti, 2004
2. Moisin, Anton, *Arta educării copiilor şi adolescenţilor în familie şi în şcoală*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2007
3. Van Pelt, Nancy, *Secretele părintelui deplin*, Editura Viaţă şi Sănătate, Bucureşti;
4. Vrăjmaş, Anca, *Consilierea părinţilor,* Editura Polirom, Iaşi, 2001

REINTEGRARE ÎN EDUCAŢIE ŞI FORMARE ÎN MEDIILE EDUCAŢIONALE DEFAVORIZATE PRIN DEZVOLTAREA COMPETENŢELOR PROFESIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE

Prof. Ionaşcu Grigore
Şcoala Profesională Specială „Emil Gârleanu”, Galaţi

Actualitatea și contextualizarea problematicii referitoare la incluziunea educaţională

Integrarea socială a copiilor proveniţi din medii defavorizate constituie o prioritate a politicilor publice de protecţie socială din România contemporană. Interesul dezvoltării unor forme de incluziune socială potrivite cu nevoile copiilor care provin din medii defavorizate reprezintă un vector de orientare în societate în condiţiile creşterii numărului de cazuri-problemă în ultimii ani. Orice strategie de intervenţie, indiferent că vorbim despre proiecte dezvoltate de stat sau de organizaţii private, are ca bază de pornire raţiuni pragmatice, utile pentru persoanele interesate.

Componenta educaţională este definitorie pentru un copil sau tânăr, vulnerabilizarea socială caracteristică mediului social de provenienţă sau de incluziune poate genera un nivel scăzut de integrare în viaţă. Din perspectiva integrării sociale prin educaţie identificăm o serie de categorii de copii vulnerabili – copiii cu cerinţe educaţionale speciale.

În categoria copiilor care prezintă grad ridicat de vulnerabilizare se încadrează copiii cu deficenţe sau dizabilităţi fizice sau psihice, aceştia întâmpină dificultăţi de integrare socioprofesională, în consecinţă această categorie socială trebuie să beneficieze de exigenţele necesare în mod findamental ale unui învăţământ special, singurul de natură a oferi alternativa corespunzătoare de inserţie socioprofesională.

Evitarea etichetării şi a marginalizării, încadrarea unui copil într-un curs normal de viaţă presupune eleiminarea situaţiilor de marginalizare şi excluziune socială specifice. Cu alte cuvinte, un tânăr care va suporta dificultăţi din momentul intrării în viaţă are toate şansele de a porni cu stângul, aceasta pentru a ne exprima în mod plastic, iar proiectele specializate de intervenţie socială au rolul de a eleimina orice tentativă de excluziune pentru astfel de persoane.

Conceptul de cerinţă educaţională specială reflectă şi în acelaşi timp susţine orientarea categoriilor de copii cu dizabilităţi spre formule de învăţământ special, cu precădere în cazul copiilor care au deficenţe de natură mentală, fizică, senzorială, de limbaj, socioafective etc.

Necesitatea dezvoltării competenţelor profesionale ale cadrelor didactice și nevoi de formare continuă

Formarea continuă a devenit, în lumea contemporană, nu doar o tehnică sau o știință, ci, în primul rând, o mișcare socială menită să ajute oamenii să-și înțeleagă locul și rolul în societate, făcându-i capabili să se adapteze cerințelor și solicitărilor prezentului, să devină eficienți și performanți. În prezent, nu se mai poate discuta despre competitivitate, performanță economică sau integrare socio-profesională fără conștientizarea practică, nu teoretică, a conceptului de *educație* care este un continuum existenţial. Acesta este și punctul de plecare al Memorandumului privind învățarea permanentă, document elaborat de Comisia Europeană, în octombrie 2000, după Consiliul de la Lisabona.

Reglementările în vigoare precizează obligaţia cadrelor didactice de a participa periodic, o dată la 5 ani, la formare profesională continuă în scopul perfecţionării pregătirii de specialitate, metodice şi psihopedagogice. În cadrul perfecţionării periodice este luată în considerare şi obţinerea definitivatului sau a unui grad didactic. De asemenea, conform sistemului creditelor profesionale transferabile, un cadru didactic trebuie să obţină minimum 90 de credite, într-un interval de 5 ani, prin participarea la diferite programe de perfecţionare acreditate de Centrul Naţional de Formare a Personalului din Învăţământul Preuniversitar

Formarea continuă devine o necesitate permanentă a cadrelor didactice indiferent de domeniul profesional şi de nivelul pregătirii fiecăruia, deoarece ea reprezintă calea de la profesorul care improvizează şi încearcă diverse modele ale demersului didactic, către profesorul care ştie şi poate să-şi argumenteze deciziile profesionale pentru a obţine rezultate performante în domeniul educaţional.

Un profesor actual, permanent format, este un profesor informat. Formarea continuă a profesorilor trebuie axată pe diversitatea elevilor, deziderat actual, aproape fiecare clasă de elevi având în prezent în componența sa copii cu CES. Această diversitate trebuie privită ca resursă locală importantă în dezvoltarea viitoare a orizontului local.

Clasele de elevi au nevoie de manageri foarte buni care să reușească să promoveze rezultate și comportamente școlare pozitive, adaptând noțiunile științifice necesare predării, în funcție de capacitatea fiecărui copil de a le percepe și înțelege, să gestioneze corect managementul timpului în cadrul claselor de elevi cu CES, să dețină un spirit de observație psihopedagogică foarte fin față de participarea/neparticiparea, antrenarea/neantrenarea, stimularea sau nu a elevilor cu CES, neperturbând actul didactic în sine.

Nevoile specifice de creştere, educare sau formare socioprofesională trebuie adaptate la potenţialul acestor copii marcaţi sau caracterizaţi de un grad ridicat de vulnerabilitate. Necesitarea afirmării şi dezvoltării unui individ adaptat la cerinţele şi valorilor sociale normale determină

stabilirea priorităţilor în ceea ce priveşte strategiile de acţiune potrivite pentru această categorie socială

Instrumente și tehnici inovative utilizate în practica didactică/managerială proprie

În învățământul modern, modalitățile de organizare a activităților de învățare bazate în special pe tablă și cretă și textul unor manuale (alături de culegerile de probleme aferente) nu mai sunt totdeauna suficient de eficiente și atractive pentru copiii de azi (obișnuiți cu aparatura tehnologică, gadgeturi foarte recente, dar și expuși unei mari presiuni mediatice). Nu mai are rost să folosim vechile clișee de genul „Nu mai sunt copiii de altădată", sau „S-au schimbat prea mult generațiile", ori „Nu mai învață copiii de azi ca cei de altădată"; mai degrabă trebuie să ne adaptăm la realitățile de azi. Cum să-i facem să mai învețe (când mass-media le spune ca școala nu îi pregătește pentru viață, sau că se învață materii care nu folosesc la nimic și astfel îi demotivează)? Răspunsul nu este simplu, dar trebuie început prin a le recâștiga interesul și mai ales plăcerea de a afla ceva nou și de a aplica practic noile cunoștințe.

Învățare prin acțiune, învățarea experiențială, învățarea activă prin tehnologie, învățarea prin joc, limbaj foto, lecții online în timp real sau evenimente de învățare sincrone etc.

Învățarea prin acțiune este un proces prin care participanții învață cu și de la ceilalți, întrucât ei lucrează pe probleme reale sau practice în condiții reale. Această metodă a fost dezvoltată de profesorul Reginald Revans, în anii 1940. Muncind cu un grup de cercetători talentați, el a observant cât de important este pentru fiecare membru al grupului să-și descrie propria ignoranță, să-și împărtășească experiențele și să reflecteze asupra procesului de învățare.

El a exprimat acest proces de învățare cu o formulă: L (învățare) = P (învățare programată) + Q (întrebări pentru crearea unor perspective).

Învățarea programată este o serie de cunoștințe codificate în contexte formale, cum ar fi cărțile, periodicele și experții. Întrebarea este capacitatea de a analiza, de a pune întrebările potrivite, de a crea o imagine a ceea ce oamenii văd, aud sau simt. Mai mult, el a considerat că punerea întrebării potrivite este mai importantă decât oferirea unui răspuns potrivit. **Dimensiunea învățării în echipă este crucială. Membrii ai acestor grupuri denumite *grupuri de învățare prin acțiune* rezolvă probleme comune;** oferă sprijin, sfat și se critică unul pentru celălalt. De aceea, procesul sprijină competențele de învățare în echipă și o cultură cooperativă, colaborativă.

Învățarea experiențială îi conduce pe stagiari, într-un mod explicit, prin ciclul de acțiune-reflecție și observare/generalizare/teoretizare-aplicare, pentru a le permite nu numai să înțeleagă aspectele practice și teoretice ale obiectivelor urmărite, dar și să le experimenteze în practică.

Învățarea experiențială se bazează pe lucrarea lui David Kolb dintr-o serie de lucrări cum ar fi *Învățarea experiențială: Experiența ca sursa învățării și dezvoltării* (1984), care la rândul lui se

bazează pe lucrările lui **Dewey, Piaget, Rogers și Jung**. În învățarea experiențială, se poate intra în ciclu la fiecare stagiu al acestuia. De exemplu, o sesiune de formare ar putea să înceapă cu o experiență (reală sau simulată), din care formatorul pune întrebări menite să conducă participanții prin ciclu – de la observație/reflecție, prin generalizare la aplicare și luarea de măsuri bazată pe experiență.

Predare prin simulări. Simulările și jocurile sunt folosite în educație și în formarea profesională de decenii, dar acestea au fost îndeosebi populare în domeniul afacerilor și economiei. Învățarea simulată este legată de jocurile de rol și de învățarea empirică, apropiindu-se de principiile-cheie care guvernează învățarea activă.

În mediul școlar contemporan, metodologia de predare dominantă se adresează necesităților individuale ale elevilor, analizează rolurile în grup și dinamica grupului, îmbunătățind luarea deciziilor prin colaborare și jocul de rol ca și autentic. **Se urmărește ca celor care învață să li se ofere, într-un mod sistematic, posibilități pentru a pune în practică ceea ce li s-a predat în clasă**; cu alte cuvinte, prin simulări, elevii reproduc situații reale și experimentează cu ele. În lucrarea lui **Brozik și Zapalska** (2003), simulările subliniază necesitatea unei relații puternice între realismul perceput și contribuția percepută a simulărilor la învățare. **Thompson și Dass (2000)** susțin că simulările sporesc autoeficacitatea celui care învață și cresc competențele de comunicare în scris.

Tehnologia are potențialul de a încuraja, intensifica și consolida învățarea activă. De exemplu, un software cu sursă deschisă, aplicațiile web și instrumentele Web 2.0 pot fi folosite pentru implicarea elevilor în proiectarea, construirea și diseminarea cunoștințelor, ceea ce reprezintă și consolidează propria lor învățare. Aceste tehnologii, în mod special în eLearning sau în medii virtuale, oferă posibilități pentru simulare, experimentare, cercetare și auto-exprimare. Instrumentele Web 2.0 cum ar fi blogurile, paginile Wiki, jurnalele și cele similare măresc interactivitatea și colaborarea, facilitează accesul la informații, perspective alternative și la publicuri diferite, stabilind astfel comunități de practică active.

Limbajul foto constă dintr-o o colecție de fotografii sau desene foarte diferite puse la dispoziția cursantului ca un „obiect intermediar” să-i faciliteze vorbirea despre un subiect dat (Autorul acestei metode este **Alain Baptiste**). Fotografia poate să fie una generală sau specifică (de exemplu, legată de un domeniu specific cum ar fi matematica, fizica etc.).

Lecțiile online în timp real sau evenimentele de învățare sincrone se referă la un grup de elevi angajați în învățare în același timp.

Surse motivaţionale ale cadrelor didactice din mediile educaţionale defavorizate.

Se recomandă stimularea cadrelor didactice de a participa la cursuri de perfecţionare în domeniul educaţiei inclusive, la cursuri de formare specifice pentru programul „A doua şansă”,

accesul la surse informaţionale – Biblioteca virtuală, recompensarea materială în limita bugetului existent prin Asociaţia Părinţilor, pentru responsabilitate şi devotament dovedit în activitatea didactică şi extraşcolară.

Bibliografie:

1. Bîrzea, C. (coord.), *Învățarea permanentă - o prioritate a politicii educaționale din România,* Institutul de Științe ale Educației, București, 2001
2. Cristea, S., *Dicționar de termeni pedagogici,* Editura Didactică și Pedagogică R.A., București, 1998
3. Niculescu, R.M., *Formarea formatorilor,* Editura ALL Pedagogic, București, 2000.
4. Niculescu, R.M., *Evaluarea în formarea profesională inţială şi continuă,* Editura Universității Transilvania, Brașov, 2002

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI FINANCIARE ÎN ȘCOLI

Prof. înv. primar Bratu Teodora

Școala Gimnazială „George Călinescu”, Onești

Într-o lume în continuă evoluție, în care finanțele personale devin tot mai complexe, educația financiară joacă un rol crucial în viața tinerilor. Oamenii se confruntă adesea cu decizii importante legate de bani și investiții, iar lipsa cunoștințelor financiare poate duce la erori costisitoare pe termen lung. Este esențial să pregătim copiii și tinerii pentru a face față acestor provocări, iar integrarea educației financiare în sistemul educațional este o soluție eficientă.

Educația financiară înseamnă capacitatea de a înțelege și folosi informațiile financiare, pentru a lua decizii informate și responsabile. Aceasta implică cunoașterea conceptelor și a instrumentelor financiare de bază, precum: economisire, cheltuieli, bugete, dobânzi, investiții și managementul datoriilor. În plus, educația financiară înseamnă și abilitatea de a planifica și a lua decizii privind obiectivele financiare pe termen lung și scurt.

Lipsa educației financiare în sistemul de învățământ actual

Studiile arată că nivelul de educație financiară în rândul tinerilor este destul de scăzut. În general, sistemul educațional actual nu acordă suficientă importanță formării financiare a elevilor și pregătirii acestora pentru gestionarea banilor.

Beneficiile educației financiare în școli

Integrarea educației financiare în curriculumul școlar ar putea avea numeroase beneficii pentru tineri, în special pentru viitorul lor financiar.

Iată câteva dintre aceste beneficii:

- ✓ Managementul banilor și evitarea datoriilor. Elevii care au acces la educație financiară în școli vor învăța cum să-și gestioneze banii, cum să-și stabilească bugete, să economisească și să investească în mod inteligent. Acest lucru îi va ajuta să evite capcane financiare precum datoriile nesustenabile și să trăiască o viață financiară echilibrată.
- ✓ Conștientizarea valorii banilor și responsabilitate financiară. Tinerii care înțeleg conceptele financiare de bază vor deveni mai responsabili în gestionarea banilor și vor aprecia mai mult valoarea acestora. Ei vor înțelege importanța muncii, a economisirii și a cheltuirii responsabile a banilor și vor fi mai atenți la nevoile lor financiare pe termen lung.
- ✓ Abilitatea de a lua decizii financiare informate și independente. Educația financiară le oferă tinerilor instrumentele și informațiile necesare pentru a lua decizii financiare corecte și independente. Aceasta îi va ajuta să evalueze riscurile și să profite de oportunitățile financiare, fără a se baza în totalitate pe părinți sau pe consilierii financiari.
- ✓ Reducerea inegalităților economice. Educația financiară în școli poate contribui la reducerea inegalităților economice, oferind tuturor elevilor, indiferent de statutul socio-economic, cunoștințele necesare pentru a-și gestiona finanțele personale. Acest lucru poate contribui la creșterea mobilității sociale și la îmbunătățirea calității vieții pentru un număr mai mare de persoane.

Implementarea educației financiare în școli

Pentru a asigura o educație financiară de calitate în școli, este important să luăm în considerare câteva aspecte:

- ➢ Integrarea în curriculum. Educația financiară ar trebui să fie integrată în programul școlar, abordată în mod sistematic și adaptată vârstei și nivelului de înțelegere al elevilor. Se pot crea module de învățare, care să acopere diferite aspecte ale finanțelor personale și să încurajeze dezvoltarea competențelor financiare la toate nivelurile educaționale.
- ➢ Formarea profesorilor. Profesorii joacă un rol esențial în promovarea educației financiare în școli. Este important ca aceștia să beneficieze de formare specializată în acest domeniu, pentru a le putea transmite elevilor cunoștințe solide și actualizate.

- Colaborarea cu experți și instituții financiare. Școlile ar trebui să colaboreze cu experți în finanțe, instituții financiare și organizații neguvernamentale, care să ofere sprijin în elaborarea materialelor didactice, precum și în organizarea de seminarii și ateliere practice pentru elevi și profesori.
- Evaluarea și monitorizarea impactului. Este esențial să monitorizăm și să evaluăm impactul educației financiare asupra elevilor, pentru a identifica metodele eficiente și a îmbunătăți constant abordarea acestui subiect în școli.

Educația financiară în școli este o investiție în viitorul copiilor noștri și al societății în ansamblu. O populație educată financiar va lua decizii mai bune și mai responsabile în gestionarea resurselor personale, contribuind astfel la o economie mai stabilă și la reducerea inegalităților sociale. Prin integrarea educației financiare în sistemul de învățământ, ne asigurăm că tinerii sunt pregătiți să facă față provocărilor financiare din lumea modernă și să trăiască vieți mai echilibrate și fără stres financiar.

Crearea unei generații de tineri educați financiar nu este doar un obiectiv demn de urmărit, ci și o responsabilitate comună a sistemului educațional, a părinților și a întregii societăți. Este necesar să lucrăm împreună, pentru a le oferi copiilor oportunitatea de a dezvolta competențe financiare solide, care să îi sprijine în a-și atinge obiectivele și în a avea un viitor prosper.

Pentru a face acest lucru, este important să conștientizăm necesitatea educației financiare și să militățm pentru integrarea acesteia în școli. Fiecare pas înainte pe acest drum înseamnă o investiție în viitorul copiilor noștri și într-o societate mai informată și mai responsabilă din punct de vedere financiar.

Din acest motiv, am inițiat un proiect de educație financiară pentru a-i ajuta pe elevi să cunoască și să utilizeze limbajul specific domeniului bancar, să își dezvolte gândirea critică-investigativă și capacitatea de a transpune în practică tranzacții financiare simple.

Bibliografie:

1. Ligia Georgescu Goloiosu, *Educație financiară. Banii pe înțelesul copiilor*, Editura Explorator, Ploiești, 2013
2. https://appe.ro/despre-noi/proiecte/educatie-financiara-prin-joc/
3. https://www.scoaladebani.ro/blog/educatia-financiara-a-copilului-tau

NAVA „ARMONIA” A ÎNCEPUT CĂLĂTORIA
- JURNAL DE MATELOT ÎN CĂUTAREA CHEII PALATULUI MAGIC -

Prof. înv. primar Oprea Elena
Școala Gimnazială Raciu, Dâmbovița

Citind ... o vacanță pentru minte ... (Dave Barry)

Astăzi, tehnologia câștigă din ce în ce mai mult teren, iar interesul pentru lectură este din ce în ce mai scăzut în rândul școlarilor mici. Am încercat să caut metode cât mai atractive în vederea creșterii motivației elevilor de a citi o carte, de a merge la bibliotecă, de a cumpăra cărți.

Cum am început această mare provocare?

Nava „Armonia” și-a început călătoria plină de provocări pe Marea Cunoașterii, către Insula Palatului Magic, unde vom ancora la sfârșitul expediției.

Toată această călătorie plină de surprize și provocări se va desfășura în cadrul parteneriatului educațional cu Biblioteca Publică Raciu, alături de doamna bibliotecar Barbu Cateluța, cu care avem o colaborare frumoasă încă din clasa pregătitoare. Titlul parteneriatului este unul ce stârnește curiozitatea, interesul și dorința elevilor de a se arunca în marea învolburată a cuvintelor cu tâlc, a eroilor ce ne invită să le fim parteneri, să le vizităm tărâmurile fantastice: „În căutarea cheii Palatului Magic”.

Argumentul proiectului este acela că, în zilele acestea, cărțile sunt o comoară la care avem cu toții acces, ne deschid orizonturile, ne fac să visăm, ne ajută să ne pregătim pentru viață atunci când suntem copii. Pentru că sunt atât de importante și, în același timp, pentru că ne oferă ore și ore de distracție și plăcere nemăsurată, m-am gândit la acest parteneriat cu Biblioteca Publică Raciu.

Lectura îți permite să călătorești fără să faci un pas (Jhumpa Lahiri), să îți creezi propria lume magică, să trăiești intens alături de eroii din povești, să fii regizorul propriului film. Citind, copiii își dezvoltă imaginația, își îmbogățesc vocabularul, vor găsi întotdeauna un prieten loial în carte, astfel vor fi distrași de la viața cotidiană în care tehnologia este nelipsită.

Formarea competențelor pentru lectură în vederea asigurării succesului școlar, stimularea interesului pentru lectură, a dragostei pentru carte, facilitarea accesului elevilor la bibliotecă constituie scopul acestui proiect.

Resursele materiale necesare unei bune organizări și desfășurări a activităților sunt variate, pornind de la fondul de carte al bibliotecii publice; la cărți din biblioteca personală a elevilor, dar și din biblioteca clasei, coli albe/duplex, cartoane colorate, afișe, hârtie colorată, markere, carioci,

creioane colorate, acuarele, pixuri, aparat foto, expuneri power-point, calculatoare, CD-uri, softuri educaționale, imprimantă, videoproiector, reviste, imagini, cărți, albume.

Rezultatele așteptate sunt multiple și constau în schimbarea mentalității și cultivarea pasiunii pentru lectură în rândul elevilor, perceperea bibliotecii ca un izvor de cultură și ca instrument de formare a unei personalități complete, colaborarea școlii cu reprezentanții comunității locale, îmbogățirea experiențelor de învățare, dezvoltarea deprinderilor de citire, recitare și analiză a unor texte literare, dezvoltarea deprinderilor de a lucra în echipă.

Observarea sistematică a comportamentului elevilor cu ajutorul fișelor, listelor de control/ verificare, a scărilor de evaluare, proiectul, portofoliul, analiza produselor activității, chestionarul sunt câteva dintre metodele de evaluare a proiectului.

În buna desfășurare și organizare a activităților proiectului de parteneriat educațional, un rol foarte important îl au părinții, creându-le copiilor un mediu stimulator, util și funcțional, conștientizând faptul că pot contribui la formarea și dezvoltarea deprinderilor de citire, alături de învățător, căutând cele mai bune mijloace de apropiere a școlarilor de carte și de cuvântul scris.

Graficul activităților propuse este următorul:

- în luna septembrie a avut loc lansarea oficială a proiectului;

- **„Pe aripi de vânt”** este intitulat sugestiv atelierul de creație din luna octombrie, care s-a desfășurat la sediul bibliotecii, unde am sărbătorit toamna, cel mai iscusit pictor dintre cei patru ai Bătrânului An. Elevii au creat o carte uriașă cu titlul activității. Fiecare copil din cei 13 elevi ai clasei mele a alcătuit o propoziție cu una dintre literele cuvintelor ce dau titlul activității, creând astfel poemul acrostih cu titlul „Pe aripi de vânt”. Pentru ca activitatea să fie mai interesantă, cei mici și-au pus în funcțiune talentul artistic, redând prin desene foarte frumoase propoziția alcătuită.

Rezultatul a fost unul minunat, o carte uriașă, o carte de toamnă, în care fiecare matelot a fost și pictor, și scriitor, cartea stând la loc de cinste în sala de clasă, la colțul micilor artiști.

- **„De Crăciun, umpleți sufletul de bucurie!”** este activitatea lunii decembrie, lună plină de magie, de căldură, de inspirație. Sărbătorile de iarnă ne fac mai buni, mai umani, dau farmec acțiunilor noastre, parcă o baghetă magică lasă asupra noastră praf de stele, dând strălucire a tot ceea ce ne înconjoară. Activitatea a îmbrăcat hainele unui atelier de creație, în care elevii au luat locul spiridușilor lui Moș Crăciun și au creat cu mânuțele lor harnice cele mai frumoase felicitări.

- **„ZICI că citim împreună?”** a fost activitatea din luna februarie, activitate organizată de Ziua Internațională a Cititului Împreună. De data aceasta, doamna bibliotecar a urcat la bordul navei „Armonia”, întrebându-ne pe fiecare în parte „Unde vrei să mergi?” (Mihaela Coșescu). Am citit, am ascultat, am desenat, ne-am amuzat, ne-am distrat...

- Primăvara este acel anotimp al anului în care natura ne permite să ieșim să citim în aer liber, activitatea purtând numele de **„Picnic de … lectură”.** Consider că nu sunt bariere în

activitatea de lectură, poți lua cu tine o carte oriunde, oricând. Din cauza faptului că vremea nu a ținut cu noi și a plouat, nu am putut organiza picnicul la iarbă verde, în natură, ne-am mobilizat și am transformat sala de clasă într-un parc de lectură. Ne-am întins păturile, ne-am scos merindele și ne-am pus cu „burta pe carte”. A fost distractiv, fiecare participant la activitate și-a prezentat cartea, a citit un scurt fragment din ea și ne-a povestit și o istorie a ei (de unde o are, cine i-a dăruit-o, de ce îi place, ar recomanda-o colegilor săi etc.)

- Am ajuns la finalul călătoriei noastre și am putut să **„Aruncăm ancora pe Insula Palatului Magic”.** Activitatea lunii iunie a încheiat și parteneriatul nostru cu biblioteca. A fost o acțiune amplă, ce a încununat efortul fiecărui membru al echipajului în călătoria plină de provocări și surprize pe Marea Cunoașterii. A fost prezentat e-book-ul proiectului, ce cuprinde cele mai sugestive imagini de pe tot parcursul anului, impresii ale tuturor partenerilor implicați în proiect. Am avut invitați părinții copiilor, fără ajutorul cărora nu puteam organiza în detaliu fiecare acțiune, dar și un reporter de la un ziar local, fostă elevă a școlii noastre. Elevii au realizat câte un text cu titlul „În vizită la Palatul Magic”. Creațiile lor au fost pline de fantezie, originalitate și inspirație.

Emoțiile, gândurile frumoase, dar și dorința de a continua acest parteneriat și de a naviga armonios spre alte insule și mări necunoscute vor fi farurile ce ne vor călăuzi în expedițiile următoare.

Consider că nu contează locul unde poți „citi cu sufletul la gură” cartea preferată, important este să dai frâu liber imaginației, să trăiești intens alături de personajul preferat, să participi la acțiune, să devii detectiv, explorator, comandant de vas, oști sau rege peste tărâmuri fermecate.

CITITUL - UN MOMENT IMPORTANT ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

Prof. înv. preșcolar Balaur Izabela Margareta
Școala Gimnazială Mavrodin-structura Grădinița cu PN Mavrodin

Cu toții ne naștem cititori și vom deveni cititori dacă întâlnim frecvent cărți și cititori care își fac timp să ne citească. Dominique Rateau

Cultura lecturii de plăcere ar trebui să fie îmbrățișată atât în mediul școlar, cât și acasă, pentru a preveni dificultățile de citire mai târziu în școală. Profesorii de educație timpurie și alți profesioniști care citesc cu copiii joacă un rol important în crearea acestei culturi.

Expunerea timpurie la cărți și povești joacă un rol important în dezvoltarea copiilor ca viitori cititori. În felul lor, bebelușii citesc. Interacțiunile vizuale și verbale ale copiilor cu textele tipărite stimulează și modelează cunoștințele lor timpurii despre limbajul scris.

Citirea cu voce tare împreună este corelată cu abilitățile timpurii de literație ale copiilor, care sunt definite ca abilitățile sau cunoștințele pe care copiii le dezvoltă înainte de a deprinde convențiile citit-scrisului (Duursma et al., 2008). Fiind expuși la contexte în care convențiile textului tipărit și ale literației apar în mod proeminent, copiii dobândesc anumite condiții prealabile de dezvoltare a competențelor de literație (Duursma et al., 2008, Justice & Kadervarek, 2002), cum

ar fi înțelegerea legăturii dintre cuvintele tipărite și cele rostite (auzul fonematic); înțelegerea rolului textului tipărit în comunicare; recunoașterea literelor și simbolurilor (cunoașterea alfabetului) și îmbogățirea vocabularului.

Toate aceste abilități sunt importante pentru succesul ulterior în deprinderea cititului și influențează implicarea copiilor în activitățile de literație. Citirea cărților împreună cu copiii le oferă acestora o experiență a limbajului narativ. Acest limbaj este foarte diferit de limbajul funcțional sau injonctiv (de exemplu, „Nu face asta! Vino aici!" etc.).

Citirea este un sprijin esențial pentru dezvoltarea cognitivă, psihologică, socială și culturală a copiilor de vârstă mică. De la o vârstă fragedă, ea susține dezvoltarea imaginației, a gândirii, a conceptului de timp și cronologie și îmbogățirea limbii. De asemenea, sprijină îmbogățirea reprezentărilor despre lume, deoarece cărțile ilustrate sunt realizate de artiști care oferă interpretarea lor despre lumea în care trăiesc.

Citirea cărților ilustrate cu copiii mici este una dintre activitățile de sprijin pentru dezvoltarea limbajului. Acest sprijin poate fi oferit în situații de zi cu zi, în care copilul este în contact cu un adult care oferă timp și spațiu pentru comunicare. În plus, cărțile și poveștile ajută la dezvoltarea altor dimensiuni ale limbajului și, în special, al celui narativ. Citirea cu voce tare cu copiii produce, de asemenea, un impact emoțional și intelectual (nu numai în ceea ce privește vocabularul, ci și capacitatea lingvistică a copiilor, cultura, familiaritatea cu structura textelor narative etc.).

Cum putem să stimulăm citirea cu voce tare? Putem crea o atmosferă prielnică citirii, poate un loc dedicat cititului acasă, asemenea colțului amenajat la grădiniță, care poate fi un spațiu mai mare sau mai mic, în care să plasăm cărțile la îndemâna copiilor.

De asemenea, putem pune cărți peste tot unde copiii s-ar putea plictisi, precum în baie sau în mașină. După ce am citit o carte, îi putem pune copilului câteva întrebări care ar putea conduce la o conversație despre carte. Discuția nu ar trebui să fie despre înțelegere, ci pentru a afla atât interpretările copilului, cât și legăturile personale pe care le face cu cartea. Acest lucru sudează legătura cu copilul, dar stimulează și dezvoltarea abilităților sale sociale, precum și a altor abilități utile: recunoașterea emoțiilor, exprimarea opiniilor, exersarea unor cuvinte.

Bibliografie:

Corniță, G., *Metodica predării și învățării limbii și literaturii române,* Editura Umbria, Baia-Mare, 1993

LIRIC- EPIC- DRAMATIC: SIMILITUDINI ȘI DISTINCȚII

Prof. Savu Dumitru-Mugurel
Școala Gimnazială Telești Ludești

Textul literar presupune modalități diferite de transmitere și de receptare a mesajului cuprins în anumite limite specifice. Această împărțire este rodul evoluției literaturii, care era văzută de Victor Hugo în trei perioade temporale: timpurile primitive - propuneau texte lirice, unde stihurile conturau viața autohtonă a triburilor; timpurile antice - propuneau texte epice, unde imaginația capătă aspirații multiple pe baza firului narativ; timpurile modern - propuneau texte dramtice, care puneau în lumină situația tragicomică a omului și a societății.

Realizarea în timp a genurilor literare este valorificată prin anumite specii. De exemplu, în Antichitate, supremația și-au împărțit-o poezia dramatică (tragedia) și cea epică (epopeea). Aristotel afirmase în *Poetica* sa superioritatea tragediei asupra epopeii, pentru că *imitația ei e mai puțin grosolană*, dar mai unitară, așa cum era însoțită de muzică și de elementele scenice. Distingem, dincolo de asemenea accente de valorizare, al căror interes este astăzi doar istoric, suportul estetic al credinței în supremația tragediei, gen major până în secolul al XVIII-lea; în tot acest timp, unele specii lirice - idila, elegia, sonetul, rondelul - au constituit genuri mai curând minore, așezate în marginea divertismentului literar, a *literaturii ocazionale*.

Textele au fost împărțite din punct de vedere etimologic în genuri. Denumirea de *gen* vine din grecescul *ghenos,* cu corespondentul latin *genus*, cunoscând din Antichitate împărțirea în epic, liric și dramatic.

Problematica genurilor și a speciilor - nașterea, evoluția, modificarea lor - este una dintre cele mai semnificative pentru modul de existență al literaturii. Pentru a observa originea acestora, vom privi spre grecii antici care preferau epopeea și tragedia, iar comedia era considerată un adaos, aspect dovedit chiar prin jucarea în spectacol, unde de obicei se jucau trei tragedii și la final o comedie. Romanii nu gustau tragedia, optând în spectacol pentru comedie.

Discuțiile din ultima perioadă au în vedere terminologia folosită în această parte a teoriei literare. Astfel, se admite că ,,genul este definit ca o clasă de texte literare cu proprietăți formale comune, care împărtășesc același mod de raportare a subiectului creator la realitate”.

Manifestarea creațiilor literare este percepută de Eugen Lovinescu prin atitudinile subiectivului și obiectivului. Acesta cercetează opera literară din punct de vedere estetic și concluzionează: ,,Criticei sociologice sau estetice îi corespunde, de data aceasta în sânul esteticului,

introducerea în determinarea valorilor literare a principiului de oarecare stabilitate a genurilor literare, căci, după o experiență milenară, se poate conchide că puterea de creație a omului nu se manifestă decât în două direcții fundamentale: a subiectivului și a obiectivului".

Tripartiția liric-epic-dramatic are în vedere relația eului creator cu lumea, punându-se în valoare specificitățile fiecărui gen în parte, pe baza apariției celor două componente esențiale operei literare: componenta subiectivă și componenta obiectivă (Figura 2).

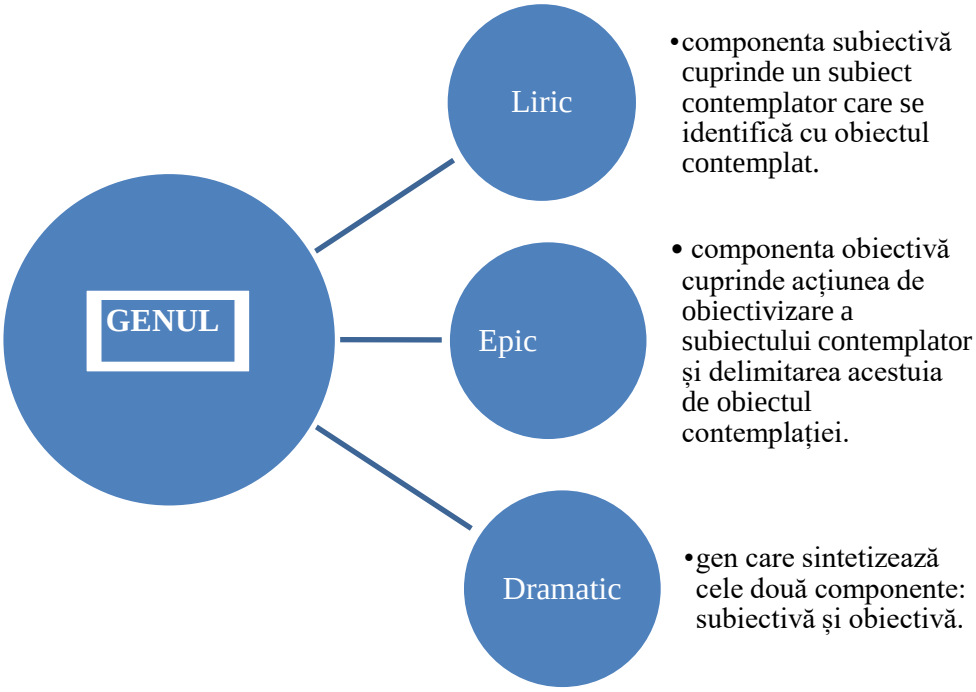

Figura 2: *Genurile literare*

O ipoteză ce merită exemplificată, în legătură cu teoria genurilor, este a criticului literar Adrian Marino. Acesta propune criteriul *tipului de creație*, surprins „în mecanismul creației înseși, în atitudinea cea mai specifică a eului creator, care este *autoreflectarea* și *distanțarea*. Astfel, putem observa existența unei liricități de substanță fundamentală a literaturii. Modurile de autoreflectare a eului creator sunt: contemplarea (specifică genului liric), autoreflectarea în narațiunea subiectivă sau obiectivă (specifică genului epic), autoreflectarea în tensiunile interioare sau exterioare (specifică genului dramatic), autoreflectarea în atitudinile critice, ironice, ridicole (specifică genului dramatic cu nuanțe comice).

Modelul genului literar nu se mai regăsește în programa școlară actuală, deoarece se dorește o abordare textuală, chiar fragmentară a operei literare. De exemplu, programa școlară pentru clasa a VII-a, în domeniul lecturii, propune noutăți la nivelul conceptelor, prin raportare la vechea programă școlară. Astfel, sunt studiate textele epice, lirice și dramatice, fără a se face greșeli privind modul de formare a competențelor specifice la elevi, privind receptarea acestor tipuri de texte.

În ceea ce privește **textul epic**, „profesorul va preciza că acesta este un text narativ care poate fi asociat doar cu operele literare, nu și cu cele nonliterare. Textul epic este o operă literară bazată pe narațiune, în care un narator relatează întâmplări într-o succesiune organizată logic și temporal și în care apar personaje cu diferite contribuții în realizarea acțiunii". Existența unui conflict, evoluția progresivă a acțiunii, precum și plasarea acesteia în timp și spațiu diferențiază textul epic de alte texte literare.

Cu privire la **textul liric**, trebuie evitată explicația greșită conform căreia prin acest tip de text sunt transmise *în mod direct* sentimente, idei, gânduri sau aspirații. De asemenea, profesorul nu va propune drept trăsături specifice figurile de stil sau versificația. Recomandarea care se face în ghidul unuia dintre manuale direcționează ideea ca „profesorul să accentueze caracterul fictiv al vocii care enunță discursul poetic și faptul că aceasta reprezintă o ipostază umană, uneori chiar un obiect, și că nu poate fi pus semnul egalității între această voce și vocea scriitorului. De asemenea, va evidenția faptul că opera lirică se caracterizează prin lirism (transmitere de emoții, sentimente și stări). Lirismul reflectă o percepție subiectivă asupra lumii, subiectivitate vizibilă atât în mărcile lexico-gramaticale ale vocii lirice, cât și în figurile de stil ce transcriu un mod particular de a vedea lumea și de a o (re)construi prin limbaj".

În strategiile didactice care au conținut specific **textului dramatic**, accentul se va pune pe ideea de spectacol și pe existența celor două componente ale acestuia: indicațiile scenice sau didascaliile și textul dialogat. Acest tip de text este organizat în acte și scene, scrise sub formă de dialog sau de monolog și destinate reprezentării teatrale, în care personajele comunică în mod direct, într-un cadru artistic asigurat de lumini, decor, costume și muzică, iar intervențiile autorului se realizează prin utilizarea didascaliilor.

Recomandările ghidului pentru profesori surprind inițierea unor activități prin care elevii „să nu se mărginească la a face lectura textului dramatic, ci să realizeze și transpunerea acestuia în spectacol. Este important ca profesorul să nu aplice textului dramatic aceeași grilă de analiză utilizată în abordarea textului epic", deoarece primul tip de text are un caracter praxiologic și se dorește a deveni artă a spectacolului, redând în esență trăsături definitorii teatrale, în care viața scenică transcende viața literară obișnuită.

Relația dintre cele trei tipuri de texte este dată de rolul integrativ al competențelor generale, al competențelor specifice și al activităților de învățare din programa școlară pentru limba și literatura română, la clasele a VII-a și a VIII-a. Astfel, competența generală 2: „Receptarea textului scris de diverse tipuri", transpusă la clasa a VII-a prin competența specifică 2.1.: „Recunoaşterea modurilor în care sunt organizate informaţiile din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale", propune ca activitate specifică celor trei tipuri de texte (liric-epic-dramatic) identificarea trăsăturilor specifice unui text epic, liric sau dramatic, ceea ce presupune pe de o parte,

recunoașterea tipului de text și formularea trăsăturilor sale specifice, iar pe de altă parte, similitudinile acestor tipuri de texte. Această competență specifică poate fi coroborată cu competența generală 4: „Utilizarea corectă, adecvată şi eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise”, transpusă prin competența specifică 4.5.: „Dezvoltarea gândirii logice şi analogice, prin valorificarea competenţei lingvistice, în procesul de învăţare pe tot parcursul vieţii”, care propune o activitate de învățare asemănătoare - identificarea caracteristicilor textului epic/liric/ dramatic. Pentru clasa a VIII-a, avem competența specifică 2.1.: „Evaluarea informațiilor și a intențiilor de comunicare din texte literare, nonliterare, continue, discontinue și multimodale”, care propune drept activități: interpretarea temei, a motivelor și a ideilor principale dintr-un text, respectiv dezvoltarea şi evaluarea unor informaţii din diverse tipuri de texte, prin emiterea de opinii şi idei, în contexte şcolare sau extraşcolare. O altă competență specifică este 2.2.: „Compararea a cel puțin două texte sub aspectul temei, al ideilor şi al structurii”, care presupune următoarele activități: integrarea a două sau a mai multor texte într-o schemă tematică, în scopul rezolvării sarcinilor de comunicare; identificarea unor asemănări şi a unor deosebiri între două sau mai multe texte; compararea modului în care este ilustrată o temă/prezentată o imagine/descris un eveniment, un personaj etc., în cel puţin două texte. În plus, competența specifică 4.2.: „Aplicarea achiziţiilor lingvistice pentru înţelegerea şi producerea unor texte diverse” propune o activitate asimilată tipurilor de text continuu: exerciţii, în grup, de prezentare a unor texte epice, lirice şi dramatice, considerate de elevi ca fiind atractive.

Elementele de conținut comune celor trei tipuri de texte, la clasa a VII-a, au în vedere domeniul *Lectură*: 1. Strategii de comprehensiune: reflecții asupra limbajului și a structurii textelor de tip epic, liric, dramatic; 2. Strategii de interpretare: discuții privind semnificațiile textelor citite; 3. Monitorizarea propriei lecturi. Pentru clasa a VIII-a, domeniul *Lectură* presupune: 1. Strategii de comprehensiune: compararea a două sau mai multe texte sub aspectul conținutului și al structurii; 2. Strategii de interpretare: interpretarea limbajului figurat, interpretări multiple: argumentarea punctelor de vedere pe marginea textelor citite; dezbateri pe marginea textelor citite; 3. Monitorizarea și evaluarea propriei lecturi.

Programa școlară propune selectarea unor texte continue: „poezii lirice și epice, piese de teatru, proză clasică și contemporană din literatura română și străină pentru copii, romane grafice, jurnale de călătorie; articole de popularizare a științei, instrucțiuni pentru derularea unui experiment”. În vederea selecției acestor texte, se face precizarea: „Pentru textul epic, textul dramatic și textul liric, se vor selecta, în primul rând, texte literare de bază din operele autorilor clasici ai literaturii române. Profesorii au libertatea să aleagă texte-suport în măsură să sprijine formarea competențelor specificate în programă. Textele selectate trebuie să respecte următoarele criterii: valoric, estetic, formativ şi adecvare la vârsta elevilor” (Figura 3).

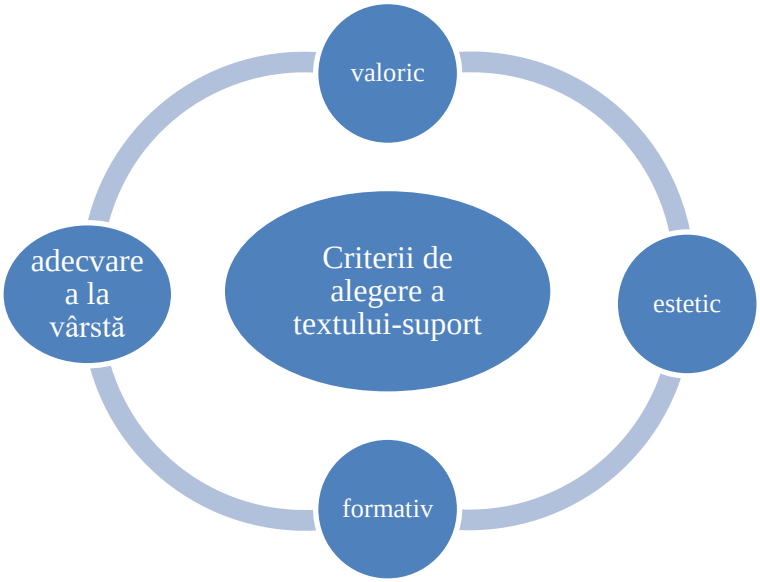

Figura 3: *Criterii de alegere a textului-suport*

Selectarea textelor-suport intră în atribuțiile de management ale cadrului diactic inovativ, care va aduce în fața elevilor săi textile potrivite pentru formarea competențelor stabilite de programa școlară.

Aceste aspecte legate de metodică și particularitățile specifice textului dramatic vor fi analizate într-un alt capitol.

Bibliografie:

1. ***, *Programa școlară pentru disciplina limba și literatura română, clasele a V-a-a VIII-a*, București, 2017
2. Duda, Gabriela, *Introducere în teoria literaturii,* Ed. All Educațional, București, 1998
3. Santerres-Sarkany, Stéphane, *Teoria literaturii*, trad. Cristiana-Nicola Teodorescu, Ed. Cartea Românească, București, 2000
4. Sâmihăian, Florentina, *O didactică a limbii și literaturii române*, Ed. Art, București, 2014
5. Vasile, Marian, *Teoria literaturii*, ediția a III-a, Ed. Atos, București, 1999.

FIȘĂ DE LUCRU „OMIDA MÂNCĂCIOASĂ”

Prof. înv. preșcolar Miclescu Cătălina
Grădinița Nr. 122, București

1. Privește cu atenție imaginile următoare și enumeră etapele de dezvoltare ale fluturelui. Încercuiește omida larvă.

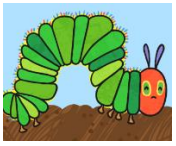

2. Desenează corpul omidei mâncăcioase, folosind tot atâtea cercuri cât îți arată chenarul din dreapta.

5

3. Desparte în silabe cuvântul ce denumește imaginea de mai jos și completează în chenarul din dreapta tot atâtea liniuțe câte silabe sunt.

CĂLĂTORIE ÎN LUMEA CĂRȚILOR

Bibliotecar prof. Gross Olimpia
Școala Gimnazială „Lucian Blaga”, Baia Mare

Filozoful și scriitorul Jean Jaques Rousseau își amintește de primele cărți citite în copilărie: „Nu știu cum am învățat să citesc; nu-mi amintesc decât de primele mele lecturi și de efectul ce l-au avut asupra mea... Mama ne lăsa niște romane; ne-am apucat, tata și cu mine, să le citim după masa de seară, cu gândul să învăț să citesc cât mai corect. Dar, după puțină vreme, atracția deveni atât de mare, că începurăm să citim când unul, când celălalt fără odihnă și ne petreceam întreaga noapte cu această lectură pasionată. Nu ne puteam despărți decât atunci când terminam cartea. Uneori, ascultând rândunelele în zori, tata spunea rușinat: «Hai la culcare; eu sunt mai copil decât tine...»”

Cartea e prietenul de nădejde al tuturor, niciodată nu ești singur atunci când ai o carte în mână. E noapte, e întuneric și totul pare înfiorător? Cred că Lizuca și Patrocle din „Dumbrava minunată” te-ar putea ajuta! Te simți neînțeles de cei din jur? Cel mai probabil Matilda e persoana care te-ar putea sfătui cel mai bine cum poți să îți faci prieteni pe viață. Nu ai cum să nu îți dorești să pătrunzi în „Fabrica de ciocolată a lui Charlie”!

Sigur că lectura este un mod de a-ți îmbogăți vocabularul, dar totodată e și singura cale și, de asemenea, cea mai frumoasă spre aventură. Nu îmi imaginez cum altfel ai putea petrece „Cinci săptămâni în balon” sau cum ai ajunge la „20.000 de leghe sub mări” fără ajutorul lui Jules Verne. Cum te-ai putea lupta cu zmei, balauri și cum ai putea salva prințese, dacă nu citind basmele pline de magie?

Oamenii călătoresc mult, se cunosc unii cu alții, își împărtășesc impresiile, fac schimb de informații culturale și științifice. Cartea oferă o varietate nebănuită de idei și de probleme din domenii și epoci foarte diferite.

Cine citește „Frații Jderi”, „Neamul Șoimăreștilor”, „Nicoară Pootcoavă” etc. se va documenta asupra epocii lui Ștefan cel Mare, a urmașilor lui Ion Vodă cel Cumplit, a lui Vasile Lupu sau Duca Vodă. Toți marii scriitori au plecat de la adevărul istoric, social și politic al unei epoci, construindu-și opera pe adevăr și documentare istorică. Mihai Eminescu, în poeziile sale, Ion Creangă în „Amintiri din copilărie”, Liviu Rebreanu în romanele sale („Ion”, „Răscoala”, „Pădurea spânzuraților”), Lev Tolstoi, Mark Twain, Balzac, Dickens etc. îl poartă pe cititor, indiferent de vârstă, de-a lungul anilor, contribuind la formarea culturii lui generale.

Elevii gustă îndeosebi povestirile și romanele de aventuri, povestirile științifico-fantastice, însemnările de călătorii și mai ales cele cu vampiri, vrăjitoare și cărțile pline de mister.

Autorii preferați ai acestora sunt: Jack London, Al. Dumas, Walter Scott, Justin Richards, L.J. Smith, Roald Dahl, R. J. Palacio, J. K. Rowling, Mary Pope Osborne, Cathryn Constable etc.

De multă popularitate se bucură printre elevi cărțile: „Jurnalele vampirilor," „Harry Potter", „Cronicile din Narnia", „Împăratul mușteloг", „Minunea", „Matilda", „Vrăjitoarele", „Tărâmul fanteziei năroade", „Băiatul miliardar", „Prințesa lupilor" etc. Aceste cărți au povești de dragoste și acțiune, aventură, originalitate, ingeniozitate, răsturnări neașteptate de situații, efigii de eroi celebri, toate plasate într-o lume care pare ciudat de cunoscută... Povești emoționante despre curaj și bunătate, despre integrare și acceptare, scrise cu sensibilitate și umor.

Cum ar putea să lipsească pirații din extraordinarele călătorii ale celor doi frați Jack și Annie? Este vorba chiar de fiorosii pirați din Caraibe - Pinky, Stynky, și căpitanul Bones! Insule nelocuite, hărți secrete, o comoară îngropată, o aventură cu pirații. Aceasta dovedește nu numai dorința elevilor de a cunoaște cât mai multe locuri, oameni, obiceiuri, ci și preferința lor pentru faptele îndrăznețe, admirația pentru eroismul și curajul unor eroi. Cărțile din seria „Portalul magic" i-au făcut pe mulți copii să se pasioneze de lectură, dezvoltându-le foarte mult imaginația. Astfel elevii sunt dornici să cunoască un număr cât mai mare de opere și de scriitori.

Știm cu toții că lectura te formează, îți insuflă anumite valori umane, dar ce nu știe nimeni e secretul unei cărți pe care urmează să o citești. Doar citind-o îi poți descoperi misterul care zace în paginile ei...

Alexandru cel Mare a fost cucerit de o carte! După ce l-a învins pe Darius, a găsit printre trofee o cutie lucrată cu o artă deosebită. A cerut generalilor săi părerea cu privire la ceea ce ar trebui păstrat într-o asemenea cutie. Fiecare a făcut câte o propunere, dar marele Alexandru le-a respins pe toate și a hotărât să păstreze, în cutia încrustată cu aur și rubine „Iliada" lui Homer, pe care o considera cea mai valoroasă operă a omenirii.

Câtă dreptate avea marele poet Tudor Arghezi, când scria: „În restriște, singură cartea nu te-a părăsit și a rămas să te mângâie"!

Bibliografie:

Popescu, Ioan, *Lectura elevilor*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1963

IMPORTANȚA PILDELOR ÎN VIAȚA CREȘTINĂ

Prof. Ionașcu Liliana
Școala Gimnazială Nr. 28, jud. Galați

Parabolele lui Iisus reprezintă un fragment din stânca originară a tradiției. Cuvintele *pildă* sau *parabolă* înseamnă *un model de urmat*, fiind considerate forme didactice care prezentau ascultătorilor ilustrații interesante din care puteau să extragă adevăruri morale și religioase. Printre caracteristicile deosebite ale parabolelor lui Iisus este și faptul că ele reflectă caracterul *Evangheliei* Sale, mesajul puternic al pocăinței, pentru a-i lumina pe oameni să înțeleagă sensul menirii, conducându-i către un punct de a alege între bine și rău.

Un rol important în viața creștinilor îl joacă pildele. Pildele sunt exemple de viață curată, îndemn la fapte bune, la pocăință, la smerenie, ne îndeamnă să depărtăm de la noi mândria, slava deșartă, gândurile rele și orice răutate care ne vine în minte și ne iese în cale în viața de zi cu zi. *Pildele* sunt adevărate oaze de înțelepciune. Dacă le urmăm în viața noastră, ele ne pot aduce binecuvântarea Lui Dumnezeu. *Pildele,* prin scrierile lor*,* exprimă în mod simplu sau la un nivel mai înalt viața unor plăcuți Lui Dumnezeu, iar noi trebuie să le urmăm credința și faptele cele bune. Dumnezeu își descoperă voia Sa în pilde.

Parabolele lui Iisus se găsesc în cele trei evanghelii sinoptice şi formează o parte esenţială a învăţăturii Sale. Aceste parabole, în aparenţă destul de simple, de multe ori cu exemplificări prin imagini literare, transmit câte un mesaj profund şi important pentru învăţătura Sa. Această învăţătură reprezintă cheia creştinismului care continuă să fie transmisă de către Biserica Ortodoxă prin intermediul serviciilor liturgice și care aprofundează frumusețea învățăturii Mântuitorului pentru mântuirea tuturor oamenilor.

Mântuitorul a folosit parabole în metodele lui de instruire din următoarele motive:

- ✓ Prin aceasta s-a făcut o cernere între cei cu adevărat interesaţi şi cei dezinteresaţi. (*Matei* 13,13-16)
- ✓ Ilustrările au avantajul că, prin ele, adevărul poate fi înţeles mai uşor. (*Luc*a 11,5-13)
- ✓ În plus, învăţătura se întipăreşte mai bine în minte şi inimă, convinge mai uşor şi îmboldeşte la acţiune. (*Matei* 13,44-46)

Prin aceste pilde ne este descoprită de Dumnezeu viața veșnică. Tot prin acestea, Dumnezeu își face simțită prezența, iar în înțelepciunea și simplitatea lor, au un rol important în viața creștinilor, de la vârsta prunciei până la vârsta bătrânilor.

Pentru a comunica oamenilor cuvântul Său, Iisus a ales ca mod de expunere vorbirea în pilde, deoarece nivelul de receptivitate al ascultătorilor era unul mai clar și în perfect acord cu El Însuși. Mântuitorul lămurește nedumerirea ucenicilor cu privire la Tainele Împărăției lui Dumnezeu, cărora li se fac prin parabole, ca privind să privească și auzind să audă și să nu înțelegă. Parabolele sunt răbdător explicite ucenicilor, în vreme ce, pentru restul poporului rămân nedefinite, deoarece, Mântuitorul dorea să le atragă atenția, nu să le dea satisfacție ascultătorilor printr-o limpezime sporită.

Mântuitorul le vorbea oamenilor cu multă blândeţe şi bunătate, ca ei să înţeleagă ce este Împărăţia cerurilor şi cine se poate face vrednic de a intra în acest loc minunat. Le vorbea pe înţelesul lor, aducând lumina Împărăţiei Tatălui ceresc peste preocupările lor pământeşti, comparând Împărăţia Sa cu o comoară ascunsă, cu un năvod, cu zece fecioare, cu aluatul, cu grăuntele de muştar, astfel, ca toţi cei ce-L ascultă să se bucure de comoara învăţăturilor din pilde, să asculte cu urechile şi să audă, iar cu ochii să privească şi să vadă.

Dacă Dumnezeu le-ar fi grăit adevărul duhovnicesc pur şi pe faţă, neînveşmântat în pilde, cu asemănări din lumea pământească, oamenii ar fi privit cu vederea trupească şi nu ar fi văzut nimic, ar fi ascultat cu auzul trupesc şi nu ar fi auzit nimic, pentru că adevărurile duhovniceşti şi sufleteşti nu se aud cu urechile trupului şi nu se văd cu ochii trupului. Orice adevăr duhovnicesc este din lumea duhovnicească, cerească şi poate fi pătruns numai de vederea şi auzirea duhovnicească. Dar, adevărurile duhovniceşti se manifestă în lume sub chipul lucrurilor şi întâmplărilor fireşti.

Pe lângă cei care ascultau și primeau învățăturile lui Iisus, erau și unii destul de numeroși, neînțelegători și îndărătnici, care se împotriveau chiar și atunci când vedeau că Mântuitorul le dorea numai binele, povățuindu-i și ajutându-i să scape de patimile care sufereau. Cel mai mult a avut de luptat cu fariseii și cărturarii iudei, care motivau că apără și urmează Legea cea Veche, dată de Dumnezeu lui Moise ca o călăuză și pregătirea a oamenilor pentru venirea Mântuitorului. Dar acum, când El venise în lume, Legea Veche trebuia desăvârșită de Legea cea Nouă, pe care o aducea Iisus, și astfel, trebuia să-i încredințeze pe toți că este cu adevărat Mesia, cel făgăduit de Dumnezeu oamenilor, pentru mântuirea lor din păcatul originar, fiind nevoit să caute mijloace prin care să-i convingă să recunoască adevărul spuselor Lui.

Umblând prin lume cu ucenicii Săi, El se folosea de diferite întâmplări din viața oamenilor, pentru a le împărtăși învățăturile Sale, atrăgând uneori atenția tuturor asupra acestor învățături, iar alteori le repeta sub chipuri de vorbire meșteșugită, spre a-i face să gândească sensul cuvintelor Lui. Unii oameni îi puneau întrebări pentru a-și risipi nedumeririle asupra unui lucru, iar alții îi puneau întrebări ca să-L ispitească și să-L prindă în cuvânt, spre a-i găsi pricină de învinuire. Tuturor acestora, Mântuitorul, cunoscânde-le gândul curat sau rău cu care i se adresau, le răspundea cu lămurire folositoare.

Pentru ca învățătura Lui să fie mai artăgătoare și mai ușor de înțeles și de ținut minte, o învăluia uneori într-o vorbire deosebită, anume pilde sau parabole. Prin aceste exemple luate din viață, Mântuitorul îi făcea pe oameni să înțeleagă lucruri greu de priceput cu mintea lor simplă, deoarece de foarte multe ori avem nevoie de exemple pentru a înțelege și a lămuri lucrurile prea grele pentru puterea de pricepere a minții noastre, iar din acest punct de vedere era absolut necesară vorbirea în pilde.

Numai tâlcul parabolelor era deosebit, căci cuprinsul lor era luat din viața și obiceiurile poporului, care erau în legătură cu preocupările obișnuite ale oamenilor.

După cuprinsul lor, pildele se pot împărți în următoarele categorii principale:

- ✓ pilde cu asemănări luate din viața oamenilor (*Pilda Samarineanului milostiv, Pilda bogatului nemilostiv, Pilda vameşului şi a fariseului* etc.);
- ✓ pilde cu asemănări din viața animalelor (*Pilda cu oaia rătăcită, Năvodul*);
- ✓ pilde cu asemănări din lumea plantelor (*Pilda neghinelor, Pilda grăuntelui de muştar, Pilda smochinului neroditor* etc.);
- ✓ pilde cu asemănări dintre lucrurile celelalte (*Comoara ascunsă în ţarină, drahma cea pierdută, mărgăritarul de mult preţ* etc.)

În rândul elevilor, pildele transmit bogăția bucuriei și a înțelegerii unor reguli de a conștientiza scopul și rolul vieții pe pământ. Ideile pe care Mântuitotul a vrut să le comunice oamenilor, au fost trezirea omului și alegerea unei vieți curate și aproape de Dumnezeu. Elevii, prin ascultarea, explicarea și încercarea punerii în practică a pildelor în propria viață, vor ajunge să fie mai înțelegători, mai iubitori și vor învăța să prețuiască mai mult valoarea sufletului, care este lumină și vedere sufletească.

Pildele învață copiii să fie iertători, milostivi, răbdători, rugători către Dumnezeu, smeriți, modești, dar mai ales iubitori unii față de alții. Dacă învățăturile Mântuitorului sunt înţelese de toţi oamenii şi de copii, aceasta se datorează pildelor şi asemănărilor pe care le întrebuinţa El când vorbea. Când vestea o învăţătură nouă, El spunea şi câte o pildă luată din viaţa făpturilor sau din lumea înconjurătoare.

Pildele şi asemănările în învăţăturile Domnului Iisus Hristos sunt ca şi ferestrele la casă ce luminează, lasă lumina să pătrundă în camere şi să alunge întunericul, iar soarele încălzește casa sufletului cu lumina dumnezeiască.

Ele trezesc în sufletul copiilor lumina bucuriei de a vedea în viața lor frumusețea iubirii binelui și a blândeții și de a învăța că fiecare gest și fiecare gând stă la temelia vieții unui adevărat creștin, care încununează și înnobilează sufletul. Un om care și-a îmbogățit sufletul cu o învățătură desprinsă dintr-o parabolă nu o va uita niciodată. Ori de câte ori se va întâlni în viața de zi cu zi cu

simbolurile prezente în pildă, acel om își va reaminti învățătura, aceasta imprimându-se adânc în conștiința sa morală.

Bibliografie:

1. Episcop al Romanului, Ștefănescu, Melchisedec, *Predici la duminici și sărbători – traduse și orânduite după Duminicile și Sărbătorile anuale ale Bisericii Ortodoxe*, Ediția a II-a, tipărită cu binecuvântarea Prea Sfințitului Iustinian, Episcopul Maramureșului și Sătmarului, Editura Bunavestire, Bacău, 2005.
2. Pleșu, Andrei, *Parabolele lui Iisus, Adevărul ca poveste*, Ed. Humanitas, București, 2015, p. 30-31
3. Stăniloae, Dumitru, *Trăirea lui Dumnezeu în ortodoxie*, Ediția a III-a, Editura Dacia XXI, Cluj-Napoca, 2010.
4. *Studii Teologice*, Revista Facultăților de Teologie din Patriarhia Română, seria a III-a, nr. 2, aprilie – iunie 2007, București – *Din Sfinții Părinți ai Bisericii, Sf. Ioan Gură de Aur, Despre iubire,* traducere din lb. Greacă de Octavian Gordon.

ATELIER DE TEATRU – POVEȘTILE PE SCENĂ

Bibliotecar Onorica Tîrziu

Liceul Teoretic „Ioan Buteanu”, Șomcuta Mare, Maramureș

În perioada 3-8 iulie 2023, în cadrul Liceului Teoretic „Ioan Buteanu” - Șomcuta Mare din județul Maramureș, s-a derulat cea de-a treia ediție a Școlii de vară, participanți fiind elevi din clasele primare și din clasa a cincea.

O noutate și o provocare pentru toți a fost atelierul de teatru care, deși primit inițial cu neîncredere, a fost o adevărată reușită. Pornind de la exerciții și jocuri de pedagogie teatrală, am reușit ca în doar cinci zile să pregătim un scurt spectacol de teatru, pe care l-am prezentat pe scenă, în fața unui public alcătuit din părinți, bunici, copii de toate vârstele, cadre didactice, oficialități ale comunității locale, care s-a numit „Poveștile pe scenă” și s-a bucurat de succes.

Astfel, grupa alcătuită din elevi de clasa I, clasa pregătitoare și preșcolari a prezentat un fragment din „Alice în Țara Minunilor” de Lewis Carrol, cei din clasa a doua au pregătit o scenetă

inspirată de povestea lui Peter Pan, iar cei mai mari, fiind elevi din clasele a treia, a patra și a cincea, ne-au purtat în lumea poveștilor scrise de Ion Creangă, punând în scenă „Prostia omenească” și „Povestea unui om leneș”.

Copiii implicați în proiect au participat cu entuziasm și multă bucurie la repetiții, la pregătirea decorurilor și au fost foarte încântați să se costumeze și să fie machiați. Unii și-au descoperit o nouă pasiune, afirmând că vor să participe și altădată la acțiuni de acest gen.

Pe parcursul derulării activităților în cadrul atelierului de teatru, copiii participanți au fost implicați în exerciții de dicție, de memorie, de pantomimă, care să îi ajute să înțeleagă mai bine ce presupune munca unui actor și pregătirea unei reprezentații teatrale. Au avut parte și de o întâlnire cu două eleve de liceu care fac parte din trupa de teatru a școlii și care le-au povestit din experiența lor pe scenă.

Evident, copiilor le place să se joace și să joace, să fie în centrul atenției, nu doar spectatori. Prin teatru, copilul poate să-și descopere nebănuite talente și înclinații, să se descopere pe sine, să-și dezvolte capacitatea de a se exprima și a comunica, să lucreze în echipă și să iasă în evidență în mod pozitiv.

Iată doar câteva din beneficiile pe care le poate aduce teatrul în viața școlii și în ceea ce privește dezvoltarea personală, fiindcă, așa cum spunea R. J. Palacio în cartea „Minunea”, „Fiecare om ar trebui aplaudat măcar o dată în viață, la scenă deschisă.”

POVEȘTILE PE SCENĂ

POVEȘTILE PE SCENĂ

JOCURI DIDACTICE DESTINATE REALIZĂRII ANALIZEI FONETICE

Prof. Pană Doina Iuliana
Școala Gimnazială Nr. 22, Galați

Însuşirea citit-scrisului la clasele pregătitoare și I se realizează aplicând metoda fonetico-analitico-sintetică. Aceasta implică solicitarea celor trei analizatori: vizual, auditiv, motric. Școlarul trebuie să asocieze semnele şi simbolurile grafice cu valoarea lor fonetică, să le interiorizeze în imagini vizuale corespunzătoare, ca apoi să le transforme în acte motrice prin intermediul organelor vederii. Pentru aceasta este necesară îmbinarea permanentă a limbajului cu suporturile intuitive, asigurarea unei interacţiuni optime a acestora în toate etapele procesului didactic.

Atitudinea creativă a învăţătorului se manifestă şi în elaborarea unor strategii menite să mobilizeze efortul optim al elevilor pentru a declanșa acele mecanisme intelectuale capabile să faciliteze înțelegerea noțiunilor. Opţiunea pentru o metodă sau alta este în strânsă relaţie cu specificul disciplinelor, personalitatea cadrului didactic, stilurile de învăţare ale elevilor și particularitățile psiho-individuale ale acestora. Utilă şi eficientă este introducerea la toate disciplinele a unor jocuri cu reguli, mai ales a jocurilor didactice. Pot să fie prezente în orice moment al lecţiei, în măsura în care se constituie într-o modalitate eficientă de stimulare a activităţii de învăţare şi asimilare a sarcinilor pe care şcolarii trebuie să le rezolve. Jocul aduce un plus de atractivitate, are un caracter interesant, inedit, stimulează motivaţia intrinsecă, plăcerea şi bucuria muncii.

Prin joc am acordat o atenţie deosebită învăţării cititului şi scrierii. Iată câteva exemple jocuri destinate realizării analizei fonetice.

Pentru a-i ajuta să alcătuiască corect propoziţiile din două şi trei cuvinte, am folosit jocuri ca:

• „Spune ceva despre... (ghiozdan, abecedar)”, „Cine rosteşte cele mai multe propoziţii”

Obiectul: Limba română

Titlul jocului: *Cine rosteşte cele mai multe propoziţii?*

Scopul jocului: consolidarea deprinderilor de alcătuire a propoziţiilor cu două şi trei cuvinte

Conţinutul jocului: propoziţia cu două şi trei cuvinte

Sarcina didactică:

- să integreze cuvântul dat în cât mai multe propoziţii cu 2, 3 cuvinte;
- să alcătuiască oral enunţuri corecte şi originale.

Regulile jocului:

- să coopereze în rezultatele sarcinilor;

- să alcătuiască enunţuri originnnale.

Elemente de joc:

- competiţia pe grupe;

- surpriza;

- recompensa;

- material didactic ilustrativ (jetoane cu diverse obiecte desenate, buline colorate pentru recompense);

- înregistrarea răspunsurilor în mod atractiv;

• *Compune propoziţii* pornind de la aceste sunete (litere):

A__C_____C

Ana cumpără covrigi.

• *Aranjează literele.* Am propus un anume cuvânt, de exemplu „maramă" sau „ninsoare".

Am scris cuvântul pe tablă şi le-am cerut copiilor să combine literele sau silabele cuvântului şi să formeze cât mai multe cuvinte noi.

Exemple:

„maramă" – armă, am rama, amară, ar, mamă, ram, Mara, ara etc.

„ninsoare" – nins, soare, are, sanie, sare, senin, sat, ora, ore, oare, ras, ren, nor, iar etc.

• *Continuă propoziţia*! – Un elev spune un cuvânt cu care să înceapă propoziţia. Altul adaugă alt cuvânt, următorul altul etc., în funcţie de numărul de cuvinte cerut.

• *Ghiceşte silaba sau cuvântul! -* Fiecare elev primeşte cartonaşe cu mici texte din care lipsesc silabe sau cuvinte. El trebuie să le completeze.

• *Cuvântul buclucaş*. La o literă dată se adaugă câte o literă în faţă pentru a obţine cuvinte noi:

a	i
ea	ai
nea	cai
unea	scai
punea	uscai

• *Litera se plimbă*. Jocul se desfăşoară pe grupe de 4-5 elevi. Învăţătorul pune pe stelaj o silabă. Li se cere elevilor să citească silaba şi să adauge o literă, potrivit exemplelor următoare:

ra - c - ma

- s - na

• *Silaba se plimbă.* Li se împart elevilor fişe cu silabe şi li se cere să adauge o altă silabă şi să formeze cuvinte la singular.

- să	- tic	-ră
ca - lă	**ba** - bă	**pa** - puc

• *Razele Soarelui.* În punctul din mijloc al unui cadran unde se întâlnesc razele soarelui se pune o literă din alfabet. Elevii au sarcina de a alcătui cuvinte cu această literă.

armură
od aţa
oi **r** ama
aze ar
ăsare

• *Aşază cuvintele la locul lor!* – Li se împart elevilor fişe cu cuvinte aşezate în dezordine. Elevii au sarcina de a alege cuvintele şi de a forma cu ele propoziţii cu înţeles. Fiecare grupă primeşte câte o fişă. Elevii scriu pe fişă propoziţiile corecte. Grupa care termină sarcina iniţială mai primeşte încă 1-2 fişe, pentru a nu deranja clasa. Câştigă grupa care lucrează corect şi mai mult.

La duce mama se piaţă .
Gard cântă pe cocoşul .
În trăieşte ursul pădure .

• *Începe bine propoziţia!* – acest joc se organizează în scopul familiarizării şi consolidării deprinderii de a începe propoziţia cu majuscule. Li se împart elevilor fişe cu propoziţiile începute cu litera mică, elevii având sarcina de a scrie propoziţiile corect.

• *Repetă vocala!* - Clasa se împarte în două grupe. Învăţătorul scrie o vocală pe tablă. Elevii au ca sarcină să găsească cuvinte în componenţa cărora o vocală să se repete de două ori. Va câştiga grupa care a găsit mai multe cuvinte.

„o”	„a”	„i”
cocor	rama	iepuri

Scopul acestor jocuri este activizarea şi îmbogăţirea vocabularului elevilor, familiarizarea lor cu componenţa fonetică şi grafică a cuvintelor. Practic, lecţia se poate transforma într-o succesiune de jocuri instructive şi educative.

Obiectul: Limba română

Subiectul: Grupul de litere *ce, Ce*

Tipul lecţiei: consolidarea cunoştinţelor

Captarea atenţiei: „Dragi copii, Pinocchio m-a rugat să-l las pe el să asiste la lecţia noastră. La fel ca voi, el vrea să înveţe:

- să citească corect cuvinte şi propoziţii;

- să despartă cuvintele în silabe;
- să recunoască literele şi grupurile de litere;
- să recite frumos;
- să povestească;
- să răspundă la întrebări;
- să poarte dialoguri.”

După această formă deosebită de captare a atenţiei, **se anunșă obiectivele lecţiei**:

a) să formăm cuvinte dintr-o silabă;

b) să formăm cuvinte din două silabe;

c) să alcătuim propoziţii cu cuvinte formate dintr-una sau două silabe.

A. Joc didactic.

- Să modificăm forma cuvintelor formate dintr-o singură silabă în cuvinte alcătuite din două silabe:

Trec	**cer**	cern	**cer**
Tre-ce	ce-re	cer-ne	ce-rul

- Acum să alcătuim propoziţii în care cuvântul „cer” să aibă înţelesuri diferite.

  Răspunsuri posibile:

Cer bani de la mama.

Soarele este pe **cer**.

B. Joc didactic. Eu – el – ea

Eu trec.	Eu cer.	Eu cern.
El trece.	El cere.	El cerne.
Ea trece.	Ea cere.	Ea cerne.

C. Joc didactic. „Cuvintele s-au încurcat” sau „Propoziţia potrivită”.

Munte, trece, către, norul

Norul trece către munte.

Norul trece către munte?

Norul trece către munte!

D. Jocurile silabei

După „descoperirea” combinaţiilor de cuvinte având în alcătuirea lor silaba „ce” în diferite poziţii, se trece la alcătuirea de propoziţii din cuvintele învăţate. Exemplele sunt însoțite de imagini atractive, de cântec cu mișcare, de aplicațiile digitale care sunt foarte îndrăgite de elevi.

O lecţie de tipul celei prezentate are un impact deosebit asupra învăţării şi dezvoltării creativităţii elevilor. În general, antrenarea copiilor în activităţi directe şi variate, corespunzătoare vârstei lor, constituie calea care duce la formarea şi afimarea personalităţilor creative. Jocul didactic

are rolul de a-l introduce pe şcolarul mic în universul său apropiat, specific vârstei şcolare mici. El trebuie să fie atractiv, pentru a capta interesul copilului asupra exerciţiilor abordate. Antrenarea elevului în jocul didactic contribuie la dezvoltarea gândirii logice, a imaginaţiei, a atenţiei, a memoriei, dar şi a spiritului de inventivitate al elevilor, a altruismului şi competitivităţii constructive. Fiecare joc poate fi considerat un util exerciţiu de gimnastică a minţii.

EVALUAREA ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Prof. înv. primar Bălan Iuliana Irina
Şcoala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureţi”

Evaluarea reprezintă actul didactic complex integrat întregului proces de predare-învăţare, care asigură evidenţierea cantităţii cunoştintelor dobândite şi valoarea, nivelul, performanţele şi eficienţa acestora la un moment dat (in mod curent, periodic, final). Oferă soluţii de perfecţionare a actului de predare-învăţare. Presupune două momente distincte: măsurarea şi aprecierea rezultatelor şcolare. Evaluarea este actul didactic care determină promovarea sau nepromovarea elevilor dintr-o etapă de învăţare iîn alta. Din partea profesorilor examinatori se cer următoarele calităţi: pricepere, corectitudine, obiectivitate şi responsabilitate.

A evalua rezultatele şcolare înseamnă a determina măsura în care obiectivele programei de instruire au fost atinse, precum şi eficienţa metodei de predare-învăţare folosite. Prin activitatea de evaluare se desemnează acţiunea de măsurare şi apreciere a rezultatelor şcolare. Prin rezultate şcolare se desemnează: cunoştinţe, abilităţi, dezvoltarea proceselor intelectuale etc.

În planul evaluării, cadrele didactice sunt preocupate sistematic de măsurarea şi aprecierea cantităţii şi calităţii cunoştinţelor elevilor, a deprinderilor, abilităţilor, capacităţilor, intereselor şi priceperilor posedate de elevi la un moment dat, fie ca rezultat al educaţiei, fie ca premisă a acesteia.

Ştiinţa care se ocupă cu studiul examenelor, concursurilor şi notării, a formelor procedeelor şi mijloacelor care asigură aprecierea justă şi obiectivă a celor examinaţi se numeşte *docimologie*.

Scopul evaluării este de a perfecţiona procesul educaţional.

Evaluarea este aplicabilă în două planuri:

1. cu referire la efectele învăţării;
2. cu referire la însuşi procesul instructiv-educativ.

Primul plan vizează relaţia profesor-elev: nivelul de pregătire a elevilor şi evoluţia acestuia în timp, în funcţie de posibilităţile lor reale de învăţare, prin raportarea performanţelor obţinute de şcoală la cele aşteptate de societate. Al doilea plan vizează autoestimarea profesorului, factorii de îndrumare şi control ai învăţământului în vederea asigurării unei verificări sistematice şi integrale a performanţelor elevilor, a conceperii şi realizării unui proces instructiv-educativ capabil să cultive interesul pentru studiu al elevilor.

Verificarea şi aprecierea cunoştinţelor dobândite de elevi în şcoală deţin o pondere însemnată în munca profesorului la clasă. Pe lângă prezentarea metodelor de predare, pregătirea psihopedagogică trebuie să includă şi familiarizarea cu tehnicile de examinare şi notare.

Evaluarea reprezintă un act absolut necesar în procesul conducerii unei activităţi în general şi al luării deciziilor, în special. În procesul de învăţământ, ea furnizează informaţiile necesare reglării şi ameliorării activităţii didactice de la o etapă la alta, prin adoptarea măsurilor corespunzătoare situaţiilor de instruire.

Evaluarea cuprinde descrierea calitativă şi cantitativă a comportamentului, precum şi emiterea unei judecăţi de valoare referitoare la dezirabilitatea acestui comportament, respectiv la concordanţa dintre comportament şi obiective.

Evaluarea îndeplineşte mai multe funcţii:

- ✓ *de constatare şi diagnosticare* a performanţelor obţinute de elevi;
- ✓ *de reglare şi perfecţionare* continuă a metodologiei instruirii, ceea ce se realizează prin feedback;
- ✓ *de informare* a părinţilor elevilor şi a societăţii cu privire la rezultatele şi evoluţia pregătirii elevilor în școală pentru integrarea lor socio-profesională;
- ✓ *motivaţională*, de stimulare la elevi a interesului pentru învăţare, autocunoaștere şi autoapreciere corectă;
- ✓ *de predicţie şi de decizie*, în scopul ameliorării activităţii instructiv-educative, pe baza cunoaşterii cauzelor unei eventuale ineficienţe;
- ✓ *de selecţionare şi clasificare* a elevilor în raport cu rezultatele şcolare obţinute;
- ✓ *formativ-educativă*, cu rol în optimizarea învăţării şi în consolidarea competenţelor şcolare;
- ✓ *de perfecţionare şi inovare* a întregului sistem şcolar.

După modul de integrare a verificării şi evaluării în procesul de învăţământ distingem mai multe forme de evaluare.

Evaluarea iniţială ţine cont de faptul că performanţele viitoare ale elevilor depind şi de cunoștinţele anterioare.

Evaluarea sumativă (cumulativă) este o evaluare tradiţională, efectuată periodic prin verificări de sondaj şi global, la încheierea unui semestru sau an şcolar. Ea nu este o evaluare ritmică; nu are caracter stimulativ şi nu oferă suficiente date asupra eficienţei programului de instruire. De aceea se recomandă folosirea ei în mod limitat şi în combinaţie cu evaluarea continuă.

Evaluarea continuă (formativă) se desfășoară în cadrul lecţiilor, la sfârșitul unui capitol, elevii fiind verificaţi din toată materia. Acest tip de evaluare are un caracter ritmic, se bazează pe un feedback continuu, conduce la stabilirea unor relaţii de cooperare între profesor și elevi.

Evaluarea şi notarea şcolară alcătuiesc o modalitate de codare numerică sau în calificative a rezultatelor obţinute de elevi. Ea presupune comparaţii, clasificări, cadrul de comparaţie ales putând fi diferit.

Elevul se raportează astfel la:

- ✓ propriul nivel obţinut, observând un progres sau un regres şi promovând o motivaţie de autodepăşire;
- ✓ nivelul clasei sau al unui grup reprezentativ de elevi, comparaţie ce promovează competiţia, cultivă motivaţia pentru reuşita profesională; în acest caz, evaluarea se numeşte *normativă* şi conduce la ierarhizarea copiilor în clasă;
- ✓ obiectivele propuse: se iniţiază activităţi de recuperare, când este cazul, astfel încât majoritatea elevilor (80%) să se înscrie într-un barem luat drept criteriu; această evaluare formativă nu clasifică propriu-zis elevii.

Evaluarea ne permite să ne pronunţăm „asupra stării unui fapt, proces la un anumit moment, din perspectiva informaţiilor pe care la culegem cu ajutorul unui instrument care ne permite să măsurăm în raport cu o anumită normă la care ne raportăm” (Etienne Brunswic).

Bibliografie:

1. Cucoş,Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iaşi, 2006
2. Radu, Ion T., *Evaluarea în procesul didactic,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2001

PROIECTUL EDUCAȚIONAL „CUVÂNT ȘI IMAGINE”
CONCURS INTERDISCIPLINAR
DE CREAȚIE LITERARĂ ȘI PLASTICĂ

Bibliotecar Cojghiceanu Mona
Administrator patrimoniu Cojghiceanu Florin
Școala Gimnazială Ipotești - Suceava

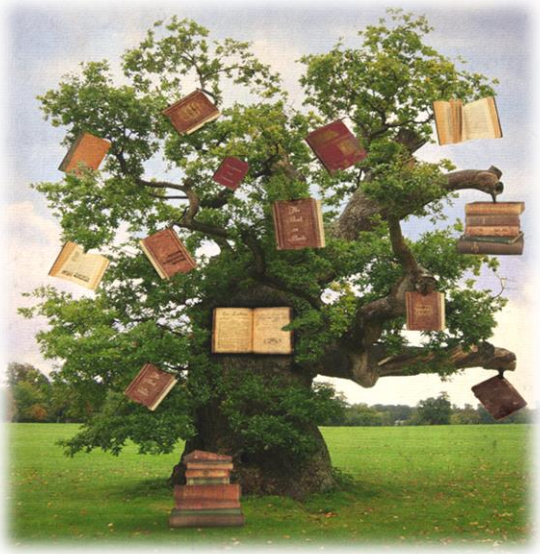

Motto:
Deschide cartea,
ca să înveți ce au gândit alții;
închide cartea, ca să
gândești tu însuți.
(Heyde)

Argument

A crea caractere este mult mai important decât a prelua informații în mod sistematic, fără a le înțelege. Lectura stimulează gândirea și șlefuiește idei, realizează acea evoluție a individului către un membru activ al societății, al comunității din care face parte.

Prin puternicul impact moral, literatura este chemată, tot mai mult, să ofere elevilor posibilităţi variate de a-şi dezvolta cultura şi sensibilitatea estetică, de a-şi valorifica perpetuu creativitatea.

O realitate alarmantă a vremii este uitarea cărţilor în rafturi şi înlocuirea fascinaţiei lecturii cu prezenţa invazivă a noilor tehnologii. Tocmai din acest considerent, proiectul nostru se doreşte a fi un apel la redimensionarea actului lecturii prin atragerea interesului elevilor către carte. Paradoxal, în aceste vremuri agitate, în care ,,timpul nu mai are răbdare” cu noi, elevii găsesc încă, în interiorul lor, dorința de a citi.

De aceea, școala, biblioteca școlară, cadrele didactice, părinții au un rol important, și anume, acela de a-i stimula pe copii, de a găsi în permanență noi metode/modalități care să îi incite la lectură. Desigur, totul trebuie să pară un joc, destindere și relaxare. A citi de dragul de a citi. Nimic

impus. Totul se reduce la curiozitatea copiilor, la interesul pe care îl au pentru un anumit gen de carte. În fond, copiilor le este atât de ușor să dea o carte la o parte în favoarea unui alt prieten, precum calculatorul sau televizorul. Cu un singur click pot avea acces la informație. Însă absența unei lecturi susținute e evidentă în vocabularul lor sărac, în comportament, în gândire, în violența limbajului.

Tocmai de aceea e nevoie mai mult ca oricând să ridicăm bariera dintre copii și carte. Îndepartarea lor de lectură trebuie să fie un semnal de alarmă pentru toți dascălii și pentru părinți.

Credem cu tărie că fiecare copil are disponibilitatea sufletească necesară apropierii de lectură. Imaginația lor atât de bogată trebuie valorificată, iar copiii răspund chemării întotdeauna. Reușesc să surprindă, se gândesc de multe ori la unele lucruri care, nouă, maturilor, nici nu me treceau prin cap. Aceste impulsuri sau sclipiri, am putea spune, trebuie încurajate.

Elevii au nevoie mereu de alternative. În loc de idei, rezumate, pot alcătui jurnale de lectură care să le permită evidențierea sinelui. Discuțiile nerestricționate pot da senzația de libertate a exprimării opiniilor. Realizarea unor postere solicită creativitatea și valorifică inteligențele dominante. Toate activitățile desfășurate în cadrul proiectului vor veni în întâmpinarea orizontului de așteptare al elevilor.

Scopul proiectului

Cultivarea interesului pentru lectură și a plăcerii de a citi, formarea unui tânăr cu o cultură comunicațională și literară de bază, capabil să-și utilizeze în mod eficient și creativ capacitățile proprii.

Obiectivele proiectului:

- ✓ revalorizarea actului lecturii în spaţiul didactic al şcolilor gimnaziale;
- ✓ conştientizarea importanţei lecturii în autoformarea personalităţii;
- ✓ valorificarea inteligenţelor dominante în receptarea textelor literare;
- ✓ formarea gândirii autonome, reflexive, critice;
- ✓ dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi reprezentare personală;
- ✓ valorificarea aptitudinilor literare şi plastice;
- ✓ dezvoltarea creativităţii, prin încurajarea aptitudinilor de creație literară ale elevilor talentați;
- ✓ dezvoltarea atitudinii de relaționare a elevilor cu ei înșiși și cu ceilalți.

Grupul-țintă: proiectul se adresează tuturor elevilor de gimnaziu din cele două școli partenere: Școala Gimnazială Ipotești și Școala Gimnazială Nr. 4 Vatra Dornei.

Durata proiectului: noiembrie 2022 – mai 2023

Secțiunile concursului:

1. Postere – CP – clasa a IV-a (basme, povești, poezii pentru copii);
2. Postere – clasele V-VI (genul epic; genul liric);
3. Postere – clasele VII-VIII (genul epic; genul liric; genul dramatic).

Etapele concursului

- noiembrie – decembrie 2022 - etapa de promovare;
- ianuarie – februarie 2023 – etapa pe clasă;
- martie – aprilie 2023 – etapa pe școală (elaborarea lucrărilor, evaluarea lucrărilor, selectarea lucrărilor participante la etapa între cele două școli partenere);
- 30 aprilie 2023 – 31 mai 2023 – etapa finală (evaluarea lucrărilor, stabilirea câştigătorilor, festivitatea de premiere).

Probele de concurs

- Posterul, redactat individual sau colectiv, în format minimum A3, poate conţine:
  - un rezumat al textului lecturat de elev/povestirea pe momentele subiectului/ caracterizarea personajelor;
  - date despre autor/raportarea la alte texte ale aceluiaşi autor;
  - fragmente reprezentative;
  - procedee de expresivitate artistică/plasticitatea limbajului/simboluri/ cuvinte-cheie;
  - un eseu în care să fie valorificat mesajul textului ales;
  - imagini sugestive concordante cu conţinutul şi mesajul textului
  - alte elemente la alegere.
- Lucrarea trebuie să trateze minimum patru dintre elementele prevăzute mai sus.
- Pentru clasele V-VIII, **eseul** este obligatoriu, complexitatea conţinuturilor fiind unul dintre criteriile de evaluare.
- Elevii pot participa la o singură secţiune, la alegere. Numărul maxim de autori/ lucrare – 2 elevi.
- Fiecare lucrare va avea precizate, în colţul din dreapta jos, elementele de identificare (numele şi prenumele elevului participant, şcoala de proveniență, clasa, numele învățătorului/profesorului îndrumător şi secţiunea).

Responsabilităţi şi atribuţii

- ✓ De organizarea şi desfăşurarea concursului răspund unităţile de învăţământ partenere: Școala Gimnazială Ipotești și Școala Gimnazială Nr. 4 Vatra Dornei.
- ✓ Lucrările participante la etapa pe clasă vor fi evaluate de către învățătorii/profesorii îndrumători.

- ✓ Lucrările participante la etapa pe şcoală vor fi evaluate de către o comisie constituită la nivelul fiecărei școli, având în componența sa profesori de limba și literatura română, de arte plastice, învățători, bibliotecarii unităților școlare.
- ✓ Comisia constituită pentru etapa finală va avea în componența sa: directorii, profesori de limba și literatura română, de arte plastice, învățători, bibliotecari din cele două unități școlare. Comisia va valida un număr de 25 - 30 de lucrări, în vederea premierii acestora.
- ✓ Susţinerea etapei finale (30 aprilie – 31 mai 2023) se va realiza cu toate lucrările promovate, grupate pe secţiuni; se va realiza o expoziţie în şcoala organizatoare, în vederea jurizării şi ierarhizării.
- ✓ Comisia de evaluare va acorda punctaje fiecărei lucrări; lucrările vor fi ierarhizate în ordinea descrescătoare a punctajelor.
- ✓ Coordonatorul de proiect va redacta raportul final al proiectului şi va face cunoscute rezultatele concursului.

Evaluarea

- ✓ Criteriile de jurizare vor fi cele de autenticitate, rigurozitate ştiinţifică a conţinutului, realizare artistică, expresivitate, originalitate şi estetică a prezentării.
- ✓ Fiecare dintre criteriile prevăzute mai sus va fi apreciat cu 15 puncte, după baremele alcătuite de comisia de evaluare. Se acordă 10 puncte din oficiu.
- ✓ Ierarhia se stabileşte în ordinea descrescătoare a punctajelor obţinute.
- ✓ Nu se admit contestaţii.

Premierea

La etapa finală, ierarhia premiaţilor se stabileşte în ordinea descrescătoare a punctelor obţinute.

Se vor acorda premii pentru fiecare secțiune astfel: 3 premii I (cărţi în valoare de 100 de lei), 3 premii II (cărţi în valoare de 75 de lei), 3 premii III (cărţi în valoare de 50 de lei), 3 menţiuni (cărţi în valoare de 30 de lei), 3 premii speciale (cărţi în valoare de 20 de lei) pentru fiecare secţiune/ categorie de vârstă; toţi ceilalţi participanţi vor primi diplome de participare.

Dispoziţii finale şi tranzitorii

Materialele consumabile pentru etapa finală, incluse în logistica proiectului/concursului şi necesare pentru evaluare şi evidenţe, se asigură de către organizator, prin coordonatorii săi, doamna Mona Cojghiceanu și domnul Florin Cojghiceanu.

INVITAȚIE LA LECTURĂ - CLASA I

Secretar șef, Dondaș Daniel Constantin
Secretar, Nichitoi Manuela
Școala Gimnazială Ipotești - Suceava

Dragii mei, bine ne regăsim!

Sunt sigură că vă place lectura. Nu uitați că orice carte este un *covor fermecat*, care vă poartă într-o lume miraculoasă.

Cu credința că ați citit multe povești, vă propun să ghiciți fiecare poveste, atât după fragmentele de text, cât și după imagini. Citiți textele, priviți imaginile și scrieți în caseta goală numele fiecărei povești!

Text	Imagine	Numele poveștii
Fetița ridică privirea și când văzu cum jucau razele soarelui printre crengile copacilor, când privi mai cu luare-aminte la florile frumoase care creșteau pretutindeni, își spuse în sinea ei: „Mare bucurie i-aș face bunicii dacă i-aș duce și-un buchet de flori proaspete! E atât de dimineață, că nu mi-e teamă c-am să întârzii!"		

Şoricelul s-a gândit bine, apoi a venit şi el în grădină, s-a prins de coada pisicii, pisica de căţel, căţelul de fetiţă, fetiţa de babă, baba de moş şi moşul de frunzele ridichii şi au tras cu nădejde, iar ridichea a început să se mişte şi până la urmă i-au venit de hac S-au bucurat cu toţii că au izbutit să scoată ridichea, iar pentru că au muncit cu toţii, au mâncat cu toţii din ridiche şi au petrecut împreună.	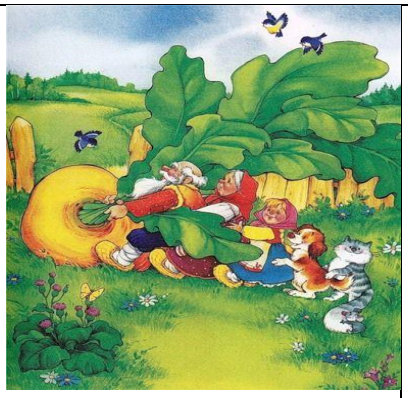	
A doua seară, în timp ce cei doi fraţi se aflau la masă, au auzit zgomot afară. S-au uitat prin fereastra casuţei de lemn şi s-au îngrozit când au văzut pe lupul cel mare şi flămând. Lupul a început să-i roage să deschidă uşa, dar la refuzul purceluşilor a tras aer puternic în piept şi a suflat peste căsuţă. Căsuţa de lemn a rămas aproape neclintită.		
— Cântă Greiere dragă, cântă cât vrei şi cât îţi place! Eu ştiu una şi bună: mâine, cum s-o lumina de ziuă, îmi iau catrafusele şi pe aici mi-e drumul că dacă rămân, ştiu eu ce m-aşteaptă, o să mi se întâmple ca celorlalţi copii: o să mă trimită la şcoală şi de voie, de nevoie o să fiu silit să învăţ şi îţi spun curat, chef de carte nu prea am: îmi place mai bine să alerg după fluturi cât e ziua de mare şi să mă sui prin pomi după cuiburi de păsărele.	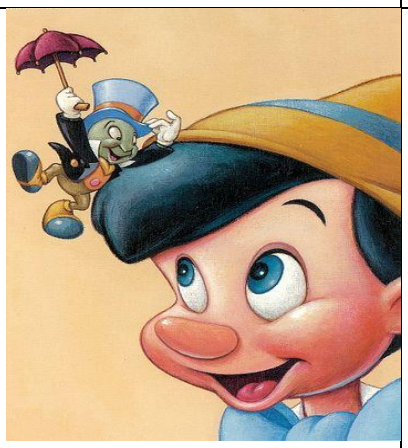	
Şi atunci primul pitic zise: *− Cine a stat pe scăunelul meu?* *Al doilea urmă:* *– Cine a mâncat din talerul meu?* *Al treilea:* *– Cine a muşcat din pâinişoara mea?* *Al patrulea:* *– Cine a luat din legumele mele?* *Al cincilea:* *– Cine a umblat cu furculiţa mea?* *Al şaselea:* *– Cine a tăiat cu cuţitaşul meu?* *Al şaptelea întrebă şi el:* *– Cine a băut din cupa mea?*	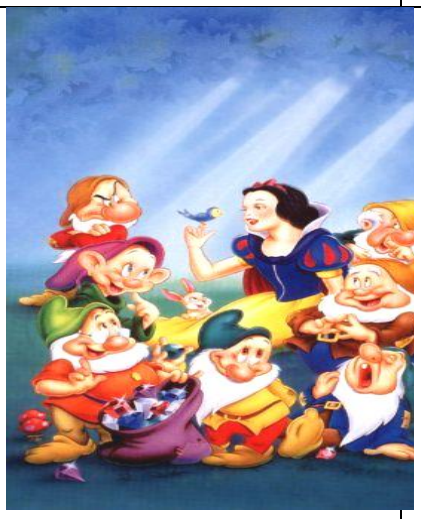	

Cât ai clipi, păsărica se lăsă pe acoperiş şi când veniră mai aproape de căsuță, copiii rămaseră cu gurile căscate. Pasămite, toată căscioara era făcută din pâine şi acoperită cu cozonac, iar geamurile erau din zahăr curat. – Hai să-ncepem să îmbucăm! zise Hansel. Şi să ne fie de bine! Eu o să mănânc o bucată din acoperiş, iar tu, Gretel, ia de gustă din fereastra asta, că e tare dulce!	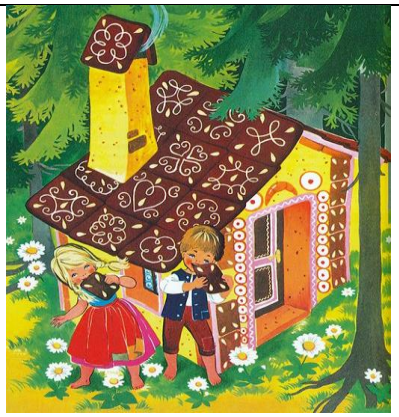	
Când, pe drum, iaca cuptorul grijit de dânsa era plin de plăcinte crescute şi rumenite… Şi mănâncă fata la plăcinte, şi mănâncă, hăt bine; apoi îşi mai ia câteva la drum şi porneşte. Când, mai încolo, numai iaca fântâna grijită de dânsa era plină până-n gură cu apă limpede cum îi lacrima, dulce şi rece cum îi gheaţa. Şi pe colacul fântânii erau două pahare de argint, cu care a băut la apă până s-a răcorit. Apoi a luat paharele cu sine şi a pornit înainte.		

„Fata babei și fata moșneagului”, povestea scrisă de Ion Creangă și publicată în 1877, nu cred că mai reprezintă o noutate pentru voi. Dacă nu ați citit încă povestea, aveți timp să faceți acest lucru. Veți fi captivați de întâmplările narate, de personaje, de finalul poveștii.

Cerințele pe care vi le propun vin să întregească activitatea voastră de lectură, care are la bază această poveste.

1. Ce a sfătuit-o moșneagul pe fata lui când a fost nevoit să o trimită de acasă?

a) să fie supusă, blajină și harnică;
b) să nu asculte de nimeni;
c) să-și urmărească doar propriul interes;
d) să se distreze.

2. Enumerați, în ordinea desfăşurării acţiunii, cu cine s-a întâlnit fata moșului în drumul ei:

a) .....; b) .....; c) .....;
d) .....; e) .....

3. Consemnați recompensele primite de fata moșneagului de la:

a) Sfânta Duminică .....;
b) Cuptor .....;

c) Fântână .....;

d) Păr .....;

e) Cățelușă .....

4. Ce a luat fata moșului de la fântână când se întorcea spre casă? Răspundeți într-o propoziție dezvoltată.

.....

.....

5. Scrieți un text format din propoziții dezvoltate, în care să prezemtați câte patru însuşiri specifice fetei moșului și fetei babei:

Fata moșului	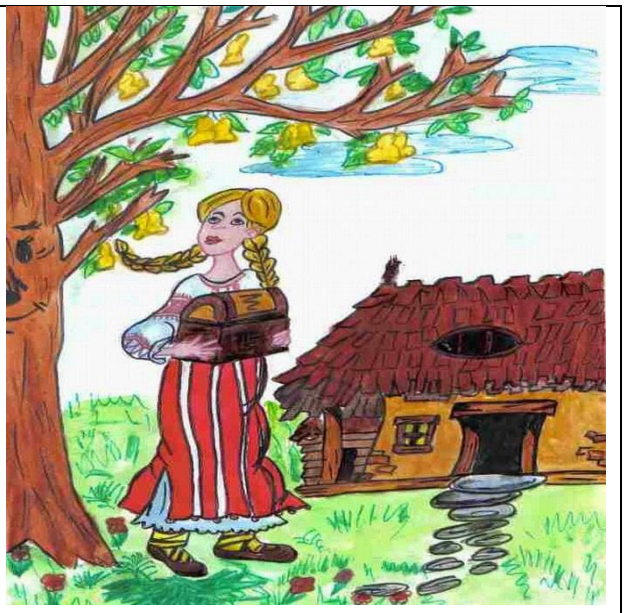
Fata babei	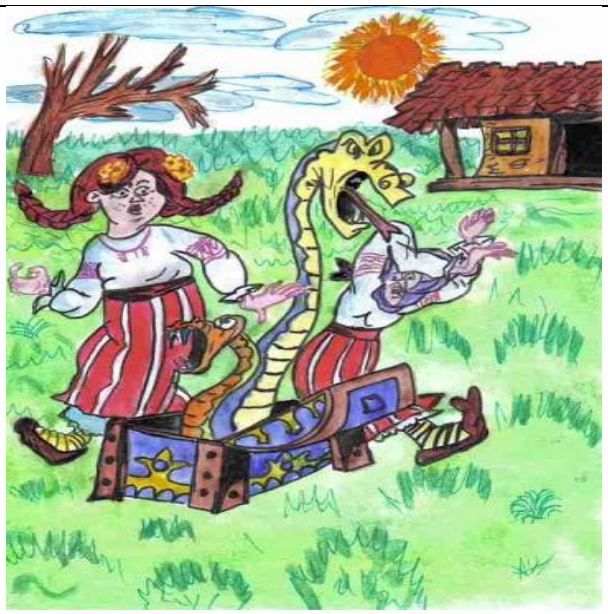

6. Am extras din textul poveștii câteva replici. Recunoașteți fiecare personaj și scrieți numele lui în caseta alăturată.

— Cine să fiu, mătușă? Ia, o fată săracă, fără mamă și fără tată, pot zice. (...) Dumnezeu însă m-a povățuit de-am nimerit la casa d-tale și te rog să-mi dai sălășluire.

— Da' cum nu?! că nu mi-oi feșteli eu mânuțele tătucuței și a mămucuței! Multe slugi ați avut ca mine?

— Ia, să-mi lai copilașii, care dorm acum, și să-i hrănești; apoi să-mi faci bucate; și, când m-oi întoarce eu de la biserică, să le găsesc nici reci, nici fierbinți, ci cum îs mai bune de mâncat.

7. Scrieți, pe rândurile punctate, care este morala (învățătura) pe care o desprindeți din poveste.

.....

.....

.....

8. Tâlcul poveștii îl putem regăsi în multe proverbe și zicători. Notați, în caseta alăturată, literele care corespund acelor proverbe și zicători potrivite poveștii lui Ion Creangă.

a) *După muncă și răsplată.*
b) *Paza bună trece primejdia rea.*
c) *Omul îl cunoști după cum muncește.*
d) *Munca sfințește locul.*
e) *Pofta vine mâncând.*
f) *Cine nu muncește flămânzește.*

.....

CURRICULUM LA DECIZIA ŞCOLII (CDS)

Prof. Căpriţă Paraschiva
Colegiul Economic Buzău

Curriculum la decizia şcolii (CDS) devine, prin dreptul de a lua decizii conferit şcolii, emblema puterii reale a acesteia. Derivată din libertatea – oferită de planurile cadru de învăţământ – de a decide asupra unui segment al curriculumului naţional, această putere dă posibilitatea definirii unor trasee particulare de învăţare ale elevilor.

Libertatea de decizie la nivelul şcolii este consonantă cu democratizarea societăţii şi reprezintă o şansă de adecvare la un sistem deschis, cu opţiuni multiple. Altfel spus, CDS – ca putere a şcolii, permite crearea unui etos propriu care conferă diferenţa în cadrul genului proxim „şcoala românească la începutul mileniului III".

Puterea şcolii înseamnă dreptul de a lua decizii şi de a organiza activitatea didactică în conformitate cu condiţiile concrete din Colegiul Economic, cu opţiunile didactice, strategice ale colectivului de profesori şi prin raportare la aşteptările pe care le are de la şcoală comunitatea locală.

CDS este o realitate a şcolii de azi, care a câştigat o serie de adepţi (fapt important este că printre aceştia se numără şi majoritatea elevilor) şi care presupune starea de normalitate prin acceptarea diferenţei.

Tipurile de CDS sunt:

- ✓ **Curriculum aprofundat** – urmăreşte aprofundarea obiectivelor de referinţă ale curriculumului nucleu;
- ✓ **Curriculum extins** – urmăreşte extinderea obiectivelor şi a conţinuturilor din curriculumul nucleu prin obiective de referinţă şi unităţi de conţinut care nu erau prevăzute în trunchiul comun;
- ✓ **Un curs opţional la nivelul disciplinei** constând în activităţi, module, proiecte care nu sunt incluse în programa şcolară;
- ✓ **Un curs opţional la nivelul ariei curriculare** presupune alegerea unei teme care implică cel puţin două discipline dintr-o arie.

ELEVII JURNALIŞTI

Tipul opţionalului: transdisciplinar

Durata: 1 an

Mod de desfăşurare: pe grupe, clasa a IX-a

Unitatea şcolară: Colegiul Economic Buzău

Propunător: prof. Paraschiva Căpriţă

MOTIVAŢIA:

Propun această temă pentru a ajuta elevii să descopere o profesie de mare responsabilitate şi mai presus de aceasta de a-i deprinde să înveţe să se informeze permanent şi corect; să înţeleagă că a fi informat este o trăsătură sine qua non a omului civilizat.

Acest opţional le va permite elevilor să observe mai profund colegii lor, profesorii lor, activităţile potrivite vârstei lor etc. Permite creativitatea, asigură cadrul pentru exprimarea opiniilor şi argumentarea lor. Îmbogăţeşte vocabularul şi cultura generală.

Obişnuieşte elevii să abordeze mai corect orice publicaţie. Învaţă elevii despre efortul realizării unei publicaţii. Deprinde elevii să comunice mai corect cu semenii, să asculte opinii, să le admită, să le interpreteze. Permite elevilor să propună teme, orizonturi de cunoaştere şi aprofundare ale unor aspecte legate de viaţa elevilor, a şcolii.

Vocabularul dobândit le va facilita posibilitatea de a redacta publicaţia şcolii, de a fi promotorii unei utile tradiţii în şcoala lor. Vizez, de asemenea, formarea unor sentimente de preţuire, promovare şi păstrare a valorilor precum: sinceritatea, punctualitatea, toleranţa, colegialitatea etc.

Dar şi crearea unei atitudini critice faţă de fapte negative precum chiulul, copiatul, minciuna, agresivitatea, violenţa.

OBIECTIVE CADRU:

1. formarea unor deprinderi de informare, de investigare;
2. generarea unor dezbateri productive prin încurajarea elevilor să-şi pună propriile întrebări şi argumente vizând preocupările lor;
3. deprinderea elevilor de a surprinde sau selecta imagini adecvate unor conţinuturi, unor texte;
4. asumarea realizării unei publicaţii a şcolii care să îi reprezinte;
5. obişnuirea elevilor de a menţine un dialog deschis, sincer cu colegii lor din alte clase;
6. implicarea mai activă în viaţa şcolii.

OBIECTIVE DE REFERINŢĂ	ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE
a) să cunoască caracteristicile unei publicaţii (ziar); b) să analizeze anumite articole; c) să-şi îmbogăţească vocabularul cu noi termeni, de actualitate (redactor, reporter) d) să surprindă frământările şi preocupările elevilor; e) să prelucreze şi să selecteze informaţii; f) să realizeze diverse articole; g) să interpreteze anumite date, situaţii; h) să conceapă şi să realizeze sondaje de opinie; i) să exprime obiectiv situaţii, soluţii, păreri; j) să păstreze confidenţialitatea acolo unde se impune; k) să admită diversitatea de opinii, să manifeste toleranţă.	• documentarea • lucrul în grup • scrierea de articole • dezbateri în grup şi colective • analiza unor situaţii • selectarea de informaţii, imagini • elaborarea de chestionare • realizarea de sondaje de opinie • asumarea, utilizarea cutiei poştale şi a email-ului • promovarea publicaţiei, publicitate

CONŢINUTURI:

- ✓ Analiza unor publicaţii;
- ✓ Titlul şi structura publicaţiei şcolii;
- ✓ Trasarea sarcinilor în cadrul „redacţiei”;
- ✓ Informarea, documentarea;
- ✓ Realizarea unor chestionare;
- ✓ Aplicarea de sondaje de opinie;
- ✓ Realizarea de interviuri;
- ✓ Prelucrarea răspunsurilor;
- ✓ Realizarea articolelor;
- ✓ Realizarea de imagini, grafice;
- ✓ Analizarea materialelor, selectarea lor;
- ✓ Aranjarea în pagină;

- ✓ Corectarea;
- ✓ Tipărirea;
- ✓ Publicitate şi distribuirea publicaţiei.

ATITUDINI ŞI VALORI:

- obişnuieşte elevii să fie obiectivi, să accepte o multitudine de păreri;
- să devină mai toleranţi, mai sensibili la problemele celorlalţi;
- îi solicită să participe la dezbateri, să facă investigaţii;
- obişnuieşte elevii să selecteze informaţiile şi din surse neconvenţionale (din sondaje de opinie).

EVALUAREA VIZEAZĂ:

- ✓ capacitatea de investigare;
- ✓ originalitatea argumentării;
- ✓ calitatea materialelor selectate;
- ✓ redarea justă a unor situaţii;
- ✓ capacitatea de comunicare;
- ✓ capacitatea de adecvare a titlului, imaginii şi textului;
- ✓ calitatea estetică;
- ✓ impactul asupra elevilor;
- ✓ structura unui chestionar;
- ✓ capacitatea de interpretare a unor răspunsuri;
- ✓ adecvarea la actualitate.

OBSERVAŢII:

- ✓ Timpul de execuţie este flexibil pentru fiecare secvenţă în funcţie de necesitate.
- ✓ Se vor concepe şi realiza două ziare / an şcolar.
- ✓ Se are în vedere continuarea publicaţiei în anii şcolari următori.
- ✓ Poate fi un mijloc care să deschidă dialoguri între părinţi şi elevi; între elevi şi comunitate; între elevi şi profesorii lor, aşadar poate contribui la o mai bună comunicare în general.

Bibliografie:

1. *** *Ghid metodologic pentru aplicarea programelor şcolare, aria curriculară tehnologii*, MEC, Editura Aramis, Bucureşti, 2000
2. Druță, Maria Elena, *Didactica disciplinelor tehnologice*, Editura ASE, Bucureşti, 2002

INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ ȘI RESURSELE DIGITALE

Prof. Oneci Andra, Școala Gimnazială „Radu cel Mare”, Găești, Dâmbovița
Prof. Joița Maria-Magdalena, Școala Gimnazială Nr. 156, București

Inteligența emoțională, cunoscută și sub numele de *coeficient emoțional* sau *EQ*, este adesea definită ca abilitatea de a înțelege, utiliza și gestiona propriile emoții în moduri positive, pentru a comunica eficient, pentru a empatiza cu ceilalți, pentru a elimina stresul, pentru a depăși provocările și/sau pentru a dezamorsa conflictul.

În lucrarea sa, „Învățarea vocabularului într-o a doua limbă” (2003), Gu a menționat că inteligența este adesea considerată unul dintre cei mai importanți predictori ai succesului în învățarea limbilor.

În ultimii ani, odată cu dezvoltarea rapidă a tehnologiei și răspândirea largă a Internetului, un alt concept a început să câștige din ce în ce mai multă popularitate și atenție din partea cercetătorilor, concentrându-se de această dată pe elev ca individualitate și pe diferențele dintre cursanți. Nemulțumirea cercetătorilor în legătură cu testele tradiționale de coeficient de inteligență (IQ) din cauza incapacității lor de a explica pe deplin abilitățile cognitive, adică de a măsura creativitatea, personalitatea, caracterul sau alte diferențe importante ale individului, care l-ar diferenția de alți indivizi (Gottfredson), a condus la dezvoltarea unui număr de teorii alternative și la credința generală că inteligența este rezultatul unui număr de abilități independente care contribuie individual la performanța umană.

Inteligența emoțională (IE) este acum considerată a fi un factor important care contribuie la succesul fiecărui individ și, potrivit Salovey & Mayer, poate fi definită ca „abilitatea de a monitoriza sentimentele proprii și ale celorlalți, de a le discrimina și de a folosi acest lucru, informaţia care să-şi ghideze gândirea şi acţiunile” (1990, pp. 185-211). Cei doi autori au creat și un model pentru Inteligența Emoțională, care a inclus patru aspecte:

percepererea emoțiilor

înțelegerea emoțiilor

managerierea emoțiilor

folosirea emoțiilor

Sursa: https://www.daily-sun.com/arcprint/details/346769/Emotional-Intelligence/2018-10-31

Se consideră că termenul „inteligență emoțională” a apărut pentru prima dată în 1964, într-o lucrare a lui Michael Beldoch, dar a câștigat popularitate mulți ani după aceea. În 1983, psihologul american pentru dezvoltare Howard Gardner, în cartea sa „Cadre de spirit: Teoria Inteligențelor Multiple”, a introdus ideea inteligențelor multiple și a afirmat că toți indivizii au profiluri personale de inteligență care sunt alcătuite dintr-o combinație de mai multe inteligențe si tipuri diferite, inclusiv unul lingvistic.

În 1987, Keith Beasly, într-un articol publicat în revista britanică ”Mensa”, a folosit pentru prima dată termenul “EQ” (Emotional Quotient), unitatea de măsură pentru Inteligența Emoțională.

Deși au fost publicate mai multe modele pentru a descrie Inteligența Emoțională, se pare că termenul a devenit cunoscut în 1989, odată cu publicarea cărții autorului și jurnalistului științific american Daniel Goleman „Inteligența emoțională – De ce poate conta mai mult decât IQ”. El a definit Inteligența Emoțională ca un concept înrădăcinat în teoria inteligenței sociale și „ca un mod diferit de a fi inteligent” (1995).

În 1998, Goleman a identificat cinci modele/domenii de Inteligență Emoțională (IE), care au fost ulterior (2002) reproiectate în patru modele/domenii: Auto-conștientizare, Auto-management, Conștientizare socială și Relationship management, după cum se arată mai jos:

Cuadrantul Inteligenței Emoționale al lui Daniel Goleman

Recunoaștere/ Conștientizare

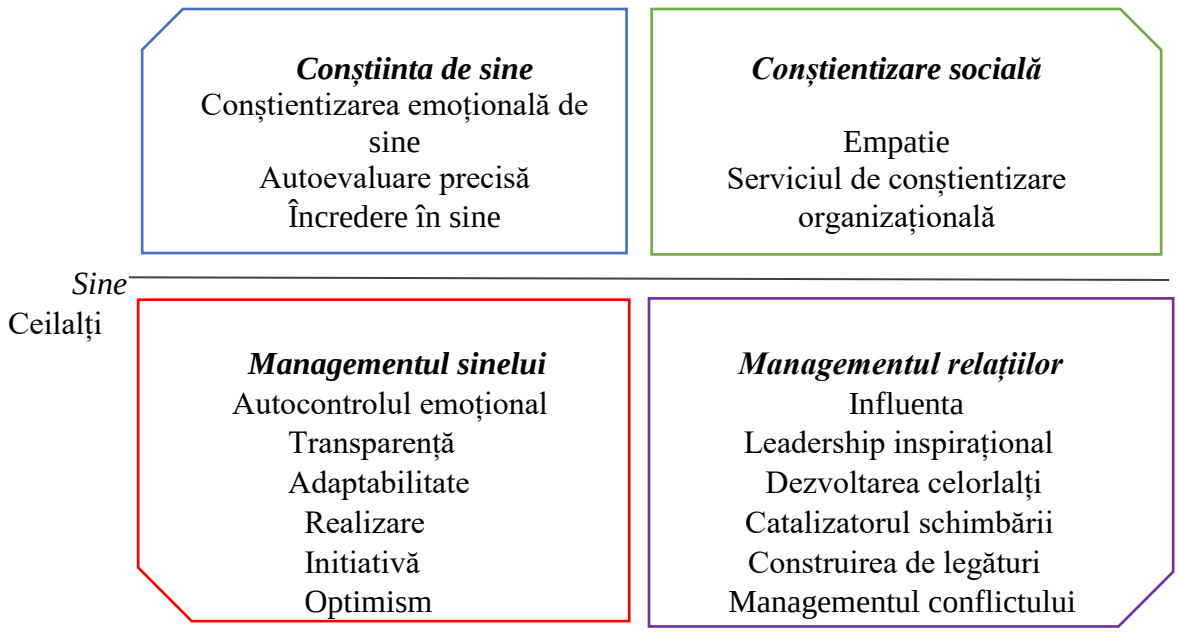

Munca în echipă & Colaborarea

Regularizare / Control

adaptat din *Goleman, D., Boyatzis, R. & McKee, A. (2002). Primal Leadership: Realizing the Importance of Emotional Intelligence, Harvard Business School Press: Boston.*

După cum se poate vedea mai sus, Goleman a sugerat un model combinat de performanță, integrând abilitățile și personalitățile indivizilor și folosind efectele acestora la locul de muncă.

Cercetările privind predarea și învățarea au confirmat ceea ce educatorii au susținut întotdeauna: că emoțiile joacă un rol important în viața copiilor și în dezvoltarea lor viitoare. Greenberg și Snell au afirmat că „emoția este foarte importantă pentru procesul educativ, deoarece stimulează atenția, care stimulează învățarea și memoria" (1997, p. 103).

În ceea ce privește învățarea vocabularului, potrivit experților, Inteligența Emoțională ar trebui privită ca un construct multidimensional, mai degrabă decât ca unul cu o singură dimensiune. Cercetătorii consideră că cunoașterea vocabularului constă din cel puțin două dimensiuni, și anume respirația vocabularului (numărul de cuvinte pentru care cursantul are cel puțin o cunoaștere minimă a sensului) și profunzimea vocabularului (pronunțare, ortografie, sens, frecvență, registru și morfologic, sintactic şi proprietăţile colocaţionale ale cunoaşterii vocabularului). (Richards, 1976, Națiune, 2001)

În educație, Inteligența Emoțională se aplică instituției, profesorilor și studenților, prin promovarea succesului școlar și prin reducerea simultană a anxietății și a sentimentelor negative pe parcursul procesului de învățământ.

Astfel, profesorii sunt responsabili pentru implementarea în sălile de clasă a unor aspecte precum:

- atașament
- reasigurare
- legătură
- inducție
- instruire
- holism

În clasele de limbi străine ESL/EFL, se aplică toate cele de mai sus, dar atenția acordată Emotional Quotient (EQ) ar trebui dublată de considerațiile suplimentare de exprimare a emoțiilor în L2 (învățarea limbii a doua), necesitatea unei bune dinamici de grup și a interacțiunii elevilor.

Activitățile care pot fi efectuate în sala de limbi străine includ:

- ✓ activități de spargere a gheții, de încălzire și de amestecare – pentru a se familiariza cu elevii și pentru a promova interesul față de tema lecțiilor; resursele digitale care pot fi folosite includ: *Wordwall, Google Docs, Padlet, Jamboard, Mentimeter, Zoom Breakout Rooms etc;*
- ✓ brainstorming și discuție - pentru schimbul de idei, informații și opinii; resursele digitale care pot fi utilizate includ: *Bubbl.us, Coggle, Slido.com, Mentimeter, Google Docs;*

- ✓ jocuri de rol și simulări - legate de lumea reală; resursele digitale care pot fi utilizate includ: *YouTube, LearningApps, PowerPoint, Zoom. Google Classroom etc;*
- ✓ munca în grup – pentru a încuraja cooperarea; resursele digitale care pot fi folosite includ: *Zoom Breakout Rooms, Socrative, Book Creator, Calameo, Google Docs etc;*
- ✓ lucru de proiect - pentru a încuraja cooperarea și/prin competiție; resursele digitale care pot fi folosite includ: *Seesaw, MindMeister, Powerpoint, Google Drive, Zoom* etc.
- ✓ oferirea și primirea de feedback – cum s-au simțit elevii în timpul îndeplinirii sarcinilor; feedback-ul este specific și obiectiv; resursele digitale care pot fi utilizate includ: *Jamboard, Mentimeter, reacții Zoom/ chat/ sondaj, Google Docs etc;*
- ✓ evaluare continuă - toate aspectele pozitive ale performanței unui elev sunt evaluate și recompensate, inclusiv munca în grup.

Limbajul în sine folosit în astfel de activități constă în principal din câteva verbe principale, unele modale și o varietate de adjective, cel mai bine reprezentate din punct de vedere al funcțiilor: sursa:https://www.teachingenglish.org.uk/article/emotional-intelligence-elt

Funcția	**Limbajul**
Etichetarea sentimentelor	*Simt / sunt supărat / nerăbdător / amărât/ speriat*
Asumarea responsabilității pentru sentimente	*Mă simt gelos / rănit / lăsat pe dinafară*
Empatia	*Înțeleg / accept / realizez*
Sugerarea	*Eu/ tu ai putea/aș putea*
Afirmarea dorințelor și nevoilor	*Eu/ tu am/ ai nevoie / aș vrea / vreau să*
A fi pozitiv	*M-aș simți mai bine dacă…*

Succesul învățării online poate fi prezis de motivație și de caracteristicile Inteligenței Emoționale (autogestionare, persistență, autoevaluare etc.). Psihologia și abilitățile afective (cum ar fi abilitățile de coping, abilitățile interpersonale, răspunsurile emoționale) sunt aceleași în mediul online ca și în sala de clasă.

Dezvoltarea coeficientului emoțional (EQ) și predarea/învățarea limbilor comunicative și colaborative eficiente merg mână în mână, cu utilizarea adecvată a resurselor, metodelor și instrumentelor. Dinamica de grup necesară poate fi susținută prin tehnici care creează o atmosferă pozitivă, relaxată, construiește încredere și încurajează colaborarea și cooperarea.

Practica limbajului și dezvoltarea EQ sunt eficiente atunci când cursanții sunt încurajați să vorbească despre ei înșiși, despre sentimentele și emoțiile lor, folosind în același timp limbajul țintă (corespunzător, relevant), făcând experiența interesantă, plăcută și memorabilă.

Bibliografie:

1. Breen, M.&C. N. Candlin, *Elementele esențiale ale unui curriculum comunicativ în predarea limbilor străine. Lingvistică aplicată*, 1980
2. Carter, S., *Inteligența emoțională și schimbarea centrată pe persoană într-un program de dezvoltare a conducerii colegiului comunitar, Jurnalul Internațional al Inteligenței Emoționale Transformative*, 2015
3. Chapman, L., *Bunul, răul, urâtul: Reducerea decalajului dintre percepțiile studenților și ale profesorului. Jurnalul Internațional al Inteligenței Emoționale Transformative*, 2015, 4, 45–54
4. Corwin, H. L., *Caracteristicile întrețesute ale inteligenței emoționale și formarea actorilor Sanford Meisner. Jurnalul Internațional al Inteligenței Emoționale Transformative*, 2015, 4, 21–30.
5. Goleman, D., *Inteligența emoțională*, Bantam Books Publishing, New York, 1995
6. Gu, Y., *Învățarea vocabularului într-o a doua limbă: persoană, sarcini, context și strategii,* 2003, TESL-EJ. 7,2:1-26
7. Holliday, A., *Metodologia adecvată și contextul social*, Cambridge University Press, 1993
8. Howard Gardner, *Inteligențe multiple. Noi orizonturi pentru teorie și practică*, Ed. Sigma, 2007
9. *Inteligența emoțională* | Versiune tipărită (daily-sun.com)
10. Nation, P., *Învățarea vocabularului într-o altă limbă*, Cambridge University Press, 2001
11. Vaganis, S., *Emotional Intelligence and Language Learning: How You Can Learn a Foreign Language (Informații practice pentru începători sau cursanți experimentați),* CreateSpace Independent Publishing Platform, 2017

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Prof. înv. preșcolar Lăpușnenu Monalisa Elena
Grădinița Nr. 40, București

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA PROIECTULUI: „În lumea celor care nu cuvântă!”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „De vorbă cu animalele pădurii”

TEMA ZILEI: „Iepurașul ne învață să dăruim!”

TIPUL ACTIVITĂȚII: predare și consolidare

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, pe grupuri

ACTIVITĂȚI DE INVĂȚARE DESFĂȘURATE:

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ:

Întâlnirea de dimineață:

Salutul: „Dimineața a venit, toți copiii au sosit. În cerc ne adunăm, cu toții ne salutăm.” – învațarea prin cooperare combinată cu metoda A.I.F.P.

Completare calendarul naturii și prezența.

Noutatea zilei: Azi vom pleca într-o călătorie pentru a oferi ajutorul nostru iepurașului dispărut în pădure.

Tranziții: „Câte unul pe cărare”

„Iepurele și ariciul”

„Iepurașul Țup”

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE LA ALEGERE

Construcții: Căsuța iepurașului

Artă: În pădure – pictură cu pensula

Știință: Umplem sacii cu mere – sortare după mărime și culoare, raportare

Joc distractiv: Adunăm mere

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE:

Activitate integrată

♦ Domeniul **Om și Societate** – „Sacul cu mere” - povestirea educatoarei (teatru de păpuși)

♦ Domeniul **Psiho-motric** – traseu aplicativ: mers în echilibru pe plan ridicat de la sol, săritura în adâncime, târârea pe antebrațe alternativ cu împingerea pe vârful picioarelor.

SCOPUL:

Cunoașterea și respectarea unor norme de comportare morală și estetică din viața cotidiană prin însușirea conștientă a deprinderilor motrice de bază, aplicativ-utilitare, pentru îmbogățirea experienței motrice și aplicarea independentă a acestora.

Obiective operaționale:

Pe parcursul și la sfârsitul activității, copiii vor fi capabili:

O1: să demonstreze înțelegerea textului, răspunzând corect la întrebările educatoarei;

O2: să descrie emoțiile și sentimentele trăite de animale în anumite momente din poveste;

O3: să execute corect exercițiile de mers și alergare, precum și exercițiile motrice pentru influențarea selectivă a aparatului locomotor, respectând modelul educatoarei;

O4: să execute corect deprinderile motrice de bază: mers în echilibru pe plan ridicat de la sol, săritura în adâncime, târârea pe antebrațe alternativ cu împingerea pe vârful picioarelor;

O5: să construiască casa, utilizând cărămizi naturale în miniatură, mortar și elemente unei construcții (ușă, ferestre, acoperiș);

O6: să picteze copacii, ciupercile și florile folosind tehnici învățate anterior;

O7: să sorteze merele după criteriile culoare și mărime, raportând cantitatea la număr;

O8: să respecte regulile jocului, manifestând bucuria de a participa la activitățile de grup.

MIJLOC DE REALIZARE: activitate integrată - o zi

STRATEGII DIDACTICE:

- ✓ **metode și procedee didactice:** jocul, conversația, explicația, observarea, exercițiul, problematizarea;
- ✓ **material didactic:** decor poveste, copaci, scenă, căsuța iepurașului, ecusoane, mere, saci iută, coșulețe, personajele din poveste, miere, nuci, alune, ciuperci, mere, tablă magnetică, bancă gimnastică, tub faș, iarbă, cărămizi naturale Teifoc, mortar, mistrie, uși și ferestre din plastic, castroane, tempera, pensule, plastilină, copaci din lemn, copaci din mucava, flori din polistiren, pahare de pictură, paletă de culori, șervețele, saci colorați cu cifre scrise pe ei, mere de diferite mărimi și culori, castroane, piscină, mincioc, mere din lemn și polistiren;
- ✓ **forma de organizare:** frontal, pe echipe, individual, în grupuri mici.

Bibliografie:

1. *** *Curriculum pentru învățământul preșcolar de la 0 - 6 / 7 ani*
2. Antonovici, Ștefania, *Jocuri interdisciplinare*, Editura Aramis, București, 2008
3. Buzdugan, Dorina, *Frumoasa mea copilărie*, Didactica Publishing House, București, 2008
4. Ezachil, Liliana, *Laborator preșcolar (ghid metodologic),* Editura V & I Integral, București, 2004

SCENARUL ZILEI

Copiii intră în sala de curs într-un decor de pădure, unde domină personaje și scene din povestea „Sacul cu mere”.

Salutul: „Dimineața a venit,/ Toți copiii au sosit, / În cerc să ne adunăm, / Cu toții ne salutăm.” Salutul se defășoară prin metoda A.I.FP. Copiii formează două cercuri concentrice cu fața în interior. La semnalul educatoarei „Amestecă!”, cercurile se rotesc în sensuri diferite. La semnalul „Îngheață!”, copiii se opresc. La semnalul „Formează perechi!”, copiii din cercul interior se întorc cu fața la copiii din cercul exterior și formează perechi. Fiecare copil salută cu formula „Bună dimineața, ... (numele animalului pe care îl are în piept copilul salutat)!”, apoi cei doi copii se îmbrățișează.

Se face prezența, la panou se completează calendarul naturii, se împărtășesc informații legate de vreme, anotimp, lună și zi.

Noutatea zilei: În sala de grupă apare Zâna Pădurii, care le povestește copiilor că este supărată pentru că unul dintre cele mai îndrăgite animale, anume iepurașul, a dispărut în pădure. Ea îl descrie copiilor pe iepuraș, spunându-le că este cunoscut printre prietenii lui animale ca fiind foarte generos. Se poartă o discuție cu copiii despre ce înseamnă generozitate și despre cum te simți când poți oferi celor din jur din ceea ce tu ai. Zâna o roagă pe educatoare să le spună copiilor povestea „Sacul cu mere”, pentru ca aceștia să afle cum pot să îl ajute pe iepuraș.

Îi voi anunța pe copii că vor asculta povestea „Sacul cu mere” de Vladimir Suteev.

Cu ajutorul personajelor tridimensionale, voi prezenta conţinutul poveştii sub formă de teatru, clar, coerent şi expresiv, folosind un ton şi o mimică adecvate, modelându-mi vocea pentru a imita personajele, nuanţând astfel expunerea în funcţie de stările afective pe care le implică povestirea.

La un moment dat, povestea ajunge în punctul în care iepurele fuge și se rătăcește prin pădure, iar noi plecăm în căutarea lui. Ne ridicăm, ne aliniem și plecăm spre pădure (spațiul amenajat în curtea grădiniței), părăsind sala de grupă pe tranziția „Câte unul pe cărare”. După aliniere și întoarcerile făcute cu scopul de a hotărî care este direcția în care a plecat iepurașul, începem variantele de mers și alergare.

PREGĂTIREA ORGANISMULUI PENTRU EFORT: Mergem la pas pe cărare (mers normal), apoi, în drumul nostru, ne întâlnim cu vulpea și mergem tiptil, să n-o trezim (mers pe vârfuri), trecem și pe lângă urs și ne facem mici de tot (mersul piticului). Iată că-l întâlnim și pe lup și o luăm la fugă să nu ne observe (alergare ușoară), dar lupul, hoțoman, se ia după noi și alergăm mai repede (alergare cu genunchii la piept). Ca să ne pierdem urma, o luăm la sănătoasa (alergare cu călcâiele la șezut) până ajungem în poiană.

INFLUENȚAREA SELECTIVĂ A APARATULUI LOCOMOTOR: Aici facem un popas și ne pregătim pentru traseul dificil la capătul căruia sperăm să-l găsim pe iepure. Formăm coloanele de gimnastică și începem exercițiile. La finalul lor ne considerăm pregătiți pentru a continua călătoria prin pădure (traseu aplicativ).

Traseul aplicativ va fi demonstrat de către educatoare: mers pe bancă în echilibru, săritura în adâncime și târâre pe antebrațe cu împingerea pe vârfurile picioarelor. Cu ajutorul educatoarei, traseul va fi făcut și de copii (de 2 ori). La finalul traseului, copiii sunt întâmpinați din nou de Zâna Pădurii care îi încurajează să-l caute în continuare pe iepuraș.

REVENIREA ORGANISMULUI DUPĂ EFORT: Plecăm spre casă împreună cu Zâna, în mers liniștitor, executând exerciții de scuturare a brațelor și picioarelor și exerciții de respirație. Ajunși la casa iepurelui, copiii sunt curioși să vadă ce s-a mai întâmplat. Educatoare povestește finalul.

Împreună cu educatoarea, copiii descoperă cadoul lăsat de Zâna Pădurii, un copac plin de mere în care sunt scrise întrebări la care ei vor răspunde.

Tranziție: „Iepurele și ariciul”

Educatoarea prezintă sarcinile de lucru de la centrele de interes deschise.

La semnalul educatoarei „Unu, doi, trei, caută-ţi locul!”, copiii se grupează în funcţie de preferințe.

Se execută exercițiul de încălzire a mâinilor „Mișcăm degețelele!”.

„Hai să-ncepem lucrul
Şi să avem mult spor!
Azi lucrează fiecare
Cu ce are la sector.”

Copiii vor fi îndrumați și observati, la centrele de interes, de către educatoare.

Construcții: cărămizi naturale Teifoc, mortar, mistrie, uși și ferestre din plastic, castroane. Copiii vor construi casa iepurașului.

Artă: tempera, pensule, copaci din lemn, flori din polistiren,ciuperci din polistiren, pahare de pictură, paletă de culori, șervețele.

Copiii vor picta copacii din pădure, mărul sălbatic, florile și ciupercile, folosind tehnica picturii cu pensula.

Știință: saci colorați cu cifre scrise pe ei, mere de diferite mărimi și culori, castroane. Copiii vor sorta merele după culoare și mărime și vor așeza în saci tot atâtea mere câte îndică cifra scrisă pe sac.

Activitatea se va încheia cu expunerea lucrărilor realizate în macheta ce redă conținutul poveștii și oferirea sacilor cu mere personajelor din poveste.

Tranziție: „Iepurașul Țup”

Urmează ALA 2 în care copiii desfășoară jocul distractiv: „Adunăm mere”. Copiii vor aduna merele scăpate de iepuraș în baltă, folosind un mincioc. Echipa care scoate cel mai repede merele din baltă va câștiga. Jocul se repetă de 2-4 ori. La sfârșit copiii vor dărui merele animalelor pădurii. Ziua se încheie cu aprecieri globale asupra activității copiilor și cu împărțirea cadourilor sosite de la iepurașul din poveste.

METODE MODERNE DE PREDARE ȘI APLICAREA LOR ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. înv. preșcolar Ciupe Liana Monica
Grădiniţa cu P.N. NR.4/ Structura Grădiniței cu P.P „Licurici”, Zalău

În era tehnologiei și a inovațiilor, educația se transformă constant, iar metodele de predare din grădinițe nu fac excepție. În acest referat, vom explora o serie de metode moderne de predare și vom analiza modul în care acestea pot fi aplicate în contextul grădiniței. Ne vom concentra pe abordări inovatoare care promovează interactivitatea, creativitatea și dezvoltarea abilităților multiple ale copiilor. Prin utilizarea acestor metode moderne, grădinița devine un loc în care copiii sunt stimulați să învețe și să se dezvolte într-un mod captivant și relevant pentru societatea actuală.

Metoda învățării prin joc

Descriere: Metoda învățării prin joc este una dintre cele mai eficiente și populare metode moderne de predare în grădiniță. Această abordare combină activitățile recreative și educaționale, creând un mediu în care copiii învață prin explorare, experimentare și interacțiune. Prin intermediul jocului, copiii dezvoltă abilități cognitive, sociale și emoționale, iar procesul de învățare devine plăcut și captivant.

Aplicarea în grădiniță: Într-o grădiniță care utilizează metoda învățării prin joc, se pot organiza diverse activități. De exemplu, jocurile de rol îi ajută pe copii să înțeleagă diferite roluri sociale și să își dezvolte abilitățile de comunicare. Construcțiile și puzzle-urile îi stimulează pe copii să gândească logic și să rezolve probleme. Activitățile de grup promovează colaborarea și dezvoltarea abilităților sociale. Prin aceste activități, copiii învață într-un mod interactiv și captivant, iar educația devine o experiență plină de bucurie și satisfacție.

Metoda învățării bazate pe tehnologie

Descriere: Tehnologia a devenit o parte integrantă a vieții noastre moderne, iar grădinițele pot folosi această resursă pentru a îmbunătăți procesul de învățare. Metoda învățării bazate pe tehnologie implică utilizarea dispozitivelor digitale și a aplicațiilor educaționale pentru a facilita accesul la informație și a stimula interesul copiilor pentru învățare.

Aplicarea în grădiniță: Într-o grădiniță care adoptă metoda învățării bazate pe tehnologie, copiii pot utiliza tablete sau computere pentru a explora aplicații interactive și conținut educațional adaptat vârstei lor. De exemplu, pot explora o aplicație care îi învață literele și sunetele lor prin intermediul jocurilor și al animațiilor. Astfel, copiii devin implicați activ în procesul de învățare, iar tehnologia devine un instrument eficient pentru dezvoltarea abilităților cognitive, precum și pentru pregătirea lor pentru mediul digital în continuă evoluție.

Metoda învățării prin proiecte

Descriere: Metoda învățării prin proiecte promovează învățarea activă și contextualizată, punând accent pe explorare, cercetare și rezolvarea problemelor. Prin intermediul proiectelor, copiii își dezvoltă abilitățile critice și creative, iar învățarea devine personală și relevantă pentru ei.

Aplicarea în grădiniță: Grădinița poate organiza proiecte pe diverse teme, cum ar fi „Plantele și natura", „Comunitatea noastră" sau „Creații artistice". Fiecare copil poate alege un subiect care îl interesează și poate explora subiectul prin intermediul activităților practice și al cercetării. De exemplu, copiii pot să planteze semințe, să observe creșterea plantelor și să înțeleagă importanța lor în mediul înconjurător. Prin intermediul proiectelor, copiii devin protagoniștii propriului proces de învățare, iar astfel, această metodă îi motivează.

Metoda învățării prin experiențe practice

Descriere: Metoda învățării prin experiențe practice implică învățarea prin intermediul activităților hands-on și explorarea directă a mediului înconjurător. Această abordare pune accent pe implicarea fizică și senzorială a copiilor în procesul de învățare și le oferă oportunitatea de a experimenta, descoperi și înțelege lumea înconjurătoare.

Aplicarea în grădiniță: Grădinița poate oferi copiilor experiențe practice prin diverse activități. De exemplu, copiii pot participa la grădinărit, unde învață să planteze semințe, să îngrijească plantele și să înțeleagă ciclul de viață al acestora. De asemenea, pot participa la experimente științifice simple, cum ar fi crearea de reacții chimice sau observarea comportamentului animalelor mici. Aceste experiențe practice le permit copiilor să-și dezvolte abilitățile motorii fine, să-și îmbunătățească capacitatea de observare și să-și formeze o înțelegere profundă a fenomenelor din jurul lor.

Metoda învățării personalizate

Descriere: Metoda învățării personalizate pune accentul pe individualizarea procesului de învățare, luând în considerare nevoile, interesele și ritmul fiecărui copil. Această abordare încurajează adaptarea conținutului, a strategiilor și a materialelor educaționale pentru a satisface cerințele unice ale fiecărui elev.

Aplicarea în grădiniță: Grădinița poate utiliza metoda învățării personalizate prin crearea unui mediu flexibil și diversificat, în care fiecare copil poate să-și exploreze interesele și să-și dezvolte abilitățile în propriul ritm. Prin intermediul evaluării continue și a observării atente, educatoarele pot identifica nivelul de dezvoltare al fiecărui copil și pot adapta activitățile și materialele pentru a răspunde nevoilor individuale. Astfel, fiecare copil primește o educație personalizată, care îi permite să-și dezvolte în mod optim potențialul și să învețe într-un mod eficient.

Metodele moderne de predare, precum învățarea prin joc, învățarea bazată pe tehnologie și învățarea prin proiecte aduc noi perspective și oportunități în grădiniță. Aceste abordări stimulează interesul și participarea activă a copiilor în procesul de învățare, contribuind la dezvoltarea lor armonioasă și pregătindu-i pentru provocările viitorului. Prin implementarea acestor metode moderne, grădinița devine un mediu propice pentru descoperire, creativitate și dezvoltare personală.

Bibliografie :

1. Brown, David, *Rolul tehnologiei în educația timpurie*, Editura Didactică și Pedagogică, Iași, 2020
2. Davis, Emily, *Proiecte și învățare activă în grădiniță*, Editura Art, București, 2018
3. Johnson, Sarah, *Abordări inovatoare în grădiniță: Învățare prin joc și explorare*, Editura Pedagogică, Cluj-Napoca, 2019
4. Smith, John, *Metode moderne de predare în educația timpurie*, Editura Educațională, București, 2021

METODE EFICIENTE
ÎN PREDAREA LIMBII ŞI LITERATURII ROMÂNE
(STUDIU DE SPECIALITATE)

Prof. Vaculea Irina
Şcoala Gimnazială „Ecaterina Teodoroiu”, Tg-Jiu

Motivația alegerii temei:

Procesul de predare-învăţare în şcoală este considerat o comunicare, definită în termenii unei interacţiuni sociale. Idealul educativ al școlii constă în formarea personalității cu spirit de inițiativă, capabile de autodezvoltare, care să posede un sistem de cunoștințe și competențe necesare pentru independență de opinie și acțiune.

Prin racordarea la orientările moderne în materie de curriculum, noile programe abordează complementar problematica limbajului şi a comunicării, deplasând accentul pe latura pragmatică a învăţării limbii române. În activitatea mea didactică mă preocupă în egală măsură atât îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor, dezvoltarea lor intelectuală, cât şi formarea unui vocabular activ, bogat şi expresiv. Cuvintele reprezintă haina unei idei şi ele trebuie alese cu măiestrie şi atent rostite, altfel devin culori amestecate fără înţeles.

Ca să obținem o comunicare eficientă, este nevoie de a respecta anumite reguli din cultura comunicării, a provoca micul școlar în diverse activități de comunicare și creativitate, a-i stimula interesul și inițiativa, a-l ajuta să se afirme, să se manifeste, ținând cont de ritmul de dezvoltare al fiecăruia. Profesorul este cel care poate experimenta metode diverse pentru a ajunge la sensibilitatea educabilului şi astfel vocaţia sa pedagogică să se realizeze. De aceea, susţin ideea lui Guy Palmade că „practic orice profesor trebuie să fie pus în situaţia de a experimenta... metode mai mult sau mai puţin diferite, pentru a descoperi formula care să-i permită să-şi realizeze opţional vocaţia sa pedagogică.”

Scopul cercetării a fost constituit de măsurarea progresului elevilor, pe plan cognitiv, prin administrarea unor teste, precum și prin dezvoltarea continuă a capacității de feedback pentru elevi.

Obiectivele cercetării

- ✓ exersarea și îmbunătățirea permanentă a competențelor de comunicare;
- ✓ stimularea dorinței de a avea inițiativă în rezolvarea diferitelor sarcini de lucru;
- ✓ punerea în valoare a potențialului creativ al elevilor;
- ✓ asigurarea demersului interactiv în procesul de predare-învățare;

- ✓ analiza continuă a relației stabilite între rezultatele obținute și învățare;
- ✓ dezvoltarea unei gândirii critice a elevilor.

Cercetarea s-a înscris în limitele unui experiment psihopedagogic de tip formativ, care s-a derulat în trei faze:

- ➢ faza inițială, în cadrul căreia s-a realizat o evaluare inițială a elevilor prin intermediul unor teste ;
- ➢ faza experimentului formativ, în cadrul căreia s-au folosit o serie de metode tradiționale și moderne;
- ➢ faza finală, în cadrul căreia a avut loc evaluarea finală a elevilor prin aplicarea unor teste.

Faza inițială a experimentului

În etapa inițială, cu caracter constatativ, am aplicat la începutul anului școlar, la cele două clase, teste inițiale, pentru a măsura nivelul de pregătire al elevilor în momentul începerii experimentului.

Obiective cu caracter specific:

- alcătuirea eșantionului de conținut;
- alcătuirea eșantionului de elevi;
- alcătuirea unui interval metodologic;
- alcătuirea de perechi de clasă, experimentală și de control.

Alcătuirea eșantionului de conținut va ține seama de următoarele cerințe:

- respectarea procesului didactic al învățării limbii române;
- respectarea viziunii comunicativ-pragmatice;
- interdependența elementelor componente limbii;
- valorificarea potențialului creativ al elevilor.

Eșantionul de elevi a fost alcătuit din 40 de elevi (19 fete, 21 băieți).

La una dintre cele două clase s-au utilizat metode tradiționale, iar la cealaltă s-a avut în vedere aplicarea predominantă a unor metode moderne active.

Faza experimentului formativ

La clasa experimentală s-a introdus ca variabilă strategii instructiv-educative moderne, bazate pe utilizarea unor metode și procedee active, dar și pe materiale didactice atractive și relații de colaborare. Învățarea se realizează prin intermediul organizării elevilor în grupuri de câte 6-7 elevi.

Concluzii

E cunoscut faptul că nu întotdeauna găsim cuvintele potrivite pentru a transmite celor de lângă noi adevărul, dar e foarte important ca elevii să posede un minim de cunoștințe, tehnici ori strategii pentru a se exprima fluent în cadrul unei societăți care a devenit, în mod clar, una a

comunicării. Studiul pe care l-am realizat a urmărit identificarea unor metode cât mai eficiente în predarea limbii și literaturii române pentru elevii de gimnaziu. Am abordat acest aspect din prisma folosirii metodelor tradiționale la una dintre clase, iar la clasa experimentală, am folosit în special metode activ-participative în orele de literatură. După aplicarea îndelungată a metodelor active s-a constatat un progres. Elevii au primit cu entuziasm modalitățile prin care au devenit participanți activi în cadrul lecțiilor și membrii unui grup, metodele moderne având la bază organizarea în grupuri.

Ipoteza de lucru a fost confirmată prin intermediul interpretării și analizei atente a rezultatelor, astfel: prin folosirea preponderentă a metodelor activ-participative și a tehnicilor variate de lectură, procesul instructiv-educativ a fost în mod clar optimizat și totodată s-a observat o dezvoltare reală a personalității elevilor privită din puncte de vedere diferite. Sub aspect cognitiv: a fost îmbogățit orizontul de cultură, mișcându-i pe verticale temporale și orizontale spațiale, prin prezentarea unor evenimente din univers, din comunitatea umană și a indivizilor. Sub aspect educativ: au primit multiple exemple de comportament moral superior. Sub aspect formativ: au fost dezvoltate imaginația, gândirea și în special capacitatea de comunicare. Trebuie precizat și modul de organizare a elevilor, în prima clasă elevii au lucrat predominant individual, iar în cealaltă clasă, elevii au avut șansa unui dialog efectiv cu profesorul, iar în ceea ce privește relația elev-elev s-a ajuns la cooperare și colaborare, exprimându-și punctele de vedere proprii. Lucrând și colaborând cu colegii săi, elevul își consolidează și sistematizează cunoștințele cu ușurință, devine un membru al unui grup care are de rezolvat o sarcină de lucru într-un timp dat și fiecare membru al grupului are o contribuție proprie la sarcina de lucru, devenind activ, spre deosebire de implicarea din cadrul metodelor tradiționale, în care un elev este întrebat ceva, iar ceilalți îl ascultă.

Dacă se folosesc metode active și interactive, ce sunt fixate pe elev, cu siguranță, aceștia vor obține rezultate școlare mult mai bune decât ar putea obține prin utilizarea exclusivă a metodelor tradiționale.

S-a constatat în urma experimentului că învățarea creativă apare atunci când elevii participă activ la lecție, cooperează, căutând și aplicând elemente noi de cunoștințe, capacități și aptitudini prin intermediul metodelor moderne.

Bibliografie:

1. Anghel, P., *Stiluri şi metode de comunicare*, Ed. Aramis, București, 2003
2. Pânişoară , I. O., *Comunicarea eficientă. Metode de interacţiune educaţională*, Ed. Polirom, Iași, 2003

ATELIER DE CREAȚIE VESTIMENTARĂ: DESCOPERĂ-ȚI STILUL PERSONAL

Prof. Andrei Doina
Liceul Tehnologic Special pentru Copii cu Deficiențe Auditive Buzău

DURATA ACTIVITĂȚII: 2 săptămâni

OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII:

- ✓ să stimuleze creativitatea și imaginația elevilor prin proiectarea și confecționarea propriilor articole vestimentare;
- ✓ să dezvolte abilități practice de design vestimentar, cum ar fi alegerea materialelor, crearea de modele, croirea și cusutul;
- ✓ să încurajeze exprimarea individuală și să ajute elevii să-și descopere stilul personal în modul în care se îmbracă.

MATERIALE NECESARE:

- ✓ materiale de croitorie precum țesături, panglici, nasturi, fermoare, ațe etc.;
- ✓ mașini de cusut, ace și alte unelte de cusut;
- ✓ mostre de haine, reviste de modă și alte surse de inspirație pentru design vestimentar;
- ✓ măsuțe și scaune pentru desen și proiectare;
- ✓ oglinzi mari pentru probarea articolelor de îmbrăcăminte.

DESCRIEREA ACTIVITĂȚII:

Săptămâna 1:

Ziua 1:

Prezentarea activității și a obiectivelor către elevi.

Discuții despre modă, tendințe actuale și importanța stilului personal.

Prezentarea unor exemple de articole vestimentare create de designeri renumiți și discuții despre ceea ce le face unice.

Ziua 2:

Introducerea conceptelor de bază ale designului vestimentar, cum ar fi proporțiile, linii, forme și culori.

Activități practice de desenare, unde elevii își pot exersa abilitățile de proiectare și pot crea schițe ale ideilor lor.

Ziua 3:

Discuții despre materiale și texturi și cum acestea pot influența aspectul și confortul articolelor vestimentare.

Vizită la un magazin de țesături pentru a explora diferite opțiuni și alegerea materialelor necesare pentru proiectul lor.

Ziua 4:

Începerea lucrului practic cu materialele.

Explicarea tehnicilor de bază de cusut și demonstrații practice cu mașinile de cusut.

Îndrumarea și asistența individuală acordată elevilor în confecționarea primelor lor piese vestimentare.

<u>Săptămâna 2</u>:

Ziua 5:

Continuarea lucrului la articolele vestimentare.

Sesiuni de probare și ajustare a croielii pentru a se asigura că hainele se potrivesc perfect.

Discuții despre cum să-și aducă propriul stil personal în creațiile lor.

Ziua 6:

Finalizarea articolelor vestimentare și pregătirea pentru prezentare.

Sesiuni de fotografie pentru a documenta rezultatele finale.

Ziua 7:

Prezentarea articolelor vestimentare realizate în fața clasei sau a altor elevi și profesori interesați.

Elevii își vor explica inspirația și procesul creativ din spatele fiecărui articol vestimentar.

Ziua 8:

Evaluarea activității și discuții despre experiențele și rezultatele obținute.

Feedback individual și colectiv pentru a identifica punctele tari și zonele în care elevii pot continua să-și dezvolte abilitățile.

CONCLUZII:

Prin intermediul acestui atelier de creație vestimentară, elevii vor avea ocazia să exploreze domeniul designului vestimentar, să își dezvolte creativitatea și să-și descopere propriul stil personal. Activitățile practice și asistența individuală oferite de profesorii implicați vor contribui la îmbunătățirea abilităților de proiectare și cusut ale elevilor, precum și la înțelegerea procesului de creație vestimentară în general.

FIȘĂ DE LUCRU - CONSTRUCȚIA PERSONAJULUI GHIȚĂ
(„Moara cu noroc”, Ioan Slavici)

Prof. Vargan Maria-Teodora
Liceul Tehnologic „N. Iorga”, Negrești

Citește cu atenție fragmentele:

a. „− Omul să fie mulțumit cu sărăcia sa, căci, dacă e vorba, nu bogăția, ci liniștea colibei tale te face fericit. Dar voi faceți cum vă trage inima, și Dumnezeu să vă ajute și să vă acoperă cu aripa bunătăților sale.” [bătrâna]

„− Vorba scurtă, răspunse Ghiță, să rămânem aici, să cârpesc și mai departe cizmele oamenilor, care umblă toată săptămâna în opinci ori desculți, iară dacă duminica e noroi, își duc cizmele în mână până la biserică, și să ne punem pe prispa casei la soare, privind eu la Ana și Ana la mine, amândoi la copilaș, iară d-ta la tustrei. Iată liniștea colibei!”

b. „[Ghiță] se gândea la câștigul pe care l-ar putea face în tovărășia lui Lică, vedea banii grămadă înaintea sa și i se împăienjeneau parcă ochii.”

c. „[Ghiță] devine de tot ursuz.”

„[Ghiță] se aprindea pentru orișice lucru de nimic.”

„[Ghiță] nu mai zâmbea ca mai înainte, ci râdea cu hohot, încât îți venea să te sperii de el.”

„[Ghiță] își pierdea repede cumpătul.”

d. „Ei! Ce să-mi fac? ... Așa m-a lăsat Dumnezeu!... Ce să-mi fac dacă e în mine ceva mai tare decât voința mea?” [Ghiță]

e. „− Tu ești om. Ghiță, om cu multă ură în sufletul tău, și ești om cu minte: dacă te-aș avea tovarăș pe tine, aș râde și de dracul și de mumă-sa. Mă simt eu mai vrednic când mă știu alături cu un om ca tine.” [Lică]

f. „− Ghiță nu e decât o muiere îmbrăcată în haine bărbătești.” [Ana]

Cerințe:

1. Identifică un mod de expunere utilizat în fragmentele de mai sus.
2. Prezintă în ce constă diferența de optică dintre cele două personaje, cu privire la modul în care își organizează existența.
3. Descrie procesul înstrăinării lui Ghiță față de familie.
4. Prezintă o secvență semnificativă pentru conflictul interior al personajului.

5. Utilizând tehnica piramidei, realizează portretul personajului Ghiță.

   Rândul 1 – prenumele personajului

   Rândul 2 – profesia personajului

   Rândul 3 – trei trăsături de caracter

   Rândul 4 – comportamentul într-o situație concretă

   Rândul 5 – problema cu care se confruntă

   Rândul 6 – felul în care rezolvă problema

   1. .....
   2. .....
   3. .....
   4. .....
   5. .....
   6. .....

6. Potrivește literele din căsuțele de mai jos, astfel încât să identifici trăsăturile dominante ale lui Ghiță.

i		n		e		c		s		t	
m		ț		e		i		a		b	i
ă		r		i		c		i		h	n	e
a		v		t		i		n		i	a	e	t
î		a		u		ț		r		e	n	i	v

7. Realizează, în 8-10 rânduri, caracterizarea lui Ghiță.

FLOARE ALBASTRĂ –
O VALOROASĂ CREAŢIE EMINESCIANĂ DE TINEREŢE

Prof. Simescu Daniela Petruța
Școala Gimnazială „Radu cel Mare”, Găești

Poezia „Floare albastră” de Mihai Eminescu a fost scrisă în 1872 și publicată în revista „Convorbiri literare” în 1873 și este o capodoperă a lirismului eminescian din etapa de tinerețe, care anunță marile creații ulterioare.

Poezia se încadrează în romantism prin mai multe trăsături: teme predilecte (iubirea, natura, condiția geniului, aspirația spre absolut), motivele literare, amestecul speciilor, dar și antiteza pe baza căreia este construită poezia.

În „Floare albastră” sunt asociate, în manieră romantică, mai multe specii literare: poem filozofic, idilă cu dialog (eglogă) și elegie (poezie în care sunt exprimate sentimente de melancolie, tristețe, regret). De asemenea, poezia dezvoltă un motiv romantic de circulație europeană, în viziune proprie, „floare albastră”, care simbolizează aspirația spre fericire.

Textul are o compoziție romantică, fiind structurat în jurul unor relații de opoziții: eternitate-viață, geniu-ființa terestră, vis-realitate, masculin-feminin, trecut-prezent.

Tema poeziei este romantică și reflectă aspirația poetului spre iubirea ideală, spre perfecțiune. Tema iubirii apare în corelație cu tema naturii, pentru că natura vibrează la stările sufletești ale poetului. Altă temă întâlnită aici este aceea a condiției omului de geniu care aspiră la absolut.

O primă secvență poetică reprezentativă pentru temă este monologul fetei (primele trei strofe), care începe cu situarea iubitului într-o lume superioară, semnificând un portret al omului de geniu: *Iar te-ai cufundat în stele/ Şi în nori şi-n ceruri nalte.*

O altă secvență ilustrativă se regăsește în ultimele două versuri și constituie monologul liric al sinelui/ al vocii masculine, fiind încărcat de profunde idei filozofice: iubirea ideală nu se poate împlini și provoacă sinelui liric un scepticism amar / regret: *Totuşi este trist în lume.*

Motivele literare sunt romantice și conturează cadrul natural feeric și protector pentru cuplul de îndrăgostiți: *codrul, izvoarele, prăpastia, valea, luna.*

Subiectivitatea este redată prin intermediul mărcilor eului liric: verbe și pronume la persoana I singular - „eu am râs” și a II-a - „te-ai cufundat”. Eul liric apare, pe rând, în două ipostaze: masculin- feminin, geniul-făptura terestră, asociate celor două lumi.

Un element de structură reprezentativ pentru viziunea romantică a poetului este titlul. Alcătuit din substantivul *floare* și adjectivul *albastră,* fixează simbolul central, un motiv romantic de circulație europeană, ce simbolizează infinitul, eternitatea, fericirea veșnică, puritatea, absolutul. La Eminescu, cele două cuvinte din titlu au semnificații aparte: *floarea* sugerează frumusețea, gingășia, viața, dar și lumea terestră, efemeritatea, iar adjectivul *albastră* simbolizează lumea cunoașterii absolute, infinite, a geniului.

Un alt element de structură ilustrativ este simetria poeziei, realizată de monologul liric al fetei, care evidențiază opoziția dintre cele două lumi, a geniului și a omului comun.

Poezia este structurată în patru secvențe poetice, în care alternează cele două planuri, terestru- cosmic.

Prima secvență reprezintă monologul fetei care descrie lumea rece a geniului și reprosul făcut de fată iubitului care vrea să pătrundă în lumea abstractă a cunoașterii absolute. Iubita îl avertizează că împlinirea umană nu se realizează pin cunoaștere, ci prin iubire: *Nu căta în depărtare/ Fericirea ta, iubite*!

Secvența a doua cuprinde reacția bărbatului care recunoaște adevărul din vorbele iubitei, dar adoptă o atitudine de indiferență și acceptare a ideii: *Eu am râs, n-am zis nimica*.

Secvența a treia este mai amplă. Fata adresează bărbatului chemarea la împlinirea iubirii în spațiul terestru, în cadrul naturii feerice: *Hai în codrul cu verdeață...* Cadrul natural se realizează prin motive romantice: codrul, izvoarele, valea, balta, luna. Imaginile vizuale sunt asociate cu cele auditive*: Und-izvoare plâng în vale.* Idealul de iubire se proiectează într-un paradis terestru. Femeia iubită este o apariție de basm, grațioasă, șăgalnică, senzual-naivă: *Voi fi roșie ca mărul/ Mi-oi desface de-aur părul.*

Ultima secvență poetică conține a doua intervenție a vocii lirice masculine și reprezintă meditația barbatului asupra iubirii trecute, pe care o proiectează în ideal și amintire: *Și te-ai dus, dulce minune/ Și-a murit iubirea noastră*. Sfârșitul visului de iubire devine o certitudine și apare tristețea copleșitoare. Metafora *dulce minune* și repetiția *Floare-albastră! Floare-albastră!* accentuează deosebirea dintre vis și realitate și transmit ideea că nici măcar iubirea puternică nu este capabilă să alunge tristețea din lumea terestră.

Muzicalitatea tristă a poemului este susținută de elementele de prozodie: rima îmbrățișată, ritmul trohaic, măsura versurilor de 7-8 silabe.

Poezia *Floare albastră* reprezintă o capodoperă a creației eminesciene din perioada de tinerețe, care înfățișează ipostaza iubirii paradiziace și prezența cuplului într-un peisaj feeric, dezvăluind o viziune romantică asupra iubirii.

Bibliografie:

1. Eminescu, Mihai, *Opere,* vol. XVI, *Corespondență. Documentar*, ediție critică întemeiată de Perspessicius, coordonatori D. Vatamaniuc și Petru Creția, Editura Academiei Române, Muzeul Literaturii Române, 1989
2. Negoițescu, Ion, *Poezia lui Eminescu*; Ediția a III-a, Editura Junimea, Iași, 1970
3. Noica, Constantin, *Introducere la miracolul eminescian*, Editura Humanitas, București, 2003.

EDUCAȚIA ȘI MINORITĂȚILE ÎN SOCIETATEA DE AZI

Profesor Elena ILINA

Școala Gimnazială Nr. 1 Valea Danului, Argeș

Termenul *minoritate* se referă la o grupare de oameni care constituie o proporție mai mică decât majoritatea unei anumite populații. Acest termen poate fi folosit într-un sens mai larg pentru a desemna orice grup care se diferențiază de majoritatea populației din punct de vedere al etnicității, limbii, religiei, orientării sexuale sau altor caracteristici sociale și culturale.

În multe țări există minorități etnice sau lingvistice care sunt recunoscute oficial și care au drepturi speciale, cum ar fi dreptul la educație în limba lor maternă, dreptul de a fi reprezentate în guvern sau în alte instituții, sau dreptul de a practica religia lor. Cu toate acestea, minoritățile pot fi, de asemenea, marginalizate și discriminate din cauza diferențelor lor și pot avea acces limitat la oportunități și resurse. *Este timpul ca părinții să-i învețe pe tineri devreme că în diversitate există frumusețe și există putere.* (Maya Angelou)

În România există mai multe minorități recunoscute oficial, care sunt protejate prin lege și care beneficiază de anumite drepturi și facilități. Conform recensământului din 2011, cele mai mari minorități etnice din România sunt: maghiarii, romii, germanii, ucrainenii, turcii, tătarii, sârbii.

Este important de menționat că aceste cifre sunt doar aproximative, există și alte grupuri etnice și lingvistice mai mici, care sunt, de asemenea, recunoscute oficial ca minorități în România.

Discriminarea este o problemă gravă cu care se confruntă societatea noastră. Indiferent de locul unde trăim, acest fenomen poate afecta grav calitatea vieții noastre și poate duce la o serie de

probleme sociale. Din fericire, există numeroase metode și tehnici care pot fi folosite pentru prevenirea discriminării și promovarea acceptării diferențelor culturale. Cele mai importante **metode utilizate pentru prevenirea discriminării și promovarea acceptării diferențelor culturale** sunt cele prezentate în continuare.

Educația este una dintre cele mai importante metode folosite pentru prevenirea discriminării. De multe ori, discriminarea are la bază prejudecăți sau stereotipuri care sunt transmise din generație în generație. Prin urmare, este important să începem de la nivelul educației și să îi învățăm pe copii să respecte și să aprecieze diferențele culturale.

Acest lucru poate fi realizat prin dezvoltarea unor programe educaționale care să îi învețe pe copii despre diversitatea culturală și să le ofere oportunități pentru a învăța despre alte culturi. *Diversitatea umană face toleranța mai mult decât o virtute, ea face o cerință pentru supraviețuire.* (Rene Dubos)

O altă metodă importantă pentru prevenirea discriminării este **legislația**. Guvernele din întreaga lume au adoptat legi și reguli care interzic discriminarea pe bază rasială, etnică, religioasă, de gen, de orientare sexuală sau de vârstă. Aceste legi și reguli pot fi foarte eficiente în prevenirea discriminării, deoarece impun sancțiuni pentru cei care le încalcă.

Promovarea diversității poate fi, de asemenea, o metodă eficientă de prevenire a discriminării. Aceasta înseamnă că trebuie să încurajăm oamenii să accepte și să aprecieze diversitatea culturală. Acest lucru poate fi realizat prin promovarea diversității în mediul de lucru, în școli și în comunități. Prin promovarea diversității, putem învăța să ne respectăm unii pe alții și să apreciem diferențele culturale.

Metode folosite pentru promovarea acceptării diferențelor culturale

Comunicarea și interacțiunea cu oameni din alte culturi poate fi o metodă eficientă pentru a promova acceptarea diferențelor culturale. Acest lucru ne permite să înțelegem și să apreciem diferitele culturi și să învățăm despre valorile și tradițiile acestora. În plus, interacțiunea cu oameni din alte culturi poate ajuta la dezvoltarea empatiei și a înțelegerii, ceea ce poate duce la o mai bună acceptare a diferențelor culturale. De exemplu, prin organizarea unor evenimente culturale sau prin participarea la schimburi culturale, oamenii pot să interacționeze cu persoane din alte culturi și să învețe unii despre alții.

Mass-media joacă un rol important în promovarea acceptării diferențelor culturale. Prin **promovarea diversității în mass-media**, putem încuraja oamenii să înțeleagă și să aprecieze diferitele culturi. De exemplu, prin prezentarea diverselor culturi în filme, emisiuni TV sau online, putem ajuta la construirea unui sentiment de înțelegere și acceptare a diferențelor culturale.

Organizarea de evenimente culturale poate fi o altă metodă eficientă de promovare a acceptării diferențelor culturale. Evenimentele culturale pot include festivaluri, expoziții, concerte

sau alte activități care să evidențieze și să celebreze cultura și tradițiile unei anumite comunități. Aceste evenimente pot fi foarte utile pentru a promova înțelegerea și acceptarea diferențelor culturale prin încurajarea oamenilor să se implice și să interacționeze cu membrii altor culturi.

Educația poate juca, de asemenea, un rol important în promovarea acceptării diferențelor culturale. Prin **includerea unor subiecte precum diversitatea culturală în programele educaționale**, putem învăța tinerii să aprecieze și să respecte diferențele culturale. În plus, prin **includerea unor programe de schimb cultural sau de voluntariat în programele educaționale**, tinerii pot să interacționeze cu oameni din alte culturi și să învețe mai multe despre acestea.

Există numeroase metode și tehnici care pot fi utilizate pentru prevenirea discriminării și promovarea acceptării diferențelor culturale. Aceste metode includ educația, legislația, promovarea diversității, comunicarea și interacțiunea cu oameni din alte culturi, promovarea diversității în mass-media, organizarea de evenimente culturale. Prin utilizarea acestor metode, putem să construim o societate mai tolerantă și mai deschisă către diferențele culturale, care să aprecieze și să celebreze diversitatea culturală.

Relația pe care ar trebui să o avem cu minoritățile trebuie să se bazeze pe respect, toleranță și acceptare a diferențelor culturale. Minoritățile sunt grupuri diferite de majoritatea societății din punct de vedere cultural, lingvistic, religios sau altfel. Din acest motiv, relația noastră cu minoritățile trebuie să fie una de respect față de drepturile lor culturale și lingvistice, toleranță față de diferențele culturale și acceptarea acestora.

Aceasta implică să fim deschiși și să avem o atitudine pozitivă față de diferitele culturi și să nu judecăm oamenii în funcție de cultura lor. Ar trebui să învățăm să comunicăm și să interacționăm cu minoritățile într-un mod care să nu le afecteze demnitatea și să nu le provoace discriminare sau prejudecăți. *Suntem cu toții diferiți, ceea ce este minunat pentru că suntem cu toții unici. Fără diversitate, viața ar fi foarte plictisitoare.* (Catherine Pulsifer)

Este important să ne educăm și să înțelegem diferențele culturale pentru a fi mai receptivi la experiențele și nevoile minorităților și să ne asigurăm că încorporăm aceste diferențe în practicile noastre și în interacțiunile noastre cu minoritățile.

De asemenea, este important să ne asigurăm că minoritățile au acces la aceleași drepturi și oportunități ca și majoritatea societății. Ar trebui să ne angajăm în promovarea diversității și a incluziunii, astfel încât minoritățile să se simtă incluse și apreciate în societate.

În general, relația noastră cu minoritățile ar trebui să fie una de cooperare și colaborare pentru a îmbunătăți relațiile interculturale și pentru a construi o societate mai tolerantă și mai inclusivă.

Elevii, ca parte a societății, au un rol important în relația cu minoritățile și în promovarea acceptării diferențelor culturale. În primul rând, este important ca elevii să înțeleagă și să aprecieze diversitatea culturală și să nu se teamă sau să judece oamenii din cauza diferențelor lor.

Aceștia ar trebui să fie educați în mod regulat în ceea ce privește diversitatea culturală și să li se ofere oportunități de a interacționa cu minoritățile în mod pozitiv și constructiv. Acest lucru poate fi realizat prin activități de grup care promovează diversitatea culturală, prin învățarea despre culturile minorităților și prin participarea la evenimente culturale.

Elevii ar trebui să fie educați în legătură cu prejudecățile și discriminarea și să înțeleagă impactul acestora asupra minorităților și asupra societății în general. De asemenea, ar trebui să li se ofere oportunități de a învăța despre drepturile minorităților și despre modul în care pot fi protejate și promovate.

Aceștia ar trebui să fie încurajați să își exprime opiniile și să își împărtășească experiențele cu minoritățile, într-un mod care să promoveze acceptarea și înțelegerea reciprocă. Ar trebui să li se ofere oportunități de a lua parte la discuții deschise despre diversitatea culturală și despre modul în care aceasta poate fi promovată în școală și în comunitate. *Trebuie să ajutăm elevii şi părinții să prețuim şi să păstrăm diversitatea etnică şi culturală care hrănește și întărește această comunitate şi această națiune.* (Cesar Chavez)

Copiii ar trebui să fie educați să înțeleagă și să aprecieze diversitatea culturală și să aibă o atitudine pozitivă față de minorități. Ar trebui să li se ofere oportunități de a interacționa cu minoritățile într-un mod pozitiv și constructiv și să fie încurajați să ia parte la discuții deschise despre diversitatea culturală și despre modul în care aceasta poate fi promovată în școală și în comunitate.

Bibliografie:

1. Enache, Smaranda, *România şi minorităţile*, Editura Pro Europa, Târgu Mureș, 1997
2. Kiss, Dénes, *Sistemul instituţional al minorităţilor etnice din România*, Editura Colorama, Cluj-Napoca, 2010

„IDENTITATE ȘI DIVERSITATE CULTURALĂ”
PROIECT LECȚIE DE EVALUARE

Prof. Bunghez Irina
Clubul Copiilor „Martha Bibescu”, Comarnic

Disciplina: Educație socială (Educație interculturală)

Clasa: a VI-a

Unitatea de învățare: „Caracteristici ale societății contemporane”

Conținuturi:

1. Identitate și diversitate culturală

a) Diversitate culturală – o caracteristică a societății contemporane

b) Complexitatea identității personale în prezent. Identitate culturală proprie și identitate culturală a celorlalți

- Patrimoniul cultural / moștenirea culturală
- Tradiții și obiceiuri comune /diferite ale culturilor
- Patriotismul și manifestările sale

Tipul lecției: Evaluare

Competențe specifice:

1.1. Utilizarea corectă a termenilor specifici educației interculturale cu referire la fapte /evenimente/procese din societatea contemporană

1.2. Identificarea propriilor repere de identitate culturală, prin raportare la sisteme culturale variate

3.1. Manifestarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți, față de identitatea culturală proprie și față de identitatea celor ce aparțin unor culturi diferite

Instrumente: Test docimologic

Timp: 45 minute

Bibliografie:

Victor Bratu, Alina Bratu, Elena Lupșa, *Educație socială. Manual pentru clasa a VI-a,* Editura Didactică și Pedagogică S.A., București, 2018

Numele și prenumele elevului_____ Data_____

Clasa _____

TEST SCRIS LA EDUCAȚIE INTERCULTURALĂ

Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu.

Timpul efectiv de lucru este de 45 minute.

Subiectul I **(3p x 6 = 18 puncte)**

Citiți cu atenție afirmațiile de mai jos și notați în dreptul fiecăreia dacă este adevărată (A) sau falsă (F):

1. Avem nevoie de diversitate atât în viața noastră, cât și în viața societății. ___
2. Există o singură identitate culturală. ___
3. Patrimoniul cultural imaterial al umanității este lipsit de importanță. ___
4. Patriotismul se manifestă doar prin iubirea față de țară. ___
5. România este renumită și prin tradițiile sale. ___
6. Tradițiile trebuie păstrate și transmise din generație în generație. ___

Subiectul II **(3p x 4 = 12 puncte)**

Realizați corespondența corectă dintre elementele din coloana A (termeni specifici educației sociale) și elementele din coloana B (definiții ale acestora):

A	**B**
1. Cultura	**a.** Sentiment care se manifestă prin dragoste și fidelitate față de țara în care fiecare s-a născut și trăiește.
2. Identitate culturală	**b**. Mod prin care ne arătăm respectul față de ceilalți.
3. Patriotism	**c**. Totalitatea valorilor materiale și spirituale create de oameni în decursul timpului.
4. Toleranța	**d.** Se referă la modul de viață al unui grup, la limba, valorile, credințele, obiceiurile, tradițiile, etc. transmise din generație în generație.
	e. O instituție a statului.

SUBIECTUL III **(5p x 5 = 25puncte)**

Completați spațiile libere cu termenii potriviți din lista de mai jos:

Identitatea culturală este o identitate de grup, prin urmare nu putem vorbi despre o identitate culturală proprie, ci despre identități culturale _____, fiecare valoroasă în sine. Patrimoniul cultural este o _____, care trebuie _____ și transmisă generațiilor viitoare. Identitatea națională poate fi menținută vie numai prin _____ și _____ moștenirii culturale, sarcină ce ne revine fiecăruia dintre noi.

(Lista de termeni: comoara, conservare, multiple, protejată, promovarea)

SUBIECTUL IV **(35 puncte)**

„Imaginați-vă că sunteți naufragiați pe o insulă pustie alături de 25 de oameni necunoscuți, provenind din zone diferite ale lumii, care vorbesc limbi diferite și au obiceiuri diferite."

Pornind de la această situație ipotetică, realizați un text de 10-15 rânduri având în vedere următoarele aspecte:

- precizarea temei la care face referire situația dată;
- utilizarea următoarelor cuvinte specifice educației interculturale: „diversitate", „identitate culturală", „tradiții", „obiceiuri", „valoare";
- identificarea a două elemente specifice propriei culturi prin comparație cu celelalte culturi;
- exprimarea unui punct de vedere personal cu privire la atitudinea adoptată pentru o conviețuire pașnică în situația dată.

NOTĂ: Se punctează coerența textului redactat (1 punct) și încadrarea în limita de spațiu precizată (1 punct).

BAREM
TEST SCRIS LA EDUCAȚIE INTERCULTURALĂ

- Nu se acordă fracțiuni de punct.
- Nu se acordă punctaje intermediare, altele decât cele precizate explicit în barem.
- Se punctează orice alte formulări și modalități de rezolvare corectă a cerințelor, în acord cu ideile și punctajele precizate în barem.

SUBIECTUL I **(3p x 6 = 18 puncte)**

1. Adevărat 3 puncte
2. Fals 3 puncte
3. Fals 3 puncte
4. Fals 3 puncte
5. Adevărat 3 puncte
6. Adevărat 3 puncte

SUBIECTUL II **(3p x 4 = 12 puncte)**

1. **c** 3 puncte
2. **d** 3 puncte
3. **a** 3 puncte
4. **b** 3 puncte

SUBIECTUL III **(5p x 5 = 25 puncte)**

1. multiple 5 puncte
2. comoară 5 puncte
3. protejată 5 puncte
4. conservarea 5 puncte
5. promovarea 5 puncte

SUBIECTUL IV **(35 puncte)**

- precizarea temei la care face referire situația dată. 5 puncte
- câte 2 puncte pentru fiecare termen utilizat în contexte diferite. 2p x 5 = 10 puncte
- câte 5 puncte pentru fiecare element specific propriei culturi 5p x 2 = 10 puncte
- exprimarea unui punct de vedere personal cu privire la atitudinea adoptată 8 puncte
- coerența textului redactat 1 punct
- încadrarea în limita de spațiu precizată 1 punct

Total test: 90 de puncte.

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Nota finală se stabilește prin împărțirea la 10 a punctajului obținut.

OPTIMIZAREA LECȚIEI DE ISTORIE
CU AJUTORUL HĂRȚII CONCEPTUALE ȘI AL HĂRȚII MENTALE

Prof. Ciurea Viorica
Școala Gimnazială „Anton Pann”, Craiova, județul Dolj

Procesul instructiv-educativ din zilele noastre este supus unui proces dinamic de înnoire și, în acest sens, optimizarea acestuia impune necesitatea căutării de către profesori a celor mai eficiente metode, strategii de activizare și de mobilizare a elevului, pentru a forma competențe ce îi vor aduce acestuia rezultate bune la diferite evaluări. Alegerea uneia sau a altei metode de evaluare cunoscute (metodele tradiţionale şi metodele complementare) impune necesitatea cunoașterii mai multor factori: scopul şi obiectivele evaluării, tipul acesteia, specificul conţinuturilor supuse aprecierii, particularităţile populaţiei şcolare vizate, achiziţiile cadrelor didactice privind exersarea / practicarea/ experimentarea diverselor modalităţi de evaluare.

Alegerea celor mai adecvate metode şi instrumente de evaluare prezintă o decizie importantă în vederea realizării unui demers evaluativ pertinent şi util, în condițiile în care din perspectiva demersului educațional centrat pe competențe, programele școlare recomandă utilizarea cu preponderență a evaluării continue, formative, utilizarea, alături de *formele* și *instrumentele clasice (tradiționale) de evaluare: probele orale, probele scrise* și *formele* și *instrumentele complementare (alternative), moderne (*Petru, Lisievici, 2002., p. 54-99). Folosirea metodelor alternative de evaluare la disciplina istorie se caracterizează prin faptul că realizează evaluarea rezultatelor în strânsă legătură cu învăţarea, de multe ori concomitent cu aceasta și privesc rezultate şcolare obţinute pe o perioadă mai îndelungată, care vizează formarea unor capacităţi, dobândirea de competenţe și atitudini. În categoria metodelor alternative de evaluare sunt incluse hărţile conceptuale, observarea sistematică a activităţii şi a comportamentului elevului, investigaţia, portofoliul, proiectul, studiul de caz, tehnica 3-2-1, interviul, referatul și autoevaluarea.

În acest sens, o metodă modernă de evaluare ce poate fi aplicabilă particularităților individuale ale celor educați o reprezintă **hărţile conceptuale.** „Hărţile conceptuale” (”conceptual maps”), organizatorii grafici sau hărţile cognitive (”cognitive maps”) reprezintă oglinzi ale modului de gândire, simţire şi înţelegere ale celui sau celor care le elaborează și pot fi utilizate atât în procesul instruirii, cât și în evaluare, un mod de expresie sub formă de diagramă și un instrument important pentru predarea, învăţarea, cercetarea şi evaluarea la toate nivelurile şi toate disciplinele (Luminița, Drăghicescu, 2011, p. 181), deoarece îi permit profesorului să evalueze nu

atât cunoștințele elevilor, cât relațiile pe care aceștia le pot stabili între diverse noțiuni, evenimente, procese istorice și pot fi folosite în cadrul lecției de istorie atât individual, cât la nivel de grup.

În concepția pedagogului Horst Siebert, hărţile conceptuale „oglindesc reţelele cognitive şi emoţionale formate în cursul vieţii cu privire la anumite noţiuni” (Horst, Siebert, 2001, p. 92). În concluzie, hărțile conceptuale „sunt imaginile noastre despre lume, arată modul nostru de a percepe şi interpreta realitatea. Hărţile nu indică doar cunoaşterea, ci şi non-cunoaşterea” (Horst Siebert, 2001, p. 172).

Harta conceptuală este o reprezentare grafică a componentelor unui proces sau concept, precum și a relațiilor dintre acestea, fiind utilă și în memorarea mai rapidă a informațiilor și în integrarea cunoștințelor noi în experiențele cognitive anterioare.

Începând cu anii 1970, Joseph D. Novak și echipa sa de cercetare de la Universitatea Cornell au dezvoltat tehnica cartografierii conceptului ca mijloc de reprezentare a cunoștințelor științifice emergente ale studenților. Ulterior, a fost folosit ca instrument pentru a spori învățarea semnificativă în științe și alte subiecte, precum și pentru a reprezenta cunoștințele de specialitate ale indivizilor și echipelor din educație, guvern și afaceri.

Hărțile conceptuale au fost introduse și descrise de Joseph D. Novak, educator american, profesor emerit la Universitatea Cornell și cercetător principal la Florida Institute for Human & Machine Cognition, ca o tehnică de reprezentare vizuală, pornind de la faptul că învăţarea temeinică a noilor concepte depinde de cele existente în mintea elevului şi de relaţiile care se stabilesc între acestea (https://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_D._Novak).

Hărțile conceptuale își au originea în mișcarea de învățare numită *constructivism.* Constructiviștii educaționali susțin că elevii construiesc în mod activ cunoștințele. În cartea sa, *Learning How to Learn*, Novak afirmă că „învățarea semnificativă implică asimilarea de noi concepte și propoziții în structurile cognitive existente”. Lucrarea lui Novak se bazează pe teoria asimilării a cognitivistului David Ausubel, care a subliniat importanța cunoștințelor anterioare pentru a putea învăța concepte noi.

În concepția Crenguței Oprea, harta conceptuală reprezintă „un instrument pentru predare, învățare, cercetare și evaluare la toate nivelurile și disciplinele” (Crenguța Lăcrămioara, Oprea, 2006, p. 255), iar în concepția Elenei Joița, harta cognitivă are forma unei reprezentări grafice care permite „vizualizarea organizării procesărilor mentale a informațiilor legate de o problemă de conținut sau concept” (Elena, Joița, 2007, p. 22). Harta conceptuală poate fi utilizată atât în activitățile de grup, cât și în activitățile individuale, în cazul elevilor cu dificultăți specifice de învățare (TSI) și al elevilor cu dificultăți școlare, atât în activitatea de învățare, cât și în cea de evaluare în procesul instructiv-educativ.

Preocupată de strategiile didactice interactive, Crenguța Lăcrămioara Oprea realizează o taxonomie a hărților conceptuale în funcție de forma de reprezentare a informațiilor (Crenguța Lăcrămioara, 2006, p. 260-262):

- *Hărţi conceptuale tip „pânză de păianjen”,* în care este plasat în centrul hărţii conceptul nodal (tema centrală), iar de la acesta, prin săgeţi, sunt marcate legăturile cu noţiunile secundare;
- *Harta conceptuală ierarhică* presupune reprezentarea grafică a informaţiilor în funcţie de importanţa acestora, stabilindu-se relaţii de supraordonare sau subordonare şi coordonare;
- *Harta conceptuală lineară* are ca specific prezentarea lineară a informaţiilor ;
- *Sistemele de hărţi conceptuale* se diferenţiază de celelalte tipuri de hărţi conceptuale prin adăugarea *inputs* şi *outputs* (intrări şi ieşiri).

Crenguța Oprea stabilește respectarea mai multor etape în realizarea unei hărți conceptuale (Crenguța Lăcrămioara, Oprea, 2006, p. 259-260):

1.Alegerea temei hărţii, elaborarea listei de concepte (idei) şi identificarea exemplelor *(faza de brainstorming);*

2. Stabilirea conţinutului hărţii și transcrierea fiecărui concept sau idee şi a fiecărui exemplu pe o foaie de hârtie sau coli colorate diferite pentru fiecare concept (faza de organizare);

3. Plasarea pe o coală de flip-chart a conceptelor în funcție de tipul de hartă conceptuală aleasă.Se folosesc culori şi forme geometrice diferite în realizarea hărţii, pentru a-i da o notă de atractivitate (*faza de aşezare în pagină);*

4. Urmează etapa exemplelor, când se selectează materialul în funcţie de conceptele stabilite, se pot adăuga şi alte concepte pentru a facilita înţelegerea și a dezvolta reţelele de relaţii interconceptuale. În această etapă se poate lucra în echipă, fiecărei echipe revenindu-i sarcina să caute şi să selecteze materialul pentru un concept al hărţii sau individual și apoi conceptul fiecăruia se poate adăuga pe hartă *(faza de legătură);*

5 Se trece la etapa completării hărților prin anexarea exemplelor. Elevii pot completa harta cu concepte noi pe care să le exemplifice. Se marchează prin săgeţi sau linii relaţiile de supraordonare, subordonare, derivare sau coordonare stabilite între idei sau concepte. Dispunerea acestora se poate modifica în timpul realizării hărţii conceptual;

6. Se explică relaţia dintre concepte prin notarea pe săgeţi sau liniile de interconectare a unui cuvânt;

7. Se plasează pe hartă și exemplele identificate sub conceptele pe care le ilustrează, folosind cuvântul: *exemplu;*

8. Se copiază harta conceptuală obţinută pe o foaie de hârtie, plasând conceptele şi exemplele aferente acestora în interiorul unei figuri geometrice diferite pentru concepte şi exemple *(faza de finalizare).*

La clasa a VIII-a, la disciplina istorie, se poate utiliza *harta conceptuală de tip „păianjen*" pentru evaluarea cunoștințelor elevilor despre reformele realizate de domnitorul Alexandru Ioan Cuza, care au dus la crearea statului român modern. După stabilirea temei hărții - *Reformele lui Alexandru Ioan Cuza,* se trece la stabilirea conceptelor relevante. (Figura 1).

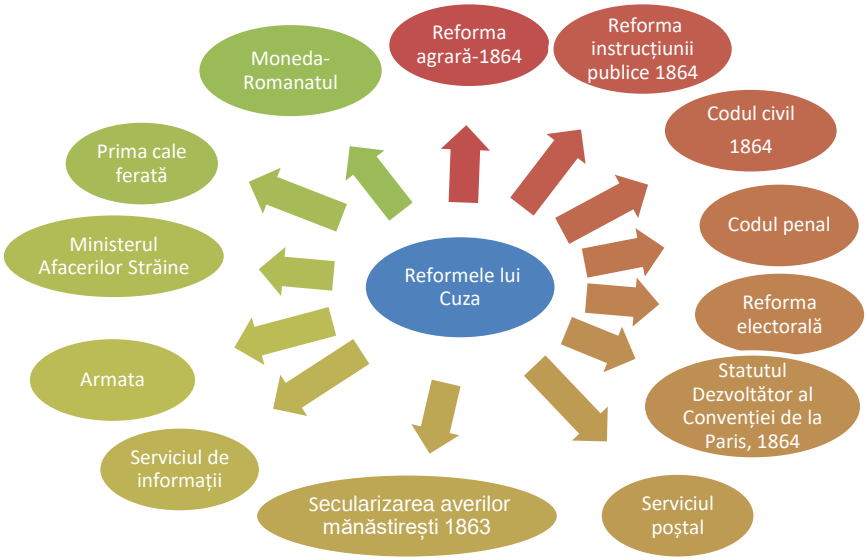

Figura 1. Harta conceptuală de tip păianjen. *Reformele lui Alexandru Ioan Cuza*

Utilizarea *hărții conceptuale de tip linear* pornește de la stabilirea temei – *Alexandru Ioan Cuza,* elevii - fie în grupe, fie individual - completează cu câte o idee referitoare la acest eveniment: *activitate revoluționară, activitate unionistă, dubla alegere ca domnitor, activitate reformatoare a statului.* (Figura 2).

Figura 2. Harta conceptuală de tip linear. *Alexandru Ioan Cuza*

Folosirea hărții conceptuale ierahice în cadrul unei lecții de istorie referitoare la puterile statului în monarhia constituțională parlamentară: se alege tema hărții - *Statutul Devoltător al Convenției de la Paris, adoptat prin plebiscit cu rol de Constituție*, iar elevii împărțiți în grupe stabilesc prerogativele autorităților: *puterea legislativă, domnitorul, executivă și judecătorească, instituțiile care le înfăptuiesc,* relațiile existente între acestea*: domnul* beneficia de largi prerogative legislative şi executive, diminuând astfel rolul celorlalte instituţii, domnitorul avea drept de iniţiativă legislativă. *Consiliul de stat,* care avea în componenţă membri numiţi de domnitor, alcătuia proiectele de legi. Proiectele legislative trebuiau supuse Corpului legislativ spre votare. Domnitorul avea drept de veto, el numea preşedintele Adunării Elective şi 64 de membri în Corpul Ponderator (Senatul), dreptul de a dizolva Corpul legislativ, de a numi primul ministru şi de a gira Guvernul (Figura 3).

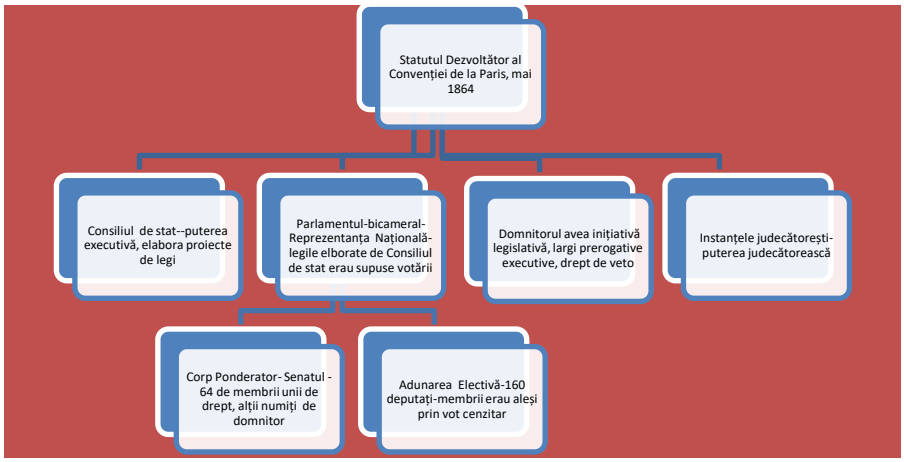

Figura 3. Harta conceptuală ierarhică. *Statutul Dezoltător al Convenției de la Paris*

Folosirea hărților conceptuale în evaluare prezintă numeroase *avantaje***:** facilitează evaluarea structurilor cognitive ale elevilor, cu accent pe relaţiile stabilite între concepte idei, etc., dar pot evidenţia şi elemente de ordin afectiv; elevii sunt implicați în învăţarea activă, logică; evidențiază progresul în învăţare al elevilor în cadrul evaluării formative și pot fi valorificate în secvenţele următoare de instruire; organizează cunoştinţele ştiute şi pregătesc terenul pentru noile asimilări; permit profesorului să emită aprecieri referitoare la eficienţa stilului de învăţare al elevilor şi să îi ajute să-şi regleze anumite componente ale acestuia; înțelegerea, aplicabilitatea în practică a cunoștințelor teoretice; facilitează surprinderea modului în care gândesc elevii, a modului în care își construiesc demersul cognitiv, permiţând ulterior diferenţierea şi individualizarea instruirii; pot fi integrate cu succes în orice strategie de evaluare; ușurează evaluarea performanțelor pentru că relevă modul cum gândesc participanții și cum folosesc ceea ce au învăţat; baremele de pe hărţile conceptuale pot fi evaluate cu acurateţe şi consecvență, deoarece criteriile de evaluare se bazează pe totalitatea informaţiilor corecte; ajută la elaborarea unor programe eficiente de ameliorare,

recuperare, accelerare sau în construcţia unor probe de evaluare; asigură integrarea noilor concepte în structura existentă de cunoştinţe; fiind concepute sub formă de reţele de cunoştinţe, facilitează înţelegerea conceptelor şi asigură aplicarea cunoştinţelor teoretice în practică; organizează cunoştinţele ştiute şi pregătesc terenul pentru noile asimilări; asigură integrarea noilor concepte în structura existentă de cunoştinţe; fiind concepute sub formă de reţele de cunoştinţe; dezvoltă capacitatea de sinteză şi evită folosirea expresiilor explicative lungi; prin legăturile dintre concepte detronează învăţământul bazat exclusiv pe memorare; deschid perspectivele către un proces de învăţare activ şi conştient; facilitează dezvoltarea spiritului de echipă; stimulează pe cel ce învaţă să acorde o atenţie sporită relaţiilor existente între concepte și asigură accesibilitatea pentru toţi participanţii implicaţi. *Limitele* folosirii hărților conceptuale într- o lecție de istorie sunt: consum mare de timp; subiectivitate în apreciere, în absenţa unor criterii de evaluare clare și efort intelectual şi voluntar intens din partea elevilor.

Hărţile mentale au drept creator pe Tony Buzan, apreciat la nivel international si unul dintre liderii principali din domeniul gandirii inovative, autorul cărții „Arta stăpânirii hărții mentale”.

O hartă mentală este o reprezentare a unui subiect, idee sau concept, aşezat pe hârtie prin desene simple, cuvinte „simbol”, folosind culori, cifre şi săgeţi, astfel încât ideea principală va fi în centrul diagramei iar cele secundare vor porni din centru, asemănătoare cu ramurile unui copac. O hartă mentală este o schemă de aranjare a ideilor în mintea noastră cu ajutorul culorilor, imaginilor, cuvintelor sau numerelor, pentru a reprezenta grafic gândurile noastre ordonate în jurul unei idei centrale.

O hartă mentală este o reprezentare a unui subiect, idee sau concept, aşezat pe hârtie prin desene simple, cuvinte „simbol”, folosind culori, cifre şi săgeţi, astfel încât ideea principală va fi în centrul diagramei iar cele secundare vor porni din centru, asemănătoare cu ramurile unui copac. O hartă mentală conectează reţeaua de idei identificate, la o idee principală.

Hărţile mentale pot fi folosite în**:** luarea deciziilor, clasificare, predare-învăţare-evaluare, reprezentarea unor imagini, a unor situaţii, management, orientarea carierei (Ioan, Neacșu, 2015, passim). În procesul de predare-învățare-evaluare, într-o lecție de istorie, harta mentală poate fi realizată la tablă, pe o hărtie de flipchart sau cu ajutorul unor aplicații online: MinOnMap (https://www.mindonmap.com/), Coggle (https://coggle.it/), Miro (https://miro.com/), Bubble us (https://bubbl.us), etc și poate fi realizată fie la nivel individual, fie la nivel de grupă.

În procesul de predare-învățare-evaluare este utilă folosirea unei hărți mentale la clasa a VIII-a la lecția „Constituirea statului modern român sub conducerea lui Alexandru Ioan Cuza”, realizată cu ajutorul aplicației online Bubble.us. (Figura 4).

(Figura 4, Hartă mintală *Constituirea statului modern român sub conducerea lui Alexandru Ioan Cuza*", realizată cu ajutorul aplicației online Bubble.us.)

Folosirea hărții mentale în cadrul unei lecții de istorie are *avantaje:* generarea ideilor uşor şi rapid; luarea unor decizii mai bune; realizarea unor notiţe, concise şi memorabile, după prezentări, cărţi, documente, rapoarte şi alte materiale tipărite, în şedinţe; îmbunătăţirea performanţei școlare, profesionale, în învăţarea accelerată şi în dezvoltarea personală; permit dezvoltarea imaginației și a creativității dar și *dezavantaje*: sunt cronofage; necesitatea implicării elevilor etc.

Bibliografie:

1. https://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_D._Novak, accesat 12 iulie 2023
2. Drăghicescu, Luminița, *Metode, tehnici și instrumente moderne de evaluare* în volumul coordonat de Dogaru-Ulieru, Valentin și Drăghicescu, Luminița, *Educație și dezvoltare profesională*, Editura Fundația Scrisul Românesc, Craiova, 2011
3. Joița, Elena, *Formarea pedagogică a profesorului. Instrumente de învățare cognitiv-constructivistă,* Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007
4. Lisievici, Petru, *Evaluarea în învăţământ. Teorie, practică, instrumente,* Editura Aramis, București, 2002
5. Neacșu, Ioan, *Metoda învățării cu ajutorul hărților mentale (MIHM*) în Neacșu, Ioan, *Metode și tehnici de învățare eficientă*, Editura Polirom, Iași, 2015
6. Oprea, Crenguța Lăcrămioara *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006
7. Siebert, Horst, *Pedagogie constructivistă. Bilanț al dezbaterii constructiviste asupra practicii educative*, Institutul European, Iași, 2001

JOCURILE ȘI ÎNVĂȚAREA

Prof. Jipa Daniela
Liceul Teoretic „Gh. M. Murgoci” - Grădinița cu P.P. Nr. 4 Măcin

Ce îşi doresc copiii de la noi? Ce le aduce bucurie? Simplu: îşi doresc să fie copii, să inventeze, să viseze. De aceea trebuie să avem puterea să le permitem să-şi asume riscuri, să greşească, să sufere dezamăgiri, să aibă timp să se joace şi SĂ SE BUCURE! Este necesar ca noi, educatoarele, să fim sensibile, să educăm emoţiile copiilor, să cercetăm modul în care gândesc, să ne jucăm cu ei, nu doar să-i lăsăm să se joace, să zâmbim, să facem totul cu plăcere! Și atunci vom vedea în jurul nostru doar copii fericiţi. Trebuie să ne amintim de jocurile copilăriei noastre, de ceea ce ni se părea atunci interesant și amuzant și astfel vom găsi soluții de a petrece timp de calitate, de a ne juca cu copiii.

Plimbările în aer liber, călătoriile constituie un mijloc de extindere a cunoașterii pentru copil. Un mijloc de transport trebuie să fie mai mult decât o modalitate de deplasare; trebuie să fie un spațiu educativ pentru copil. Activitatea **„Cu microbuzul bucuriei”** poate fi o adevărată reuşită dacă este pregătită cu mare grijă. Excursia s-a desfășurat în *Parcul Național Munții Măcinului*. Astfel, la Î.D. copiii s-au familiarizat cu microbuzul, cu spațiul interior, au învățat regulile pe care trebuie să le respecte în mijlocul de transport în comun. Educatoarea i-a anunțat destinația și fiecare copil a spus cum se simte și ce crede despre plecarea în călătorie. Pe drum am cântat în cor cântecele preferate până am ajuns la destinație (*tranziție*).

Ajunși în Parcul Național, la *Fântâna de Leac*, copiii au fost încurajați să observe natura, cum e pădurea primăvara, cum sunt munții, câmpul – ADE: ***Explorează lumea din jurul tău!*** Piaget spunea: „Pregătiți copiii să exploreze necunoscutul, să nu se teamă de eșec, să se teamă de renunțarea de a mai încerca.” Învățați de mici să exploreze, cu timpul, acest lucru va deveni o obișnuință. Copiii și-au scris numele din pietricele, dude, flori și cu această ocazie am vorbit despre obiceiul urât al unor oameni de a-și încrusta numele în scoarța copacilor.

La Tranziții, copiii au jucat *Leapșa pe culori, pe animale,* folosindu-se de culorile naturii și de informațiile privitoare la fauna locului. În felul acesta s-a realizat o parte a evaluării. În final s-au făcut fotografii pentru *Jurnalul Grupei*, dar și pentru a compara natura din timpul primăverii cu cea din următorul anotimp, când vom reveni. Pe drumul spre casă am desfășurat un joc de atenție: **„Privește și ține minte!”**, prin care copiii au fost încurajați să urmărească pe geamul microbuzului natura și împrejurimile, pentru ca apoi, ajunși la grădiniță, să continue jocul răspunzând la

întrebările mele: *Câte maşini mici (mari) am întâlnit ?, Câte case cu etaj aţi văzut ?, Ce instituţii ?, Cum erau îmbrăcaţi oamenii pe stradă ?* În finalul zilei, la grădiniță, copiii au realizat desene, care au fost prinse într-un album intitulat *Impresii de călătorie*.

Și pentru că trebuie să sădim în sufletul copiilor dragostea pentru natură, putem desfășura cu ei o altă activitate care să-i ajute să devină, încă de mici, ecologiști: **„Micul meu copăcel adoptat”.** În curtea grădiniței am găsit un copac care ne-a devenit prieten și am mai plantat încă cinci copăcei, donați de administratorii Parcului Național. Copacii au devenit prietenii grupei. Le-am dat nume împreună cu copiii; de fiecare dată când am ieșit în curte, am mers împreună să-i vedem. Copiii i-au desenat și am purtat discuții despre schimbările ce au intervenit odată cu trecerea timpului (înmugurirea, creșterea frunzelor, apariția florilor, coacerea fructelor, căderea frunzelor etc.). Cu timpul, copiii și-au fixat cunoștințele și de acum vor ști în ce ordine apar schimbările în viața copacului.

Asemănător jocului „Privește și ține minte!”este și jocul **„Găsește desenul!”**. Luați o carte cu poze și descrieți-i copilului o poză sau un desen ales la întâmplare. De exemplu: *Văd un copil cu fes roșu și haină verde, care stă pe un scaun, în fața unei case.* Apoi închideți cartea și dați-o copilului, care trebuie să găsească cât mai repede ilustrația descrisă. Bineînțeles, jocul este cu atât mai dificil, cu cât sunt mai multe desene sau fotografii în carte. Pentru complicarea jocului puteți descrie doar elementele secundare ale desenului.

Un alt joc îndrăgit de copii este **„Dați timpul înapoi!”**. Este un joc foarte simplu, care permite copilului să-și dea seama de scurgerea timpului. Alegeți un moment recent din cadrul zilei curente (de exemplu micul dejun) și cereți copiilor să-și amintească acțiunile sau evenimentele care s-au produs exact înainte de acesta. Întrebare: *Ce ați făcut înainte de micul dejun?* Răspuns: *Ne-am spălat pe maini*. Întrebare: *Și înainte de asta?* Răspuns: *Am desenat.* Întrebare: *Sunteți siguri?* Răspuns: *Ba nu, am strâns creioanele colorate !* Puteți juca acest joc în timp ce aruncați o minge de la unul la altul, urmând ca cel care a primit mingea să formuleze răspunsul.

Așadar, jucați-vă cu copiii! Jocul este foarte important pentru relația educatoare-copil și veți constata cu plăcere că vă împrieteniți mult mai ușor, că ajungeți să-i cunoașteți mai bine decât v-ați fi imaginat. Prin joc puteți să-i învățați lucruri noi, obiceiuri bune într-un mod atractiv, fără a face din asta o lecție plictisitoare, „de om mare”. Copilul va accepta mult mai ușor regulile, va deveni mai disciplinat. Jucându-vă împreună, aveți ocazia să-i observați mai atent, să le stimulați imaginația, creativitatea, simțurile, să le faceți copilăria mai frumoasă, mai bogată în impresii, emoții pozitive, trăiri și experiențe.

Bibliografie: *Ghid de bune practici,* realizat în cadrul Proiectului Privind Reforma Educației Timpurii, București, 2012

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ

Profesor Ciurea Diana Ileana
Liceul Tehnologic Bâlteni
Școala Gimnazială „Pompiliu Marcea” Târgu Jiu
Școala Gimnazială „Ecaterina Teodoroiu” Târgu Jiu

Inovația și schimbarea din învățământul românesc și-au spus încă o dată cuvântul în anul școlar 2022-2023. Elementul de noutate este înlocuirea semestrelor cu module, pentru toate ciclurile de învățământ. Documentele curriculare au fost adaptate acestor reforme. Planificarea calendaristică este unul dintre aceste documente, elaborată în urma unui studiu minuțios al Curriculumului Național (Plan cadru, Programă școlară pentru fiecare disciplină de studiu).

Educația plastică, o Cenușereasă a învățământului românesc, este disciplina încadrată la aria curriculară ARTE, împreună cu Educația muzicală.

În rândurile următoare, propun un exemplu de planificare calendaristică pe module, la Educație plastică, pentru clasa a VI-a. Fiecare modul (cinci) are un număr variat de săptămâni.

Programului național „Școala altfel” i se alătură Programul „Săptămâna verde”, un alt element de inovație și schimbare în învățământul românesc, pentru anul școlar 2022-2023. Ambele programe sunt cuprinse în planificarea calendaristică.

Ministerul Educației
Inspectoratul Școlar Județean Gorj
Liceul Tehnologic Bâlteni
Școala Gimnazială „Pompiliu Marcea” Târgu Jiu
Școala Gimnazială „Ecaterina Teodoroiu” Târgu Jiu

Nr. ……/…… Aprobat:

Director,

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ

Aria curriculară: Arte

Disciplina: Educație plastică

Anul școlar: 2022-2023

Clasele: V-VIII

Profesor: Ciurea Diana Ileana

Săptămâna 13-17 martie 2023:

- Programul național „Școala altfel”

Săptămâna 15-19 mai 2023:

- Programul „Săptămâna verde”

Ministerul Educației

Inspectoratul Școlar Județean Gorj

Liceul Tehnologic Bâlteni

Școala Gimnazială „Pompiliu Marcea” Târgu Jiu

Școala Gimnazială „Ecaterina Teodoroiu” Târgu Jiu

Aria curriculară: Arte

Disciplina: Educație plastică

Anul școlar 2022-2023

1 oră/săptămână x 36 săptămâni = 36 ore/an

Săptămâna 13-17 martie 2023: Programul național „Școala altfel”

Săptămâna 15-19 mai 2023: Programul „Săptămâna verde”

Profesor: Ciurea Diana Ileana

Curriculum aprobat prin OMENCS nr. 3393/28.02.2017

Clasa a VI-a

Competențe generale

1. Receptarea cu sensibilitate și spirit critic a mesajelor artistic-vizuale în scopul formării culturii artistice de bază
2. Utilizarea de instrumente și tehnici variate specifice artelor vizuale, plastice și decorative
3. Exprimarea ideilor, sentimentelor și a mesajelor, utilizând limbajul artistic-vizual în contexte variate

Competențe specifice:

1.1. Decodificarea mesajelor transmise prin limbaj artistic în cazul artelor tridimensionale

1.2. Corelarea mesajului artistic al unei lucrări de artă cu mijloacele de expresie

1.3. Recunoașterea diferitelor forme de comunicare artistică, plastică și decorativă în timp și

spațiu

2.1. Utilizarea în contexte variate a instrumentelor corespunzătoare diverselor tehnici

2.2. Adecvarea limbajului plastic folosit la comunicarea mesajului intenționat

3.1. Valorizarea propriilor idei și a sentimentelor exprimate prin limbaj plastic în cadrul unor compoziții proprii

3.2. Realizarea de produse artistice creative, originale și funcționale, în cadrul unor evenimente culturale şcolare

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ PE MODULE

Clasa a VI-a

Nr. crt.	Modulul	Unitatea de învățare	Competențe specifice	Conținuturi	Număr ore	Săptămâna	Observații
1.	I	Recapitulare		- Recapitulare	1	S 1	
2.		Limbajul plastic	1.1 1.2 1.3 2.1 2.2 3.1 3.2	- Expresivități ale limbajului plastic - Operarea cu „valoarea” ca element de limbaj în spațiul plastic. Linia valorată, pata valorată. Contrastul valoric ca mijloc de expresie plastică. - Contrastele cromatice ca mijloace de expresie plastică (conform teoriei constructive de culoare)	5	S 2 S 3 S 4 S 5 S 6	
3.		Evaluare		- Evaluare	1	S 7	
4.	II	Recapitulare		- Recapitulare	1	S 8	
5.		Limbajul plastic	1.1 1.2 1.3 2.1 2.2	- Game cromatice - Acorduri cromatice - Dominanta cromatică	6	S 9 S 10 S 11 S 12 S 13	

			3.1 3.2			S 14	
6.		Evaluare		- Evaluare	1	S 15	
7.	III	Recapitulare		- Recapitulare	1	S 16	
8.		Tehnici specifice artelor plastice	2.1 2.2 3.1 3.2	- Tehnici grafice – valorația prin linie și suprafață în creion și cărbune - Tratarea picturală - Tratarea decorativă	3	S 17 S 18 S 19	
9.		Evaluare		- Evaluare	1	S 20	
10.	IV	Recapitulare		- Recapitulare	1	S 21	
11.		Compoziția plastică	2.1 2.2 3.1 3.2	- Natura ca sursă de inspirație – schițe, crochiuri etc. - Forme naturale – forme plastice, plane și spațiale - Compoziția decorativă – stilizarea și modulul - Ritmul în compoziția decorativă - Ritmul în compoziția plastică	4	S 22 S 23 S 25 S 26	
12.		Programul național „Școala altfel”		- Conform programului - 13-17 martie 2023	1	S 24	
13.		Evaluare		- Evaluare	1	S 27	
14.	V	Recapitulare		- Recapitulare	1	S 28	
15.		Noțiuni de cultură artistică	1.1 1.2 1.3	- Privire de ansamblu asupra istoriei artei europene - periodizare pe țări și secole (selecție pe momente de apogeu)	5	S 29 S 30 S 31 S 33 S 34	
16.		Programul „Săptămâna		- Conform programului - 15-19 mai 2023	1	S 32	

		verde”					
17.		Proiecte și evenimente	1.1 3.2	- Expoziția	1	S 35	
18.		Evaluare		- Evaluare	1	S 36	

STUDIU PRIVIND TEMA IUBIRII ÎN POVESTIRILE LUI CEHOV

Prof. Gligă Ramona
Școala Gimnazială „C-tin Gheorghiță”, Podari, Dolj

Anton Pavlovici Cehov (1860-1904) este un scriitor rus, reprezentant al realismului. Opera sa cuprinde povestiri, schițe și nuvele, în care autorul reușește să construiască figuri de funcționari veroși, ignoranți, precum și tipuri de „oameni de prisos”, apăsați de o existență lipsită de perspective. Dramaturgia lui Cehov are în centru personaje a căror viață se destramă în mediul de platitudine în care trăiesc. În evoluția teatrului modern, contribuția lui Cehov este remarcabilă.

„La Cehov totul pare veridic până la iluzie, lucrările lui produc impresia unui stetoscop. (...) E un pictor incomparabil. Da, da, exact asta: un pictor incomparabil al vieții. Principalul e sinceritatea sa, o calitate remarcabilă la un scriitor. Grație acestei sincerități, el a creat forme noi ale scrisului, absolut noi, după părerea mea, în lumea întreagă, pe care eu nu le-am mai întâlnit nicăieri. (...) Cehov e Pușkin în proză.” – scria Lev Tolstoi.

Pentru studiul acesta, includerea opiniei lui K. Ciukovski este estențială: „Citești o nuvelă sau o povestire cehoviană, apoi îți arunci ochii pe geam și vezi continuarea a ceea ce ai citit... asemenea identitate între literatură și viață n-am mai remarcat niciodată.”

Prezentă în multe dintre povestirile și nuvelele sale, tema iubirii este una dintre temele preferate ale scriitorului. Povestiri precum: „Două scandaluri”, „Flori târzii”, „Iubirea”, „Drama”, „Verocika”, „De plictiseală”, „Zvăpăiata”, „Doamna cu cățelul” sunt reprezentative pentru tema iubrii.

Sfântul Apostol Pavel, în *Epistola 1 către corinteni,* subliniază rolul dragostei, ridicând-o la rang de virtute: „Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuieşte, nu

se laudă, nu se trufeşte. Dragostea nu se poartă cu necuviinţă, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândeşte răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduieşte, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată."

În „Iubirea", autorul prezintă povestea de dragoste dintre un tânăr (care nu are nume în povestire) și frumoasa Sașa, o fată de nouăsprezece ani. În incipit este surprinsă starea de neliniște, de frământare a tânărului, care, în zorii unei frumoase zile de aprilie, se trezește și începe să scrie o scrisoare în care să poată cuprinde cât mai fidel sentimentele pe care le nutrește față de aceasta: „M-a cuprins din creștet până-n tălpi un simțământ pe care nu l-am mai încercat." Îndrăgostitul a rupt de cinci ori scrisorile, fiindu-i destul de greu să găsească o formă potrivită în care să-și exprime sentimentele. Ce l-a făcut pe el să se îndrăgostească de Sașa? Ochii ei: „(...) dar când i-am zărit printre gratii ochii mari, am înțeles dintr-odată, de parcă m-ar fi luminat o putere de sus, că sunt îndrăgostit de ea, că noi doi ne-am și înțeles (...)". Cu bucurie, a lipit scrisoarea de dragoste și a dus „comoara la cutie". Se pare că această scrisoare a decis soarta celor doi, a doua zi tânărul primind răspunsul așteptat: „Îmi pare foarte bine vin-o azi pe la noi neapărat te aștept. A dumitale S." Lipsită de semne de punctuație, conținând o greșeală de ortografie, scrisoarea trezește în sufletul bărbatului sentimentul de duioșie. Îndrăgostit fiind, el trece peste acest aspect care „vorbește" despre nivelul de educație al fetei și, refuzându-i vizita la domiciliul, stabilește o întâlnire în parc: „M-am strecurat cu grijă în ungherul cel mai îndepărtat și mai sălbatic al parcului." Sașa stătea cu spatele la el, avea fața acoperită cu un văl alb, ceea ce îi dădea un aer misterios. Rememorând întâlnirea, tânărul își dă seama că prezența lui a reprezentat „doar un amănunt al ei", „miezul" constituindu-l sărutările, tăcerea arborilor și jurămintele de iubire: „Îmi vine să cred că, dacă în locul meu s-ar fi găsit alături de vreun Ivan Siderâci sau Sidor Ivanâci, ea s-ar fi simțit la fel de bine!". După ce au plecat din parc, tânărul o invită pe Sașa la el acasă și înțelege că domeniile lor de interes sunt diferite. Tânăra vrea să știe unde va fi odaia ei, ce tapete va avea etc. În ceea ce privește planurile lor de viitor, ea nu are nimic de spus, nu este capabilă să contribuie la proiectele pe care tânărul le visează: „Sașa mă asculta cu luare-aminte, dar curând am văzut după fața ei că se gândea aiurea: nu mă înțelegea." În plus, gestul spargerii între dinți a unei alune nu îi trece neobservat naratorului, dar, în acest moment, tânărul nu-i acordă importanța cuvenită: „Găsi apoi pe undeva o alună, o sparse cu zgomot între dinți și o mâncă." Discuția generată de cărțile preferate evidențiază, dacă mai era nevoie, incultura tinerei:

„− Și ce fel de cărți ai? am întrebat-o eu.

Sașa ridică din sprâncene, se gândi puțin și-mi răspunse:

− De toate felurile..."

Trecând peste toate aceste stângăcii, tânărul acceptă statutul de logodnic, dar „un logodnic nu este nici una, nici alta: a plecat de la un țărm, dar n-a ajuns încă la celălalt; nu e însurat, dar nu se

poate spune că ar fi holtei...” Așadar, urmează parcursul firesc de a ajunge la căsătorie. Vizitele la domiciliul logodnicei îi arată alte laturi ale familiei. În casă se fac eforturi pentru „prostia de zestre”, peste tot puteai vedea valuri întregi de pânză, percal și batist, iar dintre ele abia putea fi văzut căpșorul Sașei. În aceste condiții, tânărul este nevoit să-i țină companie Pimenovnei, „una din cucoanele pripășite în casa logodnicei mele.” În preajma nunții, Sașa nu are timp pentru plimbări și nu înțelege dorința logodnicului de a petrece timp plăcut împreună, fapt care îl determină pe acesta să afirme: „Nu zău, e o mare plictiseală să fii logodnic!”

Viața de familie nu aduce mari schimbări în relația dintre cei doi soți. Sașa este o femeie mărginită, incapabilă să îi fie de ajutor soțului, chiar și pentru nevoi minore, precum căutarea tirbușonului. Personajul-narator a înțeles capacitatea mărginită a tinerei sale soții de a înțelege lumea, dat a continuat relația, i-a acceptat toate imperfecțiunile poate pentru a-și răscumpăra în acest fel greșelile anterioare: „Iar acum iert totul: ronțăitul, povestea cu tirbușonul, hârtiile răvășite și vorba lungă pentru... o nimica toată. Iert, aproape fără să mă gândesc, iert fără să-mi calc pe inimă, de parcă greșelile Sașei ar fi ale mele, iar o mulțime de lucruri care înainte vreme mă întorceau pe dos, mi se par drăguțe și chiar încântătoare.”

Orice cititor s-ar întreba de unde vine această capacitate de a trece peste stângăciile persoanei pe care a ales-o drept soție. Răspunsul întrebării încheie povestirea: „Pricina acestei iertări atotcuprinzătoare stă în dragostea mea pentru Sașa, dar care-i pricina acestei dragoste - asta chiar că n-o mai știu!”

Cugetarea Sfântului Apostol Pavel: „(Dragostea) Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduieşte, toate le rabdă.” ar putea fi potrivită pentru lecția de viață pe care ne-o dă Cehov în această povestire.

În povestirea „De plictiseală” este analizată povestea de iubire dintre notarul Nikolai Andreevici Kapitonov și soția sa, Anna Semionovna, în vârstă de 33 de ani. După masa de prânz, Nikolai Andreevici se hotărăște să-și aducă din birou gazetele, dar este surprins să o găsească pe soția sa tolănită pe canapea, la căpătâiul ei aflându-se Vanea Șciupalțev. Aflăm că Vanea este student în anul întâi la Politehnică, că are vârsta cam de nouăsprezece-douăzeci de ani, iar motivul venirii lui în casa soților Kapitonov era de a medita copiii.

Sosirea neprevăzută a soțului în camera în care Vanea o săruta pe Anna Șciupalțev îi pune pe cei doi în încurcătură. Vanea găsește soluția de a părăsi încăperea, iar Anna îi reproșează soțului că ascultă pe la uși și că nu s-a întâmplat nimic compromițător: „Dar ce-a fost? N-a fost nimic!... Cine știe ce ți s-a năzărit... O prostie, zău așa!”

Soția recunoaște că a fost sărutată de tânărul student, dar consideră că gestul nu are vreo importanță: „De sărutat - da- ne-am sărutat, dar altceva... crede-mă că nu știu ce tot născocești, zău!”

Nikolai Andreevici dă dovadă de maturitate și nu îi aduce nicio vină tânărului student, toată vinovăția o îndreaptă asupra soției sale care nu s-a gândit că gestul său va putea avea consecințe asupra tânărului. El îi reproșează soției lipsa de responsabilitate a gesturilor sale („E cumsecade, inimos... deștept și merită o soartă mai bună. Trebuia să te gândești la asta! Să-l cruți!") și faptul că i-a întins capcanele sale în care tânărul a căzut („Cine știe câte sute de curse și capcane i-ai întins tu pentru asta!").

Nikolai Andreevici Kapitonov nu dă importanță prea mare faptului și, în spirit de glumă, are o discuție cu studentul Șciupalțev, obligându-l (teoretic) să-și asume responsabilitatea pentru gestul făcut. Notarul îi declară că își iubește soția, dar, în condițiile date, este dispus să părăsească vila și să renunțe la copii. Astfel, studentul dezvăluie că vinovat pentru tot ce s-a întâmplat între el și Anna este chiar soțul, deoarece se însurase cu Anna pentru bani și că nu i-a înțeles niciodată sentimentele: „Amintiți-vă că ați luat-o pe Anna numai pentru banii ei... Apoi, toată viața n-ați înțeles-o, ați terorizat-o... N-ați ținut seama de cele mai curate și mai sfinte porniri ale inimii ei!" Vanea vede în Anna o „martiră", iar iubirea lui este generată de sentimentul de milă.

Îndreptându-se spre casă după discuția cu Vanea, notarul o întâlnește pe soția sa, căreia îi reproșează că a uzat de lucruri mincinoase pentru a-l face să se îndrăgăstească de ea.

Înțelegând că tânărul este lipsit de experiență, apreciind trăsăturile sale de caracter precum bunătatea, sinceritatea și cinstea, noarul Nikolai Andreevici nu aruncă nicio vină asupra lui, ci îl face să conștientizeze că a fost o victimă a Annei. Îl ajută să treacă peste sentimentul de vinovăție, deoarece: „O femeiușcă ușuratică și... de nimic nu merită să irosești pentru ea vorbe frumoase și să te frământi atâta." Nikolai Andreevici Kapitonov s-a însurat de tânăr cu Anna și s-ar despărți bucuros de ea, dar... viața de familie nu e o joacă și el și-a asumat un rol de la care nu se mai dă înapoi. Dezgustat de faptele soției sale, notarul trece de partea tânărului, căruia îi dă sfatul de a fi precaut și de a nu se arunca în jocul iubirii, de a fi atent la ceea ce alege: „Nastia e o prostuță, dar măcar n-are ifose..."

Așadar, ceea ce ne transmite Cehov în această povestire este tocmai ceea ce Apostolul Pavel spunea: „Dragostea nu se poartă cu necuviinţă, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul."

Al. Philippide afirma că: „Cehov pune de multe ori sublimul alături de ridicol și le întărește, prin contrast, pe amândouă. Nimic mai departe de râsul lui decât zeflemeaua răutăcioasă."

Bibliografie:

1. Cehov, Anton, Pavlovici, *Un roman cu un contrabas. Fericirea şi alte povestri*, Editura Univers, București, 1989
2. Cehov, Anton, Pavlovici, *Doamna cu căţelul*, Editura Litera, București, 2016

FORMAREA DE COMPETENŢE MATEMATICE LA GIMNAZIU

Prof. Georgescu Mioara
Şcoala Gimnazială „Anton Pann”, Craiova, judeţul Dolj

Indiferent de modalitatea de abordare şi de clasificare a competenţelor, competenţa-cheie *matematică* apare ca fiind de o importanţă crucială, atât pentru dezvoltarea personală armonioasă, cât şi pentru cariera viitoare a elevilor. De aceea, cum este de aşteptat, în documentele Uniunii Europene, competenţa-cheie *matematică* apare în acest moment ca o competenţă indispensabilă oricărei persoane care doreşte să se integreze în societate. Această competenţă este definită prin: cunoştinţe, deprinderi (în varianta franceză apare termenul de *aptitudini,* conectat la termenul *deprinderi*) şi atitudini. Prin definiţia dată, competenţa-cheie *matematică* este abilitatea de a dezvolta şi aplica gândirea matematică cu scopul de a rezolva probleme în situaţii cotidiene. Această competenţă se bazează pe importanţa matematicii pentru societate şi pentru individ, ca parte componentă a societăţii. Competenţa *matematică* implică, în diferite grade, abilitatea şi dorinţa de a utiliza concepte, reprezentări, modele matematice de a formula idei sau teorii, păreri personale. Reprezentările matematice la care se face referire în documente sunt de diverse tipuri: formule, modele, construcţii, grafice, hărţi ş.a.m.d

În epoca actuală, ritmul alert al dezvoltării şi competiţiei în toate domeniile de activitate ne impune să gândim repede şi bine, iar afirmaţia că este nevoie de matematică este insuficientă. Se poate susţine că nu se poate trăi fără matematică. Matematica este ştiinţa conceptelor celor mai abstracte, de o extremă generalitate. Ca „abstracţiuni ale altor abstracţiuni”, ele se construiesc la diferite „etaje“, prin inducţie, deducţie şi transducţie.

Matematica este o excelentă şcoală de formare a gândirii în etape, care ordonează lucrurile conform complexităţii lor, care dezvoltă spiritul metodic de abstragere a faptelor date din experienţă şi intuiţie, de cele ce decurg logic din ele. Se poate afirma că matematica modernă, prin caracterul său riguros, ştiinţific şi generativ al sistemului ei noţional şi operativ pe care îl cuprinde, este investită cu bogate valenţe educative-formative, nu numai în direcţia formării intelectuale, ci şi în ceea ce priveşte contribuţia ei la dezvoltarea personalităţii umane pe plan raţional, afectiv, volitiv, având o importantă contribuţie la formarea omului ca personalitate.

În ultimii câţiva ani, au apărut mai multe documente, care schiţează reforme necesare în programa şi pedagogia matematicii în şcoală. Elevii ar trebui să înveţe să caute şabloane şi să alcătuiască probleme, „să exploreze, să presupună şi să raţioneze logic”, să se angajeze în

argumentări matematice în cadrul unei comunităţi în care standardele dovezii matematice formează baza pronunţării corectitudinii. Curriculumul învăţământului obligatoriu este şi trebuie astfel proiectat şi aplicat încât să contribuie la o dezvoltare individuală concordantă cu cerinţele unei societăţi a cunoaşterii, ale unei societăţi bazate pe respectul pentru fiinţa umană. Prin reforma preconizată în învăţământul românesc, sistemele şi metodele de educaţie se cer continuu perfecţionate, fiindcă învăţământul trebuie să meargă alături de viaţă, cu manifestările ei zilnice, cu tendinţele ei vitale.

În învăţământul actual s-a produs o schimbare în modul de construire a programei de matematică. În cadrul procesului de învăţământ, obiectivele coroborate cu celelalte componente ale sale sunt determinante pentru alegerea modalităţilor, a mijloacelor şi căilor de realizare a activităţii instructiv-educative. Metodele folosite trebuie să aibă un caracter mobilizator, care să mărească potenţialul creator al elevilor prin angajarea lor la un efort personal în actul învăţării.

Modernizarea învăţământului matematic înseamnă, pentru cei mai mulţi specialişti, tocmai potenţarea valenţelor formative de care dispune matematica. Introducerea în sistem a noilor planuri-cadru, aplicate începând cu anul 1998, a impus concepte educaţionale care au ridicat probleme de adaptare şi chiar de înţelegere la nivelul activităţilor didactice la clasă. Utilizarea corectă a noilor concepte reprezintă o condiţie de calitate a învăţământului românesc şi de raliere a sa la educaţia europeană.

Consiliul European de la Lisabona din martie 2000 a identificat, ca principale provocări pentru statele membre ale Uniunii, adaptarea la procesul de globalizare şi tranziţia către o economie bazată pe cunoaştere. Acest fapt a fost reconfirmat în 2005, după evaluarea rezultatelor privind atingerea ţintelor stabilite la Lisabona şi odată cu revizuirea acestei strategii pentru concentrarea acţiunilor şi focalizarea pe creştere economică şi ocuparea forţei de muncă. În acest context, în 2001, Consiliul European a adoptat trei obiective strategice pentru a fi atinse până în 2010: sistemele de educaţie şi formare ar trebui organizate pentru a asigura calitate, acces şi deschidere către problematica vieţii contemporane. Se atrage atenţia asupra faptului că o abordare integrată pentru tot parcursul vieţii a educaţiei şi formării joacă un rol esenţial atât pentru creşterea competitivităţii economice, cât şi pentru îmbunătăţirea oportunităţilor de ocupare.

În sistemul românesc de învăţământ, curriculumul oficial promovează o viziune coerentă a domeniilor de studiu, în perspectiva oferirii elevilor a unor parcursuri de învăţare coerente. Profilul de formare pentru învăţământul obligatoriu nu este încă suficient cunoscut şi luat în considerare în proiectarea didactică. Se observă, însă, că el cuprinde, în felul său, competenţele-cheie europene. Deşi noul curriculum a oferit mult profesorilor, a adus de asemenea serioase provocări; pentru a folosi curriculumul cum trebuie, profesorul trebuie să-şi schimbe modul de gândire asupra matematicii, a învăţării şi predării matematicii. Recomandările pentru reforma educaţiei matematice

propun o nouă metodă de predare a matematicii. Ele presupun o practică de sprijin a dezvoltării înţelegerii matematice, una care angajează elevii în explorări şi discuţii despre idei matematice, implică elevii în a construi proceduri bazate pe înţelegerea lor şi îi sprijină în a deveni mai buni în ceea ce priveşte gândirea matematică.

Învăţământul clasic, ai cărui formabili sunt actualii profesori, susţinut de dezvoltarea industriei tehnologice, s-a bazat pe acumularea de cunoştinţe, cultivarea punctualităţii şi respectarea strictă a unor algoritmi în rezolvarea unei probleme. Schimbarea contemporană impune un model al învăţării creative, bazat pe flexibilitate, anticipare a noului, receptivitate la acest nou, formare continuă şi evoluţie permanentă. În acest context, subiectul educaţiei este nu doar elevul, ci şi profesorul, iar ca urmare se conferă alte dimensiuni problemei aptitudinilor specifice. Actualul profesor este forţat să recunoască şi să susţină ideea că dezvoltarea aptitudinilor, în particular – a celor matematice, este una din priorităţile reformei. Actualul curriculum are drept obiectiv crearea condiţiilor favorabile fiecărui elev de a-şi forma şi dezvolta competenţele într-un ritm individual, de a-şi transfera cunoştinţele acumulate dintr-o zonă de studiu în alta. Cadrele didactice îşi pot alege metodele şi tehnicile de predare, îşi pot adapta practicile pedagogice în funcţie de ritmul de învăţare şi de particularităţile elevilor. Prezentul curriculum îşi propune să formeze competenţe, valori şi atitudini prin demersuri didactice care să indice explicit apropierea conţinuturilor învăţării de practica învăţării eficiente. Dezvoltarea competenţelor de rezolvare a problemelor de matematică, obiectiv al programelor şcolare, în majoritatea cazurilor, se păstrează la nivel declarativ, sugestiile acţionale nefiind suficient de numeroase. În puţine situaţii, pot fi identificate corelări între obiective – conţinuturi - activităţi de învăţare/sugestii metodologice, care să determine realizarea efectivă a unor activităţi care să susţină dezvoltarea acestor competenţe.

În cele ce urmează voi arăta cum planific, monitorizez și evaluez învățarea şi formarea de competenţe matematice de către elevii mei la disciplina matematică.

La începutul anului şcolar realizez planificarea materiei pe unităţi de învăţare, după ce studiez programa si reglementările legale în vigoare referitoare la predarea-învăţarea-evaluarea disciplinei matematică în gimnaziu. La finalul fiecărei unităţi de învățare aloc un număr suficient de ore pentru recapitulare şi sistematizare.

De asemenea, tot la începutul anului şcolar realizez planificarea evaluării, care este de mai multe feluri: iniţială (după perioada de acomodare şi recapitulare de la început, adică după aproximativ două săptămâni de şcoală), sumativă (prin teste scrise de tipul celor de la Evaluarea Naţională, administrate la finalul fiecărei unităţi de învățare), curentă (cu ajutorul instrumentelor moderne interactive, precum kahoot, mentimeter etc., dar şi prin întrebări şi răspunsuri sau rezolvări de exerciţii şi probleme). Toate aceste forme de evaluare mă ajută să monitorizez modul în care elevii mei desfăşoară procesul de învăţare la disciplina pe care o predau.

Foarte utile consider că sunt strategiile şi metodele de învăţare prin cooperare şi colaborare, precum proiectul pe diverse teme, realizat în echipă de lucru. Mult apreciate de către elevii mei sunt metodele alternative de evaluare pe care le folosesc la orele de matematică: portofoliul, referatul, autoevaluarea, hărţile conceptuale, eseul de cinci minute etc.

În cele ce urmează mă voi referi pe scurt la metoda realizării de către elevi a unui portofoliu individual, deoarece consider că aceasta reprezintă un exemplu de aplicare diferenţiată a învăţării curriculumului la matematică.

Portofoliul este „cartea de vizită" a elevului, prin care cadrul didactic poate să-i urmărească progresul – în plan cognitiv, atitudinal şi comportamental – la o anumită disciplină (matematica, în cazul de faţă), de-a lungul unui interval mai lung de timp (o etapă din anul şcolar, de exemplu cea necesară parcurgerii unei anumite unităţi de învăţare). Fiecare elev strânge în portofoliu fişele de teorie, realizate în mod individual, în care adună toate formulele, teoremele, axiomele, algoritmii fundamentali de rezolvare a exerciţiilor şi problemelor de matematică. De asemenea, în portofoliu sunt cuprinse temele, fişele de muncă individuală, sarcinile de lucru personalizate, care reflectă activitatea fiecărui elev, diferenţiată de la caz la caz, în funcţie de nivelul acestuia. Elevii mei îşi imbogăţesc portofoliile cu foarte multe imagini reprezentative pentru fiecare temă, cu desene proprii, sublinieri, încercuiri, evidenţieri cu diverse culori, aflându-se într-o continuă competiţie unii cu alţii. Această metodă alternativă de evaluare şi, în acelaşi timp, de învăţare oferă fiecarui elev posibilitatea de a lucra în ritm propriu, stimulând implicarea activă în rezolvarea sarcinilor de lucru şi dezvoltând capacitatea de autoevaluare.

În concluzie, se poate afirma că formarea de competenţe în predarea matematicii asigură calitate, acces şi deschidere către problematica vieţii contemporane

Bibliografie:

1. *** *Matematica. Curriculum şcolar pentru clasele V-VIII*
2. Achiri, Ion, Cara Angela, *Proiectarea didactică: orientări metodologice*, Editura Dosoftei, Iaşi, 2000
3. Banea, Horea, *Metodica predării matematicii,* Editura Lyceum, Chişinău, 2004
4. Cerghit, Ioan, *Metode de învăţământ,* Editura Paralela 45, Piteşti, 1998
5. Cârjan, Florin, *Didactica matematicii*, EDP, Bucureşti, 1997
6. Lupu, Ilie, *Metodica predării matematicii*, Ed. Corint, Bucureşti, 2002
7. Rusu, Eugen, *Matematica în liceu-probleme de metodică*, EDP, Bucureşti, 1970

EDUCAŢIE ECOLOGICĂ PRIN ACTIVITĂŢI NONFORMALE DE TIP OUTDOOR

Prof. Munteanu Mihaela-Nina
Colegiul Naţional „Spiru Haret”, Tecuci

Ca profesor şi diriginte, dar şi ca voluntar în cadrul Organizaţiei Naţionale „Cercetaşii României”, desfăşor multe activităţi educative prin care doresc să sădesc în mintea şi inima tinerilor cu care lucrez dorinţa de a proteja Pământul şi resursele sale naturale, de a fi cetăţeni informaţi şi cât mai implicaţi în societate.

În rândurile ce urmează, voi prezenta o activitate nonformală în sistem outdoor pe care am derulat-o pentru a marca Ora Pământului, cel mai mare eveniment internaţional de mediu care are loc în ultima sâmbătă a lunii martie a fiecărui an.

Titlul activităţii: *Ora Pământului*
Tipul activităţii: vânătoare de comori, dezbatere
Locul de desfăşurare: curtea şcolii, parcul central al oraşului
Grup-ţintă: elevi de gimnaziu

Obiective:

- ✓ conştientizarea importanţei adoptării unui stil de viaţă durabil în contextul provocărilor de mediu cu care se confruntă omenirea;
- ✓ conştientizarea impactului activităţilor umane asupra mediului înconjurător şi a biodiversităţii;
- ✓ dezvoltarea spiritului de echipă şi a creativităţii.

Descriere:

Elevii vor descoperi o serie de gesturi prietenoase cu mediul prin metoda vânătorii de comori. Acestea au fost scrise pe bileţele pe care facilitatorul le-a tăiat în două şi a ascuns bucăţile în mai multe locuri din curtea şcolii. Copiii, organizaţi în echipe, vor identifica locurile unde se găseşte fiecare „comoară” cu ajutorul unor indicii ascunse într-un plic (câte un loc şi câte un plic de fiecare echipă). După ce găsesc bileţelele, echipele le pun la un loc şi le aranjează în aşa fel încât să reconstituie frazele iniţiale. Bileţelele se lipesc pe o foaie A4 care se decorează, astfel încât să

rezulte un poster al gesturilor prietenoase cu mediul. Se citeşte în plen şi se discută fiecare frază din regulament.

Prezentare pentru participanţi:

Astăzi, în intervalul 20:30 – 21:30, oameni, companii şi instituții din peste 7000 de orașe, din 180 de țări, vor stinge simbolic lumina timp de o oră, participând la cea mai mare mișcare voluntară de mediu din toate timpurile: **Earth Hour (Ora Pământului).** Toți doresc să transmită un mesaj clar: avem nevoie de acţiune pentru a menține nivelul încălzirii globale sub1,5C față de era preindustrială. Avem nevoie să oprim pierderea biodiversității. Avem nevoie de voi! Pentru aceasta, vă provocăm să descoperiţi comoara **acţiunilor prietenoase cu mediul** pe care aţi putea să le faceţi în fiecare zi.

Iată ce paşi trebuie să urmaţi :

1. Fiecare comoară are o hartă. În plicul primit aveţi piesele unui **puzzle**. Aşezaţi-le corect şi veţi avea un indiciu privind locul unde trebuie să căutaţi „comoara”.

2. Mergeţi cu echipa în căutarea „comorii”. Cereţi sprijin organizatorilor dacă nu sunteţi siguri că aţi identificat corect locul unde se află „comoara”. EFECTUAŢI CĂUTAREA ÎN RESPECT FAŢĂ DE MEDIU! (NU ARUNCAŢI DEŞEURI PE JOS, NU RUPEŢI PLANTELE!)

3. Aveţi **15 minute** să găsiţi „comoara”. Atenţie! Căutarea se termină când aţi găsit **5 piese** din „comoară”.

4. Puneţi piesele în plicul primit şi întoarceţi-vă cu echipa la locul de plecare.

Anexa

Gesturi prietenoase cu mediul („comoara”)

- ✓ Refuză pungile de plastic la supermarket, poartă cu tine o sacoșă de pânză!
- ✓ Consumă fructe și legume de sezon, din țara noastră (importurile înseamnă emisii CO2)!
- ✓ Nu irosi apa și folosește produse de igienă ecologice!
- ✓ Aruncă separate deșeurile de plastic, sticlă/metal, hârtie!
- ✓ Promovează un stil de alimentație sănătos și durabil, limitează consumul de carne!
- ✓ Limitează folosirea plasticului de unică folosinţă (pai, tacâmuri, farfurii)!
- ✓ Alege electrocasnice cu consum redus de energie!
- ✓ Ai grijă de mediu și nu lăsa deșeuri în urma ta!
- ✓ Resturile vegetale le poți transforma în îngrășământ.
- ✓ Citește etichetele, alege produsele prietenoase cu mediul (certificate FSC/MSC)!
- ✓ Nu arunca uleiul alimentar utilizat în chiuvetă sau la canalizare!
- ✓ Donează lucrurile de care nu mai ai nevoie, nu le arunca la gunoi!

- ✓ Folosește mijloacele de transport prietenoase cu mediul (transport în comun, bicicleta, mersul pe jos)!
- ✓ Semnează petiții pentru natură și donează pentru cauzele de mediu cu care rezonezi!
- ✓ Împarte mașina cu prietenii, colegii când aveți același traseu!

În continuarea acestei activităţi, la lăsarea serii, ne-am deplasat în parcul central al oraşului Tecuci, unde, la lumina lumânărilor aşezate în gulguţe (cutiuţe de hârtie obţinute prin pliere), am cântat, am desenat pe asfalt, ne-am jucat şi am dansat. Copiii şi tinerii prezenţi s-au deconectat de la aparate şi dispozitive, descoperind o alternativă minunată de petrecere a timpului liber, o experienţă de apropiere între oameni de neuitat.

Bibliografie: https://www.orapamantului.ro/

PSIHODRAMA ÎN EDUCAȚIE, ÎMBINARE ÎNTRE EXPLORAREA EMOȚIONALĂ ȘI ÎNVĂȚARE

Prof. Chiva Ana-Iulia
Școala Gimnazială „Elena Farago”, Craiova

Psihodrama este o tehnică terapeutică și educațională puternică, care utilizează elemente dramatice pentru a explora și a înțelege aspecte emoționale și interacțiuni sociale. În contextul educațional, psihodrama poate fi un instrument valoros pentru a spori implicarea emoțională a elevilor și pentru a îmbunătăți procesul de învățare. Această metodă le permite elevilor să experimenteze, să-și exprime și să-și înțeleagă mai bine emoțiile, promovând în același timp dezvoltarea abilităților de comunicare, creativitatea și încrederea în sine.

Psihodrama facilitează explorarea emoțională a elevilor prin intermediul unor exerciții și jocuri de rol. Elevii sunt încurajați să se angajeze activ în diverse situații dramatice, în care își pot exprima emoțiile și trăirile personale. De exemplu, prin jocuri de improvizație, elevii pot explora situații conflictuale sau emoții intense, oferindu-le oportunitatea de a le înțelege și gestiona mai bine. Această abordare le permite să-și dezvolte empatia și să înțeleagă perspectiva celorlalți, contribuind la creșterea abilităților de comunicare și rezolvare a conflictelor. Scena este locul în care persoanele îşi exprimă – concretizându-le – propriile conţinuturi mentale.

Învățarea prin experiență: Psihodrama oferă oportunități excelente pentru învățarea prin experiență. Elevii nu sunt simpli receptori de informații, ci devin actori activi în procesul de învățare. Prin intermediul exercițiilor de jocuri de rol și scenete, ei pot explora și aplica cunoștințele dobândite într-un mod practic și interactiv. Această abordare îi motivează să-și asume un rol activ în propria educație și îi ajută să își consolideze înțelegerea subiectelor abordate.

Dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare: Psihodrama în educație favorizează dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare ale elevilor. Prin jocurile de rol și activitățile de improvizație, aceștia învață să asculte cu atenție, să răspundă adecvat și să coopereze cu ceilalți. De asemenea, își dezvoltă abilități de comunicare nonverbală, de exprimare a emoțiilor și de gestionare a conflictelor. Prin practicarea acestor abilități într-un mediu sigur și susținător, elevii câștigă încredere în propria capacitate de comunicare și interacțiune socială.

Creativitate și încredere în sine: Psihodrama stimulează creativitatea și imaginația elevilor, încurajându-i să găsească soluții noi și neașteptate la diferite provocări. Prin intermediul scenariilor și jocurilor de improvizație, aceștia pot experimenta și explora diverse roluri și perspective, ceea ce contribuie la dezvoltarea flexibilității cognitive și a gândirii critice. În același timp, participarea activă la activități psihodramatice îi ajută pe elevi să-și dezvolte încrederea în sine, să-și depășească inhibițiile și să-și exprime liber ideile și emoțiile.

O metodă relativ puțin cunoscută, psihodrama poate fi aplicată în predarea limbilor străine pentru a produce o abordare extrem de dinamică.

În activitatea mea de profesor de limba engleză și profesor diriginte, pasionată fiind de teatru și psihologie, am folosit tehnici de dramă în educație încă înainte să descopăr îmbinarea celor două domenii în însăși psihodrama. Limba engleză este o materie foarte ofertantă și pe parte de explorare a unor subiecte legate de realitatea internă și externă a elevilor. Acest lucru a făcut ca abordarea psihodramatică la orele de curs să fie eficientă nu numai în dobândirea de cunoștințe noi de limbă străină, dar și în punerea acesteia într-un context inedit, atractiv și stimulant pentru copii.

În nevoia mea de a descoperi o metodă prin care să pot ajuta și să reușesc să ofer fără să îmi consum resursele emoționale, ba chiar să mă încarc cu resurse, am cercetat domenii legate de dezvoltarea personală, teatru, psihologie, psihoterapie, psihopedagogie. Am descoperit astfel psihodrama prin intermediul unor workshopuri, iar acum patru ani am decis să studiez într-un cadru formal și acreditat în așa fel încât, atât în domeniul în care profesez deja, cât și în domeniul care îmi este accesibil după absolvire, să pot aplica tehnici psihodramatice.

Astfel am urmat o formare de patru ani în *Psihodrama clasică*. Imediat ce am început formarea, am căutat ocazii să integrez armonios psihodrama în cariera mea profesională și,

încurajată fiind de succesul tehnicilor aplicate, am continuat, ajungând mai ușor la rezultatele dorite, deoarece fiecare activitate de psihodramă implică elevii din punct de vedere emoțional, promovează participarea activă și sporește motivația acestora de a învăța și de a folosi limba țintă. Prin integrarea abilităților lingvistice cu creativitatea, colaborarea și contextele din viața reală, aceste activități creează un mediu de învățare dinamic și captivant.

Diferența dintre simple jocuri care facilitează învățarea unei limbi străine și activitățile psihodramatice constă în punerea accentului pe explorarea universului interior al elevului și implicarea corporală și afectivă a acestuia în activitate, astfel încât în urma activității să fie atinse și obiective legate de explorarea sinelui acestuia, de activarea eului actor și a eului observator. Activitățile pe care le-am folosit s-au dovedit cu adevărat eficiente în acest sens. Fiecare activitate este precedată de consemne care le facilitează elevilor conectarea la sine, la grup, la personajele pe care le vor juca, în așa fel încât limba străină să fie cu adevărat folosită în contexte cu care pot rezona elevii implicați. Astfel de consemne pot fi de tipul imageriei ghidate, spre exemplu.

Inversiune de rol: Cere elevilor să joace pe rând rolul unui vorbitor nativ și al unui vorbitor non-nativ într-o conversație, permițându-le să experimenteze învățarea limbii din perspective diferite. Această activitate îi ajută pe elevi să empatizeze cu diferite perspective de învățare a limbii străine, stimulând înțelegerea și motivația pentru a-și îmbunătăți propriile abilități lingvistice.

Statuia vocabularului: Atribuie fiecărui elev un cuvânt sau o expresie de vocabular și cere-le să creeze o poziție imobilă care să reprezinte sensul acestuia. Restul clasei poate ghici cuvântul sau expresia. Prin materializarea și modelarea fizică a cuvintelor din vocabular, elevii își implică corpurile și emoțiile, creând o experiență de învățare memorabilă și captivantă.

Grammarland. Anunță elevii că urmează să prezinte problema gramaticală predată sub forma unor reprezentații scenice. Toate timpurile, de exemplu, sunt locuitoare în ținutul Grammarland. Fiecare își alege un subiect, spre exemplu *Past tense,* și devine însuși timpul respectiv. Dă consemnul *La bătaia mea din palme devii*... Elevul, odată intrat în pielea acestuia, se prezintă, apoi primește întrebări din public. Dacă nu știe vreun răspuns, este ajutat de alți colegi care îi fac *dublu.* Merg lângă el și verbalizează ceea ce mai este de spus în prezentare.

Interviuri lingvistice: Împarte clasa în perechi și cere-le să se intervieze reciproc folosind un set de prompturi sau întrebări în limba străină. Încurajează elevii să folosească cât mai mult limba-țintă. Prin conversații semnificative, studenții exersează utilizarea limbii-țintă într-un context real, îmbunătățindu-și abilitățile de comunicare și stimulându-și motivația de a se exprima.

Cercul de asociere a cuvintelor: Așează elevii în cerc și dă-le un cuvânt cu care să

începă asocierea. Fiecare elev trebuie să spună un cuvânt asociat cu cuvântul anterior, creând astfel o înșiruire de vocabular interconectat. Acest exercițiu încurajează gândirea spontană și găsirea rapidă a cuvintelor, promovând extinderea vocabularului și îmbunătățind procesarea cognitivă într-o manieră distractivă și colaborativă.

Charade lingvistice/ Mima în limba străină: Scrie o listă de cuvinte sau expresii în limba-țintă pe bucăți mici de hârtie. Elevii iau pe rând o hârtie și mimează cuvântul sau expresia fără să vorbească, în timp ce restul clasei ghicește despre ce este vorba. Prin utilizarea comunicării non-verbale, elevii își valorifică creativitatea și abilitățile non-lingvistice, promovând o conexiune mai profundă cu vocabularul și sporindu-și motivația de a exprima idei.

Povești în lanț: Împarte clasa în echipe. Primul elev din fiecare echipă începe o poveste în limba-țintă, apoi predă ștafeta următorului, astfel încât fiecare elev contribuie continuând povestea. Echipa cu povestea cea mai coerentă și creativă câștigă. Această activitate promovează utilizarea limbajului în colaborare, deoarece elevii se bazează pe ideile celuilalt, stimulând munca în echipă și creând un sentiment de realizare, sporind astfel motivația și implicarea lor.

Improvizație în limba străină: Oferă elevilor un scenariu sau o situație de bază și cere-le să improvizeze un dialog folosind limba-țintă. Improvizația le permite elevilor să gândească independent și rapid, sporind fluența și încrederea în utilizarea limbii-țintă, încurajează spontaneitatea și creativitatea, în timp ce implicarea emoțională adaugă entuziasm și motivație.

Narațiunea imaginii: Dă elevilor o imagine sau o serie de imagini și cere-le să creeze o poveste sau un dialog bazat pe ceea ce văd. Această activitate promovează abilitățile de povestire și limbaj descriptiv, stimulează imaginația și abilitățile descriptive, permițând elevilor să construiască narațiuni și să se implice emoțional în conținutul povestirii, sporindu-și motivația de a comunica eficient.

Scaunul fierbinte: Alege un elev să stea pe „scaunul fierbinte”, în timp ce restul clasei îi adresează întrebări în limba-țintă. Elevul din scaunul fierbinte trebuie să răspundă folosind limba pe care o învață. El va experimenta un amestec de entuziasm și provocare și motivația de a răspunde cu acuratețe. Elevii chestionați își dezvoltă abilitățile de ascultare și curiozitatea de a învăța de la colegii lor.

Prezentatorul de știri: Cere elevilor să pregătească și să prezinte un reportaj de știri în limba-țintă. Aceștia pot lucra în perechi sau în grupuri mici și pot include interviuri, prognoze meteo și evenimente actuale. Acest exercițiu combină abilitățile lingvistice cu creativitatea și vorbirea în public, oferind studenților un context pentru a-și prezenta abilitățile, stimulându-și motivația de a excela în limba-țintă.

Cuvinte încrucișate: Împarte clasa în perechi și dă fiecărei perechi o diagramă de

cuvinte încrucișate în limba-țintă. Elevii trebuie să lucreze împreună pentru a rezolva diagrama, oferind cuvintele corecte. Lucrul împreună la un puzzle de cuvinte încrucișate promovează colaborarea și abilitățile de rezolvare a problemelor, în timp ce motivația de a finaliza puzzle-ul întărește păstrarea vocabularului și înțelegerea limbii.

Jocul de rol: Atribuie fiecărui elev un rol și oferă-le un scenariu sau o situație. Aceștia trebuie apoi să se angajeze într-un joc de rol folosind limba-țintă și exersând astfel utilizarea limbii în situații reale. Jocul de rol le permite elevilor să aplice limbajul în scenarii realiste, dezvoltându-și abilitățile lingvistice și sociale. Implicarea emoțională ajută la crearea de răspunsuri autentice și crește motivația de a comunica eficient.

Tongue Twisters: Oferă elevilor un set de ghicitori lingvistice în limba-țintă și cere-le să le practice cu voce tare. Această activitate ajută la îmbunătățirea pronunției și a fluidității în vorbire. Jocul îmbunătățește pronunția, ritmul și fluența orală generală a elevilor. Natura antrenantă a acestei activități crește motivația de a îmbunătăți competențele lingvistice.

Licitația lingvistică: Creează o listă de obiecte sau experiențe și atribuie fiecăruia o valoare într-o monedă fictivă. Elevii licitează pe rând pentru obiecte în limba-țintă, exersând negocierea și limbajul persuasiv. Prin această activitate sunt dezvoltate abilitățile de negociere deoarece elevii se străduiesc să dobândească obiectele dorite. Implicarea emoțională și competiția îi motivează și mai mult pe elevi să se exprime eficient.

Tabu în limba străină: Oferă elevilor un set de cuvinte sau expresii de vocabular și cere-le să le descrie fără a folosi anumite cuvinte tabu. Restul clasei trebuie să ghicească cuvântul pe baza descrierii. Descrierea vocabularului fără a folosi anumite cuvinte declarate tabu încurajează elevii să gândească creativ și să folosească expresii alternative, îmbunătățindu-și flexibilitatea lingvistică și motivația de a-și extinde repertoriul lingvistic.

Teatrul memoriei: Cere elevilor să lucreze în grupuri pentru a crea o scurtă scenetă sau piesă de teatru în limba-țintă. Fiecare grup prezintă piesa lui, iar clasa trebuie să încerce să-și amintească detalii specifice din fiecare interpretare. Elevii se implică emoțional în spectacole și în provocarea de a-și reaminti, sporind memoria și promovând abilitățile de gândire critică. Natura colaborativă a activității stimulează motivația și munca în echipă.

Dezbateri în limba străină: Împarte clasa în echipe și atribuie-le diferite subiecte de dezbatere în limba-țintă. Încurajează elevii să folosească limbaj persuasiv și argumente logice pentru a-și susține poziția. Dezbaterea necesită ca elevii să folosească un limbaj persuasiv, raționament logic și abilități de gândire critică. Implicarea emoțională și aspectul competitiv stimulează angajamentul, motivația și dezvoltarea unor argumente bine structurate.

Jurnal de călătorie: Cere elevilor să-și imagineze că vor călători într-o țară străină unde se vorbește limba-țintă. Cere-le să scrie o însemnare în jurnal în limba respectivă, descriindu-și

experiențele și observațiile. Această activitate combină abilitățile lingvistice cu reflecția personală, permițând elevilor să se conecteze emoțional cu experiențele lor. Scrierea într-un jurnal stimulează autoexprimarea și motivația de a comunica eficient.

Expoziția de artă: Cere elevilor să creeze reprezentări vizuale sau proiecte legate de anumite cuvinte sau concepte de vocabular în limba-țintă. Aceștia pot prezenta apoi lucrările lor și pot să explice legătura cuvântului în fața clasei. Crearea reprezentărilor vizuale ale conceptelor lingvistice îmbunătățește înțelegerea elevilor și conexiunea emoțională cu conținutul. Prezentarea și explicarea lucrărilor lor de artă sporesc încrederea și motivația de a-și împărtăși abilitățile lingvistice.

Quiz-show: Împarte clasa în echipe și organizează o competiție în stilul unui quiz-show. Pune întrebări despre gramatică, vocabular, cultură și curiozități legate de limbă. Echipa cu cele mai multe răspunsuri corecte câștigă. Această activitate face ca procesul de învățare să fie unul interactiv, creând un sentiment de entuziasm, competiție și motivație pentru a-și aminti și aplica cunoștințele lingvistice. Încurajează participarea activă și întărește rezultatele învățării.

The book realm contest: Împarte elevii în echipe. Distribuie fiecărei echipe câte o carte. După ce o citesc, vor deveni personajele din cartea citită, se vor costuma, se vor prezenta, apoi vor promova cartea alegând anumite aspecte care să convingă și pe alții să aleagă să intre în universul cărții prezentate. Câștigă echipa care a convins cei mai mulți colegi să citească propria carte.

Aceste activități, care sunt la granița dintre dramă(teatru) și psihodramă, oferă modalități captivante și interactive pentru ca elevii să practice și să dezvolte abilitățile lor lingvistice, în timp ce stimulează creativitatea, colaborarea și încrederea în sine în învățarea limbilor străine. În experiența mea, psihodrama este instrument eficient și benefic în educație, contribuind la formarea unor elevi mai angajați, deschiși și pregătiți pentru provocările lumii în care trăim.

Bibliografie:

1. Maley, Alan; Duff, Alan, *A Resource Book of Communication Activities for Language Teachers*, Cambridge University Press
2. Pecican, Monica Maria, *Instrumentele şi tehnicile psihodramei*, Curs anul II

EDUCAȚIA DIGITALĂ

Prof. înv. primar Martin Ramona Nicoleta
Școala Gimnazială „Răducanu Rosetti”, Căiuți, Bacău

Acest secol este, fără îndoială, secolul culturii digitale. Educaţia digitală este una din preocupările de bază ale învățământului românesc, prin formarea culturii informaţiei şi comunicării digitale la nivelul oricărui cetăţean. Fără o populaţie educată, doritoare să folosească tehnologiile informaţiei şi comunicării, nicio comunitate nu poate participa în mod real în reţeaua globală.[2] Integrarea computerului în procesul de învăţământ nu mai este privită ca o mişcare avangardistă, ci ca o necesitate. În întreaga lume se observă convertirea conţinutului cultural într-o formă digitală, făcând astfel produsele disponibile oricui, oriunde şi oricând. Lecţiile digitale îi ţin pe elevi la şcoală şi îi fac să fie mai atenţi la informaţii. Educaţia virtuală a devenit un adevărat fenomen în industria românească în ultimii ani.

Educația digitală reprezintă o oportunitate modernă și nouă, al cărei rol nu este de a înlocui contactul față în față, ci de a fructifica posibilități alternative de învățare. Ele nu pot substitui procesul de predare-învățare-evaluare realizat la clasă, în care elevul utilizează manualul, caietul, fișele de lucru independent, proiectele de grup, scrisul la tablă, răspunsurile orale, colaborarea, socializarea, dar, în această epocă în care digitalizarea este inevitabilă și necesară, includerea aplicațiilor își demonstrează utilitatea.

Predarea online nu este o abilitate complet diferită de cea care presupune predarea în mod personal, dar necesită cunoașterea tehnicilor și a celor mai bune practici pentru ca munca să fie îndeplinită. Starea în care ne aflăm ne-a determinat să fim părtași ai unei schimbări radicale, o adevărată revoluție în abordarea procesului didactic dintr-o altă perspectivă, prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu elevii și cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor, pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea online în totalitate. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid, să se informeze, să se formeze, să pună în practică derularea activităților didactice exclusiv prin mijloace moderne de comunicare. Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată, s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi.

Desfășurarea procesului educaţional exclusiv online, pentru cadrele didactice din ciclul primar necesită colaborarea cu familiile elevilor, sprijin din partea acestora, deoarece copiii nu posedă deprinderile necesare pentru a lucra pe platforme sau cu aplicațiile utilizate. Un alt impediment este acela că elevii depind de părinți, deoarece nu au propriul telefon pentru a se conecta (elevii din clasa pregătitoare, clasa I) și este necesar să se stabilească un program, astfel încât adulții, care nu sunt disponibili dimineața din cauza serviciului, să fie acasă pentru a-i ajuta.

Prin intermediul învăţării online, părinţii au posibilitatea monitorizării activității copilului, au posibilitatea de a consulta în orice moment rapoartele de activitate ale copilului, de a detecta eventualele probleme, de a comunica rapid şi eficient cu cadrul didactic.

Aşadar, vorbim despre o școală care trebuie să rămână un reper de siguranță și predictibilitate, despre profesori creativi, bucuroși de întâlnirea inedită, mediată digital cu elevii, despre elevii care își mențin bucuria de a învăța în orice context.

Activitatea sincron trebuie susținută și de cea asincron. Activitatea elevilor de acasă este foarte importantă. Cadrul didactic trebuie să aibă în vedere în stabilirea acestora, cantitatea și calitatea. Munca independentă, exercițiile cu rol de consolidare, lecturile suplimentare, compunerile, proiectele au rolul de a utiliza cunoștințele asimilate, dezvoltă creativitatea, imaginația, atenția, deprinderile de lucru cu manualul și alte surse de informare.

Pentru a face mai atractiv procesul de predare-învățare-evaluare, cadrul didactic poate folosi ajutorul pe care îl oferă unele platforme şi aplicaţii care să sprijine activitatea didactică şi să-i stimuleze pe elevi să rămână conectaţi în procesul de învăţare.

Scopul instrumentelor digitale este de a spori procesul de învățare prin faptul că vin în sprijinul sau în completarea celor învățate la clasă, pun la dispoziția profesorilor modalități moderne de predare și evaluare. Trebuie să ne gândim la o reinterpretare a rolului cadrelor didactice și al elevilor. Noi, cadrele didactice, suntem facilitatori, care creem contextul în care poate avea loc învăţarea: prin întrebări, prin instrumente, prin crearea unei etici de muncă adecvate şi prin relaţii umane care să transmită încredere şi susţinere astfel încât procesul educaţional să aibă reultatele aşteptate.

Stăpânirea abilităților digitale este esențială pentru a permite utilizarea rezonabilă și responsabilă a instrumentelor și serviciilor digitale și pentru a garanta o integrare profesională de succes. Dobândirea de competențe în domeniul digital, și mai ales în calcul, necesită adesea experiențe concrete pe care elevii le pot trăi și urmări, într-un cadru școlar sau în afara timpului școlar, de unde și importanța relațiilor cu cei implicați în activități în afara orelor de școală și locuri asociate. Într-o societate marcată de abundența de informații, educația media și informația permit studenților să învețe să devină media și utilizatori de Internet conștienți de drepturile și îndatoririle lor și de controlul identității lor digitale.

Tehnologiile digitale joacă un rol crucial în furnizarea de resurse educaționale adaptate și accesibile elevilor aflați în dificultate. Dacă au luat în considerare aceste probleme de la concepția lor, resursele digitale pot contribui într-adevăr în mod semnificativ la îmbunătățirea primirii și integrării depline a acestor elevi și la facilitarea monitorizării educației lor de către părinți. Prin propunerea sistematică a metodelor alternative de acces și utilizare, de adaptările astfel propuse beneficiază, prin urmare, toți elevii, cu sau fără dizabilități.

Așadar, viitorul nu aparține exclusiv învățământului online. Viitorul va fi o simbioză între clasic și modern, între tehnologie și tabla de la clasă, între conservatorismul profesorilor și maximizarea folosirii tehnologiei în a ușura accesul elevului la informație.

Procesul pedagogic online a devenit o necesitate ce oferă atât oportunități, cât și pericole. Într-o perioadă scurtă s-a făcut tranziția de la o societate relativ stabilă la o societate definită de schimbări și discontinuități, astfel încât cunoașterea noii paradigme educaționale este o exigență stringentă. Învățarea online este educația care are loc pe Internet. Acest concept este doar un tip de învățare la distanță. Învățarea online catalizează o schimbare pedagogică ce gravitează în perimetrul constructivismului, construcționalismului și colaborării. Există o mutare de la cursurile de sus în jos și elevi pasivi la o abordare mai interactivă, de colaborare, în care elevii și profesorul co-creează procesul de învățare.

În concluzie, învățăturile care se concentrează în special pe tehnologia digitală sau folosind resurse și instrumente digitale contribuie la dezvoltarea abilităților-cheie ale elevilor în societate și în lumea profesională a secolului al XXI-lea: creativitate, inovație, muncă în grup, modă, proiect sau chiar autonomie.

Bibliografie:

1. Brut, Mihaela, *Instrumente pentru e-Learning. Ghidul informatic al profesorului modern,* Editura Polirom, Iași, 2006
2. Cucoș, Constantin; Istrate, Olimpius; Pânișoară, Ion-Ovidiu; Bodnariuc, Petre; Vela, Simon, *Şcoala online - elemente pentru inovarea educaţiei*, Ed. Universităţii Bucureşti, 2020

TEST - CLASA A VI-A

Prof. Tanasă Maria-Raluca
Şcoala Gimnazială Filipeni, județul Bacău

Textul A

„Titi Brumărescu e un băiat grozav de citit. Citeşte pe rupte. Şi nu ca alţii, o carte pe lună sau, în cel mai bun caz, una pe săptămână. Titi citeşte o carte (una!) pe oră. Oricât ar fi de groasă! E de ajuns, de altfel, să-l auzi vorbind despre cărţile pe care le-a citit, ca să-ţi dai seama că ai de-a face cu un adevărat maratonist al lecturii.

- Tu ai citit cartea aia? Grozavă carte! îşi împărtăşeşte el neobosit şi oricui entuziasmul în recreaţii. Gro-za-vă! Desface cuvântul în silabe, cu pofta cu care ar desface o piersică mustoasă.

- Care?

- Una cu scoarţa galbenă, de vreo două deşte... Cum naiba-i spune? Ah, îmi scapă titlul, dar e grozavă!... De două ori am citit-o... În ora de geometrie... azi-dimineaţă.

- Cu un câine pe scoarţă?

- Nu... Galbenă, dar fără câine... A, ştiu la ce te gândeşti. Aia cu câinele e alta... Îmi amintesc! Am citit-o în ora de chimie.

Bună carte şi asta! Mai ales acolo unde se-ntâlnesc ăia doi cu alţi doi... Uite, dom'le, îmi scapă titlul, se căinează el, dar pot să ţi-o povestesc. Stai să vezi, râzi să te prăpădeşti. Pufneşte în râs câteva clipe, apoi, înveselit, începe să povestească hohotind: E cu unu' care pleacă nu ştiu unde... ha, ha... cu nu ştiu cine... ha, ha... Şi ăsta care pleacă se desparte nu ştiu de ce de ăla cu care a plecat, ha... ha... să vezi încurcătură ha... ha... ha... Are aşa, vreo trei deşte grosime. Cum îi zice? Ah, îşi pocneşte Titi nemilos degetele, îmi vine pe limbă... am citit-o azi, în ora a treia...

- A treia, mă? Păi acum vine ora a treia... Titi rămâne pe gânduri o clipă:

Ai dreptate!... Le-am confundat... Ştii, are tot vreo trei deşte grosime. Da, îmi amintesc... Aia din ora de chimie era tristă. Ah, îmi scapă titlul... dar - să ţi-o povestesc... E aşa de tristă! Caută batista, dar lacrimile au şi luat-o la vale. E cu unul care pleacă... nu ştiu unde... hâhî... Şi celălalt era cu alţii, care şi ei nu ştiu ce aveau cu ăla... Ah, ce carte tristă!... A găsit batista şi, cum a terminat de povestit cartea cea tristă, îşi suflă nasul, elegiac: Acum nu mai am ce citi...

- Du-te la bibliotecă!

- Aş, de la bibliotecă le-am citit pe toate, se înviorează el. O să-ţi povestesc eu una, formidabilă! Am uitat cum îi zice. Aşa, de vreo patru deşte de groasă. Aventură! Mister! Să vezi,

începe el cu o voce sugrumată, e cu una care pleacă nu mai ţin minte unde, cu nu ştiu cine! Nu mai ştiu de ce!!! Şi pe drum se desparte, nu ştiu cum, de ăla cu care a plecat!!! Şi atunci să vezi încurcătură... Dar uite, a intrat tovarăşul profesor. Ţine minte unde am rămas, îţi povestesc mai departe după oră. Păcat că i-am uitat titlul. Dar nu-i nimic. Cum ţi-o povestesc eu, nici nu mai e nevoie s-o citeşti, n-ai s-o uiţi toată viaţa. Îţi garantez!"

(Mircea Sântimbreanu, „Un băiat citit")

Textul B

Consider că lectura ocupă un rol important în educarea și cultivarea bunului gust, în îmbogățirea bagajului de cunoștințe și dezvoltarea personalității tinerilor, tocmai datorită diversității ei.

În primul rând, lectura are un rol educativ atât la școlarii mici, cât și la adolescenți. Dacă în clasele mici orele de lectură au drept scop imbogățirea vocabularului și îmbunătățirea cititului, la clasele mari lectura devine un mijloc de acumulare a cunoștințelor, elevul căpătând astfel o bogată cultură generală. Poate fi de asemenea o portiță de evadare către o lume a poveștii, o lume ficțională, propice visării și delectării de tip estetic.

În al doilea rând, un tânăr care citește are posibilitatea de a-și dezvolta personalitatea într-un mod pe care și-l dorește, datorită învățăturilor desprinse din cărți. Spre exemplu, citind romanul „Ion" al lui Liviu Rebreanu, tinerii pot identifica trăsăturile de caracter ale personajului eponim, precum lăcomia, observând astfel traseul lui Ion spre dezumanizare și sfârșitul acestuia printr-o moarte tragică. Pe masura lecturării multor cărți, tinerii își dezvoltă capacitatea de a-și exprima propriile păreri ce vizează anumite întâmplări, situații-limită, alcătuindu-și astfel un set propriu de valori care să-i ghideze în viață.

În concluzie, sunt de părere că lectura este foarte importantă în viața tinerilor, educându-i pe aceștia din diverse puncte de vedere.

(Chita Andreea, clasa a XII-a A)

I. În tabelul de mai jos, bifează căsuța potrivită pentru a arăta cărui text îi corespunde fiecare dintre afirmațiile din stânga.

	A	**B**	**C**	**D**
	TEXT A	**TEXT B**	**AMBELE TEXTE**	**NICIUN TEXT**
1. Textul prezintă pasiunea pentru lectură.				
2. Textul este o operă literară.				
3. Textul prezintă importanța lecturii în viața tinerilor.				
4. Personajul principal este un profesor.				

II. Scrie în coloana din dreapta câte un enunț care să conțină informațiile solicitate în coloana din stânga.

	Răspunsuri
1.Unde are loc dialogul între Titi şi colegul său?	
2.De ce nu mai vrea Titi să meargă la bibliotecă?	
3.Care e titlul romanului menționat în textul B?	
4.Ce devine lectura la clasele mari?	

III. Transcrie, din fiecare text, câte două cuvinte referitoare la lectură.

TEXTUL A	**TEXTUL B**

IV. Completează enunțurile date cu informații selectate din textile-suport.

1. Titi este supărat pentru că…….
2. Colegul său îl sfătuieşte să……
3. În clasele mici orele de lectură…….
4. Pe măsura lecturării mai multor cărți, tinerii……..

V. Alege, din textele-suport, o idee cu care eşti de acord şi una cu care nu eşti de acord, motivând alegerea făcută:

Sunt de acord!	**Nu sunt de acord!**
Motivarea alegerii:	Motivarea alegerii:

VI. Scrie într-un enunț prin ce se aseamănă cele două texte-suport.

……

……

VII. Alege varianta corectă de răspuns în funcție de ceea ce exprimă fiecare enunț:

1. „Ah, îmi scapă titlul...”

a. constatare;

b. nerăbdare;

c. nesiguranță.

2. „Consider că lectura ocupă un rol important în educarea și cultivarea bunului gust.”

a. argument;

b. constatare;

c. opinie personală;

d. afirmație.

VIII. Explică înțelesul enunțului: „E de ajuns, de altfel, să-l auzi vorbind despre cărţile pe care le-a citit, ca să-ţi dai seama că ai de-a face cu un adevărat maratonist al lecturii.”

IX. Vrei să realizezi un chestionar pe care să-l aplici colegilor tăi, în clasă, pentru a vedea dacă prețuiesc lectura. Completează chestionarul de mai jos cu întrebările potrivite la care colegii tăi trebuie să răspundă.

ÎNTREBARE	DA	NU
1.		
2.		
3.		
4.		

ÎNVĂȚAREA INTERACTIVĂ A NOȚIUNILOR DE FIZICĂ

Prof. Rudnic Lia
Școala Gimnazială Todirești, Suceava

Arhimede cerea un punct de sprijin pentru a răsturna Pământul pe baza sistemului de pârghii. Profesorul este în situaţia savantului antic. Mereu are nevoie de sprijin, iar acesta nu poate fi găsit decât la elev.

În prezent, a instrui nu mai înseamnă a-l determina pe elev să-şi înmagazineze în minte un anumit volum de cunoştinţe, dintre care unele nici nu sunt înţelese, ci a-l învăţa să participe activ la procesul de producere a noilor cunoştinţe.

Consider că în orice situaţie de învăţare, rolul profesorului este de a găsi căile cele mai adecvate pentru a-l determina pe elev să rezolve sarcinile propuse, fără a-l constrânge, pentru că elevul zilelor noastre trebuie să preia iniţiativa, să participe direct la procesul de învăţare, să valorifice cunoştinţelor existente, să lucreze independent, dar să-şi însuşească și abilitatea de a lucra în grup, în cadrul căruia să înveţe de la colegi, să se autoevalueze, dar să-i poată evalua şi pe alţii.

În încercarea continuă de a obţine performanţe cât mai bune cu elevii pe care îi îndrum, care să aprecieze valoarea şi plăcerea muncii, mi-am pus de mai multe ori întrebările: *Cum să fac să-i determin să lucreze mai uşor, cu mai multă bucurie şi satisfacţie, fără să fie nevoie să trag de ei, să le supreveghez fiecare mişcare şi să-i aud văitându-se la fiecare pas? Cum ar trebui să acţionez pentru a-i determina să lucreze mai uşor, cu mai multă bucurie şi satisfacţie, dar cu efort mai mic? Cum ar trebui să predau astfel încât să ajung la mintea şi la sufletul copilului?*

Pentru a identifica răspunsuri adecvate la aceaste întrebări, consider că este necesar să ne îndreptăm asupra metodelor, tehnicilor şi instrumentelor pe care le valorificăm în cadrul demersului instructiv-educativ, astfel încât învățarea să se poată caracteriza prin atributele: atractivă, motivantă, stimulativă, eficientă. De aceea, este nevoie de metode și tehnici de învățare interactive, cu valoare motivantă și stimulativă, care să le fructifice activitatea, plasându-i în centrul unor experiențe de învăţare care să le solicite din plin energia creatoare, fără a fi constrânși, ci implicați în propria formare.

Fizica și chimia sunt universuri greu de cucerit, dar aceasta le face parcă şi mai interesante. Din experienţa de la catedră am observat că elevii învaţă diverse cunoştinţe, dar nu reuşesc să facă legătura cu ceea ce observă în jurul lor. Majoritatea însă nu pot învăţa sau învaţă mecanic, fără a se gândi măcar că ceea ce învaţă sunt fenomene cotidiene, întâlnite la tot pasul şi că şcoala vine tocmai

să le explice.

Ca urmare, în dorinţa de a-mi perfecţiona activităţile, iar elevii să descopere secretele şi frumuseţea acestei ştiinte, am aplicat strategii centrate pe elev, strategii activ-participative.

Fizica are conţinuturi abstracte, câteodată aride şi greu de pătruns de elevi, ca urmare, am implicat elevii în centrul unor experienţe de învăţare care să le solicite energia şi capacităţile disponibile urmărind formarea unei gândiri ştiinţifice, stimulând dezvoltarea unor procese şi calităţi precum curiozitatea, gândirea, spiritul de observaţie, spritul competitiv, inteligenţa, creativitatea, motivaţia.

Am constatat că centrarea pe elev devine atât o condiţie de calitate şi eficienţă a procesului formativ, cât şi una dintre cele mai la îndemână căi de rezolvare a numeroaselor dificultăţi cum ar fi: diminuarea motivaţiei la învăţătură la discipina fizică, lipsa de atractivitate a unor conţinuturi, scăderea gradului de implicare a elevilor în activităţile de învăţare, scăderea performanţelor şcolare. Pentru a rezolva aceste dificultăți, în activitățile de fizică am introdus strategia de învățare centrată pe elev: învățarea bazată pe investigație, strategie utilizată într-un context interactiv şi colaborativ, care pleacă de la o întrebare sau o situație problematică din lumea reală și în care profesorul ghidează elevul să cerceteze, să experimenteze, să analizeze, să exploreze, să creeze, să comunice pentru a găsi răspunsul la aceasta.

Acest model de învăţare, utilizat frecvent în diverse scenarii didactice ale învățării bazate pe investigație, implică 5 secvențe: Angajare, Explorare, Explicare, Aplicare, Transfer.

În etapa de Angajare (Evocare-Anticipare), are loc formularea întrebării de investigat, evaluarea inițială a cunoştinţelor anterioare ale elevilor, stabilirea obiectivelor și captarea interesului elevilor. Ca urmare, trebuie găsită o întrebare bună, incitantă, care să trezească curiozitatea și dorința de studiu a elevului, iar pe de altă parte să fie ancorată în realitate: Un copil și un adult își dau drumul cu coarda elastică. Care dintre ei ajunge mai jos?/ Interacțiunea; Cum pot fi ridicate ușor corpurile grele?/Mecanisme simple; De ce un alergător slab poate să înainteze mai repede pe pistă decât un înotător excelent în apă?/Energia mecanică; Un scafandru poate coborî oricât de adânc în ocean?/Mecanica fluidelor; De ce oamenii poartă haine închise la culoare iarna și deschise la culoare vara?/Căldura. Printre tehnicile și metodele recomandate în cadrul acestor lecţii sunt: Harta „Ştiu. Vreau să ştiu. Am învăţat”, „Eseul de 5 minute”, Interviul în perechi, brainstormingul, Ciorchinele.

În etapa de Explorare-Experimentare, întrebarea de investigat rămâne aceeaşi, elevilor li se oferă ocazii de a se implica direct în studiul fenomenelor şi corpurilor, decid care va fi direcția și metodele pe care le vor aplica în investigația lor, efectuează experimente și formulează concluzii.

În etapa de Explicare-Clarificare, elevii au ocazia de a comunica ceea ce au aflat şi de a înţelege semnificaţiile noilor informaţii. Comunicarea are loc între elevi, între elevi şi profesor,

printr-un proces de reflecţie (generalizare). Odată ce elevii şi-au construit propria înţelegere, ei sunt ajutaţi să sintetizeze şi să explice propriile idei, să își reformuleze explicațiile și concluziile folosind terminologia specifică fizicii, exprimând conceptele într-un limbaj științific adecvat; Metode, tehnici, procedee pentru această etapă: … am învățat, mozaicul, Sinelg, Ciorchinele (revizuit), Tabelul conceptelor, Tabelul T, Gândiţi-Lucraţi în perechi-Comunicaţi, Unul stă, trei circulă, Turul galeriei, Linia Valorii, Diagrama Venn, Cvintetul, Cubul, Eseul de 5 minute.

În etapele de Aplicare, Extindere și Transfer, elevii aprofundează înțelegerea conceptelor și fenomenelor studiate, extind, dezvoltă ceea ce au învăţat, fac conexiuni cu alte concepte înrudite.
La tema *Interacțiune* - elevii organizaţi pe grupe, vor fi stimulaţi să rezolve probleme şi să comunice rezultatele în maniere diverse: turul galeriei; Harta „Știu. Vreau să știu. Am învăţat; Eseul de 5 minute; la tema *Fenomene termice* - folosind prezentări multimedia, elevii explică aplicaţii ale fenomenului de dilatare în viaţa de zi cu zi; realizează un ciorchine structurat cu toate informațiile din unitatea de învățare.

În etapa de evaluare, se determină nivelul învăţării, al înţelegerii care a rezultat. Elevii pot să-şi demonstreze înţelegerea prin jurnale, desene, construcţii etc. În urma acestei etape rezultă noi întrebări ce conduc la reluarea ciclului investigativ, fie ca o necesitate pentru a lămuri ce nu s-a înțeles, fie pentru aprofundarea temei.

În activitățile de învățare realizate, am constatat că metodele interactive de tip investigativ, precum: mozaicul, cubul, tehnica „Știu.Vreau să ştiu. Am învăţat”, diagrama Venn, Ciorchinele, hărţile conceptuale, metoda R.A.I., tehnica 3-2-1, Gândiți-Lucrați în perechi-Comunicați, Unul stă, trei circulă, proiectul, jurnalul reflexiv, eseul de 5 minute, turul galeriei etc., urmăresc optimizarea comunicării între elevi, o înțelegere mai temeinică a noțiunilor, facilitând coparticiparea elevilor la evaluarea propriilor rezultate. Aceste metode pot fi îmbinate cu măiestrie cu metode tradiționale precum: problematizarea, algoritmizarea, explicația, jocul didactic, rezolvarea de exerciţii şi probleme.

Brainstormingul este util profesorului de fizică pentru a evalua ideile anterioare ale elevilor despre o anumită temă, de obicei nestudiată de elevi anterior, cu precădere la începutul unei unități de învățare: *Mecanisme simple*, clasa a VII-a/ Formularea unor răspunsuri privind întrebarea de investigat „Cum pot fi ridicate ușor corpurile grele?”; Interacțiunea/ Formulează răspunsuri în grup pentru întrebarea de investigat „Un copil și un adult își dau drumul cu coarda elastică”; generare de ipoteze: *Echilibru mecanic*, clasa a VII-a/Discuții privind echilibrul unor corpuri observate.

Gândiți-Lucrați în perechi-Comunicați: Aceasta este o activitate de învăţare prin colaborare care se desfăşoară repede şi care constă în faptul că elevii reflectează asupra unei informații, observații experimentale, text scurt, fiind solicitați să își exprime o opinie sau să răspundă unei întrebări deschise sau să rezolve o problemă scurtă, beneficiind în acelaşi timp de ajutorul unui

coleg în formularea ideilor. De exemplu: elevii dezbat situații-problemă, formulează răspunsuri la întrebările-problemă: „Ce fel de energie are o piatră care cade?”, analizează problemele din fișele de lucru, stabilind un algoritm de rezolvare etc.

Tehnica *Cubul* orientează demersurile cognitive ale elevilor în cunoaşterea unui fenomen/ proces, din perspective multiple. Pe feţele cubului sunt notate operaţiile mentale, exprimate în termeni de verbe la modul imperativ, pe care elevul urmează să le dezvolte. De exemplu, la tema *Energia mecanică*, clasa a VII-a, recapitulare, elevii au ca sarcină de lucru: *Folosind cubul, rezolvă pe echipe sarcinile de lucru: Descrie tipurile de echilibru; Compară Echilibrul stabil cu echilibrul indiferent; Asociază mărimile masă, viteză, înălțime cu Ec, Ep; Analizează condițiile de echilibru; Aplică formulele în rezolvarea problemelor; Argumentează relația dintre echilibrul mecanic și energia potențială.*

Unul stă, trei circulă: metoda poate fi utilizată în faza de reflecţie ca modalitate de interevaluare. Pentru a putea fi folosită este necesar ca, mai întâi, elevii să lucreze la o problemă care se poate materializa într-un produs şi care, pe cât posibil, poate fi abordată în diferite feluri: Elevul care a stat acasă raportează comentariile pe care le-au făcut vizitatorii; ceilalţi elevi spun pe rând ce au văzut în grupurile pe care le-au vizitat, subliniind asemănările şi diferenţele cu propriul produs; elevii discută cum şi-ar putea îmbunătăţi produsul.

Eseul de 5 minute se foloseşte la sfârşitul orei, pentru a-i ajuta pe elevi să-şi adune ideile legate de tema lecţiei şi pentru a-i da profesorului o idee mai clară despre ceea ce s-a întâmplat în acea oră cu elevii și din perspectiva acestora. Se solicită elevilor două lucruri: să scrie un lucru pe care l-au învăţat/care le-a plăcut din lecţia respectivă, să formuleze o întrebare pe care o mai au în legătură cu aceasta. Câteva eseuri se vor citi în plen, în măsura în care timpul o permite. Eseurile vor fi strânse și folosite de către profesor pentru a-şi planifica la aceeaşi clasă lecţia următoare.

Turul galeriei reprezintă o metodă ce poate fi utilizată în faza de reflecţie ca modalitate de interevaluare. Pentru a putea fi folosită, este necesar ca, mai întâi, elevii să lucreze în grupuri mici la o temă care se poate materializa într-un produs şi care poate fi abordată în diferite feluri.

Linia valorilor este o metodă de învăţare prin colaborare, de dezbatere la care participă toţi elevii clasei. La cererea profesorului, elevii se aşază pe o linie imaginară în funcţie de poziţia adoptată: la un capăt se grupează elevii cu opinii pro, la celălalt capăt al liniei se grupează elevii cu opinii contra. Elevii indecişi se plasează la mijlocul liniei valorice sau într-o parte separată a sălii. Elevii situaţi la extremităţi se consultă şi îşi prezintă argumentele pentru susţinerea punctului de vedere. Elevii indecişi, în funcţie de argumentele echipelor pro şi contra, se pot alătura unui grup sau celuilalt. În urma dezbaterii, se formulează concluzii. Exemplu: *Echilibru mecanic*, clasa a VII-a, întrebarea-problemă: *O piatră care cade are atât energie cinetică, cât și energie potențială gravitațională.*

Diagrama Venn-Euler este un organizator grafic utilizat pentru a compara două idei, concepte, evenimente, obiecte etc., evidențiind trăsăturile comune şi pe cele diferite.

Tabloul conceptelor îi ajută pe elevi în ordonarea, analiza, sistematizarea, sintetizarea informațiilor. Ca și diagram Venn, se aplică în etapa de reflecţie și presupune efort mare de gândire din partea elevilor. Exemplu: tema - *Echilibru mecanic şi energia potențială*, clasa a VII-a, după investigația în grup privind realizarea a trei experiemente (echilibru stabil, echilibru instabil, echilibru indiferent), se completează un tabel pe baza observațiilor realizate (Dacă corpul revine singur sau nu la poziția de echilibru după ce a fost scos, ce se întâmplă cu energia potențială?).

Lucrul în echipă dă posibilitatea elevilor de a-şi împărtăşi părerile, experienţa, ideile, strategiile personale de lucru, le dă sentimentul de încredere, siguranţă, curajul de a-şi asuma responsabilităţi, le diminuează frica de eşec, le înfrânge subiectivismul, acceptă gândirea colectivă. Elevii nu învaţă în același mod, de aceea au nevoie de tratament diferit, individualizat, astfel încât toți să aibă parte de o educaţie care să le asigure o dezvoltare armonioasă a personalităţii. De aceea, este nevoie de individualizarea conţinuturilor prin instruire diferenţiată, iar profesorii pot diferenţia conţinuturi, procese, produse în funcţie de disponibilitățile, interesele, stilul de învăţare al elevilor. Prin realizarea unor activităţi în echipă, atitudinea elevilor va fi pozitivă, deoarece activităţile au caracter de noutate, elevii participă activ la îndeplinirea sarcinilor şi pot dovedi o afinitate deosebită pentru munca în grup, pentru cooperare.

Folosind în activitățile de învățare aceste metode și strategii interactive, le dezvoltăm elevilor gândirea critică, îi determinăm pe elevi să caute şi să dezvolte soluţii la diverse probleme, evidenţiind modul propriu de înţelegere, totul fiind bazat pe un climat antrenant, relaxat, de colaborare, încredere şi respect între profesor-elev/elevi, elev-elev/elevi. Dacă îmbinăm judicios aceste metode şi tehnici active cu mijloace didactice corespunzătoare şi strategii didactice creative, facem din lecţie o aventură a cunoaşterii în care elevul participă activ, după propriile puteri. Receptivi la nou, este bine să îmbinăm judicios interactivitatea cu inovaţia şi creativitatea, familiarizându-i pe elevi cu noile tehnici de comunicare, învăţare și evaluare, ajutându-i să acceadă la tezaurul cunoaşterii. Trebuie să asigurăm o corelaţie între strategiile clasice şi cele moderne, pentru că a fi bun educator înseamnă în primul rând un profesor orientat către viitor.

Deci trebuie să-i oferim elevului încredere în propria forţă de manifestare, stimulându-i orice iniţiativă, căci atunci el se va simţi valorizat și capabil.

Bibliografie:

1. *Metode eficiente de învățare a fizicii* (curs), Facultatea de Fizică, Univ. București, 2015
2. Pintilie, Mariana, *Metode moderne de învăţare-evaluare*, Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2002
3. Şoitu, Laurenţiu, *Strategii centrate pe elev*, MEC, Bucureşti, 2006

UTILIZAREA DESENELOR SCHEMATICE ÎN LECȚIILE DE GEOGRAFIE INSTRUMENTE INTERACTIVE PENTRU ÎNȚELEGEREA SPAȚIULUI GEOGRAFIC

Prof. Duican Mihaela-Maria
Școala Gimnazială Mădulari, jud. Vâlcea

În predarea geografiei, utilizarea desenelor schematice poate reprezenta un instrument valoros pentru a facilita înțelegerea complexității spațiului geografic. Desenele schematice sunt reprezentări grafice simplificate și structurate, care ilustrează relațiile și caracteristicile geografice într-un mod vizual și accesibil.

Acest articol explorează beneficiile și aplicarea desenelor schematice în lecțiile de geografie, evidențiind modul în care pot sprijini procesul de învățare și înțelegerea geografiei.

Beneficiile utilizării desenelor schematice în lecțiile de geografie

- Claritate și sinteză: Desenele schematice oferă o modalitate de a simplifica și sintetiza informațiile complexe despre spațiul geografic. Acestea pot evidenția relațiile și structurile geografice într-un mod clar și concis, facilitând înțelegerea și memorarea conținutului.
- Vizualizare și înțelegere spațială: Desenele schematice permit vizualizarea spațiului geografic și a elementelor sale componente, oferind o perspectivă vizuală asupra diverselor fenomene și procese geografice. Elevii pot înțelege mai ușor conceptele geografice și pot dezvolta o înțelegere mai profundă a interacțiunilor spațiale.
- Abordare interactivă și creativă: Utilizarea desenelor schematice în lecțiile de geografie încurajează implicarea activă a elevilor și dezvoltarea abilităților de gândire critică și creativă. Elevii pot fi implicați în crearea propriilor desene schematice, interpretând și sintetizând informațiile geografice într-un mod personal și original.

Aplicarea desenelor schematice în lecțiile de geografie

- Ilustrarea proceselor geografice: Desenele schematice pot fi utilizate pentru a reprezenta procese geografice complexe, cum ar fi ciclurile hidrologice, ciclurile de viață ale plantelor sau formarea reliefului. Elevii pot urmări și înțelege mai ușor aceste procese prin intermediul ilustrațiilor vizuale.
- Reprezentarea relațiilor spațiale: Desenele schematice pot evidenția relațiile spațiale dintre elementele geografice, precum interacțiunile dintre factorii naturali și umani sau distribuția

diferitelor fenomene pe teritoriul unei regiuni. Acest lucru îi ajută pe elevi să înțeleagă și să analizeze dinamica spațială și interdependențele geografice.

- Diagramarea conceptelor-cheie: Desenele schematice pot fi utilizate pentru a diagrama și sintetiza concepte-cheie din geografie, cum ar fi tipurile de climă, forme de relief sau resursele naturale. Aceasta oferă o viziune de ansamblu asupra conceptelor și ajută elevii să facă conexiuni între diferitele elemente ale geografiei.

În concluzie, utilizarea desenelor schematice în lecțiile de geografie aduce multiple beneficii pentru înțelegerea spațiului geografic. Aceste instrumente interactive facilitează claritatea, vizualizarea și înțelegerea spațială, stimulează gândirea critică și creativă, și sprijină procesul de învățare al elevilor. Integrarea desenelor schematice în predarea geografiei poate crea o experiență educațională captivantă și valoroasă, ajutându-i pe elevi să dezvolte competențe solide în domeniul geografiei și să înțeleagă mai bine lumea în care trăiesc.

Bibliografie:

Dulamă, Maria-Eliza, *Metodica predării geografiei*, Editura Clusium, Cluj-Napoca, 2001

MANAGERUL EDUCAȚIONAL

Prof. înv. preșcolar Oprea Andreea
Școala Gimnazială „Emil Atanasiu”, Garoafa, jud. Vrancea

Managementul ca știință s-a cristalizat relativ recent, datorită eforturilor depuse de specialiștii din domeniu ca răspuns la transformările sociale, politice și economice ale societății.

Termenului *management* i s-au acordat numeroase definiții de-a lungul timpului datorită importanței semnificative în societatea contemporană. Tîrcă (2011) definește managementul ca fiind „un proces conștient de conducere și coordonare a acțiunilor și activităților individuale și de grup, precum și de mobilizare și alocare a resurselor unei organizații (umane, materiale, de spațiu și de timp), în vederea îndeplinirii obiectivelor acesteia în concordanță cu misiunea, finalitățile și responsabilitățile sale economice și sociale.”

Noțiunea și-a extins aplicabilitatea și în alte domenii, printre care și cel al educației și învățământului, cu tot cu particularitățile sale specifice activității didactice. Astfel, la sfârșitul secolului XX, în știința pedagogică, se introduce un nou concept și anume *managementul educației*, concept ce face referire la teoria și practica managementului general, dar aplicate la sistemul de învățământ, procesul de învățământ și organizațiile școlare. În această viziune, școala este privită ca o organizație complexă, cu obiective proprii, ce este condusă de un manager educațional.

Conceptul de „manager educațional" se regăsește în literatura de specialitate desemnând persoana care conduce o organizație școlară către atingerea scopurilor urmărite.

Școala este instituţia care are rolul de a oferi serviciu social, este direct influenţată de ceea ce se întâmplă în mediul social, transmite cunoştinţe, dezvoltă abilităţi, norme, valori recunoscute şi acceptate social și în același timp are o logică internă de dezvoltare, reproduce propriile norme şi valori, are propriul sistem de organizare. Managerul școlar deține un rol aparte în asigurarea unei bune funcționări a unității de învățământ, fiind persoana competentă, flexibilă, adaptabilă la schimbări, capabilă să procure și să utilizeze resurse fizice și umane în vederea îmbunătățirii performanțelor școlii.

În ultimii zeci de ani, directorii de școală din țara noastră au avut atribuții predominant administrative precum administrarea resurselor fizice, financiare, înregistrări contabile, organizarea procedurilor de recrutare, sancționarea abaterilor disciplinare, contabilizarea evidenței elevilor, progresul profesorilor prin activităţi de inspecţie școlară de specialitate etc. Aceste fapte se întâmplau datorită procesului decizional centralizat la nivel operațional, directorul doar aplicând deciziile ce se luau la nivelurile ierarhice superioare. Însă, odată cu Strategia descentralizării învățământului preuniversitar, elaborată de Ministerul Educației și Cercetării din România, în anul 2005, unitățile școlare dobândesc autonomie, transformându-se în organizații școlare complexe, în care directorii primesc noi roluri în planificarea și furnizarea educației. Astfel, cu pași mici dar siguri, directorul de școală începe să devină manager. Noile atribuții se referă la proiectarea curriculumului la decizia școlii, nu doar aplicarea unui curriculum realizat de organizațiile superioare, atragerea de resurse financiare, materiale de la comunitatea locală și nu numai, gestionarea corectă a acestora, comunicare eficientă cu instituțiile statului, reunirea actorilor din interiorul și din jurul școlii pentru dezvoltarea parteneriatelor etc.

În vremurile actuale, managerul educațional este mai mult decât un conducător. Deși traversăm o perioadă extrem de dificilă, având în vedere complexul de provocări, oportunități dar și amenințări, probleme, managerul trebuie să se orienteze atât spre indivizi, cât și spre sarcini pentru optimizarea procesului instructiv-educativ.

Conducătorii educaționali dețin un rol esențial în organizațiile școlare din care fac parte. Ei sunt piatra de temelie pe care funcționează și se dezvoltă armonios comunitățile de învățare. Cu o

conducere școlară de succes, școlile devin incubatoare eficiente de învățare, locuri în care educabilii nu numai că sunt educați, ci și susținuți să își creeze noi personalități adaptabile mediului social.

Profilul unui manager educaţional se conturează prin calităţile native, dar mai ales prin competenţele profesionale dobândite în urma unui proces de transformare personală. Nu este necesar să te naşti un manager de succes, ci trebuie să devii unul, investind în programe de dezvoltare profesională, descoperind motivațiile și principiile corecte ce creează premisele necesare pentru a deveni o persoană capabilă să îi conducă pe alții.

Următoarele trăsături sunt frecvente în rândul celor mai de succes manageri școlari.

Inteligența academică și emoțională

O calitate deosebit de importantă pe care o poate avea un manager al unei organizații școlare o reprezintă setea de cunoaștere. Acesta nu trebuie niciodată să înceteze să pună întrebări și să se cultive. Societatea este într-o continuă mișcare, iar procesul de învățare trebuie să fie la fel de rapid pe măsură ce lumea se schimbă. O parte din a deveni manager școlar este să ai voința de a lucra la creșterea personală și să pui accent neîncetat pe îmbunătățirea instruirii, inspirând astfel și formabilii, dar și formatorii să facă același lucru.

Un manager trebuie să dețină informații teoretice, experiență practică, cunoștințe minime de pedagogie, psihologie, drept, sociologie, administrație, completate cu solide cunoștințe de management. „Dacă, în condiții relativ simple, atunci când timpul necesar pentru sintetizarea informațiilor corespunzătoare este relativ redus, intuiția poate oferi o bună orientare, nu același lucru se poate spune despre condițiile de mare complexitate” (Cucoș et al., 2009, p.713). Procesul învăţării angajează dimensiunile cognitive, dar și cele afective, motivaţionale și volitive ale personalităţii umane, însă cheia succesului nu este doar o minte științifică puternică, ci și un nivel ridicat al inteligenței emoționale.

În ultimii ani, inteligența emoțională a devenit o calitate esențială a managerilor școlari. Aceștia trebuie să fie capabili să comunice eficient și să dovedească faptul că știu să asculte înainte de a lua decizii. De asemenea, gestionarea cu succes a propriilor emoții întărește faptul că poți să gestionezi mai bine și emoțiile altora. Aceștia cunosc acest lucru și se străduiesc, folosind diverse strategii, să mențină un climat socioafectiv colectiv în organizația școlară, climat ce încurajează evocarea emoțiilor pozitive ale întregului personal, având scop final un randament profesional mai bun. Atunci când relațiile sunt tensionate în organizația școlară, în zadar se așteaptă performanțe de la elevi și calitate în procesul instructiv-educativ.

Înțelegerea importanței construirii unei comunități școlare

Managerii eficienți întemeiază, susțin și valorifică parteneriate reciproce familiale și comunitare. Atmosfera sănătoasă a unui mediu social, inclusiv a unui mediu școlar, poate fi creată doar pe criterii de transparență, corectitudine, realizate de indivizii ce compun organizația școlară.

Astfel, directorii, prin competențele lor manageriale, asigură funcționarea activităților educaționale, satisfăcând necesitățile sociale în procesul de dezvoltare umană. „Prin poziția sa socială, managerul școlar urmează a fi persoana care să întrunească toate calitățile pozitive pentru a putea fi imitat ca un model al serviciilor sociale și, totodată, constituind un model demn de urmat pentru generațiile următoare." (Cristea, 1998, p.53). Pentru a construi aceste rețele comunitare, este esențial ca managerii să fie vizibili în școlile și comunitatea lor, să dezvolte încredere și să creeze un scop comun cu părinții, personalul didactic, elevii și membrii comunității.

Au o viziune convingătoare și planuri strategice

Cei mai buni lideri sunt vizionari. Aceștia îi conduc pe oameni către un scop comun împărtășit de toți, spunându-le încotro să meargă; concep planuri care să transpună obiectivele, țintele strategice în practică, în realizări semnificative ale școlii. Viziunea este poate una dintre cele mai importante calități pe care le poate avea un manager, deoarece poate formula și modela viitorul mai degrabă decât să fie modelat de evenimente. Viziunea conducătorului școlii este adesea catalizatorul ce aduce oamenii împreună și îi provoacă să ofere tot ce au ei mai bun, oferind impuls, direcție atât lui, cât și fiecărui membru al echipei didactice.

Promovează mentoratul și construirea de relații pozitive între managerul școlar și cadrele didactice.

Marii conducători ai organizațiilor școlare știu că nu pot face totul singuri. Ei trebuie să se înconjoare și să se sprijine pe deplin pe cadrele didactice, încurajându-le să se dezvolte, deoarece numeroase studii științifice de specialitate au confirmat faptul că atunci când oamenii sunt împliniți și li se oferă oportunități pentru dezvoltarea carierei, ei sunt mai productivi, implicați și eficienți la locul de muncă. Prin sprijinirea cadrelor didactice în dezoltarea profesională, precum și prin crearea unui mediu în care să se poată experimenta, inova, directorii pot asigura un mediu sănătos pentru educatori, ce va avea repercusiuni pozitive asupra educabililor.

Totodată, un rol foarte important îl dețin în mentorat, care este cheia îmbunătățirii motivației și performanței cadrelor didactice, mai ales pentru cele debutante. Acestea au mare nevoie de îndrumare pedagogică și instructivă la începutul carierei didactice, dar și de o corelare a obiectivelor personale cu viziunea și obiectivele generale ale sistemului școlar.

Managerii dedicați, competenți, orientați spre valoare, trebuie să încurajeze cooperarea și dialogul între toți actorii școlari. Convingerea cadrelor didactice, a personalului didactic auxiliary, dar și a celui nedidactic de beneficiile colaborării precum și sustenabilitatea muncii colaborative reprezintă o provocare ce trebuie luată în considerare. Un blocaj în comunicarea pe orizontală și pe verticală, lipsa de colaborare cu partenerii și existența unui climat organizațional tensionat conduc la un management școlar inefficient, respectiv la o scădere a performanței atât a educabililor, cât și a educaților.

Conduc organizația școlară prin exemplu.

Acțiunile oamenilor sunt mult mai grăitoare decât cuvintele. Nu de multe ori am auzit expresia populară „Fă cum spun, nu așa cum fac eu”, care întărește ideea că faptele și nu vorbele managerului sunt urmate de echipă. Puterea exemplului este cea mai rapidă formă de educație asupra celorlalți, dar și de autoeducație. Prin exemplul personal, putem face rapid schimbările în ceilalți pe care ni le dorim. Astfel, pentru a convinge educatorii să aibă un anumit comportament, conducătorul trebuie să dea primul exemplu, să fie integru, hotărât, cinstit, echilibrat intelectual dar și emoțional, empatic. Un bun manager trebuie să fie capabil să încurajeze, în organizația școlară pe care o conduce, colaborarea, sporirea încrederii în forțele proprii.

Abilitatea de a avea încredere și de a împuternici

Conducătorii unităților de învățământ trebuie să distribuie sarcini, atribuții personalului didactic și nedidactic, sunt încurajați să își asume responsabilitatea și individual, și ca parte a unui grup, iar laudele pentru ceea ce realizează să fie întodeauna prezente.

Bibliografie:

1. Cristea, S., *Dicționar de termeni pedagogici*. Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998
2. Cucoș, C. et al., *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice*, Editura Polirom, Iași, 2009
3. Day, C. & Sammons, P., *Successful School Leadership*, Education Development Trust, Berkshire, 2016
4. Grissom, J. , Egalite, A. & Lindsay, C., *How Principals Affect Students and Schools: A Systematic Synthesis of Two Decades of Research*, The Wallace Foundation, New York, 2021, preluat pe 17 iunie 2023 de pe https://www.wallacefoundation.org/knowledge-center/Documents/How-Principals-Affect-Students-and-Schools.pdf
5. Tîrcă, A., *Management educational,* 2011, preluat pe 16 iunie 2023 de pe http://mentoraturban.pmu.ro/sites/default/files/ResurseEducationale/Modul%207%20Management%20educational.pdf

CREATIVITATEA CA ABILITATE A SECOLULUI 21. DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR (STUDIU DE SPECIALITATE)

Prof. Dașu Narcisa Gabriela
Școala Gimnazială Nr. 7 Buzău
Liceul Special pentru Deficienți de Vedere Buzău

Creativitatea este o abilitate valoroasă și există strategii comune pe care profesorii le pot folosi pentru a ajuta elevii să o dezvolte.

Cine nu-și dorește un elev **creativ,** imaginativ, care să picteze așa cum altcineva n-a mai făcut-o, să scrie cele mai originale compuneri sau să danseze pe orice melodie? Sigur că nu e deloc ușor și, adesea, ne gândim dacă acei elevi atât de talentați pe care îi vedem la televizor sau pe scenă au fost pregătiți de mici pentru asta sau pur și simplu sunt talentați.

Din punct de vedere educațional, creativitatea este asociată cu producerea a ceva nou, iar acest produs trebuie să fie util. Mai mult, interacțiunea dintre aptitudini, proces și mediu are ca rezultat crearea unei idei, act sau produs care este perceput ca nou, valoros sau semnificativ într-un context socio-cultural specific printr-un mediu specific.

Creativitatea este cea mai dificilă abilitate de gândire de dobândit și, de asemenea, cea mai căutată. O prețuim în muzică, divertisment, tehnologie și în alte aspecte ale existenței noastre. Apreciem și tânjim după ea pentru că ne îmbogățește înțelegerea și ne poate face viața mai ușoară.

Creativitatea este una dintre abilitățile esențiale ale cursantului în secolul 21 și, de asemenea, cheia pentru învățarea eficientă în mediul academic (Egan et al., 2017). Este secolul inovațiilor, flexibilității și creativității. Creativitatea este una dintre abilitățile esențiale pentru secolul XXI, datorită importanței sale în promovarea potențialului uman prin efectele pozitive asupra dezvoltării individuale (Nakano & Wechsler, 2018).

Creativitatea devine speranța omului modern de a se regăsi, de a se adapta la multiple schimbări, de a fi autentic, de a se exprima ca personalitate complexă, dar mai presus de toate, devine un imperativ pentru progresul societății actuale și viitoare. Învățarea creativă este o cerință impusă de evoluția societății care are nevoie de oameni bine pregătiți în toate domeniile, iar includerea individului în lumea contemporană trebuie să fie conștientă, responsabilă și creativă.

Stimularea potențialului creativ al elevilor reprezintă una din principalele priorități ale educației în lume la acest început al mileniului III. În condițiile existente la noi, e necesară

dezvoltarea creativității fiecărei personalități încă din copilărie, așa încât viitorii absolvenți ai liceelor să poată contribui la progresul țării noastre. Pentru a pregăti tinerii să facă față transformărilor rapide ale vieții în aspectele economic, politic, social, cultural, este necesară dezvoltarea creativității elevilor la toate disciplinele.

Creativitatea începe întotdeauna cu imaginația, iar istoria arată că multe lucruri pe care ni le imaginăm sunt create mai târziu. Gene Roddenberry și-a imaginat telefoanele mobile în *Star Trek,* în 1966, iar Motorola le-a produs în 1996. La mijlocul anilor 1800, Augusta Ada King și-a imaginat un limbaj pentru mașinile de calcul care nici măcar nu exista; astăzi este onorată ca fondatoarea limbajelor moderne de programare.

Școala contemporană, centrată pe elev, are un rol bine precizat în dezvoltarea uriașului potențial intelectual, reprezentat de inteligență și creativitate care, pus în valoare, va asigura neîntrerupt progresul socio-uman.

Ne întrebăm de ce se înăbușă creativitatea? Cauzele sunt numeroase, dar este una care le domină categoric pe celelalte: atitudinea educatorului față de elevii săi creativi. Există profesori care consideră *elevul creativ* o sursă permanentă de **indisciplină,** fiind supraapreciat elevul mediocru, recitatorul fidel al rândurilor din caiet sau din manual. Perspectiva din care este judecată intervenția elevului este cea a greșelii. Aceasta este sancționată pentru a nu se repeta și pentru ca elevul să se ferească pe viitor de a mai greși. Și copilul se ferește, dar uneori este atât de profundă această teamă de greșeală, încât el nu mai îndrăznește nimic când se află pe un teren neexplorat. Curajul de a încerca îl părăsește, gustul riscului 1-a pierdut sau nu-1 va căpăta niciodată pe băncile instituției de învățământ pentru că el știe că, greșind, nu va scăpa de ironiile și admonestările educatorului. Copilul învață să nu mai întreprindă nimic în afară de ce este prescris și i se cere, reprimându-și spontaneitatea naturală. Ca prime remedii pedagogice la îndemâna oricărui cadru didactic se recomandă instituirea unor perioade de neevaluare și încurajarea.

Dacă silim copilul să gândească sau să compună original, trebuie să respectăm ideile și compozițiile pe care le produce el. Să luăm în serios efortul lui, care dovedește că a muncit cu sinceritate. Dacă suntem forțați să respingem creația sa, trebuie să indicăm de ce anume. Să ne amintim întotdeauna că o creație care poate fi banală pentru noi poate fi ceva nou pentru copilul care a produs-o.

În fine, nu trebuie neglijată autoevaluarea. Pentru a învăța să fii creativ, să fii autoactiv și autoresponsabil este nevoie de o practică constantă în autoevaluare. Un educator bun va cultiva această capacitate la copiii săi. Copiii trebuie antrenați să se aprecieze corect, corectitudinea înseamnă de fapt raportarea propriei producții de valori interne, proprii fiecăruia, care se constituie în acel cadru intern de evaluare al creatorului, atât de necesar în întreținerea curajului de a înfrunta opinia deseori neînțelegătoare și ostilă a celor din jur.

Profesorul trebuie să le insufle elevilor, prin modul de prezentare a informațiilor, prin stilul său de gândire, prin specificul solicitărilor formulate de elevi, o atitudine și un stil de gândire creator, liber, independent; el trebuie să contribuie la stimularea, orientarea și incitarea gândirii elevilor spre nou, spre neexplorat; de asemenea, asigurarea unei atmosfere permisive care să le ofere elevilor un climat optim pentru manifestarea liberă, spontană, fără frica de a greși, de a primi sancțiune, apreciere critică imediată, crearea unei atmosfere de explorare independentă, încrezătoare și netulburată sunt condiții esențiale. Direcționarea potențialului creativ al elevilor spre acele zone în care ei au șansele cele mai mari de manifestare eficientă, de realizare efectivă și cultivarea încrederii în sine, încurajarea efortului creator al elevilor încă de la primele lor manifestări conduc la o disciplinare a elevului. Activismul permanent al gândirii, care nu poate fi un stil obositor, ci un efort intelectual care produce satisfacție, contribuie la cultivarea spiritului de inițiativă, la formarea abilității de a aborda problemele întreprinzător și dinamic.

Când Benjamin Bloom a identificat ceea ce el a numit *taxonomia domeniului cognitiv*, a clasificat sinteza (creativitatea) drept una dintre cele mai dificile abilități de stăpânit, deoarece o persoană trebuie să folosească toate celelalte abilități cognitive în procesul creativ.

Există multe moduri prin care imaginația și potențialul creativ pot fi stimulate la copii. Dintre metodele active care stimulează gândirea creativă, bazată pe experiența proprie a elevilor, dar dezvoltă și abilități de comunicare și relaționare, deliberare mentală și urmăresc formarea unei atitudini active, amintim brainstormingul, jocurile de rol, învățarea bazată pe proiecte sau dezbaterile. Astfel, educarea creativității la elevi se poate realiza prin utilizarea unor jocuri specifice, majoritatea organizate în grupuri de colegi. În clasele primare, gândirea elevilor este antrenată treptat, sistematic, prin rezolvarea de exerciții și probleme, prin utilizarea unor activități matematice interesante și distractive. În acest caz este necesar să se solicite calitățile intelectuale ale copilului, să se stimuleze inteligența, spiritul de observație și potențialul creativ în găsirea soluțiilor.

Cel mai important lucru în elaborarea sarcinilor care sprijină dezvoltarea creativității în activitățile de grup este alegerea activităților potrivite.

Dezvoltați creativitatea elevilor! Creativitatea necesită un mediu sigur în care să te joci, să-ți exerciți autonomia și să-ți asume riscuri. În calitate de profesori, depinde de noi să stabilim acest tip de clasă de sprijin.

Iată câteva sugestii de la psihologi și educatori despre cum să dezvolți și să cultivi creativitatea elevilor tăi.

Creați un mediu plin de compasiune și acceptare! Întrucât a fi creativ necesită o ieșire, elevii trebuie să aibă încredere că pot greși în fața ta.

Reformulați sarcinile pentru a promova gândirea creativă! Încercați să adăugați cuvinte

precum „creați", „proiectați", „inventați", „imaginați-vă", „presupuneți" la sarcinile dvs. Adăugarea de instrucțiuni precum „Veniți cu cât mai multe soluții posibil" sau „Fiți creativi!" poate crește performanța creativă.

Oferiți elevilor feedback direct cu privire la creativitatea lor! Mulți elevi nu realizează cât de creativi sunt sau primesc feedback care să îi ajute să încorporeze „creativitatea" în conceptul lor de sine. Oferiți feedback care încurajează autoevaluarea și independența.

Ajutați elevii să știe când este potrivit să fie creativi! De exemplu, ajutați-i să vadă contextele în care creativitatea este mai mult sau mai puțin utilă – într-un proiect de grup cu mize reduse versus o evaluare standardizată de stat.

Folosiți cât mai mult posibil strategii, modele și metode de instruire creative într-o varietate de domenii! Model de creativitate pentru elevi este felul în care vorbiți și modul în care acționați. De exemplu, ați putea spune „M-am gândit la 3 moduri de a prezenta această lecție. Îți voi arăta 2, apoi vei veni cu un al treilea" sau arătați-le un proiect personal la care lucrați.

Protejați și susțineți motivația intrinsecă a elevilor dvs.! Motivația intrinsecă alimentează creativitatea. Mai multe studii au arătat că bazarea pe recompense și stimulente în sala de clasă poate submina motivația intrinsecă de a îndeplini o sarcină. Pentru a evita acest lucru, Beth Hennessey, profesor de psihologie la Wellesley College, sugerează ca educatorii să limiteze competițiile și comparația cu ceilalți în sala de clasă, concentrându-se în schimb pe auto-îmbunătățire.

Explicați elevilor că creativitatea necesită efort! Spuneți-le elevilor că oamenii cu adevărat creativi trebuie să-și imagineze, să lupte și să-și reimagineze în timp ce lucrează la un proiect. Ca parte a revizuirii materialelor, le-ați putea cere copiilor să deseneze/proiecteze/picteze metafore vizuale sau mindmap-uri pentru a surprinde esența informațiilor academice complexe predate.

În concluzie, dorim să întărim următoarea idee: potențialul cognitiv poate fi stimulat la tineri prin includerea de strategii care utilizează grupul ca formă de organizare a activității.

Creativitatea promovată la ore prin sarcini colaborative are pentru elevi multe beneficii care pot fi urmărite pe termen lung (Martin, 2021):

1. Crește implicarea studenților. Lucrul cu alții este mai probabil să atragă și să motiveze elevii să se implice.

2. Îmbunătățește abilitățile cognitive. Implicarea în sarcini de colaborare poate fi un stimulent pentru exprimarea și dezvoltarea abilităților soft ale elevilor precum munca în echipă, leadership, încredere, empatie. Creativitatea cere elevilor să dezvolte sau să schimbe ceva. Prin urmare, aceste activități sunt concepute pentru a explora multe opțiuni și diverse soluții pe care le construiesc și le pun în aplicare abilitățile cognitive.

3. Îmbunătățește încrederea în sine. În colaborarea de grup, elevii tind să se învețe unul pe altul și câștigă un sentiment mai bun al stimei de sine. Sarcinile creative cer idei și noi modalități de a rezolva unele probleme. Nu există răspunsuri corecte sau greșite la astfel de probleme, deoarece scopul este de a solicita elevilor să gândească creativ. Aprecierile și recunoașterea creditelor lor îi ajută pe elevi să-și dezvolte încrederea în sine.

Bibliografie

1. Drapeau, P., *Sparking Student Creativity. Practical Ways to Promote Innovative Thinking and Problem Solving*, Ascad, Alexandria, 2014
2. Egan, A., Maguire, R., Christophers, L. & Rooney, B, *Developing Creativity in Higher Education for 21st Century Learners: A Protocol for a Scoping Review*, *International Journal of Educational Research*, 2017. Kagan, S., & Kagan, M. Kagan cooperative learning. Kagan Publishing, 2009
3. https://www.researchgate.net/publication/327378152_Creativity_and_innovation_Skills_for_the_21st_Century
4. www.teachhub.com/teaching-strategies/2021/04/creativity-explored-through-student-collaboration

POVEȘTI DESPRE BULLYING

Prof. înv. preșcolar Marin Mădălina

Școala Gimnazială „Emil Racoviță”, Grădinița „Magnolia”, Onești

Plecând de la titlul materialului, vreau să vă prezint un pachet de 4 cărți cu povești terapeutice dedicate acestui fenomen de actualitate care afectează copiii de la vârste fragede și până la majorat. Setul de patru povești ilustrate îi va ajuta pe cei mici să recunoască și să răspundă la diversele tipuri de bullying.

Pachetul de 4 cărți a fost folosit în Grădinița „Magnolia” în acest an școlar la grupa la care sunt educatoare Grupa Mare - *Panseluțe*, cei mici descoperind un cuvânt nou, *bullying*, dar și modalități prin care te poți feri de orice fel de agresiune.

Fiecare carte face cunoscut un tip de agresiune: bullyingul verbal, bullyingul fizic, bullyingul ascuns, bullyingul emoțional, oferind și strategii actuale și eficiente pentru situațiile când copiii se confruntă cu aceste probleme.

În prima carte, ***Insultele nu sunt deloc amuzante*****,** Nicolas adoră să joace fotbal cu echipa sa și îi place să stea în poartă, iar atunci când nu reușește să apere o minge, Dragoș începe să-i adreseze cuvinte jignitoare, care-l rănesc.

Din poveste micii cititori vor observa cum Nicolas este ținta apelativelor și a poreclelor, dar vor afla și modalități de a opri acest comportament abuziv

În a doua carte, ***Îmbrâncitul nu e deloc amuzant*****,** Mihnea este foarte bun la matematică și îl admiră pe eroul cel curajos, SuperRatonul. Mihnea este agresat fizic de Felix, un coleg de școală.

În urma lecturii, micii cititori vor observa cum Mihnea este ținta unei agresiuni fizice și vor afla cum pot opri acest comportament abuziv.

În cea de-a treia carte, ***Glumele nu sunt mereu amuzante*****,** Filip, Tudor și David merg împreună în tabăra de cercetași încă de când erau mici. Când un alt cercetaș, Ivan, vine să stea cu ei în cabană și începe să facă glume răutăcioase pe seama lui Filip, acesta începe să se simtă exclus din grup și luat peste picior. Micii cititori vor observa cum Filip este ținta glumelor lui Ivan, dar vor descoperi modalități de a opri acest comportament abuziv.

În cea de-a patra cărticică, ***Tachinarea nu e mereu amuzantă*****,** Cezar și ceilalți colegi din stația de autobuz fac glume pe seama lui Radu și râd de blănița zbârlită și de hainele sale simple. Tachinarea lor continuă îl necăjește și îl întristează tare mult pe Radu.

Prin lectura educatoarei, micii cititori vor observa cum Radu este ținta tachinărilor colegilor și vor afla modalități de a opri acest comportament abuziv.

Bibliografie:

1. Doering, Amanda, F., *Glumele nu sunt mereu amuzante*, Editura Bookzone, București, 2021
2. Doering, Amanda, F., *Insultele nu sunt deloc amuzante*, Editura Bookzone, București, 2021
3. Higgins, Melissa, *Îmbrâncitul nu e deloc amuzant,* Editura Bookzone, București, 2021
4. Higgins, Melissa, *Tachinarea nu e mereu amuzantă*, Editura Bookzone, București, 2021

METODE MODERNE ÎN PREDAREA LIMBII ROMÂNE

Prof. Apostol Adriana-Felicia
Colegiul Tehnic Energetic

Există în continuare controverse privitor la taxonomia metodelor didactice, dar cu toate acestea, există certitudinea că fiecare cadru didactic poate opta pentru o variantă tradițională, precum explicația sau se poate îndrepta spre modernitatea actului didactic, abordând poate cubul sau mozaicul. În egală măsură, se evidențiază profesori care au rezultate îmbucurătoare prin aplicarea metodelor clasice, cu rezultate concrete și prolifice pentru elevi, dar și profesori adepți ai unor metode inovative care ar putea suscita interesul și atenția elevului.

De altfel, varietatea strategiilor didactice este ușor subiectivă, deoarece în procesul educațional ar trebui să primeze specificul obiectivelor pedagogice pe care educatorul încearcă să le atingă. Se impun anumite criterii în funcție de care profesorul poate realiza selecția metodelor didactice. Acesta trebuie să aibă în vedere specificul colectivului de elevi, pregătirea sa profesională sau conținutul lecției.

Plecând de la aceste aspecte teoretice, în cele ce urmează, propunem câteva aplicații digitale raportate la specificul personajului literar, realizate și lucrate în mediul online, cu specificitatea lor în demersul didactic. Menționez că acestea au reprezentat repere în momentul de captare a atenției, oferind o bază pentru discuțiile ulterioare sau chiar în partea de evaluare, de la sfârșitul activității didactice.

Aplicația **Wordwall** a fost printre cele mai utilizate aplicații digitale, fiind un adevărat instrument de captare a atenției. Activitățile se construiesc relativ ușor și conțin mai multe segmente ce ar putea fi create și accesate: roata, cuvintele încrucișate, anagramele sau rebusurile. Dintre acestea, profesorul poate opta pentru cea mai eficace variantă care s-ar putea plia pe specificul lecției. Elevii primesc un link și accesează cu ușurință activitățile propuse de dascăl, într-un timp real, alături de ceilalți colegi.

Imaginea următoare face parte din activitatea de la clasa a XI-a și a presupus descoperirea cuvintelor și a construcțiilor care denumesc trăsături ale romanului experienței studiat la clasă, *Maitreyi*, de Mircea Eliade. În decursul acestei activități, am observat implicarea elevilor și spiritul de competiție de care au dat dovadă, într-un timp limitat, impus de aplicație. Conținuturile au fost reactualizate într-un mod facil și amuzant pentru cursanți. De asemenea, s-au dovedit foarte îndemânatici în găsirea rapidă a variantelor cerute.

Aplicația **Padlet** permite utilizatorilor să realizeze un perete virtual în care să-și prezinte subiectele propuse. Atrage prin noutatea abordării și prin multiperspectivismul textelor propuse spre studiu. Activitatea nu este consumatoare de timp pentru elevi, necesitând doar existența unui cont pe care aceștia ar trebui să îl aibă.

Se poate folosi într-un moment de evocare, în care elevii trebuie să-și exprime opiniile în legătură cu o temă dată sau să publice scurte mesaje însoțite de imagini sau chiar videoclipuri. Poate fi accesată în cadrul unei sesiuni de brainstorming, solicitând astfel inițiativa și noutatea conceptelor din partea elevilor.

Presupune învățarea prin colaborare și cercetarea proprie pentru a finaliza activitatea. Un avantaj destul de important îl constituie implicarea întregii clase și faptul că acest joc didactic ar putea fi urmat de o sesiune de dezbatere, prin care elevii să argumenteze diverse puncte de vedere cu privire la text sau chiar într-unul de reflecție, în care elevii să demonstreze aplicabilitatea cunoștințelor însușite.

Profesorul a creat un material padlet care să permită valorificarea unor discuții despre protagonistul romanului modern subiectiv studiat, Ștefan Gheorghidiu. Dezbaterea ulterioară va avea ca puncte de analiză statutul personajului, trăsătura dominantă, secvențele semnificative, tipul conflictului sau perspectiva narativă. Răspunsurile elaborate ale elevilor se vor nota în caiete sau în alte padleturi realizate chiar de ei, sub forma unor texte complexe.

În decursul acestei activități, am observat plăcerea elevilor de a redacta diverse aspecte legate de personajul romanului în forme interactive, folosindu-se de diverse forme geometrice sau culori care să evidențieze ceea ce notaseră. Implicarea acestora a fost destul de susținută, demonstrând că această aparentă joacă ar putea conduce la o mai bună trăinicie a informației.

Totodată, au existat și cazuri în care elevii au dovedit că nu stăpânesc atât de bine tehnologia, fiind uneori nevoie de implicarea celorlalți colegi. În astfel de împrejurări, profesorul propune exersarea acestei aplicații la nivelul altor opere literare care să prezinte atenție și implicare din partea elevului.

Cu toate acestea, aplicația menționată apare ca un inventar al tuturor posibilităților de a organiza și reorganiza un conținut informațional, în special când vine vorba de caracterizarea unui personaj.

Totul depinde de priceperea și mânuirea acestei strategii de lucru, grefate pe o bună cunoaștere a textului literar.

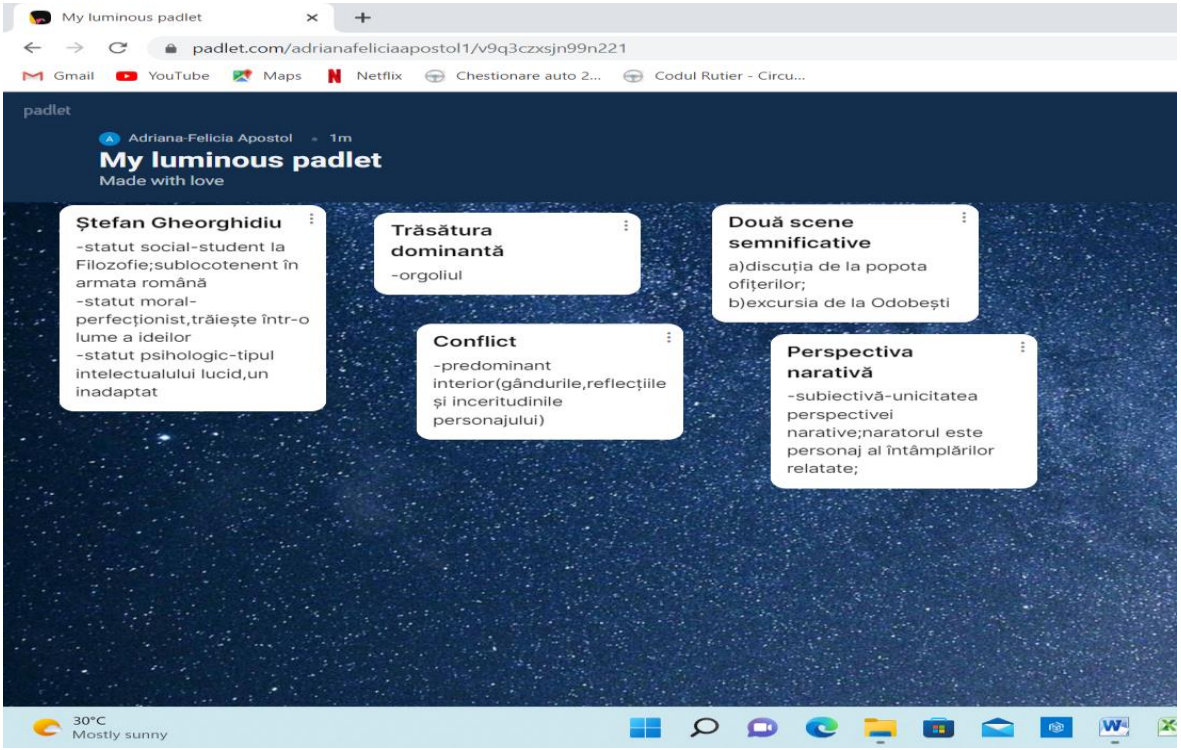

Diversitatea metodelor de predare și de evaluare constituie o permanentă preocupare în vederea eficientizării actului didactic. De cele mai multe ori, reușita succesului școlar depinde într-o măsură covârșitoare de relația profesor-elev și de latura creativă a educatorului, atunci când vine vorba de conceperea unor momente-cheie ale lecției, care să ilustreze ideea de modernitate, chiar în context european.

ÎNVĂŢAREA PRIN PROIECTE

Prof. înv. primar Soporan Camelia
Liceul Teoretic „Grigore Moisil”, Timişoara

Învăţarea pe bază de proiecte este un model de instruire care îi implică pe elevi în activităţi de investigare a unor probleme obligatorii şi au drept rezultat obţinerea unor produse autentice. Proiectele destinate să sporească oportunităţile de învăţare ale elevilor pot varia foarte mult în ceea ce priveşte conţinutul şi aria acoperită şi pot avea loc la diferite niveluri de învăţământ. Cu toate acestea, tind să aibă în comun câteva trăsături definitorii.

Proiectele se dezvoltă pornind de la întrebări provocatoare care nu pot primi răspunsuri prin învăţarea bazată pe memorare. Prin proiecte, elevii îşi asumă roluri active: cel care rezolvă problema, cel care ia decizia, cel care efectuează investigaţii, responsabilul cu documentarea.

Proiectele servesc unor obiective educaţionale specifice, semnificative; ele nu sunt diversiuni sau adaosuri la curriculumul „real”.

TIMIȘOARA, ORAȘUL MEU NATAL!

Proiectul (învăţarea prin proiecte - IPP) este o modalitate de organizare a învăţării care permite parcurgerea unor activităţi de învăţare interdisciplinare şi transdisciplinare, centrate pe elevi, ancorate în probleme practice ale vieţii de zi cu zi. O definiţie posibilă este următoarea: învăţarea bazată pe proiect este o metodă de predare care implică elevii în învăţarea conţinuturilor şi dezvoltarea abilităţilor prin intermediul unui proces extins, structurat în jurul unor întrebări sau probleme autentice şi complexe, care va avea ca rezultat unul sau mai multe produse.

Colaborînd în grupuri, elevii explorează, soluționează probleme reale, iau decizii, își asumă responsabilități, folosesc resurse tehnologice şi mijloace de comunicare diverse. Evaluarea produsului, dar şi a procesului, valorificarea experiențelor şi intereselor îmbunătățesc motivația şi autoreglarea învățării, competențele socio-emoționale şi participarea civică. Pe lângă stimularea cognitivă şi sociointeracțională, proiectele susțin perspectiva copiilor şi a tinerilor şi starea lor de bine.

Bibliografie:

Borteanu, Silvia; Preda, Viorica; Vodita, Anca Camelia, *Metoda proiectelor la vârstele timpurii*, Editura Miniped, București, 2016

TEHNOLOGIA DIGITALĂ,
”A MUST” ÎN COMUNICAREA DIDACTICĂ

Prof. Ancuta Lorina Antonela
Școala Gimnazială „Elena Farago”, Craiova

Cea mai populară și inovatoare creație a tehnologiei este **Internetul**. Acesta este locul unde putem găsi toate informațiile pe care le dorim precum și locul în care putem comunica chiar cu alte persoane care au aceleași interese ca noi. Oamenii din toată lumea, de toate vârstele, au devenit acum dependenți de Internet datorită numeroaselor sale avantaje.

Tehnologia oferită de Internet este cea care a făcut viața modernă mult mai ușoară datorită comunicării și informațiilor pe care le oferă. În consecință, putem folosi Internetul pentru a comunica cu oameni din întreaga lume, putem face afaceri prin utilizarea Internetului, ne putem face noi prieteni și putem cunoaște culturi diferite, putem căuta informații, putem studia și multe alte lucruri utile și interesante.

În afară de numărul mare de avantaje pe care ni le oferă, așa cum sunt comunicarea prin e-mail, cantitatea covârșitoare de informații, imagini, produse și alte lucruri, precum și faptul că în fiecare zi continuă să ofere o nouă facilitate, ceva nou și extrem de convenabil, lucruri care fac viața utilizatorilor mult mai ușoară, Internetul implică, de asemenea, și multe dezavantaje.

Voi prezenta în continuare o serie de avantaje și dezavantaje ale Internetului, astfel încât în urma lecturării acestora să putem face alegeri mai înțelepte.

În primul rând, Internetul permite oricărei persoane să comunice cu oamenii oriunde în lume, folosind messenger, twitter, e-mail și altele în doar câteva secunde, fără a fi nevoit să iasă din cameră, ceea ce nici măcar nu putea fi imaginabil cu un număr de ani în urmă.

Din păcate, capacitatea de a trimite și de a primi e-mailuri a creat și un mijloc pentru distribuirea de spam și malware. Programele malware care se ascund în fișierele atașate prin e-mail pot bloca computerul sau pot crea chiar un backdoor pentru ca un hacker să se infiltreze în sistem. Prin e-mailuri, hackerii au văzut o oportunitate grozavă de a se juca cu emoțiile oamenilor și de a convinge victimele să dezvăluie informații sensibile prin escrocherii de tip phishing.

Orice companie folosește e-mail-ul, ceea ce permite afacerilor să se extindă și să mențină legătura cu furnizorii și clienții aflați peste tot în lume, într-un timp record. E-mailul a devenit un

mod formal de comunicare, în timp ce au apărut altele mai informale, cum ar fi video chat-ul, Messenger, Instagram, Twitter. Toate acestea permit oamenilor să discute în timp real. Cu ajutorul unor astfel de servicii, a devenit foarte ușor să stabilim un fel de prietenie globală în care să ne putem împărtăși gândurile și să explorăm alte culturi. De asemenea, Internetul permite persoanelor din cadrul unei organizații să comunice și să împartă cu ușurință informații.

Un al doilea mare avantaj pe care îl oferă Internetul este accesul la informații. Internetul reprezintă o comoară virtuală unde putem găsi orice dorim, pe orice subiect ne interesează. Pentru a accesa aceste informații, avem motoare de căutare precum Google, Yahoo, Bing, Ask.com etc., care permit găsirea unei cantități imense de informații disponibile pentru aproape orice subiect, variind de la legislație și servicii guvernamentale, târguri și conferințe, informații despre piața monetară, idei noi și suport tehnic, iar lista este pur și simplu nesfârșită.

Un mijloc de comunicare utilizat pe scară largă, care le permite oamenilor să discute și să-și împărtășească gândurile și informațiile cu alții aflați în diferite locuri din întreaga lume sunt forumurile de pe diverse site-uri. Indiferent dacă aflăm informații despre ultimele noutăți din lume sau informații despre starul nostru preferat, totul este disponibil într-o clipă. Cu acest depozit de informații ne putem dezvolta nu numai cantitatea de cunoștințe, dar putem realiza acest lucru fără a pierde timpul prin mijloace tradiționale, cum ar fi vizitarea bibliotecilor și efectuarea de cercetare exhaustivă.

Cu ajutorul Internetului, elevii pot economisi timpul folosit pentru a căuta informații, îndeplinind alte sarcini. Acest lucru este deosebit de relevant pentru elevii care pot utiliza această bogăție de informații pentru proiectele școlare și, de asemenea, pot învăța lucruri noi despre subiectele de care sunt interesați. De fapt, Internetul este un mare ajutor pentru multe școli și universități care pot acum să atribuie proiecte și să urmărească progresul elevilor, postând apoi cu ușurință rezultatele pe site-urile școlii.

Educația online a crescut într-un ritm foarte rapid, deoarece Internetul permite dezvoltarea și utilizarea de instrumente inovatoare în educație. Elevii și profesorii pot comunica prin intermediul Internetului, ceea ce conferă rapiditate și ușurință în rezolvarea sarcinilor. În plus, unele universități oferă cursuri la distanță pentru a face studiul mai eficient și mai convenabil. Internetul a devenit o portiță pentru cei care doresc să învețe, dar nu își pot permite taxele de trai într-o țară străină.

În ceea ce privește elevii, impactul Internetului asupra acestora este pozitiv, atât timp cât îi ajută oferindu-le materiale și resurse necesare pentru studiu. Este o realitate faptul că elevii se folosesc acum foarte mult de Internet. Dacă întâmpină probleme legate de școală sau de viața lor de zi cu zi, pot găsi o mulțime de soluții ale acestor probleme pe Internet.

Unul dintre cele mai importante beneficii ale Internetului este faptul că elevii pot învăța prin intermediul blogurilor. Ele pot reprezenta o sursă de venit și pot oferi o experiență excelentă de scriere. Elevii care sunt interesați de mass-media și doresc să devină scriitori în viitor trebuie să facă acest lucru, deoarece și-ar putea dezvolta abilitățile profesionale, lucru care ar putea să îi conducă spre un viitor în acest domeniu.

Un alt avantaj al Internetului pentru elevi poate fi folosirea acestuia pentru comunicare socială și există o mulțime de astfel de site-uri de socializare pe care majoritatea elevilor le utilizează pentru a interacționa unii cu ceilalți. Facebook, Twitter, Weibo etc. sunt unele dintre cele mai cunoscute astfel de rețele sociale. Elevii pot intra în contact cu elevi din alte țări și pot discuta cu aceștia diferite probleme pentru a le îmbunătăți abilitățile și cunoștințele. Utilizând înțelept Internetul, elevii pot obține multe informații pentru a se dezvolta.

O altă problemă sau dezavantaj al Internetului este faptul că permite anonimatul unui număr mare de persoane care pot accesa diferite site-uri web, forumuri și camere de chat disponibile tuturor. Acest lucru le oferă anumitor persoane necinstite să profite de oameni nevinovați și să abuzeze de încrederea acestora. Mereu auzim la știri că astfel de oameni folosesc Internetul pentru a comite infracțiuni, pentru a profita de copii nevinovați care nu sunt avertizați și învățați cum să recunoască, să evite și să se protejeze de acest gen de oameni.

Accesul la Internet fără o selecție a site-urilor pe care copiii de vârstă mică le pot vizita este complet dăunător deoarece le oferă un mod foarte simplu de a avea acces la pornografie și acest lucru poate avea consecințe grave. Conținutul pentru adulți prezent pe Internet promovează sexul iresponsabil și creează noțiuni false în mintea copiilor.

Au fost multe campanii împotriva publicării imaginilor copiilor pe social media, deoarece acestea pot fi folosite de prădătorii sexuali într-un mod dăunător copiilor. Aceasta este, de asemenea, o consecință a anonimatului pe care Internetul îl oferă.

Dacă urmăriți de obicei știrile, atunci trebuie să știți la ce se referă această afirmație. Copiii au fost ademeniți de pedofili care s-au prezentat drept buni samariteni și au fost abuzați și molestați. Internetul a facilitat, de asemenea, persoanelor fără scrupule intrarea în contact cu copiii și acest lucru a dus la o creștere a cazurilor de răpire și de furturi de identitate.

S-au făcut numeroase experimente pentru a vedea cum reacționează adolescenții la mesajele anonime, iar majoritatea copiilor implicați au eșuat, căzându-le pradă, ceea ce arată cât de ușor pot fi păcăliți chiar și în cazurile în care copiii vorbesc frecvent cu părinții sau cu profesorii lor. Acest tip de comportament este extrem de riscant și îi face pe copiii extrem de vulnerabili să devină victime ale criminalității informatice.

Punctele menționate mai sus au reprezentat niște provocări pentru profesori și părinți. Există cereri din partea diferitelor grupuri pentru implementarea unui fel de reglementare care să verifice

această problemă. Cu toate acestea, credem că în loc să transformăm Internetul într-un tabu, ar trebui să educăm copiii să-l folosească în beneficiul lor. Este recomandabil ca părinții să monitorizeze cât timp petrec copiii lor pe Internet și, dacă este posibil, să stabilească un timp până la care li se va permite să folosească Internetul. Dacă aveți computerul în camera de zi în loc de dormitorul unui copil, puteți asigura astfel cenzura pentru ceea ce accesează pe Internet.

De asemenea, este important să le vorbiți despre orice, deoarece, dacă nu le vorbiți, vor apela la prietenii lor și la Internet pentru răspunsuri, iar aceștia nu pot oferi informații autentice. Părinții joacă un rol important în acest context și ei trebuie să acorde atenție copiilor lor astfel încât să nu fie afectați de Internet.

Deși m-am concentrat asupra efectelor negative ale Internetului, nu am încercat în niciun caz să subminez importanța acestuia în viața noastră. Noi suntem cei care decidem dacă folosim tehnologia pentru îmbunătățirea vieții noastre sau o folosim în mod abuziv. Este posibil ca elevii noștri să nu fie suficient de maturi pentru a înțelege acest lucru, dar noi, ca părinți, profesori și tutori, trebuie să ne asigurăm că dezvoltăm un comportament corect la copiii noștri.

În final, trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru a-i îndruma pe copii să folosească Internetul cu înțelepciune și să ne asigurăm că obțin informații corecte de pe Internet.

Bibliografie:

1. https://firmeromania365.ro/avantajele-si-dezavantajele-utilizarii-internetului/
2. http://ro.wikipedia.org/wiki/List%C4%83_de_re%C8%9Bele_sociale
3. http://www.debate.org/opinions/are-social-networking-sites-generally-beneficial-toour-way-of-life

COMOARA PIRAŢILOR

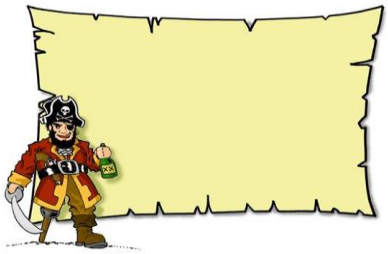

Prof. înv. primar Boieru Mihaela Raluca
Școala Gimnazială „Sfântul Vasile”, Ploiești

Scopul: consolidarea deprinderilor de calcul în concentrul 0 -100.

Sarcina didactică: rezolvarea unor exerciţii de adunare şi scădere, cu şi fără trecere peste ordin, în concentrul 0-100.

Materiale necesare:

- pălării de piraţi;
- sticluţe ce conţin sarcinile de lucru aflate pe „harta comorii”;
- cartonaşe cu litere;
- magneţi.

Regulile jocului:

- ✓ Elevii vor forma echipele în funcţie de culoarea pălăriilor de piraţi, realizate la ora de AVAP.
- ✓ Câte un reprezentant al fiecărei echipe alege sticluţa în care se află sarcinile de lucru.
- ✓ Descoperă sarcinile de lucru şi le rezolvă.
- ✓ Un elev din fiecare echipă prezintă rezolvarea exerciţiilor.
- ✓ Parcurgând traseul către comoară, fiecare echipă va descoperi, în final, o literă, ce va conduce către găsirea comorii: cuvântul „CARTE”.

Organizare: copiii vor fi împărţiţi în 5 echipe a câte 4 membri.

Recompense: bănuţi de ciocolată.

Anexe:

- ✓ Anexa 1: Fişele de lucru;
- ✓ Anexa 2: Harta comorilor.

Anexa 1

Echipa 1

Pagină, rând, cuvânt, literă

Rezolvând cu atenţie exerciţiile de mai jos, veţi afla pagina, rândul, cuvântul şi litera ce ne vor conduce la final către descoperirea comorii.

1. Calculează:

$24 + 19 + 15 =$

2. Află termenul necunoscut:

$51 - x = 42$

3. Din dublul numărului 25 scade succesorul numărului 40.

4. Precizează care este a doua vocală, din a treia silabă a cuvântului găsit.

Echipa 2

Pagină, rând, cuvânt, literă

Rezolvând cu atenţie exerciţiile de mai jos, veţi afla pagina, rândul, cuvântul şi litera ce ne vor conduce la final către descoperirea comorii.

1. Calculează:

$(45 + 39) - (10 + 30) =$

2. Află termenul necunoscut:

$c - (72 - 66) = 2$

3. Mă gândesc la un număr mai mic decât 60 şi mai mare decât 50, cu cifra unităţilor 4. Află diferenţa dintre cifra zecilor şi cifra unităţilor.

4. Precizează care este vocala ce se repetă în cuvântul găsit.

Echipa 3

Pagină, rând, cuvânt, literă

Rezolvând cu atenţie exerciţiile de mai jos, veţi afla pagina, rândul, cuvântul şi litera ce ne vor conduce la final către descoperirea comorii.

1. Calculează:

$98 - 26 - 48 =$

2. Află termenul necunoscut:

$21 + b + 30 = 52$

3. Calculează diferenţa dintre cel mai mare număr impar de două cifre şi răsturnatul numărului 78.

4. Precizează care este consoana din silaba a patra a cuvântului găsit.

Echipa 4

Pagină, rând, cuvânt, literă

Rezolvând cu atenţie exerciţiile de mai jos, veţi afla pagina, rândul, cuvântul şi litera ce ne vor conduce la final către descoperirea comorii.

1. Calculează:

35 + 36 – 51 =

2. Află termenul necunoscut:

a + 48 = 57

3. Găseşte un număr cu 60 mai mic decât suma numerelor 45 şi 25.

4. Precizează care a doua consoană, din prima silabă a cuvântului găsit.

Echipa 5

Pagină, rând, cuvânt, literă

Rezolvând cu atenţie exerciţiile de mai jos, veţi afla pagina, rândul, cuvântul şi litera ce ne vor conduce la final către descoperirea comorii.

1. Calculează:

73 – (18 + 45) =

2. Află termenul necunoscut:

76 – 15 + m = 62

3. Din diferenţa numerelor 92 şi 26, scade vecinul mai mic al numărului 63.

4. Precizează care este a doua consoană din cuvântul găsit.

Anexa 2

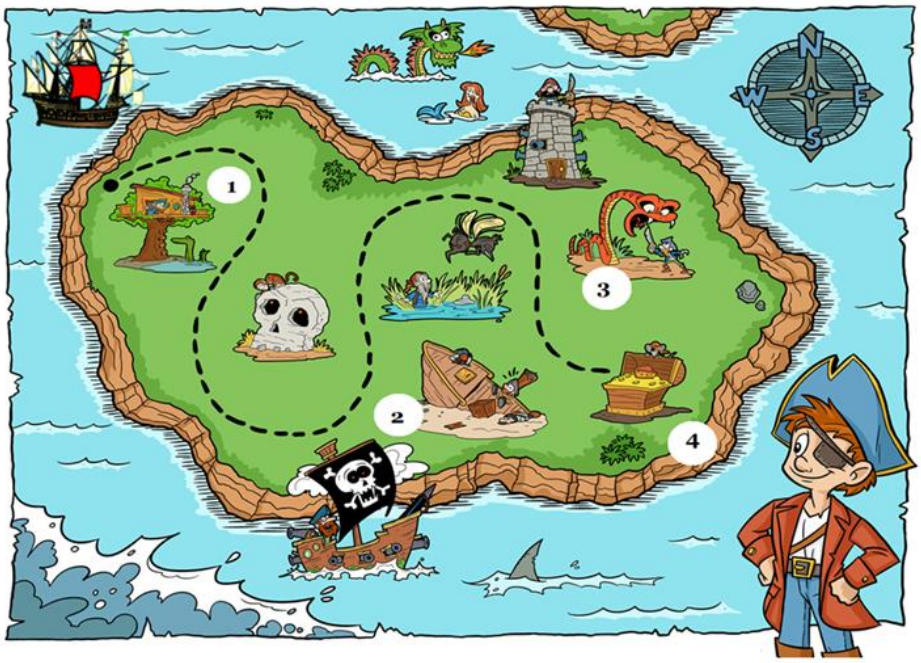

EDUCAȚIA S.T.E.M. (SCIENCE, TEHNOLOGY, ENGINEERING, MATHEMATICS) ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC

Prof. înv. preșcolar Artenie Ionela
Prof. înv. preșcolar Cristea Georgeta Luminița
Grădinița Sfântul Nicolae – 1 Decembrie, Ilfov

Educația STEM este un concept apărut în Statele Unite ale Americii pentru a stimula elevii să studieze mai mult în domeniul științelor naturale ca urmare a apariției fenomenului de migrare a elevilor care alegeau studierea științelor umaniste. Astfel, disciplinele STEM includ un curriculum bazat pe ideea de educare cu ajutorul a patru discipline diferite - știință, tehnologie, inginerie și matematică - și presupune o învățare interdisciplinară cu activități desprinse din realitate, conducând la un progres vizibil pe mai multe planuri, în rândul preșcolarilor, școlarilor și elevilor. Este tot mai vizibil faptul că preșcolarii/elevii sunt mai motivați să participe la activități bazate pe situații din viața cotidiană și să descopere, în acelați timp, importanța acestor informații pentru viața lor.

Spre deosebire de educația tradițională, bazată pe studiul fiecărei discipline/domeniu în parte, educația STEM le oferă copiilor o învățare transdisciplinară, demonstrându-le cum se poate aplica cu succes orice informație din aceste domenii (știință, tehnologie, inginerie, matematică) în viața de zi cu zi.

Educația STEM poate fi aplicată la nivelul oricărui ciclu de învățământ, fie preșcolar, primar, gimnazial, liceal și chiar mai departe. Activitățile bazate pe acest tip de învățare se pot realiza prin intermediul activităților curriculare programate în instituțiile de educație formală și prin eforturi proprii ale acestor instituții, dar și prin intermediul educației nonformale și informale. În cadrul activităților extrașcolare instituțiile de învățământ cooptează, în cadrul proiectelor educaționale , instituții informale (muzee, grădini zoologice, centre naturale, firme) care participă și susțin dezvoltarea cunoștințelor și abilităților STEM, oferind o multitudine de resurse cu ajutorul cărora se pot acoperi o multitudine de subiecte și experimente indisponibile în sălile de grupă/clasă.

Pentru îndeplinirea obiectivelor propuse pentru activitățile domeniului STEM, sunt foarte importante pregătirea și dezvoltarea profesională a cadrelor didactice. În acest sens s-au format și se dezvoltă comunități de învățare ale cadrelor didactice și se creează tot mai multe resurse științifice. Astfel se asigură o dezvoltare profesională continuă ce presupune colaborări între școli și instituții informale și se stabilesc tot mai multe strategii de dezvoltare pe termen lung, incluzând formarea

cadrelor didactice, dezvoltarea profesională continuă, proiectarea și planificarea curriculumului. Un tip de colaborare tot mai prezent în rândul școlilor românești se concretizează prin proiectele de schimb de experiență Erasmus+, în cadrul cărora cadrele didactice împărtășesc metode și tehnici de motivare a copiilor/elevilor din țara noastră, dar descoperă și multe alte metode noi de realizare a activităților didactice din alte state europene și nu numai.

Educația STEM a câștigat tot mai multă atenție în ultimii ani datorită importanței sale în pregătirea copiilor (preșcolari, școlari) într-o societate tot mai tehnologizată. Abordarea STEM este o abordare interdisciplinară ce include atât activități curriculare, cât și extracurriculare, în funcție de obiective, locul și felul în care se desfășoară acestea.

Exemple de bune practici:

Construcții din diferite materiale

Explorarea obiectelor din natură

Experimente simple

Jocuri de rol

Concluzionez că educația STEM facilitează pregătirea copiilor de orice vărstă pentru viitorul academic și profesional; dezvoltă gândirea critică și creativitatea, incurajând găsirea de soluții creative; dezvoltă abilități sociale și colaborative și are rol în dezvoltarea educabililor, oferindu-le oportunitatea de a învăța și de a explora lumea înconjurătoare prin intermediul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii.

Bibliografie:

1. Curriculum pentru educație timpurie, 2019
2. Preda, Marius, *Educația STEM: -IN-NON FORMALĂ*, beaconing.eu/ro/abordările stem-în școlile românești, 2018
3. www.scientix.eu / resource

PLAN REMEDIAL PENTRU ELEV ÎNTORS DIN STRĂINĂTATE

Prof. înv. primar Popez Elena Ștefania

Școala Gimnazială „Ioan Moga” Dițești, jud. Prahova

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: B. M. A.

ARGUMENT: Eleva B. M. A este audient în clasa a II-a B, reîntoarsă în România din Anglia. În urma discuțiilor cu eleva și cu părinții acesteia, am constatat faptul că in timpul perioadei de școlarizare din Anglia și-a dezvoltat competențele generale de: receptare de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute, de exprimare de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare, de receptare a unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare este deficitară deoarece în scriere a folosit numai litere de

tipar, nefiind familiarizată cu scrierea literelor de mână. Cu **s**copul de a preîntâmpina rămânerea în urmă la învăţătură, am propus un program de remediere a situației.

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

OBIECTIVE:

1. Formarea deprinderilor de citire corectă, cursivă și conștientă în ritm propriu;
2. Formarea deprinderilor de scriere corectă.

REZULTATE AȘTEPTATE:

La sfârsitul programului de remediere, eleva trebuie să știe:

- să scrie corect literele de mână;
- să redacteze texte scurte pe baza unui suport vizual;
- să scrie lizibil și îngrijit pe liniatură Tip II, iar apoi si pe liniatură dictando;
- să manifeste interes pentru redactarea corectă și îngrijită a temelor.

RESURSE MATERIALE: manual, planșe, fișe de lucru, afișe, caiet de lucru.

PROGRAM: octombrie 2022 – noiembrie 2022, zilnic (cu excepția zilei de marți), începând cu 3.10.2022, între orele 11.45 -12.30.

ACTIVITĂȚI DE REMEDIERE A DIFICULTĂȚILOR DE SCRIS:

- ✓ exerciţii de adoptare a poziţiei corecte și comode pentru scris;
- ✓ exerciţii de scriere a unor elemente grafice pregătitoare, care să faciliteze scrierea literelor și scrierea în duct continuu;
- ✓ exerciții de corelare între litera de mână și litera de tipar;
- ✓ exerciţii de scriere a literelor și a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor;
- ✓ exerciţii de încadrare corectă în pagină a textului (data, alineat);
- ✓ exerciţii de apreciere corectă a spaţiului dintre cuvinte;
- ✓ exerciţii de folosire corectă a semnelor de punctuație;
- ✓ efectuarea unor exerciții de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei;
- ✓ exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe (după auz);
- ✓ exerciții de identificare a cuvintelor necunoscute dintr-un text;
- ✓ exerciții de identificare a unor litere din cadrul cuvintelor;
- ✓ dictări.

Bibliografie:

1. Mihăilescu, Cleopatra; Piţilă, Tudora, *Comunicare în limba română – clasa I*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2021
2. Ministerul Educației Naționale, *Programă școlară pentru comunicare în limba română, clasa I,* Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 3418/19.03.2013

LUCRĂRILE ELEVILOR

AȘ VREA SĂ FIU UN MUȘEȚEL…

Botezatu Adelina, clasa a VI-a B, Școala Gimnazială „George Călinescu”, Onești
Coordonator, prof. Lăcrimioara Săbăreanu

Dacă aș fi o plantă medicinală, aș vrea să fiu… mușețel.

Această plantă are flori gingașe, parfumate și delicate, la fel ca mine.

Este o plantă de talie mică, ca și mine, care preferă locurile însorite și se bucură de adminrația celor din jur.

Mușețelul are puteri tămăduitoare, fiind considerat de egipteni „medicamentul universal”, care oferă alinare la toate bolile. E mă asemăn cu această plantă deoarece atunci când sunt în preajma bunicii mele, ea îmi spune că nu o mai doare nimic. Simpla mea prezență îi vindecă toate bolile și durerea trece. Se știe că mușețelul este un bun imunostimulator, antiinflamator, antiseptic și cel mai bun cicatrizant natural.

Mușețelul este o plantă cu adevărat uimitoare și din acest motiv aș vrea…

ÎMPREUNĂ

Marian Alexandra, clasa a XI-a A, Liceul Tehnologic „N. Iorga” Negrești
Coordonator, prof. Vargan Maria-Teodora

ZAMBILELE

Vidican Ariana, Clasa Pregătitoare, Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”, Timișoara
Coordonator, prof. înv. primar Sas Cristina

FLORI DE CÂMP

Nițu Daria, clasa a VII-a, Școala Gimnazială Nr. 189, București
Coordonator, prof. Iordache Loredana

LINIȘTE

Marian Alexandra, clasa a XI-a A, Liceul Tehnologic „N. Iorga” Negrești
Coordonator, prof. Vargan Maria-Teodora

COPACUL ÎNVERZIT

Matei Milena, grupa mijlocie, Grădiniţa „Brânduşa”, Bucureşti
Coordonator, prof. înv. preșcolar Rohrmann Simona

COPACUL NOAPTEA

Gugu Vlad, grupa mijlocie, Grădiniţa „Brânduşa”, Bucureşti
Coordonator, prof. înv. preşcolar Rohrmann Simona

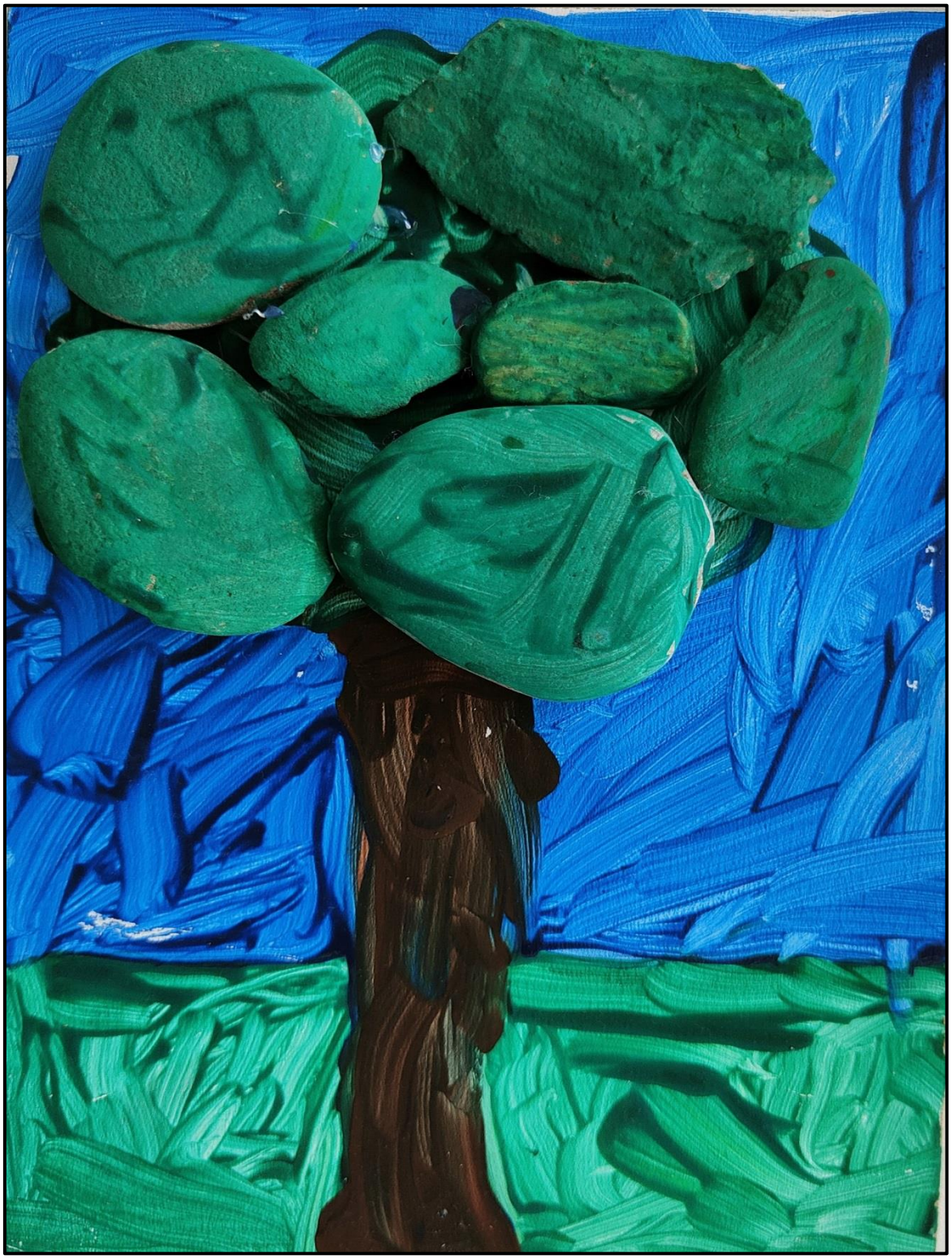

PEISAJ DE VARĂ

Vlădulescu Carina, grupa mare, Grădinița „Frații Grimm” 2 Mai, Constanța
Coordonator, prof. înv. preșcolar Voicu Daniela

FLORI DE PRIMĂVARĂ

Dună Mihai, Clasa Pregătitoare, Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”, Timișoara
Coordonator, prof. înv. primar Sas Cristina

CARTEA MAGICĂ

Toma Iulian Andrei, clasa a VII-a B, Liceul Tehnologic „Tiu Dumitrescu”, Mihăilești
Coordonator, prof. Bratu Laura-Ionela

Oare te întrebi cum ar fi să trăiești prin povești? Eu sunt aici să vă explic. Sunt Simphstons Grey, Sam pe scurt, iar eu am trăit toată viața mea prin povești, nu zic că le citesc, ci chiar le trăiesc.

Totul a început la șase ani, când tocmai ne aflam în vizită la bunici, în anul 2022, în România. Tata mi-a dăruit prima mea carte, prin anul 2022, un cadou din partea „Iepurașului”, se întâmpla chiar de Paște. Era foarte ocupat pe când eram mic și nu avea timp de mine, pleca dis-de-dimineață, de la ora șapte și venea pe la opt seara, m-am obișnuit cu timpul. Unde eram… aaa, da! La carte! Așa... prima mea carte, o carte magică cu fel de fel de povești. Când am primit-o, nu am început să mă uit la imagini, ci am început să citesc rapid în gând, ceea ce unii adulți nu pot astăzi. Ușor-ușor, m-am trezit undeva, într-un loc de poveste. Citeam *Scufița Roșie,* eram într-o pădure plină de flori, iar în ea era și o fetiță. Avea părul castaniu și o scufiță roșie-roșie. Culegea flori, așa că m-am apropiat de ea, a scos un țipăt asurzitor, dar când m-a văzut, pe moment, s-a liniștit.

- Ai grijă! Aici este lupul cel rău! spun eu.

- Ce, cine este lupul cel rău? întreabă confuză.

Nu apucă să spună altceva și îl zăresc pe lup, îi fac semn Scufiței să facă liniște pentru a nu fi auzită de lup. Când a plecat lupul, am ajutat-o să ajungă la bunica și să se întoarcă în siguranță fără a mai fi în pericol. Am trecut de prima poveste, prin faptul că, prietena mea, Scufița, nu a fost mâncată de lup.

Totul a început să se clatine, iar eu am plecat spre o altă lume. M-am trezit din nou, însă totul era diferit, mă aflam într-o căsuță mică în pădure. Deodată am zărit o fată cu pielea albă ca spuma laptelui, cu obraji îmbujorați, cu buze roșii ca trandafirii și părul negru precum cărbunii. Gătea ceva, iar mirosul mă atrăgea într-acolo. Mă apropii de ea.

- Cine ești, micuțule? mă întreabă cu un zâmbet cald.

- Sam! răspund eu. Ce gătești acolo de miroase așa bine?

- O plăcintă!

Dintr-odată am zărit ceva la fereastră, o bătrână veni să ne întrebe dacă dorim un măr al dorinței. Eu, vorbăreț din fire, îi răspund:

- Noi facem plăcintă de dovleac, nu ne trebuie măr, vă mulțumim! Și așa închid fereastra, fără să mai poată spune o vorbă.

- De ce ai fost așa de rău cu bătrânica? mă întreabă Albă-ca-Zăpada.

- Nu este o bătrânică, ci mama ta vitregă!

Așteptai eu câtva timp, iar prințul o zărește pe Albă-ca-Zăpada. În loc să fie așezată în sicriul ei de sticlă, alerga bucuroasă în poiana plină de fluturași multicolori și flori zâmbărețe, alături de cei șapte pitici zburdalnici. Prințul o zărește, prinde curaj și în fața pticilor o cere în căsătorie. Totul se termină cu o nuntă ca-n povești, iar eu pășesc în altă poveste…

A treia oară mă trezesc într-un castel. Văd o fetiță mică, cu părul de zece ori mai lung, galben, bogat și strălucitor ca razele soarelui. Este cu siguranță Rapunzel, ce trăiește într-un palat imens alături de părinții săi! La lăsarea serii cineva se urcă pe geam. Este mama Gothel, care vrea să o răpească pe micuța prințesă! Rapid, îi închid fereastra, intru în șifonierul magic și o duc pe Rapunzel la castel să doarmă cu părinții ei.

Asta era ultima poveste la care eu am participat, schimbând întâmplările nefericite. Eram acum doar în patul meu. Cartea magică îmi rămâne în mână, un lucru era sigur: multe povești rămăseseră de citit. Când mă trezesc, observ că ceva era schimbat la poveștile citite mai devreme. Acestea nu mai aveau decât 2-3 pagini, erau doar începutul și finalul fericit.

Ies afară și încep să tușesc. Aerul era de un proaspăt nemărginit, totul era pustiu. Copiii erau captivați de noua tehnologie, unii erau cu ochii în telefoane, alții se plimbau cu trotinetele electrice. Oamenii nu au mai găsit speranța în cărți? Normal! Toată lumea este invadată de era tehnologiei.

Atunci mi-a venit ideea. O să scriu eu o carte! O să combin toate cărțile într-o singură poveste. Totul va fi exact cum am visat, o carte magică plină de povești unice. Este super!

Îmi iau un pix, o grămadă de foi și încep să scriu, stând la birou zile în șir. În sfârșit am terminat! Totul este salvat! spusei eu. Deoarece toată lumea era pasionată de spațiul virtual, m-am gândit să public cartea acolo, pentru a fi cunoscută mai rapid. Zis și făcut!

Aștept ce aștept și nimeni nu oferea o recenzie despre poveștile cărora tocmai le dădusem viață. Oare de ce? Pentru că nimeni nu era interesat de povești. Nu dădeau niciun click pe acel document. Nu era o idee bună? Ba da! Dar erau oamenii interesați? Asta este o întrebare bună, nu? Dorind să atrag atenția tuturor, merg în centrul orașului și atrag oamenii prin recitarea câtorva pasaje captivante. Spre mirarea mea, copiii și adulții se strâng toți pe lângă mine, fascinați de cele auzite. Toată lumea este atentă. Continui să citesc. În timp ce spun povestea, lumea încearcă chiar să își facă propriile povești pe o hârtie! Oamenii se inspiră, încercând să scrie propria poveste.

Acum sunt unul dintre cei mai mari scriitori din lume, dar și cel mai mulțumit, deoarece oamenii au înțeles importanța cititului și asta a fost una dintre cele mai mari satisfacții! *Viața în povești* este interesantă, utilă și logică, este una unică! Desigur, cât timp nu schimbi nimic la povești, acestea devin speciale în viața oamenilor**!**

CRENGUȚA PRIMĂVERII

Gavrilă Cătălin Albert, clasa a II-a, Liceul Tehnologic „Crișan”, Crișcior, Hunedoara
Coordonator, prof. înv. primar Manea Claudia-Maria

MARGARETĂ

Rîndariu Delia Nicoleta, clasa a II-a, Liceul Tehnologic „Crișan”, Crișcior, Hunedoara
Coordonator, prof. înv. primar Manea Claudia-Maria

COȘUL CU LALELE

Dragomir Daria, Clasa Pregătitoare, Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”, Timișoara
Coordonator, prof. înv. primar Sas Cristina

FLOARE ROȘIE

Popescu Anastasia, grupa mare, Grădinița „Frații Grimm” 2 Mai, Constanța
Coordonator, prof. înv. preșcolar Voicu Daniela

FIȘĂ DE LECTURĂ

Caşu Gabriel Ionuț, clasa a IV-a, Școala Gimnazială Nr. 1 Băneasa
Coordonator, prof. înv. primar Șerban Roxana Corina

Titlul lecturii: „Regele Midas”

Autorul: Charles Perrault

Personajele întâmplării: Regele Midas și spiridușul

Evenimentele întâmplării:

Regele Midas era foarte bogat și în același timp foarte avar. El nu dădea niciodată nimic de pomană. Dorința lui cea mai mare era să aibă cât mai mult aur. Într-o zi îi apăru un spiriduș care-i va îndeplini o dorință. Dorința regelui este ca tot ce atinge să se transforme în aur. Spiridușul îi îndeplinește dorința, astfel că pe tot ce punea mâna se transforma în aur. Când i s-a făcut foame și a vrut să mănânce, mâncarea s-a transformat în aur, iar regele nu a mai fost atât de bucuros. La fel s-a întâmplat și cu cartea, trandafirul, calul, chiar și cu fiica lui.

Deznădăjduit, plângând cu lacrimi amare, regele Midas îl roagă pe spiriduș să îi ia acest dar. Spiridușul s-a înduioșat de nenorocirea regelui și l-a lepădat de acest „har”.

Regele Midas și-a învățat lecția și de atunci a început să ajute oamenii săraci, devenind un rege iubit de poporul său.

Personajul cel mai interesant este regele Midas deoarece a înțeles că aurul nu aduce fericire, ci e un izvor al nenorocirilor.

Cel mai mult m-a impresionat momentul când spiridușului i s-a făcut milă de rege și l-a lepădat de harul de a transforma în aur tot ce atingea.

Morala acestei povești

Ai grijă ce îți dorești, că s-ar putea să primești!

Ilustrează scena care te-a impresionat cel mai mult:

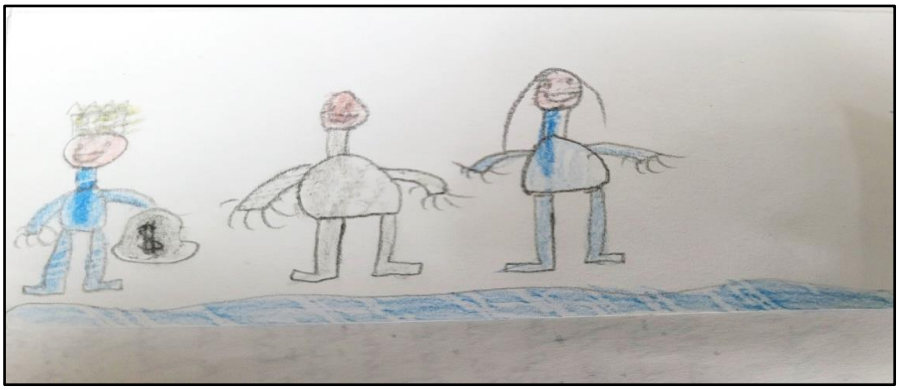

BUCURIILE COPILĂRIEI

Sandu Raul Cătălin, clasa a IV-a, Școala Gimnazială Nr. 1 Băneasa
Coordonator, prof. înv. primar Șerban Roxana Corina

CULORILE COPILĂRIEI

Palade Vanessa Ionela, clasa a IV-a, Școala Gimnazială Nr. 1 Băneasa
Coordonator, prof. înv. primar Șerban Roxana Corina

CENTRUL DE CĂLĂTORIE

Ion Ana-Maria, clasa a VII-a A, Liceul Tehnologic „Tiu Dumitrescu”, Mihăilești
Coordonator, prof. Bratu Laura-Ionela

Azi este o zi normală, ziua în care lucrurile vor lua o întorsătură de neuitat. Eu și mama mea vom merge la un centrul de călătorie în Mihăilești, orașul meu preferat. Acolo vom avea ocazia de a face anumiți copiii fericiți prin donarea de bani, haine, jucării. Banii vor fi strânși de directorul centrului, iar aceștia vor fi folosiți pentru plătirea cazării, a mesei, a vizitelor și a restului de cheltuieli. Copiii cu neajunsuri împreună cu familiile lor vor avea ocazia de a merge într-o călătorie la mare sau chiar la munte.

Am uitat să mă prezint! Numele meu este Matilda și sunt o fată destul de isteață.

Mama mea este o femeie cicălitoare, dar cu un suflet de aur, exceptând faptul că tatăl meu este un fost infractor. Părerea mea este că am niște părinți diferiți, dar asta îi face speciali. Aceștia îmi zic mereu că trebuie să mai deschid și câte o carte și să nu mai stau doar în fața televizorului. Singura care mă înțelege este domnișoara Holy. Ea îmi spune că pe lângă învățat și citit trebuie să avem un moment de relaxare. În ultimul timp am început să le dau dreptate părinților mei, în sensul că la mine relaxarea este cam întotdeauna.

În ziua de azi este foarte greu să-ți faci prieteni adevărați, dar și mai greu este să întâlnești persoanele ce vor fi alături de tine la bine și la rău, indiferent de situație, iar pe lângă asta să aibă și un suflet mare.

În ziua în care am fost la centru alături de mama mea, am întâlnit un copil cu părul de aur, iar pe lângă asta acesta avea și sufletul la fel, de fapt așa credeam eu. Noi doi aveam ceva în comun, iar acel ceva erau călătoriile, acestea erau diferite din simplul motiv că noi călătoream prin toată lumea în același timp, neștiind acest lucru.

De când i-am zărit părul acela de aur, am știut instant că sufletul acestui copil poate fi bun sau în cel mai rău caz poate fi aspru și rău. În timp ce sortam hăinuțele pentru copii, eu am fost aleasă ca voluntar pentru acest centru. A doua zi am fost chemată la sortarea și împachetarea hăinuțelor și a jucăriilor. Acolo am întâlnit iar copilul din ziua anterioară care părea destul de schimbat la față. Într-un final eu am facut primul pas, plină de emoție, pentru a ne cunoaște, iar discuția dintre noi a decurs amical:

- Bună!

- Bună!

- Vrei să ne cunoaștem?

- Poate mai târziu deoarece acum nu am timp.

- În regulă!

Părea foarte schimbat la față, dar am zis că poate e faptul că e prima dată când vorbea cu mine. Pe lângă fața schimbată, și vocea lui era diferită. Ziua se sfârși, iar acel copil nu veni să vorbim, am zis că poate a uitat, dar… EU aflasem că noi călătoream în același timp dintr-o coincidență, uitându-mă pe o rețea de socializare. Nici în ziua de azi nu știu cum îl chema sau câți ani avea. Concluzia este că nimeni nu este așa cum pare, indiferent de aspect.

După toată această harababură, centrul de călătorie le-a oferit copiilor și familiilor cu neajunsuri ocazia de a merge într-o vacanță de neuitat. Călătoriile s-au desfășurat la munte pentru mai multe familii. La final, după ce toate familiile ce s-au înscris pentru o experiență inedită, toți voluntarii au avut ocazia de a pleca într-o mică vacanță, din Mihăilești până la Brașov.

Ajunși acolo, ne-am mai întâlnit cu alte trei autocare pline. Ce coincidență, într-un autocar se afla copilul care aparent se speriase de mine!

M-am dus la el și i-am spus:

- Bună!

- Bună!

- Mă recunoști?

- Cred c-ai greșit persoana!

Eram foarte confuză! Eram foarte sigură că el e, dar poate că aparențele mă înșelau. Mă mai uit o dată și era aceeași persoană.

- Nu te supăra, dar sunt sigură că nu te confund!

- Atunci de unde mă știi?

- De la centrul de călătorie din Mihăilești!

- Acum și eu cred că nu mă confuzi!

- Vezi!

Într-un final am avut dreptate, iar discuția de după a decurs așa:

- De ce nu te-ai mai întors zilele trecute?

- Păi… îmi era teamă de tine.

- CUM????? Ce aș fi putut să-ți fac?

- Habar n-am.

- Atât de sinistră și ciudată par?

- Cam așa ceva…

Din acea zi am rămas foarte buni prieteni și *Nimeni nu e așa cum pare, dar toți suntem diferiți și ciudați în felul nostru, acesta fiind de bine sau de rău.*

CURCUBEUL COPILĂRIEI

Iulia Dumitrescu, grupa mijlocie, Grădiniţa „Brânduşa”, Bucureşti
Coordonator, prof. înv. preșcolar Rohrmann Simona

OMIDA COLORATĂ

Obreja Anastasia, grupa mijlocie, Grădiniţa „Brânduşa”, Bucureşti
Coordonator, prof. înv. preșcolar Rohrmann Simona

FIȘĂ DE LECTURĂ

Miron Antonio, clasa a IV-a, Școala Gimnazială Nr. 1, Băneasa
Coordonator, prof. înv. primar Șerban Roxana Corina

Titlul lecturii: „Unde a zburat rândunica”

Autorul: Titel Constantinescu

Personajele întâmplării: Vrabia Cip- cirip, rândunica, furnica, bursucul, șopârla și broasca.

Principalele evenimente ale întâmplării:

Vrăbiuța și-a făcut planuri împreună cu prietena ei, rândunica, să meargă la baie chiar dacă vântul bătea mai rece. A ajuns la casa rândunicii, a strigat-o de câteva ori și, văzând că nu răspunde, a plecat spre pădure să o caute. În drumul ei o întâlni pe furnică care ducea un miez de pâine spre mușuroi. Ea îi răspunse că nu a văzut rândunica și să meargă la bursuc. A ajuns la Moș Bursuc care se pregătea să-și facă culcușul. Nici el n-o văzuse pe rândunică. Continuă căutarea și dădu peste o șopârlă care își căuta o piatră mai mare pentru a dormi la iarnă. Nici ea nu văzuse rândunica. Ajunse lângă malul lacului, o strigă pe broscuță și o întrebă dacă a văzut-o pe rândunică. Broscuța i-a spus că și-a făcut o casă pe fundul lacului. Dar nu o văzuse. În sfârșit, Cip- cirip a găsit-o pe rândunică. Ea își făcuse planul de a pleca în țările calde. Vrăbiuța s-a grăbit să deretice cuibul, bucuroasă că avea unde să stea până la primăvară, când se va întoarce rândunica la cuibul său.

Personajul cel mai interesant este Vrabia Cip-cirip deoarece m-a impresionat grija față de rândunică.

Cel mai mult m-a impresionat felul în care toate viețuitoarele se prgăteau de iarnă.

Ilustrează o scenă care te-a impresionat:

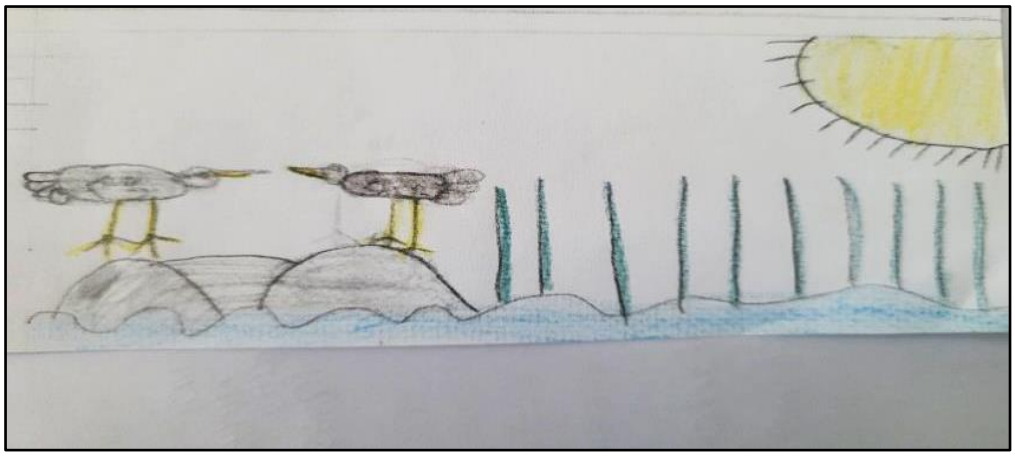

EMOȚII

Dumbravă Andrei Antoniu, clasa a II-a, Liceul Tehnologic „Crișan”, Crișcior, Hunedoara
Coordonator, prof. înv. primar Manea Claudia-Maria

FIȘĂ DE LECTURĂ

Dima Liviu Georgian, clasa a IV-a, Școala Gimnazială Nr. 1 Băneasa
Coordonator, prof. înv. primar Șerban Roxana Corina

Titlul textului: „Niculaie la pepeni”

Autorul: Cezar Petrescu

Principalele evenimente ale întâmplării:

Pepenii lui nea Pandele i-au făcut cu ochiul lui Niculaie. El îi împărtășește dorința sa prietenului său, Ionică. Ionică l-a sfătuit să nu fure pepeni, ci mai bine să-i ceară lui nea Pandele. Niculaie i-a spus lui Ionică că este un fricos și a plecat la furat pepeni. Este prins de nea Pandele, altoit cu vreo șase gârbace, apoi legat. A doua zi, duminică fiind, avea de gând să-l plimbe peste tot cu cei zece pepeni pe care-i stricase.

Personajul cel mai interesant este Ionică deoarece nu s-a lăsat convins deNiculaie să meargă la furat pepeni. Din contră, acesta își sfătuiește prietenul să-i ceară pepeni lui nea Pandele.

Povestește ce te-a impresionat cel mai mult:

Cel mai mult m-a impresionat felul în care nea Pandele a ales să-i dea o lecție lui Niculaie pentru fapta sa. El i-a legat zece pepeni de gât și l-a plimbat prin fața primăriei pentru a-l vedea tot satul.

Morala acestei lecturi:

Trebuie să fim cinstiți și corecți, să respectăm munca celor din jurul nostru. Se spune că „Dacă azi furi un ou, mâine furi un bou.”

Ilustrează scena care te-a impresionat:

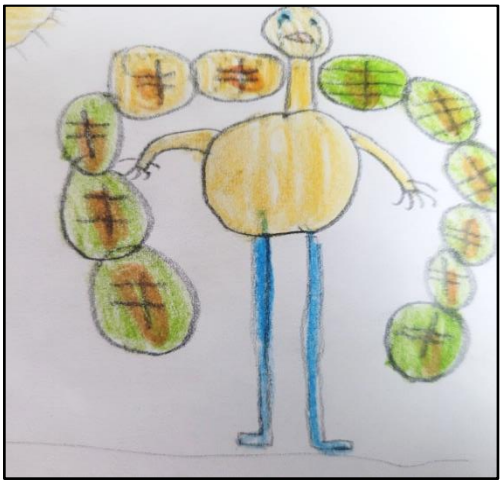

BUNICA

Calotescu Emilia Rebeca, clasa a VII-a, Școala Gimnazială Nr. 1 Perișoru
Coordonator, bibliotecar Radu Mioara

SUB ZODIA CREDINȚEI

Apostoaie Alin-Ionuț, clasa a V-a, Școala Gimnazială Vața de Jos
Coordonator, prof. Ciortan Cristina-Mihaela

OUL NĂZDRĂVAN

Ghiță Evelin, grupa mare, Grădinița „Frații Grimm” 2 Mai, Constanța
Coordonator, prof. înv. preșcolar Voicu Daniela

AVENTURILE LUI PETER

Stancu Eric Andrei, clasa a VII-a A, Liceul Tehnologic ,,Tiu Dumitrescu", Mihăilești
Coordonator, prof. Bratu Laura-Ionela

A fost odată ca niciodată un băiat pe nume Peter. Acesta stătea cu bunicii în curtea plină de flori colorate și se dădea în leagănul magic. Era în vara anului 2022, undeva în nordul României. Deodată se aud niște glasuri, erau prietenii săi, care îl strigau să iasă afară la fotbal. Peter, dornic să se joace, și-a anunțat bunicii că pleacă afară, s-a încălțat cu adidașii magici, cum îi numea el, apoi a ieșit la poartă, unde îl așteptau prietenii săi.

Împreună au plecat spre terenul de fotbal, unde îi mai așteptau șapte băieți. Pe drum, Peter s-a oprit pentru a-și lega șiretul de la adidași, apoi a luat-o la fugă după prietenii lui.

La un moment dat Peter ajunge în parcul de lângă teren, dar prietenii săi erau de negăsit. Panicat, deoarece văzuse o haită de câini ce alergau spre el, s-a speriat și a luat-o la fugă, căzând într-un lac uriaș ce l-a teleportat într-o altă lume, însă de frică a leșinat.

Când s-a trezit, a rămas uimit deoarece era într-o lume nemaivăzută, lumea zânelor. După ce și-a revenit, a pornit în explorarea lumii magice, dar deodată trei zâne înarmate cu săbii din lalele și scuturi din frunze de nuc au venit la el. Le întrebă ce doresc, iar acestea îi aruncă pe față un praf magic, care-l adoarme instant.

La ceva timp s-a trezit și a văzut că se afla într-o cameră plină de lalele, iar lianele o făceau să pară o închisoare. În acel moment o zână i-a spus că urmează o luptă între el și un dragon, pentru că a îndrăznit să le invadeze ținutul, iar regele a poruncit ca lupta să fie cu florile vorbitoare.

Auzind cele spuse, Peter intră în panică și începe a escalada lianele. Deodată se auzi un zgomot înfricoșător, era dragonul ce trebuia să-i fie rival, însă o navă extraterestră imensă, cu tunuri de plasmă, aruncă un lichid vâscos-verde pe dragon, făcându-l să devină o albină.

Atunci extratereștrii l-au răpit pe Peter, luându-l în nava lor, fiind dezorientat și bulversat deoarece în fața lui stăteau cinci ființe verzi ce pregăteau camera pentru a-l găzdui.

Un extraterestru l-a invitat în sala de mese, care era uriașă, iar masa din sticlă se deschidea prin apăsarea unui buton secret. În timp ce mânca, extratereștrii îi cântau o melodie regală, iar extraterestrul șef îi aduse o prăjitură magică, care îl adormi pe loc după ce a gustat din ea.

După un timp Peter se trezește într-un pat circular, cu salteaua din gelatină, iar pe mâna dreaptă avea o cicatrice. Fusese înțepat de extratereștri și astfel el devenea regele acestora și stăpânul tărâmului fermecat al zânelor.

Împreună au zburat cu nava în formă de caracatiță în mijlocul orașului, unde este întâmpinat de zâne și are loc ceremonia de încoronare. La eveniment, zânele poartă costume din flori, iar extratereștrii poartă o robă specifică planetei Zoombus. Peter primește din partea zânelor o mantie din flori ce îl făcea invizibil și o baghetă fermecată, în care se afla toată puterea ținutului lor. Coroana era făcută din aur cu diamante verzi și roz. La finalul ceremoniei, Peter merge în camera regală și, cuprins de oboseală, adoarme.

După o vreme se ridică din pat și observă leagănul magic, în care se legăna în curtea bunicilor. Curios, s-a urcat în leagăn, dar acesta l-a teleportat înapoi în lumea reală. Ajuns acasă, își caută bunicii, dar aceștia erau de negăsit.

Nu știa dacă era un vis sau realitate, astfel că speriat, Peter, a sunat-o pe mama sa care i-a spus că nu poate vorbi. Rămas în curte, căutându-și buicii dispăruți, dintr-un copac cade o creangă ce îl lovește, lăsându-l nemișcat. Din copac coboară un goblin ce îl ia pe băiat într-un sac și se urcă pe fiecare creangă până ajunge în vârf. În copac era un întreg oraș al goblinilor. Acesta era un oraș micuț, cu străzi înguste, casele erau făcute din crenguțe de copac și prin mijlocul orașului curgea un râu de sevă, din care goblinii făceau un sirop special pentru întinerire.

Băiatul se ridică, dar îi era foarte greu să meargă, din cauza ramurilor dese ale copacului. În timp ce mergea prin orașul din copac, observă că toți goblinii erau strânși într-un bar micuț și foarte vechi. Intră în bar, dar imediat a luat-o la fugă, deoarece aceștia pregăteau un ritual de inițiere în tribul goblinilor.

Din cauza străzilor înguste nu putea alerga și se împiedică, căzând într-un șanț cu sevă de copac. Goblinii nu observară și astfel băiatul reuși să fugă printr-o scorbură a copacului.

Ajuns acasă, a văzut că bunicii lui erau tot în locul unde-i lăsase, în curte. Bucuros de revederea acestora, Peter le-a povestit cele întâmplate, însă nu l-au crezut, astfel că au mers pentru a vedea scorbura din copac, dar nu era nimic. Nedumerit, s-a dus în parc pentru a vedea lacul în care căzuse, dar totul era nemișcat. Dezamăgit, băiatul se întoarce alături de bunici acasă, dar mai întâi acesta se oprește pentru a le spune prietenilor săi cele întâmplate, dar nici ei nu l-au crezut.

Ajuns acasă, Peter se uită la bagheta magică, primită de la zâne și observă că pe aceasta scria „crede pentru a vedea”. Astfel băiatul a fost teleportat înapoi în lumea fermecată, peste care domnea, fiind primit cu o petrecere ce a durat trei zile și trei nopți.

SPERIETOAREA

Tidiriș Iannis Cătălin, clasa a II-a, Liceul Tehnologic „Crișan”, Crișcior, Hunedoara
Coordonator, prof. înv. primar Manea Claudia-Maria

ȚARA CUVINTELOR

Popa Olivia-Maria, clasa a VII-a C, Liceul Tehnologic „Tiu Dumitrescu”, Mihăilești
Coordonator, prof. Bratu Laura-Ionela

Anul 2022, România, credeam că aventurile se petrec doar în lumea reală, lumea oamenilor, dar ceva a fost diferit. Totul a început brusc, doar cu o foaie albă, apoi a devenit iarbă, cer, copaci, flori. O lume magică mă capturase în ea. Un sunet puternic de pași apăsați s-a auzit din apropiere. Mă ridic imediat și văd un băiat. Avea părul verde, ochi mov, sclipitori și un zâmbet strengăresc.

- Bună! Ești nouă pe aici, nu? spuse băiatul cu o voce caldă.

- D-da, cred! Dacă aș ști și unde mă aflu...

- Oh... da, ești in Țara Cuvintelor. Oti mi-a zis că vei veni.

- Oti?! Doamna Oti? Cum ai vorbit cu ea?

- Ei... știi, aici totul este... era posibil!

Ochii băiatului s-au încețoșat de lacrimi și a început să-mi povestească că Țara Cuvintelor era locul unde apăruseră cuvintele grandioase, asta până să apară Imposibil. Un om dur și rău care le spusese oamenilor minciuna că o țară exact ca a lor dispăruse fără urmă după ce cineva rostise o combinație de nume de planete, iar de atunci el și cuvântătorii lui domnesc peste întreg ținutul.

Când am văzut cu cât amar mi-a povestit băiatul asta, am zis că trebuie să salvez Țara Cuvintelor, oricât de dificil ar fi.

Momentul de liniște de după poveste este întrerupt de un mic cutremur ce pare să vină de sub pământ. Arunc o privire spre iarba verde și văd fisuri din ce în ce mai mari.

- Fugi! Sunt cuvântătorii subterani, cel mai probabil ne-au auzit discuția!

Nu mai dau nici să răspund că o iau la fugă unde văd cu ochii. După ceva timp de alergat și panică, mă opresc și văd în jurul meu un câmp portocaliu, mare cât oceanul. Când aud doar șuierul vântului și nimic altceva, încep să mă panichez. Dacă i-aș fi știut numele băiatului, poate l-aș fi strigat, dar nu-l știam!

Din înaltul rozaliu al cerului se aude un ciripit dur de pasăre. O știmfă coboară din cer și băiatul călare pe ea îmi face cu mâna de sus. Pasărea coboară încet și-l lasă pe noul meu prieten jos.

- Oxigen, ăsta este numele meu.

- Tu citești gânduri sau...

- Se poate spune și așa, iar zâmbetul ăla strengăresc îi apăru din nou pe față.

- Deci, ce pot face să readuc Țara Cuvintelor la normal?

- În Pădurea Lupilor este Copacul Dorințelor, care înflorea o dată la doi ani, dar de când nu mai vorbește nimeni în cuvinte mărețe copacul a amorțit, iar dacă moare de tot, Țara Cuvintelor va dispărea pe vecie.

- Atunci să mergem, să salvăm Țara Cuvintelor!

- Stai!

- Ce?

- Ai uitat de cuvântători?

- Ups... pe unde păzesc acești cuvântători?

- Sunt aproape peste tot, peste tot în afară de Dealurile Albe, așa că mergem într-acolo.

O luăm la pas spre Dealurile Albe, iar pe tot parcursul drumului simt mirosul de lavandă combinat cu ceva tare, pe care Oxigen îl lasă în urmă.

- Apropo, pe tine cum te cheamă?

- Sunt Alla.

- Alla! Ce nume elegant, zice Oxigen puțin sarcastic.

Într-un final bănuiesc că am ajuns. În fața noastră se întindeau câteva dealuri de un alb lăptos.

- Am ajuns?

- Da! Acum vino!

Oxigen mă ia de mână și mă trage spre o groapă din pământ, ce nu părea a fi decât o vizuină de iepure, dar după ce văzusem până acum nu mi se mai părea nimic ciudat. După ce am aterizat în gaura aceea ca prin magie, surpriza mai mare a fost să văd în ea mii de luminițe. Oxigen mi-a spus că sunt licurici-dorință care se ascund de Imposibil, care vrea să îi distrugă pe toți, deoarece ei le dădeau ideile de cuvinte oamenilor.

Printre mii de licurici-dorință, Oxigen deținea câteva foi și un creion, așa că ne-am apucat să facem planul. Bineînțeles, nu știam ce planuri are Imposibil, dar știam că în fiecare zi castelul rămâne gol la ora 14.00, ceea ce însemna că trebuia doar să trecem de cuvântători și vom afla odată pentru totdeauna ce a vrut acesta de la Țara Cuvintelor.

Ora 14 a venit îndată și, odată cu ea, începutul planului nostru. Am pornit spre castel, urmărind fiecare mișcare ce ieșea din neant și fiind atenți la cuvântătorii care mai-mai că ne ieșeau în cale.

Ajunși față în față cu castelul lui Imposibil, ne-am ascuns după niște tufe de zmeură. L-am văzut pe acesta cum ieșea din castel, însoțit de toți cuvântătorii de la pază. Aceea a fost oportunitatea perfectă de a pătrunde în castel.

Tablouri imense cu oameni necunoscuți umpleau pereții și candelabrele gigantice îți dădeau impresia că îți vor cădea în cap, dar nu era timpul pentru detalii, aveam o misiune de terminat.

Surprinzător, Oxigen știa unde se află biroul lui Imposibil, așa că ne-am îndreptat într-acolo. Pe o masă mare de lemn am găsit un jurnal, presupun că acesta era, iar după ce l-am răsfoit puțin, am aflat adevăratul motiv pentru care acesta nimicise Țara Cuvintelor. Voia doar să scrie o carte de ficțiune, dar era lipsit de imaginație și, auzind cuvintele din această țară, a avut ideea de a crea acea minciună. Restul planului se baza pe faptul ca va găsi un om credincios care va scrie cartea în locul lui, iar Imposibil să o publice ca și cum el ar fi scris-o.

Când am înțeles adevăratele intenții ale lui Imposibil, ne-am gândit să îi demonstrăm că toți putem scrie o carte. Așa că împreună cu Oxigen am scris o scrisoare pe care i-am înmânat-o personal și, surprinzător, a primit-o. Nu știu dacă a citit scrisoarea și a înțeles ce am vrut să-i transmitem, dar știu că în momentul de față Imposibil a lăsat în pace Țara Cuvintelor, aceasta revenind la normal, iar cuvântătorii au devenit locuitorii Țării.

LA RALIU

Bugiulescu Yannis, grupa mare, Grădinița „Frații Grimm” 2 Mai, Constanța
Coordonator, prof. înv. preșcolar Voicu Daniela

CU BALONUL

Marin Fabian, clasa pregătitoare, Școala Gimnazială ,,Andrei Nicolescu-Păcureți” , Prahova

Coordonator, prof. înv. primar Bălan Iuliana Irina

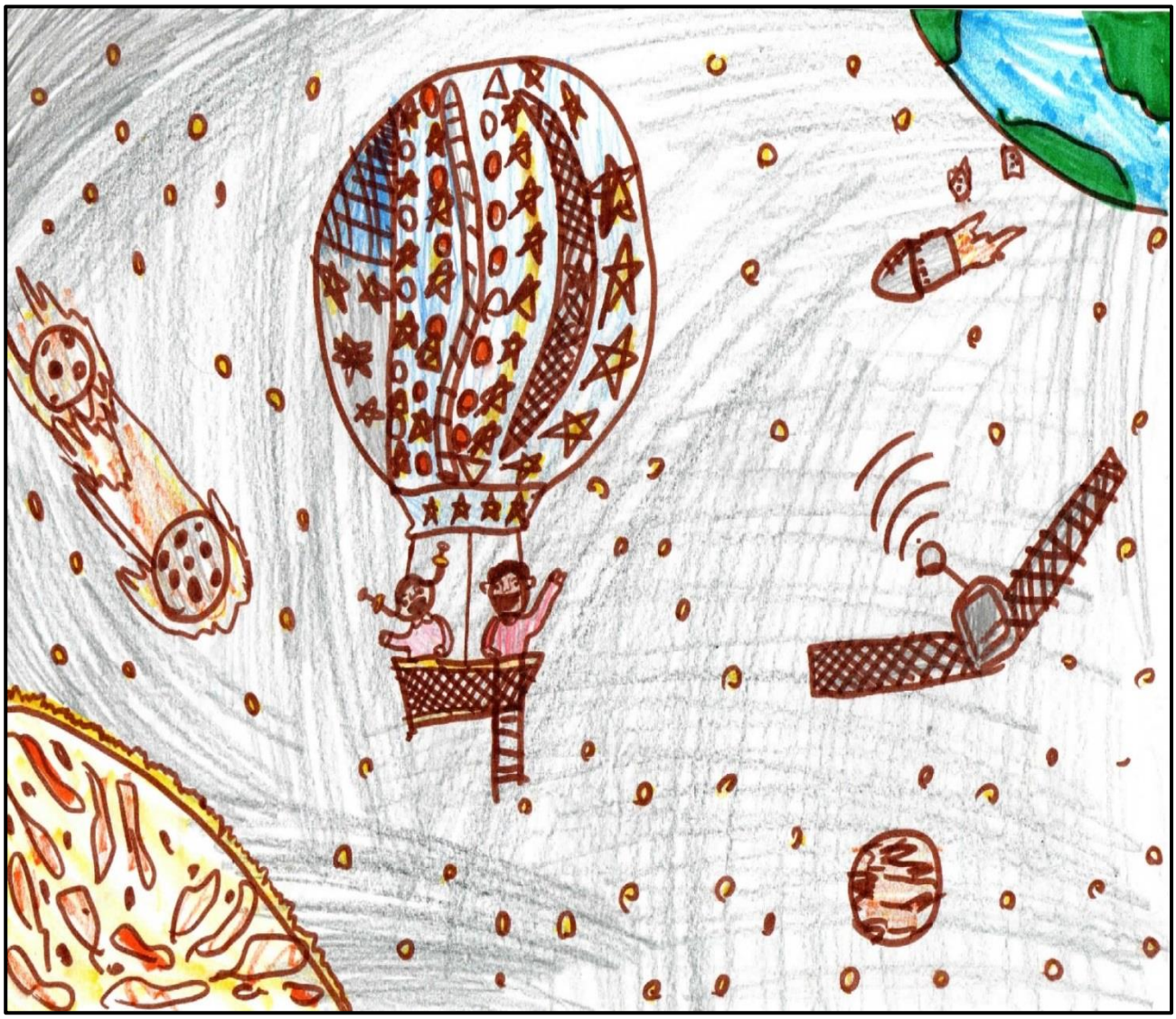

COPILĂRIE

Petrescu Vlad, grupa mijlocie, Grădinița cu Program Prelungit Cozia, Rm. Vâlcea
Coordonator, prof. înv. preșcolar Șerban Andreea Maria

BUCURIA DE A FI ELEV

Gherghea Alexandru, clasa a V-a, Școala Gimnazială Nr. 24, Galați

Coordonator, prof. consilier școlar,Cîrjău Valentina

PRIETENIA MAI PRESUS DE ORICE

Baicu Daria, clasa a VII-a A, Liceul Tehnologic ,,Tiu Dumitrescu", Mihăilești
Coordonator, prof. Bratu Laura-Ionela

În lume există multe tipuri de persoane, cele mai multe fiind egoiste, vrând ca totul să fie al lor și nimeni să nu aibă ceva de zis împotrivă, care vor doar să îți facă viața un coșmar sau doar prin comportamentul lor răutăcios să te facă să te simți prost.

Micul Prinț le întâlnise pe toate în călătoria sa. El era un băiețel cu părul de aur, îmbrăcat lejer, mereu zâmbitor și drăgălaș, care ajuta pe oricine la nevoie. El plecase de pe planeta lui, casa lui, își părăsise frumoasa grădină și, cel mai important, iubita lui floare, trandafirul, pe care o îndrăgea cu tot sufletul. Micului Prinț îi plăceau la nebunie călătoriile, de aceea și plecase, însă și mai important, simțea că ceva lipsea din viața lui. După ce vizitase mai multe planete și diferiți oameni care trăiau acolo, Micul Prinț ajunse pe Pământ. La prima privire îi plăcea totul, însă uitându-se în jur, îl cuprinse dorul de floarea lui. Văzuse multe flori, dar niciuna nu era la fel de frumoasă ca minunata lui floricică. Plimbându-se prin locuri minunate, acesta auzi pe cineva plângând și, când se apropie, văzu un urs imens care plângea:

- Hei! De ce plângi?

Ursul se întoarse la auzul drăgălașului glas. Cu ochii plini de lacrimi, îi spuse Micului Prinț povestea lui. El era Fram, ursul polar, un acrobat de la circul Struțki. El era împreună cu clovnul, prietenul lui, care îl ajută mereu. Fram îi spuse Micului Prinț, durerea lui cea mare, dorul de tărâmul înghețat, dorul de a lui casă. Micul Prinț ascultă cu atenție, iar din ochii lui îi căzură pe față două lacrimi ce se întindeau tot mai mult. Băiatul îi spuse că simte același lucru și că știe cum este să îți fie dor de casă, așa că îi promise că îl va ajuta să se întoarcă înapoi. Fram sări în sus de fericire și îl luă pe sus pe Micul Prinț, mulțumindu-i.

Așa începu călătoria celor doi. O călătorie care avea să îi lege pe viață. Fram era un urs mare și alb, Micul Prinț putea merge peste el și să adoarmă pe blana acestuia fiindcă era pufos și moale. Fram îi răspundea Micului Prinț la orice întrebare și mereu îl făcea să râdă, îi spunea povești, îi povestea despre casa lui și cât de frumos este totul. Când erau împreună, cei doi erau de nedespărțit și aveau mereu zâmbetul pe buze, simțindu-se acasă. În lunga călătorie, au văzut ghețari, mări de culoarea cerului, păduri întinse, deșerturi nemărginite și animale de toate culoriile și toate formele, s-au bucurat, au plâns, au explorat, au râs, au alergat, dar au făcut toate astea împreună, pentru că așa fac prietenii.

Cu pași repezi, călătoria se termina, iar cei doi, cu toate că erau bucuroși că aceasta lua sfârșit, totuși simțeau un gol în stomac. Se luară într-o ultimă și cea mai sinceră îmbrățișare înainte ca Fram să plece mai departe în ținutul rece. Micul Prinț se întoarse și el pe planeta sa. Se bucura să își vadă floarea din nou, dar parcă ceva lipsea. În același timp, Fram era înapoi acasă alături de familia lui, dar și el la fel de trist ca și Micul Prinț, simțind că ceva îi lipsea. Stătuseră mult timp împreună în lunga lor călătorie și deja compania celuilalt era parte din viața lor.

Amândoi realizară din această experiență faptul că însăși casa era chiar prietenia lor, doar când erau împreună se simțeau minunat și numai atunci erau cu adevărat fericiți. Fără nicio tragere de inimă, amândoi străbătură un drum lung ca să se întoarcă în același loc în care s-au văzut ultima oară.

De atunci, și-au promis că vor rămâne mereu împreună și că nu se vor mai despărți niciodată. Pactul se încheie cu o strânsă și puternică îmbrățișare care le spune amândurora că aveau să fie fericiți pentru totdeauna, lucru care într-adevăr s-a întâmplat.

Prietenia înseamnă un suflet în două trupuri (Aristotel).

ELEVI MOTIVAȚI

Pădurean Bianca Alexia, clasa a VI-a, Școala Gimnazială Viișoara
Coordonator, prof. Costantea Camelia

Mă numesc Bianca Alexia Pădureanu și sunt elevă la Școala Gimnazială Viișoara din localitatea Viișoara, județul Cluj. Împreună cu mai mulți colegi din clasele V-VIII, am participat la numeroase activități din cadrul proiectului Erasmus+ „Elevi motivați” (Acreditare nr. 2020-1-RO01-KA120-SCH-095551), proiect implementat de școala noastră începând cu anul 2021.

Dintre toate activitățile de proiect la care am luat parte, cea mai incitantă pentru mine a fost participarea la elaborarea mini-ghidului *Teach&Learn Outside the Box*, un îndrumar de utilizare a unor aplicații digitale, aplicații cu care profesorii noștri s-au familiarizat în cadrul cursurilor de formare Erasmus+ și pe care ulterior le-au utilizat în cadrul orelor de curs, transformând astfel lecțiile în activități interactive, dimanice și stimulative pentru noi, elevii.

Mini-ghidul a fost editat utilizând aplicația microsoft publisher și beneficiază de o variantă letrică și de o variantă online. Acesta a fost publicat în patru limbi: română, maghiară (limbile materne în școala noastră) , engleză și franceză (limbile străine studiate în școala noastră).

În mini-ghid am ales, împreună cu colegii, să descriem următoarele aplicații: *Actionbound, Blooket, Book Creator, Artsteps și Toontastic 3D,* deoarece pe acestea le-am utilizat cel mai frecvent și, totodată, aceste aplicații ni s-au părut cele mai interesante și utile pentru învățare.

Actionbound este o aplicație de tip ,,vânătoarea de comori". Cu ajutorul ei pot fi create cronologii digitale ale evenimentelor sau un turneu de locații de interes, cu ajutorul coordonatelor GPS, al codurilor și al misterelor pre-plasate. Folosind această aplicație pe telefon, eu și colegii mei am scanat coduri QR și am completat o serie de sarcini trasate de profesor pentru a descoperi o serie de ,,comori".

Blooket este o platformă de învățare care oferă jocuri educaționale pentru recapitulare și practică. Aceasta combină întrebări cu jocuri distractive, pe care noi, elevii, le putem juca în timp ce răspundem la întrebări. Poate fi accesată de pe orice dispozitiv și este ideală pentru activități la clasă sau acasă. Totul se bazează pe puncte și recompense. Aceste jocuri pot fi jucate individual sau în echipe. Feedbackul este instantaneu pe dispozitivele utilizate și pe ecranul clasei. Putem crea conținuturi noi sau putem să utilizăm opțiuni create de alți utilizatori.

Book Creator este o platformă prin care se pot crea cărți în format electronic pe un calculator sau pe tabletă. La realizarea acestora pot contribui un autor sau mai mulți. Noi, elevii, putem fi invitați de profesor să contribuim la scrierea unor cărți, reviste, jurnale. Materialele create se pot reedita, trimite, stoca în bibliotecă sau descărca după creare. Se alege coperta și mărimea cărții, numărul de pagini, tipul de paginație. Se pot combina texte, imagini, audio și video pentru a crea o multitudine de materiale: povești interactive, portofolii digitale, jurnale.

Artsteps este o aplicație care permite crearea unor muzee virtuale interactive formate din mai multe săli de expoziție. Se pot insera imagini (fotografii, desene, scheme etc.) originale sau preluate din diferite surse de informații (texte), citate, înregistrări audio-video, scurte filme documentare, muzică etc. Toate expozițiile create se stochează pe platformă și pot fi distribuite către un public mai larg sub forma unui link.

Toontastic 3D este o aplicație care transpune povestea la un alt nivel, transformând-o în animație. Utilizatorul – elevul – devine scriitor, creator, artist, actor, orator, regizor sau scenarist. Este o aplicație gratuită, care stimulează procesul de scriere și ne stârnește creativitatea prin posibilitatea de a crea propriile animații. Putem realiza animații folosind personaje aflate în biblioteca aplicației sau putem să desenăm propriile personaje. Fundalul se alege dintre cele predefinite și pot fi create povești de tipul short story (poveste scurtă), classic story (poveste clasică) sau science report (raport științific).

Descrierea fiecărei aplicații este completată de o imagine a interfeței acesteia și de două linkuri: unul care trimite utilizatorul către platforma aplicației și altul spre produsele realizate de noi - elevii școlii - utilizând aplicația respectivă (ex. expozițiile virtuale *Vânătoarea de comori. Viața la țară* și *Holocaustul prin ochii elevilor*, cărțile în format electonic *Jurnalul Evei Heyman* și jurnalul de călătorie *Elevi motivați în Franța*, animațiile 3 D *My Journal, Acnj* etc.).

În luna martie a acestui an, am fost desemnată de către echipa Erasmus+ din școala noastră să prezint acest mini-ghid în cadrul competiției produselor finale ale proiectelor finanțate prin programe europene *Made for Europe 2023,* etapa județeană. Această etapă s-a organizat la Cluj, în data de 31 martie, la Colegiul Tehnic „Ana Aslan" și a reunit școli și colegii din mediul urban și rural care implementează proiecte europene Erasmus+, eTwinning, Școli-ambasador ale Parlamentului European.

În cadrul competiției am realizat prezentarea ghidului prin intermediul unui material mixt (PPT îmbinat cu scurte filme demonstrative), obținând locul II la nivel gimnazial și totodată calificarea la etapa națională.

La etapa națională a concursului *Made for Europe 2023*, desfășurată la Bistrița, în perioada 26-29 aprilie, am reprezentat județul Cluj, alături de alți 4 elevi din municipiile Câmpia Turzii, Turda și Cluj-Napoca. La această etapă a concursului, la care au participat peste 100 de elevi din întreaga țară, am obținut mențiune la secțiunea *Proiecte Erasmus+ de mobilitate în domeniul Educației școlare - proiecte cu acreditare.*

Apreciez că acest mini-ghid este un instrument extrem de util atât cadrelor didactice, cât și elevilor și sunt extrem de mândră că am participat la elaborarea și editarea lui. Acesta are o variantă online care poate fi accestă pe site-ul școlii (www.scoalaviisoaracj.ro) și pe platforma calameo (https://www.calameo.com/) și o variantă letrică (în format A5 și A4) extrem de atractivă, editarea realizându-se pe o hârtie de foartă bună calitate.

LA MARE

Visan Anastasia clasa a IV-a, Palatul Copiilor Pitești
Coordonator, prof. Badea Mihaela

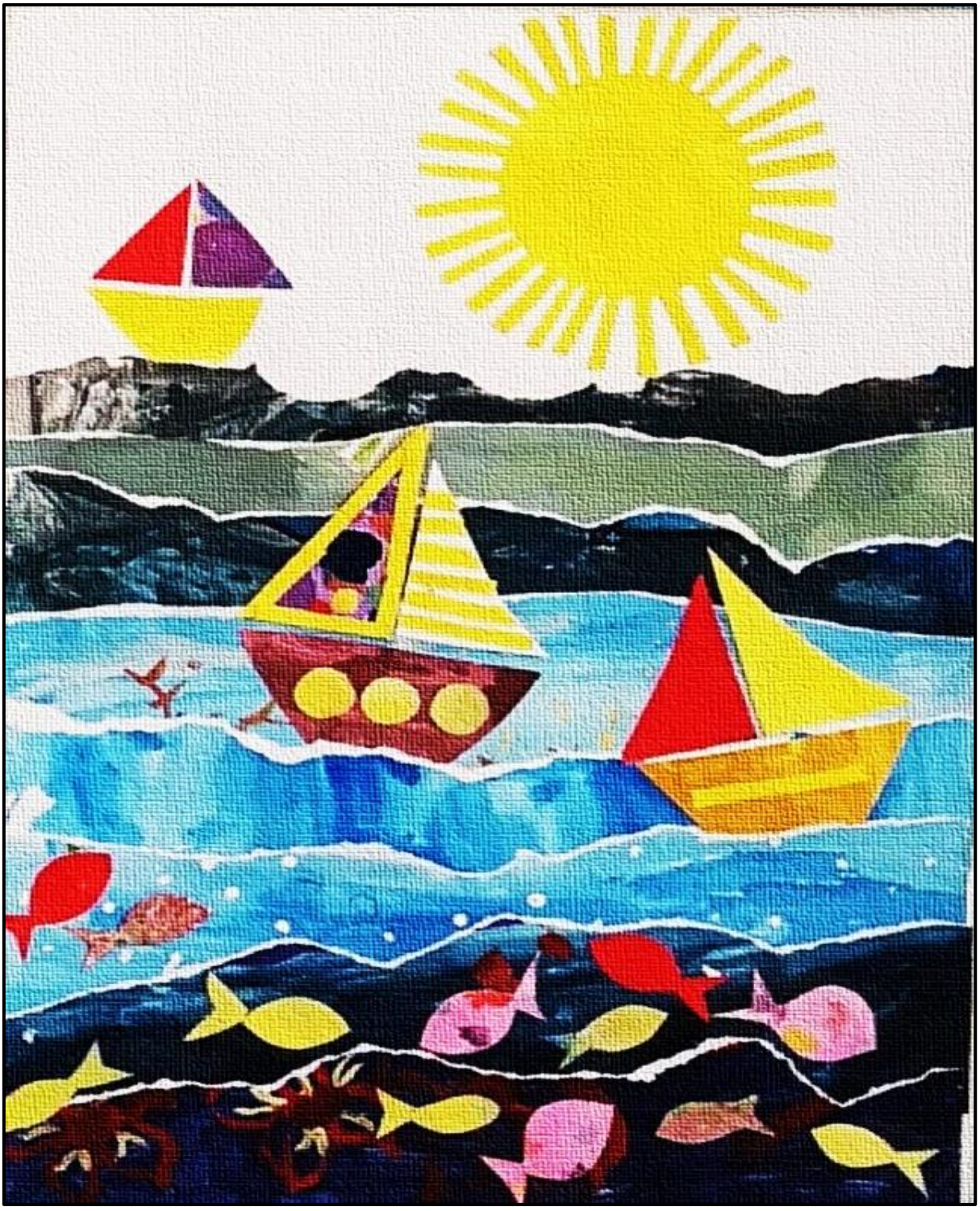

LINIȘTE ȘI ARMONIE

Paslaru Luca, clasa a IV-a, Școala Gimnazială „Răducanu Rosetti”, Căiuți, Bacău
Coordonator, prof. înv. primar Martin Ramona

ACVARIUL CU PEȘTI

Anton Lukas, grupa mijlocie, Grădinița „Brânduşa”, Bucureşti
Coordonator, prof. înv. preșcolar Rohrmann Simona

TĂRÂMURILE ÎNVĂȚĂTURILOR

Ștefănescu Serena Ioana, clasa a V-a, Școala Gimnazială „Elena Cuza”, Piatra Neamț
Coordonator, prof. Ganea Georgiana

Luna ca o perlă sidefată domnea peste întreg ținutul. Mă pregăteam de culcare, când dintr-odată, o stea căzătoare a aterizat chiar în camera mea. Lumina ei parcă încerca să îmi deschidă ochii spre o nouă lume...

Steluța m-a prins de mână și am început să zburăm. Simțeam cum plutesc și cum vântul îmi mângâia ușor chipul. Vedeam cum norii ca vata de zahăr se îndepărtau tot mai mult. Miile de steluțe licăreau ca niște flăcări. Totul părea fascinant, ca într-o poveste. Chiar în acel moment, am ajuns pe un tărâm plin de cărți! Era de fapt o bibliotecă imensă cu toate cărțile de pe toate tărâmurile.

Mergând printre rafturile care păreau să chicotească între ele, am zărit o ființă mică, de un verde ca smaraldul. Părea să fie un om verde. M-am apropiat încet de el și l-am întrebat cine este. El mi-a răspuns că este un extraterestru și se numește Cărticel pentru că adoră să citească. M-a învățat limba extraterestră și am citit multe cărți care parcă erau niște comori, doar că în loc de aur ascundeau în ele ceva mult mai valoros: POVESTEA!

De acolo, am ajuns pe planeta dulciurilor! Acolo, am întâlnit un alt extraterestru pe nume Prăjiturici. Împreună cu el am descoperit tainele prăjiturilor și am învățat să mă joc cu ingredientele pentru a obține deserturi delicioase! Prăjiturile, la fel ca și cărțile, sunt dulci ca personajele BUNE sau amare ca personajele NEGATIVE!

Mai departe am reușit să descopăr tărâmul păcii! Aici era un extraterestru foarte înțelept care m-a ajutat să înțeleg că prin bătaie sau vorbe ofensatoare care intră în sufletul altor persoane ca niște săgeți, nu facem decât să creăm mai mult rău și haos. De aceea PACEA este cea care stabilește echilibrul peste tot!

Mai departe am ajuns pe tărâmul matematicii, materia mea preferată! Cifrele erau peste tot ca niște mici soldăței care păzeau lumea! Stăpânul acestui tărâm mi-a arătat că matematica este o cheie spre un drum plin de logică, suspans și cunoaștere! Acest ținut mi s-a părut Magic, dar într-un fel aparte!

Ultimul tărâm a fost în schimb cel în care a trebuit să-mi folosesc toate cunoștințele adunate pentru că, de această dată, a trebuit să dau o probă! Cu ajutorul cărților a trebuit să-mi creez propriul drum fantastic spre destinație. Prăjiturile m-au învățat că orice cale va fi în final cea corectă. Pacea

m-a învățat că nu trebuie să mă cert cu nimeni, ci trebuie să caut calea de mijloc, în timp ce matematica m-a ajutat să gândesc rațional și precis.

Cu toate aceste cunoștințe, am reușit să străbat acel tărâm de una singură, astfel ajungând la premiul suprem, ÎNȚELEPCIUNEA!

PEISAJ

Visan Anastasia, clasa a IV-a, Palatul Copiilor Pitești
Coordonator, prof. Badea Mihaela

VACANȚA COPIILOR

Popa Mirel David, grupa mare, Grădinița cu PP „Lumea copiilor” Nr. 25, Brașov
Coordonator, prof. înv. preșcolar Simona Suhani

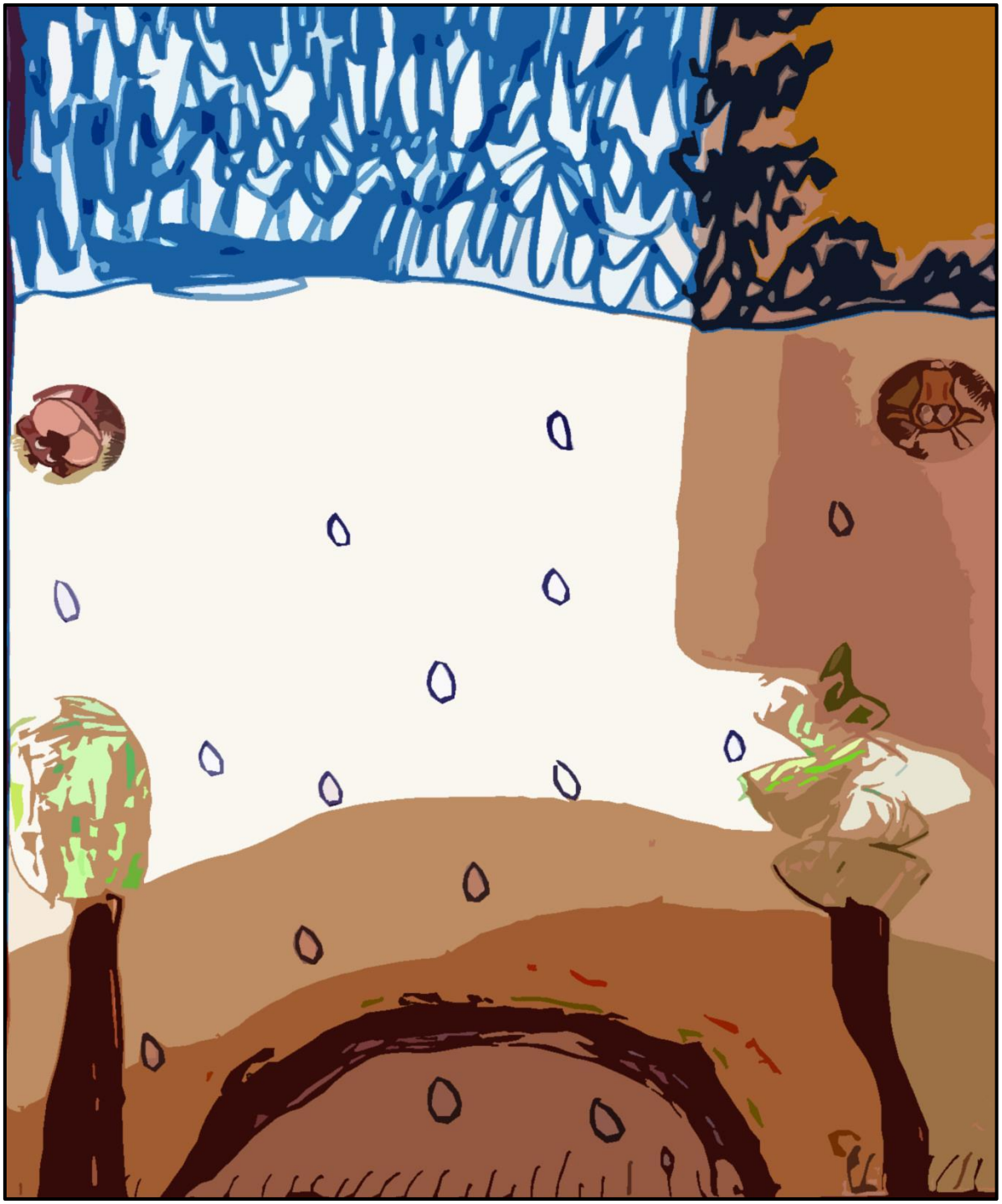

BROSCUȚA SINGURATICĂ

Făgădar Ana, Grupa Mijlocie, Școala Gimnazială ,,Mihai Vodă", Mihai Viteazu, jud. Cluj
Coordonator, prof. înv. preșcolar Costea Cristina

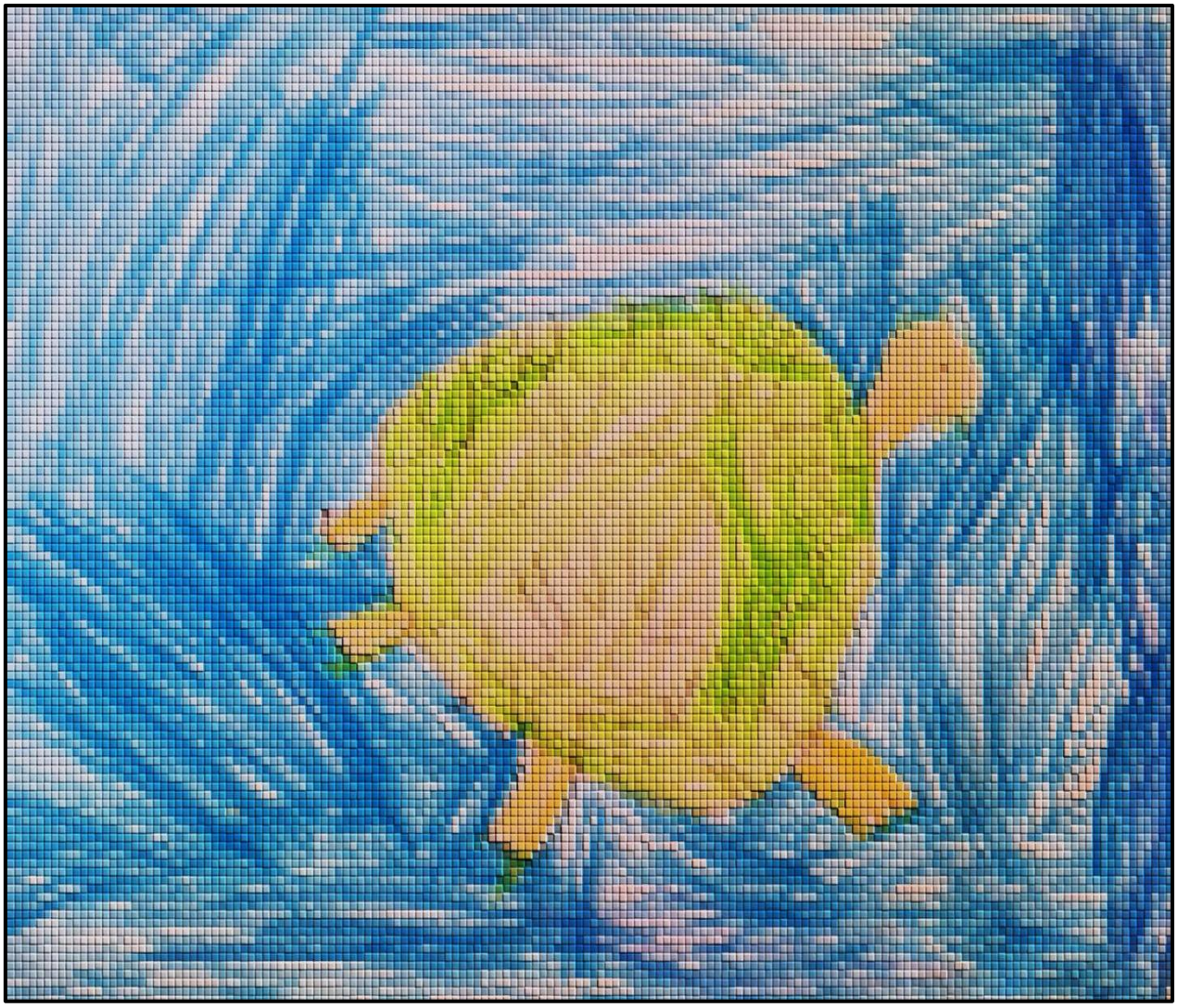

TROVANȚII DIN ULMET – BOZIORU / BUZĂU

Aplicație la Ms Word și Internet

Dascălu Lorena Ioana, clasa aIX-a, Liceul Special pentru Deficienți de Vedere Buzău
Coordonator, prof. Dașu Narcisa Gabriela

Ce sunt trovanții?

Trovanții sunt o adunătură de pietricele de dimensiuni diferite, legate între ele printr-un ciment carbonatic. În principiu, sunt gresii cu o textură mai dură decât a stratului în care se dezvoltă. Datorită aspectului sferic al unora dintre trovanți, oamenii îi considerau ouă uriaşe de dinozaur. Multă vreme „pietrele vii" au fost considerate fosile de plante sau de animale şi foarte căutate de către paleontologi, pentru colecţiile de fosile conţinute în miezul lor. În alte ţări din lumea întreagă există trovanti uriaşi ce ajung până la 3m în diametru şi unii presupun că ar fi de fapt animale preistorice pietrificate. Şi uite aşa, transformarea în stană de piatră nu ar mai fi doar o acţiune de basm.

Ce spun localnicii?

Din bătrâni se spune că aceste „pietre vii" aduc spor în casă şi noroc. Unii îndrăznesc chiar să îşi aducă o astfel de piatră în faţa porţii, pentru că în acest fel casa respectivă se va bucura de îndestulare. Adevărat sau nu, localnicii cred cu tărie că după ploaie apar mici pietre, mici trovanți care în timp vor înghiţi nisip şi se vor face mari.

Au forme ciudate, care se aseamănă unor nave spaţiale prăbuşite şi pietrificate. Se spune despre aceste pietre că sunt vii şi se hrănesc cu nisip, sporindu-şi dimensiunile cu 3-4 cm la fiecare mie de ani. Localnicii obişnuiesc să aducă câte un bolovan la porţile lor, pentru că aceştia ar aduce spor şi îndestulare.

Pentru unii, apariţia acestor pietre de o formă ciudată, parcă stilizate, dar în acelaşi timp neatinse de om, constituie un mister. Oamenii de ştiinţă vorbesc despre „pietrele vii" ca fiind „o adunătură de pietricele de diferite mărimi, de la submilimetrice, până la

centimetrice, legate între ele printr-un ciment carbonatic. Adică, o gresie sau un conglomerat, în funcţie de dimensiunile pietricelelor”.

Acestea par să aibă forme stranii: cilindru, nava spaţială etc. şi se hrănesc cu nisip. La fiecare 1200 de ani, aceste pietre îşi măresc dimensiunile cu câţiva centimetri, deşi oamenii de ştiinţă afirmă că teoretic ar trebui să scadă în dimensiuni datorită eroziunii.

Unde putem vedea „pietrele vii”?

Trovanții buzoieni sau „pietrele vii” de Buzău pot fi admirate în Valea Teiului, lângă satul Ulmet, comuna Bozioru, judeţul Buzău.

Satul Bozioru se află la 50 kilometri nord-vest de Buzău, pe drumul județean 203L. Pentru a ajunge în Bozioru să vizitaţi trovanții, urmaţi şoseaua DN 10 (Buzău-Patârlagele-Întorsura-Brașov). La puţin timp după ce aţi ieşit din Buzău, în dreptul localităţii Berca, faceţi dreapta, traversaţi Râul Buzău, apoi urmaţi drumul judeţean 203 L, prin Cozieni, Ulmet – sat Bozioru.

În comuna Ulmet găseşti primul trovant, în drum spre Culmea cu Babe. În momentul în care treci prin Poiana cu Bâlca, întâlneşti o piatră stranie, care îţi atrage atenţia. Pare a fi un soi de farfurie zburătoare, parcă ar fi cupolă a ceva bine înfipt în pământ. Avem de-a face cu o „piatră vie”, cu jumătatea la suprafaţă, care a născut de-a lungul timpului o serie de legende. Mare şi grea, piatra are un număr mare de ani în spate şi o greutate de peste 10.000 de kilograme.

Legendele de la Ulmet-Buzău

Localnicii povestesc despre pietre care se mişcă, „pietre vii”, care din când în când îşi mişcă locul, ceea ce pare de-a dreptul uimitor. Vrei să crezi că este doar un zvon, că doar omul ar fi putut să mişte trovanții, dar… ajungi acolo. Când eşti pe Culmea cu Babe, îţi dai seama de ceea ce se întâmplă în jurul tău. O mulţime de trovanți de dimensiuni diferite, ca nişte fraţi de vârste diferite. Cei mici par simpatici şi îţi vine să spui că mai au mult până vor creşte, cei mari ascund parcă multe poveşti şi par să aibă în spate o vastă experienţă. Bătrânii se identifică parcă cu aceşti trovanți mari.

Cel mai mare dintre ei pare impresionant; când îl vezi, ştii că nu ar putea un om să îl mişte, ştii că acolo paranormalul şi-a făcut loc. Se spune că acest trovant, fratele mai mare al celorlalţi, a apărut sus, pe culme, iar mai târziu a ajuns în poiană. Se spune că a crescut extrem de repede, s-a smuls din pământ, a sărit deasupra solului şi prin rostogolire şi-a mutat locul tocmai în Poiana cu Bâlca. Localnicul care a văzut fenomenul povesteşte că huruitul l-a lăsat nemişcat, că a vrut să fugă, dar nu a mai putut reacţiona. Fenomenul i-a rămas în minte, mai ales că în pământ n-a rămas gaură, care a doua zi l-a făcut să pară mincinos. Parcă în ciuda lui a crescut iarba peste noapte. Chiar dacă bolovanul şi-a schimbat locul, omul nu a fost crezut de multă lume.

O legendă spune că extratereştrii vin şi mută „pietrele vii”, altă legendă spune că strasihaștrii l-au rostogolit pentru a-l prelucra, dar frumuseţea lui i-a făcut să se răzgândească.

Indiferent care ar fi adevărul, cert este că „pietrele vii” de Buzău există şi pot fi admirate. Când ajungeţi la faţa locului, veţi simţi pe propria piele influența legendelor, veţi avea o senzaţie aparte că aţi coborât într-un loc sfânt.

Bibliografie:

1. http://www.turismbuzau.ro/trovantii.html
2. http://www.bonsiromania.ro/vulcanii-noroioi-i-trovanii-pietrele-vii-de-la-bozioru.html
3. http://www.dinbuzau.ro/pietrele-vii-de-la-buzau-511.html
4. http://amfostacolo.ro/romania-pareri,15/buzau,424,1266/periplu-prin-frumusetile-buzaului,5439/impresii-sejur-si-fotografii-vacanta__42201.htm
5. http://romaniamegalitica.blogspot.ro/2011/02/trovantii-din-ulmet-bozioru-buzau-tara.html
6. http://www.youtube.com/watch?v=gOwODh9EYtM

VACANȚA COPIILOR

Cormos Maria, grupa mare, Gradinița cu PP „Lumea copiilor” Nr. 25, Brașov

Coordonator, prof. înv. preșcolar Simona Suhani

VACANȚA COPIILOR

Bogdan Andrei, grupa mare, Gradinița cu PP „Lumea copiilor” Nr. 25, Brașov
Coordonator, prof. înv. preșcolar Simona Suhani

VACANȚA COPIILOR

Bogdan Andrei, grupa mare, Gradinița cu PP „Lumea copiilor” Nr. 25, Brașov
Coordonator, prof. înv. preșcolar Simona Suhani

OMUL

Ștefania Fecioru, clasa A VII-A, Palatul Copiilor Bacău
Coordonator, prof. Dumitru Laura

Sub un strat de pielicică,
Care e cam maronică,
Se află vreo 600
De mușchi care ne fac iute.

Pe sub mușchii arătați,
Cu oasele sunt aliați
Oase lungi, scurte și late,
Ne ajută chiar în toate.

Aceasta este cutia toracică,
Având o singură sarcină
Să apere draga inimă
Atunci când ea este plină.

Plămânii sunt și ei acolo,
Se mai umflă de colo colo,
Respirația ei o reglează
Și corpul oxigenează.

Mai jos de acest torace,
Abdomenul se desface,
Pe ficat îl întâlnim,
Fără el nu mai trăim.

Stomacul, în stânga situat,
Bolul alimentar a preluat,
Și în chim gastric l-a transformat,
Apoi în intestin l-a evacuat.

Intestinele și ele,
Unul gros, altul subțire,

În pelvis l-a coborât,
Iar nimic nu l-a doborât.

În partea dorsală,
Cam pe la lombară,
Doi rinichi creară
Urina în vezica urinară.

Sper că v-a plăcut,
Al meu cântec de-nceput,
Veniți la sanitari,
Că suntem cei mai tari!

PRIMUL AJUTOR

Dămoc Maia, clasa a V-a, Palatul Copiilor Bacău
Coordonator, prof. Dumitru Laura

În primul ajutor
E bine să știi pașii,
Verde la semafor,
Liber la servicii.
Siguranța este una,
Evaluarea este regula,
Și 112 va fi zâna,
Iar tehnica va salva.
Patru pași la număr
Prin care vom salva,
Umăr lângă umăr,
Orice vom putea!
În caz de imprudență,
Sună rapid la urgență,
Căci viața ta atârnă
De un fir de lână!

AUTOPORTRET

Tereș Natalia - Gabriela, Grupa Mare B,Grădinița „Magnolia”, Onești
Coordonator, prof. înv. preșcolar Marin Mădălina

FLUTURAȘUL MEU IUBIT

Elsasser Damian, Grupa Mijlocie, Școala Gimnazială ,,Mihai Vodă", Mihai Viteazu, jud. Cluj
Coordonator, prof. înv. preșcolar Costea Cristina

VITAMINA A

Bîrzu Roxana, clasa a V-a, Palatul Copiilor Bacău
Coordonator, prof. Dumitru Laura

Dragă vitamina A,
Imunitate tu ne dai,
Mai ales în sezonul rece,
Până în luna mai.

Vitamine multe au
Ardeii şi lămâile,
Morcovul şi coacăzele,
Sucul din ele-l beau.

Lipsa vitaminei
Produce boli tragice,
Dificultate în concentrare
Precum şi în vedere.

Bucurie tu ne dai,
Că ţii bolile departe,
Părul nostru e aparte,
Entuziasm în alai!

PRIMĂVARA VĂZUTĂ PRIN GAURA CHEI

Vintilă Vlad, clasa a II-a, Școala Gimnazială Raciu, Dâmbovița
Coordonator, prof. înv. primar Oprea Elena

ȘCOALA MEA

Voicu Pavel, clasa a IV-a, Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”, Prahova,
Coordonator, prof. înv. primar Cordună Elena Gabriela

LOCUL PREFERAT - ȘCOALA

Țapu Alexia, clasa a IV-a, Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”, Prahova,
Coordonator, prof. înv. primar Cordună Elena Gabriela

PRIETENII

Cocoș Mario, clasa a II-a, Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”, Prahova,
Coordonator, prof. înv. primar Cordună Elena Gabriela

SPORTUL ÎN VIAȚA MEA

Tameș Georgian, clasa a II-a, Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”, Prahova,
Coordonator, prof. înv. primar Cordună Elena Gabriela

PLANETA VESELĂ

Mihai Gabriel, grupa mare, Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”,
Structură: Grădinița cu Program Normal Păcureți Prahova
Coordonator, prof. înv. preșcolar Olteanu Elena Mădălina

CASTELUL FERMECAT

Dinu Carolina, clasa a II-a, Școala Gimnazială Raciu, Dâmbovița
Coordonator, prof. înv. primar Oprea Elena

De jur împrejur, castelul are șanțuri pline cu ciocolată caldă. Este înalt și frumos colorat, deasupra are un curcubeu care nu dispare niciodată.

La poarta castelului stă o plantă uriașă, mâncătoare de dulciuri, îi plac în special bomboanele cu caramel.

Pentru a intra înăuntru, trebuie să răspunzi la trei ghicitori spuse de un spiriduș verde și hazliu.

În interior sunt 400 de scări, dar pentru a le urca trebuie ca nu cumva să trezești dragonul mare și roșu care suflă flăcări atunci când se trezește.

Odată ajuns sus, vei fi întâmpinat frumos de personajele Disney. La ultimul etaj, vei găsi două cufere, trebuie să alegi cufărul corect și vei primi multe surprize, dar dacă îl vei alege pe cel greșit, un balaur uriaș și rău va ieși din el.

Eu, din fericire, l-am ales pe cel corect și am primit multe cărți amuzante, de fantezie, cu prințese.

Când să ies din castel, m-am întâlnit cu colegii mei și le-am dat indicații.

Din fericire, s-a terminat cu bine. Când am ajuns la școală, am dat o petrecere împreună cu Blue - matelotul, mascota clasei noastre, și doamna Elena în cinstea aventurii noastre. Cărțile câștigate le-am donat Bibliotecii Raciu pentru a se bucura și alți copii de ele.

A, da!!! Dragonul acela ar cam fi trebuit trezit de cineva, deoarece doarme de aproximativ 1000 de ani. Cam bătrân, nu?

Dar Blue se întreabă:

- Oare ce s-ar fi întâmplat dacă am fi trezit acel dragon?

- Nu știu, Blue! răspunde Teddy.

- Wow! Nu cred că s-ar fi terminat cu bine dacă am fi făcut asta! zise Alexandra.

- Adevărat! adăugă mușcata de la pervaz.

COPILĂRIE FERICITĂ

Bobaru Florin, grupa mare, Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”,
Structură: Grădinița cu Program Normal Păcureți, Prahova
Coordonator, prof. înv. preșcolar Olteanu Elena Mădălina

COPILĂRIE ȘI CREDINȚĂ

Goia Antonio, grupa mare, Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”,
Structură: Grădinița cu Program Normal Păcureți, Prahova
Coordonator, prof. înv. preșcolar Olteanu Elena Mădălina

HORA PRIETENIEI

Cioranu Codruț, grupa mare, Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”,
Structură: Grădinița cu Program Normal Păcureți, Prahova
Coordonator, prof. înv. preșcolar Olteanu Elena Mădălina

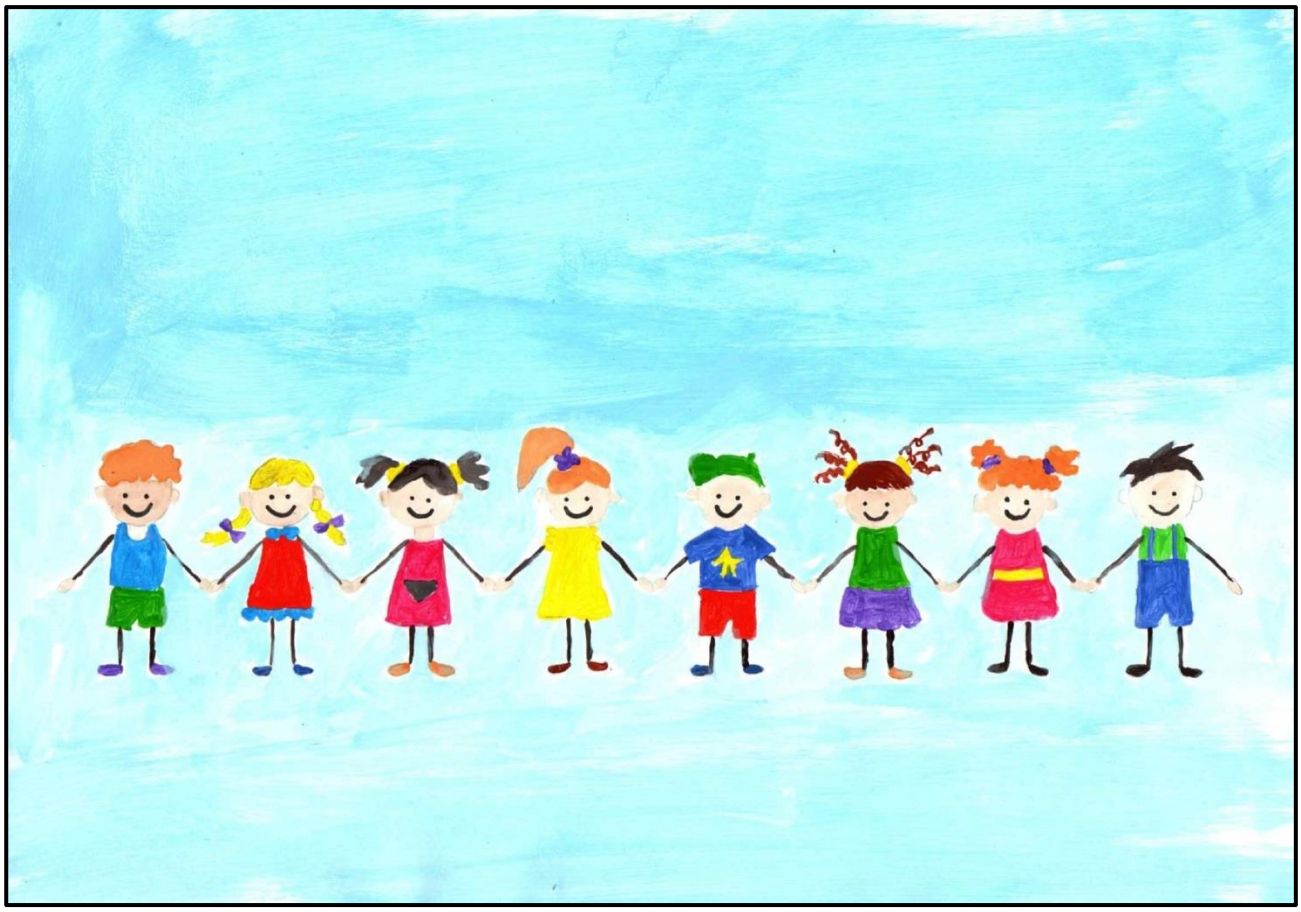

GRĂDINIȚA MEA

Moldoveanu Monica, grupa mare, Școala Gimnazială Mavrodin-Structura G.P.N. Mavrodin
Coordonator, prof. înv. preșcolar Balaur Izabela-Margareta

COPII ÎN PARC

Barbu David, clasa a II-a, Școala Gimnazială Raciu, Dâmbovița
Coordonator, prof. înv. primar Oprea Elena

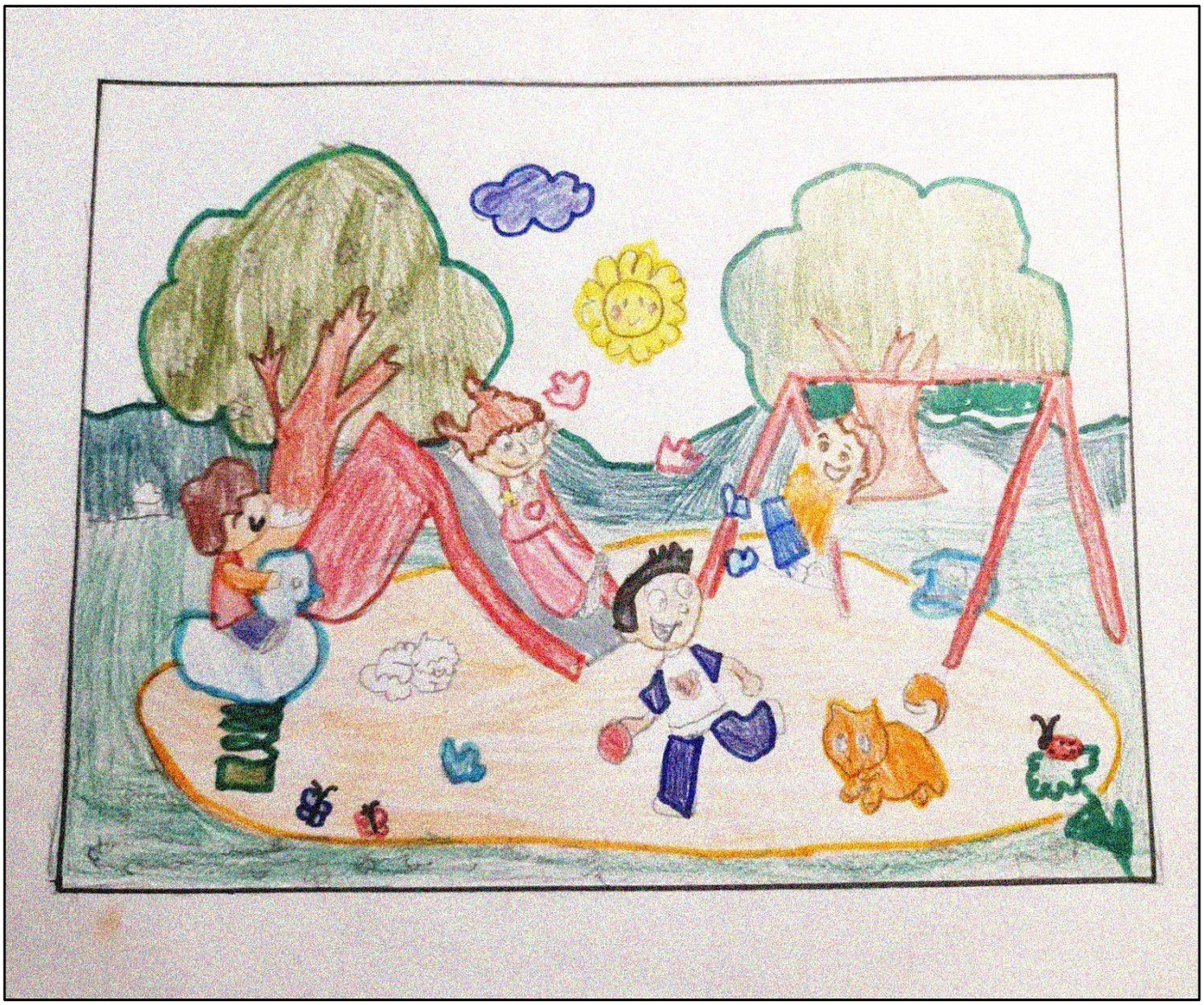

COPILĂRIE

Mihai Florin, clasa pregătitoare, Școala Gimnazială ,,Andrei Nicolescu-Păcureți”, Prahova
Coordonator, prof. înv. primar Bălan Iuliana Irina

PLANETA RODITOARE

Bălan Delia, clasa a II-a, Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”, Prahova
Coordonator, prof. înv. primar Cordună Elena Gabriela

PLANETA MEA

Danciu Nicola, clasa pregătitoare, Școala Gimnazială ,,Andrei Nicolescu-Păcureți”, Prahova
Coordonator, prof. înv. primar Bălan Iuliana Irina

PĂMÂNT VERDE

Goia Alexandru, clasa pregătitoare, Școala Gimnazială ,,Andrei Nicolescu-Păcureți”, Prahova
Coordonator, prof. înv. primar Bălan Iuliana Irina

DACĂ AȘ FI UN ANIMAL, AȘ FI…

Gaman Matei, clasa a VI-a A, Școala Gimnazială „George Călinescu”, Onești
Coordonator, prof. Săbăreanu Lăcrimioara

Rapiditatea este caracteristica ce mă definește. Blana mea prezintă model de rozetă și mai mult decât atât, mă ajută să mă integrez în mediul înconjurător, atunci când mă odihnesc și când mă ascund de prădători.

Ce vă mai pot spune despre mine? Ei bine, nu am o singură locație pe care o numesc casă, îmi place să schimb locul zi de zi.

Oare ați ghicit ce sunt? Să vă mai spun că în timpul liber, când nu vânez, îmi place să dorm în stufărișul înalt. Sunt un animal carnivor și mă hrănesc de cele mai multe ori cu antilope micuțe, ierburi și păsări. De asemenea, am o coadă lungă ce mă ajută să îmi mențin echilibrul, atunci când alerg, având în vedere că sunt cea mai rapidă felină.

Cum mă deosebesc de celelalte feline? Eu vânez de cele mai multe ori pe timpul zilei. În plus, spre deosebire de prietenii mei, eu pot produce o gamă vastă de semnale vocale cum ar fi șuierat, bâlbâit, dar și un sunet specific –„eeaow”.

Cu siguranță ați ghicit, eu sunt **ghepardul** cel fioros, dar și puțin prietenos!

CAII, ANIMALELE MELE PREFERATE

Subțirică Erica Maria, clasa a III-a A, Școala Gimnazială „Sfântul Vasile”, Ploiești
Coordonator, prof. înv. primar Boieru Mihaela Raluca

PRIETENUL MEU

Subțirică Erica Maria, clasa a III-a A, Școala Gimnazială „Sfântul Vasile”, Ploiești
Coordonator, prof. înv. primar Boieru Mihaela Raluca

DACĂ AȘ FI UN AMINAL MARIN, AȘ FI ...

Radu Ilinca, clasa a VI-a A, Școala Gimnazială „George Călinescu”, Onești
Coordonator, prof. Săbăreanu Lăcrimioara

Dacă aş fi un animal marin, mi-ar plăcea să fiu o caracatiţă.

Eu cred că mă asemăn cu o caracatiţă deoarece este un animal care se stresează, iar mie mi se întâmplă la fel, uneori mă stresez parcă prea mult. Caracatițele se feresc de celelalte animale, o caracteristică de-a mea. Eu mă feresc de majoritatea persoanelor în care ştiu că nu merită să am încredere, însă ţin mult la prietenii mei, la care nu aş renunţa.

Caracatiţele sunt animale foarte inteligente și se camumflează foarte bine. În trecut, eu făceam acelaşi lucru, adică mă integram în grupuri de prieteni deoarece nu voiam să mă accept pe mine aşa cum sunt.

Deşi caracatiţele sunt periculoase, mie îmi place de ele deoarece mi se par spectaculoase.

REGELE ANIMALELOR

Subțirică Erica Maria, clasa a III-a A, Școala Gimnazială „Sfântul Vasile”, Ploiești
Coordonator, prof. înv. primar Boieru Mihaela Raluca

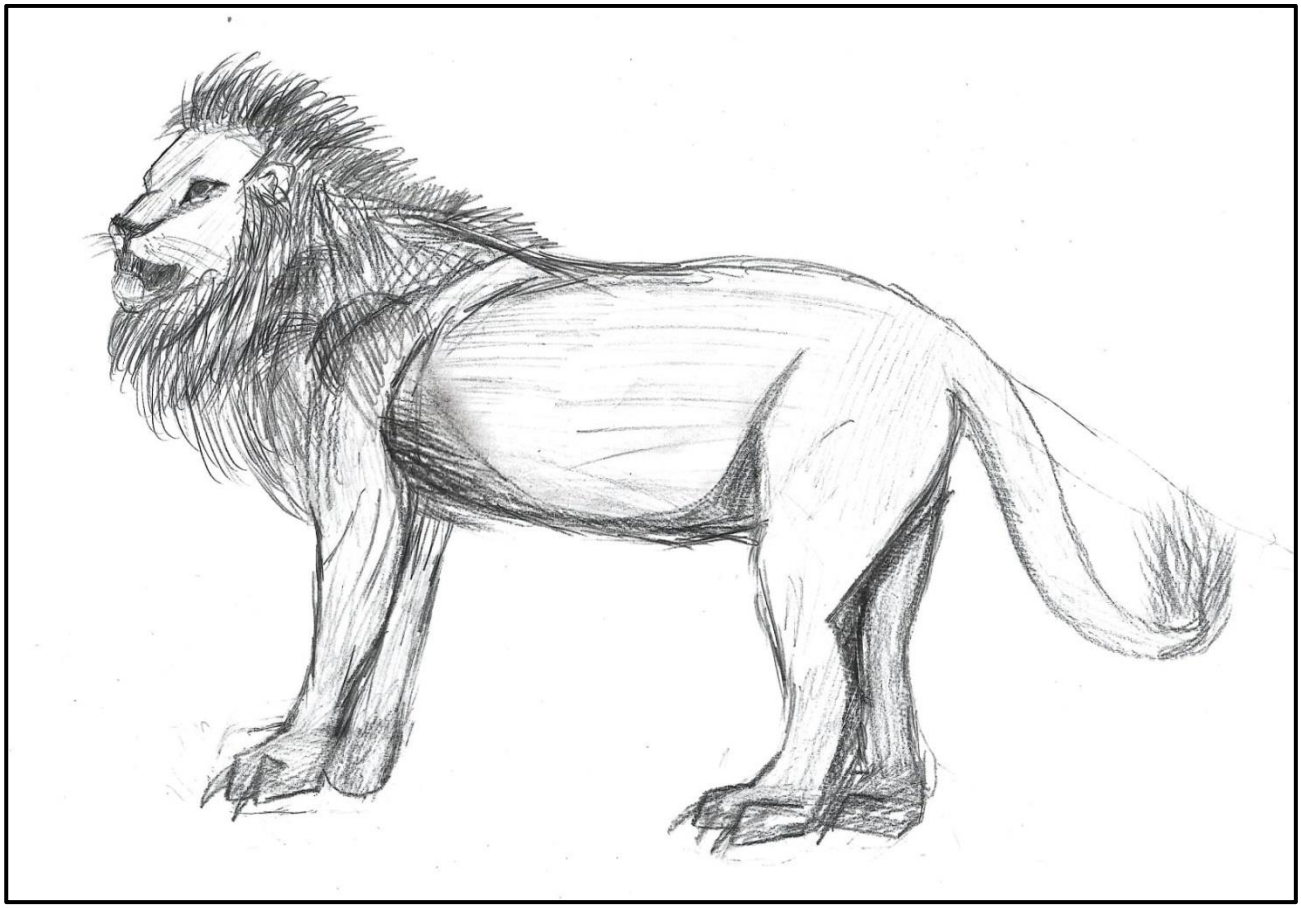

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A BIODIVERSITĂȚII

Bogoslov Giorgiana Andreea, clasa a VII-a A, Școala Gimnazială „Nicolae Romanescu”, Craiova
Coordonator, prof. Andreescu Anda Marina

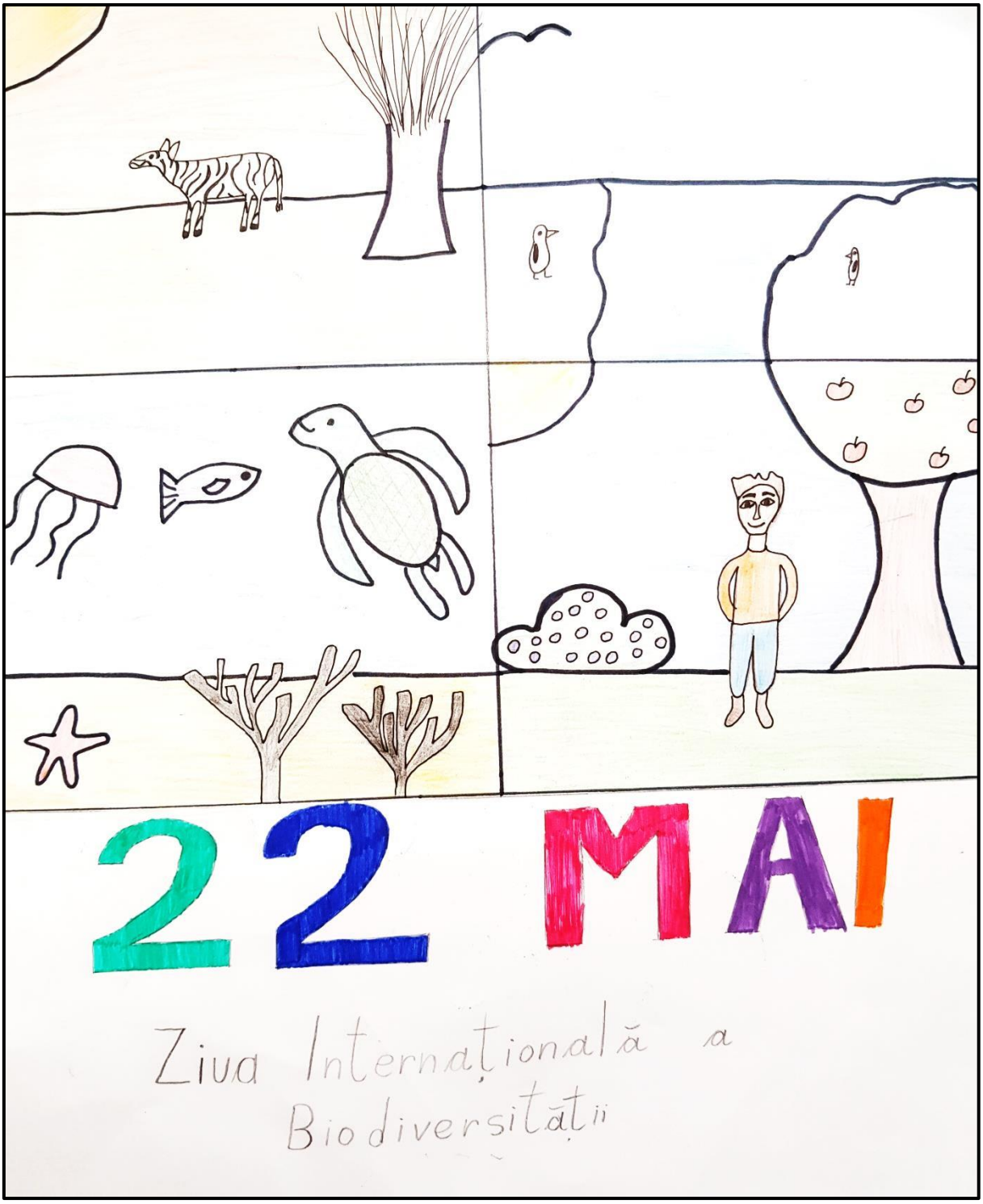

DRAGONUL DIN VIS

Subțirică Erica Maria, clasa a III-a A, Școala Gimnazială „Sfântul Vasile”, Ploiești
Coordonator, prof. înv. primar Boieru Mihaela Raluca

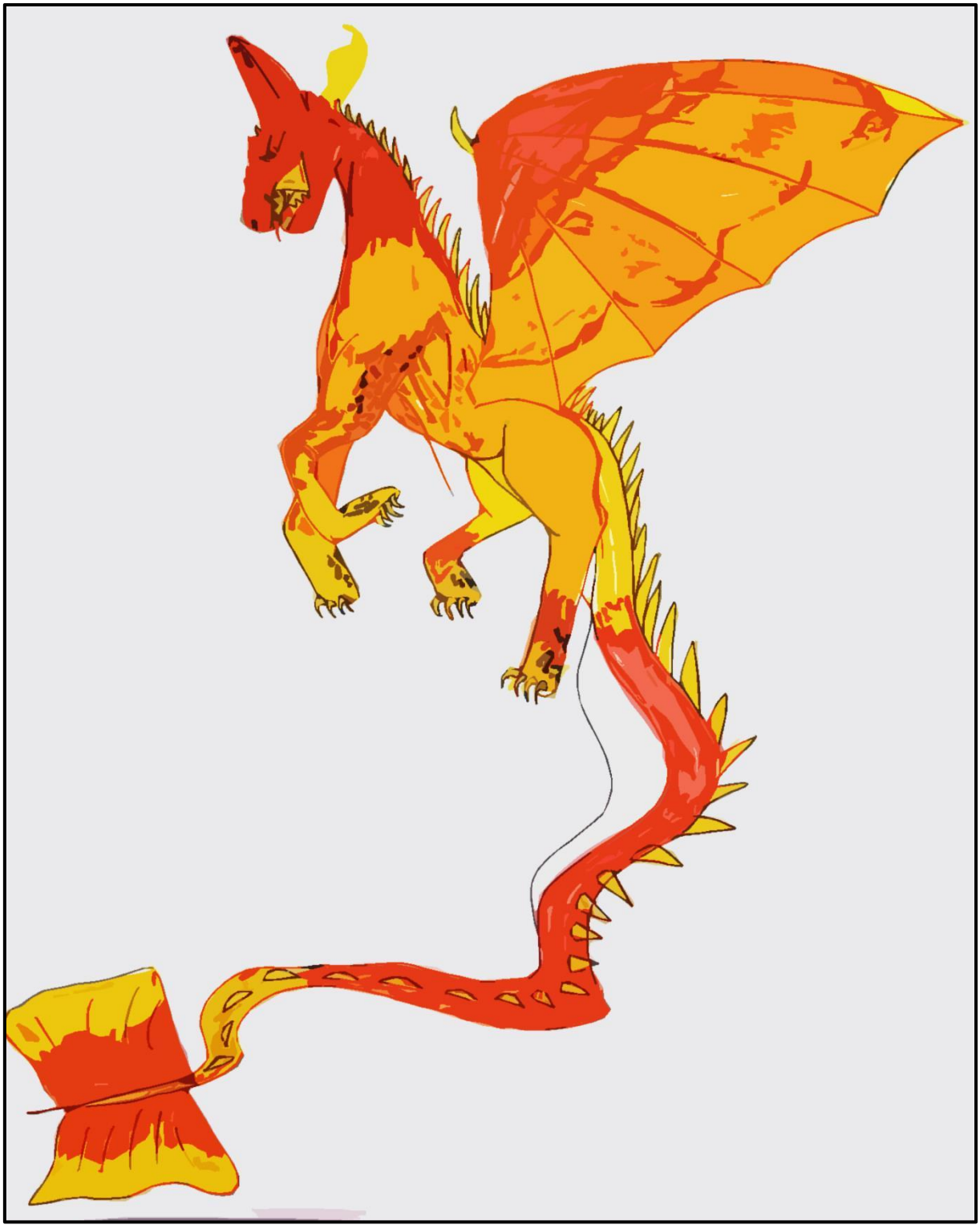

REACȚII CHIMICE

Dudan Mariana, clasa a VIII-a B, Școala Gimnazială „Nicolae Romanescu”, Craiova
Coordonator, prof. Andreescu Anda Marina

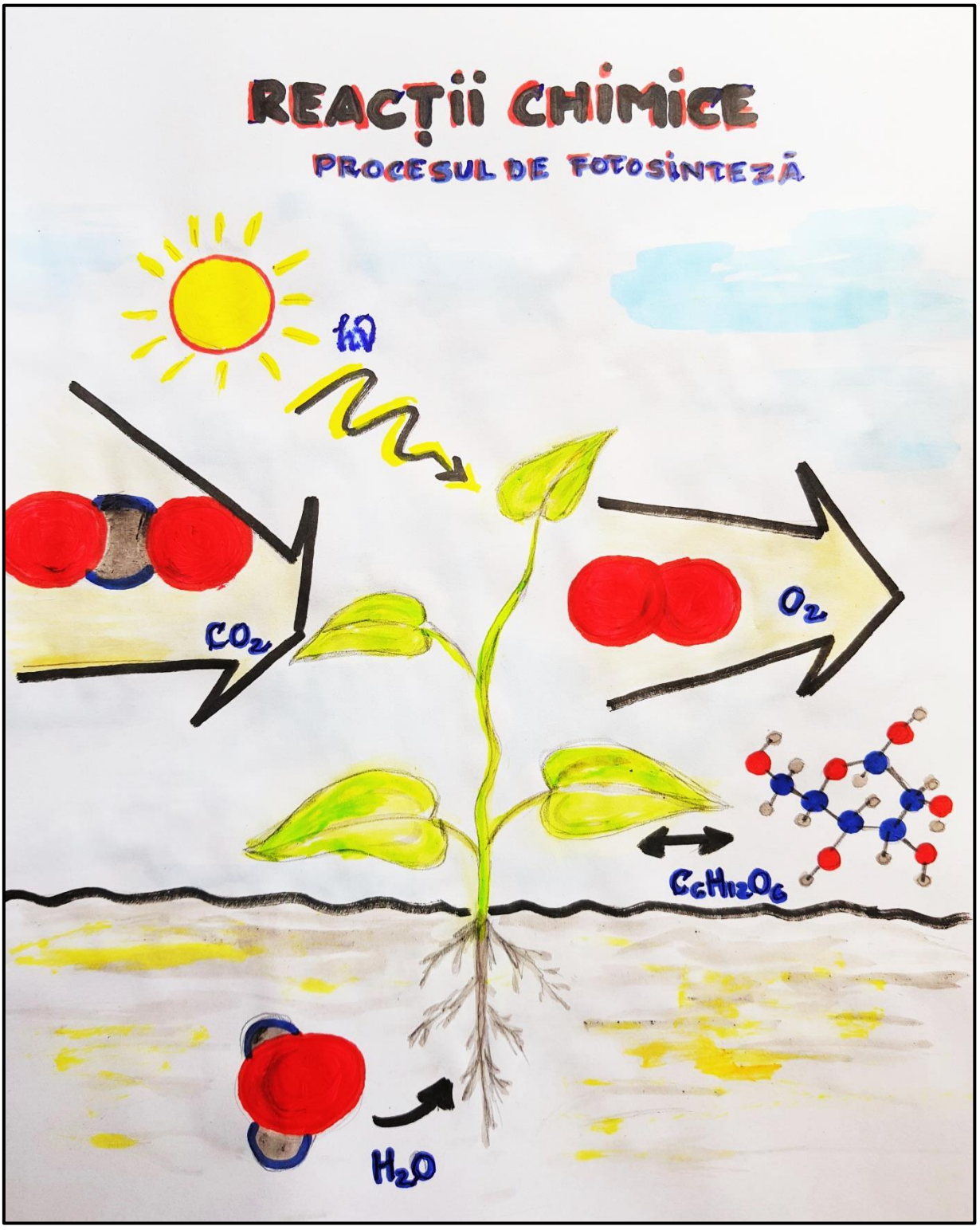

PLANETA ZÂMBITOARE

Scornea Florin, grupa mare, Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”,
Structură: Grădinița cu Program Normal Păcureți, Prahova
Coordonator, prof. înv. preșcolar Olteanu Elena Mădălina

DESPRE „SPECTACOLUL LUMII”

Mîndru Antonia, clasa a XI-a B, Liceul Teoretic „Carmen Sylva”, Eforie, jud. Constanța
Prof. coordonator, Hrițcu Elena-Luminița

Sintagma „spectacolul lumii” poate părea, inițial, o formulare supralicitată și epuizată de potențial artistic. Efectul rezultă, probabil, în urma asocierii a doi termeni aparent banali, suficient de moderni și complementari pentru a respinge orice nuanță stridentă ori poetică. În viziunea mea, însă, „spectacolul lumii” constituie o metaforă a cărei valoare estetică ia naștere tocmai din alăturarea inspirată a celor doi termeni, cărora simplitatea le oferă multiple valențe și, prin urmare, atribuie sintagmei o varietate de semnificații.

Pentru început, interpretarea conceptului de „lume” poate crea confuzie. Trebuie acesta definit ca integrând vastitatea mediului înconjurător – natura și toate ființele vii – ori trebuie privit ca desemnând totalitatea indivizilor umani alcătuind identitatea colectivă, eterogenă, dar compactă, cunoscută drept societate?

Ambele direcții sunt observabile în artă care, în treacăt fie menționat, reprezintă domeniul de referință al prezentei analize. În funcție de înclinații, artiștii au optat și continuă să aleagă între ilustrarea spectacolului oferit de macrocosmos – viziune în care natura, de sine stătătoare sau armonios integrând dimensiunea umană, își impune măreția, frumusețea, echilibrul – și conturarea unui „amfiteatru” semnificativ diminuat, în care societatea umană dă reprezentații, uimind prin complexitatea sa – consecință a mozaicului de caractere și emoții pe care îl integrează.

Se justifică a afirma că primul spectacol care a atras ochiul uman a fost cel al naturii. Fascinația pentru mediul independent și față de fenomenele sale nesupuse voinței umane derivă din tendința primitivă a omului de a venera și, concomitent, de a se teme de forțe superioare lui. Astfel, natura, cu estetica ei fără cusur, dirijată de mecanisme nici astăzi înțelese pe deplin, a atras din cele mai vechi timpuri admirația și curiozitatea individului.

Înainte de a conștientiza existența celei de-a doua „lumi” – societatea, care revendică pe deplin interesul omului modern –, individul simplu și neinițiat a ilustrat ceea ce simțurile sale puteau percepe ca pe o formă de spectacol: în picturile rupestre se conturează scene de vânătoare, iar frescele egiptene integrează reprezentări ale deșertului și Nilului, populate cu diverse amenințări, în jurul cărora se construiesc legende. Merită adăugat faptul că spectacolul oferit de natură prin insuflarea instinctului de supraviețuire în orice ființă vie a constituit, secole de-a rândul, distracția celor care își permiteau organizarea luptelor de gladiatori sau a escapadelor cinegetice.

Ulterior, natura a constituit premisa pastelurilor lui V. Alecsandri, cadrul protector al cuplurilor eminesciene, a devenit sursa metaforelor simboliste și subiectul altor nenumărate creații.

În *Cum vă place*, o comedie scrisă către finalul vieții, William Shakespeare integrează versul „Lumea-ntreagă e o scenă și toți oamenii-s actori". O concluzie asemănătoare se regăsește printre afirmațiile lui Seneca – „Lumea este o scenă, viața e un act" – și nu este greșit a afirma că actualitatea acestor cugetări la momentul formulării lor echivalează cu valoarea lor din prezent.

Într-adevăr, odată cu emanciparea stilului de viață, concomitent cu succesul înregistrat de cercetările științifice, care au devoalat secretele naturii, și interesele individului s-au îndreptat către o nouă formă de divertisment, un spectacol cu atât mai captivant, cu cât maniera sa de desfășurare variază. Abandonând, deci, preocuparea pentru estetica naturii, omul a îmbrățișat analiza societății, a cărei dinamică populată de măști, intrigi și actori înnăscuți se suprapune, deseori surprinzător de exact, unei reprezentații scenice. Interesul pentru acest tip de spectacol este complet ilustrat în romanele de tip frescă socială, dar reiese explicit și din diverse alte scrieri sau creații plastice, care urmăresc sau realizează involuntar tabloul convietuirii indivizilor umani.

Cel mai frecvent, se intenționează analiza caracteristicilor și dinamicii unei anumite clase sociale, fie ea pătura de jos, a țăranilor din *Ion* și *Răscoala*, fie mica burghezie ori chiar clasa nobilimii, prezentate în *Enigma Otiliei* (G. Călinescu), respectiv în *Idiotul* lui Fiodor Dostoievski și în *Anna Karenina* lui Lev Tolstoi. În acest context, spectacolul rezidă în interacțiunile stabilite între indivizi, în maniera lor de a se judeca, de a stabili principii, moravuri și tipare, de a se grupa în funcție de interese și de a reacționa, ca efect al experimentării unor impulsuri.

Interesant de remarcat este faptul că, în efortul de a ilustra spectacolul lumii umane, observatorul nu poate evita, la un moment dat, analiza individului în sine, ca celulă componentă a societății. Acest aspect devine evident în operele ce integrează personaje construite conform unor tipologii (spre exemplu, scrierile realiste) sau prezintă caractere tridimensionale, asupra cărora autorul se oprește, conturându-le un profil particularizat. Observatorul ajunge la originea comportamentelor societății prin analiza circumstanțelor în care evoluează membrii acesteia. Evoluția colectivității poate prezenta clișee, dar fiecare individ rezervă surprize, aspect în care constă imprevizibilitatea dinamicii societății.

Odată cu fixarea valenței atribuite „lumii", necesită clarificare și cel de-al doilea termen integrat sintagmei analizate. Trebuie stabilit dacă substantivul „spectacol" își păstrează sensul denotativ, servind la exprimarea interesului și admirației observatorului, ori dacă acesta concentrează nuanțe de stupoare, ironie, sarcasm, fiind mai apropiat de termenii „paradă", „bâlci". Din nou, existența celor două posibile interpretări se revelează și în direcțiile urmate de artă.

Viziunea idilică, romanțată asupra lumii, oferind o priveliște care poate doar să delecteze ochiul și sufletul figurează drept depășită în concepția modernă. Totuși, acest fapt nu împiedică

existența *Amintirilor din copilărie*, a romanelor *La Medeleni, Viața la țară* și a altor lucrări cărora, în pofida atitudinii indulgente a autorilor acestora, privind spectacolul lumii, nu li se poate nega valoarea estetică. De asemenea, operele pictorilor iubitori de frumos nu pot fi deposedate de lauri, sub pretextul artificialității viziunii.

Devine, însă, evident modul în care, odată cu maturizarea curentelor artistice, lumea, și mai ales societatea constituie obiecte ale criticii și sarcasmului observatorilor. Clasicii, de pildă, își propun conceperea unor scrieri moralizatoare, menite să corecteze moravurile societății și să impună normele eticii. Intenții similare înregistrează adepții esteticii realiste care, prin lucrările lor aflate în deplină concordanță cu realitatea epocii, dezaprobă caracterul denaturat al colectivității.

Un asemenea tip de perspectivă este sugestiv valorificat în fabulele lui Jean de La Fontaine și, desigur, în comediile lui I. L. Caragiale. Acesta din urmă excelează în critica adresată societății pervertite, pe care o expune într-o manieră mai mult decât sugestivă pentru sintagma „spectacolul lumii". Marele clasic demonstrează cu măiestrie cum farsa pusă în scenă de indivizii purtând măști deseori degenerează într-un ieftin bâlci, demn de a stârni râsul, dar și amărăciunea publicului. Lumea, în această ipostază, găzduiește o reprezentație care nu-i face cinste.

„Spectacolul lumii", așadar, se revelează oricărui observator aflat în contact cu tot ceea ce presupune mediul exterior. Libertatea de a opera cu diferitele valențe ale celor doi termeni oferă, dacă nu o infinitate, cel puțin o sumă considerabilă de interpretări ce pot fi atribuite metaforei. Prin prisma artei – a cărei reverie, după cum susțin romanticii, trezește și sensibilizează conștiința –, omul se poate sustrage ritmului alert al existenței zilnice, rezervând un moment analizei decorurilor înconjurătoare – opere ale naturii – și neobositei mișcări a măștilor umane jucându-și infimele roluri pe scena unei tragedii colective.

BUCURIILE PRIMĂVERII

Enache Bianca, clasa a VIII-a, Colegiul Național „Dinicu Golescu” Câmpulung
Coordonator, prof. Tomoiu Maria Ramona

VARA ÎN POIENIŢĂ

Rădoiu Nicolae Cristian, clasa a V-a A, Şcoala Gimnazială Borăneşti
Coordoator, bibliotecar: Ciudoiu Mariana

COPACUL ANOTIMPURILOR

Oncescu Ştefania Roxana, clasa a V-a A, Şcoala Gimnazială Borăneşti
Coordoator, bibliotecar Ciudoiu Mariana

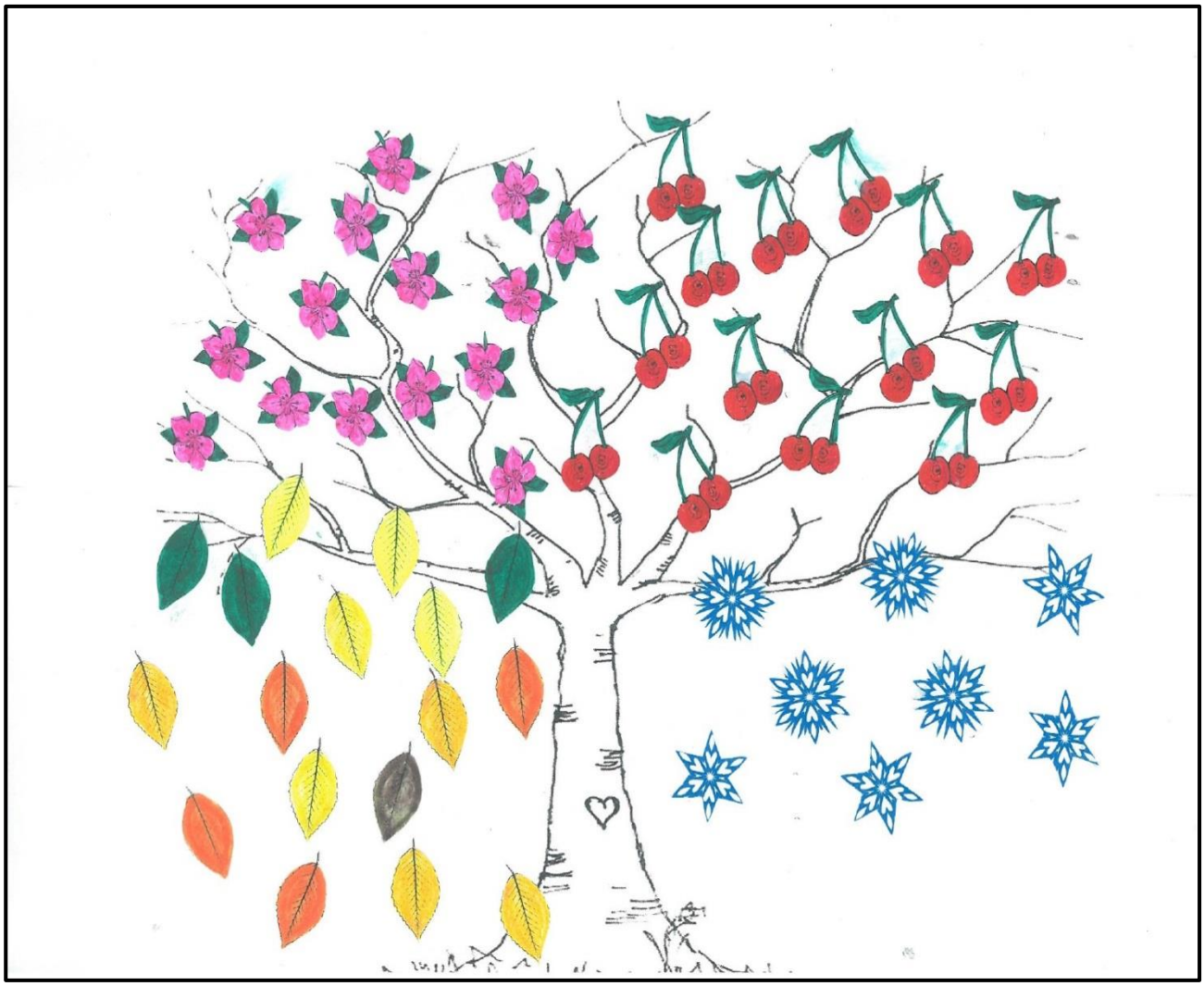

ÎN VIZITĂ LA CASTELUL MAGIC

Mănescu Teodora, clasa a II-a, Școala Gimnazială Raciu, Dâmbovița
Coordonator, prof. înv. primar Oprea Elena

În vizită am pornit
Către Castelul Magic cel vestit.
Drumu-i lung, meșteșugit,
Pe o potecă de cărți am călătorit!
Peste tot sunt bombonele
Și copaci din acadele.
Dacă mă uit prin lunetă,
Cred că sunt pe altă planetă.
Locul nu seamănă cu Terra,
E diferită atmosfera.
Un copac deosebit era,
El se numea Mera.
Mera avea pentru copii
Multe cărți și jucării.
De la frumosul palat,
Eu cu regret am plecat.
Pe o carte zburătoare,
Am pornit în lumea mare!

STOP LACRIMILOR!

Czenczer Márk , clasa a IV- a, Școala Gimnazială „Domokos Pál Péter”,
Lunca de Sus Izvorul Trotușului
Coordonator, prof. înv. primar: Pruteanu Roza-Izabella

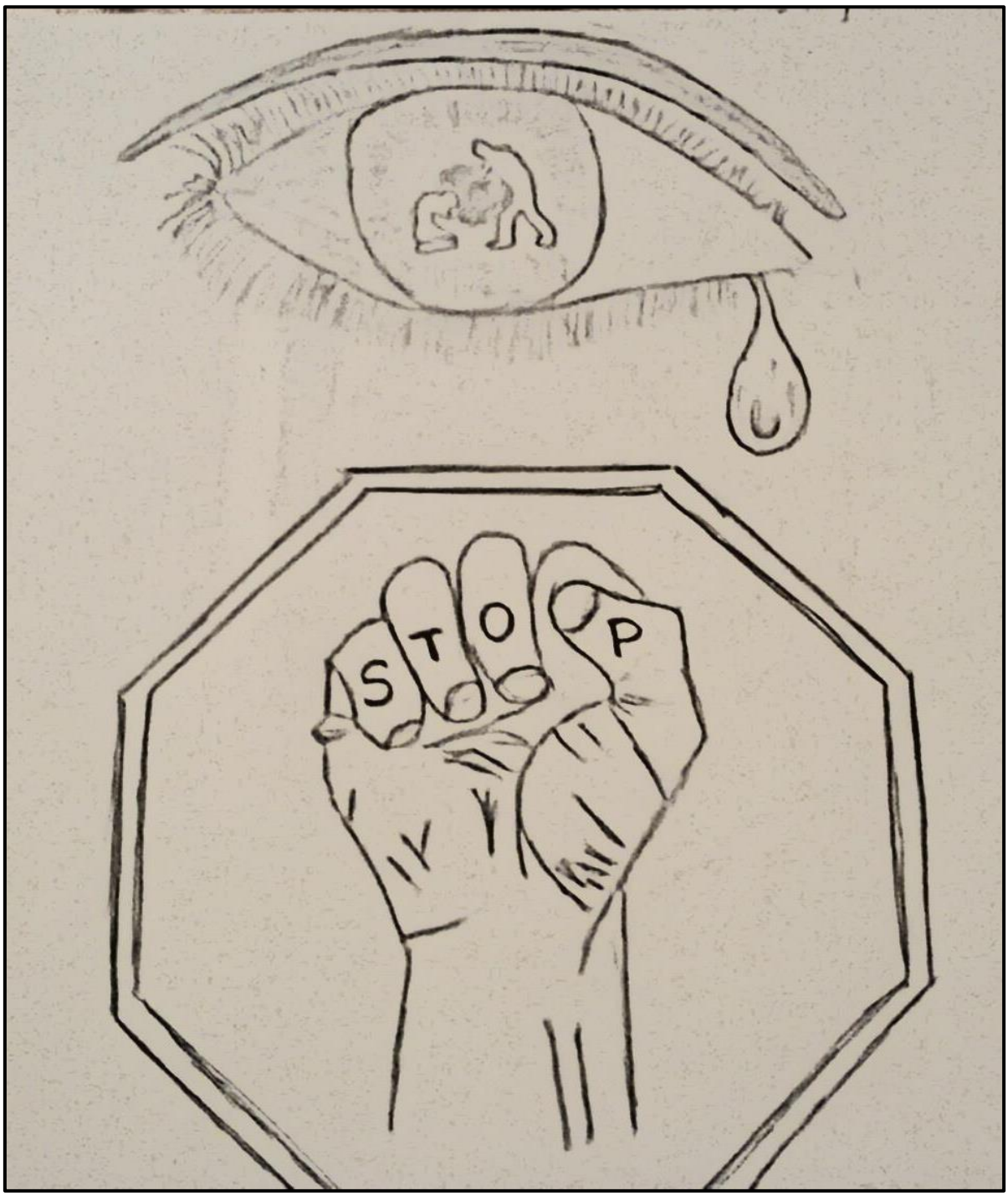

INCLUZIUNEA ÎN EDUCAŢIE

Stoian Andreim, clasa a XI-a B, Colegiul Economic Buzău
Coordonator, prof. Căpriţă Paraschiva

Educaţia incluzivă porneşte de la convingerea că dreptul la educaţie este unul din drepturile fundamentale ale omului şi temelia unei societăţi drepte. Pentru a realiza acest drept, mişcarea Educaţie pentru Toţi luptă ca toţi copiii să aibă acces la educaţia de bază. Educaţia incluzivă continuă agenda de lucru a Educaţiei pentru Toţi prin găsirea de modalităţi prin care şcolile să fie deschise tuturor copiilor din comunitate, ca parte a sistemului de educaţie incluzivă.

Educaţia incluzivă are în vedere pe toţi cei care învaţă, cu accent asupra celor care, în mod tradiţional, au fost excluşi de la oportunităţile de educaţie, respectiv cei cu cerinţe speciale şi dizabilităţi, copiii din minorităţile etnice şi lingvistice şi alţii. Educaţia incluzivă semnifică posibilitatea ca şcolile să servească tuturor copiilor.

Educaţia incluzivă încorporează principiile universal valabile ale unei pedagogii sănătoase, centrate pe copil. De aplicarea acestor principii beneficiază toţi copiii dintr-o comunitate şcolară. Această pedagogie pleacă de la premisa că *diferenţele dintre oameni sunt normale, că învăţământul trebuie să se adapteze la aceste diferenţe şi la cerinţele specifice de educaţie care derivă din ele, mai degrabă decât să obligăm copilul să se adapteze unor aserţiuni prefabricate privind scopul şi natura învăţământului.*

Experienţa internaţională a demonstrat faptul că pedagogia centrată pe copil contribuie considerabil la reducerea eşecului şi abandonului şcolar, concomitent cu obţinerea unor rezultate şcolare de ansamblu mai ridicate.

Modul de înţelegere a educaţiei incluzive se centrează pe o viziune mai largă şi mai deschisă în ceea ce priveşte dizabilitatea. **Modelul tradiţional** al dizabilităţii se axează pe deficienţele persoanelor cu dizabilităţi şi explică dificultăţile cu care se confruntă în viaţă prin prisma acestor deficienţe. Acest **model medical** consideră dizabilitatea ca pe o „tragedie personală" care limitează capacitatea persoanei cu dizabilităţi de a participa la viaţa societăţii obişnuite.

Responsabilitatea de a încerca să se adapteze acestei lumi aparţine persoanei cu dizabilităţi, aşa cum este percepută de aceasta – o lume construită de persoane fără dizabilităţi pentru a îndeplini nevoile/cerinţele persoanelor cu dizabilităţi.

Modelul actual**, modelul social,** pune accentul pe mediul social şi modul în care acesta poate asigura participarea şi implicarea deplină a persoanei cu dizabilităţi. Se identifică excluderea socială şi se militează pentru includere şi participare.

Copiii care au deficienţe şi/sau dizabilităţi pot întâmpina dificultăţi în sistemul educaţional: nu au acces în clădirea şcolii sau curriculumul şcolar este inaccesibil. Dar acestea nu sunt explicabile prin deficienţa copilului, ci prin sistemul educaţional în sine: proiectare pentru anumite grupuri de copii, sărăcia strategiilor de predare-învăţare, profesori insuficient pregătiţi, mediul sărac şi inadecvat etc. Toate acestea sunt bariere în învăţare pentru copii.

Educaţia incluzivă nu se preocupă numai de copiii cu dizabilităţi sau de găsirea alternativelor la un sistem şcolar segregat şi special. Ea încearcă soluţii şi recomandări şi pentru alte grupuri de copii, copii săraci, copii din zone izolate geografic, din grupuri etnice şi lingvistice minoritare, discriminaţi prin sex (fetele în anumite zone culturale) etc.

De aceea, educaţia incluzivă nu este o formă de educaţie pentru anumite grupuri dezavantajate, ci o formă de educaţie pentru înlăturarea barierelor învăţării, de orice tip. Ea înseamnă în esenţă schimbarea ŞCOLII obişnuite pentru a îndeplini cerinţele educative ale tuturor celor care învaţă.

Modelul şcolar incluziv: în perspectiva şcolii incluzive, înţeleasă ca şcoală care se deschide flexibil tuturor copiilor, dificultăţile de învăţare sunt considerate probleme normale în activitatea didactică.

Rezolvarea lor este un prilej şi o provocare pentru profesori, elevi, managerii şcolii şi ceilalţi factori implicaţi. Fiecare act didactic este o presiune asupra copilului şi trebuie completat cu un sprijin corespunzător. Pentru a rezolva diferitele probleme de învăţare pe care le întâlneşte învăţarea didactică, trebuie antrenată perfecţionarea şcolii, a profesorului şi parteneriatul educaţional cu familia şi comunitatea.

Profesorii trebuie să pornească în rezolvarea problemelor din clasă de la următoarele ***acţiuni*** care determină maniera incluzivă:

1. Acţiuni legate de elev
2. Acţiuni legate de grup
3. Propria formare şi dezvoltare
4. Managementul şcolar şi amenajarea ambientului şcolar

1. Acţiuni legate de elev:

- ✓ cunoaşterea individualităţii în mod global şi pe anumite componente care dovedesc nevoia de intervenţie;
- ✓ detectarea ariilor de dificultate în special când acestea sunt intermitente sau temporale (apar periodic sau permanent).

2. Acţiuni legate de grup

- ✓ valorizarea grupului şi sprijinirea formării lui;
- ✓ climatul grupului şi instaurarea unor relaţii democratice, flexibile şi deschise cu reguli clare şi simple;
- ✓ cunoaşterea interacţiunilor şi relaţiilor sociale din clasă;
- ✓ folosirea tehnicilor de negociere, cooperare, colaborare, comunicare etc. în activităţile de grup.

3. Propria formare şi dezvoltare:

- ✓ **s**ă-şi folosească experienţa într-un mod reflexiv şi empatic;
- ✓ să folosească colaborarea cu ceilalţi profesori şi cu managerul şcolii;
- ✓ să se informeze permanent despre practici şi teorii noi pe care să aibă dorinţa şi motivaţia de a le implementa în activităţile sale.

4. Managementul şcolii şi contextul social-educaţional, care cuprinde şcoala, familia şi comunitatea şi care se referă la următoarele cerinţe:

- ✓ deschidere şi înţelegere faţă de inovaţii, experienţe noi şi de schimbare în general;
- ✓ încurajarea împărtăşirii experienţelor şi schimbului de idei şi practici;
- ✓ parteneriat educaţional între profesionişti şi cu ceilalţi adulţi (părinţi şi factori de decizie din comunitate);
- ✓ căutarea permanentă de resurse materiale şi spirituale de sprijin în activitatea de învăţare şcolară;
- ✓ parteneriat profesional între diferiţii factori de educaţie: profesori, psihologi, consilieri, medici, asistenţi sociali etc.
- ✓ suportul emoţional şi încurajarea profesională a cadrelor didactice care au la clasă probleme deosebite de rezolvat.

Bibliografie:

1. Ionescu, M., *Educaţia şi dinamica ei*, Editura Tribuna Învăţământului, Bucureşti, 1998.
2. Vrasmas, Ecaterina, *Introducere în educaţia cerinţelor speciale,* Editura Credis, Bucureşti, 2004

OFERTA FIRMEI DE EXERCIŢIU „ECOLAND” SRL

Ghiță Tiberius, clasa a XI-a B, Colegiul Economic Buzău
Coordonator, prof. Căpriţă Paraschiva

Firma ECOLAND este o firmă de exerciţiu, având ca obiect principal comercializarea produselor ecologice, apărute din necesitatea şi interesul sporit pentru acestea, în condiţiile în care piaţa cât și viaţa sunt direct afectate de abundenţa produselor tratate chimic, conţinând conservanţi, aditivi alimentari sau coloranţi.

Vom acţiona pe o piaţă virtuală, alcătuită din firmele de exerciţiu din cadrul proiectului Econet, atât din ţară cât şi din străinătate.

Dorim ca alimentele dumneavoastră să devină medicamente, fiind benefice tuturor.

“YOUR HEALTH , OUR HAPPINESS !”

CALITĂŢILE UNUI ANTREPRENOR

Chirac Virgil, clasa a IX-a H, Colegiul Economic Buzău
Coordonator, prof. Căpriţă Paraschiva

Antreprenorul este prezentat adesea ca o persoană ce trebuie să aibă o serie de calități. Lista poate fi atât de lungă, încât ar fi în măsură să descurajeze un antreprenor potențial.

Iată o astfel de listă (adaptată după cea propusă de *ASPIRA/Morgan Stanley Entrepreneurial Leadership Initiative*):

a) viziune (= conștientizarea, percepția problemelor şi nevoilor);

b) vigilență, abilitatea de a identifica oportunități și trenduri;

c) spirit de aventură;

d) nevoie puternică de a căuta și obține împlinire personală;

e) încredere în sine;

f) încrederea în alții;

g) orientarea spre obiective;

h) capacitate de a fi inovativ, creativ și adaptabil;

i) perseverență;

j) exigență;

k) harnic și energic;

l) spirit competitiv;

m) atitudine pozitivă;

n) foarte bună autocunoaștere;

o) spirit/dorință de inițiativă;

p) înalt simț al angajamentului (respectul promisiunilor);

q) capacitatea de a cere și utiliza feedback;

r) integritate și fiabilitate;

s) răbdare;

t) capacitatea de a gestiona eșecul;

u) leadership;

v) capacitatea de a-i inspira pe alții;

w) înțelegerea altor culturi;

x) altele...

Aceste calități pot fi regăsite într-o măsură mai mare sau mai mică la antreprenori. Ideea este că ele reprezintă de fapt atuuri în activitatea antreprenorială, mai degrabă decât condiții eliminatorii. Multe dintre ele sunt calități de ordin general, pe care dorim să le regăsim la toți cei apropiați (f, k, m, p, q, r, s, spre exemplu) sau la colaboratorii noștri, fie ei șefi, colegi sau subordonați (g, h, i, k, m, o, p, q, r, s, t, spre exemplu). Unele dintre aceste calități sunt însă mai specifice activității antreprenoriale, în sensul că ele sunt mai necesare antreprenorilor decât altor profesii.

Dacă ar trebui să facem o selecție a calităților antreprenorilor după această din urmă abordare și am dori să ne limităm la cinci calități importante comune multor antreprenori, probabil că lista noastră ar conține următoarele:

a) vigilență, abilitatea de a identifica oportunități și trenduri;

b) capacitate de a fi inovativ, creativ și adaptabil;

c) harnic și energic;

d) capacitatea de a gestiona eșecul;

e) leadership.

Vigilența, abilitatea de a identifica oportunitățile și trendurile reprezintă de fapt o calitate definitorie a antreprenorului. Reușita sa presupune capacitatea de a fi inovativ, creativ și adaptabil, chiar dacă antreprenorul dorește să copieze un model de succes. În activitatea sa, el va fi nevoit să dea dovadă de multă hărnicie și să consume multă energie: el nu va ști niciodată dimineața când i se va încheia ziua de muncă.

Capacitatea antreprenorului de a depăși eșecurile inerente îi condiționează succesul pe termen lung. Sunt puține afacerile în care antreprenorul este singura persoană implicată în toate activitățile, fără să fie nevoie de ajutorul membrilor familiei sau de alți colaboratori (salariați sau furnizori de servicii). Din acest motiv, leadership-ul este o calitate care devine tot mai necesară pe măsură ce afacerea se dezvoltă. Adesea, această calitate condiționează însăși existența afacerii, nu numai extinderea ei.

Antreprenorul își asumă responsabilităţi şi riscuri, iar atunci când ia decizii despre ce, cât, cum, când să se întâmple unele lucruri, își exercită calitatea de lider. Când apare pe piață cu un produs sau serviciu nou, antreprenorul provoacă clienţii să încerce, îi ghidează spre schimbare ca un conducător, un lider.

Bibliografie:

1. Nicolescu, O., *Managementul întreprinderilor mici şi mijlocii*, Editura Economică, București, 2001
2. Sonea, Ș., *Gestiunea dinamică a firmelor mici și mijlocii*, Editura UTPRES, Cluj Napoca, 2004

TATA IAR SE CEARTĂ

Bausz Erika, clasa a IV-a, Școala Gimn. „Domokos Pál Péter” Lunca de Sus Izvorul Trotușului
Coordonator, prof. înv. primar Pruteanu Roza-Izabella

12 REGULI... DE PREVENIRE A VIOLENȚEI ÎN ȘCOLI

Blaga David, clasa a IX-a A, Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, Baia Mare

Coordonator, prof. Timb Edina Katalin

IDENTIFICAREA UNEI OPORTUNITĂŢI DE AFACERE

Cojocaru Mihaela, clasa a XII-a B, Colegiul Economic Buzău
Coordonator, prof. Căpriţă Paraschiva

Aceasta este etapa asociată cel mai frecvent cu activitatea antreprenorială, însăşi definirea antreprenoriatului făcând referire la identificarea oportunităţilor. Autori de referinţă (Israel Kirzner) consideră că trăsătura distinctivă, definitorie a antreprenorului este tocmai vigilenţa (*alertness*) de care dă dovadă în identificarea oportunităţilor de afaceri înaintea altora.

Aceste oportunităţi reprezintă de fapt un decalaj între modul în care sunt satisfăcute nevoile consumatorilor şi modul mai bun în care ar putea fi ele satisfăcute printr-o combinare diferită (inovatoare) a resurselor existente în societatea respectivă.

Elementul inovator reprezintă deci un ingredient indispensabil în activitatea antreprenorială, dar nu neapărat unul definitoriu. Nu orice inovaţie conduce la o activitate antreprenorială de succes. Succesul antreprenorului depinde în primul rând de capacitatea sa de a răspunde nevoilor semenilor săi într-un mod convenabil pentru aceştia. Astfel, invenţii geniale din punct de vedere tehnic (avionul Concorde) s-au dovedit eşecuri economice: nevoia exista, soluţia tehnică de asemenea, dar sacrificiile cerute consumatorilor (preţul de vânzare pentru bunul/serviciul oferit) erau considerate prea mari de către aceştia. De asemenea, afaceri cu un grad redus de inovare (deschiderea unui magazin la parterul blocului) pot fi reuşite comerciale cu condiţia să răspundă nevoilor consumatorilor.

Este interesant de remarcat că în acest proces de identificare a oportunităţilor, într-o economie bazată pe respectul drepturilor de proprietate şi pe libertatea contractuală, chiar şi cel mai egoist antreprenor este nevoit să facă efortul de a-şi înţelege semenii şi nevoile lor.

Identificarea oportunităţilor este un proces care vizează clarificarea următoarelor aspecte:

- ✓ Care este piaţa? (Care sunt nevoile care nu sunt satisfăcute în mod corespunzător? Cine/câţi sunt consumatorii care au nevoie de bunul sau serviciul pe care-l ofer şi care ar putea şi ar dori să-l cumpere? Produsul meu răspunde nevoilor lor?);
- ✓ Pot oferi acel produs/serviciu? (tehnic, juridic, economic)
- ✓ Cum ajung la consumatori? (Cum asigur distribuţia într-un mod eficient?);
- ✓ Care este concurenţa? (Cine a avut deja o idee similară, cu ce poate fi substituit produsul/serviciul meu?);
- ✓ Cum se pot modifica în timp răspunsurile la întrebările de mai sus?

Exemplu:

Copiii mici trebuie tunşi, iar mediul dintr-o frizerie clasică amplifică stresul inerent unei operaţiuni noi şi relativ neplăcute pentru aceştia.

Soluţia ar fi o frizerie specializată pentru copii.

- ✓ Gradul de specializare depinde de mărimea pieţei („Teorema lui Adam Smith"), adică este posibil să am succes cu o astfel de idee într-un oraş mare, poate chiar și într-unul mediu, dar este puţin probabil să reuşesc într-un sat.
- ✓ Problemele tehnice şi juridice nu sunt deosebite, soluţiile însă sunt subordonate constrângerilor economice: câte jucării cumpăr? Este justificată investiţia într-un scaun în formă de căluţ (mai scump) sau mă mulţumesc cu un scaun obişnuit de frizerie pe care-l „personalizez" superficial?
- ✓ Cum îmi atrag clienţii? Cum află de mine? Prestez şi la domiciliul lor? (În cazul produselor, accesul la un sistem de distribuţie condiţionează succesul afacerii. Distribuitorii sunt însă reticenţi să „experimenteze" produse noi, necunoscute, care pot rămâne pe raft multă vreme, când au alternativa mult mai comodă a distribuţiei produselor cunoscute).
- ✓ Mai există alţi concurenţi? Concurenţii mei nu sunt doar alte frizerii pentru copii, ci şi frizeriile obişnuite. De fapt, concurenţii mei sunt şi părinţii care pot lua decizia să îşi tundă ei copiii dacă preţul cerut pentru serviciul meu este prea ridicat.
- ✓ Creşterea sau reducerea nivelului de trai, evoluţiile demografice, apariţia de noi concurenţi, evoluţia legislaţiei („este nevoie de o diplomă sau autorizaţie specială"), evoluţia fiscalităţii etc. pot modifica răspunsurile la întrebările de mai sus.

Bibliografie:

1. Nicolescu, O., *Managementul întreprinderilor mici şi mijlocii*, Editura Economică, Bucureşti, 2001
2. Sonea, Ş., *Gestiunea dinamică a firmelor mici şi mijlocii*, Editura UTPRES, Cluj-Napoca, 2004

SPERANȚA

Marian Alexandra, clasa a XI-a A, Liceul Tehnologic „N. Iorga”, Negrești
Coordonator, prof. Vargan Maria-Teodora

CARACTERISTICILE CALITATIVE ALE INFORMAŢIILOR PREZENTATE ÎN SITUAŢIILE FINANCIARE

Grijă Andreea, clasa a XII-a B, Colegiul Economic Buzău
Coordonator, prof. Căpriţă Paraschiva

Pentru a fi utilă pentru consumatori (utilizatori), informaţia contabilă trebuie să îndeplinească anumite caracteristici calitative. Cadrul general IASB pentru elaborarea şi prezentarea situaţiilor financiare prevede caracteristicile calitative principale: inteligibilitate, relevanţă, credibilitate şi comparabilitate.

Inteligibilitatea: Informaţia trebuie să fie uşor înţeleasă de utilizatorii care dispun de cunoştinţe suficiente privind desfăşurarea afacerilor şi a activităţilor economice, de noţiuni de contabilitate şi au dorinţa de a studia informaţiile prezentate depunând eforturi rezonabile.

Relevanţa: Informaţiile relevante influenţează deciziile economice ale utilizatorilor, adică îi ajută pe aceştia să evalueze evenimentele trecute, prezente sau viitoare, confirmând sau corectând evaluările lor trecute. Relavanţa informaţiei este afectată de natura sa şi de pragul de semnificaţie.

Credibilitatea: Informaţia credibilă nu conţine erori semnificative şi nu este părtinitoare, iar utilizatorii au încredere că prezintă cu fidelitate ceea ce se presupune că ar trebui să reprezinte sau ceea ce se aşteaptă, în mod rezonabil, să reprezinte.

Următorii factori contribuie la credibilitate:

a) *reprezentare fidelă:* informaţia descrie în mod corect tranzacţiile şi evenimentele pe care le sugerează că le reprezintă sau ar putea fi aşteptat în mod rezonabil că reprezintă pentru utilizatori;

b) *prevalenţa economicului asupra juridicului:* informaţiile sunt credibile dacă operaţiile şi evenimentele sunt contabilizate şi prezentate în concordanţă cu realitatea economică şi nu doar cu forma lor juridică;

c) *neutralitatea:* informaţia este liberă de deformare, adică nu influenţează luarea unei decizii spre a realiza un interes predeterminat;

d) *prudenţa:* nu trebuie supraevaluate fără o bază reală activele şi veniturile, respectiv subevaluate datoriile şi cheltuielile; de asemenea, exercitarea prudenţei nu permite constituirea de rezerve ascunse sau provizioane excesive, subevaluarea deliberată a activelor sau veniturilor, dar nici supraevaluarea deliberată a pasivelor sau cheltuielilor, deoarece situaţiile financiare nu ar mai fi corecte şi de aceea nu ar mai avea calitatea de credibilitate;

e) *integralitatea:* informaţia din situaţiile financiare trebuie să fie completă în limitele rezo-

nabile ale pragului de semnificaţie şi costului obţinerii sale; o omisiune poate face informaţia să fie falsă sau să inducă în eroare decizia economică a utilizatorului.

Comparabilitatea: Informaţia trebuie să fie prezentată intr-o manieră consecventă de-a lungul timpului şi între entităţi pentru a permite utilizatorilor efectuarea de comparaţii semnificative.

Cadrul contabil IASB defineşte şi limitele informaţiei relevante şi credibile respectiv, oportunitate, raportul cost-beneficiu şi echilibrul între caracteristicile calitative. *Oportunitatea* vizează raportarea la timp a informaţiei pentru a-şi realiza utilitatea în deciziile economice. Orice întârziere exagerată în raportarea informaţiei conduce la pierderea relevanţei accesteia. *Raportul cost-beneficiu:* beneficiile de pe urma informaţiei ar trebui să depăşească costul furnizarii acesteia. *Echilibrul între caracteristicile calitative* este o problemă de raţionament profesional care aparţine celor care produc sau utilizează informaţiile din situaţiile financiare.

În bilanţ, elementele de activ şi datorii sunt grupate după natură şi lichiditate, respectiv natură şi exigibilitate. Potrivit Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, următoarele structuri ale situaţiilor financiare sunt direct legate de evaluarea poziţiei financiare.

a) *Active* - resurse controlate de entitate ca rezultat al unor evenimente trecute, de la care se aşteaptă să genereze beneficii economice viitoare pentru entitate şi al căror cost poate fi evaluat în mod credibil.

b) *Datorii* - obligaţii actuale ale entităţii ce decurg din evenimente trecute şi prin decontarea cărora se aşteaptă să rezulte o ieşire de resurse care încorporează beneficii economice.

c) *Capitalurile proprii* reprezintă interesul rezidual al acţionarilor în activele unei entităţi după deducerea tuturor datoriile sale.

Următoarele structuri ale situaţiilor financiare sunt direct legate de evaluarea performanţei:

a) *Venituri:* Creşteri ale beneficiilor economice sub formă de intrări de active sau creşteri ale valorii activelor sau scăderi ale datoriilor care rezultă într-o creştere a capitalurilor proprii(altele decât cele rezultate din contribuţii ale acţionarilor).Veniturile cuprind venituri din activităţile curente şi câştiguri.

b) *Cheltuieli:* Diminuări ale beneficiilor economice sub formă de ieşiri sau scăderi ale valorii activelor sau creşteri ale datoriilor, care se concretizează în reduceri ale capitalurilor proprii (altele decât cele rezultate din repartizările către acţionari).

Bibliografie:

1. Ristea, Mihai, *Contabilitatea financiară a întreprinderii*, Editura Universitară, 2005
2. Ristea, Mihai; Oprea, Călin, *Bazele contabilităţii,* Editura Didactică şi Pedagogică, 2004

MANDALĂ DE PRIMĂVARĂ

Bogdan Ariana, Clasa Pregătitoare, Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”, Timișoara
Coordonator, prof. înv. primar Sas Cristina

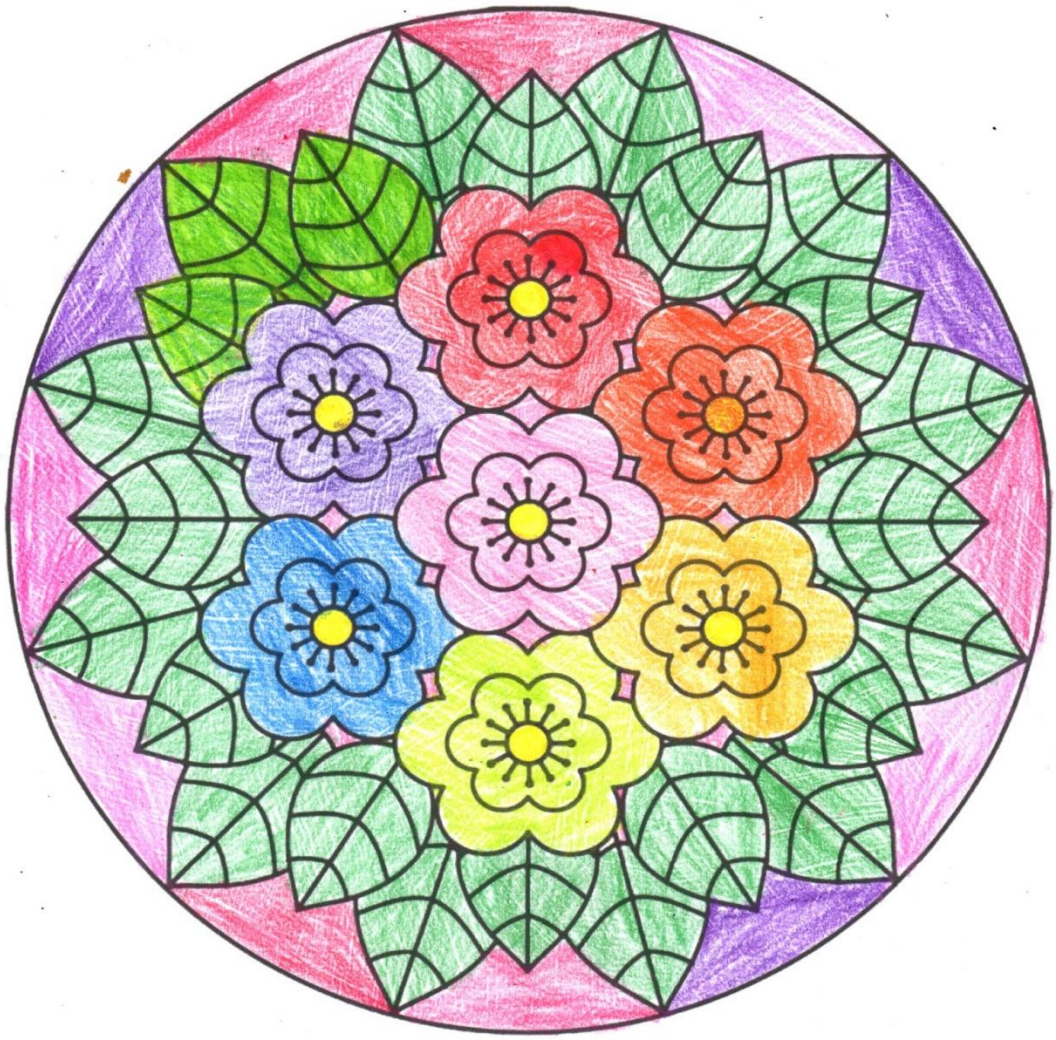

PRIVIND SPRE VIITOR

Maxim Nicoleta, clasa a VIII-A, Școala Gimnazială Nr. 24, Galați
Coordonator, prof. consilier școlar Cîrjău Valentina

AVANTAJELE REȚELELOR DE CALCULATOARE BAZATE PE SERVER
Aplicație la Ms Word și Internet

Mușat Ionuț Daniel, clasa a IX-a, Liceul Special pentru Deficienți de Vedere, Buzău
Coordonator, prof. Dașu Narcisa Gabriela

Ce este o reţea de calculatoare?

O reţea de calculatoare reprezintă un ansamblu de calculatoare interconectate prin intermediul unor medii de comunicaţie, asigurându-se în acest fel utilizarea în comun de către un număr mare de utilizatori a tuturor resurselor fizice (hardware), logice (software şi aplicaţii de bază) şi informaţionale (baze de date) de care dispune ansamblul de calculatoare conectate.

Avantajele oferite de lucrul în reţea:

- ✓ împărţirea resurselor existente;
- ✓ creşterea fiabilităţii prin accesul la mai multe echipamente de stocare alternative;
- ✓ reducerea costurilor prin partajarea datelor şi perifericelor folosite;
- ✓ scalabilitatea - creşterea performanţelor sistemului prin adăugarea de noi componente hardware;
- ✓ obţinerea rapidă a datelor;
- ✓ furnizează un excelent mediu de comunicare;
- ✓ este nevoie de mai puţine echipamente periferice;
- ✓ eliminarea duplicării şi coruperii fişierelor;
- ✓ administrarea centralizată;
- ✓ conservarea resurselor.

Resursele utilizate în comun de către o reţea de calculatoare pot fi:

- ✓ resurse fizice (imprimante, scannere etc.);
- ✓ resurse logice (software şi aplicaţii de bază, orice program);
- ✓ resurse informaţionale (baze de date).

În general, toate reţelele au următoarele ***componente***:

- ✓ servere - calculatoare care oferă resurse partajate pentru utilizatorii reţelei;
- ✓ clienţi - calculatoare care accesează resursele partajate în reţea de un server;
- ✓ elemente active de reţea - hub-uri, concentratoare, switch-uri, routere etc.;
- ✓ elemente pasive de reţea - cabluri, prize, mufe etc.;
- ✓ imprimante sau alte periferice partajate - alte resurse puse la dispoziţie de servere;

- ✓ mediu de comunicaţie - modul în care sunt conectate calculatoarele;
- ✓ date partajate - fişiere puse la dispoziţie de serverele de reţea.

O reţea de calculatoare este identificată prin următoarele ***caracteristici*** specifice:

- ✓ raza de acoperire;
- ✓ modul de stocare a datelor;
- ✓ modul de administrare a resurselor;
- ✓ modul de organizare a reţelei;
- ✓ tipul de echipamente de reţea folosite;
- ✓ mediul folosit pentru conectarea echipamentelor.

Clasificarea rețelelor:

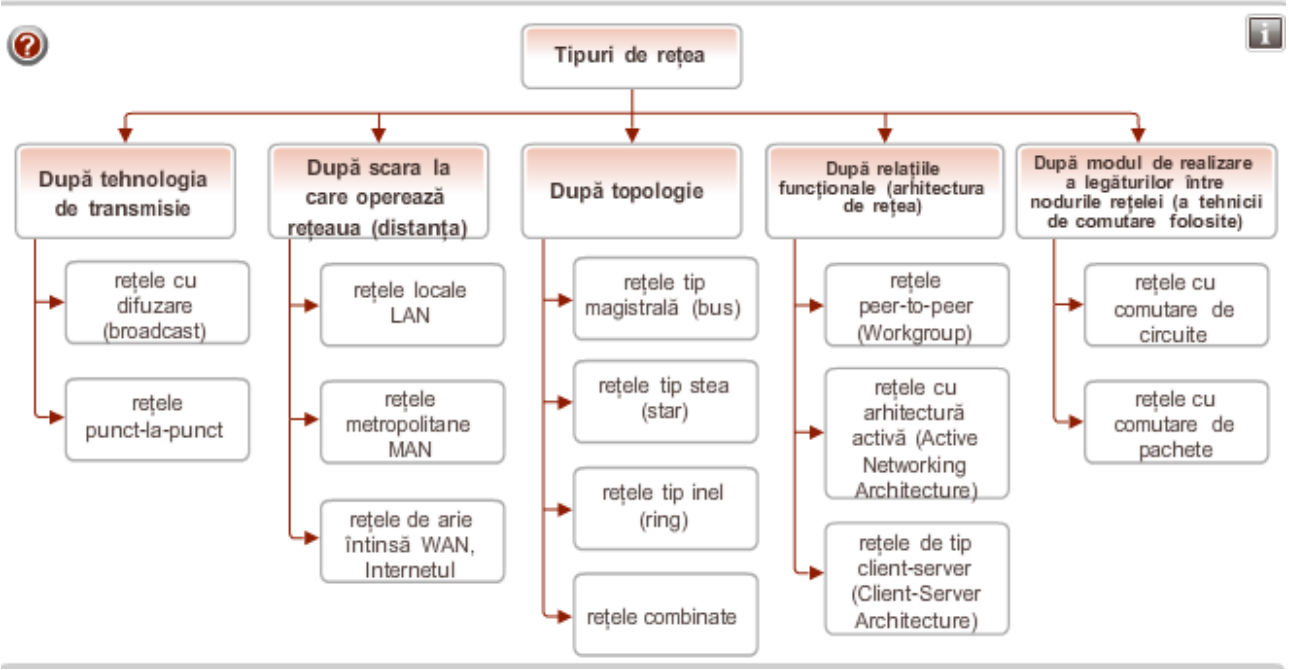

Reţele bazate pe server

Într-un mediu de lucru cu mai mult de 20 utilizatori, o reţea peer-to-peer nu mai este potrivită. Din acest motiv majoritatea reţelelor au **servere dedicate**. Un server dedicat este un calculator care funcţionează doar ca server, nefiind folosit ca un client sau o staţie de lucru. Serverele se numesc „dedicate" deoarece sunt optimizate să deservească rapid cerinţele clienţilor din reţea si să asigure securitatea informaţiilor.

Într-o reţea client/server, clientul cere informaţii şi servicii din partea serverului. Serverul oferă clientului informaţiile sau serviciile solicitate. Serverele dintr-o astfel de reţea realizează de obicei diverse procesări pentru maşinile client - de exemplu, căutarea într-o bază de date înainte de a trimite clientului înregistrările cerute.

Din acest exemplu tragem concluzia că într-un mediu client/server există două componente importante:

Clientul este cel care generează, emite o solicitare. Aplicaţia executată de client are rolul de:

- ✓ a prezenta o interfaţă pentru utilizator;
- ✓ a formula solicitarea de date;
- ✓ a afişa anumite rapoarte pe baza datelor pe care le primeşte de la server.

Serverul este dedicat păstrării şi administrării datelor. Aici se desfăşoară majoritatea operaţiilor efectuate asupra bazei de date. Software-ul pentru baze de date de pe server reacţionează la interogările clientului lansând o căutare. În cadrul modelului client/server se returnează doar rezultatele căutării.

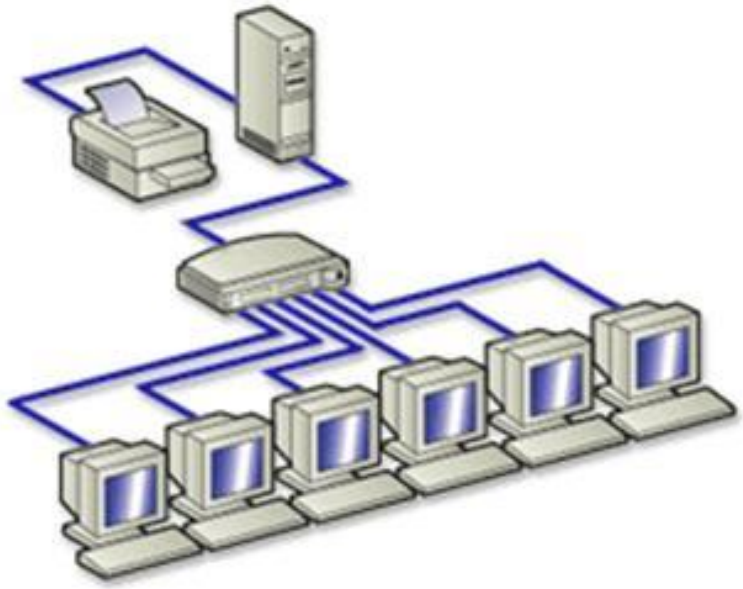

Reţelele bazate pe server oferă o serie de avantaje:

- **Partajarea resurselor.** Un server este proiectat pentru a oferi acces la mai multe fişiere şi imprimante, asigurând în acelaşi timp fiecărui utilizator performanţele şi securitatea necesară. Partajarea datelor în cazul reţelelor bazate pe server poate fi administrată şi controlată centralizat. Resursele sunt localizate de obicei într-un server central, fiind mai uşor de detectat şi întreţinut decât cele distribuite pe diferite calculatoare.
- **Securitatea** este principalul motiv pentru care se recurge la o reţea bazată pe server. Într-un mediu de lucru bazat pe server, politica de securitate este stabilită de un administrator, care o aplică fiecărui utilizator în reţea.
- **Salvarea de siguranţă a datelor (backup).** Deoarece datele importante sunt centralizate pe unul sau mai multe servere, se poate planifica salvarea lor regulată.
- **Redundanţa.** Prin intermediul sistemelor redundante, datele de pe un server pot fi copiate şi păstrate online, astfel că, în cazul în care apar probleme la dispozitivul primar de stocare, să fie disponibilă o copie de siguranţă a datelor respective.

- **Numărul de utilizatori** poate fi oricât de mare, lucru realizabil datorită utilitarelor de monitorizare şi administrare disponibile în prezent.

Bibliografie:

1. *Administrarea rețelelor de calculatoare și a laboratoarelor informatice SEI*, suport de curs, București, 2012
2. Tanenbaum, A., *Reţele de calculatoare (ediţia a patra)*, Byblos, Tg. Mureş, 2003

ALBĂSTRELELE

Mazilu David, Clasa Pregătitoare, Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”, Timișoara

Coordonator, prof. înv. primar Sas Cristina

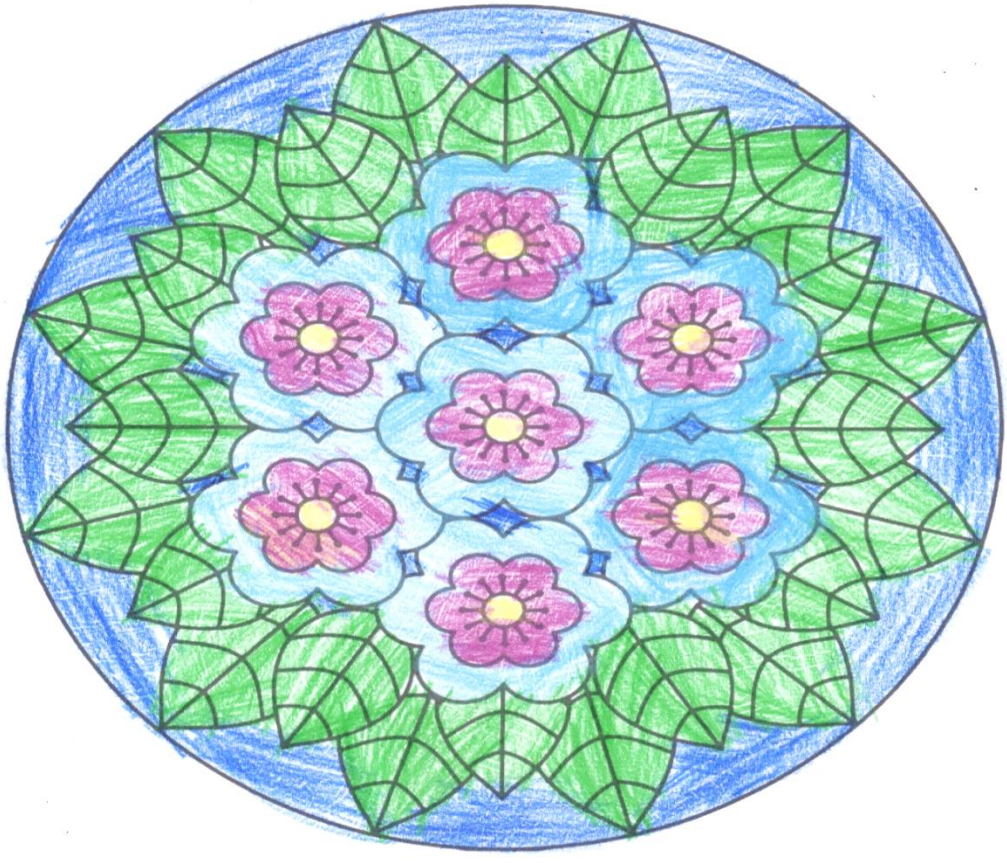

PRIMĂVARA

Marinescu Alexandra, clasa pregătitoare, Școala Gimnazială ,,Andrei Nicolescu-Păcureți”, Prahova
Coordonator, prof. înv. primar Bălan Iuliana Irina

PRIETENIE

Dan Ruxandra Ioana, clasa a VII-a, Școala Gimnazială Nr. 189, București
Coordonator, prof. Iordache Loredana

IARNA COPILĂRIEI

Dan Ruxandra Ioana, clasa a VII-a, Școala Gimnazială Nr. 189, București
Coordonator, prof. Iordache Loredana

VAZĂ CU GHIOCEI

Stancu Lavinia, clasa a II-a, Școala Gimnazială Raciu, Dâmbovița
Coordonator, prof. înv. primar Oprea Elena

ANTREPRENORIATUL - MITURI ȘI PREJUDECĂȚI
Aplicație la Ms Word

Alexe Andreea Georgiana, clasa AP I, Liceul Special pentru Deficienți de Vedere Buzău
Coordonator, prof. Dașu Narcisa Gabriela

Auzim foarte frecvent în jurul nostru caracterizări ale unor persoane întreprinzătoare. Acestea sunt reflexele unor adevărate „mituri" care privesc **întreprinzătorul**.

A. Întreprinzătorii sunt născuţi, nu făcuţi.

„Omul cât trăieşte învaţă":

Există o serie de trăsături înnăscute foarte utile pentru un întreprinzător, care există în fiecare dintre noi. În cazul anumitor oameni, aceste trăsături sunt puternic dezvoltate; în alte cazuri, ele există în stare latentă şi pot fi dezvoltate printr-un efort sistematic. În acest sens, este foarte importantă educaţia în cadrul unor şcoli de afaceri. În plus, întreprinzătorul va avea nevoie de cunoştinţe de specialitate în domeniul în care va funcţiona afacerea sa şi de cunoaşterea legislaţiei şi reglementărilor specifice. Aceste cunoştinţe trebuie acumulate şi perfecţionate de-a lungul timpului.

B. Întreprinzătorii sunt oameni de acţiune, nu filosofi.

„Unde nu-i cap, vai de picioare":

Întreprinzătorii au spirit practic şi sunt orientaţi spre căutarea de soluţii. În acelaşi timp, orice decizie şi acţiune este precedată de gândire şi planificare.

C. Există un model perfect al întreprinzătorului.

„Niciun copac nu creşte perfect drept":

Din punct de vedere statistic, pot fi evidenţiate o serie de trăsături comune întreprinzătorilor de succes. Există, în acelaşi timp, numeroase afaceri de succes iniţiate de întreprinzători care corespund numai parţial unui aşa-numit „portret-robot".

În plus, modelul „ideal" de întreprinzător poate fi diferit de la un domeniu la altul, de la o firmă la alta sau de la o perioadă la alta.

D. Întreprinzătorii sunt nişte aventurieri.

„Gospodarul e om cu scaun la cap":

Riscul este o prezenţă permanentă în activitatea întreprinzătorului. Succesul durabil al unei afaceri este condiţionat însă de evaluarea atentă şi continuă a riscurilor implicate; întreprinzătorul nu caută riscul în mod deliberat, dar are capacitatea de a şi-l asuma în întregime atunci când acesta nu poate fi evitat – având tot timpul în vedere câştigurile potenţiale.

E. Întreprinzătorii sunt complet independenţi.

„Unde-s doi, puterea creşte”:

Întreprinzătorul adoptă singur toate deciziile privind afacerea proprie. Procesul decizional, însă, implică anturajul. El depinde într-un grad important de investitori, creditori, parteneri, clienţi, furnizori, angajaţi.

F. Întreprinzătorii sunt inovatori sau inventatori.

„Omul gospodar nu reinventează roata”:

Inovarea este o caracteristică importantă a activităţii unui întreprinzător. Deseori, însă, întreprinzătorul nu inventează, ci identifică o oportunitate sau îşi asumă un risc prin demararea afacerii, „împrumutând” o idee inovatoare.

G. Întreprinzătorii nu se pot încadra cu succes în alte organizaţii.

„Omul bun îşi găseşte loc oriunde”:

Spiritul de iniţiativă caracteristic întreprinzătorului stârneşte deseori resentimentul colegilor de echipă. Alteori, lucrul în echipă sub coordonarea şi urmând ideile unui şef provoacă frustrări şi reduce randamentul unei persoane întreprinzătoare.

Există însă multe exemple de întreprinzători care au avut rezultate deosebite în organizaţiile în care au activat – aşa-numiţii „intraprenori” – înainte de a iniţia afaceri pe cont propriu cu acelaşi succes.

H. Singura resursă necesară sunt banii (şi anume într-un volum cât mai mare).

„Banii nu aduc fericirea”:

Banii constituie o resursă de bază în cadrul oricărei activităţi economice, mai ales în faza de iniţiere şi de creştere a unei afaceri. În acelaşi timp, un capital de pornire considerabil poate dispărea foarte uşor din cauza câtorva idei mai puţin inspirate. Succesul depinde mai mult de competenţa, abilităţile de planificare şi atitudinea potrivită pe care le dovedeşte întreprinzătorul.

I. Norocul este de ajuns.

„Dumnezeu îţi dă, dar nu-ţi pune în traistă”, „Norocul şi-l face omul”:

Multe afaceri de succes au beneficiat de circumstanţe favorabile întâmplătoare, dar pentru a te întâlni cu norocul trebuie să fii pregătit, să te uiţi în jur şi să ai un spirit inovator.

J. Există o „vârstă de aur” pentru întreprinzători.

Succesul în afaceri nu depinde în mod esenţial de vârsta întreprinzătorului. Afaceri de succes au fost iniţiate şi dezvoltate de persoane foarte tinere, dar şi de persoane de vârste înaintate.

K. Este suficientă educaţia din şcoală pentru reuşita în afaceri.

Indiferent de modul concret de acumulare a informaţiilor, esenţială pentru un întreprinzător este cunoaşterea aprofundată a sectorului de activitate în care funcţionează afacerea sa. Această

cunoaştere trebuie dublată, în mod firesc, de o cultură generală care să-i permită să se orienteze cât mai bine şi rapid în mediul intern şi extern.

L. Bărbaţii reuşesc mult mai frecvent în afaceri decât femeile.

Chiar dacă, în totalul întreprinzătorilor de succes, bărbaţii deţin ponderea cea mai importantă, pe ansamblu, rata de succes şi de eşec este aproape egală în cazul bărbaţilor şi al femeilor întreprinzători.

Bibliografie:

1. http://intreprinzatori.ro/intreprinzatorul
2. http://www.startups.ro/analize/
3. http://e-manageri.blogspot.ro/

PROFILUL ANTREPRENORULUI DE SUCCES

Aplicație la Ms Word

Dincă Ciprian, clasa AP I, Liceul Special pentru Deficienți de Vedere, Buzău

Coordonator, prof. Dașu Narcisa Gabriela

Succesul creării unei întreprinderi depinde în măsură hotărâtoare de personalitatea, de calităţile personale ale întreprinzătorului care acceptă riscurile, iniţiază şi conduce afacerile, înainte de orice, întreprinzătorul trebuie să se autoanalizeze şi să aprecieze dacă este cu adevărat în măsură să demareze o afacere, dispunând de caracteristici ale personalităţii şi de abilităţi care să-i asigure succesul.

Indiferent de originea socială sau profesională, întreprinzătorii promovează o serie de valori comune şi aspiraţii precum spiritul de independenţă, ambiţia, „gustul riscului”, dorinţa de împlinire materială, profesională şi socială, creativitatea, energia şi încrederea în forţele proprii. Cu toate acestea, extrema diversitate a situaţiilor nu permite să se definească un „profil tip” al întreprinzătorului. De aceea, în literatura de specialitate, diverşi autori accentuează asupra unora sau altora dintre caracteristicile personalităţii întreprinzătorului.

Totuşi, cele mai relevante rămân trăsăturile personale ale potenţialilor întreprinzători.

A. Capacitatea de a-şi asuma riscuri

Înainte de a iniţia o afacere, întreprinzătorul trebuie să accepte posibilitatea ca, în cazul unui eşec, să piardă capitalul investit şi celelalte resurse investite, dar şi reputaţia şi situaţia socială. Pe de altă parte, activitatea oricărui întreprinzător se desfăşoară într-un mediu caracterizat de incertitudine. Deoarece aceste riscuri sunt specifice activităţii antreprenoriale, întreprinzătorul trebuie să şi le asume. El încearcă însă permanent reducerea lor printr-un control cât mai bun al afacerii.

B. Spiritul independent

Majoritatea întreprinzătorilor se bazează numai pe propriile acţiuni şi abilităţi pentru a reuşi. Astfel de persoane care lucrează în organizaţii mari suportă o presiune psihologică suplimentară, care îi stimulează să aleagă calea antreprenoriatului.

C. Creativitatea

Întreprinzătorul este caracterizat de capacitatea de inovare pe diferite niveluri (produse, metode de organizare, abordări ale pieţei etc.), care îi creează un avantaj relativ. Această creativitate îl deosebeşte pe întreprinzător de manager.

D. Nevoia de împlinire

Foarte mulţi întreprinzători sunt animaţi de dorinţa de a atinge anumite obiective pe care le consideră importante. Nevoia de împlinire este o componentă psihologică importantă a personalităţii întreprinzătorilor.

E. Încrederea în forţele proprii

Aceasta multiplică forţa de acţiune a întreprinzătorului faţă de forţa conferită de suma resurselor economice investite. Încrederea în forţele proprii influenţează şi atitudinea partenerilor şi colaboratorilor firmei. Finanţatorii şi clienţii sunt înclinaţi, în mod firesc, să investească şi să cumpere produse în care firma are încredere.

F. Perseverenţa şi iniţiativa

Cei mai mulţi autori consideră că perseverenţa este un atribut fundamental al întreprinzătorului. O idee, oricât de inovatoare şi bine articulată, poate fi transpusă în realitate numai cu multă muncă, răbdare şi insistenţă. Unele idei de afaceri, care nu ar fi încadrate de obicei în categoria ideilor de aur, pot fi dezvoltate, treptat, până la stadiul la care dau roade. Spiritul de iniţiativă îl face pe întreprinzător să răspundă mai bine provocărilor mediului de afaceri, deschizând noi „fronturi” pentru a obţine avantaje maxime.

H. Viziunea şi realismul

Întreprinzătorul anticipează şi recunoaşte oportunităţile pieţei, pentru a căror valorificare el

mobilizează toate resursele la care acces. În acelaşi timp, întreprinzătorul nu bate la porţi închise. El îşi modifică metodele şi obiectivele, atunci când strategia iniţială nu dă rezultatele scontate.

I. Hărnicia

Întreprinzătorii au capacitatea de a lucra un timp îndelungat şi sunt dispuşi să-şi dedice majoritatea timpului activităţilor antreprenoriale, reuşind să se auto-motiveze prin îndeplinirea unor obiective intermediare.

J. Capacitatea de organizare şi planificare

Majoritatea întreprinzătorilor de succes au un plan scris care le ghidează acţiunile pe parcursul iniţierii şi dezvoltării afacerii. Este foarte important ca întreprinzătorul să aibă o viziune clară asupra acţiunilor necesare în fiecare situaţie/etapă. Cel puţin la fel de importantă este, în acelaşi timp, capacitatea de a ajusta aceste planuri în cazul unor schimbări bruşte ale conjuncturii.

În concluzie, putem spune că întreprinzătorul-model este motivat de căutarea unei realizări personale, este hotărât, energic şi creativ, are încredere în el, se implică pe deplin în afacerea demarată. Este o persoană căreia îi place riscul moderat. Deşi doreşte sa rămână independent nu refuză susţinerea şi sprijinul din exterior, dar le acceptă numai în măsura în care are nevoie.

In esenţă, întreprinzătorul trebuie să fie atât disponibil, deoarece este în permanenţă solicitat de întreprinderea sa şi în acest sens cooperarea şi bunăvoinţa din partea anturajului său devin importante, cât şi motivat, întrucât el părăseşte adesea o situaţie stabilă pentru a se lansa într-o „aventură" din care nu lipsesc obstacole financiare, juridice, administrative sau de altă natură.

Bibliografie:

1. http://intreprinzatori.ro/intreprinzatorul/intreprinzatorul-de-succes/
2. http://www.plandeafacere.ro/dezvoltare-personala-pentru-antreprenori/profilul-unui-intreprinzator-de-succes/
3. http://www.cristinne.ro/calitatile-unui-intreprinzator-de-succes/

HORA COPIILOR

Gheorghe-Geanîm Ariana, grupa mare, Școala Gimnazială Mavrodin-Structura G.P.N. Mavrodin
Coordonator, prof. înv. preșcolar Balaur Izabela-Margareta

BLUEY

Călin Yasmin Alexia, clasa a II-a, Școala Gimnazială „Ioan Moga”, Dițești
Coordonator, prof. înv. primar Popez Elena Ștefania.

VACANȚA LA MUNTE

Marin Dragoș, clasa a IV-a, Școala Gimnazială „Răducanu Rosetti” Căiuți, Bacău
Coordonator, prof. înv. primar Martin Ramona

JOCURI DE VACANȚĂ

Drilea Gabriel, clasa a IV-a, Școala Gimnazială „Răducanu Rosetti” Căiuți, Bacău
Coordonator, prof. înv. primar Martin Ramona

PLAGIATUL ELECTRONIC ȘI DREPTURILE DE AUTOR
Aplicație la Ms Word și Internet

Iacob Alexia Oana, clasa a IX-a, Liceul Special pentru Deficienți de Vedere Buzău
Coordonator, prof. Dașu Narcisa Gabriela

Internetul oferă soluții rapide de consultare și păstrare a unei game variate de fișiere: documente, imagini, filme, muzică, software etc. Acest lucru este posibil prin ***download*** (descărcare), ca operațiune de primire a unor date și fișiere de pe un alt sistem de calcul (calculator, telefon mobil, tabletă) pe sistemul propriu, sau ***upload*** (încărcare), ca transfer invers, de la sistemul local către un alt sistem.

Descărcarea poate fi realizată:

- ✓ *Legal* (documentele oficiale aflate pe site-urile autorităților ori instituțiilor private, documentele, programele și jocurile educaționale gratuite - freeware, cum ar fi, softul de navigare Google Chrome, secvențe video ori audio de pe site-uri specializate – Youtube, documentele aflate pe website-urile școlilor etc.);
- ✓ *Ilegal*, atunci când este vorba de operele de creație (cărți, filme, muzică, software etc.) protejate prin drepturile de autor și care sunt copiate, utilizate sau distribuite fără autorizație (*piraterie*). În acest caz, de regulă, sunt folosite programe de partajare de fișiere de tipul ***peer to peer*** (*de la egal la egal,* prescurtat *P2P*) care permit realizarea unei conexiuni directe între două sisteme de calcul fără a fi necesar un server central.

Este o practică folosită în ziua de astăzi de către elevi de toate vârstele fenomenul **"copy paste"** sau plagiatul electronic.

Aşa numitul fenomen de „plagiat electronic" săvârşit prin intermediul practicii "copy şi paste" a condus la o mare preocupare în decursul acestor ani. Dezvoltarea Internetului a încurajat această practică datorită faptului că a devenit din ce în ce mai uşor să obţii materiale de pe Internet. O strategie utilizată pentru a face faţă acestui fenomen, frecvent întâlnită în Statele Unite, constă în utilizarea softurilor „anti plagiat".

În conformitate cu termenul general de „plagiat", se pot ascunde situaţii diferite, de la cazuri reale de fraudă, până la compilarea de texte, fără precizarea sursei. O altă situaţie presupune lipsa semnelor citării.

Copyright sau ***dreptul de autor*** reprezintă un ansamblu de prerogative, inclusiv dreptul exclusiv de a reproduce, distribui, executa, afișa sau dreptul de licenţă, de care se bucură autorii ca rezultat al unui efort creativ independent cu referire la operele create.

Simbolul © (de la copyright) avertizează asupra caracterului protejat al proprietăţii intelectuale a unei creaţii („toate drepturile rezervate" - *all rights reserved*). Materialele marcate cu acest simbol pot fi utilizate public numai dacă se obţine permisiunea proprietarului dreptului de autor. O cerere în acest scop trebuie să cuprindă următoarele informaţii: descrierea exactă a lucrării pe care doriţi să o folosiţi, o descriere detaliată a activităţii în care va fi utilizată creaţia, cum vor fi folosite şi cui vor fi distribuite lucrările. În cazul lucrărilor care aparţin *domeniului public* (public domain, PD), practic nu există proprietari ai dreptului de autor („niciun drept rezervat" - *no rights reserved*). Creaţiile care aparţin domeniului public pot fi copiate, utilizate, modificate, redistribuite şi expuse public liber, după cum doreşte utilizatorul.

În cazul copyright-ului, cele mai multe drepturi, inclusiv reproducerea şi modificarea, aparţin autorului, în timp ce licenţele copyleft transferă aceste drepturi utilizatorului.

Copyleft reprezintă un tip de autorizație oferită de autorul unei opere pentru a-i fi utilizat, analizat, modificat și copiat produsul, cu condiția ca aceste libertăți să fie transmise integral și viitorilor utilizatori. Pornind de la acest concept au fost create licențele ***Creative Commons*** (CC) folosite de către Wikipedia şi alte site-uri de partajare a conţinutului (de exemplu, Flickr sau SlideShare).

Clauzele care reglementează drepturile acordate utilizatorilor prin licenţele CC sunt:

- ✓ BY – Atribuire. Această clauză este singura obligatorie şi indică faptul că cine doreşte să reutilizeze conţinutul trebuie să precizeze autorul, în scopul de a atribui corect proprietatea intelectuală.
- ✓ NC – Necomercial. Această clauză indică faptul că lucrarea nu poate fi folosită în scopuri comerciale de către alte persoane, diferite de autor.
- ✓ ND – Fără modificări. Clauza de ND interzice modificarea, prelucrarea, traducerea şi reutilizarea conţinutului sub alte forme. Prin urmare, autorul este singurul care poate prelucra, modifica sau traduce munca sa.
- ✓ SA – Partajare cu aceeaşi licenţă. Conţinutul poate fi modificat sau prelucrat de către terţi, cu condiţia ca aceste persoane să utilizeze acelaşi tip de licenţă pentru produsele rezultate.

Pirateria software, sancționată de legislația românească, presupune copierea și transmiterea neautorizată (fizică sau digitală) a lucrărilor protejate prin drepturile de autor ori a programelor software, cu sau fără scopuri comerciale, pe calculatorul personal sau pe cel utilizat la locul de muncă.

Sunt considerate infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 4 ani sau cu amendă:

- ✓ punerea la dispoziția publicului, inclusiv prin Internet sau prin alte rețele de calculatoare, fără consimțământul titularilor de drepturi, a programelor pentru calculator sau a copiilor acestora, indiferent de suport, astfel încât publicul să le poată accesa în orice loc sau în orice moment ales în mod individual.
- ✓ reproducerea neautorizată a programelor pentru calculator prin instalarea, stocarea, rularea sau executarea, afişarea ori transmiterea în reţeaua internă a unui program pentru calculator fără autorizarea titularului dreptului de autor (fără licenţă).

Bibliografie:

Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, actualizată.

MATEMATICA – O ARTĂ A RAȚIUNII ȘI A FRUMUSEȚII

Petre Cristian, clasa a VIII-a, Liceul Tehnologic Special pentru Copii cu Deficiențe Auditive Buzău
Coordonator, prof. Andrei Doina

Matematica este un domeniu fascinant, cu rădăcini adânc înrădăcinate în istoria umanității. Aceasta poate fi considerată o artă a rațiunii și a frumuseții, întrucât rezolvarea problemelor matematice necesită atât gândire analitică, cât și o perspectivă creativă.

În lumea matematicii, întâlnim termeni precum ecuații, algebră, geometrie, trigonometrie și multe altele. Ecuațiile reprezintă o modalitate elegantă de a exprima relații matematice complexe, oferind posibilitatea de a găsi soluții precise. Algebra, pe de altă parte, ne permite să manipulăm și să rezolvăm ecuații, dezvăluind structuri și modele ascunse. Geometria, cu conceptele sale de puncte, linii și forme, ne ajută să înțelegem lumea înconjurătoare și să vizualizăm relațiile spațiale. Trigonometria, de asemenea, ne oferă instrumente pentru a măsura și a calcula unghiuri și distanțe, fiind esențială în problemele legate de triangulație și astronomie.

Matematica nu este doar o colecție de formule și teoreme, ci și o limbă universală. Cu ajutorul matematicii, oamenii pot comunica și colabora, depășind barierele lingvistice și culturale. În plus, matematica ne învață să gândim logic și să abordăm problemele cu meticulozitate și precizie.

Pe lângă aspectul practic, matematica are și o latură estetică. Teoremele elegante și demonstrațiile ingenioase ne dezvăluie o lume de simetrie, armonie și proporție. O ecuație simplă poate ascunde o frumusețe ascuțită, iar un model matematic poate fi o adevărată operă de artă.

În concluzie, matematica este mai mult decât o disciplină științifică – este o cale de a explora și de a descoperi secretele universului. Prin intermediul ei, putem ajunge la adevăruri profunde și la rezolvarea problemelor complexe. Indiferent dacă o considerăm o artă sau o știință, matematica rămâne un pilon fundamental al cunoașterii umane și o sursă inepuizabilă de bucurie intelectuală.

MAGIA MATEMATICII

Radu Andreea-Maria, cls. a VIII-a, Liceul Tehn. Special pentru Copii cu Deficiențe Auditive Buzău
Coordonator, prof. Andrei Doina

Matematica, această minunată știință a numerelor și formelor, ne încântă cu tainele și descoperirile sale de secole întregi. Este ca un labirint plin de întrebări, unde fiecare răspuns deschide uși către noi mistere.

În acest fascinant univers matematic, fiecare număr este o poartă către cunoaștere. De la simplele cifre, până la numerele complexe, ele ascund puterea lor magică. Fiecare ecuație este ca o enigmă ce așteaptă să fie descifrată. În lumea matematicii, vom găsi întotdeauna soluții logice, înșiruirea gândurilor și calculele precise fiind un fel de filtre prin care vedem realitatea într-o lumină aparte.

Geometria, o ramură strălucitoare a matematicii, ne deschide ochii către formele perfecte și simetriile divine. Triunghiuri, cercuri și poligoane ne dezvăluie secretele universului, iar teoremele lui Euclid, Fermat și Pitagora ne învață despre relațiile dintre laturi și unghiuri.

Apoi, avem algebra, această disciplină ce se ocupă cu operațiile și relațiile matematice. În lumea ecuațiilor și funcțiilor, căutăm valori necunoscute și soluții unice. Jocurile cu expresii algebrice devin aventuri matematice în căutarea soluțiilor perfecte.

Statisticile și probabilitatea ne învață cum să interpretăm datele și să anticipăm rezultatele. În fiecare zi, ne confruntăm cu o mulțime de informații, iar matematica ne ajută să le ordonăm și să le înțelegem. Ne dă puterea de a face previziuni și de a lua decizii înțelepte în fața incertitudinii.

Dar matematica nu este doar despre cifre și calcule reci. Este o artă a raționamentului, în care putem dezvolta gândirea critică și abilitățile de rezolvare de probleme. În procesul de rezolvare a unei probleme matematice, ne punem mintea la contribuție și dezvoltăm creativitatea în găsirea căilor neașteptate de a ajunge la soluție.

În concluzie, matematica este ca o oglindă a lumii, care ne ajută să o privim dintr-un unghi diferit și să o înțelegem mai profund. Este un limbaj universal, care ne conectează și ne deschide porți spre noi cunoașteri. De la numere la ecuații, de la geometrie la statistică, matematica ne împărtășește frumusețea sa și ne provoacă să explorăm în continuare această lume plină de mister și descoperiri.

LEGO, PRIETENUL MEU DINOZAUR

Todea Ștefan, Grupa Mijlocie, Școala Gimnazială „Mihai Vodă”, Mihai Viteazu, jud. Cluj
Coordonator, prof. înv. preșcolar Costea Cristina

UTILIZAREA ASAMBLĂRILOR PRIN COASERE LA PRODUSELE DIN TRICOT

Căldărescu Ștefan-Fănel, cls. a XII-a, Lic. Tehn. Special pentru Copii cu Deficiențe Auditive Buzău
Coordonator, prof. Andrei Doina

Reperele componente ale produselor de îmbrăcăminte confecționate din tricot au în general forme mai simple decât ale celor din care sunt confecționate produsele din țesături. Această simplitate a reperelor rezultă ca urmare a caracteristicilor de extensibilitate și elasticitate, pe care le prezintă majoritatea materialelor tricotate și care permit modelarea tridimensională a produsului de îmbrăcăminte prin deformarea materialului la îmbrăcarea produsului pe corp.

Caracteristicile menționate, în special extensibilitatea, determină o comportare particulară a acestui tip de material și pe parcursul procesului de fabricație a produselor de îmbrăcăminte.

Astfel, extensibilitatea influențează operațiile de măsurare a lungimii tricotului metraj, de rulare a acestuia pe baloți, poate crea condiții dificile de șpănuire și coasere etc. Ca urmare, alegerea utilajelor și stabilirea parametrilor proceselor de prelucrare și confecționare a produselor din tricot necesită abordări particulare.

Având în vedere cele prezentate mai sus, rezultă că cea mai importantă considerație de care trebuie să se țină seama atunci când se stabilesc tipurile de cusături ce vor fi utilizate la confecționarea unui produs din tricot este **extensibilitatea materialului**. Din acest motiv, prelucrarea prin coasere a produselor din tricot se realizează cu preponderență prin intermediul cusăturilor elastice, cusăturile rigide având recomandări de utilizare mai restrânse (figura 1).

Extensibilitatea unei cusături este determinată în primul rând de modul de formare a acesteia, dar este influențată și de alți factori, cum ar fi desimea cusăturii, numărul de straturi de material din asamblare și caracteristicile acei de cusut. Decizia de utilizare a unei anumite cusături precum și stabilirea parametrilor cusăturii (pasul și lățimea cusăturii, tipul și finețea acei de cusut, finețea acului etc.) sunt determinate de caracteristicile tricotului (extensibilitate, grosime, grad de deșirabilitate etc.), destinația cusăturii (asamblare, prelucrarea terminațiilor, aplicarea garniturilor etc.) și de procedeul de formare a produsului (din repere croite din tricot metraj, din repere croite din panouri drepte sau produse confecționate din repere conturate).

În figura 2 și în tabelul 1 sunt prezentate tipurile de cusături cele mai utilizate la confecționarea produselor confecționate din tricot.

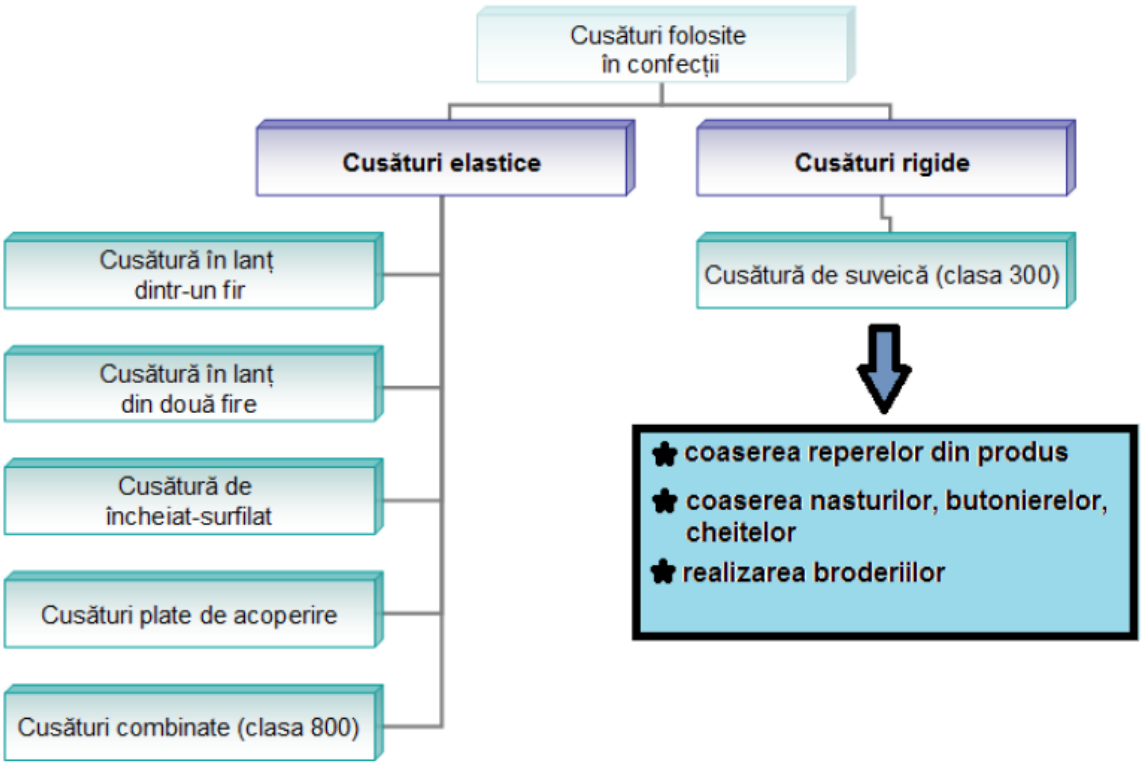

Fig. 1. Clasificarea cusăturilor utilizate la confecționarea produselor de îmbrăcăminte din tricot

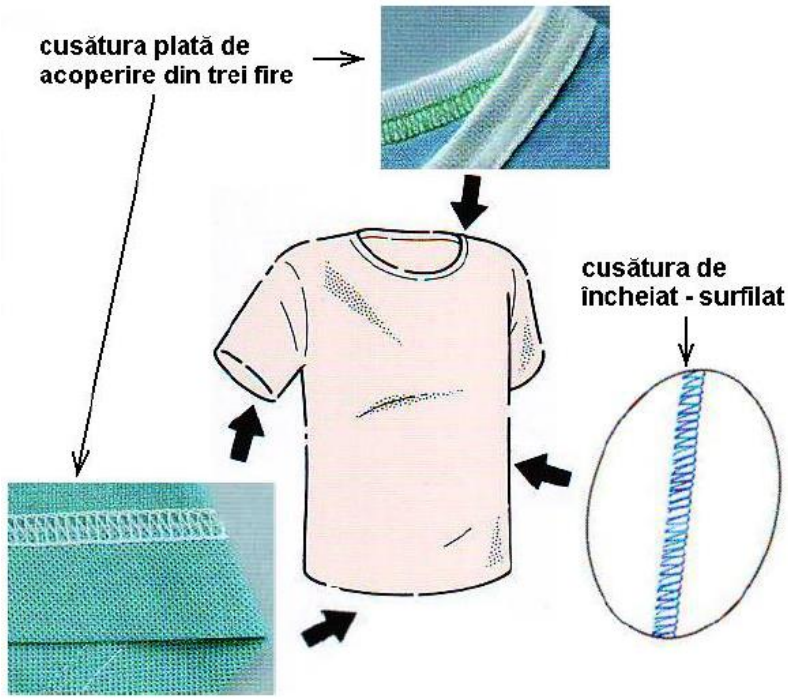

Fig. 2. Tipuri de cusături utilizate la un produs confecționat din tricot metraj

În general, la confecționarea unui produs de îmbrăcăminte din tricot sunt utilizate mai multe tipuri de cusături, dar este posibilă și realizarea unui produs numai prin intermediul cusăturilor de același tip (de exemplu, un produs de lenjerie confecționat din tricot metraj din bumbac poate fi realizat în totalitate prin utilizarea diferitelor variante de cusături cuprinse în clasa 600).

Tabelul 1. Cusături utilizate la confecționarea produselor din tricot realizat pe mașini rectilinii de tricotat

ELEMENTE DESCRIPTIVE	ASPECTUL ZONEI DE ASAMBLARE
Cusătura de încheiat-surfilat este utilizată în general la asamblarea pe direcția marginilor a două repere croite din tricot metraj sau din panouri drepte. Mașinile sunt realizate în diferite variante constructive (cu sau fără cuțit de tăiere a materialelor, cu transportor diferențial sau cu transportor rotativ etc.), utilizarea acestora fiind dependentă de destinația cusăturii (surfilare simplă, operații de surfilare și asamblare simultane, tivire, ornamentare).	
Cusătura în lanț din două fire este utilizată pentru asamblarea reperelor care au fost conturate prin tricotare (au marginile „curate"). Cusătura se realizează la mașini de cusut în lanț din două fire sau la mașini specializate (mașini de încheiat ochi-cu-ochi). Aceste mașini există în diferite variante constructive (cu fontura circulară sau liniară) și pot avea utilizări extrem de diverse.	
Aplicarea garniturilor tricotate prin intermediul cusăturii de încheiere ochi-cu-ochi. În zona de asamblare, garnitura are o structură glat tubular, pașii de cusătură realizându-se prin introducerea acului strict prin fiecare ochi de tricot. Cusătura poate fi lanț dintr-un fir sau, mai frecvent, lanț din două fire, firele fiind identice sau similare cu firele utilizate la tricotarea produsului.	
Aplicarea garniturilor prin intermediul unei cusături plate de acoperire din trei fire. Pe fața produsului sunt vizibile firele de la acele mașinii, firul de la apucător evoluând pe dosul materialului. La realizarea cusăturii, un ac este introdus prin garnitură, celălalt ac intrând prin corpul produsului.	
Aplicarea garniturilor printr-o cusătură lanț din două fire, unde firul de la apucător evoluează pe fața produsului. Reperele de bază ale produsului, precum și garnitura au marginile finisate prin tricotare (procedeul de formare *fullyfashioned*), astfel încât nu este necesară utilizarea unei cusături care să prevină deșirarea tricotului. Firele din care este formată cusătura sunt identice cu firele utilizate la tricotarea reperelor produsului.	

ELEMENTE DESCRIPTIVE	ASPECTUL ZONEI DE ASAMBLARE
Aplicarea garniturilor prin intermediul unei cusături plate de acoperire din cinci fire (trei fire de la ace, un fir de la apucător și un fir de acoperire superior). Utilizarea acestei cusături previne deșirarea tricotului pe marginea tăiată a garniturii, având în plus și un puternic efect decorativ datorat culorii în contrast a firelor cusăturii.	

Bibliografie:

1. Crețu, Mioara, *Proiectarea și tehnologia confecțiilor din tricoturi*, Editura „Gheorghe Asachi", Iași, 2000
2. Mateescu, Mircea, *Tehnologia tricotajelor*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970
3. Mitu, Stan; Pintilie, Ecaterina; Mitu, Mihaela, *Bazele tehnologiei confecțiilor textile – Îndrumar de lucrări practice*, Editura Performantica, Iași, 2003
4. Papaghiuc, Viorica, *Variante tehnologice de confecționare a produselor de îmbrăcăminte*, Editura Performantica, Iași, 2008
5. *Manualul inginerului textilist*, vol. II, Editura AGIR, București, 2003

GRINCH-UL CARE A FURAT CRĂCIUNUL

Enache Bianca, clasa a VIII-a, Colegiul Național „Dinicu Golescu”, Cîmpulung
Coordonator, prof. Tomoiu Ramona

REALIZAREA PRODUSELOR DE ÎMBRĂCĂMINTE UNISTRAT CU DOUĂ FEȚE (REVERSIBILE)

Iordan Nicoleta, cls. a XII-a, Liceul Tehnologic Special pentru Copii cu Deficiențe Auditive Buzău
Coordonator, prof. Andrei Doina

Produsele cu două fețe înglobează nu numai două produse în unul, ci și rezolvări tehnologice deosebite. Aceste produse pot fi realizate din unu sau două straturi.

Produsele unistrat cu două fețe se caracterizează prin simplitate constructivă, evidențiată prin numărul mic de repere și elemente componente. La aceste produse se utilizează în general materiale cu aspect diferit pe cele două suprafețe, ceea ce determină creșterea complexității tehnologiei de realizare și adoptarea unor soluții ce pot conduce, fie la combinarea celor două suprafețe ale materialului în cadrul aceleiași fețe a produsului, fie la realizarea fiecărei fețe a produsului din câte o suprafață a materialului.

Pot fi realizate diferite produse (figura 1), dintre care se menționează:

- veste reversibile croite dintr-un singur reper, asamblate pe linia umerilor și având marginile acoperite cu bentițe sau lăsate liber în cazul folosirii unor stofe cu grad mare de împâslire;
- fuste dintr-un singur reper dreptunghiular sau circular, susținute ușor printr-un cordon pe linia taliei și petrecute mult în față (suprapuse pe aproximativ 1/3 din lărgime), finisate cu franjuri, cusătură zigzag lată, bentiță etc.;

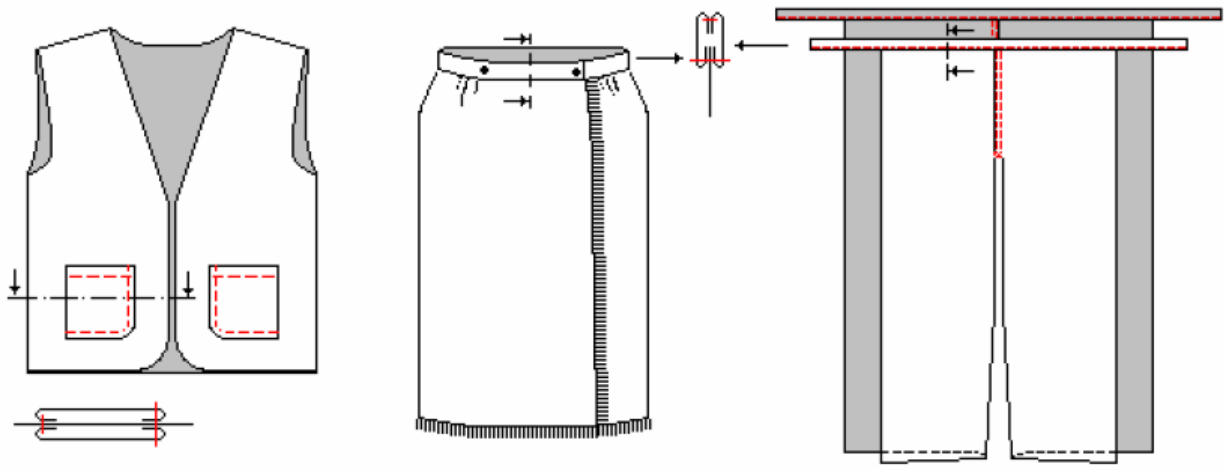

Fig. 1. Exemple de produse unistrat reversibile

- pantaloni pentru plajă, lungi sau scurți, realizați din două dreptunghiuri de material, decupate și asamblate doar pe linia de simetrie a feței și spatelui, cu posibilitatea suprapunerii marginilor longitudinale drepte pe linia laterală exterioară, fixați pe linia taliei prin legarea capetelor beteliei sau a colțurilor;
- pelerine din materiale subțiri sau groase, realizate dintr-un singur reper cu formă pătrată, rotundă, ovală sau complexă, la care se decupează și finisează răscroiala gâtului, prin care va trece capul, dacă nu se prevede o deschidere pe mijlocul feței etc.

La astfel de produse se evită în general prezența **buzunarelor** sau se prevăd buzunare identice, aplicate simultan pe cele două fețe ale produsului (figura 2). Aplicarea acestor buzunare presupune realizarea unor operații anterioare de preformare a buzunarelor, de însemnare a poziției și de fixare provizorie prin însăilare.

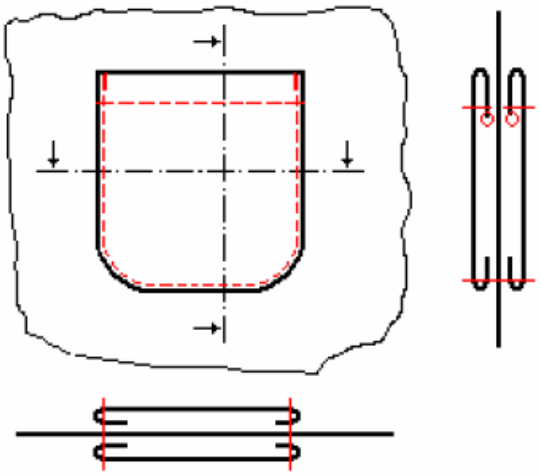

Fig. 2. Buzunar aplicat pentru produs unistrat reversibil

Închiderile produselor vestimentare se realizează de obicei pe straturi duble, pentru a avea o rezistență corespunzătoare la solicitările din timpul purtării produselor. La produsele unistrat reversibile, la care închiderile se rezolvă pe un singur strat de material, pentru a diminua solicitările sistemului de închidere, se prevăd adaosuri de lejeritate mai mari la proiectarea constructivă a produselor.

Dacă sunt necesare închideri, acestea se pot rezolva:

- cu margini alăturate prevăzute cu șnur sau benzi legate sub formă de funde, cu șnur trecut prin orificii finisate similar pe ambele fețe etc.;
- cu margini suprapuse, la care se schimbă poziția marginii în cazul utilizării celei de-a doua fețe a produsului; în acest caz se pot utiliza benzi velcro, aplicate cu cusături decorative vizibile (figura 3.a) sau nasturi dubli și butoniere (figura 3.b).

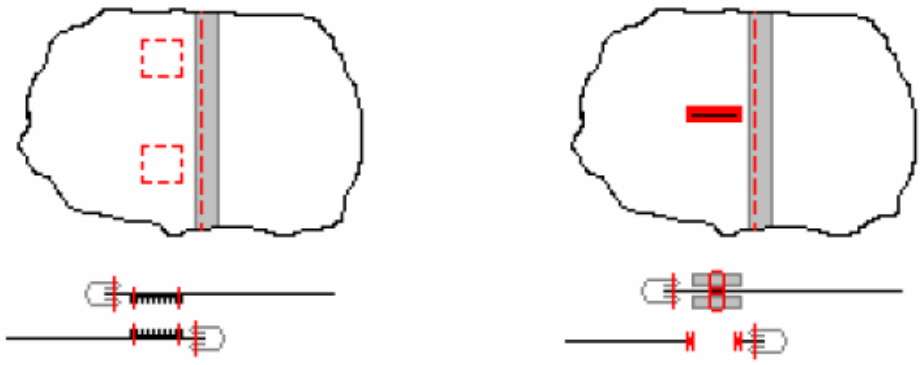

a **b**

Fig. 3. Soluționarea închiderilor cu margini suprapuse la produse unistrat

Terminațiile trebuie prelucrate astfel încât să aibă același aspect pe ambele fețe: aplicarea unor bentițe, realizarea cusăturilor zigzag sau de surfilare, realizarea franjurilor (figura 4) etc.

La **asamblarea** produselor unistrat reversibile trebuie adoptate variante ce permit acoperirea rezervelor de coasere (figura 5).

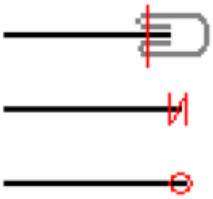

Fig. 4. Realizarea terminațiilor

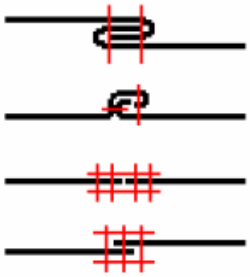

Fig. 5. Variante de asamblare

În figura 6 se prezintă două jachete reversibile, realizate dintr-un singur strat, dintr-o stofă cu culori diferite pe cele două fețe.

a **b**

Fig. 6. Jachete dintr-un singur strat, cu aspect diferit al suprafețelor

Bibliografie:

1. Papaghiuc, Viorica, *Variante tehnologice de confecționare a produselor de îmbrăcăminte*, Editura Performantica, Iași, 2008
2. Papaghiuc, Viorica; Crețu, Mioara, *Modalități de diversificare a produselor de îmbrăcăminte prin prelucrări tehnologice*, Editura Performantica, Iași, 2006
3. *Manualul inginerului textilist*, vol. II, partea B, Editura AGIR, București, 2003
4. www.burdastyle.com

INIMĂ DE COPIL

Haită Anastasia, grupa mare, Școala Gimnazială Mavrodin-Structura G.P.N. Mavrodin
Coordonator, prof. înv. preșcolar Balaur Izabela-Margareta

POSIBILITĂȚI DE DIVERSIFICARE ESTETICĂ A BUZUNARELOR APLICATE

Dogaru Bogdănel-Ionuț, cls. a XII-a, Lic. Tehn. Special pentru Copii cu Deficiențe Auditive Buzău
Coordonator, prof. Andrei Doina

La produsele de îmbrăcăminte, buzunarele pot avea rol estetic, rol funcțional sau ambele roluri.

Buzunarele aplicate au o foarte largă utilizare și pot fi diversificate estetic prin:

- **poziționarea pe produs**, pe alte elemente decât fața și spatele, sau în alte zone decât cele clasice (pe mâneci, pe guler, pe partea inferioară a pantalonilor etc.);
- **forma geometrică** a buzunarului:
  - *buzunare aplatizate*, cu diferite forme geometrice ale conturului exterior și ale deschiderii (figura 1);
  - *buzunare cu formă spațială*, cu burduf indivizibil cu buzunarul (figura 2.a), a cărui formă geometrică corespunde în general unui patrulater, burduful plasat pe toate laturile aplicate ale buzunarului obținându-se prin coaserea corespunzătoare a colțurilor, sau cu burduf croit separat (figura 2 b÷d), burduful nerestricționând geometria buzunarului și putând fi plasat doar la partea inferioară a buzunarului; uneori burduful poate fi realizat și prin încrețirea suprafeței buzunarului sau realizarea unor pense;
- **prelucrarea suprafeței** buzunarului: prin coasere, prin brodare, prin plasarea deschiderii unui alt buzunar, prin aplicarea unor accesorii etc. (figura 3). Buzunarele aplicate ce au două deschideri sunt de obicei căptușite, pentru a asigura stabilitatea dimensională, dar și pentru o finisare corespunzătoare a interiorului buzunarelor;
- **modul de aplicare** a buzunarului: cu cusături duble, cu cusături decorative ce imită cusăturile manuale, cu cusătură interioară, cu paspoal, cu dantelă, cu ținte etc. (figura 4).

În figura 5 sunt prezentate imagini ale unor produse de îmbrăcăminte la care buzunarele aplicate au rol preponderent estetic.

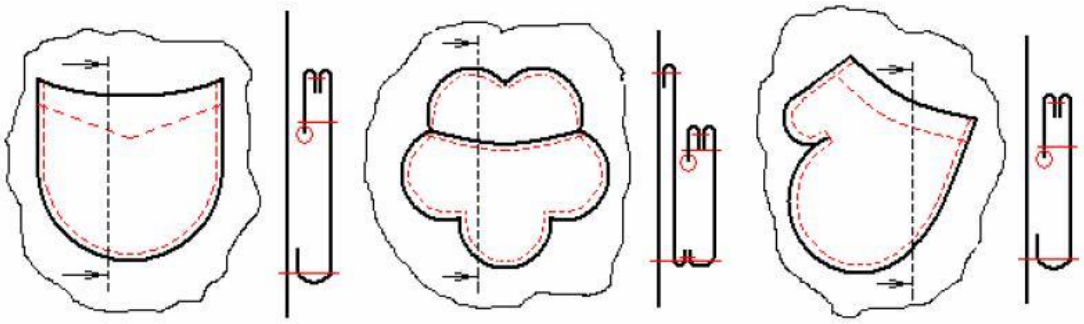

Fig. 1. Buzunare cu forme geometrice deosebite

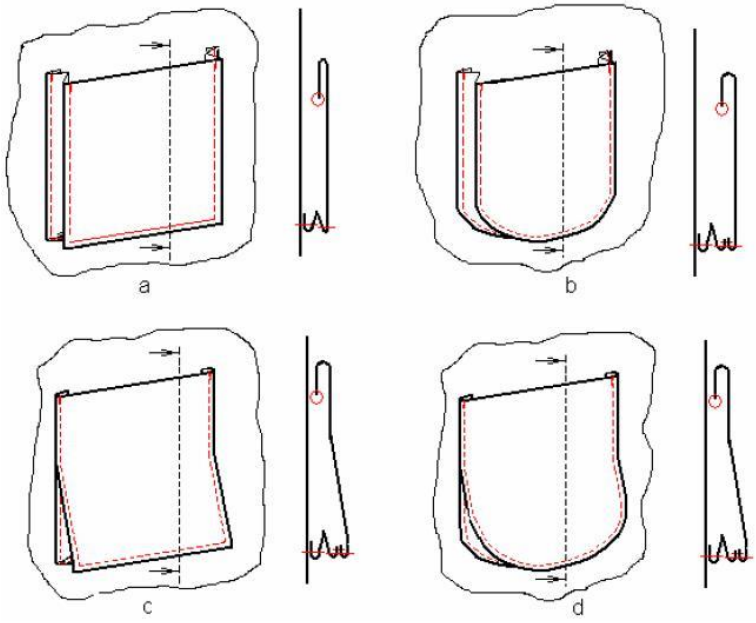

Fig. 2. Buzunare cu burduf

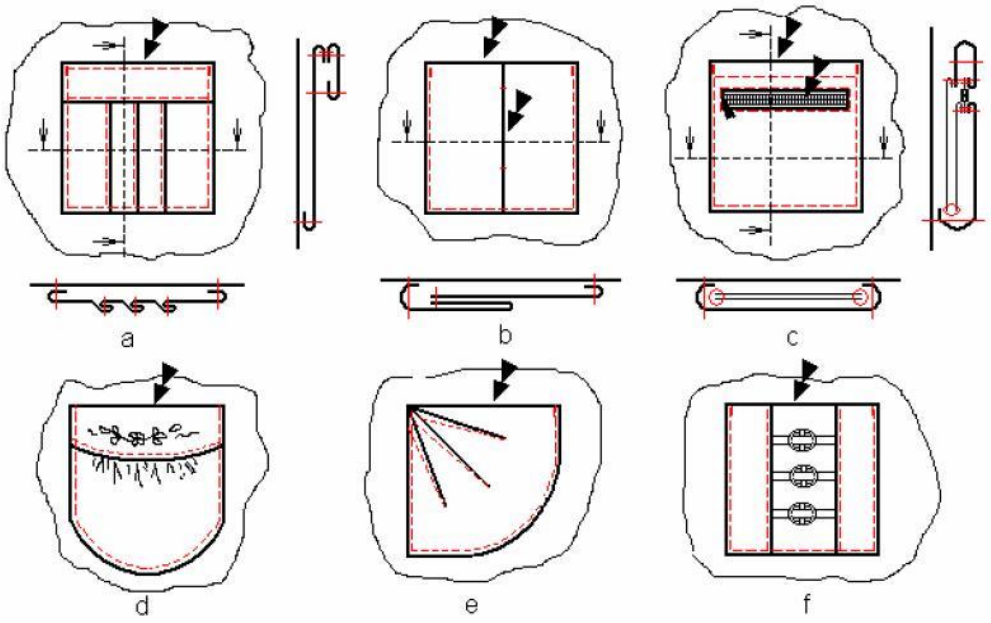

Fig. 3. Buzunare aplicate, cu suprafața prelucrată prin coasere

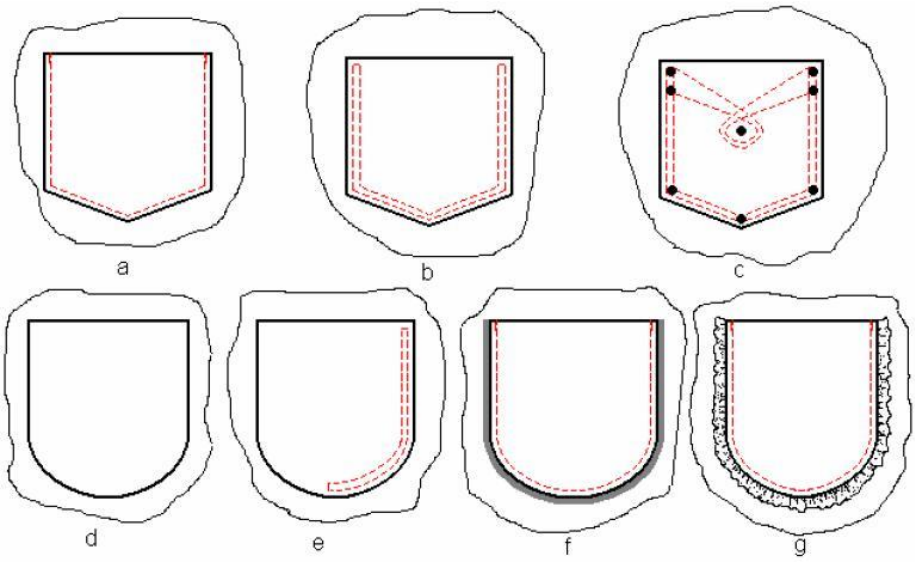

Fig. 4. Variante tehnologice de aplicare a buzunarelor

Buzunare cu cusături ornamentale *Buzunare cu clapă și gaică* *Buzunare cu deschiderea ornamentată*

Fig. 5. Buzunare aplicate cu rol decorativ

Bibliografie:

1. Papaghiuc, Viorica, *Variante tehnologice de confecționare a produselor de îmbrăcăminte*, Editura Performantica, Iași, 2008
2. Papaghiuc, Viorica; Crețu, Mioara, *Modalități de diversificare a produselor de îmbrăcăminte prin prelucrări tehnologice*, Editura Performantica, Iași, 2006

LUMEA… ÎN 2100

Câmpean-Vidam Hanna, clasa a IX-a A, Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, Baia Mare

Coordonator, prof. Timb Edina Katalin

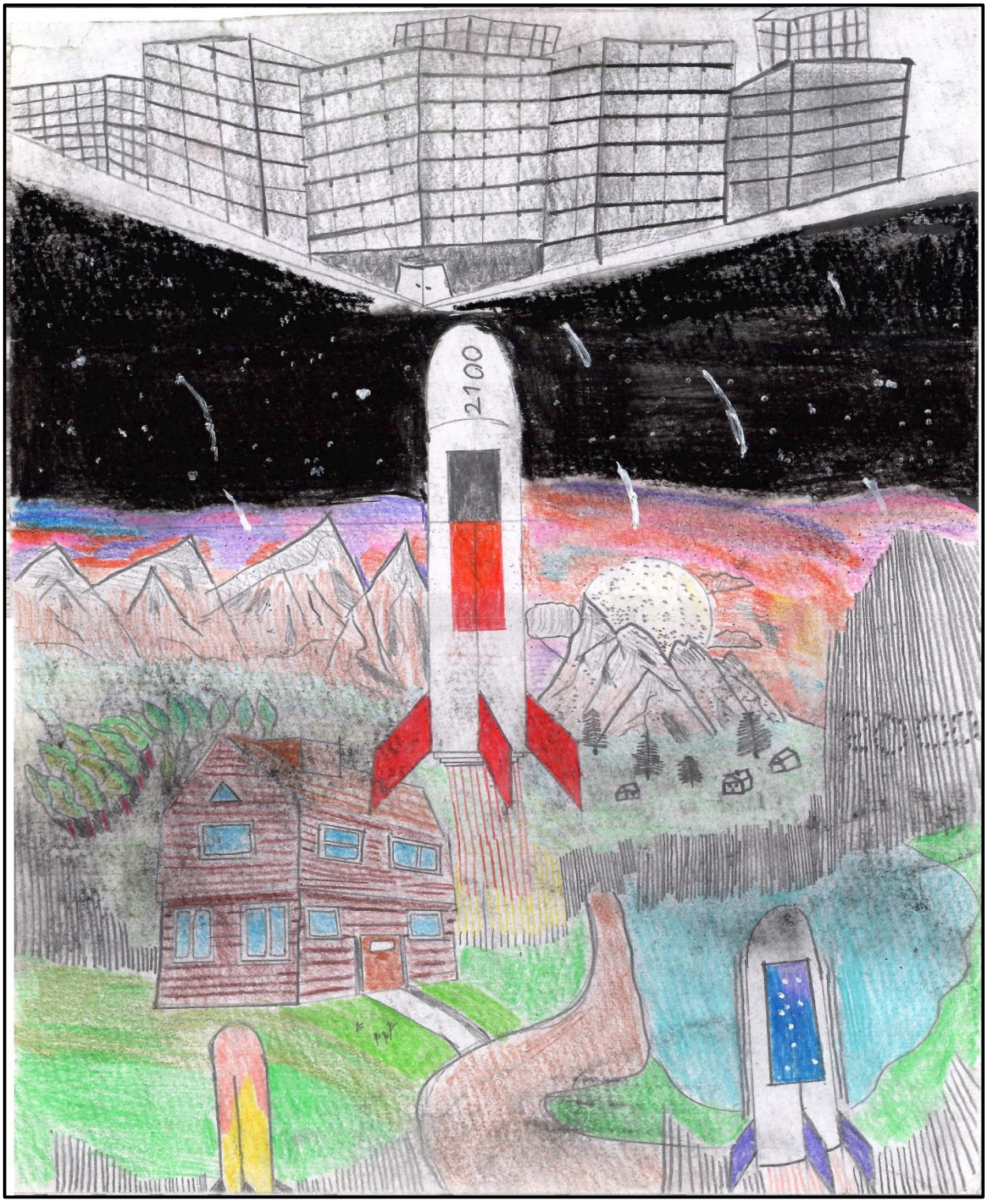

DEȘEURILE ȘI POLUAREA NE PUN VIAȚA ÎN PERICOL

Grigorean Alexandra, clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Todirești, Suceava
Coordonator, prof. Rudnic Lia

Omul reprezintă o parte inseparabilă a naturii, care împreună cu factorii de mediu formează un tot unitar, un adevărat sistem aflat în echilibru. Acest echilibru devine, însă, din ce în ce mai fragil, pentru că lumea modernă tinde să rupă armonia din natură.

În prezent, întreaga planetă conștientizează problemele care pun în pericol mediul și omenirea, încearcând prin diverse mijloace rezolvarea acestora. La prima vedere, prezența deșeurilor în natură părea un lucru ușor de rezolvat, dar indiferența sau lipsa de responsabilitate a unor oameni au arătat că lucrurile sunt mai grave și rezolvarea necesită timp, voință și educație.

Poluarea reprezintă contaminarea mediului înconjurător cu materiale care interferează cu sănătatea umană, calitatea vieții sau funcția naturală a ecosistemelor (organismele vii și mediul în care trăiesc). Viețuitoarele produc dioxid de carbon în procesul de metabolism pe care plantele îl utilizează în asimilația clorofiliană. În acest circuit al oxigenului și dioxidului de carbon din natură, trebuie să existe un echilibru, iar dacă consumul de oxigen crește, iar cel de producere al oxigemului scade, atunci echilibrul biologic se va strica, iar oamenii se vor confrunta cu o problemă care le va pune viața în pericol – poluarea.

Chiar dacă uneori poluarea mediului înconjurător este un rezultat al cauzelor naturale cum ar fi erupțiile vulcanice, cea mai mare parte a substanțelor poluante provine din activitățile umane.

Cauzele poluării mediului înconjurător sunt o rezultantă a patru factori: explozia demografică, dezvoltarea rapidă a activităților industriale, modernizarea agriculturii, a mijloacelor de trasport, ineficiența mijloacelor utilizate pentru distrugerea deșeurilor și prezența unor elemente naturale care îl degradează.

Deși tehnologia și știința au avansat, poluarea sub diversele ei forme se accentuează, creându-se un conflict tot mai evident între om și natură.

Poluarea aerului constă în modificarea compoziției sale naturale, prin pătrunderea unor elemente nocive sau nedorite, iar sursele de poluare pot fi naturale (polen, păr, fulgi, emanații vulcanice, comete, praf cosmic etc.) și artificiale (încălzitul locuinței, producerea de energie care conduce la cenușă, pământ, oxizi ai sulfului, oxizi ai azotului, oxizi ai carbonului, fabrici industriale, transportul rutier etc.).

În satul meu, singurul exemplu de poluare a aerului ar fi fabrica de prelucrare a lemnului. Poluarea se realizează prin folosirea unor substanțe chimice, care prin ardere se degajă în aer. În același timp, prin ardere se formează un fum negru care se întinde pe o suprafață foarte mare.

Poluarea apei se poate realiza cu resturi menajere, detergenți, ape industriale, combustibili, PET-uri, diverse deșeuri solide.

Singurul și cel mai bun exemplu de poluare a apei din Todirești îl reprezintă Râul Soloneț. Acest râu este poluat de cetățenii care locuiesc în sat și au obiceiul de a arunca gunoaiele în acesta. Aceste deșeuri au început să producă daune majore, cum ar fi: dispariția faunei din jur, distrugerea vegetației și chiar distrugerea recoltei din apropiere.

Gestionarea deșeurilor, pare la prima vedere un lucru mărunt, dar ignorarea acestuia conduce pe termen lung la consecințe grave, cu un impact major asupra sănătății omului și mediului înconjurător. Gestionarea deșeurilor are ca scop economisirea unor resurse naturale prin reutilizarea părților recuperabile.

Deșeurile gestionate pot fi atât solide, cât și lichide sau gazoase, precum și cu diverse proprietăți (de exemplu radioactive), necesitând metode de tratare specifice fiecărora.

Pentru a permite reciclarea, colectarea deșeurilor care conțin materiale refolosibile se face separat în recipiente de culori diferite.

Culorile recomandate pentru recipientele destinate diferitelor tipuri de deșeuri sunt: roșu (portocaliu) - materiale plastice, galben - metale, verde - biodegradabile, albastru - hârtie, carton și sticlă, maro - electrice și electronice, negru - nereciclabile, însă acestea nu sunt respectate întotdeauna.

Pe recipente există etichete care precizează exact ce fel de deșeuri se pot pune în recipientul respectiv.

În cadrul școlii noastre, în cadrul comunității, împreună cu doamna profesor Rudnic Lia, am desfășurat proiecte în colaborare cu Primăria, ONG-ul GEC „Bucovina”, Suceava, proiecte care au avut ca scop: colectarea selectivă a deșeurilor; ecologizarea spațiilor; dezvoltarea spiritului civic; implicarea întregii comunități în rezolvarea unor probleme care mereu, mereu sunt în actualitate.

Aceste proiecte sunt: *Bucovina Albastră, Ocrotește mediul-prețuiește viața, Împreună pentru un mediu curat și sănătos, Apă curată pentru o viață sănătoasă, Schimbările climatice în viața noastră* etc.

Campania „Suntem SuperEroi - Salvează apa!” a avut ca scop realizarea unor acțiuni de mediu și a unor lucrări creative relevante pentru campania de conștientizare APA NOASTRĂ, desfășurată în cadrul proiectului național „Controlul Integrat al Poluării cu Nutrienți”, beneficiar: Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

Obiectivul principal al acestei campanii de conștientizare a fost informarea corectă a populației asupra consecințelor negative ale poluării apelor cu nitrați din surse agricole asupra sănătății publice și mediului înconjurător, precum și instaurarea unor bune practice menite să mențină apele curate. Campania a pus accent pe implicarea civică: responsabilizarea copiilor față de mediu și, prin copii, responsabilizarea fermierilor față de mediu.

Primăria comunei Todirești, printr-un proiect european, a încercat dezvoltarea unei infrastructuri privind colectarea selectivă a deșeurilor. S-au realizat locuri special amenajate, unde au fost amplasate containere pentru colectarea selectivă a deșeurilor. Din păcate, în comunitate, mai trebuie insistat pe modalitatea de selectare a deșeurilor.

În cadrul școlilor din comună, prin acțiuni ecologice, colegii mei și-au însușit comportamentele necesare privind acest aspect. Însă am constatat că aceste comportamente nu au fost complet transmise și în familiile din care elevii provin. De aceea, trebuie insistat și pe implicarea cetățenilor în acțiuni ecologice organizate la nivel de comunitate. Toate aspectele legate de poluare, deșeuri, colectarea selectivă a deșeurilor, reciclare, ecologizare, trebuie gândite într-un context de parteneriat, dacă ne dorim rezolvarea acestora.

Ca urmare, proiectul „O comunitate mai curată” a vizat acțiuni de colectare a deșeurilor pe traseul școală-râul Soloneț, acţiuni coordonate de școală şi Consiliul Local. Aceste acțiuni au avut ca obiective: conştientizarea cetăţenilor din localitatea Todireşti referitor la identificarea problemelor de mediu din zonă, formarea unei atitudini responsabile faţă de mediul înconjurător, identificarea cauzelor care duc la poluarea râului Soloneţ, implicarea comunităţii în acțiuni de protejare a mediului înconjurător. Participanții (elevi, părinți, cetățeni) s-au grupat pe echipe şi, îndrumați de cadrele didactice, au strâns deşeurile pe traseele stabilite. Am beneficiat şi de ajutor din partea primăriei care a încearcat de multă vreme să organizeze astfel de acţiuni. Deci activitățile ecologice realizate au tras un semnal de alarmă și cetățenilor din localitate, care au participat cu interes la această acțiune.

O altă campanie organizată a fost campania de colectare și valorificare a deșeurilor din hârtie și carton, la care au participat toți elevii din școală. Maculatura a fost valorificată și s-au obținut banii necesari pentru a cumpăra mănuși, saci menajeri, flori, puieți.

Cu toții am înțeles, prin acțiunile realizate, că prin recuperare se urmărește extragerea din deșeuri a resurselor care pot fi refolosite. Și cu siguranță, această recuperare aduce mai multe beneficii.

Recuperarea poate fi făcută prin reciclare, reutilizare, regenerare sau orice alt proces de extragere a materiilor prime auxiliare. Poate fi recuperată atât partea materială, cât și cea energetică. Materialele pot fi refolosite pentru a produce noi bunuri, iar energia poate fi convertită în energie

electrică. Ca și în cazul eliminării, recuperarea trebuie făcută fără a periclita sănătatea oamenilor și fără utilizarea unor procese sau metode care pot fi dăunătoare pentru mediu.

Pentru o reciclare reușită este nevoie de o sortare în funcție de calitatea materialului, sortare care începe prin colectarea selectivă a acestora. Ele mai pot fi separate și în instalații de sortare a deșeurilor. Eliminarea deșeurilor este o activitate complicată și costisitoare. De aceea, concepția actuală privind deșeurile nu pornește de la ideea creșterii și perfecționării capacităților de eliminare, ci de la adoptarea de noi tehnologii, care să producă deșeuri în cantitate cât mai redusă, într-o formă cât mai ușor de tratat.

În plus, în activitățile realizate, am constatat că rezolvarea problemelor de mediu ridicate de deșeuri nu se poate face decât dacă măsurile care sunt luate sunt coordonate în comunitate, cu toți factorii decizionali, lucru care este foarte greu de realizat, mai ales atunci când aceste măsuri nu reprezintă o prioritate.

Poluarea provoacă încălzirea suprafeței terestre din cauza creșterii concentrației de dioxid de carbon și apare efectul de seră, conducând la topirea ghețarilor, ridicarea nevelului mărilor și a oceanelor și implicit acoperirea cu apă a suprafețelor de uscat, migrarea unor specii, apariția de furtuni, cicloane, fenomene meteo extreme, ceea ce numim astăzi „încălzirea globală”.

Combaterea poluării trebuie să impună respectarea unor măsuri de către oameni, reglementate prin lege, cum ar fi: fixarea de filtre moderne, îmbunătățirea carburanților, utilizarea surselor de energie regenerabilă, verde, nepoluantă, limitarea folosirii insecticidelor, a erbicidelor, colectarea igienică a reziduurilor, împădurirea coastelor golașe, amenajarea de spații verzi etc.

Deci... Să avem grijă de ape, de aer, de pământ, să fie curate! Să sădim un pom și să-l îngrijim! Să mergem în natură și să fim prietenoși cu ea, pentru că nu este un loc de depozitare a deșeurilor! Să ne bucurăm de natură și să o iubim așa cum este ea: frumoasă, perfectă, neprețuită!

Ca urmare, să protejăm apele, aerul, solul, întreaga natură, pentru că ne protejăm sănătatea noastră, a tuturor! Consider că este necesar să ne implicăm în protejarea naturii, atât pentru sănătatea noastră, cât și pentru sănătatea a ceea ce ne înconjoară, pentru că AVEM UN SINGUR PĂMÂNT și NE PASĂ DE VIITOR.

Bibliografie:

1. Jerghiuță, Silvia, *Chimia şi viața*, Editura Document, Iași, 1997
2. Rudnic, Lia, revista *Minunata lume a Chimiei*, Suceava, 2016

NATURA, PRIETENA MEA

Neculae Ingrid Maria, clasa a V-a, Școala Gimnazială Nr. 189, București
Coordonator, prof. Iordache Loredana

VALURILE MĂRII

Nițu Daria, clasa a VII-a, Școala Gimnazială Nr. 189, București
Coordonator, prof. Iordache Loredana

SALVĂM PĂMÂNTUL

Bajean Ioana, grupa mijlocie, Grădinița cu Program Prelungit Cozia, Rm. Vâlcea
Coordonator, prof. înv. preșcolar Șerban Andreea Maria

REFLEXIA SOARELUI ÎN APĂ

Ciudoiu Iuliana Adelina, clasa a V-a A, Şcoala Gimnazială Borăneşti
Coordoator, bibliotecar Ciudoiu Mariana

APA, RESURSĂ VALOROASĂ ÎN VIAȚA NOASTRĂ

Cioată Katia, clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Todirești, Suceava
Coordonator, prof. Rudnic Lia

Apa, această substanță indispensabilă cursului vieții, acest lichid miraculos chemat să asigure revigorarea organismului, acest medicament esențial menținerii sănătății, a devenit mai valoros decât oricând în viața noastră.

La nivel mondial, apa reprezintă o resursă naturală regenerabilă, vulnerabilă și limitată, de aceea este tratată ca un patrimoniu natural ce trebuie protejat și apărat.

Apa este un element esențial vieții și societății, un factor determinant al mediului înconjurător. Existența noastră și activitățile noastre economice sunt în totalitate dependente de această prețioasă resursă. Este, în egală măsură, factorul climatic important care susține dezvoltarea ecosistemelor și componenta-cheie în schimbul de substanță și energie în ciclul hidrologic.

Fiind folosită excesiv în diferite domenii de activitate, apa trebuie să primească din ce în ce mai multă atenție pentru a fi folosită cât mai judicios, atât pentru prezent, cât și pentru generațiile viitoare.

Datorită creșterii populației mondiale, dar și altor factori, tot mai puțini oameni beneficiază de apă potabilă. Din acest motiv, apa devine o resursă strategică pentru multe țări.

Privită multă vreme ca un dar al naturii, apa devine din ce în ce mai mult una din problemele globale ale omenirii, factor de influență a tuturor domeniilor vitale.

Omul a trăit în natură de secole, și-a procurat tot din ea, prin ea, cele necesare traiului, iar natura i-a oferit mărinimoasă darurile sale. Natura, gazdă primitoare, a venit în ajutorul omului oferindu-i una dintre resursele sale neprețuite – apa. Însă omul a evoluat și traiul său a devenit mai ușor datorită evoluției tehnologiilor, iar în această stare de progres, omul și-a pierdut raționalitatea și echilibrul cu natura. Resursele de apă au fost exploatate din ce în ce mai mult de către om, transformând astfel chipul originar al naturii, și nu a mai pus nimic în loc... A dăruit tot și a încercat să țină pasul cu prefacerile suferite, dar la un moment dat noile tehnologii au reușit să o răpună.

Ritmul îngrijorător de epuizare a acestei reurse constituie o problemă de analiză și reflecție la scară națională, dar și la scară mondială, pentru a cărei soluționare se impune conjugarea

eforturilor oamenilor de știință de pretutindeni și a factorilor politici de decizie. Practic eforturile tuturor factorilor implicați trebuie să se concentreze către utilizarea, dezvoltarea și protecția reurselor de apă de o manieră echitabilă și rezonabilă, respectiv către aplicarea conceptului de dezvoltare durabilă în domeniul gospodăririi apelor.

Apa are o importanță deosebită pentru viața omului, plantelor și a animalelor. Ca urmare, apa din natură trebuie să fie curată, limpede, clară, fără gust sau miros, adică să nu conțină substanțe toxice, dăunătoare vieții. Din păcate, acțiunile agresive ale omului asupra mediului înconjurător au determinat un dezechilibru în relația om-natură, cu consecințe destul de grave asupra sănătății mediului în care trăim.

Ca urmare, o problemă importantă în legătură cu folosirea apelor o constituie lupta împotriva poluării lor. Utilizarea apei nu trebuie privită doar sub aspect cantitativ, ea este inseparabil legată și de cel calitativ. Nici populația și nici economia nu pot întrebuința apele de calitate necorespunzătoare.

De aceea, poluarea apelor a devenit o problemă apăsătoare şi mult discutată pe plan mondial, aşa încât un număr tot mai mare de guverne au început să-şi pună tot mai acut problema responsabilizării generaţiilor actuale asupra dreptului pe care îl au generaţiile viitoare de a beneficia de zestrea naturală pe care ei au moştenit-o, fără însă a conştientiza procesul de degradare continuă a acesteia.

Prin urmare, poluarea apelor este un proces de alterare a calității fizice, chimice sau biologice ale acesteia, produsă de o activitate umană, în urma căreia apele devin improprii pentru folosință.

În ciuda eforturilor care se fac pentru creșterea rezervelor de apa, în ultimele două decenii poluarea apei a cunoscut un ritm îngrijorator, mai ales în țările industrializate, unde cantități tot mai mari de ape uzate sunt evacuate în apele de suprafață de unde ajung în lacuri, mări și oceane. De aceea, problema poluării cursurilor de apa nu este specifica unei singure țări sau continent, ci este un fenomen global, în rezolvarea căruia trebuie să se implice toate țările din lume.

Natura nu poate să ia atitudine asupra celor răi, asupra celor care o distrug, dar încearcă să-i sensibilizeze şi să-i impresioneze prin frumusețe, diversitate, prin curgerea lină a apelor cristaline.

Maria Montessori spunea: „Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Şi nimic nu ne permite să ştim cum va fi lumea lor. Atunci să-i învăţăm să se adapteze.”

Aşadar trebuie să învăţăm să fim descoperitori, să privim, să ascultăm, să ne mobilizăm vibraţiile inimii descoperind şi preţuind comorile ascunse ale lumii, iar cunoştintele şi deprinderile formate să constituie o piatră de temelie a educaţiei ecologice, care să devină o componentă importantă a educaţiei permanente.

Educația pentru mediu este un proces de durată, cu rezultate care se văd într-un interval îndelungat, de aceea, astfel de acțiuni trebuie continuate, repetate pentru a forma atitudini pozitive față de sănătatea mediului în care trăim.

Astăzi, când la nivelul întregii lumi se conștientizează problemele ecologice cu care se confruntă mediul și omenirea, se încearcă prin toate mijloacele posibile reconcilierea om-natură.

În cadrul școlii noastre, am desfășurat proiecte ecologice care au avut ca scop formarea unei atitudini de respect faţă de mediu, față de resursele date de natură, creşterea dorinţei de a ocroti şi respecta natura, cât şi implicarea noastră dar şi a comunităţii în activităţi concrete de protejare a mediului înconjurător, necesare unei vieţi sănătoase. Anual desfășurăm proiecte pe tematica apei, întrucât această resursă foarte prețioasă este pusă în pericol de gospodărirea neatentă a cetățenilor din comunitate.

În realizarea acestor proiecte, s-a plecat de la argumentul că sănătatea fiecărui om este influenţată de sănătatea mediului, iar fiecare dintre noi afectează mediul în care trăieşte.

Proiectele precum: „Împreună pentru un mediu curat și sănătos”, „Mediu curat - o viață sănătoasă”, „Bucovina Albastră”, „Apă curată pentru o viață sănătoasă” au avut rolul de a consolida deprinderile de îngrijire a mediului înconjurător, învățând împreună cu părinții și membrii ai comunității locale că e imperios necesar să protejeze mereu natura, pentru că această lecție despre natură se învață mereu și la orice vârstă.

Profesorii şi colegii mei implicați în aceste proiecte, s-au întrunit periodic pentru a identifica problemele de mediu din comunitate, legate de gospodărirea apelor, probleme care au devenit preocupări concrete și în rândul părinţilor, cetăţenilor din localitatea Todireşti: poluarea râului Soloneț (care traversează localitățile Todirești și Soloneț), existența a numeroase deșeuri pe cursul apei, existența unei concentrații foarte mari în nitriți, colmatarea râului Soloneț, insuficienta informare a localnicilor cât şi neimplicarea acestora în activități de protecţia a apelor.

Apa râului Soloneț este folosită de cetățeni în gospodării, agricultură, deci, este foarte importantă calitatea apei și implicit sănătatea populației și a animalelor.

Studii chimice au arătat că apa râului Soloneț, are o concentrație mare în nitriți, nitriți care provin de la gunoiul de grajd depozitat de cetățeni în gospodăriile proprii și nu în locuri special amenajate, nitriți care ajung în pânza freatică, deci și în apa din fântâni.

Ca urmare, școala împreună cu comunitatea locală s-au implicat în diferite acțiuni ecologice de protejare, curățare, prevenire, responsabilizare.

Sub genericul „Împreună vrem o apă curată”, s-au desfășurat acțiuni de colectare a deșeurilor de pe marginea râului Soloneț, acţiuni realizate în colaborare cu Consiliu Local, care au avut ca obiective: strângerea deșeurilor, informarea cetățenilor din localitate cu privire la aruncarea

gunoiului menajer la întâmplare, implicarea tuturor factorilor în activităţi de protejare a mediului pentru o apă curată.

Pentru a trage un semnal de alarmă referitor la acest aspect, s-au realizat și acțiuni stradale, care au avut ca obiectiv informarea cetățenilor cu privire la protejarea apei cât și implicarea în curățarea mediului, pentru că calitatea vieții noastre depinde de calitatea mediului în care trăim, care se reflectă direct nu numai asupra vieții elevilor ci și asupra familiilor acestora.

În activități precum „Apa - miracolul vieții" sau „Apa - sursă prețioasă" s-a scos în evidență importanța apei în toate domeniile și în viața cotidiană.

Colegii mei, organizați în echipe, au prezentat materiale despre apă, din punct de vedere chimic, fizic, biologic și au identificat importanța acesteia în religie, literatură, educație plastică, educație muzicală, istorie, geografie. S-au precizat legăturile indispensabile între apă și celelate elemente esențiale ale vieții cât și necesitatea tratării trasdisciplinare a acestora. S-au prezentat referate, planșe, colaje pe această temă.

În cadrul referatelor, s-au prezentat tipurile de poluare, cauzele cât şi măsurile de prevenire şi combatere a acestui fenomen, care este din ce în mai accentuat.

Ne-a bucurat foarte mult faptul că elevii mai mici și mai mari au început să-și formeze o atitudine pozitivă faţă de mediu, să se implice cu responsabilitate în acţiunile şcolii.

Colegii mei au vorbit despre aceste activități la radioul școlii, în special la emisiunile: „Împreună pentru comunitatea locală" şi „Din activitatea noastră".

Consider că trebuie insistat și la atitudinea civică, respectiv comportamentul cetățenilor din comunitate atunci când vorbim despre deșeuri, colectare, reciclare, ecologizare, apă curată, mediu, natură, viață sănătoasă.

Ştefan Milcu spunea: „Dacă nu vom gospodări cu înţelepciune rezervele planetei şi nu vom ocroti natura, vom rămâne în cele din urmă singuri, pe o planetă pustie."

Aceste activități realizate în comunitate și pentru natură ne ajută să ne cunoaștem drepturile ca cetăţeni, dându-ne puterea să acţionăm şi să simțim că atitudinea noastră contează, trezindu-ne interesul faţă de lumea naturală, având și speranţa că aprindem o scânteie a sentimentelor de responsabilitate personală privind sănătatea mediului înconjurător, pentru că, educaţia pentru mediu este un proces de durată, cu rezultate care se văd într-un interval îndelungat de timp.

Din experienţa activităților realizate în cadrul școlii, am constatat că elevii, colegii mei, nu şi-au schimbat atitudinea imediat, de aceea partea teoretică dedicată acestei tematici, prezentată la orele de dirigenţie, a fost suplimentată prin activităţi extracurriculare, organizate fie în cadrul acestor proiecte educative, fie cu prilejul diferitelor evenimente, activităţi desfăşutate în şcoală împreună cu comunitatea locală.

Aspectele referitoare la calitatea apei au fost abordate la orele de chimie și am constatat că am învăţat lucruri care o să ne ajute în viitor, în rezolvarea unor probleme de mediu, întrucât ne-am implicat în desfăşurarea unor activităţi ecologice şi am fost informaţi în legătură cu problemele de mediu din zona unde locuiesc.

Prin acţiunile desfăşurate, am identificat cauzele care pot duce la degradarea calității apei, ne-am însuşit noţiuni şi concepte specifice, am analizat şi interpretat date oferite de mediu, ne-am implicat în acţiuni de voluntariat.

Am încercat prin acțiunile derulate în cadrul acestor proiecte, atât la nivel de şcoală cât şi de comunitate locală să ne formăm deprinderi, atitudini și conștiința ecologică că dacă ne implicăm vom participa la însănătoşirea mediului înconjurător. Consider că în mare măsură am și reușit, însă dorim să continuăm aceste obiective pentru a înțelege mai bine că nimic nu capătă sens şi valoare dacă tot ceea ce primim prin educaţie nu este folosit în practică, încă de la cele mai mici vârste.

Sunt convinsă alături de colegii mei, că protejând mediul înconjurător ne protejăm viaţa noastră, a celor din jur, dar şi planeta pe care trăim şi că este imperios necesar să ne gândim împreună la ce trebuie să facă fiecare dintre noi pentru preţuirea şi ocrotirea naturii, pentru că, educaţia ecologică în perspectiva dezvoltării durabile a societăţii poate ajuta oamenii să înveţe cum să gândească pentru a-și rezolva problemele, să ia decizii, să cântărească opţiunile şi să alinieze valorile cu acţiunile personale.

Trebuie deci să învăţăm să ne protejăm resursele, pentru că sunt valoroase, dar și limitate, și să nu uităm că pentru o viață sănătoasă avem nevoie de o apă curată!

Bibliografie:

1. Jerghiuţă, Sivia, şi alţii, *Chimia şi viaţa*, Ed. Document, Iaşi,1997
2. Rudnic, Lia, Revista *Minunata lume a chimiei*, Suceava, 2016
3. Opțional *Chimia și viața*, clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Todirești
4. Proiectul *22 martie - Ziua Mondială a apei*, Școala Gimnazială Todirești

STRUGURELE

Sima Iris, grupa mijlocie, Grădinița cu Program Prelungit Cozia, Rm. Vâlcea
Coordonator, prof. înv. preșcolar Șerban Andreea Maria

VITAMINELE ȘI ROLUL LOR ÎN ORGANISMUL UMAN

Iacoban Kevin, clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Todirești, Suceava
Coordonator, prof. Rudnic Lia

Rolul vitaminelor pentru organism este extrem de important pentru orice persoană, acestea fiind necesare pentru funcționarea corectă și bunăstarea organismului, dar și pentru prevenirea unor boli, de aceea trebuie să consumăm alimentele necesare pentru o viață sănătoasă și echilibrată.

Vitaminele sunt substanțe chimice complexe care îndeplinesc un rol esențial în funcționarea normală a organismului omenesc și care, cu câteva excepții, nu pot fi sintetizate de către acesta. Ele se găsesc în majoritatea alimentelor de proveniență naturală și sunt absolut necesare pentru creșterea, menținerea vitalității și sănătății generale a organismului nostru.

Putem face o clasificare a vitaminelor astfel:

a) *Vitaminele liposolubile* se absorb pasiv (fără consum energetic) din intestin împreună cu lipidele și se elimină prin materiile fecale.Vitamine liposolubile sunt: A, D, E , K.

b) *Vitaminele hidrosolubile* se absorb din intestin pasiv sau activ (cu consum energetic) și se elimină prin urină.Vitamine hidrosolubile sunt: vitamina B1 (tiamina), vitamina B2 (riboflavina), B3 (niacin), vitamina B6 (piridoxina).

Vitamina A este o vitamină liposolubilă (solubilă în grăsimi), cu un rol esenţial în organismul uman. Vitamina A este o denumire generică, ce se referă la mai multe substanţe, printre care retinol, retinal, acid retinoic, retinoizi şi cartenoizi. Absorbţia acestei vitamine se realizează la nivelul intestinului subţire, în prezenţa sărurilor biliare şi a mineralelor.

O cantitate suficientă de vitamina A asigură buna funcţionare a întregului organism. Sprijină sănătatea pielii, a unghiilor şi a dinţilor, este importantă pentru o vedere bună, creșterea și formarea oaselor, ajută organismul să se apere de infecții, susține sistemul imunitar.

Printre alimentele ce conțin vitamina A se numără: morcovi, spanac, ficat de pește, curmale, salata, cartofii dulci, mango, papaya, caisele, brânză, ouă etc.

Vitamina B reprezintă de fapt un complex de opt vitamine solubile în apă care au un rol important în menţinerea unui nivel optim de energie, în funcţionarea creierului şi în metabolismul celulelor. Fiecare vitamina B este ori un factor esenţial în desfăşurarea proceselor metabolice în condiţii bune, ori un precursor al acestora.

Fiind solubile în apă, vitaminele B sunt eliminate uşor prin urină, de aceea excesul nu este în general toxic, fiind corelat însă cu stări de greaţă, vărsături, tahicardie sau anumite fenomene

alergice. Carenţele de vitamine B stau la baza oboselii accentuate şi unor simptome mai mult sau mai puţin grave.

Vitamina B1 este una dintre cele opt vitamine solubile în apă din complexul B. Ajută la transformarea glucidelor în glucoză, iar aceasta, la rândul ei, este utilizată pentru a produce energia necesară pentru îndeplinirea mai multor funcții corporale. În plus, vitamina B1 este necesară pentru descompunerea grăsimilor și a proteinelor. Este esențială pentru organism deoarece contribuie la metabolismul glucidelor, reglează apetitul și ajută la funcționarea normală a sistemul nervos.

Această vitamină se regăsește în următoarele produse alimentare: carne de pește, cereale, semințe de floarea soarelui sau nuci.

Vitamina B2 contribuie la reglarea respirației celulare, ajută organismul să producă globule roșii, ajută la prevenirea afecțiunilor oculare și anemiei. Vitamina B2 poate fi găsită în produse lactate, carne de vită, pui, pește, cereale, ciuperci etc.

Vitamina B3 ajută la sintetizarea grăsimilor și la reglarea nivelului de colesterol din sânge, tratează depresia și este benefică pentru piele. Poate fi regăsită în următoarele alimente: cereale, cartofi, carne de pui, pește, migdale, nuci macadamia sau arahide etc.

Vitamina B5 este importantă deoarece ajută la sintetizarea coenzimei A și la funcționarea normală a sistemul digestiv, fiind utilă în procesul de formare a energiei. Vitamina B5 se regăsește în următoarele alimente: lăptișor de matcă, ouă, ciuperci, carne de pui, conopidă.

Vitamina B6 ajută la formarea hemoglobinei, funcționarea normală a sistemului nervos, este esențială în procesul de creștere, susține sistemul imunitar, are rol în metabolizarea proteinelor, glucidelor și lipidelor. Vitamina B6 ajuta la functionarea corectă a creierului și contribuie la reglarea stărilor emoționale. Printre alimentele bogate în vitamina B6 se numără: banane, cartofi sau usturoi.

Vitamina B7 ajută la eliminarea toxinelor din corp, menține nivelul de glucoză în limite normale, menține sănătatea pielii, unghiilor și părului, previne căderea părului și albirea lui. Ea se regăsește în gălbenuș de ou, zmeură, conopidă sau avocado.

Vitamina B9 este utilă în prima parte a sarcinii deoarece previne malformațiile congenitale, previne apariția depresiei, susține sistemul nervos și cel imunitar. Printre alimentele care conțin vitamina B9 se numără: semințe de floarea-soarelui, fasole sau linte, ficat de pui, morcovi, banane etc.

Vitamina B12 susține funcționarea normală a sistemului nervos, ajută la formarea globulelor roșii, este esențială în sinteza ADN-ului și previne malformațiile congenitale. Printre alimentele care au un conținut bogat de vitamina B12 se numără: ouă, produse lactate, pește, ciuperci etc. Un dezechilibru al vitaminelor din complexul B poate fi sesizat prin procese greoaie de învățare și

memorare, lipsa poftei de mâncare și probleme de echilibru. Are un rol important în susținerea sistemului imunitar, contribuie la refacerea celulelor rosii, țesuturilor și oaselor.

Vitamina C are un rol important și în dezvoltarea capacitatii cognitive a copiilor. Un semn al deficientei de vitamina C este vindecarea înceată a zgârieturilor, dar și stările de oboseala, lipsa poftei de mâncare, răcelile sau infecțiile frecvente pot indica o carență. Vitamina C se regăsește în aproape toate fructele și legumele.

Vitamina D este responsabilă de menţinerea nivelului normal de calciu şi fosfor în organism, ajutând astfel la creşterea si întărirea oaselor, în special la copii şi bătrâni, previnind apariția rahitismului și osteoporozei. Alimentele bogate în vitamina D sunt: carne de vită, lapte, portocale sau margarină. Vitamina D este asimilată prin expunerea la soare, ajuta, deopotrivă, la creșterea puterii de concentrare și memorare.

Vitamina E este un bun antioxidant, ajută sistemul imunitar și menține sănătatea pielii. Următoarele alimente au un conținut ridicat de vitamina E: unt de arahide, uleiul de măsline sau kiwi.

Vitamina K este esențială întrucât contribuie la coagularea sângelui, susține sănătatea sistemului osos, sistemului nervos și a inimii. Printre alimentele care conțin vitamina K se enumeră: spanac, broccoli, semințele de pin, prune, pătrunjel sau germeni de grâu.

Vitamina F intră în structura fosfolipidelor și facilitează transportul și eficienta utilizare a grăsimilor în organism. Vitamina F este esențială pentru dezvoltarea creierului la făt în uter, la nou-născut și la copil și pentru menținerea funcției cerebrale la adulți.

Alimente bogate in Vitamina F – carne crudă, pui crud, arahide, unt, hering marinat, galbenuș de ou, masline, brânză, avocado, hummus, icre roșii, ouă de prepeliță.

Specialiștii susțin că *sursele de vitamine* sunt:

- carnea: vitamina B1, B2, B6, B12, B3 (niacin), B5 (acid pantotenic), B7 (biotina);
- viscerele: vitamina A, D, K, B1 (ficat porc), B12, acid folic, B3 (niacin), B5 (rinichi), B7 (biotina);
- peștele: vitamina D, B3 (niacin), B5 (somon), acid folic;
- laptele: vitamina A, D, E, B2 , B6, B12, B3 (niacin), B7 (biotina);
- oul: vitamina A, D, E, B2, B12, acid folic, B3 (niacin), B7 (biotina);
- ciupercile: B7 (biotina);
- pâinea și cerealele: vitamina B1, B2, B6, B3 (niacin);
- uleiurile vegetale: vitamina E, K;
- vegetalele cu frunze verzi: vitamina A, B2, acid folic;
- legumele: vitamina B1 (cartof), B6, B3 (niacin), vitamina C (cartof, roșii);

- fructele: vitamina A (mere, piersici), B7 (biotina) (banane, grapefruit, pepene, căpșuni), vitamina C (citrice, căpșuni, ananas, kiwi).

Așadar, pentru o viață sănătoasă, este absolut necesar să avem o alimentație variată și echilibrată, care să asigure necesarul zilnic din toate grupele vitaminice, fără a fi nevoie de un aport suplimentar de vitamine sintetice, pentru că, toxicitatea în general apare la doze foarte mari de vitamine. S-a constatat că lipsa parțială a unor vitamine din organism produce îmbolnăviri de carență numite hipovitaminoze, iar excesul produce hipervitaminoze. Ca urmare, există un nivel optim de vitamine necesar unei bune funcționări a metabolismului, care se poate obține la o persoana sănătoasă doar printr-o dietă echilibrată, variată, bogată în fructe și legume, cereale integrale, carne, pește și produse lactate.

În cadrul proiectelor realizate în școala noastră, s-au desfășurat activități cu accent pe adoptarea unui stil de viață sănătos, a unei alimentații echilibrate, sănătoase, bazată pe consumul de fructe și legume, precum: *Adoptă un stil de viață sănătos, Suntem ceea ce mâncăm, Alimentație sănătoasă, Fantezie și culoare în mâncare.*

În concluzie, pentru a asigura o bună funcționare a organismului, pentru a-l face apt să lupte împotriva stresului și a factorilor nocivi din mediu, trebuie să conțină o cantitate suficientă de bioelemente și vitamine, substanțe nutritive esențiale, începând cu calciu și terminând cu vitaminele prezentate. Multe dintre aceste elemente importante pentru sănătatea organismului nostru le găsim în fructe și legume, care prin substanțele nutritive pe care le conțin pot reduce inflamația și stresul oxidativ și, prin urmare, pot îmbunătăți și sănătatea mentală.

Este necesar consumul de fructe și legume în fiecare zi, pentru că, organismul nostru are nevoie de elemente esențiale în dezoltarea lui.

Ca urmare, să-i oferim organismului nostru hrana necesară pentru a fi sănătos!

Bibliografie:

1. Opțional *Chimia și viața,* clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Todirești
2. Proiect *Vitaminele în organismul uman,* opțional
3. Plantevo.ro/ *Rolul vitaminelor pentru organism*
4. SfatulMedicului.ro/*Rolul vitaminelor și importanța lor în funcționarea metabolismului*

IA ROMÂNEASCĂ

Avel Răzvan - Nicolae, Grupa Mare B, Grădinița „Magnolia”, Onești
Coordonator, prof. înv. preșcolar Marin Mădălina

DRAG ȘI DOR DE POEZIE

Neculcea Andreea-Florentina, clasa a XI-a A, Colegiul Tehnic Energetic
Prof. coord. Apostol Adriana-Felicia

Cuvinte mari, cuvinte mici, cuvinte de prisos... Înălțarea este eternă şi învăluită într-o magie de nepătruns... sau într-o tristețe fără margini? Totu-i umbră şi nor, de parcă nici nu ar fi fost. Şi totuşi... există. Poezia există! Dintr-o floare albastră sau din farmecul teiului înflorit mult prea devreme, glasul său încă trece peste generații, peste șoptitori cu glasuri tainice sperând la visare. Lacul aşteaptă un semn, barca se cutremură vie, iar luna... păşeşte în noapte dezlănțuită şi îşi întinde vraja peste nuferii adormiți... de aşteptare. O aşteptare lungă, frământată în vis, frământată pe ape, cutremurată în dor şi poezie.

Căci de acolo vine puterea mea şi a ta de a visa, de a-l crede pe Creator! Îl văd într-o stea, într-un fulger rătăcitor şi chiar aici, pe coperta acestei cărți ce stă neclintită pe biroul din fața mea. Deschizând-o, ea prinde viață, dar... şi eu simt ceva. Curios! Litere şterse parcă mă cheamă în această lume dornică de împărtăşire, de îmbrățişare, de vremelnicie. Șipotul râului învolburat freamătă sub chemarea surdă și grea a neantului. Peste tot, florile prind glas și orchestrează o horă a jocului, a veseliei și a pașilor mărunți spre fericire. Inspirația cheamă sufletele curate în această grădină a prospețimii și a verdelui etern...

Eu, mărunta cititoare de pe scăunelul cât o palmă al bunicii, mă strecor în sufletul slovelor făurite și construiesc palate nesfârșite în vis și fantezie. În lumea aceasta frumos construită, pot privi de aproape culcușul condeiului trecut ce se plimbă grațios prin pagini vechi, îngălbenite deja de puterea timpului care fuge, fuge, fuge... La umbra nucului destoinic, mai întorc încă o pagină și încă una, într-o curiozitate desăvârșită a simțurilor și a iubirii de sentiment.

Lumea întreagă suspină şi cheamă izvorul şi pacea slovelor. *Toate-s vechi şi nouã toate* îmi cutremură mintea la tot ce a fost şi nu a fost. Apropie-te, căci exişti! În păr bălai, în noapte, în stele... în ochii ei, în ochii lui...

BUBURUZA ÎN GRĂDINĂ

Ilie Sofia-Maria, Grupa Mare B, Grădinița „Magnolia”, Onești
Coordonator, prof. înv. preșcolar Marin Mădălina

THE DIFFERENCE

Groza Ana Gabriela, clasa a VIII-a, Școala Gimnazială „Elena Farago”, Craiova
Coordonator, prof. Ancuța Lorina Antonela

Acesta nu este un lucru ușor despre care să scrii. Sunt atât de multe lucruri din care aș putea alege, încât nu știu la care ar trebui să mă opresc, să-mi țin respirația și să mă gândesc.

De fapt, acum că mă gândesc mai bine la asta, singurul lucru pe care mi-aș dori cu adevărat să-l schimb în întreaga lume sunt chiar oamenii.

Să vă explic!

În primul rând, oamenii sunt cauza a aproape tot ceea ce a apărut până acum: de la schimbările climatice și tăierea copacilor, până la izbucnirea disputelor la nivel mondial. Dacă aș avea puterea de a schimba oamenii, i-aș face mai drăguți, mai buni și mai deștepți.

Deși este adevărat că nu toți oamenii sunt răi, cred că toți putem fi de acord că majoritatea dintre ei nu sunt cele mai bune versiuni ale lor.

În al doilea rând, să luăm, de exemplu, o clasă de elevi. Unii dintre ei sunt persoane de cea mai bună calitate, iar alții nu sunt. Din această cauză, probabilitatea de lupte între ei va crește și astfel mediul va deveni mai tensionat și stresant pentru ambele părți. Acum, imaginați-vă că toți elevii sunt drăguți și se respectă unul pe altul. Clasa va fi lipsită de stres și va fi un spațiu mai bun pentru ca elevii să crească și să se dezvolte la minte, la trup și la suflet. Eu personal o prefer pe cea din urmă.

Prin urmare, pentru a rezuma tot ceea ce m-am gândit să pun în cuvinte, singurul lucru pe care l-aș schimba în întreaga lume sunt ființele umane care trăiesc în ea.

POMPIERUL

Pălimariu Bogdan, grupa mare, Grădinița „Frații Grimm” 2 Mai, Constanța
Coordonator, prof. înv. preșcolar Voicu Daniela

CĂLĂTORIE ÎN VIS

Smeu Darius, clasa a VII-a, Școala Gimnazială „Elena Farago”, Craiova
Coordonator, prof. Ancuța Lorina Antonela

Fratele meu Louie și cu mine plănuiserăm această zi de mult timp, așteptând ca părinții noștri să fie plecați de acasă. Auzisem de la colegii noștri despre muntele fermecat și peșterile lui, dar nu i-am crezut niciodată. Așa că am decis să vedem dacă este real sau nu.

Toată lumea spunea că un bătrân din peșteră ne va fixa niște obiective pentru a-i câștiga încrederea, dar nimeni nu reușise să le îndeplinească în afară de un copil pe nume Amber, despre care nu se mai știa nimic de când băuse licoarea magică cu care bătrânul le făcuse cinste la sosirea în peșteră. După ce ne-am făcut bagajele, am pornit, știind că trebuie să urcăm mult timp pe munte. Pregătiserăm chiar și niște bețe de mare folos.

Când am ajuns la baza muntelui, am putut vedea vârful acoperit de zăpadă și stâncile masive. Am auzit că peștera era situată lângă cea mai mare stâncă de pe munte. După ce am urcat cu greu pe acea stâncă, am observat o gaură uriașă în pământ, unde se vedea foarte puțină lumină. Ne-am dat seama imediat că este peștera despre care vorbea toată lumea, așa că ne-am făcut curaj și am intrat.

Am văzut imediat după intrarea în peșteră un bărbat foarte bătrân, căruia îi lipseau un picior și un braț. Ne-a dat o listă cu trei obiective pe care trebuia să le îndeplinim pentru a-i câștiga încrederea. Primul obiectiv a fost aducerea unui glob de zăpadă, ceea ce a fost destul de simplu, având în vedere că muntele era plin de zăpadă.

Al doilea obiectiv a fost aducerea unui ou de vultur. Louie a văzut un cuib cu ouă uriașe, dar drumul către el era foarte abrupt. A venit atunci cu ideea grozavă ca unul dintre noi să arunce bulgări de zăpadă în cuib, în timp ce celălalt a rămas dedesubt să prindă ouăle. Planul a funcționat.

Al treilea obiectiv a fost întoarcerea în peșteră. Când am ajuns cu oul de vultur și globul de zăpadă, bătrânul a pregătit un lichior din articolele aduse de noi și un lichid auriu dintr-o sticlă pe care o avea în buzunar. Dupa ce le-a amestecat bine, am gustat licoarea. Avea un gust groaznic. Mi s-a făcut rău și am leșinat.

M-am trezit zburând cu vulturii, privind de sus la toate celelalte viețuitoare. Am căzut în apă și am înotat cu peștii sub apă. Totul era atât de frumos, dar ciudat în același timp. Deodată am auzit un sunet ca de alarmă și vocea mamei strigând la mine. Mi-am dat seama atunci că totul a fost doar un vis. Dar dacă o peșteră ca aceasta există undeva, ar trebui să o caut cândva. Ce ziceți?

PRIMĂVARA PE CÂMPIE

Irimia Ștefan - Nicolae, Grupa Mare B, Grădinița „Magnolia”, Onești
Coordonator, prof. înv. preșcolar Marin Mădălina

TIME FOR A CHANGE

Anoiu David, clasa a VII-a, Școala Gimnazială „Elena Farago”, Craiova
Coordonator, prof. Ancuța Lorina Antonela

Natura este locul în care toată lumea se simte ca acasă. Pentru unii, acest loc este ca o pauză de la orice altceva. Iar alții doar îl distrug, poluându-l și acesta este un lucru rău.

Poate că ați auzit asta de multe ori, dar poluarea este un lucru rău și nu ar trebui să mai poluați sau să începeți să poluați de acum înainte.

În primul rând, poluarea distruge la o scară largă habitatul animalelor. Tăind copaci, ridicând clădiri peste păduri sau chiar aruncând plastice și alte lucruri nedegradabile în mări și oceane, multe animale suferă pentru pierderea adăpostului sau chiar a casei lor. Gândește-te la asta ca și cum ar fi propria ta casă. Nu ai lăsa pe nimeni să ți-o ia sau să o distrugă.

În al doilea rând, poluarea nu înseamnă doar să-ți arunci gunoiul în natură, ci înseamnă să poluezi și aerul.

Oamenii au făcut o mulțime de lucruri benefice pentru a trăi, dar au uitat ceva. Au uitat că, ridicând fabrici, au făcut casele mai calde, dar au poluat și aerul pe care îl respirăm cu toții și prin toți mă refer la oameni, animale și plante. Chiar și mașinile au motoare care funcționează pe benzină sau cu motorină și acelea poluează de asemenea. Ceea ce sugerez este că ar trebui să încercăm să facem lucrurile să funcționeze cu electricitate. Omenirea a evoluat deja atât de mult și acum produce atât de multă electricitate, așa că de ce să nu construim fabrici sau motoare care funcționează cu electricitate. Va fi o progresie lentă, dar va merita.

În concluzie, ar trebui să fim cu toții de acord că poluarea este un lucru rău și ar trebui oprită. Sper ca părerea mea să te ajute să înțelegi asta. Așa că, NU FI NEPĂSĂTORI, FII ECO!

June 1st 2023

PRIETENUL MEU, JURNALUL

Visu Teodora, clasa a VII-a, Școala Gimnazială „Elena Farago”, Craiova
Coordonator, prof. Ancuța Lorina Antonela

Dragă Jurnalule,

Tocmai m-am întors din Franța și abia aștept să îți spun ce am văzut!

Sunt sigură că toată lumea cunoaște Franța, și tu la fel, nu numai pentru Turul Eiffel, ci și pentru mâncarea sa. Croissant, brânză, tarte tatin sunt doar câteva exemple de mâncare nebunește de bună.

Știi că nimeni nu cunoaște când și unde a fost inventat croissantul? Unii spun că a fost creat la Viena după ce otomanii au atacat orașul, dar un brutar i-a văzut și le-a spus soldaților. De aceea croissantul arată ca steagul lor. Alții spun că a fost gătit în Budapesta, unde s-au întâmplat aceleași lucruri. De ce este asociat cu Franța, vă puteți întreba. Ei bine, Marie-Antoinette l-a popularizat la Paris și până în zilele noastre este cunoscut ca un fel de mâncare franțuzesc.

Nu m-ai crede dacă ți-aș spune că există o mie de feluri de brânză! Franța este raiul brânzei! Brie, Camembert, Epoises, Livarot, Blue Cheese, Saint-Nectaire, Cantal, Mimolette sunt doar câteva tipuri de brânză franțuzească. Nimeni nu știe cu siguranță câte feluri există în Franța, dar se estimează că sunt peste 1.600. Datorită populației mari de animale care dă lapte, avem atât de multe tipuri de brânză. Mi-am umplut gura cu cât de mult am putut să mănânc astfel încât să nu mă îmbolnăvesc.

Și Tarte Tatin? Ce multe sunt de spus! Se spune că este un desert clasic franțuzesc, despre care mărturisesc că mi-a luat mai mult de câteva încercări să-l nimeresc. Dar a meritat cu siguranță. Conține felii de mere care se caramelizeaza înainte de a fi coapte. Tarte Tatin a apărut ca o greșeală, așa cum multe alte lucruri minunate apar rar - din greșeală - după ce Stephanie Tatin a greșit ceva în timp ce încerca să gătească o plăcintă tradițională cu mere. A lăsat prea mult timp merele în zahăr și unt. Stephanie a încercat să salveze desertul, așa că l-a copt și așa a fost creată Tarte Tatin. Tatăl meu este cu siguranță fericit că a avut loc acea nenorocire, deoarece această plăcintă este preferata lui. În zilele noastre se servește cu înghețată sau creme anglaise.

Savurează cuvintele mele și fii pregătit pentru discuția de mâine!

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

RECAPITULARE (STRUCTURA UNUI SISTEM DE CALCUL)

Codrea Alesia Lorena, clasa a IX-a A, Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, Baia Mare

Coordonator, prof. Timb Edina Katalin

Sarcina de lucru: Caută cuvintele de pe coloana din dreapta în matricea de litere. Colorează cu nuanța corespunzătoare celulei cuvintele găsite în matrice.

D	B	Y	K	J	G	I	G	A	B	Y	T	E	E	O	S	T	W	S	M	E	***Cuvintele***
C	O	C	Ț	B	S	D	S	D	G	D	F	Q	D	D	D	F	Q	E	A	M	COMPUTER
R	T	P	I	G	O	F	Ț	S	M	I	M	P	R	I	M	A	N	T	Ă	O	LAPTOP
E	P	R	D	I	W	X	H	D	L	Ă	Ș	I	T	F	Â	P	D	A	R	D	MAINFRAME
F	C	O	M	P	U	T	E	R	F	S	F	M	O	U	P	O	O	S	W	E	HARDWARE
G	G	C	E	M	D	G	X	M	Q	I	E	N	I	Z	Ț	I	M	T	Q	M	SOFTWARE
Y	O	E	M	U	S	C	A	N	N	E	R	B	T	O	Ș	Y	I	A	D	O	MEMORIE
G	T	S	O	Â	T	R	B	N	W	A	Y	C	Y	R	H	T	N	T	G	N	GIGABYTE
A	N	O	R	D	Y	I	Y	P	P	M	X	A	J	X	A	R	A	U	H	I	EXABYTE
P	M	R	I	R	U	V	T	L	G	A	Z	M	O	U	S	E	M	R	F	N	UNITATE
L	E	E	E	I	Ș	E	E	R	D	R	A	E	T	N	O	W	M	Ă	H	T	PROCESOR
I	L	G	O	V	Ț	Q	X	O	J	E	Q	R	Q	I	F	Q	A	N	D	L	MONITOR
C	Ă	Ș	T	I	T	W	Z	M	G	R	W	Ă	F	T	T	Z	R	V	I	I	IMPRIMANTĂ
A	D	G	R	Ă	W	M	V	T	I	Ă	E	Ș	G	O	W	X	A	I	F	G	BOXE
Ț	A	L	A	P	T	O	P	R	O	T	U	N	I	T	A	T	E	D	U	E	DIFUZOR
I	Y	B	M	S	Z	P	E	G	E	R	T	A	M	O	R	B	W	E	Z	N	CĂȘTI
I	A	O	P	Q	X	M	O	N	I	T	O	R	H	U	E	N	Q	O	A	T	TASTATURĂ
C	R	X	L	W	M	V	F	W	W	P	U	S	T	X	S	M	L	S	R	R	SCANNER
F	H	X	N	Z	N	C	Q	E	B	H	A	R	D	W	A	R	E	E	E	A	CAMERĂ
Y	J	M	S	X	R	O	M	A	I	N	F	R	A	M	E	S	P	R	B	M	MOUSE
Q	W	Z	R	Î	H	E	L	M	Z	Ș	O	L	Y	V	A	Q	R	E	C	O	APLICAȚII

Soluție:

D	B	Y	K	J	G	I	G	A	B	Y	T	E	E	O	S	T	W	S	M	E
C	O	C	Ț	B	S	D	S	D	G	D	F	Q	D	D	D	F	Q	E	A	M
R	T	P	I	G	O	F	Ț	S	M	I	M	P	R	I	M	A	N	T	Ă	O
E	P	R	D	I	W	X	H	D	L	Ă	Ș	I	T	F	Â	P	D	A	R	D
F	C	O	M	P	U	T	E	R	F	S	F	M	O	U	P	O	O	S	W	E
G	G	C	E	M	D	G	X	M	Q	I	E	N	I	Z	Ț	I	M	T	Q	M
Y	O	E	M	U	S	C	A	N	N	E	R	B	T	O	Ș	Y	I	A	D	O
G	T	S	O	Â	T	R	B	N	W	A	Y	C	Y	R	H	T	N	T	G	N
A	N	O	R	D	Y	I	Y	P	P	M	X	A	J	X	A	R	A	U	H	I
P	M	R	I	R	U	V	T	L	G	A	Z	M	O	U	S	E	M	R	F	N
L	E	E	E	I	Ș	E	E	R	D	R	A	E	T	N	O	W	M	Ă	H	T
I	L	G	O	V	Ț	Q	X	O	J	E	Q	R	Q	I	F	Q	A	N	D	L
C	Ă	Ș	T	I	T	W	Z	M	G	R	W	Ă	F	T	T	Z	R	V	I	I
A	D	G	R	Ă	W	M	V	T	I	Ă	E	Ș	G	O	W	X	A	I	F	G
Ț	A	L	A	P	T	O	P	R	O	T	U	N	I	T	A	T	E	D	U	E
I	Y	B	M	S	Z	P	E	G	E	R	T	A	M	O	R	B	W	E	Z	N
I	A	O	P	Q	X	M	O	N	I	T	O	R	H	U	E	N	Q	O	A	T
C	R	X	L	W	M	V	F	W	W	P	U	S	T	X	S	M	L	S	R	R
F	H	X	N	Z	N	C	Q	E	B	H	A	R	D	W	A	R	E	E	E	A
Y	J	M	S	X	R	O	M	A	I	N	F	R	A	M	E	S	P	R	B	M
Q	W	Z	R	Î	H	E	L	M	Z	Ș	O	L	Y	V	A	Q	R	E	C	O

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ISSN INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBER ROMANIA

București, 21.07.2021

Către Școala Gimnazială "George Călinescu" Onești

Vă anunțăm că publicația pe care o editați a fost înregistrată și a primit codul de identificare ISSN, dupa cum urmează:

Educație, cultură, creativitate (Online)

ISSN 2784 – 3165 ISSN – L 2784 - 3165

Codul ISSN va fi utilizat conform instrucțiunilor din anexa "ISSN – informații generale", respectând Legea nr. 111/1995 republicată și Legea nr. 186/2003, privind promovarea culturii scrise.

Informații complete și actualizate despre ISSN și publicații seriale se găsesc și pe pagina web a Bibliotecii Naționale a României (www.bibnat.ro), secțiunea ISSN.

Adina Patriche
Centrul Național ISSN

CENTRUL NAȚIONAL ISBN-ISSN-CIP
BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Bd. Unirii nr. 22, sector 3, 030833, București, România
Tel.: +40 21 3124990
Email:issn@bibnat.ro
www.bibnat.ro
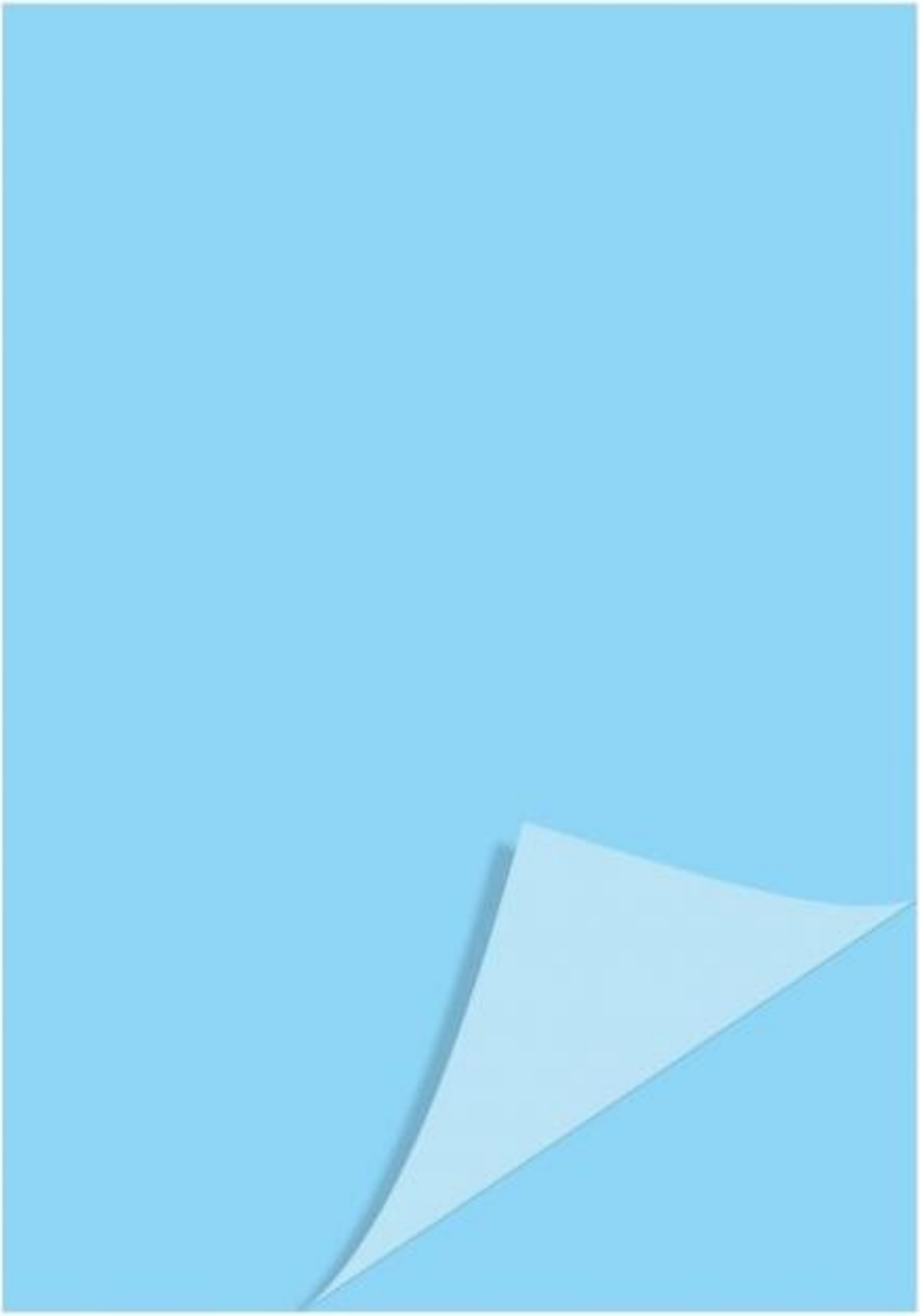
FII CREATIV!